

G. ȘTREMPEL

COPIȘTI DE
MANUSCRISE
ROMINEȘTI
PÂNĂ LA 1800

Vol. I

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROM
1959

INTRODUCERE

Pînă la apariția primelor monumente de limbă romînească, la începutul veacului al XVI-lea, operele literare scrise pe teritoriul țării noastre, laice sau religioase, au îmbrăcat haina slavă, de proveniență medio-bulgară ; în limba slavă, vorbită de populația bulgară din dreapta Dunării, s-a oficiat slujba în bisericile noastre, probabil încă din secolul al X-lea și tot limba slavă devine limba oficială a voievozilor noștri după înjgheizarea statelor romînești, așa cum era în apus limba latină. În limba slavă au fost copiate monumentalele manuscrise ale discipolilor lui Meodim și ai lui Grigore Țamblac și tot în această limbă au fost scrise primele cronicile moldovenești care preamăresc faptele de arme ale gloriosului Ștefan și ale urmașilor săi din veacul al XVI-lea. În sfârșit, tot în slavonește a prelucrat vreun iscusit călugăr cunoscutele *învățăături ale lui Neagoe Basărab către fiul său Teoăosie*, după bogata literatură parenetică a Bizanțului.

Limba slavă a fost folosită în cancelariile domnești pînă la mijlocul veacului al XVII-lea, adică pînă la înlocuirea ei și în biserică, chiar dacă, sporadic, începînd cu Petru Șchiopul în Moldova și cu Mihai Viteazul în Țara Romînească, au fost scrise acte oficiale și în romînește. Ba chiar după generalizarea folosirii limbii romînești, în secolul al XVIII-lea și la începutul secolului al XIX-lea, limba slavă continuă să dăinuie în unele mănăstiri, cum a fost mănăstirea Poiana Mărului din apropiere de Bîmnicul Sărat, unde se copiază manuscrise slavonești, dintre care unele s-au păstrat în colecțiile Academiei').

În acest ciivînt de introducere nu se vor trata împrejurările care au determinat apariția primelor tdxte în limba romînă și nici nu se va face o descriere a codicelor maramureșene. Dacă limba slavă a fost limba noastră oficială și limba de cult a bisericilor și mănăstirilor noastre nu înseamnă că a fost și liimba vorbită de popor. Moșnenii și răzeșii au vorbit romînește și foarte probabil că în limba romînă și-au scris multe din actele, eaxe reglementau anumite situații juridice, de o ilnportanță limitată, dintre ei.

*) D. P. Bogdan, *Din Paleografia slavo-roniînă*, în *Documente privind istoria Romîniei. Introducere*, voi. I, Buc., 1956, p. 112.

Este foarte probabil deci că binecunoscuta scrisoare a lui îsTeacșu ot Dolgopol, adresată la 1521 lui Johannes Benckner, judele brașovean, nu poate fi considerată ca prima cărămidă așezată la temelia scrisului românesc ci, cel mult, prima mențiune care a putut fi datată. Și este tot atât de probabil ca scrisoarea de recomandare dată de sultanul Baiazid, la 1484, negustorilor polonezi, în trecere pe la noi, să fi fost scrisă în românește, căci aceasta era limba înțeleasă și vorbită de pîrgarii și vameșii orașelor noastre¹⁾. Cît despre textele rotacizante, cele mai vechi opere manuscrise ce ni s-au păstrat, conservate cu multă grijă la Biblioteca Academiei B.P.B., nu putem spune nici cînd și nici unde au fost traduse, cu siguranță din slavonește, nici dacă sînt originalele traducerilor sau copii tîrzii și nici cine s-a străduit cu traducerea sau copierea lor. Cei care s-au ostenit cu copierea lor nu ne-au lăsat nici o însemnare care să arunce o rază de lumină asupra împrejurărilor în care au fost scrise aceste texte. Pe lîngă modestia caracteristică celor mai mulți copişti de manuscrise, credem că cei care au copiat primele texte românești au fost împiedicați să lase însemnări în legătura cu activitatea lor și de teama de a nu fi anatimizăți, pentru că au îndrăznit să scrie texte pe înțelesul tuturor, adică într-o altă limbă decît cea în care admitea biserica să se officieze slujba biseiicească²⁾. Este drept că manuscrisele rotacizante cuprind texte de lectură bisericească și nu de cult, dar pentru epoca de început a secolului al XVI-lea, cînd se presupune a fi fost copiate aceste texte, îndrăzneala de a scrie texte religioase în limba românească — de lectură chiar fiind ele—era considerată ca o erezie. Într-adevăr, după cum arată Engels, supremația „teologiei pe întregul tărîm al activității intelectuale era în același timp consecința necesară a poziției bisericii ca chintesență și consfințire a dominației feudale existente. Este clar că din această pricină toate atacurile îndreptate împotriva feudalismului în general și înainte de toate atacurile împotriva bisericii, toate doctrinele revoluționare, sociale și politice trebuiau să fie în același timp și cu precădere erezii teologice. Pentru ca relațiile sociale e'xistente să poată fi atacate, ele trebuiau desfăcute de aureola pe care o purtau"³⁾.

Așa trebuie înțeleasă și o însemnare de la fila 53⁴⁾, probabil a unui preot îndărătnic, cu peste două secole mai tîrziu, pe care o face în *Codicele voroneșean*: „Această carte au fost scrisă pe rumînie și nu-i bună de nemică” Firește că pentru el, obligat de canoanele bisericești să officieze într-o limbă pe care probabil nici el nu o cunoștea în suficientă măsură, tot ceea ce ieșea din cadrul acestor canoane constituia un păcat. Oricum îndrăzneala celor cc au tradus aceste prime texte în românește a fost foarte mare și nota lor progresistă ar merita scoasă în evidență în studiile viitoare⁵⁾. Poate că cele cîteva rînduri criptografiate din *Psaltirea seheiană*

¹⁾ N. Cartoian, *Istoria literaturii romine vechi*, voi. I, Buc, 1940, p. 47.

²⁾ Cf. acad. Kosminski și Skaskin, *Istoria evului mediu*, voi. I, Buc, 1955, p. 750 și urm.

³⁾ F. Engels, *Războiul țărănesc german*, ed. a III-a, Buc, E.S.P.L.P., 1958, p. 44.

⁴⁾ *Ms. 448, f. 53*.

⁵⁾ În ceea ce privește aspectul progresist al scrierii în limba națională, vezi și Kosminski și Skaskin, *op. cit.*, p. 851 și 877.

care n-au putut fi încă descifrate, ascund date interesante în legătură cu vremea cînd au fost scrise și cu diecii care s-or fi ostenit la copierea lor.

Numărul manuscriselor românești din secolul al XVI-lea, păstrat la Biblioteca Academiei Republicii Populare Romîne, este destul de mic, abia 11 și, după informațiile pe care le-am putut culege despre alte depozite din țară, nu credem că s-ar putea adăoga încă pe atîtea la cele conservate la noi. Cît despre manuscrisele semnate de copişti, pentru secolul al XVI-lea cunoaștem numai opera popii Grigore din Măhaci, cunoscută sub numele de *Codex Sturdzanus*⁶⁾, asupra căreia vom avea prilejul să ne oprim mai

Cu siguranță însă că lista manuscriselor românești copiate în secolul al XVI-lea va fi fost cu mult mai lungă și setea de a citi în românește de atunci era de mare. Dar, dacă din cărțile coresiene, fie ele românești, slavonești, slavo-romîne, fie ele tipărite pentru lumea ortodoxă din stînga și dreapta Dunării sau pentru propaganda lutherană, scoase într-un tiraj de pînă la 500 exemplare, ne-au parvenit atît de puține, de ce să ne mișcăm de numărul mic de manuscrise care a ajuns pînă în zilele noastre?

În secolul al XVII-lea, numărul manuscriselor românești crește, ales pentru a doua jumătate a secolului și se înmulțește numărul celor ne-au lăsat indicațiuni asupra împrejurărilor în care au copiat. Am izvoit să înregistrăm 45 de nume de copişti, cei mai mulți după anul 1670. Am stabilit numărul manuscriselor copiate de ei la 40 pentru Țara Românească, la 9 pentru Moldova și la 17 pentru Transilvania, în total, așa cum am văzut, 66 manuscrise.

După anul 1700 copierea manuscriselor capătă o extensiune și mai mare, cu toată dezvoltarea vertiginosă a activității tipografice, din vremea mitropolitului Antim Ivireanu pentru Țara Românească și a lui Moșteanu Strilbițchi pentru Moldova, de la finele secolului. Și, legat de această caracterul însuși al operelor copiate se va modifica.

Lipsa primelor izvoare de limbă românească și numărul restrîns al manuscriselor românești din a doua jumătate a secolului al XVI-lea și secolul al XVII-lea se explică, fără îndoială prin calamitățile de tot felul care au abătut asupra țărilor noastre, în toată această perioadă de timp. Jucău incendierea mănăstirilor și încercările deseori neizbutite de a potoli flăcările au dăunat în egală măsură cărților tipărite sau scrise de mînă și aicea și în multe biblioteci vestite din apusul Europei. Prin analogie cu ceea ce s-a petrecut în Germania, în Boemia sau în alte țări putem vorbi de soarta multor manuscrise din bibliotecile noastre mănăstirești. Multe mănăstiri din țările romîne au ars de repetate ori pînă în temelie, fiind pricina deselor năvăliri și războaie purtate pe teritoriul țării noastre din neglijența călugărilor. Dacă incursiunile și războaiele se răresc la începutul secolului al XVIII-lea, incendiile continuă pînă aproape în zilele noastre, prefăcînd în cenușă, o dată cu operele de artă minoră — icoane și țesături — și dulapurile cu in manuscrise și tipărituri prețioase. O pildă, în anul 1862 arzînd mănăstirea Neamț, a ars și mare parte din fondul de manuscrise pe care îl poseda această mănăstire cu cea mai veche tra-

⁶⁾ Publicat de B. P. Hasdeu, în *Cuvente den bătrîni*, voi. II, Buc, 1879.

culturală din Moldova¹⁾. În vremuri de bejenie mănăstirile și boierii acordau o atenție deosebită actelor de proprietate și bunurilor materiale, neglijând bibliotecile.

La împrejurările nefericite care au dus la pierderea atîtor opere de literatură veche romînească, reaua gospodărire a unor mănăstiri, din a doua jumătate a secolului trecut a adăugat alte pierderi. La îngroparea înaltelor fețe bisericești se puneau în mormînt și cărți vechi religioase. La mănăstirea Probota a fost îngropat pe la anul 1860, un mare număr de manuscrise, ce nu mai erau folosite la oficierea serviciului religios²⁾. Și cazul mănăstirii Probota nu a fost izolat. Pe deasupra, condițiile în care erau ținute manuscrisele vechi la unele mănăstiri și biserici nu erau dintre cele mai bune. Azvîrlite prin podurile bisericilor sau prin pivnițe erau lăsate pradă șoarecilor și mușcăiului.

Cînd a fost luată măsura de către stat, pe la începutul secolului nostru, ca Academia Eomîină să preia de la mănăstiri manuscrisele vechi și să le pună în felul acesta la adăpost de distrugeri, au fost numeroase vocile celor ce s-au ridicat împotriva acestei măsuri, considerînd-o anti-religioasă. În anii regittului democrat-popular lucrurile sau schimbat în bine, astfel că pe lîngă numeroase mănăstiri din țara noastră au luat ființă muzee și biblioteci, unde sînt păstrate cu grijă aceste vestigii ale culturii noastre trecute.

În sfîrșit, numeroase manuscrise romînești au întovărășit în pribegie pe posesorii lor, de unde nu s-au mai întors niciodată. Așa se explică faptul că nu există bibliotecă mare în Europa în care să nu se găsească manuscrise romînești din secolele XVI—XVIII.

Este îndeobște cunoscut cît de dese au fost aceste pribegii în secolele XVI și XVII, în Polonia, în Eusia, ba chiar în Italia și Germania, iar cunoașterea manuscriselor înstrăinate pe această cale ar îmbogăți cu mult literatura noastră veche.

În ceea ce privește materialul folosit la scris de copiiști de manuscrise romînești menționăm că toate operele întîlnite în colecțiile noastre sînt scrise pe hîrtie, niciuna pe pergament. Cît despre cerneluri, acestea diferă la culoare de la negru pînă la culoarea rădăcinie³⁾.

Numeroase sînt manuscrisele în care, pe lîngă cerneala obișnuită s-a folosit culoarea roșie, chinovarul. Titlurile operelor, titlurile capitolelor, indicațiunile de tipic pentru manuscrisele ce serveau la oficierea slujbelor religioase, trimiterile marginale și inițialele au fost scrise de obicei cu cerneală roșie. Tot cu cerneală roșie se numerotau, foarte adesea, filele manuscriselor.

Mai rar, pe lîngă cerneala roșie, copiiști au folosit și vopsele de diferite culori, galbenă, verde, maro și aur. Spre pildă, cunoscutul dascăl de slovenie de la biserica sf. Gheorghe Vechi, popa Fior⁴⁾, folosește aurul la

¹⁾ D. P. Bogdan, *op. cit.*, p. 116.

²⁾ *Ibidem*, p. 119.

³⁾ *Ibidem*, p. 133.

⁴⁾ I. Barnea, *Un miniaturist român din secolul al XVIII-lea : Popa Fior, în Biserica Ortodoxă Romînă*, LXVI (1948), nr. 11-12 (și extras, Buc., 1948).

titlul și majusculele manuscrisului 2711, scris la 1754, la titlul și inițialele manuscrisului 3445, cuprinzînd *Pomelnicul bisericii Șerban Vodă*. sc. 1763, ca și titlurile și majusculele manuscriselor 501, 2592, 937 și 4243, acesta din urmă cuprinzînd un *Cronograf*.

Un alt copist, ieromonahul Serafim de la mănăstirea Bistrița, Țara Bomînească, a cărui activitate se desfășoară în jurul anului 1763 și care, pe lîngă texte bisericești copiază o Esopie și un *Qr^iQjEni&* sește vopseaua galbenă și verde la scris, ca'spre exemplu la fila 12 manuscrisul 2456.

Cazurile acestea, fără să fie izolate, nu sînt totuși frecvente. Sînt mai multe culori la scris era costisitoare și, mai ales, încetinea copistul. Scopul pentru care se foloseau culori diferite era evident acela de a face ca muștele manuscrisele și de a scoate în relief anumite texte, sau încep de capitole¹⁾.

Vorbînd despre forma și dimensiunile pe care le îmbracă manuscrisele de care ne ocupăm trebuie să spunem că, cu o singură excepție, toate manuscrisele au forma de codice, adică de carte ; cît despre dimensiuni, în denumirilor clasice de : in folio, in quarto, in octavo etc, folosite pe cărțile tipărite, vom menționa că cele mai numeroase dintre manuscrisele semnate de copiiști, pe care le-am întîlnit măsoară 21,5 X 15 cm. Cel mai mare manuscris întîlnit, un *Tîlc al Evangheliilor*, copiat la sfîrșitul secolului al XVIII-lea, măsoară 38 x 24 cm, iar cel mai mic, copiat la 1775 și cuprinzînd pîlde filosofești, are 10,5 X 8 cm.

Caietele, foarte adeseori numerotate, mai ales pentru manuscrisele din secolele XVI și XVII, se compun din patru sau opt file, după cum a fost împărțită coala²⁾. Nu este greu de stabilit chiar și o legătură aproximativă între caracterul operei copiate și dimensiunile manuscrisului. Spre pildă, un *Cjx&nfg* sau un *Evaigheligr* va fi copiat aproape întotdeauna pe o foaie de dimensiuni mari^O X 20 cm, în vreme ce un *Calendar* sau o Alexandrie va depăși rareori 20 X 15 cm.

Excepția de la forma codicelui, ne care am menționat-o mai sus, o formează un interesant manuscris copiat de popa Fior, pe la mijlocul secolului al XVIII-lea, care se prezintă sub formă de rînd, de asemenea scris tot pe hîrtie. Manuscrisul (care este copiat după opera miniaturistului a lui Antim Ivireanu, cunoscută sub numele de *Chipurile Vechiului și al Noului Testament* și păstrată în Biblioteca de Stat din Kiev, sub formă de codice) măsoară 11,07 X 0,47 m^tri! și numără nu mai puțin de 503 porci. Textul, foarte interesant^ cuprinde o istorie a *Vechiului Testament*, în care elementele de istorie profană sînt destul de numeroase.

Euloul, păstrat la fondul de suluri sub cota nr. 7 este, fără îndoială, singurul de acest fel ia noi în țară, atît prin proporțiile de-a dreptul impresionante, cît și prin conținut.

În ceea ce privește grafia manuscriselor semnate de copiiști menționăm că cea mai mare parte a manuscriselor din Țara Bomînească

¹⁾ Gf. D. P. Bogdan, *op. cit.*, p. 134.

²⁾ *Ibidem*, p. 135.

sau Moldova sînt scrise într-o cursivă ușor de recunoscut, pentru sfîrșitul secolului al XVII-lea și pentru secolul al XVIII-lea.

Puținele manuscrise semnate din prima jumătate a secolului al XVII-lea se caracterizează printr-o scriere semiuncială, apropiată de scrierea manuscriselor slave. Nu este greu de remarcat, de asemenea, tendința celor mai mulți copişti de a imita pe dascălul lor pînă în cele mai mici particularități grafice, iar școlile de grămătică, sau mănăstirile în care îndeletnicirile cărturărești au fost situate la loc de frunte — cum a fost mănăstirea Hurez, mănăstirea Neamț, biserica sf. Gheorghe Vechi ș.a. — au dat copişti ale căror scrieri seamănă atît de bine între ele, încît, pentru un ochi mai puțin experimentat apar ca fiind copiate de aceeași mină. Așa spre pildă manuscrisele copiate de Vlad grămăticul au o grafie foarte asemănătoare cu aceea a manuscriselor copiate de Nicola grămăticul, de la care, probabil, a deprins meșteșugul slovelor. Cît despre popa Stanciu de la biserica Tuturor Sfinților din București, cu o bogată activitate scriitoricească, l-a avut de ucenic pe Efrem grămăticul, pe la 1720, care copiază pentru „maestrul” său cel mai vechi *Diăhăiar'*) pe care îl cunoaștem.

Pentru școala de copişti de la Bîmnic nu este lipsită de interes asemănarea ce se constată între manuscrisele copiate de Ioan Bîmniceanu, Grigore Bîmniceanu și Bafail monahul, acesta din urmă de la Hurez.

În Moldova, cei doi cunoscuți copişti de cronici de la începutul veacului al XVIII-lea, Grigoraș sin Vasile Uricariul și Ioan Pavel grămăticul au scrisul atît de apropiat încît, dacă cele mai multe manuscrise nu ar fi semnate, nu am putea preciza care sînt copiate de unul și care de celălalt.

Nici Transilvania nu face excepție, din acest punct de vedere pentru secolul al XVIII-lea. Observăm și aici tendința, oarecum firească, alui Ioan sin Badu Duma de la Brașov de a scrie ca și Badu Duma, probabil părintele său. Și se imită scrierea aproape tot atît de bine ca și în cazul copiştilor de cronici din Moldova, amintiți mai sus. În sfîrșit scrisul peregrinului Eustațiu Popovici „ardelean de la Baia Abrud”, pe care îl întîlnim în *Brăteștii Pașcanilor de lîngă Suceava, pe la 1778 se aseamănă mult cu scrisul cărturarului Sava Popovici de la Bășinariu — fiul protopopului Coman — care scrie tot în aceeași vreme și moare la 1808¹⁾). Unde vor fi învățat carte nu știm, căci tac amîndoi asupra trecutului lor, dar nu este greu de văzut că școala lor, de la Sibiu sau de la Brașov, a fost aceeași pentru unul ca și pentru celălalt.

Ne mai rămîne să ne ocupăm, în cîteva rînduri, despre scrierile ce imită tiparul. Foarte frecvente în Transilvania, nu numai pentru secolul al XVII-lea ci și pentru cel următor, se caracterizează prin tendința copistului de a imita grafia textului tipărit, pe care l-a folosit ca model. Tendința aceasta merge atît de departe, încît copistul imită nu numai forma literelor, ci și aranjarea textului în pagină, numerotarea filelor și gravurile, în eventualitatea că acestea există. Cînd copişti secolului al XVIII-lea

folosesc, ca model, cărți tipărite în vremea lui Coresisau în prima jumătate a secolului al XVII-lea, pot deruta pe cercetătorii nefamiliarizați cu textele vechi cărora le prezintă o limbă arhaică, drept limba zilelor în care au scris. Din punct de vedere paleografie, aprecierea unor asemenea manuscrise nu este nici ea ușoară, în ipoteza în care copistul n-a avut grijă să mențină anul copierii. Prin dispariția personalității în grafie și adopția scrisului în care se desenează fiecare literă după modelul tipărit, folosirea unui text cu o limbă mai veche decît vremea în care s-a copiat textul, prin lipsa însemnărilor de ori ce fel și a încercărilor de a păstra elemente prețioase pentru un paleograf la datarea aproximativă a manuscriselor, în sfîrșit prin utilizarea unei hîrtii cu un filigran folosit pe o perioadă de timp de moara de hîrtie, paleograful poate fi înclinat să considere vechimea unui text ca fiind mai mare decît este în realitate.

Care era pricina copierii textelor cu o asemenea grafie? Transilvania nu s-a dezvoltat, politicește, ca celelalte provincii romînești; mai mult, limba romînească deși vorbită de popor n-a fost și limba claselor scriitoare. Nu se poate vorbi, așadar, pentru Transilvania, de o preocupare a voievozilor, sau a guvernatorilor, de a crea școli romînești, din care să fie ridicați grămălici domnești, așa cum știm că erau preocupările domnitorii din Țara Romînească și Moldova¹⁾.

Pe de altă parte viața cărturărească destul de ridicată pe care o întîlnim în Țara Romînească și Moldova, la Hurez, Neamț, Bistrița sau alte mănăstiri, lipsește aproape cu totul în Transilvania. În cele din urmă, trei mănăstiri din Transilvania nu s-au format niciodată școli de copiere, în sfîrșit — și aceasta ni se pare explicația cea mai judicioasă — în Transilvania nu s-au tipărit cărți de cult religios, în tot secolul al XVI-lea și în prima jumătate a secolului al XVIII-lea, decît cu foarte puțină excepție. Tipografiile din Țara Romînească și Moldova, care tipăreau și pentru Transilvania și care difuzau un număr destul de mare de exemplare de cărți, nu puteau satisface necesitățile tuturor bisericilor. Adăogînd la aceasta și costul, destul de ridicat, al cărților tipărite, ne dăm seama de ce se copiau cu caractere ce imită tiparul, mai ales cărțile folosite în oficierea slujbelor religioase. Prin folosirea acestei scrieri se pune la îndoială mîna preoților un text ușor de citit și, pe cît posibil, cu un aspect plăcut și atrăgător.

Dintr-o sutnară statistică pe care am întreprins-o în materia cercetată, constatăm că cel mai mare număr de manuscrise semnate din prima jumătate a secolului al XVIII-lea cuprinde *Liturghiere*. Urmează în aceeași ordine, *Octoihurile*, opt la număr, *Trioduri-Penticostare* și *Molitvenice* cinci, urmate de *Ceasloave*, *Minee*, *Sinaxare*, *Strastnice* și toate cărți bisericești, cum am amintit mai sus.

Constatăm, de asemenea, că cel mai mare număr de manuscrise de slujbă bisericească, cu scriere ce imită tiparul, a fost copiat în vremea Transilvaniei, cu deosebire în regiunea Oradea, adică în regiuni îndepărtate de centrele tipografice romînești. Aici, în satul Stracoș, spre p

1) Ms. 3460.

2) Cf. ms. 2443, f. 121.

1) Cf. S. Jako, *Paleografia latină cu referire la Transilvania (sec. XII—XV)*, în *priv. ist. Rom., Introducere*, voi. I, Buc., 1956, p. 191 și urm.

copiază, pe la începutul secolului al XVIII-lea cunoscutul dascăl din Moldova, Vasile Sturze, de care vom mai avea prilejul să ne ocupăm, în satul Iaz, copiază în aceeași vreme un *LiturgMer*, dascălul Gheorghe, iar în Sitifelec, un preot, Gavrii, copiază pentru parohia sa, la 1739 un alt *LiturgMer*. Întîlnim copişti, cu aceleași preocupări textuale și cu aceeași particularitate grafică în vestul Banatului, în Sălaj, în Maramureș. Nu-i întîlnim însă nici în regiunea Brașovului, nici a Făgărașului și nici a Sibiului și nu-i întîlnim în țările romîne, decît cu foarte rare excepții, cum este dascălul Barbul de la biserica Batistei din București, care copiază pe la 1785, printre altele, cu scriere ce caută să imite tiparul, textul unui *Minei* pe luna septembrie, tipărit la Eîmnic în 1780, împreună cu postfața tipografului.

Deși a ajuns pînă la noi un însemnat număr de manuscrise romînești ce intră în perioada de care ne ocupăm, cu conținut eclesiastic sau laic, constatăm că cele mai multe din aceste manuscrise nu au nici o însemnare care să provină de la cel ce s-a ostenit cu copierea și care să ne arate împrejurările în care a copiat. La elaborarea acestei lucrări am întîlnit 609 manuscrise semnate la care am adăugat alte 138 manuscrise a căror scriitori au putut fi identificați, din totalul de peste 3800 manuscrise, scrise pînă la 1800, pe care le-am parcurs. Cele mai multe manuscrise, aproximativ 340, aparțin Țării Bomînești, iar cele mai puține Transilvaniei.

Motivul principal pentru care copişti n-au lăsat însemnări în legătură cu activitatea lor a fost modestia. Cei mai mulți copişti erau recrutați dintre călugări și aceștia îndeplineau această muncă fie din lipsă de altă ocupație, fie ca pedeapsă disciplinară *). În acest din urmă caz, mai ales, copişti treceau sub tăcere orice mențiune legată de persoana lor.

Dar multe manuscrise care aveau însemnările copiştilor la sfîrșit, din pricina folosirii îndelungate, pierdeau nu numai legătura formată din scoarțe de lemn îmbrăcate în piele, ci și cîteva file de la început și de la sfîrșit. Sau, dacă se întîmpla ca egumenul vreunei mănăstiri să facă ordine în bibliotecă și să dea la legat manuscrisele vechi, acestea nu se mai înapoiau cu scoarțele originale, nici cu filele desprinse de la început și sfîrșit și nici măcar cu însemnările marginale, tăiate fără prea multă bătaie de cap²⁾.

Însemnările copiştilor sînt așezate, de obicei, la sfîrșitul operei scrise, mai ales cînd în cuprinsul aceluiași manuscris există o singură însemnare. Dacă avem de-a face cu un miscelaneu atunci copistul semnează deseori, la sfîrșitul fiecărei opere din cuprinsul miscelaneului. Nu rare sînt cazurile în care copistul lasă mențiuni asupra muncii sale fie la sfîrșit de

capitole, fie în subsolul filelor, fie în interiorul scoarțelor, sau pînă la înliinire, chiar dacă a copiat un manuscris ce cuprinde o singură pagină. În asemenea cazuri găsim însemnările, de obicei, în trei sau patru rânduri. Sînt și cazuri cînd copistul abuzează de aceste însemnări — reduse la o singură mîla stereotipă : „Și am scris eu *cutare* dascăl" — menționîndu-le în locuri opt locuri. Ba un oarecare logofăt Ștefan Dolete, din Țara Bomînești, copind pe la 1782 un manuscris religios³⁾, se semnează de 25 ori.

Lungîmea acestor însemnări variază și ea foarte mult, de la cîteva cuvinte enunțare a numelui însoțită, eventual, de an, pînă la descrierea împrejurărilor de copiere, introducîndu-se și considerațiuni referitoare la plictisitoare ce ocupă împreună pagini întregi. Trebuie să subliniem în acest capitol, că unii călugări de la mănăstirea Bistrița din Țara Bomînești n-au dovedit deloc modestia la care ne refeream mai sus. Așa, spre exemplu, ieromonahul Ilarion, care copiază pe la 1740—1750, a avut grijă să dea însemnări, pe cîte trei-patru pagini procesul de elaborare al operei sale, ieromonahul Ioachim Bărbătescu, de la aceeași mănăstire, copind la sfîrșitul secolului al XVIII-lea manuscrise cu conținut moralicesc, a lăsat și el numeroase pagini cu însemnări personale, păstrînd tradiția de la decesorului său.

Nu toate însemnările sînt menționate însă la locurile unde obișnuie să le căutăm și nu toate pot fi citite de la prima vedere. Unele copişti și-au lăsat nubiele scrise, literă cu literă, în înfloriturile frontispiciilor, de unde nu pot fi desprinse decît după o insistență cercetătoare. Așa a făcut, spre pildă, pe la anul 1704 un ieromonah, Serafim, de la mănăstirea Bistrița din Țara Bomînească, care a copiat un miscelaneu⁴⁾ ce cuprinde, printre altele și un fragment de Esopie și care și-a însemnat numele la fila 122 într-un frontispiciu lucrat în culori foarte variate, sau dașcu Bucur Lupu din Transilvania, care lasă urmașilor mențiunea muncii sale într-un frontispiciu de la fila 18 a unui manuscris⁵⁾ copiat pe la 1750. Și exemplele pot fi continuate cu altele.

Alți copişti au încercat să-și ascundă numele folosind scrierea în tătă'). Sistemul, destul de vechi, căci îl întîlnim și în *Psaltirea* (care este folosit pe o scară mult mai largă în secolul al XVIII-lea. Însemnările criptate ale copiştilor sînt în general scurte, reducîndu-se de cele mai multe ori la numele copistului și la două-trei expresii legate de însemnarea sa. Toate criptogramele* pe care le-am întîlnit au fost realizate prin schimbarea valorii și sensului literelor astfel : a = th ; B = j, s ; c = lung, r = z ; A = d * = e, n > K = b , s = d 3 = g ; H = î = cî ; k = p ; a = o ; w = H = n, t, e ; o = l ; n = c ; p = c = o ; T = psi ; ti = ă ; 'k = a ; & = ia io = iu ra = ia ; O = » = h ; = f ; X = u \r = t ; n = r M = i scurt iu — s : w = g.

*) Ms. 1235.

2) Ms. 2456.

3) Ms. 1653.

în *D o c ' n J u ^ ^ ^ ^ ^ a m e l e , j l ' - V l r t o s u : D i n P a l e o g r a f i a c h i r i l i c ă r o m â n e u o c . p r i v . i s t . R o m . , I n t r o d u c e r e , v o i . I , B u c , 1 9 5 6 , p . 3 0 4 - 3 0 5 .*

1) Cf. D. Russo, *Studii istorice greco-romîne, Opere postume*, tom. II, Buc, 1939, p. 557.

2) A. I. Iațimirski, relatează în lucrarea sa: *GijaBHHCKne H пьCKHe пьKonnн пьMHCKHX'b 6n6jiHOTeKi>*, St. Petersburg, 1905, cum în anul 1871 episcopul cărturar Melhisedec, găsind manuscrise prețioase în podul mănăstirii Agapia, a sfătuit-o pe stareță să le lege și să le așeze în bibliotecă. Manuscrisele, trimise la mănăstirea Neamț pentru legat, au fost înapoiate fără scoarțe și fără foile desprinse din interior, care au fost distruse ; pe deasupra manuscrisele au fost tăiate la margini. Pe lîngă manuscrise slave — căci la acestea face aluzie Iațimirski în primul rînd, — au fost supuse la această barbară operațiune, cu siguranță și manuscrise romînești. Relatarea apud. D. P. Bogdan, *op. cit.*, p. 119.

Din cele 28 manuscrise cu însemnări criptografiate pe care le-am întâlnit, cel mai vechi, scris de preotul Teofil de la Eucăr de lângă Cîmpulung și cuprinzînd un miscelaneu religios, a fost copiat la anii 1702—1703¹⁾. Însemnarea criptografiată de la fila 196, în slavonește, nu cuprinde însă altceva decît numele, calitatea de grămătic și localitatea. Mai concludentă este însemnarea lui Constantin postelnicelul, moldovean probabil de la Iași, care copiază pe la 1770 un manuscris²⁾ cu fragmente din *Divanul lui Gantemir*, din rdmantul popular italian *Bertoldo* etc. și care ne dă cîteva date biografice utile. În sfîrșit, cea mai curioasă criptogramă, nu atît prin text, care se mărginește la cîteva cuvinte, cît prin așezarea ei, o întâlnim în manuscrisul 5454, fila 116. Manuscrisul, un miscelaneu ce cuprinde, printre altele, fragmente de Sinaxar, Gromovnic și elemente de cronologie? copiat pe la 1760 de Pahomie, starețul schitului Lapoș de pe lângă Bacău? are desenată la fila amintită mai sus o mîhă — cunoscută mîhă a lui Damaschin — folosită la socotelile calendaristice. Însemnarea : „Eromonah,, stareț și mai micul tuturor, nacialnicul Pahomie”, este așezată de jur împrejurul mîinii, alături de alte texte necriptate, astfel că trece neobservată. Așezarea criptogramei poate fi considerată și ca o încercare de a ascunde nuinele, deși în alte pagini copistul subliniază îndestul și numele și strădania pe care a depus-o la copiatul cărții.

Cît privește elefrientele ce intră în componența însemnărilor acestea variază nu numai de la secol la secol, ci și de la oin la om, după imaginația și interesul pe care le-au avut fiecare dintre copişti. În linii generale însă, aceste însemnări sînt inspirate — ba uneori traduse aidoma — după însemnările din manuscrisele copiştilor de manuscrise slave sau grecești, schimbîndu-se numai ono'mastica. Alteori au fost copiate însemnările din manuscrisele rdmînști, ce au servit ca model, fără ca să se schimbe măcar nilmele copistului precedent. În sfîrșit, în cazul modelelor tipărite, se întîmplă uneori să se copieze și postfața tipografului satj, dacă nu, măcar versurile care exprimau satisfacția de a fi terminat munca de tipărire.

Au fost totuși și copişti ale căror însemnări, mult mai originale, se caracterizează printr-o remarcabilă poezie, sau aduc interesante informațiuni cu caracter istoric.

În general, o însemnare cuprinde : 1) numele celui ce a copiat, 2) data la care s-a început și s-a sfîrșit copierea, 3) din îndemnul și cu cheltuiala cui s-a săvîrșit copierea, 4) scuze pentru greșelile pe care le va constata cititorul, preot sau mirean și explicații în legătură cu aceste greșeli, 5) blestemul pentru înstrăinarea manuscrisului. Succesiunea acestor elemente diferă de la manuscris la manuscris chiar cînd avem de-a face cu același copist. Alteori se adaogă elemente noi ce nu au de-a face nici cu persoana copistului și nici cu activitatea desfășurată.

Blestemul pentru înstrăinarea manuscrisului, destul de des întâlnit la copişti manuscriselor slave și grecești din secolele anterioare folosirii limbii romînești pe o scară mai întinsă, mai este întâlnit în manuscrisele secolului al XVII-lea, dar dispare în bună măsură din însemnările copiş-

tilor secolului al XVIII-lea. Blestemele acestea nu sînt nici ele lipsă oarecare poezie. Iată spre e'xemplu pe preotul Teodor, dintr-un sat, D de lângă Siglișoara, blestemîndu-l pe acela ce ar îndrăzni să-i fure un nuscis de teologie polemică, copiat de el la 1781: „... Dară cine înstreina în chip de furțișag, de la mine sau din ogrăzile mele, acea blăstăm să nu aibă, fără [ntfmai] să nu-l rabde domnul dumnezeu toată viața lui, nici să vadă moartea pînă nu va umbla tot pedestru pe toate locurile acelea pe unde s-au făcut săboarele acele scrise în lău cărții aceștia ; apoi să fie ertat și de mine și de dumnezeu...”³⁾.

Un alt scriitor din Țara Eomînească, Băducanu logofătul de d blestemă astfel pe cel ce ar îndrăzni să-i fure manuscrisul copiat de el cu a lui cheltuială, la 1780: „... Și cine se va ispiti a o înstreina de la adică a o fura, să fie afurisit și blestemat dă 318 sfinți părinți de la Xi și de alte sfinte săboară ; hierul să ruginească, piatra să mucezească trupul celui să nu mai putrezească în veci...”⁴⁾.

Diacul de vistierie Constantin Veisa, cunosător al hrisoavelor moldovenești va fi luat din ele următorul blestem cumplit, pe care îl are la ff. 5—13 din Cronograful copiat de el la 1785 ; „Acest Hronograf, luîndu-cineva să cetiască pe dînsul, de nu l-ar da înapoi, să fie blăstăfrit de domnul dumnezeu și de preacurata sa maică. Cutremurul lui Cain să cuprindă și înger nemilostiv să aibă în zilele vieții lui, de-a dreapta locului lui să fie cu Iuda și de mine încă să fie neertat în veac”⁵⁾.

Xu lipsesc, în schimb, aproape din nici un manuscris din acest al XVIII-lea, scuzele pentru greșelile săvîrșite la copiere, explicațiile n în legătură cu aceste greșeli și cererea adresată de copist, celui ce va copia manuscrisul, să se roage pentru iertarea păcatelor sale. Elementele acele întinse uneori pe donă-trei pagini, devin de-a dreptul plictisitoare pentru cercetătorul care caută în însemnările copiştilor poezia originală și informarea istorică prețioasă. De altfel aceste elemente au fost și traduse după prototipurile grecești sau slave și copiate apoi, cu foarte puține modificări, de copişti de manuscrise romînești.

În ceea ce privește tehnica copierii manuscriselor romînești, cum s-a firesc, copişti au adoptat sistemul și materialele vechilor grămăticilor slovenie și grece. Copierea s-a făcut, de obicei, după model și mai puțin după dictare, căci nu ni s-a întîmplat să găsim două-trei manuscrise să cuprindă absolut același text. Ori rostul scrierii după dictare era a da a da la iveală simultan mai multe manuscrise cu același conținut.

Datarea manuscriselor a fost făcută în cea mai mare parte, după cronologia bizantină a facerii lumii, chiar pentru prima jumătate a secolului al XVIII-lea⁶⁾. De obicei anul de la facerea lumii este urmat de anul erei noastre. După an urmează luna și ziua însemnării și dacă d au fost menționate mai des, la sfîrșit de capitole, poate fi calculat timp cît a durat copierea. Zilele și anii sînt menționați cu cifre chirilice.

¹⁾ Ms. 2499, f. 1. liminară.

²⁾ Ms. 1414, f. 41'.

³⁾ Ms. 48.

⁴⁾ Cf. I. Ionașeu și F. Pali, *Elemente de cronologie*, în *Doc. priv. ist. Rom., Introducere*, voi. I, Buc., 1956, p. 405 și urm.

¹⁾ Ms. 1154.

²⁾ Ms. 1417.

ori, la copiștii culti, întîlnim datarea făcută cu cifre arabe, mai ales în Transilvania. Elemente vechi de cronologie se întîlnesc destul de rar în datarea manuscriselor romînești și ele întovărășesc, întotdeauna, anul de la Facere și anul erei noastre. Din numărul manuscriselor cercetate numai trei cuprind asemenea elemente cronologice. Cel mai vechi¹⁾, *Alexandria* și *Bojdanicul* copiate de Popa Ion Eomînul din Sînpetru, lângă Hunedoara, la anul 1620 își încheie astfel însemnarea de la fila 127²⁾: „... începuseă asă scrie această carte ce se cheamă Alexandrie în luna lui cireșeriu 15 zile și să sfîrși în luna făurariu în 15 zile, în anul 7128, iar de la nașterea lui Hristos 1622 (sic), *crugul soarelui 16, a lunii 3, numărul de aur 3, temelia 3*. . .”.

Al doilea manuscris, de la 1688, cuprinzînd *Dioptra*³⁾ și copiat în Țara Bomînească de un pelerin moldovean, Silvestru ieromonahul, menționează în slavonește, la fila 131⁴⁾, că opera a fost terinînată : „... în zilele binecinstitorului și de Hristos iubitorului Io Șerban voievod, în anul 7196 (1688), luna martie, 20 zile, *crugul soarelui 28, al lunii 14, numărul anului 7*”.

în sfîrșit, cel de al treilea și ultimul manuscris⁵⁾ în care am întîlnit elemente vechi de cronologie a fost copiat la anul 1730 de un preot ardelean de pe lângă Oradea, anume Ștefan. Textul manuscrisului, liturgic, se încheie cu o *Pasoalie*, adică cu un calendar popular ce indică ziua în care cade Pastele fiecărui an, despre care copistul ne spune la fila 129 că : „... i .O am scos du pre Pashalie rusască, care o au tipărit de la Hristos 1615, care-i acum de 115 ani de atunce și... umblă pe leat de slove și nu să soversește . . . U n cunoscător al Pascaliei, cum se dovedește a fi preotul Ștefan, putea ușor să menționeze crugurile vremii sale, cum a și făcut la fila 114 : „Scriș-am în anul de la zidirea lumii 7238, *indiction 8, crugul soarelui 14, al lunii 18, temelia lunii 21*, de la întruparea lui Hristos 1730”.

Sucesiunea firească a textului a fost o problemă care a preocupat pe aproape toți copiștii de texte romînești. în afara numerotării caietelor ce compun manuscrisele—pentru textele mai vechi, din secolul al XVII-lea — și în afara folosirii aproape unanime a reclamei sau custodelui (cuvîntul așezat dedesubtul unei pagini, cu care începea pagina următoare), unii copiști au numerotat filele sau au paginat manuscrisele copiate de ei. Se numerotau mai ales filele și procedeul acesta îl întîlnim la mai mult de o treime din numărul copiștilor. Xumerotarea se făcea, de obicei, de la prima pînă la ultima filă a manuscrisului, cu cifre chirilice, mai frecvent pentru secolul al XVIII-lea și mai rar pentru secolul al XVII-lea. Sînt și cazuri în care copistul înceta la un moment dat să numeroteze filele, sau începea numerotarea de la mijlocul manuscrisului către sfîrșit, firește tot de la cifra unu. Unii copiști de miscelane au numerotat separat fiecare operă din manuscris, pentru o mai precisă individualizare a lor.

Paginația originală a textului este mai rar întîlnită, prin a doua jumătate a secolului al XVIII-lea și nefolosită de nici un copist al seco-

lului al XVII-lea. Cifrele arabe încep să fie folosite la numerotarea filelor sau la paginația manuscriselor romînești în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, mai ales în Transilvania. La copiștii preocupați mai mult de aspectul grafic, numerotarea filelor, sau paginarea se făcea cu chinovar. De obicei era folosită însă cerneala cu care s-a copiat întregul manuscris.

Xumerotarea filelor sau paginația originală, chiar atunci cînd sînt făcute de la prima pînă la ultima filă a manuscrisului, prezintă surprize neplăcute pentru paleograf, fie că sînt omise anumite file la numerotare, fie că este dat același număr la două file consecutive. Xumerotarea mecanică a manuscriselor îi scutește astăzi pe editorii de texte vechi de aceste inconveniente.

Beferindu-ne, în continuare, la conținutul operelor copiate, constatăm o largire firească a preocupărilor culturale și o varietate de subiecte, cu cît ne apropiem de vremile noastre. Pentru secolele XVI și XVII, copiștii au semnat aproape numai opere religioase, fie ele texte biblice, fie manuscrise cu texte folosite la oficierea serviciului religios, fie texte de lectură religioasă.

„Evul mediu — arată F. Engels — se dezvoltase dintr-o totală primitivitate. El trăsese cu buretele peste civilizația, filozofia, politica și jurisprudența antică pentru a începe în toate domeniile de la început. Singurul lucru pe care îl preluase din lumea veche dispărută erau creștinismul și un număr de orașe pe jumătate distruse, complet despuiate de civilizația lor. Urmarea a fost că popii au obținut, ca pe toate treptele primitive de dezvoltare a societății, morîopolui asupra pregătirii intelectuale, și că prin aceasta cultura însăși a căpătat un caracter esențialmente teologic”⁶⁾.

Xu lipsesc totuși, nici pentru acea vreme, operele laice, căci cultura noastră veche, deși tributară bisericii, încearcă ti'mid să spargă zidul tradițiilor, alăturînd Psaltirii cîte o Alexandrie sau cîte un Cronograf. Iar copierea unor legende apocrife, cum sînt cele cuprinse în *Cbdew Siurd-zanus*, copiat între 1583—1610 de popa Grigore din Măhaci, chiar dacă au un conținut religios, acesta se abate de la canoanele bisericii. Ori, dacă un slujitor al bisericii, cum a fost popa Grigore din Măhaciul Turzii, copia texte bogomilice, ne dam seama că ele erau citite și răspîndite cu atît mai vîrtos de acei puțini, care, fără să fie preoți, știau să scrie și să citească. Tendința aceasta o întîlnim mai ales în Transilvania, adică în acea provincie romînească în care s-au și copiat cele mai vechi texte romînești. Acolo, în satul Sînpetru de lângă Hunedoara, copiază un alt preot, Ion Eomînul, cel mai vechi text romînesc al Alexandriei, ca și Floarea darurilor și un Eojdanic, la 1620.

Bogomilismul, ca și husitismul, aveau un pronunțat caracter social, înfățișînd forme de luptă ideologică a maselor împotriva feudalismului și a „chintesenței” lui--biserica oficială. Bogomilii, după cum relatează prezviterul Cozma într-o predică a sa în secolul X, „defăimează pe bogați

⁶⁾ F. Engels, *Războiul țărănesc german*, ed. a III-a, Buc., E.S.P.L.P., 1958, p. 48.

¹⁾ Ms. 3821.

²⁾ Ms. 2472.

³⁾ Ms. 4133.

învață pe ai lor să nu se supună stăpînului lor; invidiază pe rege, batjocoresc pe bătrîni, calomniază pe boieri; socot că sînt urîți lui Dumnezeu cei ce lucrează pentru rege și poruncesc fiecărui servitor să nu mai lucreze stăpînului său". În felul acesta, arată Engels, „un caracter cu totul deosebit a avut erezia care exprima direct nevoile țărănimii și ale plebeilor și care întovărășea întotdeauna o răscoală... Ea preconiza ca „egalitatea fiilor domnului” să fie extinsă încît să se ajungă la o egalitate de avere. A pune pe picior de egalitate nobilimea cu țăranii, patricienii și tîrgoveții privilegiați cu plebeii, a desființa servitutele, dijmele, impozitele, privilegiile sau cel puțin cele mai flagrante deosebiri de avere, acestea erau revendicările formulate mai mult sau mai puțin precis și preconizate drept consecințe care decurg în mod necesar din doctrina creștină primitivă”¹⁾.

Dar, să analizăm puțin cîteva din operele laice care au constituit lectura de căpetenie a strămoșilor noștri și să vedem în ce măsură au fost copiate și au interesat pe cunoscătorii de slovă. Dintre acestea *Alexandria* am văzut că ne-a parvenit în cel mai vechi text și cu siguranță a fost cartea de căpetenie a generațiilor de mult trecute. Poate tocmai pentru că a fost atît de mult citită, nu o găsim semnată decît de 19 copiști, cei mai mulți din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea și de cele mai multe ori fragmentară. Moldova ne-a lăsat opt copii semnate, iar Țara Romînească și Transilvania șase, respectiv cinci manuscrise cu istoria lui Alexandra Macedon. În secolul al XVII-lea n-am întîlnit nici un alt text semnat, în afară de cel din *Codex Neagoeanus*, copiat de popa Ion Eomînul. Abia în 1717, un oarecare Petre, ce semnează în criptogramă, copiază pentru logofătul Staicu, de la mănăstirea Aninoasa, o Alexandrie²⁾, împreună cu alte texte de literatură populară. Tot în Țara Eomînească copiază Constantin, o altă Alexandrie³⁾. Celelalte manuscrise semnate sînt toate scrise în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, iar unele dintre ele, copiate după cartea tipărită la Sibiu, în 1794⁴⁾.

În Moldova, cea mai veche *Alexandrie* semnată este aceea scrisă la Iași, în 1777, de un oarecare Enache sin hagi Pragul⁵⁾. Dar cel mai interesant manuscris ce cuprinde textul Alexandriei este fără îndoială cel copiat de Xăstase Xegrule la Iași, în 1790. Textul, scris „în zilele prealuminate ale împărăteștii sale măriri, Ecaterina Alexievna, împărăteasa a toată Eosia”, cuprinde o sumedenie de miniaturi cu scene din viața lui Alexandru, executate, probabil, tot de copist într-o manieră simplistă? care și face, de altfel, farmecul operei⁶⁾.

Altă operă care s-a bucurat de o largă circulație, mai largă decît putem desprinde din cele nouă manuscrise semnate, a fost *Esopia*. Și

aici, ca și în cazul *Alexandriei*, cel mai vechi text semnat îl găsim în Transilvania. Dascălul Costea de la Brașov, copiind un miscelaneu de literatură populară între anii 1693—1703, rezervă filele 122—145 vieții și faptelor lui Esop⁷⁾. În Țara Eomînească, de unde ni s-au păstrat patru manuscrise semnate cuprinzînd *Esdpia*, cel mai vechi text datează din anul 1704⁸⁾. A fost copiat, împreună cu niște texte religioase de către Serafim, ieromonahul Bistriței⁹⁾, un om plin de grijă pentru înfrîmarea manuscriselor, cu care s-a ostenit. În sfîrșit, la 1717, același Petre care copiasse Alexandria pentru logofătul Staicu, nastavnicul mănăstirii Aninoasa, include în același manuscris și *Esopia*.

În Moldavia, cel mai vechi din cele două texte semnate este cel al logofătului Ioan Chira¹⁰⁾, din miscelaneul scris de el la 1779. Cu tipărirea primei ediții din această carte, în 1795, la Sibiu, în tipografia lui Petre Bart¹¹⁾, au fost satisfăcute multe dorinți de a avea la îndemînă, pentru delectare, viața lui „Isop filosoful”.

Archirie și Anadan, romanul oriental pe care unii îl socot modelul *Esopiei*¹²⁾, deși s-a păstrat în colecțiile noastre în peste 15 manuscrise n-a fost iscălit de cît de opt copiști: trei ardeleni, trei moldoveni și doi din Țara Eomînească. Cel mai vechi fragment ni l-a lăsat ieromonahul Vartolomeu din satul maramureșan Budacul Eomînesc, care înserează textul într-un miscelaneu religios, la anul 1708, scris pentru preotul Andrei¹³⁾.

Pentru Țara Eomînească, cea mai veche versiune semnată ne-a lăsat-o la 1717 Petre de la mănăstirea Aninoasa, din păcate tot fragmentară; cît despre Moldova, textele cele mai vechi sînt cele copiate de Agapie¹⁴⁾, la 1784, și de Ionită Arhip¹⁵⁾ „nobelul” de la Suceava, între anii 1784—1799.

Mai răspîndit decît *Archirie și Anadan*, romanul hagiografic *Vdrlaam si loasaf*¹⁶⁾, atribuit sf. Ioan Damaschinul, a fost tradus de Udriște Xăsturel în vînatul cumnat al lui Matei Basarab, încă de la 1648. Textul, tradus atunci în romînește, a fost copiat de multe ori atît în secolul al XVII-lea cît și în cel următor.

Din cele 13 manuscrise ce ni s-au păstrat cu semnătura copiștilor nouă aparțin Țării Eomînești, trei au fost copiate în Moldova și numai unul, la 1782—1784, în Transilvania. De altfel circulația într-un număr mai mare de copii pentru Țara Eomînească este explicată și de faptul că

¹⁾ Ms. 1436.

²⁾ Ms. 2456.

³⁾ Ms. 1067.

⁴⁾ I. Bianu și N. Hodoș, *op. cit.*, II, p. 376.

⁵⁾ N. Cartoian, *Cărțile populare în literatura romînească*, voi. II, *Epoca influenței grecești*, Buc., 1938, p. 252 și urm.

⁶⁾ Ms. 577.

⁷⁾ Ms. 4104.

⁸⁾ Ms. 1155.

⁹⁾ P. V. Năsturel, *Viața Sfinților Varlaam si loasaf*, Buc., 1904.

¹⁾ F. Engels, *Războiul țărănesc german*, ed. a III-a. Buc., E.S.P.L.P., 1958, p. 50—51.

Vezi și Kosminski și Skaskin, *op. cit.*, voi. I, p. 302 și urm.

²⁾ Ms. 1867.

³⁾ Ms. 438.

⁴⁾ Cf. I. Bianu și N. Hodoș, *Bibliografia romînească veche*, tom. II, Buc., 1910, p. 361 și urm.

⁵⁾ Ms. 4104.

⁶⁾ Ms. 869. Despre circulația Alexandriei în țara noastră vezi N. Cartoian, *Alexandria în Literatura romînească*, Buc., 1922.

traducerea lui Udriște Năsturel s-a bucurat de o circulație mai intensă decât celelalte traduceri, din secolul următor¹⁾.

Cele mai vechi copii, trei la număr, ni le-a lăsat Fota grămaticul între anii 1671—1675. Manuscrisul 2170, copiat în anul 1671 și nesemnat, are text paralel slavo-romîn, iar însemnarea slavonească de la fila 443 ne informează că arhimandritul Petroniu de la mănăstirea Tismana a suportat cheltuielile de scriere. Tot nesemnat este și manuscrisul nr. 588, copiat pe două coloane, cu text paralel slavo-romîn. Cel de-al treilea manuscris cu cota 3339, copiat la anul 1675 numai în romînește își încheie însemnarea de la fila 281, cu următoarele date, ce ne interesează pe noi .Scosu-o-am și eu Fota, grămatic domnesc, după izvodul rumînesc, dumnealui Dumitrașco biv vel serdar ; și am scris în zilele creștinului domn Grigore Ghica voievod. Leat 7183 (1675), ot grad București".

Toate trei manuscrisele au fost copiate într-o frumoasă scriere semiuncială, cu frontispicii colorate și cu majuscule împodobite. Două dintre manuscrise păstrează și vechile legături în piele.

Altă copie ce merită subliniată este aceea scrisă la mănăstirea Hurez pentru egumenul mănăstirii, chir Ioan, de către ierodiaconul Dositei²⁾ în anul 1700, într-o scriere cursivă remarcabilă. Grigore Rîmniceanu, învățatul ierodiacon și apoi arhimandrit de la episcopia Rîmnicului, ne-a lăsat și el două copii din *Varlaam și Ioasaf*, una la 1781, cu cheltuiala lui Rafail monahul³⁾ și alta—mult mai completă—la 1784, cu cheltuiala și pentru arhimandritul Partenie Argeșanul⁴⁾.

Dintre textele copiate în Moldova merită amintit manuscrisul 1573, copiat de Toader, slugă la spătarul Vasile Roset, în anul 1797 și, mai ales, manuscrisul copiat la 1786 de un membru al familiei Sion, călugărit la mănăstirea Neamț, sub numele de Ioanichie, frate cu stolnicul lordache Sion. Grafia acestui manuscris, păstrat sub nr. 9, este dintre cele mai alese, iar dedicația adresată fratelui său, Constantin Sion, exceptînd concepția monahală, dovedește o fire poetică pe care cu greu o vedem supunîndu-se drasticelor reguli monastice, instituite de starețul Paisie.

Altă carte ce s-a răspîndit, mai ales în Moldova —căcitoare cele șapte manuscrise semnate au fost copiate acolo—este romanul erotic cunoscut sub numele de *Etiopica*, sau *Istoria etiopicească a lui Iliodor*. Deși cunoscut încă de la sfîrșitul secolului al XVII-lea, textul s-a răspîndit mai ales în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, de cînd datează toate copiile amintite. Dintre acestea trebuie să o menționăm pe aceea datorată lui Alexandru Ciohoranu⁵⁾, scrisă pentru paharnicul Xicolae Cînta —care se distinge prin împodobirea titlurilor și inițialelor și prin prezenta celor trei miniaturi—și copia paharnicului Toader Jora, scrisa pentru sine la 1786, după traducerea din grecește a lui Toma grămaticul de la mitropolia din Iași.

Celălalt roman grecesc, *Istoria lui Erotocrit*, n-a avut circulație în *Etiopieei* și nici a lui *ArcUrie și Anadan*. Xici nu ni s-a păstrat de altfel decât în trei copii semnate —două moldovenești și una muntenească—de pe la sfîrșitul secolului al XVIII-lea. Textul copiat la București în 1781 de către logofătul Ioniță⁶⁾ este însă deosebit de prețios pentru noi prin bogăția și frumusețea miniaturilor, adevărate documente privind îmbracămintea și obiceiurile vremii, lucrate de Petrache logofătul.

Romanul oriental *Sindipa*, această „colecție de povești hazlii de snoave", a circulat cu siguranță în mai mare număr decât cele patru manuscrise găsite de noi cu indicație de copist. Cel mai vechi text ni l-a lăsat același Costea dascălul, din Brașov, care a copiat între anii 1693—1700 Esopia amintită mai sus. Însemnarea însăși de la fila 121', cu textul ei slavon-romîn, este legată de copierea Sindipei : „Conețul și sfîrșitul a filosofului Sintipei cu fiul împăratului de Țara Persiei"/

Pe lângă romanele populare de mai sus, cu o circulație remarcabilă, au fost copiate, mai ales îli a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, o serie de alte opere, păstrate, din păcate în puține variante cu însemnări ale copiștilor, opere ce demonstrează un gust rafinat pentru lectura laică, la pătura suprapusă din țările romîne. Așa spre exemplu ne-au rămas numeroase manuscrise, nesemnate de copiști, cu tălmăcirii din *Oxenstien* alături de cele mimai patru variante semnate, toate patru moldovenești, copiate între 1779—1803. *Istoria lui Schinder* împărat ni s-a păstrat în copia lui lordache vâtaful, de la 1791, scrisă pentru Petre Abăgerul⁷⁾, iar ojeră lui Francesco Loredano, *Zăbava fantasiei*, tradusă în romînește de cămărașul Constantin Vîrnăv, din limba greacă, a fost copiată, printre alții, de către pisarul Grigore Hudeci la Iași, în 1788, cu cheltuiala mitropolitului Veniamin Costache, pe atunci eciisiarh al Mitropoliei⁸⁾. Paharnicul Toader Jora, un om cu mare dragoste de carte, a copiat și el, pentru biblioteca sa, la 1786, această operă, păstrată în manuscrisul 50 de la Biblioteca Academiei Republicii Populare Romîne.

Romanul popular al italianului Gitilio Cesare Croce della Lira, intitulat *Bertoldo*, îl întîlnim, tot în Moldova, în două copii. Tina din ele datează din anii 1767—1775 și este cuprinsă într-un miscelaneu de literatură tură laică⁹⁾, copiat de Constantin postelniculul de vistierie. Cealaltă copie, scrisă la 1779 face parte tot dintr-un miscelaneu de literatură populară scris de logofătul Ioan Chira, pe care l-am mai întîlnit.

Alte romane, ctim au fost *Ahileu la ostrovul Șirului*, sau *Istoria lui Alfidalis și a Zelidiei*, opera lui Vincent Voiture, fără să fi avut o circulație foarte largă sînt totuși copiate de cîteva ori de cunoscătorii literaturii apusene, ca și *Istoriile lui Târlo* sau traducerea din Feielon *Intîmplărilor lui Telemac*.

Un alt gen de literatură pe care o vedem bine reprezentată în muncă este dificilă a copiștilor de manuscrise este literatura astrologică de prevestire

¹⁾ N. Cartoian, *Cărțile populare în literatura romînească*, voi. I, *Epoca influenței sud-slave*, Buc., 1929, p. 241.

²⁾ Ms. 2458.

³⁾ Ms. 2577.

⁴⁾ Ms. 2510.

⁵⁾ Ms. 4837.

⁶⁾ Ms. 3514.

⁷⁾ Ms. 2623.

⁸⁾ Ms. 433.

⁹⁾ Ms. 1417.

scrise. Pe de altă parte tot Țara Eomînească ne-a transmis și cea mai veche copie în romînește, lucrată în anul 1687 și semnată de Drăgoi logofătul? fiul lui popa Tatul din Bezdead¹⁾). Demne de remarcat sînt. tot pentru Țara Eomînească, cele două Cronografe scrise și ilustrate pe la 1758—1760, de către Constantin Săidăcarul²⁾), feciorul popii Ioanichie din Mogoșoaia, ca și copiile popii Fior, dascălul slovenesc de la biserica sf. Gheorghe Vechi, tot două, copiate și împodobite pe la 1760³⁾). Și unul și celălalt, copîști recunoscuți ca atare, vor fi copiat Cronografele pentru vre-o față boierească așa cum a făcut și Petraseu logofătul, care copiază unul, la 1762, pentru Constantin Comăneanul, biv vel serdar⁴⁾).

La doi ani numai după cel mai vechi Cronograf semnat, în Țara Eomînească, amintit mai sus, este copiat în Moldova, la 1689, de către Gavrii diacul un Cronograf, pe care copistul a avut grijă să-l și înfrumusețeze cu numeroase frontispicii și majuscule înflorate. Copierea a fost făcută în satul Bălțătești-Xeamț, unde Găvrilera diac, pentru Ion lordache Cantacuzino, după cum ne informează copistul, ale cărui scuze pentru greșelile muncii abia se pot desprinde de pe ultima filă a manuscrisului, ruptă pe alocuri de răsfoirea îndelungată⁵⁾).

Un alt Gavrii diacul, de la Focșani, copiază probabil pentru „dumnealui Xeculai vel căpitan de grecei”, la 1732, un Cronograf de 372 file, bogat împodobit și cu destul talent⁶⁾).

Cele două Cronografe identificate din Transilvania⁷⁾ merită și ele amintite. Cel mai vechi este copiat de preotul cărturar Sava Popovici din Eășinari, lîngă Sibiu, fără să știm cînd anume și fără să-și fi lăsat numele. A avut însă grijă să-l împodobească, ca și pe celelalte manuscrise copiate de el, iar o însemnare din anul 1808, asupra morții sale, ne confi- „ă — dacă mai era nevoie, dată fiind grafia lui atît de bine individualizată — că el, Sava Popovici, care a murit în anul 1808, mai 22, „au scris această carte și alte multe”.

Celălalt Cronograf, poate cel mai voluminos dintre toate pe care le conservăm — căci are 729 file și dimensiuni maxime : 35,5 X 21,5 cm — a fost scris de Xicolae Popovici din Șcheii Brașovului, între 22 februarie și 20 decembrie 1798, și, cu tot numărul mare de file, copistul nu a neglijat aspectul grafic, împodobind foarte multe inițiale,

Numeroase alte fragmente de Cronograf au fost copiate separat, ca opere individuale, mai ales în Țara Eomînească, cum sînt spre pildă *Istoria surpării Ierusalimului*, *Istoria luării Țarigradului*, *Viața lui Constantin cel Mare* și altele, cele mai multe datînd din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea.

Letopisețele Moldovei și ale Țării Eomînești numără 57 manuscrise romînești cu însemnări autografe ale copîștilor sau identificate de noi ca

1) Ms. 3556.
2) Mss. 1070 și 1389.
3) Mss. 2609 și 4243.
4) Ms. 4248.
5) Ms. 86.
6) Ms. 3456.
7) Mss. 2443 și 3450.

fiind copiate de anumiți dieci. Cifra aceasta, departe de a atinge numărul total al Letopisețelor din colecțiile noastre, este totuși concludentă pentru circulația textelor privitoare la istoria noastră, mai ales că cifra se referă numai la secolul al XVIII-lea ; de altfel, din secolul al XVII-lea nici nu s-a păstrat vreun Letopiseț semnat de copîști.

Cea mai veche copie ne-a lăsat-o moldoveanul Axinte Uricariul pe la 1710, care s-a ocupat de scrierea *Letopisețului Țării Moldovei*, opera Miron Costin, păstrată în manuscrisul 2601. Și/pentru că ne ocupăm de copiile din Moldova, deși sînt numai 26 de manuscrise, față de cele copiate în Țara Eomînească, trebuie să menționăm cîteva figuri de copîști care au avut o predilecție specială pentru scrierea operelor istorice.

Și ca vechime — căci copiază manuscrise în jurul anului 1726, data întîlnită la începutul manuscrisului 115 — și ca număr de Letopisețe copiate șase la număr, totalizînd 1107 file, Grigoraș sin Vasile Uricariul se situează pe primul loc între harnicii copîști de Cronici. Dintre manuscrisele copiate de el numai unul¹⁾ cuprinde oarecare însemnări, din care rezultă că a copiat *Letopisețul Țării Moldovei* pentru Toader Costache treti logofătul. Tot el a copiat și un Letopiseț al Țării Eomînești, fără să știm însă pentru cine anume.

Copiile lui Grigoraș sin Vasile Uricariul se disting printr-o grafie deosebită de eleganță rar întîlnită la grămăticii noștri și printr-o grijă deosebită pentru ilustrarea textelor cu frontispicii frumos lucrate în peniță, în mijlocul cărora desenează uneori chipurile primilor voievozi moldoveni²⁾. În sfîrșit patru dintre cronici au numerotate filele de mîna lui Grigoraș.

Alt copist, asemănător la grafie cu Grigoraș sin Vasile Uricariul, este Ioan Pavel grămăticul. El lucrează în jurul anilor 1736—1746, data cuprinse în două dintre manuscrisele pe care le-a copiat. Două dintre cele patru manuscrise cu opera Costineștilor, cuprind traducerea *Ceasornicul domnilor*³⁾, făcută de Xicolae Costin. Unul din Letopisețe⁴⁾ a fost copiat din porunca domnitorului Xicolae Mavrocordat, în anul 1746.. în sfîrșit tot el ne-a lăsat un Cronograf⁵⁾, cu un frumos cuvînt de încheiere pentru cititorul care ar putea fi stîngerit în lectură de unele greșeli. întîlnim și la Ioan Pavel grămăticul aceeași grijă pentru grafie și aproape aceeași îndemînare la împodobirea inițialelor, ca la Grigoraș al lui Vasile Uricariul.

Ultimul copist moldovean iubitor de Cronici, de care ne ocupăm, este ieromonahul Iosafat Luca, feciorul Lucăi vistiernicul, care a copiat în jurul anului 1766 cinci manuscrise, dintre care trei pentru lordache Cantacuzino vel spătar, pentru postelnicul Alexandru Hurmuzacii și pentru paharnicul Matei Hurmuzachi, probabil nepot al învățatului ieromonah Două dintre manuscrise⁶⁾, totalizînd 853 file, au fost copiate în același an 1766, într-o îngrijită și sobră scriere cursivă.

*) Ms. 115.
1) Vezi mai ales ms. 238, f. 47 și 354, f. 44.
2) Mss. 3440 și 757.
3) Ms. 120.
4) Ms. 2599.
5) Mss. 53 și 254.

Ieromonahul Iosafat Luca nu și-a împodobit manuscrisele. Cele două frontispicii în peniță din manuscrisul 254 sînt singurele din întreaga operă copiată de el. Scrisul lui se recunoaște însă de la prima vedere ; este scrisul unui om stăpîn pe condei, cu temeinică experiență.

În Țara Eomînească, unde operele istorice s-au dezvoltat mai greu, au fost copiate mai ales Letopisește moldovenești. Dintre numeroșii copişti întîlniți, cel care s-a remarcat în mod deosebit cu scrisul Croniclei a fost popa Stanciu de la biserica Tuturor Sfinților din București. Și prin vechimea textelor — cel mai vechi este din anul 1722 — și prin frumusețea scrierii popa Stanciu se situează pe primul loc în ierarhia de care ne ocupăm. Dintre cele opt manuscrise de Cronici copiate de el, trei se referă la domnia lui Xicolae Mavrocordat¹⁾, două cuprind Cronici moldovenești²⁾, un manuscris cuprinde Cronici muntenești³⁾, iar două⁴⁾ cuprind Cronici moldovenești și muntenești.

Popa Stanciu nu ne-a lăsat nici o indicație despre persoanele pentru care a copiat aceste manuscrise de Cronici. Se pare însă că el era recunoscut ca un dascăl foarte învățat și cu mare îndemînare la scris, de vreme ce a copiat Pravila lui Vasile Lupu pentru Constantin Mavrocordat, cum am văzut mai sus. Textele nu sînt înfrumusețate decît cu rare frontispicii în roșu și negru. Nu se întîlnesc inițiale împodobite și nici desene sau miniat-uri, decît în textele religioase pe care le-a copiat.

Alt copist însemnat de Cronici din Țara Eomînească a fost Eadu Lupescu, fiul lui Mihail ieromonahul, care ne-a lăsat cinci manuscrise eu Cronici moldovenești, copiate tot în prima jumătate a secolului al XVIII-lea. Din păcate nici el nu ne-a lăsat știri în legătură cu persoana sa și nici vreo indicație din care să ne putem da seama cui erau adresate aceste copii. Preocupat și de estetica manuscriselor, Eadu Lupescu și-a împodobit unele texte cu frontispicii și majuscule înflorate.

În afara copiilor de Letopisește tot el a copiat în anul 1727, un manuscris ce cuprinde *Cronica slovenilor, Iliricului și Moesiei*⁵⁾, precum și *învățăturile lui Neagoe Basarab către jiul său Teo(losie)*⁶⁾.

Literatura istorică a fost mai puțin răspîndită în Transilvania, căci în afară de cîteva fragmente de Cronograf și în afară de cele două Cronografe amintite n-am întîlnit nici un copist ardelean, ocupîndu-se cu scrisul textelor istorice. X-au fost copiate nici măcar Letopisețele Țării Eomînești și ale Moldovei decît cu totul rar și, pînă la 1800, n-am întîlnit nici un manuscris de Cronici iscălit de mîna celui ce l-a copiat.

Numeroase opere religioase sau laice, care au văzut lumina tiparului, au fost copiate de mîna în tot decursul secolului al XVIII-lea. Fenomenul, mai des în Transilvania, este întîlnit uneori și în Țara Eomînească și Moldova, mai ales pentru cărți tipărite în secolul al XVII-lea, care nu mai puteau fi găsite și cumpărate o sută de ani mai tîrziu.

Dintre aceste opere, *Divanul lui Dimitrie Cantemir*⁷⁾, tipărit la Iași cu text paralel romîno-grec, în anul 1698, s-a bucurat de o răspîndire deosebit de apreciabilă, căci îl întîlnim semnat în cinci manuscrise. Copiile au circulat mai puțin în Moldova, unde s-a răspîndit opera tipărită și în mult în Țara Eomînească și Transilvania. Cea mai veche copie este din 1753 a lui Constantin Săidăcariul⁸⁾, pe care l-am întîlnit copiind și Cronografe. Din Transilvania ni s-au transmis două fragmente, din a jumătate a secolului al XVIII-lea, unul scris de Petre Popovici⁹⁾, la Iași și altul, scris la 1789, de către Gheorghe Popovici Cucuian „lăcuit Păușe", un sat de pe lângă Oradea¹⁰⁾.

Xu vom insista asupra numeroaselor copii manuscrise de Psaltir efectuate după nu mai puțin numeroasele ediții ale acestei cărți de rugăciuni, citită mult în secolele trecute.

Textele de legi, Pravila lui Vasile Lupu și îndreptarea legii au fost de asemenea copiate, cum am mai văzut, după cărțile tipărite la Iași și Tîrgoviște ca să nu mai vorbim despre Calendare și Pascalii răspîndite în Transilvania și copiate pînă tîrziu, după anul 1800.

Opera lui Ioaniche Galeatovski, *Cheia înțelesului*, prima carte tipărită în București¹¹⁾, la anul 1678, o găsim copiată la 1792 de către dascălul Anania, de la biserica Sfînta Vineri, ... pentru că de cumpărat ca să cumpăr cu tipariul cartea aceasta, n-am găsit ca să o cumpăr, am scris de pre alta tipărită" ...¹²⁾. În sfîrșit, Dimitrie Blagovici da în satul Eemetea de lângă Oradea, copiază la 1798 o Esopie, după ediția din 1795 de la Sibitf¹³⁾.

Printre copîștii înșiși întîlnim uneori tipografi de meserie, cum a fost spre pildă Andriotaxitul „dascăl ot Xeamț i tipograf", care a copiat pe la 1782 două miscelane cu *Istoria surpării Ierusalimului, Istoria eomînească a lui Ilioăor*, ș.a.¹⁴⁾, sau Ilarie ieromonahul, tipograf sub numele de Ioan, care copiază la schitul Vrancii, în anul 1780 un manuscris religios.

Dat fiind specificul orînduirii feudale și a rolului de stîlp al feudalismului pe care-l avea biserica, este lesne de înțeles preponderența materialului cu conținut religios. Pe de altă parte chiar în literatura laică se adînc simțită influența misticismului. „Organizarea feudală a bisericii — arată F. Engels — consacra prin religie orînduirea de stat feudală laică. În afară de aceasta, clerul era singura clasă instruită. De aici reieșea că sine că dogma bisericească constituie punctul de plecare și baza oricărei gîndiri. Jurisprudența, științele naturii, filozofia, întregul conținut al acestor științe erau puse în concordanță cu învățătura bisericii"¹⁵⁾.

¹⁾ I. Bianu, N. Hodoș, *op. cit.*, I, p. 355 și urm.

²⁾ Ms. 1329.

³⁾ în ms. 2507.

⁴⁾ în ms. 3170.

⁵⁾ I. Bianu, N. Hodoș, *op. cit.*, L, p. 217 și urm.

⁶⁾ Ms. 1937, f. 5¹⁻¹¹.

⁷⁾ Ms. 149, f. 93.

⁸⁾ Mss. 3531 și 1747.

⁹⁾ Ms. 2566.

¹⁰⁾ K. Marx și F. Engels, *Opere*, ed. rusă, voi. XVI, partea I, p. 295.

¹⁾ Mss. 58, 1299 și 4225.

²⁾ Mss. 2715 și 37.

³⁾ Ms. 3443.

⁴⁾ Mss. 2591 și 5367.

⁵⁾ Ms. 156.

⁶⁾ Ms. 1062.

O problemă interesantă se desprinde, de asemenea, pareurgînd nîmărnul mare de însemnări pe care ni le-au lăsat copiiștii de manuscrise[^] fie ei copiiști de profesie, fie; ocazionali și anume aceea a influențelor culturale romîno-ruse, a legăturilor de mult stabilite între cărturarii romîni și cei ruși, a circulației cărții ruse în țările romîne, în sfîrșit a sprijinului politic pe care îl exercita Eusia lui Petru cel Mare și a Ecaterinei asupra Moldovei și Țării Eomînești').

Ne vom opri numai asupra unei părți din numeroasele manuscrise care se ocupă cu relatarea acestor legături. Unele dintre acestea, copiate în vremea războaielor ruso-otomane, cînd ostile rusești ocupau, ca puncte strategice țările romîne, consideră pe țarii ruși, stăpînitorii drept credincioși ai țării. Așa face Anatolie ierodiaconul, la 1774, copiind un miscelaneu. la episcopia Bîmnicului: „...Izvodire a lumii... acum întîi s-au scris romînește, în vremea binecredincioasei singurei stăpînitoare, marei doamnei noastre și împărătese Ecaterina a 2-a a toată Eusia... în anul mîntuirii 1774, avgust întîi[^])...". Și mai importantă este însemnarea lui Năstase Negrule, copistul binecunoscutei Alexandrii ilustrate de el la Iași, în 1790. La fila 1 îi întîlnim menționați pe toți marii cneji ai Eusiei, după ',Ecaterina Alexievna, preablagocestiva împărătească a toată Bosîe," din rîndul cărora nu lipsește nici „prealuminatul cneaz Gligori Alexandrovici Potiomkin... arhistratig și a multora ordine cavalier...".

Peregrinările călugărilor noștri în Ucraina și în Eusia nu rămîneau infructuoase nici din punct de vedere cultural — cum nu rămîneau de altfel nici din punct de vedere material — căci se traduc în romînește și se copiază numeroase opere. Dacă ar fi să amintim numai operele lui Dimitrie Eostovski sau Ml Sorski, care au circulat în țara noastră în număr mare și încă am putea susține suficient afirmația noastră. Pe lîngă acestea au circulat încă multe alte texte. Ba un ieromonah, Gherasim, plecat la Kiev cu diverse trebi pe la 1766, copiază acolo, în casa lui Dimitrie Ivanovici o *Psaltire cu tîlc*[^]) tot „în zilele cînd împărăția Ecaterina împărăteasa și cu fiul său Pavel Petrovici". Și se pare că ieromonahul Gherasim n-a dus lipsă la Kiev de cele necesare scrisului, căci a încercat să împodobească manuscrisul cu tot felul de frontispicii, majuscule și viniete ; i-a lipsit însă talentul.

Un alt copist, de la schitul Lapoș de pe lîngă Bacău, starețul Pahomie,, pe care l-am mai întîlnit în această introducere, arată clar în copierea miscelaneului său de literatură de prevestire proveniența copiei sale : „Să să știe că această carte este izvodită dintr-o carte tiparnică di la Stoliță, tipărită di laîmpărăția Moscului...". Același lucru îl face și popa Eadu din București, copiind la 1728 un manuscris de Eshatologie,' în cuvîntul de prezentare al cărții. El spune că „s-a tipărit din porunca preacreștinului> marelui împărat Petru Alexevici, stăpînul a toată Marea și Mica și Alba Eosie... întru împărățeasca și marea cetate a Moscului, în anui de la

Zidirea lumii 7212, iară de la nașterea domnului Hristos 1703. Iară a s-au scris cu mîna la leat 7236 (1728), prin osteneala celui întru toți mic, popa Badul...").

Despre popa Ștefan clin Transilvania, cel care a copiat la 173 Pascalie, scoasă după cea rusească, am amintit mai sus, vorbind de elementele vechi cronologice în datarea copiiștilor.

În sfîrșit am vrea să precizăm că înainte de a se fi tipărit, în a jumătate a veacului al XVIII-lea, manualele de gramatică rusească, vocabularele ruso-romîne, menite să ușureze învățarea limbii rusești, circulat asemenea lucrări în manuscris, cum este spre pildă *Gramatica rusească* și *Vocabularul ruso-romîn* copiat la 1746 de către Ștefan Ioanovici și care cuprinde 159 file.

În încheierea acestei probleme va trebui să ne mai oprim și asupra manuscriselor cu caracter istoric, privind istoria Eusiei care au circulat în copii romînești în secolul al XVIII-lea și care au fost traduse fie în rusește, fie din grecește. *Cronica slovenilor*, traducere după cartea tipărită la 1680, *Istoria Busiei, Viața Ecaterinei a II-a*, dar mai ales *Viața Teiru cel Mare* s-au bucurat de o largă răspîndire la noi. Din manuscrise cuprinzînd *Viața lui Petru cel Mare* ni s-au păstrat șapte copii cu însemnări prețioase ale copiiștilor, alături de multe altele, pe ale cîre „ostenitori" nu i-am putut identifica.

Cea mai veche copie[^]), din 1755, o întîlnim în Țara Eomînească și se datorește lui Eafail monahul, unul din cărturarii însemnați din mănăstirea Hurez. În epilogul manuscrisului, destul de voluminos — are 304 file — ca și la fila 125[^], copistul ne dă știri prețioase asupra textului care, pe lîngă *Viața lui Petru cel Mare* cuprinde și *Istoria Busiei*. Aflăm, spre pildă, că exista în biblioteca mănăstirii Hurez un text tipărit în rusă cu istoria Eusiei, pe care l-a folosit dascălul Lavrentie, cel care a tradus cartea. Cît despre *Viața lui Petru cel Mare*, aceasta a fost copiată din traducerea din grecește a lui Matei Părcășanu, biv vel șetrar, găsit în episcopia Bîmnicului, care, fiind rău scrisă, a dat mult de lucru călugărului Eafail, obligîndu-l s-o și „protocălească", la sfîrșitul copierii, adică la colajioneze.

Tot la mănăstirea Hurez copiază *Viața lui Petru cel Mare* un alt călugăr, Dumitru Bîmniceanu, la 1767, după aceeași traducere a lui M. Eărcășann[^]).

În Moldova, cea mai veche copie semnată[^]) este aceea din 1767 scrisă de ierodiaconul Gavril, de la episcopia Hușului, în vremea lui Constantin Mihai Eacoviță și care cuprinde numai *Viața lui Petru cel Mare*.

În Transilvania, unde literatura aceasta istorică era de asemenea foarte răspîndită, cea mai veche copie iscălită a fost făcută la Brașov de către Ion Zacionea[^]) pe la 1783 și cuprinde *Viața lui Petru cel Mare*.

[^]) Vezi și P. Constantinescu-Iasi, *Relațiile culturale romîno-ruse din trecut*, Buc., 1954? cap. V, VI, VII.

[^]) Ms. 716.

[^]) Ms. 1267.

[^]) Ms. 2164, f. 1.

[^]) Ms. 3784.

[^]) Ms. 2353.

[^]) Ms. 2668.

[^]) Ms. 49.

[^]) Ms. 2476.

Cîțiva ani mai tîrziu, la 1788, căpitanul Zamfir Marcu copiază o nouă Istorie a lui Petru cel Mare'), după traducerea făcută din, rusește de către Eadu Popovici, „dascălul orașului cetății Coronii”, exprimîndu-și admirația față de marea figură a lui Petru : „Vrednic de laudă au fost acest monarh pentru vitejiile lui și bunătățile ce au săvîrșit”.

În continuare am vrea să atragem atenția asupra însemnărilor istorice pe care ni le-au transmis copiștii de manuscrise, atît cît ne stă în putință, în introducerea de față. Aceste însemnări sporadice aduc uneori lămuriri interesante în chestiuni de istorie economică și politică, sau ne pun în curent cu evenimente, de o importanță mai mare sau mai mică, contemporane celor ce s-au străduit cu copierea manuscriselor. Cum cele mai multe însemnări cu caracter istoric precizează, fără alte amănunte, cine domnea la un moment dat în Țara Eomînească sau Moldova și cine păstorea asupra cutărei sau cutărei episcopii, nu ne vom ocupa de ele lăsînd aceasta în grija istoricilor interesați de stabilirea cronologiei domniilor din țările romîne.

Însemnările copiștilor din Țara Eomînească și Moldova se ocupă deseori de schimbările de domnie, de războaie ruso-turce și mai puțin de chestiuni economice sau culturale. Iată spre pildă o însemnare tîrzie a lui Chirii ierodiamonul de la mănăstirea Cernica care copiază și după anul 1800, relatînd ajutorul rusesc : „în anul 1808, cînd cu buna venire și ocrotire a mai marilor și binecredincioșilor... întru... Hristos frați, ai împăratului Eosiei și i...ai împărăției... ostași, ai noștri apărători și de bine făcători, am fost odihniți de răii și paginii turci...”¹⁾).

Eăzboaiele ruso-turce, cu urmările lor neplăcute pentru biata populație sărăcită, ca și pentru călugării mănăstirilor, îl fac pe Dionisie ecli-siarhul de la mănăstirea Hurez să exprime toată oroarea de care era capabil condeiul său, față de asemenea cumplite vremi: „...Pentru multe străm-torări și mari nevoi, cu primejdii de răpunere de viață, fiind într-această vreme cumplită și turburată, cînd înfricoșatul război între Poarta Otomanească și între împărăția Eosii și între împărăția vecinătății, adică a Austriei, flecărea (sic) cu pară de foc îngrozită și cuprinși fiind aici în sfînta mănăstire Hurez, m-am nevoit de o am scris. ...”. Iar mai jos, același condei, redă în cîteva rînduri isprava armatelor nemțești : „1788, novem-brie 5, ocoliți fiind și împrejurați de cumpliti volintiri nemțești, cu foc cumplit ne-au ars toate zidurile, bucatele și altele ale mănăstirii, din-prejur... ”²⁾).

Isprăvi de ale turcilor, în trecerea lor prin țară sînt arătate și de copistul Neonil, într-un manuscris, copiat de el la 1787 : „Această carte s-au scris de ticălosul Neonil, la leat 7296 (1787), octomvrie 14, cînd s-au tăiat trei frați, de turci, la vîi la Necorești”³⁾).

Alteori relatarea războaielor este scurtă, dar concludentă, ca aceea a călugărului Sofronie de la mănăstirea Dragomirna : „Cartea sfîntului

Isaia care au scris părintele Sofronie în Dragomirna, în anul 1799, cînd luat moscalii Hotinul, *bătînd pe turci...*’⁴⁾.

Unele schimbări de domnie sînt menționate adeseori cu lux de nunte. Printre copiștii care ne-au lăsat însemnări prețioase de na aceasta trebuie menționat Ștefan Stîrce din Moldova. Pe una din pag *Povestirii lui Târlo*’), copiate de el în anii 1786—1787, relatează a înlocuirea lui Alexandru Mavrocordat, la scaunul Moldovei, cu Alexa Ipsilanti : „...i .Și am început a o scrie de la leat 1786 decemvrie 1, în cea dintîi domnie a mării sale Alexandru Ioan Mavrocordat voievod la 3 zile ale lunii lui decemvrie i-au venit mazilie ; carile au domnit u și 11 luni aice în scaonul Moldovii și domnia aceștii țări a luat-o mări Alexandru Ioan Ipsilant voievod. Și cînd am agiuns eu la slirșitul c aceștiiw .. dumnealor veliții boeri și toată țara făcea gătire mării Alexandru Ioan Mavrocordat voevod și-l aștepta din ceas în ceas c purceagă la Țarigrad, după obiceiul domnilor vechi... ”.

Dintre puținele însemnări istorice cu caracter economic, din ț romîne, merită atenție numai aluzia lui Galaction ieromonahul d mănăstirea Agapia, despre o mare foamete în Țara Ungurească, în pr vara anului 1788’).

Mult mai prețioase și mai variate în conținut, sînt însemnările c tilor de manuscrise din Transilvania. Iată-l pe popa Grigore din Măl relatînd dureroasa înfrângere a lui Mihai Viteazul la Mirăslău : „Scr luna martie, 19 zile, în zilele craiului Batăr Jicmond, cînd fu bătut M vodă la Mirăslău, la anul de la Adam 7108. de la nașterea Hristos 1600’)

Iată-l pe Agaton monahul, peregrin moldovean în Banat, prezen pe notabilii Aradului : Scris în Siria, supt Vilagoș, în zilele vlă Isaia, fiind preot orașului popa Ianăș din Valea Bradului și popa V și cu Mîndan; la Arad, Lefel Holț și la Ineu grof Harmănștain, po citori țării...”⁵⁾).

Iată-l pe dascălul Vasile Sturze, tot moldovean, relatînd prez trupelor nemțești, într-un Ceaslov scris pentru un preot dintr-un sa lîngă Hunedoara : „... .’Scris-am cînd a fost Blagoveștenia luni după l și era frig și nemții în țară ; cînd au mers ficiorul lui Apafi Mihai, c Ârdealului,'la Beci. Vleat 1695, april 11 dni”)

Același dascăl Vasile Sturze însemnează, cu scrisul său atît de c teristic, răscoala lui Francisc Eăkoczi II împotriva Habsburgilor : am scris în sat în Sînt Andreaș lîngă Temișvara, în vremea cînd rădicat Curuții lui Bacolți Prenț pe nimeți și era răutate mare în Ar sila Crișul Negru și cîmpia Ghiulei era pustietate...”).

1) Ms. 1552, f. 143’.

2) Ms. 25, f. 269.

3) Ms. 2987, f. 1’.

4) însemnarea, în slavonește, în ms. 447, f. 10.

5) Ms. 4215, f. 231’.

6) Ms. 1838, f. 175’.

7) Ms. 713, f. 123’.

1) Ms. 3161.

2) Ms. 2055, f. 85’.

3) Ms. 500, f. 68’.

4) Ms. 4834, f. 184.

Francisc Eâkoczi an fost relatate și ele popa Ștefan, din Molosig, lângă Oradea, pe ultima filă a *Ceaslovului* copiat de el în 1706^{*)}.

Calamitățile naturale, foametea și ciuma, nu lipsesc nici ele din atenția acestor sîrguincioși ardeleni, care s-au îndeletnicit cu copierea cărților. Foamete în regiunea Oradea pe la 1676, relatează popa Ursu din Cotigleat^{*)}; revărsări de ape și holde stricate întîlnim în însemnarea diacului Simion din anul 1740^{*)}, iar ravagiile ciumei — această calamitate între calamități — sînt însemnate de dascălul Vasile Sturze și de popa Stan din Holbavul Bîrsei atît de sugestiv, încît merită redată în întregime.

Dascălul Vasile Sturze pomenește despre o ciumă în Banat în același manuscris 713, în care a relatat și răscoala ungarilor sub Francisc Eâkoczi, astfel :
Și eu dascălul Sturze încă am fost fugit în Țara turcului, în Sînt Andreăș, cînd era ciuma cea mare ; și au murit în Sînt Andreăș 366 de suflete și în toată Țara Temișvarei . \ .1708, iunie 22". Iar mai jos, la fila 203^{*}, arată cînd a început ciuma : „în 1708, martie 26".

Însemnarea popii Stan din Holbav, neavînd legătură cu activitatea sa de copist, n-a fost redată în repertoriu. O redăm mai jos, în transcriere liberă, pentru valoarea ei documentară, deosebit de prețioasă : „Precum să se știe de cînd au fost ciumă aicea în Țara Bîrsii și era în anul dintîi la 1756 era **lazaret** în Cotlea ; pă cine îl prindea îl ducea acolo de își făcea **lazaretul** în Cotlea. Și țineam eu popa Stan din Holbav, în Vîlcan la beserică și mă duceam noaptea în Vîlcan la beserecă, de frica nemților și mă găseau nemții în beserecă și nu-mi ziceau nimica.

' Apoi, după aceia, la anul, s-au și mai întărit, că au început a muri de ciumă în Zărnești, apoi în Poiana Mărului, apoi în Holbav. Și apoi au pus străjile din Măgura Cotlii încoace, pă Valea Lupului în jos și tot pă vale în jos pînă la Morișoară ; apoi de-acolo în sus pînă în vîrful muntelui. Și erau închise foarte tare satele aceste ciumate. Și au trimis și fâlceri prin satele cele ciumate și au murit toți fâlcerii și în Zărnești și în Poiana Mărului și în Holbav. Și în Holbav au murit vreo' 42 cu toții și în Poiana Mărului opt sute fără unul și în Zărnești vreo 900 ; dară în Brașov mulți fără samă, tocma în Șchei. Și' cînd murea în Holbav de ciumă mureau și vitele de boală. Și într-o vreme erau tot străji în prejurul Holbavului de nu ne lăsa să eșimdin sat și mai peream de lipsă, ca vai de noi. Apoi ș-au făcut crăiasa și cu domnii milă, de au adus faină de cea împărâtească foarte multă și sare și au avut săracii mare noroc de acelea. Apoi ne-au slobozit în hotar numai ; și am fost așa din postul Sîntămării pînă la Simzeene, apoi ne-au slobozit la Podul Bîrsii, la tîrg, că să făcea tîrg acolo. Noi, de cătră Ghinbav și Codlenii, cu toate împrejururile ei, nu treceam Bîrsa și era un tîrg ca doamne ferește ; și erau case multe la Podul Bîrsii. Și am scris eu popa Stan din Holbav, ca să se știe"^{*)}.

Mișcarea culturală din Șcheii Brașovului, din secolul al XVIII-lea, este și ea relatată de un copist ce semnează cu inițialele S.H. Acesta pome-

nește pe cărturarii bisericii romîne din Șchei, singurii — spune copistul — care s-au ocupat cu scrisul cărților de la 1492, anul zidirii bisericii și pînă la 1777.

De altfel nevoia de a se scrie în limba romînă, ca și problema patristismului le găsim ridicate la mai mulți copişti, atît din Transilvania și din Țara Eomînească. Pe la anul 1688 Silvestru ieromonahul subliniază în epilogul unei Dioptre^{*)}, mulțumirea de a se fi putut „izvodi" cartea „pre limba rumîneasea"^{*)} iar un an mai tîrziu, un alt copist, tot din Țara Eomînească, Mcola grămăticul, lăuda pe mitropolitul Teodosie în prefața unei *Albine*^{*)}, pentru că : „... o scoase de la adîncul limbii elinești și slovești și o trase cătră lumina înțelegerii limbii rumînești. ...".

Dascălul Ioan Duma, unul din romîinii învățați ai Brașovului, dovește pe la 1751 „... cum că iaste mai de folos fieștecărui neam creștinesc a cîntă și a să ruga pre limba sa, decît pre limba altuia, pe care nu o'înțelege . * . Iar mai jos, în aceeași prefață a unei *Psaltichii*^{*)}, adaogă : „Nun puținei am a zice pentru oarecarii ce defăima și hulesc limba noastră rumînească, zicînd că iaste grozavă și necuvioasă... Unii ca aceia bine știie că *fieștecare om limba lui, întru care s-a născut i să pare a fi mai jmoasă*. ...".

În sfîrșit, Ștefan dascălul din ținutul Turda, întărește și el pe la anul 1736—1738, în predosloviea unui *Prăznicar*^{*)}, cele spuse cu aproape un veac în urmă de mitropolitul Simion Ștefan.

Însemnările copiştilor, utile pentru stabilirea vechimii textelor și împrejurărilor și regiunii unde s-a copiat un manuscris, interesante unele prin informațiunile istorice pe care le cuprind, nu sînt lipsite adeseori de oarecare poezie ce provine mai ales din explicațiile pe care le dau copistii în legătură cu eventualele greșeli și din satisfacția de a fi ajuns la sfîrșitul plicticoasei munci de copiere.

Andronachi Berheceanu din București, copiind pe la 1777 un *mislov* (tracianean de literatură populară^{*)}), se roagă de cititori să-l ierte pentru greșelile comise și să le îndrepte,... . Că cum nu dă ceriul de pămînt și cum nu numărul nisipului a tăt pămîntul și cum nu știe omul sfîrșirea lui și cum este răsăritul de apus, așa nu este om a nu fi greșit în lume...".

Pentru Toma Cucoranu de la Furceni-Tecuci, greșeala este imposibilă de evitat pentru că „... precum nu este cu puțință omul în lume a ține și a nu să poticni, așa și scriitoriului a nu greși. . /"^{*)}.

Poezie cuprinde și scuza dascălului Ioan Peștișeanu, de la mănăstirea Slatina, din manuscrisul copiat la 1778 : „*. Iară'ce greșală veți afla în cuvinte sau în slove sau în soroace, îndreptați... nepuiid în p'onos ; n-au scris heruvim sau au înpodobit sărafini, ci au scris minte întu-

*) Ms. 2472.

*) Ms. 1357.

*) Ms. 4305.

*) Ms. 138.

*) Ms. 1151.

) Ms. 3180, f. 256^{}.

*) Ms. 2301.

) Ms. 4641, f. 268^{}.

) Ms. 4572, f. 33^{}.

) Ms. 2178, f. 133^{}.

cată... și fiind împresurat de toate primejdiile lumii, ca și corabia învăluită în luciul mării. Și de multe ori am scris și noaptea la luminare... și de multe ori s-au schimbat vederea de raza luminii și alunecându-mi ochii de împreună și mintea într-altă parte, poate... că voi fi zmintit. Că știți că de multe ori, mergînd pre cale bună și fără de ghimpi și fără de imală, alunecă picioarele și mare cădere face omul. Așa și eu, poate că voi fi greșit, că n-am tipărit ci am scris cu mîna de tină, cu pană de gîscă bătrînă, care amîndouă lesne alunecă cătră greșală, ca și orbul la potigneală..."

În sfîrșit Voicu Copilul de la mitropolia Bucureștilor folosește pentru iertarea greșelilor, accente dramatice ca acestea : „Deci eu voiu muri și păcătoasa mea mină va putrezi; ci cine va ceti și va găsi sau lipsă în cuvinte sau în slovă să zică : dumnezeu să-l ierte..."¹⁾).

Nu sînt lipsite de poezie — mai ales că uneori textul este dat chiar în versuri — însemnările ce exprimă mulțumirea copiștilor de a fi ajuns la sfîrșitul muncii.

Ilarion ieromonahul de la mănăstirea Bistrița din Țara Bomînească își exprimă această satisfacție astfel :

Precum cei streini doresc moșia să-și Vază,
Cînd sînt într-altă țară de nu pot să șază
Și ca cei ce sînt pre mare, bătuți de furtună
Și roagă pre dumnezeu de liniște bună,
Așa și scriitorul, de a cărții sfîrșire,
Laudă neîncetată dă și mulțămire²⁾).

Însemnările acestea, cu toată poezia lor, nu sînt totuși originale. Cele mai multe se repetă în nenumărate manuscrise, în cărți vechi tipărite și dacă le vom căuta originalul îl vom găsi la copiștii de manuscrise slavone și grecești, de unde a fost tradus o dată cu întreaga operă.

Originală ni se pare însemnarea lui Dimitrie Blagovici de la sfîrșitul pildelor lui Esop, în care se roagă tot de iertare pentru greșeli :

...îndreptați cu duhul... blîndețelor,
Crezînd bătrînețelor,
Că mi-au fost mîna cam grea
Pana încă era rea
Și am avut vreme cu nor...³⁾).

Încă și mai reușite ni se par versurile logofătului Ioniță Giurescu, dintr-un miscelaneu de literatură populară :

Eu, fiind om fără de sminteală,
întinsei condeiul în cerneală
Și mă apukai a scrie
Această Alexandrie...⁴⁾).

O altă problemă ce se cere tratată în această introducere este aceea a peregrinării copiștilor dintr-o provincie în alta și a activității pe care au

1) *Ms.* 5483, f. 271.
2) *Ms.* 4745, f. 710^v.
3) *Ms.* 2579, f. 375^v.
4) *Ms.* 149.
5) *Ms.* 270, f. 136.

desfășurat-o în pribegia lor. Constatăm, din capul locului, că cei mai din cei 16 copiști peregrini pe care i-am întîlnit sînt moldoveni și că unde se stabilesc și-și desfășoară activitatea este mai ales partea de a Transilvaniei. Așa este Ștefan dascălul, pe la 1738, care se și numește „Ștefan dascăl muldoveanul" sau „moldovschi", sau Ilie dascălul Iași, care copiază Cazanii și Omilii la 1697 tocmai în Maramureș la Hucești¹⁾). Un alt moldovean, Vasile preotul, care era și zugrav și care a copiat Babil, în această calitate colinda prin Transilvania, copiază un miscelaneu liturgic, la anul 1718, într-un sat de lîngă Dej, anume Gîrbău²⁾).

În sfîrșit cel mai reprezentativ dintre toți, dascălul Vasile Săseș, care copiază de la 1693 pînă la 1708, ne-a lăsat nu mai puțin de 12 manuscrise scrise în sate de lîngă Oradea, Arad și Timișoara, pe unde l-a purtat pașii săi de pribeag.

Nu găsim în schimb nici un peregrin din Țara Bomînească în Transilvania, în afară poate de Gheorghe logofețelul care copiază la Brașov la 1718, un manuscris de Cronici moldovenești³⁾).

Exodul ardelenilor către Moldova, mai explicabil, în multe priviri decît cel al moldovenilor către Transilvania este totuși foarte rar. Despre prezența unor copiști ardeleni în Țara Bomînească nici măcar nu poate fi vorba în însemnările pe care le-am parcurs.

Dintre copiștii ardeleni în Moldova amintim pe dascălul Andrei Pianul Săsesc, un sat de lîngă Brașov, care copiază, la 1768, un Octoih cheltuiala lui Filip diacul⁴⁾, pe Ioanichie monahul „ardelian, baiază Bodna", pe care îl întîlnim la 1775 la mănăstirea Humorului și la 1776 la mănăstirea Agapia, copiind cîte un Octoih⁵⁾ și pe Eustațiu Popovici, din Baia Abrud, cc-și semnează numele cu caractere latine în cele cinci manuscrise⁶⁾ pe care le copiază între anii 1766—1781.

Întîlnim și copiști din Țara Bomînească în Moldova, cum a fost spre pildă Bafail monahul, pe care îl găsim la mănăstirea Dragomirna, la 1768, sau mai des, copiști din Moldova în Țara Bomînească. Dintre aceștia din urmă merită pomenit Silvestru ieromonahul⁷⁾ „din Țara Moldovei pe la 1688, ca și Vlad din Moldova, care copiază la 1748 un mamial de logie polemică⁸⁾).

Merită să ne ocupăm în cîteva rînduri și despre un alt aspect al activității noastre, acela al duratei copierii manuscriselor, a cheltuelilor pentru copiere și a suportării acestor cheltieli. Despre durata copierii manuscriselor nu se poate vorbi în termeni precieiL dîndu-se numărul de pagini

*) *Ms.* 3509.
1) *Ms.* 3199.
2) *Ms.* 580.
3) *Ms.* 2184, ff. 1 și 57^v.
4) *Mss.* 1870 și 5127.
5) *Mss.* 473, 1358, 1873, 303 și 1092.
6) Este același Silvestru pe care l-am întîlnit folosind, în datarea manuscrisului, etichete cronologice vechi.
7) *Ms.* 3697.

care îl copiau diecii într-o zi. Se întîlnesc, în cuprinsul manuscriselor, dese mențiuni de dată, la sfîrșit de capitole, care ne ajută să deducem cu oarecare aproximație, timpul petrecut de un copist în asemenea îndeletnicire.

Mai mult, sînt destul de numeroase indicațiile unor copişti care arată clar începerea și terminarea copierii. Însemnările acestea nu fac altceva decît să arate, o dată mai mult, că în ceea ce privește durata de copiere a manuscriselor, aceasta atîrnă de o serie de factori subiectivi și obiectivi : cîte ore copiază pe zi, cită îndemînare are la scris, care este formatul manuscrisului, dacă scrie după dictare, sau copiază după un model pe care îl are în față, dacă împodobește manuscrisul și copiază caligrafic fiecare cuvînt sau scrie cursiv și este preocupat numai de text în sine, care este calitatea hîrtiei pe care copiază, a uneltelor de scris și atîtea altele.

Spre pildă, logofătul Alexandru Anghelcic copiază, pentru sine, istoria lui Erotocrit : „...di la 1800 martie 22, pînă la 1800 iunie 15, *scriină-o pe apucate, cînd n-aream treabă.*”). Asemenea mențiune vagă nu ne ajută să precizăm care a fost timpul real de copiere a celor 94 pagini ale manuscrisului.

Tot vagă este și însemnarea lui Lupu Batcu ce copiază un manuscris de Cronici în anul 1765. La fila 209 spune : „... .Și am început a-l scrie *pe apucate* di la ghenar la 10 zili pîr-la februarie în 24 de zili...³⁾). Manuscrisul are 215 file, de dimensiuni mari 30,5 x 20,5 cm. Este de presupus că Lupu Batcu a persistat în copierea manuscrisului de vreme ce l-a terminat în 45 zile, mai ales că l-a și împodobit cu cîteva frontispicii.

Sînt alte numeroase însemnări, din care vom spicuî cîteva, în care este indicat timpul de copiere mai clar. Așa de exemplu popa Ion Eomînul, ce copiază la 1620 cunoscutul *Codex Neagoeanus*, face două mențiuni asupra timpului de copiere : una la fila 77 și alta la fila 127⁴⁾. Prima mențiune arată că manuscrisul a început să fie copiat în luna cireșariu în 15 zile și s-a sfîrșit ultima filă—a șaptezeci și șaptea •—în august 4 zile. A doua mențiune dă tot 15 cireșariu ca dată a începerii copierii, dar sfîrșitul filei 127⁵⁾ a fost luna făurariu 15 zile. Manuscrisul avînd 196 file, de dimensiuni foarte mici: 14 X 9,5 cm, deducem că ritmul de copiere a fost lent, de vreme ce din 15 iunie și pînă în 15 februarie abia au fost copiate 127 file.

Tot în Tara Eomînească, la Cîmpulung, Panu grămăticul copiază la 1691 un Ceaslov de 258 file, de dimensiuni mici, în 40 de zile, de la 16 noiembrie pînă la 25 decembrie⁶⁾. Iachint, starețul Cernicăi, care a avut o activitate de copist, foarte bogată, a realizat copierea unui număr de „212 coaie”, adică vreo 396 file, dintr-un manuscris de dimensiuni mari: 32 x 22,5 cm. din noiembrie 5 pînă în 20 mai 1796, așadar într-un timp relativ scurt, mai ales că a ilustrat manuscrisul cu un portret și l-a împodobit cu majuscule ornate și frontispicii⁷⁾.

Un ritm accelerat în scriere trebuie să fi avut și popa Ursu, din Transilvania, ce copiază la 1676 un Molitvenic de 276 file care a început „... .a să scrie în luna lui mai în 22 de zile și s-a sfîrșit în luna lui cuptoriu

³⁾ Ms. 145, f. 93^v.

⁴⁾ Ms. 3417.

⁵⁾ Ms. 2381, f. 254.

⁶⁾ Ms. 1899.

în 15 zile...⁸⁾). Cît despre Vlad grămăticul, unul din cei mai activi cunoscători ai secolului al XVII-lea, cu o grafie de o frumusețe rar întîlnită, copiază un manuscris⁹⁾ de 401 file ce măsoară 21 x 15,5 cm. din iulie ne dă însă ziua — pînă la 6 decembrie 1693.

Unii copişti arată în însemnările lor că s-au grăbit cu copierea. Spre pildă ieromonahul Serafim de la schitul Călugărești din Neamț. El copiază un text de 367 file, de dimensiuni 30 x 20 cm. la 1781 de la 17 noiembrie pînă la 24 martie, dar „și noaptea o am făcut loc de zi...¹⁰⁾). Dimpotrivă, alții ca moldoveanul Ștefan Stîrce arată că au scris Povestirea lui Târlo de 272 file, 23 x 16 cm, într-o lună, dîndu-se îndelete.

Concluzia pe care o desprindem — dacă se poate trage una în legătură cu timpul de copiere — este aceea că un manuscris de 250 file de dimensiuni mijlocii, era scris de un copist talentat în trei-patru luni de zile. În acest timp era prelungit în funcție de dimensiunile și ilustrarea manuscrisului.

În ceea ce privește costul copierii, datele pe care le avem sînt îndeosebi sărăcicioase. Cele mai multe însemnări se mărginesc să menționeze că se plătește cu a cui cheltuială a fost scrisă cartea, fără să se precizeze și cît anume a plătit copistului pentru oboseala sa. Bareori, cînd se întîmplă să ‘ie precizat costul copierii, nu ne putem da seama dacă se plătește numai muncă de copiere sau și costul hîrtiei și al cernelurilor. Presupunînd că cel puțin costul hîrtiei și al cernelurilor se plătește, care se copia dădea întregul material necesar muncii, o coală se copia în 1788, pentru 4 parale. Cel puțin așa ne lasă să înțelegem o însemnare dintr-un manuscris 276, fila 1 : „Și a scris-o *cîte 4 parale de coală* lui M. Brașovan...¹¹⁾).

Prețul varia însă de la om la om, după priceperea la scris a fiecărui copist și după dimensiunile colii. Așa spre exemplu, Grigore ieromonahul de la mănăstirea Tismana, copiind un Pomelnic al acelei mănăstiri, pe la 1788, este plătit de către arhimandritul mănăstirii, cu 7 *parale de coală* pentru temeiurile sînt zugrăvite și scrise de altă mînă. „...¹²⁾).

În Moldova, tot prin a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, un copist copiază un manuscris de 40 file, avînd dimensiunile 29,5 x 20,5 cm. *pentru 120 bani*. De data aceasta paharnicul Dimitrachi Hîrlescu, pe la 1788, care s-a copiat manuscrisul, precizează că el a suportat toate celelalte cheltuieli și că cei 120 bani i-a plătit ieromonahul Mchifor, de la mănăstirea Doljești numai „pentru osteneala lui...¹³⁾).

În sfîrșit în Transilvania, popa ificolaie din Cîmău de lîngă Hîrlești doara, i-a copiat popii Paște din Bozeș un Liturghier de 71 file, 20 x 14,5 cm. la 1702, „*pentru un florin și 6:0 de bani*”¹⁴⁾).

⁸⁾ Ms. 4641, f. 268^v.

⁹⁾ Ms. 2512.

¹⁰⁾ Ms. 491, f. 267.

¹¹⁾ Ms. 2500, f. 4^v.

¹²⁾ Ms. 124, f. 40.

¹³⁾ Ms. 4870, f. 44.

în, ceea ce privește cheltuielile de copiere sau, mai precis, pentru cine anume se copiau manuscrisele, constatăm că cea mai mare parte a manuscriselor a fost copiată cu cheltuiala altor persoane decît copişti şi că aceştia erau plătiţi pentru munca lor, sau o făceau, în cadrul obligaţiunilor de slujbă la diverşi boieri — amatori de lectură, sau numai de cărţi — sau la diverse mănăstiri.

Parcurend însemnările pe care ni le-au lăsat copişti, se pot desprinde concluzii interesante în ceea ce priveşte categoria lor socială. Din rîndurile copiştilor nu se desprinde nici un boier şi nici o faţă bisericească de rang, „obişnuite cu traiul slobod şi de huzur”¹⁾).

Cei mai mulţi din mînuitorii condeiului, membrii ai clerului, care deţinea în evul mediu „nu numai monopolul asupra scrisului şi cititului ci şi acela asupra culturii superioare”²⁾, aparţin unei categorii sociale de jos, ridicate din popor, a căror dezvoltare nu era posibilă decît în limitele năzuinţelor culturale ale feudalilor, care erau, foarte adesea şi stăpîinii lor.

Exploatarea muncii lor, atît de evidentă, apare şi mai revoltătoare dacă ne gîndim la ignoranţa şi brutalitatea celor pentru care trebuiau să-şi irosească vederea. Condiţiile de muncă ale copiştilor nu erau deloc uşoare. Foarte adesea ei îndeplineau operaţiunea migăloasă după o zi de muncă fizică, la lumina palidă a unei luminări, obligaţi să isprăvească la termen copierea cutărui sau cutărui manuscris, pentru Vreunul din fiii stăpînului, mare boier cu influenţă pe la domnie. Însemnările de scuze pentru greşelile săvîrşite de aceşti chinuiţi şi exploataţi slujitori ai scrisului romînesc din veacurile trecute se încheie cu explicaţii asupra condiţiilor grele de lucru, din care pot fi desprinse: remunerarea meschină pe care o primeau, sau foarte adesea n-o primeau de loc, lumina palidă de seară ce le slăbea vederea, munca prelungită pînă în zori, unelte de scris rele şi hîrtie necorespunzătoare etc, care de bună seamă stau la baza frecventelor erori de grafie strecurate în manuscrise³⁾).

Alţi copişti întîlniţi, vreo 60 la număr, au scris pentru folosul propriu ; mai exact, un iubitor de carte, găsind un manuscris cu un text ce-l interesa, cerea permisiunea posesorului să-l copieze pentru sine.

O a treia categorie de copişti o formează călugării mănăstirilor, care scriu pentru folosul şi cu cheltuiala arhimandriţilor.

Viaţa chinuită a acestora merită şi ea subliniată, căci egalitatea şi frăţietatea între monahi este numai aparentă. Mulţi dintre ei, după cuin arată Engels „se aflau în afara ierarhiei feudale a bisericii şi nu erau părtaşi la bogăţiile acesteia. De aceea erau mult mai prost plătiţi, iar veniturile lor erau de obicei foarte reduse”⁴⁾. În timp ce stareţii şi arhimandriţii sînt puşi la adăpost de muncile obositoare, prin situaţia lor înaltă în cinul călugăresc, bieţii călugări nemîncăţi şi îngheţaţi de frig, pedepsiţi, chipurile, de canoane, copiază mii şi mii de pagini „din porunca şi cu toată cheltuiala” egumenului mănăstirii. Şi cei mai mulţi dintre ei nu ne-au

Jăsat — în umilinţa lor — nici măcar numele şi locul în, care s-au scris, să mulţumească exigenţele „venerabililor” arhimandriţi. Datorită muncii lor s-au format bibliotecile mănăstireşti.

O ultimă categorie de copişti ce merită amintită este aceea a copiilor de biserică, care copiază texte liturgice pentru uzul bisericilor, cîntă ei în strună. Numărul lor este apreciabil mai ales pentru Transilvania, cît despre cheltuielile de copiere, acestea erau suportate fie de biserică, plătindu-se numai hîrtia şi cernelurile — dascălii copiind din obiective pentru biserică — fie de către anumiţi enoriaşi, pentru iertarea păcatelor şi atunci li se plătea şi dascălilor respectivi pentru osteneală.

Cîţi din copişti din prima categorie erau copişti de profesie, greu de precizat. Cei mai mulţi scriu un singur manuscris, cel mult două. Sînt însă cîteva nume de copişti a căror activitate rodnică vădeşte, şi-au făcut din copierea manuscriselor o îndeletnicire primordială.

Merită amintiţi, în Ţara Eomînească, Constantin „vitori dascăl venesc” de la care păstrăm patru manuscrise copiate în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea ; Constantin logofătul „al lui jupîn Anastase suveran de la Biserica Goleşului”, care copiază în prima jumătate a secolului XVIII-lea şi de la care ne-au parvenit şase manuscrise ; popa Fior „dascăl de slovenie de la sfîntul Gheorghe cel Vechi”, rămîne figura cea mai reprezentativă a copiştilor de manuscrise romîneşti de la mijlocul veacului XVIII-lea, prin numărul de manuscrise lucrate, treisprezece, prin se deosebit de îngrijită şi prin gustul său ales cu care a ilustrat operele copiate în prima jumătate a secolului al XVIII-lea îşi desfăşoară activitatea. Lupescu, logofătul de divan, ale cărui manuscrise — opt la număr — colecţiile noastre — au avut darul să difuzeze opera istorică a cronicarului. Meritul său va trebui subliniat şi cu alt prilej. Contemporan cu el, „logofătul ot dîmnealui lordache Creţulescu vel dvornic” ne-a lăsat patru manuscrise, iar popa Stanciu 'de la biserica Tuturor Sfinţilor din Bucureşti joacă, pentru primele decenii ale secolului al XVII-lea, rolul pe care l-a jucat mai tîrziu popa Fior, acela de întemeietor de şcoală de copişti. De la el ne-au rămas patrusprezece manuscrise, copiate foarte frumoasă scriere cursivă.

Pentru a doua jumătate a secolului al XVII-lea, îi amintim pe Fota grămăticul, cu cele trei copii frumoase din Varlaam şi Ioan, şi pe Nicola grămăticul, care a lucrat la mănăstirea Cîmpulung şi de la care conservăm patru manuscrise îngrijit lucrate şi pe Vlad grămăticul, care conservăm tot patru manuscrise şi care va fi fost — dacă ne credem — după scriere — dascălul popii Stanciu de la biserica Tuturor Sfinţilor din Iaşi.

În Moldova îl întîlnim în prima jumătate a secolului XVII-lea pe Grigoraş sin Vasile Uricariul, cu cele şapte manuscrise de Cronici, pe care le păstrăm, copiate într-o foarte frumoasă scriere cursivă, pe popa Grigore Hudeci, copist de romane populare către sfîrşitul secolului XVII-lea, de la care ne-au parvenit patru manuscrise, pe Ioan grămăticul, copist talentat de Cronici, ce copiază în prima jumătate a secolului al XVIII-lea şi de la care păstrăm cinci copii şi pe preotul Ijuca, din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, răspînditor al

¹⁾ F. Engels, *Războiul ţărănesc german*, ed. a III-a, E.S.P.L.P., 1958, p. 39.

²⁾ *Ibidem*, p. 38.

³⁾ Cf. D. P. Bogdan, *op. cit.*, p. 137 şi urm.

⁴⁾ F. Engels, *Războiul ţărănesc german*, ed. a III-a, Buc., E.S.P.L.P., 1958, p. 39.

cilor, prin. cele cinci manuscrise de Cronici, din șase manuscrise, cîte conservăm în colecțiile noastre, copiate de mîna sa.

În Transilvania putem aminti activitatea rodnică a dascălului Ioan Duma din Brașov, de la care păstrăm opt manuscrise, copiate în a doua jumătate a veacului al XVIII-lea, activitatea lui Pavel, dascăl din Muncaci, de la care păstrăm numai patru manuscrise, copiate în Maramureș și în regiunea Bihorului, în prima jumătate a secolului al XVIII-lea și mai ales pe dascălul Vasile Sturze, pribeagul din Moldova, de la care ni s-au păstrat cele mai multe manuscrise ardelenesti, douăsprezece la număr, copiate între anii 1693—1708, cu interesante însemnări istorice.

Întîlnim cîteva figuri de monahi, de la care ni s-au păstrat numeroase manuscrise, cele mai multe, cum este de așteptat, cu conținut religios. În Țara Bomînească copiază pe la sfîrșitul veacului al XVIII-lea, probabil la mănăstirea Cernica, Acachie ieromonahul, de la care păstrăm în colecțiile noastre zece manuscrise. Contemporan cu el, ieromonahul Ioachim Bărbătescu, de la mănăstirea Bistrița copiază tot zece manuscrise. Chirii ierodiaconul, de la Cernica, ce copiază începînd cu anul 1800, ne-a transmis și el opt manuscrise. Un Daniil monahul, ce semnează în criptogramă pe la 1778, este prezent în colecțiile noastre prin patrusprezece copii de manuscrise religioase. Dionisie eclisiarhul de la episcopia Bîmnicului, ce copiază și în primele decenii ale secolului al XIX-lea, ne-a lăsat opt copii. Grigore Bîmniceanu, om cult și cu preocupări ce depășesc cu mult cadrul monahal este prezent și el în colecțiile noastre prin cincisprezece manuscrise.

Amintim, în continuare, pe Iachint, starețul Cernicăi, de la care păstrăm șasesprezece manuscrise, pe Ilarion ieromonahul de la mănăstirea Bistrița de la care păstrăm șapte manuscrise, copiate în prima jumătate a secolului al XVIII-lea, pe Ion Bîmniceanu și pe Naum Bîmniceanu, de la care păstrăm cîte patru manuscrise pe Eafail monahul de la mănăstirea Hurez, care ne-a lăsat cincisprezece manuscrise, pe Silvestru ieromonahul de la mănăstirea Cîmpulung, care a copiat în prima jumătate a secolului al XVIII-lea și de la care conservăm cinci manuscrise și, în sfîrșit, pe Teofil monahul ale cărui manuscrise identificate în colecțiile noastre, douăzecișișapte la număr, au fost copiate la sfîrșitul secolului al XVIII-lea și la începutul secolului al XIX-lea.

Printre călugării cărturari de la mănăstirile din Moldova trebuie amintit numele lui Cozma monahul, de la Neamț, de la care ne-au parvenit șase manuscrise din prima jumătate a secolului al XVIII-lea, al lui Ioan ieroshimonahul de la mănăstirea Eișca, prezent în colecțiile noastre de manuscrise prin șapte volume, copiate după anul 1795, numele lui Meletie ieromonahul de la mănăstirea Secul, care ne-a transmis cinci manuscrise ca și numele singurei călugărițe pe care am întîlnit-o îndeletnicindu-se cu munca scrisului, Micdonia shimonahia, probabil de la mănăstirea Văratec, de la care posedăm două manuscrise, copiate la anii 1706 și 1804. Constatăm

*) Naum Rîmniceanu a desfășurat o activitate prodigioasă în limba greacă. Cf. C. Erbi-ceanu, *Viața și activitatea literară a Protosinghelului Naum Rîmniceanu*. Discurs rostit la 17 (30) martie 1900. Cu răspuns de Dimitrie A. Sturza, Buc., 1900 (*Academia Romînă, Discursuri de recepțiune*, XXII și extras).

pentru Moidova o activitate cărturărească monahală mai redusă, în Țara Eomînească, deși numărul mănăstirilor este mai mare. Nu-i puțin adevărat însă că fondul de manuscrise de la Academie cuprinde puține biblioteci mănăstirești din Moldova decît din Țara Eomînească.

În Transilvania întîlnim un singur călugăr îndeletnicindu-se cu copierea manuscriselor. Și anume, este vorba de Varlaam ieromonahul de la mănăstirea Sibiel, peregrin din Moldova, care scrie la 1716 un *Troic* slavo-romîn.

Cercetînd lista călugărilor ce s-au ocupat cu copierea manuscriselor, putem stabili, într-o oarecare măsură și mănăstirile care continuă să fie preocupate de îmbogățirea bibliotecilor cu manuscrise noi, fie ele chiar numai religioase. Pentru Țara Eomînească la loc de frunte se situează pentru sfîrșitul veacului al XVII-lea și veacul al XVIII-lea mănăstirile Hurez, ctitoria lui Constantin Brîncoveanu unde am constatat prezenta cîtorva harnici copiști în secolul al XVIII-lea. Trebuie amintite și mănăstirile: Bistrița, Tismana, Cozia, Cîmpulung¹⁾, iar pentru sfîrșitul veacului al XVII-lea mănăstirea Cernica. Un loc de frunte l-a jucat episcopia Eîmnicului cît și unele biserici din București, pe lîngă care existau școli de grămătică, cum au fost biserica sf. Gheorghe Vechi și biserica Tuturor Sfinților.

În Moldova, vechea tradiție cărturărească de la Neamț n-a putut egala de nici una din mănăstirile cu oarecare mișcare culturală cu care a fost: Eișca, Agapia, Secul, Văratec sau Putna.

Înainte de a încheia această trecere în revistă a variatelor probleme ce se ridică în legătură cu copiștii de manuscrise romînești — probleme care le-am enunțat doar și am atras atenția asupra lor — va trebui să amintim că mulți copiști, pe lîngă munca de transcriere a numeroase textelor s-au ocupat și cu împodobirea manuscriselor.

Cei mai mulți dintre ei s-au mărginit să lucreze frontispicii și marginile cule înflorate, de obicei în peniță, folosind culoarea roșie sau neagră, dar au fost însă unii, ca de exemplu popa Fior, a căror activitate artistică depășea cu mult modesta îndeletnicire de copist. A ne ocupa însă despre activitatea copiștilor ilustratori ar însemna să depășim cadrul subiectului ce ni s-a propus²⁾.

Necesitatea unei lucrări de acest gen, de mult simțită, răspunde unor probleme de istorie literară și de paleografie ce se ridică în fața cercetătorilor din țara noastră.

¹⁾ Despre rolul cultural al mănăstirii Cîmpulung vezi: Dan Simonescu, *Viața și culturală a Mănăstirii Cîmpulung (Muscel) în trecut*, Cîmpulung-Muscel, 1926, 72 p.

²⁾ Gh. Nedioglu, *Cea mai veche școală romînească cu caracter statornic (Școala Sf. Gheorghe Vechiu)*, Buc., 1913.

³⁾ Vezi T. Voinescu, *Contribuții la studiul manuscriselor ilustrate din mănăstirile din țara noastră și Dragomirna*, în *Studii și cercetări de istoria artei*, 1955, nr. 1—2, p. 89 și urm.; E. Lăzărescu, *Cîteva date cu privire la ilustrația manuscriselor romînești în secolul al XVIII-lea. Ruper tradiție*, în *Studii și cercetări de istoria artei*, 1956, nr. 3—4, p. 81 și urm.

Se poate vedea cu destulă claritate care a fost repartiția culturii feudale la noi, pe provincii, care au fost centrele culturale laice sau mănăstirești. Orientarea noastră culturală spre literatura laică, pe măsură ce ne apropiem de finele veacului al XVIII-lea, datorită trebuințelor noi create de dezvoltarea forțelor de producție, este evidentă.

Numeroase erori ale istoricilor și cercetătorilor în istoria literară, privind identificarea unor manuscrise neșemnate au fost îndreptate prin stabilirea autografelor unor copiiști cu bogată activitate scriitoricească.

Au fost identificați, totodată, scriitorii a zeci și zeci de manuscrise — unele dintre ele cu un conținut interesant — a căror nume și preocupări erau străine istoriei noastre culturale.

Pot fi stabilite în bună măsură influențele culturilor exercitate în țările române și particularitățile dezvoltării literaturii românești din Transilvania. Vedem de asemenea cum s-a oglindit în literatura românească a vremii ridicarea Eusiei și speranțele pe care și le-au pus românii în eliberarea lor de sub jugul otoman.

Paleograful, cercetător al evoluției scrisului la noi și interesat în stabilirea școlilor de grămătică, dincoace și dincolo de munți, are la îndemână un material inepuizabil, sistematizat și, uneori cu indicații privind caracteristicile grafice.

În sfârșit, istoricul de artă, preocupat de miniaturistica românească are și el adunat un material interesant, necunoscut în cea mai mare măsură și util pentru stabilirea influențelor și gustului artistic în țările române.

Probabil că vor mai fi existând multe chestiuni ce se pot ridica într-un studiu privind copiiștii de manuscrise românești. Unele dintre ele, cum este activitatea de grămătică de cancelarie a unor copiiști, sau problema copiiștilor de manuscrise bilingve, sau aceea a textelor românești cu caractere latine sau grecești — puține câte sînt — le se zisăm doar. Nu le-am tratat fie pentru caracterul lor foarte limitat, fie pentru că ar fi însemnat să ne depărtăm prea mult de la subiect, cum este cazul cu activitatea de grămătică domnească a unor copiiști de texte literare, fapt ce ar fi dus și la cercetarea fondului de documente istorice cel puțin de la Academia Republicii Populare Române și de la Arhivele Statului.

Planul lucrării constă într-o înșiruire alfabetică a tuturor copiiștilor, fără să se țină seama de vechime, cotă de scris, sau provincie și într-o transcriere a tuturor însemnărilor întîlnite, care aduc lămuriri — fie ele oricît de neînsemnate — asupra împrejurărilor și vremii în care a fost efectuată copierea. Am omis oricare altă categorie de însemnări, dacă nu cuprindea și știri în legătură cu persoana copistului. Lucrarea noastră diferă deci de cea elaborată de M. Vogel și V. Gardthausen, pentru copiiștii de manuscrise grecești*), care ne-ar fi putut sluji de model și în care sînt menționați copiiștii manuscriselor din toate bibliotecile mari* ale Europei,

după cataloagele de manuscrise tipărite și nu după originale, lucru, de altfel, aproape imposibil de realizat.

Manuscrisele copiate de același dascăl, sînt așezate în ordine cronologică, dacă sînt menționați anii de copiere; dacă lipsește menționarea anilor, manuscrisele sînt așezate în ordinea crescîndă a cotelor.

Fiecare manuscris se încheie cu o descriere sumară privind, mai ales, particularitățile grafice.

La elaborarea acestei lucrări am cercetat peste 3800 manuscrise totalizînd aproape un milion și jumătate pagini; am depistat 609 manuscrise și am identificat, pe bază de expertize grafice, alte 138 manuscrise.

Nu se va întîlni, în cuprinsul lucrării, nici un nume de traducător, chiar dacă textul traducerii este autograf și, firește nu se va întîlni nici un autor.

În transcriere am căutat să păstrăm cît mai multe din particularitățile grafice ale textelor vechi, fără să îngreunăm lectura. Astfel diftongul -k l-am transcris prin e, în toate cuvintele care n-au păstrat diftongul; grupul io l-am transcris prin iu; diftongul A l-am transcris prin Semnul iv l-am transcris prin ă sau î, după valoarea fonetică pe care o reclamă citirea modernă. Ierul, K, CU valoare de u final, a fost păstrat transcriindu-se îi.

Am intervenit în textul original, ori de cîte ori s-a simțit nevoia, fie completînd cuvintele, cu litere așezate în croșete < >, fie eliminînd literele de prisos, prin așezarea lor între paranteze drepte. Parantezele rotunde sînt întîlnite și în textul original.

Transcrierea textelor criptografiate credem că a fost făcută corect după cifra în deobște cunoscut de aproape toți paleograful.

Textele în alte limbi le-am r^at și în original și în traducere.

Pentru a înlesni folosirea materialului, dăm la sfîrșitul volumului liste de corespondență între cotele de manuscrise și numele copiiștilor precum și un indice general.

Înainte de a încheia ținem să mulțumim și pe această cale, tuturor celor care ne-au ajutat la elaborarea lucrării, fie prin sfatul și îndrumarea lor, fie, mai ales, prin traducerea unor texte din slavonește și grecește.

AUTORUL

*) Vezi: Marie Vogel und Victor Gardthausen, *Die griechischen Schreiber des Mittelalters und der Renaissance*, în XXXIII Beiheft zum Zentralblatt für Bibliothekswesen, Leipzig, 1909.

ÎNSEMĂRILE COPIȘTILOR

ACACHIE (IEROMONAHUL).

Țara Românească

1. *Miscelaneu de învățături și cuvinte monahale.*

f. 57^r : „1798, ianuarie în 17 zile”,

f. 88, în criptogramă : „Acachie”.

Ms. 2119. Sec. XVIII (1798); 167 ff. [aproximativ 4-57^v, 59-88, 91-110] ; 23,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff.: 4, 7^v, 15^r ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească

2. *Cuvinte ale sfinților Vasile cel Mare și Efrem Șirul.*

î. 1 : „1801, maîu 24. Acachie i<e>ro<monahul>”.

f. 46 : „Dechem<vrie> 20”.

f. 142^r : „1802, maîu 10”.

f. 169^v : „1803, ianuarie 5. Acachie ier<o>diăaeon”.

f. 193 : „1803”.

f. 213 : „1803, februarie 22”.

Ms. 3597. Sec. XIX (1801-1803); 224 ff. 23,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1. Inițiale ornate la ff. : 1, 19, 213 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

3. *Cuvinte ale sf. părinți,*

î. 95 : „Martie 29, 1818”.

f. 126^v, în criptogramă, de altă mînă : „Acachie”.

Ms. 2797. Sec. XIX (1818); 126 ff. [aproximativ 1-104]; 23 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 95. Inițiale ornate la ff. : 73^r și 95. Numerotație originală a filelor pînă la 94.

Țara Românească

4. *Tipic.*

f. 8 : „1826, apr<i>l<ie> 18. Acachie ieromonah”,

f. 1 : „1826, marti<e> 24”.

f. 9^v : „1826, april 20”.

Ms. 2192. Sec. XIX (1826); 27 ff. [1-26]; 23 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 8 și 9^v. Inițiate ornate la ff. : 9^v și 15^r. Legătură veche în piele.

Țara Românească
Mân. Căldăroșani

5. Tipic.

- f. 9 : „Acachie ierom<ona>h. Mai 15".
f. 26^v : „1826, mai 28. Acachie ieromonah. Căldăroșani".

Ms. 2487. Sec. XIX (1826); 26 ff. 23 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1 și 9. Inițială ornată la f. 9. Legătură veche în piele.

Țara Românească

6. învățături ale sf. Theodor Studitul.

Ms. 144. Sec. XVIII (sfîrșit); 335 ff. [aproximativ 2-186]; 23 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 2,11^v, 75 ș.a. Numerație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

7. Cuvinte ale sf. Isaac Șirul.

Ms. 153. Sec. XVIII (sfîrșit); 682 ff. [2-634]; 23 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 2 și 36. Inițiale ornate la ff. : 36^v, 157^v, 386^v ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Tara Românească

8. Cuvinte ale sf. Nil Sinaitul.

Ms. 1482. Sec. XVIII (sfîrșit); 231 ff. [aproximativ 181-237]; 23 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 182^v, 185^v, 187 ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească

9. Minunile sf. Nicolae.

Ms. 1943. Sec. XVIII (sfîrșit); Y55 ff. [3-4, 6-57] ; 22,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile sînt scrise cu roșu. Frontispicii și inițiale colorate la ff. : 3, 6, 19^v ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească

10. Cuvînt pentru pocăință.

Ms. 5583. Sec. XVIII (sfîrșit); 70 ff. [1-62]; 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlul și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 1. Inițiale ornate la ff. : 1,10,20^v ș. a.

ADAM. Transilvania
Turdași-Orăștie

Cazanie la Nașterea lui Hristos.

- f. 37^v: „Scris-am eu Adamii din Turdași i proci".

Ms. 4696. Sec. XVII (sfîrșit); 37 ff. [27-37]; 29 x 18,5 cm. Scriere cursivă veche.

AGAPIE. Mol

Miscelaneu: întrebări și răspunsuri, fragment din Archirie și Anadan, Vieți de sfinți ș.a.

- f. 80^v : „Și am scris eu Agapii sin Ioan. Le<a>t 1784, iuni<e>
f. 101 : „1787, avgost 9".

Ms. 4104. Sec. XVIII (1784-1787); 176 ff. [77-80, 97-101, 127-129*, 130^v—164, 172—176]; 30,5 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Frontispicii colorate la ff. : 97^v, 12

AGATON (IEROMONAHUL).

Transilvania
Siria-Ara

Molitvenic.

f. 231^v: „Să se știe că am început acestu M<o>l<i>tv<e>nic în i
2 zile și am <s>fîrșit în avgustii 25 de zile. Scris în Șirîia, suptu Vila
în zilele vl<ă>d<i>cîi Isaie<i>, fiindu preot orașului popa Ianășu
Valia Bradului și popa Văsii și cu Mîndan ; la Arad, Lefel Holții și la I
grofu Harmăștain, poruncitori terii.

f13k AUJC>rorp,\\LIIHH H N*A0CT0HNh CMfpgNH gMONX" dFdeONK A\\0A. OT /
,A\\|rd". <= E umult păcătosul și nepriceputul, smeritul ieromonah Ag
Mol<doveanul> din Iași. 1701 >.

Ms. 4215. Sec. XVIII (1701); 233 ff. 19 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 38
105^v ș.a. Numerotație originală a filelor începînd cu 21.

AGURII (LUPUL).

Mo
Hu

Miscelaneu : Minunile Maicii Domnului și însemnări istorice aflate între scrisorile Mitropoliei Moldovei.

f. 161^v~^v : „Iar acum, prin oserdie și poronca preaosvinții sale ch
chir Iacov, episcop Hușului, s-au tălmăcit din limba slov<e>ni
pr6 limba moldoveniască. Și tălmăcitor[i] am fost eu Thoma Stamat
nepot preaosfinției sale și cu sfinția sa ieromonah Theofan, eclisi
ot Episcopie Hușului. Iar scriitoriu au fost dum<nea>lui Lupul Ag
ot Episcopie Hușului, la le<a>t 1787, sept<emvrie> 10".

Ms. 3692. Sec. XVIII (1787); 173 ff. [10-173]; 21,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Pag
originală. Legătură veche în piele.

ALEXANDRU (DASCĂLUL).

Țara Romîn

Omilie la Adormirea Maicii Domnului.

- f. 469^v : „Scris-am eu d<as>cal Ale<osandru>".

Ms. 2644. Sec.XVII (sfîrșit); 481 ff. [464-469]; 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlul
scris cu roșu. Legătură veche în piele.

ALEXANDRU (DIACUL).

Transilvania

1. *Miscelaneu teologic: Cazanii la oameni morți, Omilii, fragment din Apocalipsul Maicii Domnului ș.a.*

f. 85 : „Scriș-am eu diăcu Alixandru această cărțălue. Vleatu 1759”.

Ms. 4150. Sec. XVIII (1759); 85 ff. 16,5 x 10 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele, restaurată la cotor.

Transilvania

I. Slujba Patimilor.

f. 28^v : „Scriș-am eu diăcon Alixandru această carte a sf<i>n-
teloru Patimi”.

Ms. 4148. Sec. XVIII, (mijloc); 33 ff. [I-28*]; 20 x 16 cm. Scrierea imită tiparul. Inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

ANANIA (DASCĂLUL).

Tara Romînească

Cheia înfelesului.

f. 5^{vv} : „Eu Ananie dascălul ot sf<i>n-
ta Vineri ot <ilizibil> o amii
scris cu multă osteneală <ilizibil> și o amii prefăcuții această carte [di
pre] scoțindu-o de pre carte tiparnică; și o amii scris cu mîna și cu con-
deilui pentru ca să se mai înmulțaseă talantul la mai mulți.

Și cine o va ceti să să folosească și altora, tuturora, să propovedu-
iască și lui D<u>mnezeu să mulțamească; pentru că de cumpărat, ca să
cumpăra cu tiparîulu cartea acea<sta>, n-amii găsiții ca să o cumpării,
ci o am scris de pre alta tipărită, pentru ca să să adape cei însătoșați de
cuvîntul lui D<u>mnezeu.

Și vă rugați și pentru mine, păcătosul și smeritul vostru Ananie, ca
toți de împreună să cîștigămu înpă<ră>țiaa ceriurilor. Amin”.

<Pînă aici întreaga însemnare a fost ștearsă>.

„Amu începutu a scri<e> această sf<i>n-
>tă carte în luna lui dechemvrie
în 17 zile. Anii de la H<risto>s, leatu 1792”.

Ms. 1937. Sec. XVIII (1792); 272 ff. [I-270]; 22,5 x 17 cm. Scriere cursivă. Unele titluri
și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 17, 33[^] ș.a. Inițiale
ornate la ff. : 17, 33^v, 63 ș.a. Miniatură, după o gravură din cartea tipărită la
1678, la f. 2.

ANATOLIE (IERODIACONUL).

Tara Romînească
Rimnicul-Vilcea

*Miscelaneu : Divanul lui D. Cantemir, Cosmografie,
Istoria Țării Romînești și Cronica slovenilor.*

f. 102 : „Cosmografia, adecă izvodirea lumii care acum întîlu s-au
scris romînește, în vrgmea binecredincioasei, singurei stăpînitoare, marei

d<oa>mnei noastre și înpărătge Ecaterina a 2<^> \$ toată Eusia și a r
tenitorîului ei, binecredinciosului domnului țesarevici și marelui en
Pavelu Petrovici, în anulii mîntuirii 1774, avgustu întîfu.

Scrișu-s-au daru, de *Anatolie ierodiacon* <șters>, în orașulu Bîmnicu
1774 <cu cifre romane>. Anat<o>lie ierod<iaconul> <de la> Ep<isco-
Eîm<nicului>”.

f. 248 : „Sfîrșitul Istoriei Țării Eomînești”.

în grecește, dedesubt: „Anatolie ierod<iacon> Episc<opia> Eîm<
c<ului>”. 1778. <Cu cifre romane :> 1778”.

f. 287, grecește : „Anatolie”.

f. 26^v : „Și aceasta iaste din cărțile lui Anatolie ierodiaconu<l>
Episcopiia Eîmnecului. 1778 oct<omvrie> 15”.

La ff. : 1^v, 26[^], 68^v, 98^v, 102, 203, 207, 248 și 390, se găsește pec
inelară în fum cu inscripția : „Anatoli, 1777”.

Ms. 1267. Sec. XVIII (1774); 409 ff. [I-68[^], 70-98[^], 102-118[^], 122-203, 207-248,
281[^], 285—348[^], 366—387, 390—409]; 33,5 x 22,5 cm. Scriere cursivă. Titl
și inițialele sînt scrise cu roșu. Miniatură la f. 1^v, după gravura ediției din
a Divanului lui Cantemir. Frontispicii în peniță la ff. : 122, 203, 207 și 390. M
rotație originală a filelor.

ANDREI (DASCĂLUL).

Mold

Octoih.

f. 1. : „Octoihu ce să zice rumînește optu glasuri, care cupr
întu sine slujba învierie pe optu glasuri și cu podobiile lor ce urme<
cu sfetelnele învierii. întu acest chip l-am făcut întu a doao do
a prealuminatului nostru domnii Io Grigorie Theodoru voevod, cu
tuiala dumne<a>lui Pilip diiacul.

Si l-am scris eu, mic si plecatul, Andrei dascălul brașovan. Le
7276'<1768>”.

f. 57^v : „Și s-au scris această sfîntă cart<e> de mine, smeritu
plecatul, Andreîu dascălul brașovan, ot Sas Piian*)”.

Ms. 2184. Sec. XVIII (1768); 83 ff. [I-74]; 20,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlul și
litere din text sînt scrise cu roșu. Foaia de titlu este încadrată într-un c
colorat. Pe verso este stema Moldovei și obișnuitele versuri. Frontispicii în p
la ff. : 2, 6, 26 ș.a. Legătură veche în piele.

ANDRIOTAXITUL (DASCĂLUL).

Mold
Țirgul-Ne

1. *Miscelaneu: Istoria risipirii Ierusalimului și
Istoria etiopicească a lui Iliodor*

f. 2 : „Această carte minu<n>ată, ce să află scrisă la înce
Istoriia răsipirii Ierusalimului, iară după această altă Istorie eth

*) Sas Piian — Pianul Săsesc, localitate lângă Sibiu.

cească, ce să numește Iliodorfi, cartea dinlitiu, istorie foarte frumoasă spre înbogățirea minții celui ce va vrea ca să să înbogățască pre sine cu înțelepciunea, iaste a dum<i>sa<le> Constantinii Paladie spat<ar> mare.

S-au scrisii cu toată cheltuiala dum<i>sa<le>, în Țîrgul Neamțului, de mine cueSrnecl și mult păcătosulii Andriotaxitul, dascăl ot Ne<a>mțu tipografii. Le<a>t 1782, iun<ie> 24".

f. 2^v : „Leatu 1782. Constanti<n> Paladie. Andriotaxida".

Ms. 3531. Sec. XVIII (1782); 215 ff. [2-214]; 32 x 21,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Desene și frontispicii în peniță la ff. : 2^r, 3 și 72. Nume-rotație originală a filelor.

Moldova
Mân. Neamț

2. *Miscelaneu teologic: Viața sf. Alexe Omul lui Dumnezeu și Minuni ale Maicii Domnului.*

f. 38^v : „Andriotaxi<tul>, dascălii <și> tipografii".

f. 56^v : „Slava, cinstea, mulțămita și închinăciunea Unuia în Troiță proslăvitului D<u>mnezeu, Tatălui și Fiîului și D<u>hului Sf<i>ntu, Celui ce ne-au agiutatii după începutu de amii văzuții și sfîrșitulii.

Precum dorescu, cei ce sîntii bătuți de furtună în luciulii mării, să so-sască, la limanii cu adăpostire, întru acesta chipii am doriții și eu să sosescu la săvîrșirea lucrului aceștii cărți.

Cinstiților și ai lui H<risto>sii iubiților pravoslavnici și blagoeisti-vilor creștini, carii vă veți întîmpla a ceti pre această sf<i>ntă carte, să vă bucurați întru D<o>mnulu și orice felii de greșală veț<i> afla ori în cu-vinte ori slove vă rugămîi <să> îndreptat<v> cu d<u>hulu blîndețelor și orice veț<i> cere de la D<u>mnezeu, întru spăsenie, veț<i> și dobîndi; însă negrăbindu-vă a mă huli pre mine păcătosul, cel ce m-am nevoiții a vă scrie această<a> de suflet folositoare carte, căci precum iaste cu nepu-tință a sta apa din cursulu ei, așa și firea omenească a rămînea făr<ă> de greșală.

Eu Andriotax<itul>, dascălii ot Ne<a>mțu. 1784, noemvrie 2".

Ms. 1747. Sec. XVIII (1784); 57 ff. [2-56]; 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță și inițiale ornate la ff. : 2 și 39. La f. 38^v sînt desenate „miinile împărațesii Țării Frîncești", vindecată de Maica Domnului. Paginație originală cu cifre arabe. Legătură veche în piele.

ANDRONIC (DIACUL).

Moldova
Mân. Casin

*Miscelaneu: Cronică turcească prescurtată și fragment
ăintr-o cronică a Ardealului.*

f. 45^v : „ИІHcaY A3 MHorop-kuiHhJH H SKorwH AHAPOHKK &HAK WT C&ITA MONdCTHjP KdWHN. Іă Ci 3NAHET, tr&A ИHC4A EHA K A'fCT x 3pnd, 4K. KK".

<=Am scris eu, mult păcătosul și bietul Andronic diacul de la sf mănăstire Cașin. Să sa știe, cînd am scris a fost anul 7181 <10 august 22>.

Ms. 3252. Sec. XVII (1673); 60 ff. 14 x 10 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și unele țiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1. La f. 45^v, deasupra in nării copistului, este desenată o stemă cu vultur bicefal. Legătură veche în

Țara Romîn
Craiova

ANGHEL (DIACONUL).

*Miscelaneu: Minuni, Vieți de sfinți, fragment de
Sinaxar ș.a.*

f. 1 : „Această sfîntă carte, ce este scrisă într-însa multe s minuni ale sfinților <este> scrisă în zilele preaputernicului nostru înp Iosif al doilea Carol, cu osteneala și cheltuiala dumn<ea>lui logofă Constandin, ce să află lîngă dumnealui șatr<arul> Gheorghie Slătine la leatu 1790 de kt H<risto>s, februarie 5. Anghel diăacon ot Maica cеста Dudu din Craiova".

f. 166^v : „Și am scris eu popa Anghel, pentru că mîna va pu iar slova să va pomeni. Amin. Să beți și pentru mine un pahar de

Copist nu este „logofătul Constandin", cu osteneala și cheltuiala c s-a scris, ci autorul însemnărilor, diaconul — și apoi preotul — An

Ms. 3144. Sec. XVIII (1790); 166 ff. [aproximativ i-82^v, 102, 104^v~107, 151^v~152, 166^v]; 21 x 15 cm. Scriere cursivă.

^ANGHEL C I C (LOGOFĂTUL ALEXANDRU).

Istoria lui Erotocrit.

f. 93^v : „Această cartă foarte iscusită și frumoasă s-au scos ș tălmăcit di pi eliniască pe limba moldovinească de Hristodor Ioanu pezont. Și eu am scris-o di pe niște tetraji ce era iscălit Vasile ot Bot cinci a fi, că nu-l știu. Și am scris-o di la 1800 mart<ie> 22, pîn<ă> la iuni<e> 15, scriind-o pe apucate, cînd n-ave<a>m triabă. Alecs log<o>f<ăt> al sărării<i> domnești, ce am fost șitangiu".

f. 94^v : „Sfîrșitul întîmplărilor acestor de mai sus scrisă istorii. sandru Anghelcic".

Ms. 145. Sec. XVIII (1800); 95 ff. [1-94]; 20 x 16 cm. Scriere cursivă.

ANTIM DE LA COZIA.

Țara Rom

Cosmografie.

f. 2 : „Această carte ce să ch[i]iamă Cosmografie, adecă Izv lumii, s-au scris în zilele mării sale prealuminatului Io Scarlat C

Ghica v<oe>v<o>du, cu porunca și cu toată chieltuiala sfinții sale părintelui chiriu chir Sofronie, arhimandritul și igumenul sfintei și dumnezeeshii Mănăstiri Cozii, în anii de la zidirea lumii 7275, iară de la H<risto>s 1766".

f. 15^v: „Sfîrșitul scării aceștii cărți ce să chiamă Cozmografie, scrisă de mine, păcătosul și nevredneculrob, Anthimier<o>m<onahul> ot sfînt<a> Măn<ăs>t<ire> Coziia. Mart<ie> 31 d<ni> 1767".

Mai jos: „Pre acest frat<e> al nostru Anthim ier<o>m<onahul>, făcîndu-l ig<u>m<en> la Mă<năs>t<ire> Arnota, l-au omorît doi tîga<ni> chil[i]iași și cu do<i> rumî<ni>, dormind în pat l<a> schitul Mă<năs'>t<irîi>. Și l<a>u îngropat l<a> Mă<năs>t<ire> la Arnota, în a<m>vonul besericîL la anul 1775.

Și am semnat ca să să știe, Sof<ronie> arh<imandritul> Coz<ii>".

ff. 17—27, de mîna arhimandritului Sofronie : „Această cart<e>, ce să cheamă Cozmografie, iast<e> a mult păcătosului Sofronie arhimandritul^ ig<u>m<enul> Coziei. Și am plătit fratelui Anthim <i>e<ro>m<onahul> Coz<ii> di au scris-o, fiind cart<e>.foart<e> de folos. 1767".

Ms. 1556. Sec. XVIII (1766-1767); 154 ff. [2-104']; 32,5 x 21,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Chenar și frontispiciu în peniță la ff. : 2 și 3. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

ANTON (LOGOFĂTUL). Țara Romînească.

Tîlcul Apocalipsului sf. Ioan Teologul.

f. 78^v : „Anton log<o>f<ătu>. <17>94, av<gust> 2".

* f. 135^v : „Al tuturor mic, ascultător și slugă plecată, smerit, nevrednic, cu sarcina păcatelor încărcății, Anton log<o>f<ă>t. 1794, oc<tombrie> 24".

Ms. 3721. Sec. XVIII (1794); 135 ff. 30 x 21 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și trimerile marginale sînt scrise cu roșu. Chenar în peniță la f. 1. Frontispiciu în peniță la f. 9^v. Inițiale ornate la ff. : 1^v, 27^v, 37 ș.a. Numerotație originală a filelor.

ANTON (MONAHUL). Țara Romînească (?)

Miscelaneu teologic: fragment din Prologul pe luna iunie și fragment de Pateric.

f. 49 : „Și s-au scrisu de [m]mine, păcătosulu și nevrednicul întru monahș<i> Antonii.

Și mă rog tuturor celor ce viți ceti, rugați-vă lui D<u>nmezeu pentru mine păcătosul Antonii <cuvîntul este șters> monahul. La anii de la H<risto>s 1793, apri<lie> 19 zile.

Orice greșală veți afla îndreptați cu D<u>hulu blîndeților și mă cu pre mine păc'ătosulii și ticălosulu Anton <euvințul este șters>.

Ms. 1626. Sec. XVIII (1793); 56 ff. [17-06']; 22 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 32 și 49 .

ANTONIE. Țara Romînească.

Miscelaneu teologic: Acatiste, Paraclise, Canoane de umiliņa ș.a.

A. 42 : „Antonie".

Ms. 2386. Sec. XVIII (sfîrșit); 165 ff. 15,5 x 10 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 78^v ș.a.

APOSTOL (LOGOFĂTUL DE DIVAN). Țara Romînească.

Floarea darurilor.

f. 1 : „Această cartă îa<ste> a florilor și a scris-o Apostol, logofătul de divan beteag de un [o] ochiu. Și <a> scris-o cît6 4 parale dă coală. M<a>nole Br<a>ș<o>van. Leat 1788, mai 15. M<a>nole Br<a>ș<o>van.

Ms. 276. Sec. XVIII (înainte de 1788); 172 ff. [6-142']; 15,5 x 10,5 cm. Scriere cursivă. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

ARHIP (IONIȚĂ). Țara Romînească.

Miscelaneu : Alexandria, Archirie și Anadan, Visul Maicii Domnului, Versuri ș.a.

f. 94^v : „Și am scris eu Ioniță Arhip această Alixândriia a Le<a>t 1784, sept<emvrie> 21".

f. 132 : „S-au scris le <sic> velet 1785 fevru<arie> 22 zile, de I Arhip".

Mai jos : „Ioniță de Arhip nobel".

f. 178^v : „S-au scrisu de robul lui Dumnezău Ioan Arhip, la 1799, sept<emvrie> 26".

f. 172^v : „Această istoriia, adică Alexandriia și alte multe cele s-au scris de răopusatu<l> Ioniță fon Arhip din Suceava, care au răco în luna lui dechem<v>ri<e>, anul 1833, în Suceava. Și cine a ceti să Dumnezău să-l erte, de 3 ori".

Semnături ale copistului se găsesc și la ff. : 103^v, 107^v și 208.

Ms. 1155. Sec. XVIII (1784-1799); 208 ff. 23,5 x 18,5 cm. Scriere cursivă. Numerotația originală a filelor este făcută cu cifre arabe.

ARSENIE (IEROMONAHUL).

Moldova

Măn. Bisericiani

*Miscelaneu teologie: Gîntări bisericești, Acatistul
și Paraclisul Maicii Domnului ș.a.*

f. 210^v : „Kowu, napdKAHC. HcnHca epMOHaf flpc*m* IVT E*cșpiKdN\”
•<= Sfirșitul Paraclisului. A scris ieromonahul Arsenie de la Bisericiani>.

Ms. 540. Sec. XVII (înaintea anului 1716 <1668>, însemnat pe fața interioară a ultimei coperte); 215 ff. [160—211] ; 19,5 x 15 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

ATANASIE (Pr.).

Moldova

Dorohoi

*Miscelaneu: Apocalipsul Maicii Domnului, Versuri
în l. rusă și română, Zile bune ș.a.*

f. 83 : „1775, oc<tombrie> 22. Am scris eu popa Athanas<ie>, vechil
ot Dorohoiu”.

Ms. 3233. Sec. XVIII (1775); 91 ff. [76-9f]; 19,5 x 13,5 cm. Scriere cursivă. Manuscrisul a fost legat greșit, astfel că textul copiat de popa Atanasie începe de la sfirșitul manuscrisului.

ATANASIE (IERODIACONUL).

Țara Românească (?)

*Miscelaneu teologic: Porunci ale sf. Isaia Pustnicul
și Vieți de sfinți.*

f. 112 : „Bogu-vă pre toți de obște, părinților și frațilorii, orice
greșală veți afla pre această carte, în cuvinte sau în slove, să mă ertați
pre mine nevrednicul între ierodiaconi Athanasie păcătosulii, pentru
Cela ce au zisu : Ertăți și să va erta voao. 1791, oc<tomvrie> 6”.

f. 122^v : „A<n>o 1794, oc<tomvrie> 9”.

f. 150 : „S-au scrisu de ierodiaconu Athanasie. Anii de la H<risto>s
1794” <însemnarea este scrisă și cu caractere latine>.

Ms. 4466. Sec. XVIII (1794); 152 ff. [2-150]; 29,5 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițială ornată la f. 2. Frontispiciu în peniță la f. 112. Numerotație originală a filelor începînd cu 153. Legătură veche în piele.

ATANASIU (DASCĂLUL ALEXANDRU).

Moldova

Dărmănești-Dorohoi

1. *Geografia nouă.*

f. 2 : „Gheografie noao, care să înparte în 4 tomuri iaste a dum<ie>
Iordachi Darie, vel pah<arnic>, perigrapsită *) de mine, nevrednicu
mai micul între dascăli Alexandru Athanasiu, cu toată cheltuiala dum
sale boeriuului mai sus numit < >.

Și s-au scris în satul Dărmăneștii. 1786, iulie 15”.

f. 124: „Sfirșit tomului întîiu.

Începutu-s-au tomul întîiu a să scrie <în> iulie 15 și au luat s
<în> iulie 26”.

f. 261 : „Sfirșit tomului al 2<-lea>.

Începutu-s-au tomul al 2<-lea> a să scrie <în> iulie 27 și au
sfirșit <în> avgust 7”.

La f. 126 se repetă însemnarea de la f. 2 fiind modificată numai
lunii iulie, în care s-a început copierea tomului II și care este 27.

Ms. 2349. Sec. XVIII (1786); 261 ff. 20 x 13 cm. Scriere cursivă. La f. 1^v, într-un med
colorat și cu coroană deasupra, se găsesc inițialele I<ordache> D<arie>. Fr
picii în cernelă la ff. : 3, 4 și 127. Numerotație originală a filelor, cu cifre
pentru fiecare tom în parte.

Mold

2. *Istoria etiopicească a lui Iliodor, tomul II.*

f. 1 : „Iliodor, care să înparte în doao tomuri. Tomos 2. Ias
v dumisali Ioniți Sturza, vel stol<ui>c, acum a treia oară perigraps
x mine, nevrednicul și mai micul între dascăli Alexandru Athanasiu, cu
cheltuiala dumisali mai sus numitului boerîu, la leat 1792, martie

Ms. 2868. Sec. XVIII (1792); 90 ff. 31 x 20 cm. Scriere cursivă. Blazon colorat la f. 1
tispiciu în peniță la f. 2. Legătură veche în piele.

Mold

Piatra-Nea

3. *Istoria lui Num a Pompiliu, tomul II.*

f. 1 : „ISTuma Pompilii al doilea craîu al Eîmului. Tomul al d
care s-au prescriu cu toată cheltuiala dumisali Ioniți Sturza, biv vel stol<
de mine Alexandru Athanasiu, dascăl în târgul Piatra, tălmăcită d
franțuziîa de Alexandru Beldiman, pah<arnic> la leat 1795, fevr<uarie>

Ms. 3192. Sec. XVIII (1795); 139 ff. 19,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlul și inițialele
scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 2. Numerotație originală a filelor.
tură veche în piele.

*) 7uepiypacp<d = a descrie. Aici în înțeles de a prescrie, a scrie din nou.

A V R A M (Pr.).

Transilvania
Cioara-Zalău*Miscelaneu teologie: Molitve, Psalmi în versuri
Liturgier ş.a.*

f. 46: „Scris-am eu pop<a> Avraam ot Cioara aceste cîntece scoase în verușuri, de pre o Psaltire de la Bălgrad. Yă leat 1700".

Ms. 1365. Sec. XVII (1700) ; 159 ff. [1-10, 31-157"] ; 19 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 47 și 97. Inițiale ornate la ff. : 119, 124, 138' ș.a. Numerotație originală a filelor de la f. 47'. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

A X I N T E (URICARIUL).

Moldova*Letopisețul lui Miron Costin.*

f. 157 : „Leatopiseșulu Țării Moldovei de la Aaron Vodî încoace, de unde este pârșitii de Ureache, vornicul de Ț<a>ra de Giosu, scosu de Miron Costinu, vornicul de Țara de Giosu.

în orașu în[n] Iașu, în anul de la zidirea lumii 7218, iară de la Naș-terea Mîntuitorîului lumii, lui I<isu>s H<risto>s 1710, m<e>s<oța iul<ie> 6 dn<i>, în zilele mării sale luminatului d<o>mnu Io Mcolae voevod s-au scrisu".

Cf. numeroasele documente copiate de Axinte Uricariul, aflate în colecția de documente a Bibliotecii Acad. R.P.R., din care menționăm, pentru compararea grafiei, doc. 65/CLXXXI.

Ms. 2601. Sec. XVIII (1710); 319 ff. [157-318]; 30 x 20,5 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Foaia de titlu este încadrată într-un chenar colorat. Frontispicii colorate și inițiale ornate la ff. : 158, 190, 272 ș.a. Numerotație originală a filelor.

B A L A C I A N U (CONSTANTIN).

Moldova*Miscelaneu teologic: Semnul crucii, Pentru ruga
sfinților, Vieți de sfinți, fragment din
Vămile văzduhului ş.a.*

Cf. **Ms. 3i.** f. 73', copiat de Toader Jora : „Să să știe cine au scris-o, că s-au iscălit. Toader Jora.

Această cărțălue am scris-o eu di pe o carte a sfinții sale a egumenului de Florești, pentru ca să să știe valetul, 7264 <1756>, întru care zile să o fi sc<r>is *Constantin Bălăcian<u>*, întru care scrie ase : Scris-o-am di pe un izvod ce era scris de <i>er<o>monahul Xeculaîu arhimandritul, ce scrie că au scrisu-o de pe o Biblie a lui Șerban vodă din Țara Munteniască, cînd au fost în Țara Leșască".

Sec. XVIII (175*)).

B A N C I U (TOMA).

Transilvania
Făgăraș*Pateric.*

f. 1 : „Scrisu-s-a acest Otejnic în Făgăraș, de mine, Thoma Banciu la 1796".

Ms. 546. Sec. XVIII (1796); 166 ff. 18 x 12,5 cm. Scriere cursivă. Scara, titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Paginație originală ou cifre arabe. Legătura în piele se păstrează sub legătura modernă.

BĂRBĂTESCU (IEROMONAHUL IOACHIM).

Țara Românească

1. *Miscelaneu: Istoria Troadei, Vedenia Sofianeî,
\ Cuvinte ale sf. Atanasie, Legenda Duminecii ş.a.*

f. 127 : „S-au prescris această istorie de mulții păcătosul Ioan mătîc, sin popi<i> Mirii ot Bărb<ă>tești. Fev<ruarie> 24 dni, 1766" <ziua> este scris și cu cifre arabo.

f. 142' : „Pis<al> diîac Ioan. Fev<ruarie> 24 dni, 1777" <ziua> anul sînt scrise și cu cifre arabo.

Ms. 2183. Sec. XVIII (1766 — 1777) ; 168 ff. [1 — 155, 157 — 105] ; 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 128 și 129. Inițiale ornate la ff. : 6 și 7. Legătură veche în piele.

Țara Românească

2. *Miscelaneu : Pomelnicul bisericii Bărbătești, Țilcuire
la cele 10 Porunci, Țilcuire la Simbolul Credinții ş.a.*

f. 7' : „Pop<a> Ioan".

f. 20 : „1786".

Ms. 2147. Sec. XVIII (1786); 92 ff. [aproximativ 2-9, 13-22, 30, 53-87, 90-92] ; 21 x 16 cm. Scriere cursivă și cu majuscule. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 2, 3, 8 ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească

3. *Miscelaneu: Viața și petrecerea călugărilor de la
Sinai și de la Raith, Istoria Libiei, Viața sf. Simion ş.a.*

V

ff. 1—2 „Cuvîntu cătră cetitoiîu.

De vreme ce toate cîte să vād în lumea aceasta mișcătoare și ne mișcătoare sîntii supusă Atotputernicului D<u>mnezeu, Ziditoriului lumii, după euvîntul care li s-au poruncitu fieștecare păzește orînduiala Sa, sminteală <...> cu cîtu mai vînt, omul iaste dator[i], carele nu es<te> făptură ca celelalte lucruri, ci o făptură chipul și asemănarea lui D<u>mnezeu iaste făcuții, să cunoască pre Ziditorul

toriul lui şi să înlănească voia şi porunca Făcătorîului său de bine; Carele nu numai că l-au cinstiţi cu aşămînarea chipului Său, ci nenumărate faceri de bine îi arată în toate zilele < >.

Aceasta dar socotindu şi eu nevrednicul v[i]îarme iară nu omu, carele zidirea lui D<u>mnezeu fiind şi aflîndu-mă pre mine de toate faptele bune gol, fără de nici o roadă de'mulţemită în[n]aintea Ziditoriului meu şi D<u>mnezeu, înfricoşatu-m-am de cuvîntul stăpînului ce s-au zis slugii ce<le>i leneşe, carele'n-au înmulţit talantul ce i s-au fostii încredinţat, m-am îndemnaţii, pri cît mi-au fostii cu putinţă de am scris istor[i]îa aceasta a sf<î>ntului şi de D<u>mnezeu călcat munte al Sinaii şi pentru sf<î>nta Mănăstire de acolo şi pentru altele multe de acolo şi din Liv[i]îa şi pentru apa Nilului încă am alăturat întru această carte şi v[i]îaşa sf<î>ntului, precucuviosului şi de D<u>mnezeu purtătorîului părintelui nostru Simeonii cel din muntele cel minunat şi nenumăratele minuni ce au făcuţii.

Mai pre urmă am scris şi v[i]îaşa sfintei, precucuvioasei muceniţă Evdochiei şi le-am adunat la \m locu dupre cum să vede, ca să fie, ori-căruia să va întîmpla a ceti pre dînsa, folosii sufletescii.

Pentru care tuturor mă rogii ca, aflînd nescar<e>va greşeli, să îndreptaţi cu d<u>hul blîndeţelor şi să ertaţi<i>, ca să vă învrednicit<î> ertăciunii de la Cel lesne ertător[i].

Şi această carte s-au scris în zilele prealuminatului d<o>mnu Io Alexandru Moruz voevod, fiind păstor eparhiei acest[i]ia Nectarie, episcopul Eîmnicului, fiind curgerea anilor de l<a> H<risto>s 1796. Al tuturor cătră D<u>mnezeu rugător[i] şi plecaţii, pop<a> Ioan sin Macarie ot Bărbăteşti".

f. 100: „Istor[i]îa aceasta care scrie pentru sf<î>ntul şi de D<u>mnezeu călcat munte al Sinaii şi pentru sf<î>nta şi vestita, d<u>mnezeiasca, mănăstire de acolo s-au scos de pre o carte scrisă de un părinte, Ghenadie iero<monahul>, întru care scr[i]îa că o au scos de pre o carte tiparnică grecească a fericitului patr[i]îarh chir Eectarie al sf<î>ntei cetăţi<i> <a> Ierusalimului.

De mulţii păcătosul şi nevrednicul întru rînduiala preotaşcă, pop<a> Ioan sin Miacarie iero<monah> ot Bărbăteşti <s-a scris> la anii de l<a> H<risto>s 1796, sept<emvrie> 26 dn<i>.

Ştiind dării că firea omenească nu iaste cu putinţă scrisoarea aceasta fără<ă> de greşală a fi, rogii pre toţi pravoslavnici<i> cetitori ca orice greşală şi neajungere omenească veţi<i> afla nu o punereţi<i> întru ponos, ci îndre<p>taţi şi dregeţi<i> cu d<u>hul blîndeţelor, fiindcă mîna de ţărînă şi firea cea pămîntescă şi omenească cu neputinţă es<te> a fi fără<ă> de greşală. 1796 <cu cifre arabo>.

Şi s-au scris în zilele prealuminatului domn Io Alexandru Moruz voevod".

f. 100^v : „Această sf<î>ntă carte ce să numeşte istor[i]îa sf<î>ntului munte al Sinaii, întru care să cuprindii şi alte istorii şi vieţuiri de sf<î>nti, s-au scris de mai sus numitul popa Ioan Bărbătescul, la leatul 1796.

Iar la leatul 1800, viind numitul acesta pop<ă> Ioan la sf<î>nta Mănăstire Bistriţa, au luat sf<î>ntul cinii alu călugăriei, numindu-să din

pop<a> Ioan, Ioachim ier<o>monah, fiind atunci nastavnic şi ig<u> <al> sf<î>ntei Mănăstir<i> aceştiia precucuviosul chir Co<n>standie, a mandrit Peloponisiotul < >.

Ioachim iero<monahul>, schev<ro>fil<a>c<s> Bistrit<ii> Bărbătescul 1804, av<gust> 10 dn<i>".

f. 192^v : „Ghenar<ie> 27 dn<i>, 1797".

Mai jos : „S-au prescriu această cărticică de mult păcătosul şi nevrednicul numirii preoţeşti pop<a> Ioan sin Macarie iero<monah> ot Bărbăteşti şi o au dăruit sf<î>ntei Mîn<ă>stir<i> Bistriţii, pentru a sa pomer 1804 <cu cifre arabe>. Ioachim iero<monahul>/schev<ro>fil<a>c<s> Bistrit<ii> Bărbătescul".

De altă mînă : „1810, iunie 5, în zio<a> de Rusalii s-au pristărit părintele acesta".

Ms. 1135. Sec. XVIII (1796-1797); 194 ff. [f-i00, 102-193]; 21 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. 3 şi 6. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

Tara Romaneasca

4. *Acatiste şi Paraclise: Acatistul sf. Troiţe, Acatistul sf. Arhangheli, Acatistul sf. Ioan Botezătorul, Acatistul sf. Cruci, Acatistul sf. Nicolae şi Paraclisul sf. Grigore Decapolitul.*

f. 84: „S-au scris aceste sf<î>nte Acathiste de mulţii păcătosul şi nevrednicul numirii preoţeşti, pop<a> Ioan Bărb<ă>tesc<u>. IuMe 1798, y dn<i>, 1798".

Ms. 2354. Sec. XVIII (1798); 92 ff. 20,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 41 şi 5. Numerotaţie originală a filelor.

Tara Romaneasca
Măn. Bistrit

5. *Miscelaneu eshatologic: Vămile văzduhului şi Vedenia Sofianei.*

f. 71^v : „1803, fev<ruarie> 28 dn<i>. Mulţumescu-ţi Ție D<oa> I<isu>se H<risto>se, Piîul lui D<u>mnezeu, Cela ce'm-ai învrednicit pre mine, nevrednicul robul Tău, de am auzit şi am cetit şi a<m> scrie ac6ste sf<î>nte şi d<u>mneziesţi cuvinte, măcar că nevrednic sînt iubitor Tale de oameni. Ci aducîndu-m<i> aminte că şi eu sînt zidirea Ta, D<a>v<i>d strig Ție : Miluîaşte-mă, D<u>mnezeule, după mare mila Ta.

S-au prescriu această cărticică de mult păcătosul şi nevrednicul numirii preoţeşti şi călugăreşti Ioachim ier<o>m<onah>, schev<ro>fil<ax> Bistrit<ii> Bărbătescul".

f. 85^v : „Mart<ie> 8 dn<i>, 1803. S-au prescriș și această minunată videnie a Sofianii de păcătosul Ioachim ieromonahul Bistriții Bărb<ă>tescul”.

181. Sec. XIX (1803): 86 ff. [I—85]; 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească
Mân. Bistrița

6. *Miscelaneu teologic: Viața sf. Grigore Becapolitul, fragmente de Pateric, Minuni ș.a.*

ff. *r* __2 : „Cuvîntu cătră pravoslavnicii cetitori. Cu nici un chipu de slujbă nu sîntu vrednicii a mă arăta în[n]aintea D<o>mnului nostru I<isu>s H<risto>s fără<ă> de citii cu această începătură de poslușanie.

Drepții aceia rogiu pre sf<i>nților voastre, cinstiți părinți și pre dumneavoastră, iubiților pravoslavnici creștini, carii sînteți născuți întru limba noastră rumînească, să pri[i]miți<i> această a noastră puținică osteneală, după cuvîntul înțeleptului Sirah, precum scrie în cartea lui în 33 de capete grăind că a toată răotatea învață pe omu lenevirea.

Drept aceia și noi, puind în gîndul nostru cuvîntul stăpînului nostru I<isu>s H<risto>s pentru sluga cea leneșe, carele lu[u]înd talantul din mîna d<o>mnului său n-au vrut să lucreze cu dînsul, ci l-au îngropații în pămîntu, pentru aceia, o iubitorilor de H<risto>s cetitori, socotit-am ca să nu cază și asupra noastră judecata cea strașnică, care s-au zis slugii aceia, precum' mărturisește Matheiu, bunul vestitoriu, în 23 de capete grăind : Luați<i> pre această slugă legeșe <sic> și-l aruncat<i> întru întun&recul cel îiipărțit. Sf<i>ntul Ieronim și Sf<i>ntul Ioan Zlatoust, dascălii bisericii noastre cei pravoslavnice, tîlcuind aceste cuvinte zicii că talanții acestea [zicii că] sînt darurile carele s-au dații de la D<u>mnezeu oamenilor.

Și această socoteală și chibzuială fiind în inima mea, cu ajutoriul Celui ce petrece mai pre deasupra ceriurilor, m-am îndemnat și eu și cu osîrdie am nevoit de amu scris această sf<i>ntă carte care iaste micăla vedere, dar mari și minunate istorii și învățături de ale Sf<i>nților Părinți să cuprind într-însa. Și întii am scris viața și minunile Sf<i>ntului Grigorie Decapolit, apoi și alte istorii și viețuiri a multor sf<i>nți și multe învățături părintești.

Deci cu plecaciune rogiu pre toți pravoslavnicii cetitor<i>, care [i] vet<i> < ceti pre această carte, ca de veți<i> afla nescari greșale, sau în cuvinte sau în slove, să nu ne defăimați, ci ca niște fii ai sf<i>nței besfrici, cu d<u>hul blîndețe[le]lor să îndreptata> și să nu ne puneți<i> în ponosii, ci ertați<i> ; că tnți<i> sîntem oameni pățimaș<i> și ținuți de slaba fire care nu lasă pre niminea a rămînea fără<ă> de greșală, că precît amu putut m-am nevoit si amii lucrat și precum amii găsit în izvod, așa am și scris.

Iar darul lui D<u>mnezeu și al Preacuratei sale Maici și prin rugăciunile Sf<i>ntului Grigorie să fie de ajutor tuturor și povățuitoriu spre toată fapta bună.

Al tuturor cătră D<u>mnezeu rugător și plecat Ioachim iero<monah> schev<ro>fil<a>x Bistriț<ii> Bărb<ă>tescu. 1804”.

f. 36^v : „Mart<ie> 13 dn<i> 1804. S-au prescriș și viifața Sf<i>ntului Grigorie, de mult păcătosul și nevrednicul între preoți Ioachim, ier<monah> Bărb<ă>tescul”.

f. 180^v : „S-au prescriș și această istorie de mult păcătosul Ioachim ier<monah>, schev<r>ofilax Bistriți<i> Bărbătesc<u>. Mai 31 dn 1804”.

Ms. 2180. Sec. XIX (1804); 208 ff. 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Desen în peniță, la f. 4^v, reprezentîndu-l pe sf. Grigorie Decapolitul. Frontispicii în peniță, la ff. : 2^v și 5. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

Tîlcul sf. Liturghii.

f. 146: „1804, mart<ie> 10 d<n>. S-au prescrișu acestii Tîlcii Sf<i>nței Liturghii de mulții păcătosul și nevrednicul numirii preoți și călugărești Ioachim ier<monah> Bistriț<ii> Bărbătesc<u> în zilele preaîn[n]ălțatului domn Io Co<n>standin Alexandru Ipsilavoevod, fiind arhieru eparhiei chir Nectarie și fiind năstavnic sf<i>ntului Mînăstiri Bistiiți<i> Co<n>standie a<r>himandritul Peloponisiot

Ms. 3202. Sec. XIX (1804); 146 ff. [135-146]; 19 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 135. Legătură veche în piele.

Țara Românească

8. *Miscelaneu: Sfaturi gospodărești, Rețete medicale, Calendar ș.a.*

f. 78. „Această cârticică [care] acum întîiaș dată s-au tîlmăcit pre limba leșască pre limba rumînească < > și acum prescrișă du pre cum să vede si sînt tipărit acum la leat 1806 și s-au tîlmăcit de Gavriil Avgi bașa.

Pentru care rogiu pre tot pravoslavnicul cetitor ca ori ce alunece veți afla, ori din cuvinte, ori din slove să îndreptata> cu d<u>hul blîndețelor, neponosluindu-ne, ca și dum<neavoastră> 'să vă învredniciți ertării de la cel lesne ertător D<u>mnezeu.

Al tuturor plecat și cătră D<u>mnezeu rugător Ioachim ier<monah>, schev<ro>fil<a>cs Bistriț<ii> Bărbătesc<u>. 1808”.

f. 98 : „Mar<tie> 4 dn<i>, 18008 <sic>. S-au prescriș și acest Calendar și celealalte dintr-această cârticică de mulții păcătosul și nevrednicul <chemării> preoțești și călugărești, Ioachim ier<monah>, schev<ro>filax Bistriț<ii> Bărbătesc<u>”.

Ms. 3590. Sec. XIX (1808); 130 ff. [I-113; 128-130]; 21 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească
Mân. Bistrița

9. Varlaam și loasaf.

f. 4^v, la sfîrșitul prefeței: „... Pentru aceia, o iubiților cetitorîu <si>, rogiî dragostea voastră să-m<i> ertați îndrîznirea pentru că [ci] am îndrîznit a vă îndemna, ca din cetirea cărții să vă folosit<i>; că eu prostii fiind și fără<ă> de învățătură nu sîntu vrednic ace<le>i trepte, însă temîndu-mă de osînda celui ce au ascunșii talantul m-am nevoit a-l lucra, îndrîzni[ni]nd a <vă> ruga și pre voi ca, cetind și folosindu-vă, să ertați toate greșalele ce veț<i> afla în cuvinte sau în slove^ știind neputința și slăbiciunea firii noastre (căci deaca pentru fapte ce știm cu adevărat că vom să ne muncim de nu le vom păzi și iarăș<i> ne alunecăm, cu cît mai vîrtos la acestea), îndreptînd și ertînd neputința mea.

Și să mă pomeniți la sf<i>nțele voastre rugăciuni, ca printr-însăle și sufletul meu să afle ușurare și milă în zioa judecății; și să împliniț<i> și voi porunca apostolească ce zice : Eugați-vă unul pentru altul, știind că îndoitei cununi să învrednicește cel ce să grijaște de mîntuirea fratelui.

Acfstea fie binecuvîntate spre îndemnarea cetitorilor.

Iar pentru scrisul cărții, fiind că am pus nevoință nu puțină, ca după ce voi plăti obșteasca datorie să nu să înstrăi[i]neze la altă parte, o dăruesc iubiților miei fii și-i blagoslovesc, îndemnîndu-i să fie următoriu, după putință, celor scrisă, poruncindu-le ca să roage pre D<u>mnezeu pentru sufletul meu.

Iar darul lui D<u>mnezeu și al preacuratei Sale Maici și prin rugăciunile Sf<î>ntului Grigorie să fie întru ajutor tuturor.

Al tuturor mai mic și plecat și cătră D<u>mnezeu rugător Ioachim ier<o>m<onah>, schev<ro>filacs Bistriț<ii> Bărbătesc<u>. 1809".

f. 167 : „Slavă, cinste și închinăciune Celui în Troiță Unuia D<u>mnezeu, Carele au ajutat după început de am și săvîrșit.

Iar eu cu plecăciune mă rogiî tuturor celor ce vă veț<i> întîm[m]pla a ceti pre această de suflet folositoare carte, <ca> ori ce greșeală veți afla, ori din cuvinte, ori din slove, ori din soroace, să îndreptat<i> cu d<u>hul blîndețelor, neponosluindu-ne; că n-au scris d<u>hu, nici îngerii, ci mină de țărînă și de om păcătos, cuprinsă de slaba fire, care nu lasă pre niminea a nu greși. Că în ce chipii nu e cu putință a fi ceriul fără<ă> de nori și omul a nu păcătui, așa nu e cu putință a fi condeiful fără<ă> de greșală, mai vîrtos că eu n-am învățat scrisoare de la vre-un dascăl, ci din firea mea m-am obicinuiții cu aceasta. Și viînd aici la sf<î>nta Mînăstire Bistrița și luînd cinul călugăresc și neștiînd altă rucodelie călugărească, mă îndeletniciîam cu scrisoarea.

Și această carte o amii scris la vremea bătrînețelor, trecut preste 60 de ani ai neputincioasei vîrstii mele, cînd și vederea și mîna și mintea să înapuținează și să slăbește. Pentru aceia, vă rogiî, ertați și îndreptați ca să vă învredniciți ertăciunii de la Cel în Troiță proslăvit D<u>mnezeu.

Al tuturor mai micii și plecat Ioachim ier<o>m<onah>, schev<ro>filacs Bistriț<ii> Bărb<ă>tescul. Dechem<vrie> 31, 1809.

Precum dorescu moșia să-ș<i> vază
Cei ce sînt într-altă țară de nu pot să șază
Și ca cei de pre mare bătuți de furtună
Și roagă pre D<u>mnezeu de liniște bună,
Așa și scriitoriul de a cărții săvîrșire
Laudă neîncetată dă și mulțemire".

Ms. 1590. Sec. XIX (1809); 169 ff. 23,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 5 și 168. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească
Mân. Bistrița

10. Copilăria sf. Onufrie.

f. 245^v: „1809, apri<l> 24. Ioachim ier<o>m<onah>, schev<ro>filacs Bistriț<ii> Bărb<ă>tescu".

Ms. 2596. Sec. XIX (1809); 533 ff. [244-240^v]; 28,5 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlul și inițialele sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

BARBUL (DASCĂLUL).

Țara Românească
București

1. Miscelaneu teologic: Tileul Apocalipsului sf. Ioan Teologul, Psalmul Minei pe luna septemvrie ș.a.

f. 63: „Și am scris eu Barbul dasc<ălul> ot be<se>r<ica> Bat<i> această sf<i>ntă carte. Av<gust> 9, 1781".

f. 120^v: „Și s-au scris cu mîna de păcătosul robul lui D<umne> Barbul dascălul ot beser<ica> Bat<i>ști<i> în zile<e> mării sale Io Mi Suțu voevod. La leat 1785, fev<ruarie> 5 s-au săvîrșit". Mai jos : „Să încep a să <s>crie la fev<ruarie> 5, 1785".

f. 219 : „Am început a scrie la ap<rilie> 13, la 5 ceasuri din zău

Ms. 1890. Sec. XVIII (1781-1785); 233 ff. 33 x 22,5 cm. Scrierea imită tiparul. Deală Psaltirea este copiată după o tipăritură a lui Rafail monahul de la Mănăstirea Hurez, căci la sfîrșitul Psaltirei, f. 120^v, copiază și postfața tipografului. Textul este așezat pe două coloane, exceptînd ff. 1—16. Titlurile, inițialele și inițialele tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță și inițiale ornată la ff. : 2, 10, 56^v ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească
București

2. Miscelaneu teologic: Tileul Apocalipsului sf. Ioan Teologul și Cazdă

f. 245^v : „Sfîrșitul a toții Apocalipsulu.

Și am scris eu Barbul dasc<ălul> ot bese<ri>ca Bat<i>ști<i> această sf<î>ntă carte. 1781, mai 27".

Ms. 2134. Sec. XVIII (1781); 246 ff. [5-245]; 20 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

Țara Românească
București

3. Bînduiala tîrnosaniei.

f. 75 : „ Si am scris eu mult păcătოსul rob al lui D<umne>zeu Barbul dasc<ălul> otbese<ri>c<a> Bat<i>știi; la leat 1783, iul<ie>26 s-au ispră-viții".

Ms. 1108. Sec. XVIII (1783); 81 ff. [1-75]; 19,5x14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

Țara Românească

4. Minunile Maicii Domnului.

Ms. 3101. Sec. XVIII (a doua jumătate); 230 ff. 19,5 x 13,5 cm. Scriere cursivă. Inițiale ornate la ff. : 25, 39, 47 ș.a. Legătură veche în piele.

BARBUL (LOGOFĂTUL).

Ța*» Românească

Miscelaneu teologic: Istoria lui Constantin cel Mare,
Descoperirea sf. Liturghii ș.a.

f. 104^v : „Scrie robul lui Dumnezeu Barbul log<ofă>t".

f. 136 : „1790, mail au început a-m<i> da și mie isprav<ni>cii leafă pe lună, cîte t<a>l<eri> cinci. Barb log<ofă>tul".

Ms. 1433. Sec. XVIII (sfîrșit); 137 ff. [5-104* 131-134", 136]; 20,5 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

BATCU (ALEXANDRU).

Moldova

Miscelaneu: Istorioare morale, Pilde filosofești ș.a.

f. 176^v : „ Velet 1784, mart<ie> 14. Am scrisii după o carte a lui Dumitru".

f. 191: „Am scris eu Alexandru Batcul, 1785, fev<ruarie> 21".

Copistul mai semnează pe fața interioară a primei coperte, la ff. : 191^v și 193.

Ms. 1364. Sec. XVIII (1784-1785); 193 ff. [173-193]; 19 x 13 cm. Scriere cursivă. Frontispicii în peniță la ff. : 173, 177 și 185^v. Legătură veche în piele.

BATCU (LUPU).

Mold

Cronici muntenești si moldovenești.

f. 209 : „Acestu Litopisiț al Țării Eomînăști i Moldovinești iasti al dum<i>sali <loc gol> l-am scris eu Lupul Batcu în zil preîn[n]ălțatului domnului nostru Io Grigorie Alixandru Ghica v<oe>voda cînd u<m>bla veletii 7273 <1765>, întîmplîndu-<se> de au venit du<nea>lui cu slujba agiutorinții, dinpreună cu dum<nea>lui Manolac vel sărdar.

Și am început a-l scrie pe apucate di la ghenar 10 zili, pîr-la fevr<uarie> în 24 de zili. Și l-am scris pîr-la Neculai Vod<ă>. Să s<e> știi".

Ms. 3417. Sec. XVIII (1765); 215 ff. 30,5 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și unele însemnări marginale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 2, 10 și 150. Legătură veche în piele.

BERHECEANU (ANDONACHI).

Țara Românească
București

Miscelaneu: Descoperirea sf. Liturghii, Trepetnic,
Viața sf. Macarie, Avestița, Esopiq ș.a.

f. 12 : „începutu și isprăvitu di la leat 1777, maîu 10. Și am scris eu Ando<naclii> Berh<e>ceanu".

f. 12^v : „Și am scris-o eu Andonaehi Berheceanul sin Ioan Crucescu de Moldova neamul nostr<u>. Iar cînd am scris-o am fost în București ciubucciu la dumnealui cruceru<l> Manolachi Basarabu, în ziLle Ioan Alecsandru [Ioan] Ipsilant v<oe>voda, domnu a toată Ungrovl<e> <sic> < >

Și mă rog, fraților, cine să vor întîmpla a ceti și va cunoaște că greșit, în slove sau în cuvint<e>, îndreptați cu duhul blîndeților; că cînd nu să vede ceriu fără nori, așa nu se poate a fi om negreșit, fîr numai Dum<ne>zeu.

Iată, fraților, că vă rog cu blîndețe și cu smerenie și cu iubire, niște frați toți din Hristos, ca de veți găsi greșit să na vă scîrbiți sau înjurați, ce să aveți mare ananghi<e> de a drege cuvintele cele greșite și a alcătui slovele. Că cum nu dă ceriu<l> de pămînt și cum nu știi nimeni cîntărea pămîntului a tăt pămîntu<l> și cum nu știe omul sfîrșirea lui și cîntărea răsăritul de apus, așa nu este om a nu fi greșit în lume, fără nimeni I<isu>s H<risto>s, Fnul lui Dum<ne>zeu cel iubit, cel<ce> aridică pămîntul de la tele lumii.

^ Greșit-am și eu, fraților; dregeți și nu vă sînhesiți <=sinchisiți>. Și vă mai rog, fraților, pentru acesta cărticică și sfînte cuvint<e> de Dum<ne>zeu arătat<e> noao, ca să cunoaștem credința cea adevărată<ă> și să urmăm după<ă> cum ne scrie. Frățăște vă rog ca să o cet.ți la oarec<are> < > Și i<te> te va pohti ca să i-o dai să izvestească, cu toată inima, frate, să i-o dai ca să o scrie cu to<a>tă inimă, că de nu vei da-o mare păcat vei avea.

Frățiorilor vă rog cu lacrămi fierbinți și cu rădăcina inimii ca să o dați să o scrie cine vă va pohti. Încă și să nu te roage cineva, dacă vez<i> că pi[i] cei ce iubește cărțile, sau iubește a scrie, încă îlfă cu cuvînt dulce să o iubească și să te roage a să nevoi de a o scrie < >

Și vă rog, frățiorilor, cine va <a>vea această<ă> cart<e>, sau va scri-o, să s<e> ro<a>ge și pe<n>t<r>u mine, păcăt<o>sul și să zică: Doamne miluești-l și Doamne iartă-i păcatile robului Tău Andonaehi. Amin".

Ms. 1151. Sec. XVIII (1777); 242 ff. [1-220*, 222-223, 239-242]; 23,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate, cu anul 1777 scris în interior, la ff. : 1^v, 14, 183 ș.a. Inițiale ornate la ff. : 1^r, 141^v, 143^r ș.a. Numerotație veche a filelor cu cifre arabe.

BÎRLĂDEANU (DASCĂLUL IORDACHE).

Moldova
Hidisani-Bîrlad

Fraament de Catehism.

f. 61 : „Aceastu simvol s-au scris de un dascăl, anume Iordachi Bîrlădeanu, din sat Hidișan<i>, țin<utul> Bîrladului".

Ms. 3506. Sec. XVIII (sfîrșit); 324 ff. [60-77] ; 23,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu.

BLAGOVICI (DIMITRIE).

Transilvania
Remetea-Bîhor (?)

Esopia.

f. 1: „Viîața și pildele preaînțeleptului Bsop, acum întîîu dată și tipărită în zilele prealuminatului <ș>i preaîn[n]ăltatului înpărat Franțiscus, și cu slobozeniîa în[n]ăltatului crăescul[l]ui gubernium a tot Ardealul [ui].

Datu-s-au în tipografia Sibiiului de la Petru Bart întru anii de la H<risto>s 1795; iar după Scriptură cu mîna, acum a doa oară prin Dim<i>trie Blag<o>vici das<căl în> Bemetea, începînd de la anul <1>797, 22 noem<vrie>. Dim<i>trie> Blag<ovici>".

f. 92^v : „<1>798, 1 fev<ruarie>. Demeter Bemetea<nul>".

f. 93 : „Cuvînt cătră cititori. Iară cei ce vă veți îndemîna a citi pre această cârtică mititică, ce să chiiamă Esopiia, viîața și pildele înțeleptului Esop, i proci, eu cest mai jos iscălit, bătrînul cel slab, mă rog tuturor dă obște frați întru H<risto>s I<isu>s Dom<nul>, orice fgliuri de zmintăle sau greșăie veți afla aicea, îndreptați cu d<u>hul înțelepciunii și al blîndețelor, crezînd'bătrînețelor ; că mi-au fost mîna cam gria, peana încă era rea și am avut vrîme cu nor, dar tot am avut dor ca, după ce am început, să o văz desăvîrșit<ă>. Dim<i>trie Blagovici uceți. Eeme<tea>".

Ms. 149. Sec. XVIII (1797-1798); 93 ff. 21,5 x 17,5 cm. Scriere cursivă.

BOJIDAR (DASCĂLUL MATEI).

Țara Romînească
Orșova

Molitvenic.

f. 170 : „,HHC. AWorrrp-feujNHK M4T«H KO^K^ap AlX. AacKdA AA Spiuosa. 3pM<=>A scris mult păcătosul Matei Bojidar Meh<edintianul>, dascăl Orșova. 7194 (1686)>.

Ms. 545. Sec. XVII (1686); 177 ff. [163-170]; 18,5 x 12,5 cm. Scriere semiuncială. U inițiale sînt/scrise cu roșu.

BUCUR (Pr.).

Transilvania
Sohodol-B

Fragmente din Pateric s.a.

f. 1^r : „S-au scris de popa Bucur s<i>n Iuga Pușcaș ot Sohodol. G nuar 20, an 1770. Anno 1770, fev<ruarie>1".

f. 19^r : „Aicea am scris. Anno 1770".

f. 27 : „S-au scris de smeritul între preot<i> popa Bucur s<i>n Iuga Pușcașu din Sohodolul Bran<u>lui. An 1772".

f. 29 : „Anno 1772, mai, die 22"

f. 31^r : „Scris mai 26, anno 1772".

Ms. 1268. Sec. XVIII (1770-1772); 31 ff. 33 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 2.

BUJOROVSCI (Pr. GHEORGHE).

Moldova

*Miscelaneu: Letopisețul Țării Eomînești, Paraclisul
sf. Paraschiva, Molitve, Calendar ș.a.*

f. 148^r : „Acestea molitve s-au scris de preotul Gheorghie Bujorovschii.

1781, oc<tomvrie> 30".

f. 199^v, la sfîrșitul unei însemnări despre un cutremur din 1781 „Ierei Gheorghie Bujorovschii".

Ms. 269. Sec. XVIII (1781); 199 ff. [3-199]; 19 x 14 cm. Scriere cursivă. Titlurile,inițialele și unele expresii și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii și vin în peniță la ff. : 3, 117^r, 131^r ș.a. Numerotație originală a filelor, începînd cu

BURGHELE (CONSTANTIN).

Moldova
Rom

Istoria etiopicească a lui Iliodor.

f. 103^v : „Această carte iaste scoasă de pre limba elinească de du<ne>lui Thoma gramatic a<l> sfintei Mitropolii din Eș. Iar acum s

scris cu toată cheltuiala dum<i> sale Ilie Carp fiul dumisale Vasile Carp sulge<r>.

Și s-au scris de mine Constadin Burghele, fiind în Episcopie Bomanului,, la velet 1781, mart<ie> 20. Con<s>t<antin> B<u>rghele".

Ms. 60. Sec. XVIII (1781); 103 ff. 29,5 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

CERNĂTESCU (LOGOFETELUL MIHAI). Țara Românească
Mehedinți
Fragment din Minunile Maicii Domnului.

f. 170^v : „Ostenitori fiind la tot scrisul cărții aceștiȳa, a Minunilor Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu ; pînă la un loc s-au scris de Gherghie log<ofăt> za divan, iar de la un loc încoace s-au scris de Mihaîu logofețelul Cernătescul ot sud Mehedinți>, de la dumnealui Iordachie Crețuiescu, velichii dvornic, cînd au fost cursul anilor 7231, iar de<la> H<ris-to>s 1726".

Ms. 1631. Sec. XVIII (1726); 207 ff. [aproximativ 65—170*]; 18,5 x 14 cm; Scriere cursivă
Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

CHIRA (LOGOFĂTUL IOAN). Moldova
Miscelaneu: Esopia, Pilde filosofești, Bertoldo, Povestiri orientale, Trepetnic ș.a.

î. 25 : „Această Esopiȳa o am scris-o eu însumi, cu slova și condeiul mieu, dup<ă> cum esti arătat mai sus. Pentru care poftim pe dum<nea>-v<oastră> cetitori, care <vă> veți întîmpla a ceti pre această<ă> scrisoare, de viți afla vreo greșală, în slove sau în cuvintS, cu dragoste frățască și cu duh blîndii să îndreptați, nepuindu-ne în ponos ; căci precum esti cu neputinți corabi<ei> a nus<e> bate de valuri, fiind în luciul mării, așa și scriitorîului a nu face greșală.

Și am scris la velet acesta 1779, marții 26. Ioan Chira log<o>-f<ăt>".

Ms. 1067. Sec. XVIII (1779); 142 ff. [1-32; 34-133']; 29,5 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 34. Legătură veche în piele, restaurată la cotor.

CHIRIAC (IEROSHIMONAHUL). Moldova,
Bînduiala călugăririi.

f. 35^v : „Ieroshimonahil Chiriȳacu".

Ms. 3623. Sec. XVIII (sfîrșit); 35 ff. 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlul, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1.

CHIRICEANU (CONSTANTIN). Țara Românească

Miscelaneu: Alexandria și Istoria Troadei.

î. 124: „De pe izvod ce am găsit am scris, Co<n>stand Chiricea<nu>".

f. 116^v : „ Sfîrșitul Istoriei cetăț<ii> [a] Troadei".

Ms. 1702. Sec. XVIII (mijloc); 146 ff. 20,5 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

CHIRIL (IERODIACONUL). Țara Românească
Mân. Tisov

1. *Miscelaneu teologic: Gîntări bisericești, Canoane, Vieți de sfinți, Ceaslov, Apocalipsul sf. Ioan Teologul ș.a.*

f. 210^v : „Ceaslovil care cuprinde întru sine șapte laude, așază întru acest chipii la anulu de la H<risto>s 1800, maiu 17. Chiril[l] ierodiaconul>".

Ms. 2015. Sec. XVIII (1800); 385 ff. [22-71', 115-118, 210-255', 336-373]; 20 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Laviu, repunându-l pe sf. Ioan Damaschinul. Frontispicii colorate la ff. : 22 și 115. Legătură veche în piele.

Țara Românească
Mân. Cernăvea

2. *Vieți de sfinți.*

ff. 1—9 : „Această sf<î>ntă și d<umne>zeiască carte cu vieț<i> mînată ale sf<i>nților pătimitori în care iaste și viața prîasf<i>ntei Născătoare de D<umne>z<e>u, povestire pentru prîaslăvita Sfinții Sale Adormire, iaste a sf<î>nții sale părintelui Chirii ierom<ona>h, ce iaste călugăr în sf<î>nta adunare Cernica, unde au și scris această sf<î>ntă carte. a sa mîna și cheltuială, cu ostenială, la anul 1808, iul<ie> 15. Chirii m<ona>h. Bîm<nic>, Tîr<gu>-J<iu>, Cer<ni>c<a>, Tism<ana>".

f. 85^v : „în anul 1808, cînd cu buna venire și ocrotire a mai multor și binecredincioșilor ai noștri[i] întru D<o>mnul nostru I<isu>s H<ris-to>s fraț<i> ai împăratului Bosiei și al nostru, ai împărăției mării<i> sale ostașii ai noștrifi] apărători și de bine făcători, am fost odihnit<i> de răii și de gîinii turci.

Și s-au prescris aicia după cia tipărită, de smeritu<l> între alții monahi Chirii ierom<ona>h, din sf<î>n<ta> Mă<nă>stire a Tismăneștilor. Am venit de doi ani de la București aicia, fiind pămîntean din Tîrnăveni Jiului, avînd și tiei unchi aciaa în orăș; dar maică mîna au

rîmniceaneă, unde şi acolo sînt pămîntîian, a<v>înd rude aciîa. Iar carte am învăţat în sf<i>nta Mă<năs>tirîa Bistriţa, unde să află sf<i>ntele moaşte ale sf<i>ntului părintelui nostru Grigorie Decapolit, întregi; iar puţine cîntări bisericeşti am învăţat în sf<i>nta Mitrop<o>l<ie>, iar călugărit şi diŃaconit în sf<i>nta adunare Cernica, iar preoţit în numele sf<i>nt<ei> Mă<năs>ti<ri> Tismenii, la anul <l>808, sept<emvrie> 6. Chirii ierom<ona>h".

Ms. 2055. Sec. XIX (1808); 125 ff. [1—57, 74-125]; 32,5 x 22,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff. : 31' şi 74. Iniţiale ornate la ff. : 12, 21, 32 ş.a.

Ţara Romînească
Mân. Tismana

3. *Miscelaneu teologic: Cuvinte ale sf. Simeon Noul Teolog, Grigore Sinaitul, Slujba sf. Nicodim ş.a.*

ff. 1—13 : „Această sf<i>ntă şi d<umne>zeiască carte, Cuvinte ale Sf<i>ntului Simeon Noul Bogoslov, iaste a mia, smeritului întru ierom<ona>hi Chirii B<i>m<ni>ce<anu>, scrisă în sf<i>nta Mă<năs>stire şimarîa lavră Tismana, la anu<l> 1808, dec<emvrie> 18, şăzînd eu acolo ani doi, ierod<iacon> al sf<i>ntei Mă<năs>stiri aceliă, scrisă cu a mea mînă de ţărîină şi cheltuială.

Cine o va înstreina, judecată cu mine va avea. Aşa ! Amin".

f. 201 : „<. . .> Prescrisă de mult păcătosul şi smeritul între ieromonahi, cel în Bîmnic născut, iară în Bucureşti crescut la sf<i>nta Mitropolie>, puţin procopsit şi în Cernica călugărit şi de părintele Iosif diŃaconit. Iară în Tismana venind, părintele iNectarie m-au preoţit; dumnilui jupan Constandin Furte (?) şi alţii au mijlocit, căroră Dumnezeu să le fie de ajutor[i] şi mie milostiv spăsitor[i].

D<umne>zeului nostru slavă. Chirii ierom<o>n<a>h, sin Pantelemon mon<a>h, brat Ioan log<o>f<ătul>. Bucur<e>şti, 1808, sept<emvrie> 23".

ff. 255—256 : „Slujbă osebită a sfîntului, preacuviosului şi de D<umne>zeu purtătorului părintelui nostru Mcodim Sf<i>ntitul, cel din lavra sf<i>ntei Mănăstiri a Tismgnii, acum întîiu tipărită <. . . .> în sf<i>nta Episcopie a Bîmnicului, la anul de la D<o>mnul H<risto>s 1767 <.>

Iar acum s-au prescris în sf<i>nta Mănăstire Tismana, stăpînind preaînJXJaitul şi prealuminatul nostru împărat al Bos[s]ii Alexan<d>r<cu> Pav[v]lovici, la anul cel mîntuitor [i] 1808, avg<us>t 6, cu toa<tă> oste-neala şi cheltuiala şi cu a sa mînă de ţărîină de mult păcătosul între ieromonahi Chirii Tîrgujiianul, născut în Bîmnic, crescut în sf<i>nta Mă<năs>tire Bistriţa, unde iaste sf<i>ntul Grigore Decapolitu<l>: învăţat în Bucureşti, în sf<i>nta Mitropolie, călugărit în sf<i>nta adunare Cernica, preoţit în sf<i>nta Mănăstiria Tismana, în zilele preasf<i>ntii sale lubitorului de D<umne>z<e>u chir ÎSTectarie, episc<opul> Bîm<ni>c<ului>. Chiril[1] ier<o>m<ona>h".

f. 297' : „f13 *ИИСХА* non. K^PHA, *aer* A\ona\va naHTCacHMOH. <=Am scris eu popa Chirii, ginerele călugărului Pantelimon>. Tî Jiiul, Bîm<ni>c, Tism<ana>".

f. 305' : „Scrisă de smeritul întru ieromon<a>h<i> Chirii Cernic

Ms. 2142. Sec. XIX (1808); 305 ff. [1-244, 254-305]; 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titluri, iniţiale şi indicaţiuni tipiconale sînt scrise cu roşu. La ff. : 254 şi 255 sunt desenate stema ţării şi un chenar în culori. Numerotaţie originală a filelor la f. 40. Legătură veche în piele.

Ţara Romînească
Mân. Cernica

4. *Cuvinte ale sf. Nil de la Sorsca.*

f. 2 : „Această sf<i>ntă şi minunată, d<umne>zeiască carte, ce ia a sf<i>ntului Ml, pustnicu<l> de la Sorsca, alcătuită preaminunat p cei ce vor vria a vieţui călugăriaşte, iar mai vîrtos cu datorie împreună şi cu ale altor sfinţi învăţători, iaste a sf<i>ntii sale părin Chirii ierom<ona>h, cu a sa mînă şi cheltuială scrisă dupe alte d<umne>zeşti cărţi, în sf<i>nta adunare Cernica ; iar legată iar de dînsul, în sf<i>nta Mă<năs>tire Tismana.

1808, iul<ie> 15. Chirii ierom<ona>h.

Bîmn<ic>, Tîrgu-J<iu>, Cern<i>c<a>, Tism<ana>".

ff. 3—4: „A sf<i>ntii sale părintelui Chirii ierom<ona>h Cernic<a>. 1808, iul<ie> 15. Chirii ierom<ona>h. Tism<enii>".

Ms. 2030. Sec. XIX (început) ; 427 ff. [2-394, 398-409, 414-424, 426-427]; 19 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispiciu în culori la f. 3. Numerotaţie veche a filelor nîă la f. 142. Legătură veche în piele.

Ţara Romînească
Bucureşti

5. *Bînduiala Prohodului.*

ff. 33'—34' : „Acestea scriindu-le după altele ce au fost tălmăcite şi aşăzate după cale greceşti <.>>, iară aicea în Creţuleşti, împreună cu preasf<i>ntia sa> părintele Iosif tonichiia, chir Ioanichie aflîndu-mă, mi lî-am scris şi lî-am preoţit împreună cu cuviosul Pafnutie mon<a>h, hagiul, vechiul prieten pentru a mea trebuinţă şi a altor în H<ristos>s fraţi şi priatени ca să urma mea să vor afla pomenindu-mă <.>

Aflîndu-mă şi ajutori<u> alu şcoalăi gram[m]aticil<o>r celor din Bîmnic spre hirotonie, cu îndemnarea şi ajutoriul sf<i>ntii sale preacuviosului arhimandr<it> chir Grigorie Bîmniceanu, cel întîiu al şcolii ostenite şi învăţători<u>, din porunca celor mai mari efori ai şcoalelor <o>r <am s

1822, mart<ie> 31. Chiriac <sic> iero<mona>hu<l>, arhim<an>dri<t> B»îmn<i>ce<anu>, epistat metohului Plăvicîani ai Crețulese<ului> în sud Olfcu<l> de Jos, Argeș, aflîndu-mă în București, înpreună cu[n] frate meu mai mic, vt<ori> vist<ier> Iancu, polc<ovnic> de tîrgu".

Ms. 2031. Sec. X I X (1822); 43 ff. *[1-34*]*; 18,5 x 14 cm. Scriere cursivă. Textul este scris cu negru și roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1 și 33".

Țara Romînească

6. *Tipic.*

Ms. 1958. Sec. X V I I I (sfîrșit); 48 ff. *[43-45]*; 24 x 17 cm. Scriere cursiva. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

7. *Miscelaneu teologic: Porunca sf. Vasile cel Mare către preoți, Mărturisirea sf. Atanasie, Catavassii ș.a.*

f. 13: „Și am scris eu smeritu<l> Chiriac <sic> iero<mona>hu<l> Tism<enii>, obște<i> Cer<ni>c<ăi>. 1810, mai 17".

Ms. 2035. Sec. X I X (început); 19 ff. *[1-8°, 11, 13 — 16, 18°~]*; 17,5x14 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 2. Inițială ornată la f. 11.

Țara Romînească.

8. *Cuvinte ale sf. Simeon Noul Teolog.*

Ms. 2052. Sec. X I X (început); 866 ff. *[60°-73°]* ; 34 x 23,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

CHLRITĂ (Pr.).

Țara Romînească
Craiova

*Miscelaneu: Minunile Maicii Domnului
și Istoria Bîmului.*

f. 147° : „,Îs UHCAK pgK0io EP*NOIO MHororpeuiHHi non. KHpHiđ IVT KpdHOKd. AKT. A AH., ,3cgA"« <=Am scris eu, cu mîna de țărîină, multpăcătosul popa Chiriță din Craiova. August 1 zi, 7264 (1756)>.

f. 193° : „f13 mncaY non. KHpnua IVT KpanoKd, MNororp-kuiHHK. AKT. KTV x3câA".<=Am scris eu popa Chirită din Craiova, multpăcătosul. August 12, 7264 (1756)>.

Ms. 4674. Sec. X V I I I (1756); 211 ff. 19 x 14,5 cm. Scriere cursivă.

CIOHORANU (ALEXANDRU)

Moldova

1. *Vicent Voiture, Istoria lui Alțidalis și a Zelidiei.*

f. 1 : „Această istoriîa s-au tălmăcit de pi limba franțojase: limba moldovenească în zilele preaînălțatului și luminat domnul ne Alixandru Co<n>standin !Necolaîu Mavroîncordatu <sic>, voevodul Mo<l>davii, care acuma s-au tălmăcit întîîu în orașii Iașii, întru î domniia a măriîa sale, cu toată cheltuiala dumisale Iordachi<e> Dar "biv vel paharnic.

Scrisă de mine, de Alixandru Ciohoranul, la velet 7291 di la zjdin lumii, iar de la H<risto>s 1783".

f. 44 : „Sfîrșit istoriei lui Alțidalis și a Zelidiei. Și amu scris Alexandru Ciuhoranu această istoriîa. Alexandru Cioh<oranu>".

Ms. 343. Sec. X V I I I (1783); 46 ff. *[1-44]*; 30 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate și inițiale ornate la ff. : 1 ° - ° , 2, 1. Paginație originală cu cifre arabe.

Moldova

2. *Istoria etiopicească a lui Iliodor.*

f. 1 : „Această istoriîa ci să numești Iliodor, scrisu-s-au cu t cheltuiala dum<nealui> Necolaîu Cant<a>, biv vel pah<arnic>, în z preîn[n]ălțatului și luminatului domnu Alexandru Co<n>sta<n>din deo v<oe>vod, întru întîîa domniia a mării sale în Iaș<i>.

Alexandru Cioh<o>ran<u>. 1784, av<gus>t 20 dn<i>".

Ms. 4837. Sec. X V I I I (1784); 237, ff. 28 x 19 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt colorate. Miniaturi și viniete la ff. : 1 ° , 2° și 122. Paginație originală cu cifre arabe. Legătură veche în piele.

CLICIUC (DASCĂLUL ION).

Moldova

Cronograf.

f. 1° : „Lctopisățu cari s-au tălmăciții di pe slovenie pe moldove în sf<î>nta Mănăstire Putna, în zîlile preluminatului și de Hr<i>s îubitoriîului domnului nostru Grigorie Ioanii Calimahii voevoda, fi mitropolitu Țării Moldovii preosvinție sa chiriu, chirii Gavriilii, u<n>ch mării sale și episcopii Bădăuțului preosvinție sa chiriu, chirii Dosofie Heresculii și egumenii sfî<n>ții Mănăstiri Putnii sfinție sa chirii Pahon

Și l-am tălmăciții eu smeritulu și multu păcătosulu Vartholomeu Măzărianu arhirnandjitu numiții mănăstiri, în amilii de la Hristos Mîntorîu<l> nostru 1768 april.

Iară acumu s-au prefăcut al doile rînd pînă la jumătate, la număr 85, de mine smeritul diăc Ion Cliciuc, la le<a>t 1772, oc<tomvrie> 20".

Ms. 1536. Sec. XVIII (1772); 127 ff. [1-49]; 34 x 22 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1 și 7. Paginație originală. Legătură veche în piele.

COJOCARIU (PETRU).

Transilvania
Brașov

*Miscelaneu teologic: Legenda Duminecii, Apocalipsul
Maicii Domnului, Rugăciuni și Minunile
Maicii Domnului.*

f. 49^v : „Sfîrșitu și lui D<u>mnezeu mărire. Scris-am eu Petru sinii Ioanii Cojocariu. Brașov, iunie în 2, 1796".

f. 62 : „Iubitorilor de H<risto>s cetitori.
Precum ceriul nu este fără de nori, așa nici scrisoarea fără de greșală. Dreptii aceia orice greșală veți afla, îndireptați cu d<u>hul blîndețelor și mă ertați, ca și tu <de> ace<l>îași[i] ertări să te învrednicește>.

Și s-au scris de mine, supusul robii Patru sin Ionii Cojocarîful din Brașov. 17 iunie, ano 1796".

f. 78^v : „Sfîrșitu-s-au aceste rugăciuni în luna lui martie 27, <l>797. Brașov".

Ms. 2351. Sec. XVIII (1796-1797); 96 ff. [3-94]; 18,5 x 10,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor cu cifre arabe. Legătură veche în piele.

COLȚEA (ANDREI).

Tara Romîneasă

*Miscelaneu: Rețete medicale, Orații, Cîntece de stea,
fragmente de Pateric ș.a.*

f. 72 : „Andrei Colțea".

Ms. 830. Sec. XVIII (sfîrșit); 124 ff. [66-105]; 19 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 91^v și 99.

CONSTANTIN (BOTEZATUL).

Moldova

*Miscelaneu : Povestea lui Iosif cel vîndut de frații săi,
Alexe Omul lui Dumnezeu și Sindipa.*

f. 172^v : „Scrisu-s-au această carte de mine Co<n>stantin Botezatul, în zilele preluminatului domnului nostru Alexandru Co<n>stantin Mavro-cordații v<oe>vodu, în domnie întîe a mării sale.

Și umbla veletul de la zidire<a> lumii 7292 <1784>, februarie

Ms. 1364. Sec. XVIII (1784); 193 ff. [1-172]; 19 x 13 cm. Scriere cursivă. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 8 și 35. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în

CONSTANTIN (CÎNTĂREȚUL).

Țara Romînească

Miscelaneu: Viața lui Avraam si Viața lui Esop.

f. 1 : „Sfîrșitul vieții părintelui și patri[i]arhului nostru Avraam. Și am scris-o Co<n>standi<n> cîntărețu<l> de l<a> besirica domnia<s> de cea de joșii, unde să prăznuește hramul Buna Vestire. Și am scris zilile domnului nostru Ioan Alexandru Io Ipsila<n>tu V<oe>vodu 1780, mai 2. Co<n>stan<d>in cîntărețu<l>".

Viața lui Avraam nu ni s-a păstrat. Avem numai această mențiune ce ne-a servit la compararea textului fragmentar din Viața lui Esop, care-l atribuim, de asemenea, lui Constantin cîntărețul.

Ms. 830. Sec. XVIII (1780); 124 ff. [aproximativ 1-4, 6—9]; 19 x14,5 cm. Scriere cursivă. Titlul este scris cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1^v.

CONSTANTIN (COPILUL).

Țara Romînească

Miscelaneu: Alexandria și întrebări și răspunsuri.

f. 6 : „Alecsandrie a marelui împărat Alecsandru Machidon, a în[n]tr-acestaș chip scrisă în zilele prealuminatului nostru domn Co<n>standin Mcolae vo<e>vodu, mitropolit fiindatoată țeara chir Neofit cu toată cheltuiala Dimii stolnic de la dum<nealui> vel ban, la leat 7

Scris de Co<n>standin, copil din casă, totu de la dum<nealui> vel ban, feciorul Stoicăi.

S-au început la fev<ruarie> 1 d<n>i și s-au sfîrșit la fev<ruarie> 10 d<n>i, de la Hristos 1746".

f. 89^v : „Co<n>sta<n>din".

f. 123 : „Sfîrșitu și lui Dumnezeu, Celui în Troiță proslăvit, la
Și precum dorescu, cei ce sînt pre mări călători, ca să vaz<ă> uscă așa am dorit și noi pîn<ă> i-am văzut sfîrșit. Și mă rog, frații celoru ce vă veți întîmpla aici să citiți și veți afla vreo greșală, sau cuvinte, sau din slove, să îndreptați cu duhul blîndețelor, nepuind în ponos ; că precum, frațiloru nu să poate a fi ceriul făr<ă> de nori, nu să poate a fi slovelnicul făr<ă> de greșale.

Al dumneavoastră mai mic și plecatu, Co<n>st<an>d<in> copil din casă ot dum<nealui> vel ban".

Ms. 438. Sec. XVIII (1746); 126 ff. ;' [6-125]; 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Chenar și frontispiciu în peniță la ff. : 6^v~, 7, 79, 89^v ș.a. Inițiale ornate la ff. : 7,8, 30 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă

CONSTANTIN (DASCĂLUL).

Tara Românească

1. *Pateric al Pecerscăi.*

f. 1 : „Con<n>stand<in> vt<ori> das<cal> sl<o>v<enesc>”.
f. 2 : „Patericii sau Oteciniu al Pecerscăi, ce cuprinde întru sine viața sfinților părinților noștri ce au străluciții în peșterile de acolo <...!...•...>”.
A doao oară s-au tipărit întru aceiaș<i> sfântă mare și de minuni făcătoare lavre a Pecerscăi den Chiev, în anii de l<a> zidirea lumii 7187, iar de la nașt<er>ea lui H<risto>s 1678. Co<n>standin,dasc<ăl> slov<enesc>”.
f. 128 : „H3nHcaX AB <= am scris eu> Oo<n>stantin vt<ori> d<a>sc<ăl> slov<enesc> 1759”.

Ms. **1388.** Sec. XVIII (1759); 309 ff. [1-39*, 41, 45-46, 47-239*]; 29,5 x 19,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

Tara Românească

2. *Rinduiala tîmosaniei.*

f. 4^v : „Co<n>standin vt<ori> d<a>sc<ăl> slov<enesc>”.
f. 46^v : „Sfîrșit și lui D<umne>zeu laudă. Az Co<n>s<tan>d<in> vt<ori> dasc<ăl>’ slov<enesc>. 1769, m<e>s<e>ța glien<arie> 26”.

Ms. **2167.** Sec. XVIII (1769); 46 ff. 20,5 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 5 și 6. Legătură veche în piele.

Tara Românească

3. *Bînduiala tîmosaniei.*

f. 10: „C<on>s<tantin> d<a>s<căl> sl<ove>nesc. 1774, iun<ie> 28”.

Ms. **5491.** Sec. XVIII (1774); 60 ff. [1-58*] ; 21,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și numeroasele explicații de oficiere sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1 și 12.

Tara Românească

4. *Cronici moldovenești: Nicolae și Miron Costin.*

f. 55: „C<on>stantin> vt<ori> d<ascăl>”.

Ms. **266.** Sec. XVIII (a doua jumătate); 67 ff. [3-55, 57-61*]; 31 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și trimiterile marginale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 3 și 57. Inițiale ornate la ff. : 3, 57 și 58. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

CONSTANTIN (DASCĂLUL).

Țara Roînine

Miscelaneu teologic: Cîntări bisericești, Rugăciuni, Catehism ș.a.

f. 64: „Co<n>stantin dascal. Le<a>t 7269 <1761>, chena zile”.

Ms. **3803.** Sec. XVIII (1761); 64 ff. 16 x 10,5 cm. Scriere cursivă. Legătură veche în p

CONSTANTIN (DIACUL).

Mold

Faptele Apostolilor, în l. slavă și romînă.

f. 326^v * „*13k N*A*CTOHNH H iWHOdrp-fcIUHH KOCTdNTHN A'^KO^A WT KHHH^WNHI HCHHCdA Ji,W 3A« WT A*HÎl dnCACKO* AW A&A CTW AKdAfCkr Iip^R HMt MfTâT Hd Nf* dljtf V&t K;*A*T norp-fcUJHA A* HCnpdKA*fçHT« d NâKA'hN' flONfK* K-KX MAdA OqMVOM H Hi O^Kp-fcnAfHk pd30y\ttOM IHKO/K* H KOpdKA^K KAD/ KTî n^MHHdJfß AWVpCKKIX”.

K-K A«H KArOMbCTHKdrO IIVdH KdCHAU ROfKOA, KT* AfçT ,3pNA”. <=Eu destoinicul și mult păcătosul Constantin Diacul din satil Vindî am scris pînă aici din Faptele Apostolilor, pînă la 221 și cine va în ele, dacă voi fi greșit undeva, să îndreptați și să nu blestemați, fiind eram tînăr la minte și neîntărit cu judecaia, ca corabia care' plut pe întinderea mărilor.

în zilele credinciosului Ioan Vasilie voevod, în anul 7154 (1646)

f. 416: „A*""""* nuc» KocTdHTHHk Ai'raK”. <=Pînă aci a scris C stantin diacul>.

Ms. 85. Sec. XVII (1646); 442 ff. 29,5 x 18,5 cm. Scriere semiuncială. Titlurile, inițialele și începuturile versetelor sînt setfise cu roșu.

CONSTANTIN (DIACUL).

Mold
Mân.

Miscelaneu teologic: Yisteria credinței, Cazanie în Simbăta cea Mare ș.a.

f. 2 : „Vistiriîa credinței întru D<o>mnu!u D<u>mnezău, dinii vi și adevăratele a D<o>mnului și D<u>mnezăului nostru I<isu>s H<ris> cuvintele făgăduinții Lui cele cu bună adeverință binecredinciosilorii scrisă de smeritulii Co<n>stantinu diiacul, în sf<î>nta Mănăstire Pu la anii de la H<risto>s 1779, mar<tie>”.

Ms. **4431.** Sec. XVIII (1779); 66 ff. [2-63*]; 16 x 10 cm. Scrierea imită tiparul. Cher frontispicii în peniță la ff. : 2, 8\ 36' ș.a. Numerotație originală a filelor. tură veche în piele.

CONSTANTIN (LOGOFĂȚUL).

Țara Românească

1. *Miscelaneu teologic: Vecernia din toate zilele, Utrenia, Parimiar ș.a.*

f. 132^v : „Ostenitorii la scrisu[su]l cărții aceștiȃ den porunca părintelui <Atanasie>, adecă eu logofătulii Co<n>standin al lui jupîn Anastasie sufagiulii de la s<vea>t<i>i Ilie Pro<o>rocii”.

Mai jos : „Să <se> știe că această sf<i>ntă și d<u>mnezeiască cârtică ce să numȘte Parimiile peste toții anulii [și] s-au începutu a să scrie den luna lui septemvrie în 5 zile, cu cheltuiala sf<i>nții sale părintelui Athanasie, care facu bani a <sic>. Leat 7236 <1728>”.

f. 291^v : „AcSste sf<i>nte și d<u>mnezești Parimii [a] ale Triodului și cu Parimiile peste anu, începîndu-se din luna lui sept<emvrie> 1 pînă în zio<a> de av<gust> la s<fintul> Ioan, la toate d<u>mnezeștile praznicile c6le mari [și] <le>-am scris eu Co<n>sta<n>din logofătulii al lui jupînu Anastase sufagiulii de la bes&rica Goleșcului, sf<i>ntul și marele pro<o>roe Ilie, făcătoriu de minuni”.

Ms. 1317. Sec. XVIII (1728); 379 ff. [aproximativ 5-17, 19-54, 63-69, 79-84, 84-132^v, 165—278, 284—29ff]; 21,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 5, 19, 63 ș.a. Inițiale ornate la ff. : 90, 93, 236^v ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

2. *Cuvinte ale sf. Efrem Șirul.*

f. 340: „Ostenitor fiind la scrisul aceștii cărți eu Co<n>stand<in> ierei ot bes<erica> Goleșcului, cu chieltuiala sf<i>nții sal<e> părint<elui> egum<en> Mcodim Cîmpulungeanul”.

Manuscrisul a fost copiat înainte de anul 1742, sau chiar în decursul aceluia an, cînd a fost cumpărat pentru Măn. Cîmpulung. O însemnare de la ff. 1—5 spune: „Această sf<i>ntă și d<u>mn<e>zefiască carte, ce iaste a sf<i>ntului Efrem Șirul iaste a sf<i>nței Mănăstiri ot Dolgopol și o au cumpăratu sfinția sa părintele arhimandritu chir Mcodim, nas-tavnic fiind'aceștii sf<i>nte Mănăstiri, la anii de la întemeierea lumii leat 7250 <1742>”.

Ms. 2549. Sec. XVIII (înainte de 1742); 341 ff. [1-340]; 35 x 22 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și trimiterile marginale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate și inițiale ornate la ff. : 1, 4, 14^v, 106^v ș.a. Însemnarea de la f. 340 este încadrată într-un desen floral în peniță. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

l
'i

Țara Romînească

Theofilact arhiepiscopul Bulgariei, Tileul Evangheliilor.

Coperta I-a interioară și f. 494 : „Ostenitoriu fiind la scrisul aceștii Tîlcii al Ev<an>g<he>liei, eu popa Co<n>standin ot bes&rica Gol<es>cului feci<or> lui <ju>pîn Anastasie sufagi[i]ul”.

^ f. 456: „Sfîrșitul tîlcuirii lui Theofilact dinii Ev<an>g<he>liia Ionii, ostenitoriiu fiind la scrisul acestui tîlcii al Ev<an>g<he>liei eu popa Co<n>standin ot bes&rica Goleșcului, feci<or> iui jupîn Anastase sufagi[i]ul”.

Ms. 2759. Sec. XVIII (mijloc); 494 ff. 32 x 21,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și trimiterile marginale sînt scrise cu roșu. Frontispicii și inițiale ornate la ff. : 3, 105 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

4. *Liturghier.*

f. 113 : „Ostenitoriu fiindii la scrisul aceștii dumnezești Liturgie eu Co<n>standinlog<o>f<ătul>, feci<orul> lui jupîn Anastasie sufagiul iaste acum și băiaș domnescu”.

Ms. 1809. Sec. XVIII (mijloc); 113 ff. 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 9^v, 47^v.

Țara Romînească

O. *Theofilact arhiepiscopul Bulgariei, Tileul Evangheliilor.*

Ms. 2091. Sec. XVIII (mijloc); 530 ff. 32 x 21,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și unele trimiteri marginale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1^v, 3, 123 ș.a. Inițiale ornate la ff. : 1, 8, 58^v ș.a. La ff. : 122 și 348^v sînt desenate altă mînă, chipurile Sfinților Ioan Botezătorul și Ioan Evanghelistul. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

6. *Letopiseșul Țării Bomînesti.*

Ms. 3441. Sec. XVIII (mijloc); 230 ff. [2-230]; 20,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele, anii și unele pasaje sînt scrise cu roșu. Titlul domniei lui Mihai Viteazul este așezat în chenar cu motive geometrice. Inițiale ornate la ff. : 38 și 149^v, Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

CONSTANTIN (LOGOFĂȚUL).

Țara Romînească

Psaltire.

f. 69: „Dinu log<o>f<ătul>”.

f. 110: „Co<ns>t<an>din<a>chi vt<ori>? log<o>f<ă>t”

Mai jos : „Din<u> log<ofă>t".

f. 110^r : „Dinaehe log<o>f<ă>t".

Ms. 1309. Sec. XVIII (sfârşit); 117 ff. 23 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 9, 16> 19 ş.a. Numerotaţie originală a filelor pînă la 110.

CONSTANTIN (LOGOFĂTUL DE DIVAN).

Ţara Romîneasă

Cronica lui Grigore Ureche.

f. 186^v : „Precum doreşte cerbul de izvoarăle apelor, aşa am doriţii şi eu ca să ajungu la sfîrşitul aceştii cărţi care să numeşte Leatopisăţu al Ţării Moldovei. Şi cu ajutoriul lui Dumnezeu, precum l-am început amajunsu de l-am şi săvîrşitu cu scrisul < • ->. Derept aceia iubiţilor cititori, cu plecăciune mă rog dumilorvoastră ca, cetindu pe această carte şi găsindu-se vreo greşală din condeîu să nu blestemaţi, nici să huliţi, ci cu duhul blindatelor să ertaţi şi să îndireptaţi, crezînd neputinţei şi slăbiciunei firei omeneşti.

Pentru că fiind şi eu omu pătimitoriu în lume, multe voi fi greşitu, pentru cari şi dumneavoastră, ertîndu şi îndireptîndu, să luaţi ertăciune de la prea voinicul şi prea puternicul Dumnezeu, prin I<isu>s H<risto>s Domnul şi Mîntuitorîul nostru, căruia i să cuvine cinstea şi închinăciunea, acum şi pururea şi în vecii vacilor. Amin" .

f. 187 : „ H NanHcaX a3K AHorop-kujHbJH H MA^TOHNIH pairh KocTaHAHN BAaASAOKHM AVVroGăT 34 AHK4H IVT ^HAHnăltJH, K^K AtTO ,3CAr, MCLia A«KA\ 15 zile". Şi am scris eu mult păcătosul şi nedestoinicul rob Co<n>-standin al lui Vlad, logofăt de divan din Filipeşti, la anul 7233 (1724), luna decemvrie 15 zile>.

Ms. 174. Sec. XVIII (1724); 197 ff. [I - 187]; 21,5 X 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Legătură veche în piele.

CONSTANTIN (POSTELNICELUL).

Moldova

Miscelaneu : Divanul lui D. Cantemir, Bertoldo, Versuri, Vedenia lui Macarie, Legenda Duminecii ş.a.

f. 145^v : „1767, av<gust> 15".

f. 56^r : „Şi am scris eu Co<n>standin, ficior preutului Grigori<e> această carte, cindii îmbლა velet 1770, ap<rilie> 20". <Textul, exceptînd data, este criptografiat>.

f. 113 : „Şi am scris această carte eu, în zilele mării sale Grigorie Alexandru Ghica voevoda, la le<a>t 1775, dechemvrie> 15. Constandin

p<ostelnice> (?) ot vist<erie>". <Textul, exceptînd data şi semnătură, este criptografiat>.

Ms. 1417. Sec. XVIII (1767—1775); 152 ff. 19 x 13,5 cm. Scriere cursivă. Legătură veche în piele.

CONSTANTIN (Pr.).

Transilvania

Cazanii.

f. 19^r de altă mînă: „Această Păucenie*) <este> scrisă de po Co<n>standin. Vişt<e> Ion".

Ms. 2982. Sec. XVIII (prima jumătate); 201 ff. 33 x 20 cm. Scriere cursivă. Frontispiciu în peniţă la f. 4. Legătură veche în piele.

CONSTANTIN (PSALTUL).

Ţara Romîneasă

Rîmnicea-V. Ilce

Psaltichie.

f. 338 : „Scrisu-s-au această Psaltichie, cu prea înf<r>umuseţă cîntări, de mai micul şi plecatul între cîntăreţ<i> Constandin vt<ori> psalt al Episc<opiei> Eîm<nicului>, ucenic dasc<aiului> Constandin aceştii Episc<opii> şi s-au săvîrşit la luna lui iul<ie> 1 dn<i>, 1767.

Deci şi eu cu cucernicie vă rog, cîţi vă veţi întîmpla a cînta p această sf<în>tă carte, bucuraţi-vă în Domnul şi orice greşală veţi afl ori în glasuri sau în cuvinte, cu duhul blindatelor îndreptat<i>,'neprindu-vă a ne pune în ponos; şi D<u>mnezeul păcii să fie cu dragoste voastră aco<pe>rindu-vă greşalele, că mult greşim toţi.

Cu totul plecat, Co<n>s<tan>d<in> vt<ori> psalt <a> Episc<opiei>

Ms. 2219. Sec. XVIII (1767); 338 ff. 16 x 10,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu, ca şi însemnarea de mai sus. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

CONSTANTIN (SĂIDĂCARIUL).

Ţara Romîneasă

1. *Divanul lui D. Cantemir.*

f. 120: „Şi s-au scris de robul lui Dumnezeu Co<n>standin săidăcariul**), ficiorul răposatului popii Nicăi din Mogoşoaia.

Şi o am scris în luna lui dicchemvrie 15 dn<i>, l<ea>t 7262 <1753>

Ms. 1329. Sec. XVIII (1753); 121 ff. [3-120]; 20 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlul, iniţialele şi unele proverbe sînt scrise cu roşu. Iniţiale ornate la ff. : 20^r, 21, 23^r ş.a.Frontispiciu în peniţă la f. 3.

*) Cazanice.

**) şelarul.

Țara Românească

2. *Cronograf.*

f. 549 : „Și s-au scris acest Leatopiseș al în[n]paraților de mîna mea, a lui Co<n>standin săidăcarîul cel bătrîn, feciorul po<pii> <loa>-niciiie ot Mogoșo<a>ia.

Și s-au săvîrșit la leat 7267 <1758>, dec<emvrie> 15".

Ms. **1070**. Sec. XVIII (1758); 549 ff. 31 x 19 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 5, 50, 66 ș.a. Miniaturi la ff. : 10', 65' 218' ș.a.

Țara Românească

3. *Cronograf.*

Ms. **1389**. Sec. XVIII (mijloc); 462 ff. [1-419, 421-462]; 29,5 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 455. Inițiale ornate la ff. : 8, 15, 33' ș.a. Portrete în medalion la ff. : 234', 254', 324', ș.a.

COPCE (NEGOIȚĂ).

Moldova
*Piatra-Neamt**Teologie polemică.*

f. 1' : „Mgoiță sin Stere Gopîce. 1783, fev<ruarie> 5. Și mă rog, fraților, or<i>care^va citi în cărticica ace<a>sta și va fi grășit cu v<re>un [cujcuvîntu, mă rog să mă ertați întru toți vecii. Amin".

f. 2: „în zilele preluminatului domnul nostru Alicsand<r>u Co<n>-standin Meulae voevod, 1783, fev<ruarie> 5",

f. 2' : „1783, ghen<arie> 1. Mgoiță sin Ster<e> Copce".

f. 34' : „Mgoiță sin Ster<e>".

f. 78. : „Și am scris eu Mgoiță sin Stere Copce ot Petră, ținutul ^e<a>mțului. 1783, ghen<arie> 21".

Ms. **3145**. Sec. XVIII (1783); 81 ff. [aproximativ 1'-34', 75-78]; 21,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlul și inițialele sînt scrise cu roșu. Desene în peniță la ff. : 2', 34' și 78. Frontispicii la ff. : 9, 15, 35 ș.a. Legătură veche în piele.

COSTEA (DASCĂLUL).

Transilvania
Brașov

Miscelaneu: Gromovnic, Filotera, Sindipa, Fsopia ș.a.

f. 48 : „Koiuii Adp*KdNÎ/Ń. IHHC. MIL, AKCT. si AH» <a>fnr" =Sfîrșitul „Darovaniei". Scris, luna august 15 zile, 1693>.

f. 121' : „Conețul și sfrîșitul a filosofului Sintipei cu fiul înpă-
tului de Țara Persiei.

HcnHcaX as MNorrrpfuiNkih Kocrk JACKAA OT CTA& HPKOK OT uiK-kH. Mo
HOaW. Kt AH. KA-kr X3CKI", a\|rr". <=Am scris eu multpăcătosul Costea, d
căl de la sfînta biserică din Șchei. Luna noembrie 25 zile, în a
7212, 1703 >.

Ms. **1436**. Sec. XVII-XVIII (1693-1703); 240 ff. [1-145, 218-219]; 19,5 x 14,5
Scriere cursivă veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Legătură ve-
în piele.

COZMA (MONAHUL).

Moldova

1. *Pateric*

îi. 1-3, de altă mînă : „. . . L-au dat fiiul nostru sufletescii, molit-
sa monah Cozma, în[n]tru pomenire<a> molitfi<i> sal<e> ș<i>
părinților molitfi<i> sale".

f. 128: „Mărire lui D<umne>zău, Celue carel<e> bine au vrut
au dat 4up<ă> început și sfîrșit. M<ese>ță decamvrii 20 dni. Vleat 7
<1726>".

Ms. **146**. Sec. XVIII (1726); 128 ff. 21 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele
trimiterile marginale sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

Moldova
*Mân. N*2. *Miscelaneu teologic: Mîntuirea păcătoșilor, Pateric și Psaltire.*

f. 225: „S-au scris acestea, adec<ă> Minunil<e> Preasf<i>nteii
D<umne>zău Născătoare și pururea Ficioarei Mariia și Viața sf<i>ntu
și precuviosului părintelui nostru Vas<i>lie cel Nou; și să știți, frații
și iubiții lui H<risto>s că acest sf<i>ntii are o carte care-i tiparnică,
limba grecească, că au făcut multe minuni, iar noi am scris numai acest
pre scurt.

Ce vă rog pentru D<umne>zău, fraților, cetind acgstea și de veț
afla greșit nu vă grăbireți a cleveti, ce îndreptat<i>, însă după D<umne>
iar nu în pizmă sau după voe cuiva; că sînt și eu om de pămînt, în-
șurat cu trup, înpleti[ci]t întru multe fgliuri de păcate. Că eu, frații
•m-am nevoit mult, precum știe Stăpîna cărții aceștie, adec<ă> Ma
D<om>nului H<risto>s.

Și am scris acăstea și carte<a> aceasta de o voi grăi „Grădina tutu
florilor" nu voi minți, că cine va socoti cetind va lua mult folos și mu
îndrăznire cătră lucruril<e> cele bune.

Ce pri[i]miți osteneala robului vostru Cozma monah ot sf<i>
M<ă>n<ă>stire Neamțul, unde iaste hramul Văznesenii D<om>nu
H<risto>s și sf<i>nta icoană făcătoare de minuni a Preacuratei Picio<a>
Măriei, Maicii Domnului nostru I<isu>s H<risto>s, a Căruia<a> e<s

mărirea în vecii vecilor. Amin. C<UK8 H>K* K-K TPOIVK KHV A^IU^AS NâHdTH H C'KK'KPIIIHTH. AMHN". <=Slavă Ini Dumnezeu Celui în Treime. Care a dăruit începutul și sfîrșitul. Amin>.

f. 227^v : „Vlet 7234 <1726>, avgust 11 s-au scris acestea, în zile<le> buncredinciosului nostru domnu Ion Mihai Kăcoviț<ă> voevod, în domnie al triile.

Mărire lui Dumn<exzău, Carel<e> bine vru de mă dărui precum am început cu darul Lui am și săvîrșit".

f. 349^v : „AliuA" K3Mđ H>K* nHcaX" <=Cozma monahul care a scris>.

Ms. 1261. Sec. XVIII (1726); 441 ff. 21,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise eu roșu. Numerotația originală a filelor începe cu 1 pentru fiecare operă din miscelaneu. Frontispicii colorate la ff. : 228 și 350^v. Legătură veche în piele.

Moldova
Mări. Neamț

3. Miscelaneu teologic: Mîntuirea păcătoșilor și Pateric.

f. 226^v : „Serisu-s-au aceste minuni a preasf<i>nte de D<umne>zău Născătoare și pururea Fecioarei Marii, adec<ă> și viața sf<i>ntului părintelui nostru Vas<i>lie cel Nou ; și s<ă> știți, fraților și iubiții lui H<risto>s că acest sf<i>ntu are o carte tiparnic<ă> ce-i pre limba greceasc<ă>, că au făcut multe minuni; iar noi' am scris numai acest<ea>, pre scurt.

Ce vă rog, pentru D<umne>zău, fraților, cetind aceste și de veț<i> afla greșit nu vă grăbiț<i> a cleveti ce îndreptaț<i>, însă după D<umne>zău iar nu în pizmă sau după voe cuiva ; că sînt și eu om den pămîntu, înfășurat cu trup, înpleti<ci>t în multe feliur<i> de păcate. Că eu, fraților,, mult m-am nevoit, precum știe Stăpîna cărții aceștie, adec<ă> Maica Domnului H<risto>s.

Și carte<a> aceasta, de o voi numi „Grădina tuturor florilor" nu voi minți, că cine va socoti, cetind va lua mult folos și mult<ă> îndrăznire cătră lucruril<e> cele bune.

Ce pri[i]miț<i> osteneala robului vostru, irodiac<onului> Cozma, de la sf<i>nta M<ă>n<ă>st<i>re Neamțul, unde-i hramul înălțării D<om>nului H<risto>s și sf<i>nta icoan<ă> făc<ă>toare de minuni a Preacuratei Maicii Domnului nostru I<isu>s H<risto>s, a Cărue-i mărire<a> în vecii vecilor. Amin.

Mărir<e> lui D<umne>zău Celui în Tro<i>ță, Careke > mă dărui dup <ă> ce am început de am și svîrșit, adevărat în zile<e> bunului credincios Io[n] Co<n>stantin Neculai v<oe>vod, al doile domnie, la vlet 7250 <1742>."

Ms. 1064. Sec. XVIII (1742); 346 ff. 19 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Moldova
Mân.

4. Miscelaneu teologic: Mîntuirea păcătoșilor și Pateric.

f. 281 : „Serisu-s-au aceste minuni a Preasfintei de D<umne> Născătoare și pururea Fecioarei Marii, adec<ă> și Viața sf<i>ntului și preacuviosului părintelui nostru Vas<i>lie cel Nou; și' s<ă> știți fraților și iubiții lui H<risto>s că acest sfînt are o carte tiparnic<ă> limba greceasc<ă>, că au făcut multe minuni; iar noi am scris nu aceste<a>, pre scurt.

Ce vă rog pentru D<umne>zău, fraților, cetind aceste și de veț<i> afla greșit nu vă grăbit<i> a cleveti, ce îndreptat<i>, însă dup <ă> D<umne>zău, iar nu în pizmă sau dup<ă> voe cuiva ; că sînt și eu om din pămîntu, înfășurat cu trup, înpleti<ci>t în multe feluri de păcate. Că eu, fraților, mult m-am nevoit, precum știe Stăpîna cărții aceștie, adec<ă> Mă Domnului H<risto>s.

Ș<i> c<ar>te<a> aceast<a> de o voi numi „Grădina tuturor florilor" nu voiu minți, că cine va socoti, cetind, va lua mult folos și mult<ă> îndrăznire cătră lucruril<e> cele bune.

Ce pri[i]miț<i> osteneala robului vostru, irodiac<on> Cozma de la sf<i>nta M<ă>n<ă>stire Neamțul, unde iaste hramul înălțării Domnului H<risto>s și sf<i>nta icoană cea făcătoare de minuni a Preacuratei Maicii Domnului<i> nostru I<isu>s H<risto>s, a Cărue-i mărire în vgcii vecilor. Amin

Mărirg lui D<umne>zău Celui în Troiță, Carele mă dărui după am început de am și săvîrșit cu adevărat, în zilele bunulu<i> credincios domnu Io Ioan Neculae Co<n>stantin voevod, la mazilie mării sale.

Și au venit luminatul domnu Grigorie Ghica v<oe>vo[e]d, la vlet 7255, iar de la H<risto>s 1747, iulie 9 zil<e>".

Ms. 1630. Sec. XVIII (1747); 377 ff. [I-177, 182-377]; 19 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

Moldova
Mân.

5. Miscelaneu teologic: Mîntuirea păcătoșilor și Pateric

ff. 70—88: „Această sf<i>ntă carte ce s<e> numește Mîntuirea păcătoșilor, scrisă cu Otăcinic la un loc, am dăruit-o ia Bisericiani, unde iaste hramul Bunii-Vestiri a Preasf<i>nte și Preabl<a>g<o>s<lo>vitei D<umne>zău Născătoare și pururea Fecioara Marii, care am dărui<e> eu, irodiac<on> Cozma de postrig de la M<ă>n<ă>st<i>re<a> Neamțul, pentru libovul Maicii Pr<e>cistii, ca s<ă> fie de ciătanie fraților, pe folosul sufletesc.

Iar cine ar înstreina-o de la sf<i>nta M<ă>n<ă>st<i>re, or<i> în chip, să-i fie judecata, pentru rugile Pr<e>cistii, cu trecletul Arie[i] Iudii și blăstăm, precum scrie în Pravila sf<i>nților Părinți d6 la Nich

să fie în capul și în sufletul lui. Și carii ar vede<a>-o înstreinată de la M<ă>n<ă>st<i>re și n-ar spune săborului, sau eg<u>menului, încă să le fie plata cu acȘte<a>, în vecii vecilor. Amin.

Și eu mă rog, fraților, pentru libovul Ma<i>cii Pr<e>eestii, să nu fiu uitat la rugile voastre. Irodiac<onul> Cozma".

f. 183: „Scrisu-s-au aceste minuni a Preasf<i>ntei de D<umne>zău Născătoare și pururea Fecioarei Măriei, adec<ă> și viața sf<i>ntului și precuviosului părintel<u>i <nostru> Vas<i>lie. cel Nou; și s<ă> știț<i>, fraților și iubiții lui H<risto>s, că acest sf<i>ntu are <o carte> tiparnic<ă>, ce-i pre*limba greceasc<ă>, că au făcut multe minuni; iar noi am scris <numai> aceste<a> pre scurt.

Ce vă rog, pentru D<umne>zău, fraților cetind aceste și di viț<i> afla gr<eșală>, nu vă grăbit<i> a cleveti, ce îndreptat<i>, însă după D<umne>zău, iar nu în pizmă, sau după voe cuiva; că sînt și eu om de pămînt, înfășurat cu trup, înpleti<ci>lt în multe felîuri de păcate. Că eu, fraților, mult m-am nevoit, precum știe Stăpîna cărții aceștie, adec<ă> Maica Domnului H<risto>s.

Și carte<a> aceasta de o voi numi „Grădina tuturor florilor" nu voi minți, că cine va socoti, cetind, va lua <mul>t folos și mult<ă> îndrăznire cătră lucruril<e> cîle bune.

Ce pri[i]miț<i> osteneala robului vostru, irodiac<on> Cozma, de la sf<i>nta M<ă>n<ă>st<i>re Neamțul, unde iaste hramul în[n]ălțării D<o>mn<u>lui H<risto>s și sf<i>nta icoan<ă> cea făcătoare de minuni a Preacuratei Maicii Domnului nostru I<isu>s Hxristo>s, a Cărue-i mărire<a> în v&cii vecilor. Amin.

Mărirg lui D<umne>zău, Celui în Tro<i>ță, Carel<e> mă dărui dup<ă> ce am început de am și săvîrșit adevărat, în zilel<e> bunului, credincios do[o]mnu Ioan Co<n>stantin Neculai voevod, la v<ă>leat . . . >14".

Ms. **2463**. Sec. XVIII (mijloc); 295 ff. 20 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor, ce reîncepe cu 1 de la f. 185. Pe partea interioară a copertelor și la f. 184' se găsesc xilografuri de factură ucrainiană. Legătură veche în piele.

Moldova

6. *Mîntuirea păcătoșilor.*

Ms. 3148. Sec. XVIII (mijloc); 184 ff. 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

CRĂCIUN (EFTIMIE).

Moldova

Miscelaneu: fragmente din Esopia, Archirie și Anadan, Istoria lui Șamson, fragmente din Minunile Maicii Domnului, Viața sf. Gheorghe ș. a.

f.195 : „Și s-au scris la le<a>t 1800 ; la maiu în 9 s-au sfîrșit și s-au scris de Iftemi Crăciun. Și mă rog, fraților, care vi s-a întîmpla de-ț<i> ceti, să îndreptat<đ> cu duhu<l> blîndeților".

Ms. 3355. Sec. XVIII (1800); 207 ff. [132'-206] ; 27 x 18,5 cm. Scriere cursivă.

CREȚU (Pr. BUCUR).

Transilvania
Brașov

Molitvenic.

Coperta I-a interioară : „Și am scris-o eu pop<a> Bucur Crețu d' hovnic ot orașu Brașov Vechi. 1789" <scris și cu cifre arabo.'

Ms. **4298**. Sec. XVIII (1789); 30 ff. 18 x 11 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și cațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Paginație originală. Legătură veche în

CUCORANU (TOMA).

Moldova
Furceni-Tecuci

Triod.

f. 256" : „<Ace>astă carte ce <să> chiîamă Tri[i]odion amu <s>c<u>^u, Toma Cucoranul, ficiorul lui Neculaîu Cucoran, jienicer și este a m

Și am scris-o în zilele preluminatului și preîn[n]ălțatului d<o>mn<u> toată Țara Moldovii, Co<n>standin Dimitrie Moruzii voevod, în domnia dîntîîu. Și am scris-o în ținutul Tecuciului, în satul Furcenii.

Și mă rog dumnilor voastre, fraților, celor mar<i> și celor mici, viți citi pe această carte, găsind greșele în cuvinte și în slove, de va prin puțință să dregiți cu duhul blîndeților și pre mine să nu mă difăin căci și eu sînt în lume, învăluit cu valurile lumii și să mă ertați. Că pre mine nu este cu puțință omul în lume a trăi și a nu să poticni, așa și s totîului a nu greși.

Și de la mine tuturor ertăciune și de la marele împăratul H<risto> Bă vă vie mare bucurie și folos".

Ms. **3180** Sec. XVIII (1777-1782); 256 ff. 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

CUCUZEL (IERODIACONUL IOAN).

Țara Romînească
Mân. Hurumăș

Pateric

f. 1 : „Să s<e> știe că aceștii Otășnic l-am scris eu, Ioan Cucu ierodi[i]acon bucureștean, fiind călugărît dîn sfînta Mănăstire ot Hurumăș.

Și am scris-o la anul 7258 <1750>, lun<a> iun<ie> 2. Ioan ierod<iac> Cucuzel <ot> Hurez".

f. 103 : „Și am scris eu Ioan irodi[i]acon".

Ms. **2520**. Sec. XVIII (1750); 114 ff. ; 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile, unele cuvinte și inițiale sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

C. I.

Țara Romînească
Mân. Cernăuți

Slujba sf. Dimitrie de la Basarabov.

f. 1' : „Slujba Sf<i>ntului precuviosului părintelui nostru Dim cel Nou de la Basarabovii, care s-au alcătuiții de preasf<i>nția sa pă

tele Mireon chir Filaret (afară dinii canoane și dinii eualite*), cu blag<o>-slovenia și cheltuiala preasf<i>nt<iei salo părintelui mitropolitul chiriu chirii Grigorie, în zilele prealuminatului domnii Alexandru Ipsilant v<oe>-v<o>d. Și s-au tipăriții în sf<i>nta Mitropolie. 1799 [1799].

S-aii prescrisii aici, în ostrovul Cernica întru smerita adunare din lăcașul sf<i>nt<ului> mar<elui> muce<nic> Gheorghie și s-au și dat aceștii sf<i>nte biserici. C. I."

S-ar putea ca inițialele C. I. să fie ale Iul Chirii Ierodiaconul, care copiază ff. 22-71', 115-118', 210' —254' , 336-373' ale acestui manuscris și care semnează la f. 210'. Deși textul semnat de Chirii Ierodiaconul este mai cursiv se pot găsi totuși puncte de comparație cu textul semnat C.I. în special titlurile, scrise cu majuscule în ambele cazuri, au izbitoare asemănări.

Ms. 2015. Sec. XVIII (1799-1800); 385 ff. *[V-2I]*; 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor, începînd cu 81. Legătură veche în piele.

DAMASCHIN (DASCĂLUL).

Transilvania

Octoih.

f. 1 nenumerotată: „Dam<a>schin dascăl & JHC. <=am scris> 1754, iunie 17".

f. 1' nenumerotată: „Bucură-te Ce<a> pline de darii , Mărie. Slavă luiD<u>mnezău, în Troiță, Celui ce au dații, după începutu, de amii văzut și sfîrșitu. Aminti. D<a>maschin da<s>cal"

Copistul semnează, de asemenea, la ff. : 65', 77, 88 și 116'.

Ms. 212. Sec. XVIII (1754); 127 ff. *[4 — 117]*; 21,5 x 16 cm. Scrierea imită tiparul. Frontispicii colorate, la ff. : 4', 16', 40 ș.a. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

DANUL

Tara Romînească

1. *Miscelaneu teologic: Viața cuviosului Sava cel sfințit și fragment de Psaltire cu tîlc.*

f. 203', în criptogramă : „Daniil".

Ms. 1997. Sec. XVIII (sfîrșit); 203 ff. *[aproximativ 91-163, 189-203]*; 23 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. 91 și 189. Inițiale ornate la ff. : 91, 191', 193 ș.a. Numerotație veche a filelor pentru ff. : 91-107 și 190-201.

*) hvalite = laude.

Țara Romînească

2. *învățăture monahale.*

f. 18 : „La anul 1778".

Ms. 2635. Sec. XVIII (1778); 72 ff. *[I-18]* ; 23 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1. Numerotație originală a filelor.

Țara Romînească

3. *Theofilact arhiepiscopul Bulgariei, fragment din Tileul Evangheliilor.*

f. 456, în criptogramă : „Daniil".

Ms. 2041. Sec. XVIII (sfîrșit); 456 ff. *[378-456]*; 38 x 24 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele și trimerile marginale sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 378 și 381 ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

4. *întrebări și răspunsuri la Semnele venirii lui Antihrist.*

Ms. 422. Sec. XVIII (sfîrșit); 101 ff. *[2-18]* ; 23,5 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și trimerile marginale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1. Inițiale ornate la ff. : 2, 8', 17' ș.a.

Țara Romînească

Miscelaneu teologic: Tipic și Slujba sf. Stelian.

Ms. 1101. Sec. XVIII (sfîrșit); 35 ff. 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și cațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

6. *Cuvinte ale sf. Isaac Șirul.*

Ms. 1927. Sec. XVIII (sfîrșit); 650 ff. *[470-647]*; 25 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 584 și 586. Inițiale ornate la ff. : 489, 523, 577. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

7. *Cuvinte ale sf. Nil de la Sorsca.*

Ms. 1982. Sec. XVIII (sfîrșit); 153 ff. *[134*- 137]*; 24 x 16,5 cm. Scriere cursivă.

Țara Romînească

8. *Cuvinte ale sf. Nichifor Theotochis, Simeon Noul Teolog și Isaac Șirul.*

Ms. 1993. Sec. XVIII (sfîrșit); 239 ff. *[121-128, 132-14°, 213-239]* ; 24 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 121 și 220 ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească

9. *Varlaam și Ioasaf.*

Ms. 2008. Sec. XVIII (sfârșit); 319 ff. 21,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 86, 98, 101' ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

10. *Miscelaneu eshatologic.*

Ms. 2018. Sec. XVIII (sfârșit); 120 ff. [1-87]; 21,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu sau cu alte culori. Frontispiciu în peniță la f. 44. Inițiale ornate la ff. : 1 și 44. Legătură veche în piele.

Țara Românească

11. *Țilcuirea sf. Vasile cel Mare la cartea Facerii.*

Ms. 2047. Sec. XVIII (sfârșit); 106 ff. [aproximativ 59*-61, 62*, 63*-64*]; 32 x 23 cm. Scriere cursivă.

Țara Românească:

12. *Cuvinte pentru tundere ale lui Nichifor Theotochis.*

Ms. 2131. Sec. XVIII (sfârșit); 97 ff. [1-19]; 22 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță și inițială ornată la f. 1.

Țara Românească

13. *Vieți de sfinți.*

Ms. 3541. Sec. XVIII (sfârșit); 420 ff. [1-4, 6-420*]; 23 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță și inițială ornată la f. 6. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

14. *Pateric.*

Ms. 3542. Sec. XVIII (sfârșit); 290 ff. [1-288']; 22,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 81. Inițiale ornate la ff. : 71, 74, 140 ș.a. Numerotație originală a filelor de la 74. Legătură veche în piele.

DANUL (DIACUL).

Transilvania
Gepiu-Bihor*Minei.*

f. 128^v : A\HororptmniH H KAOMHAMH A ^ K K K H I H A K IVT C t A C ^ K O I I H IVT
flpA ^ C K O H, K T* K f A I K I H r p d A K A 8 > K, K T* A t T k , 4 | f A ? A d * C. *âl h* K 3. < = n i u l t -

păcătosul și netrebnicul diac Daniil din satul Coruți din Țara Ardealului, în marele oraș Cluj, în anul 1704, luna aprilie 27 >.

Scris-am în satii în Gepiu, în casa lui popa Vasalie".

f. 164 : „Pretine, pravoslavnice cetitorîule, cu umilință te rog, vei afla niscare greșuri în lucrulii acesta alu nostru, să nu'blastămi, cîndîndreptezi cu darul D<u>hului Sv<î>ntu; să va pre cît am putut am scris. Ce te rog iartă [iartă], ca și tu să dobîndești ertăciune în z<i>ua geșului de la Domnul nostru I<isu>s H<risto>s, alii Căruia, dar și milî și iiii rugăm să fie cu tine pururea și în vecii vecilor. Aminti.

Scris-am această carte anume Meniîu, izbrănit în sat în Gepiu. s-au făcuții pentru sufletul lui Vesia Avraamn H *TKOIA* *ro < = și s sa> Floare.

^3 H C n H C a X " _ M H O r o r p - k l l l H i H î N e n O T p g K H l l H , d N Î H A h IVT 3 f i \ A i flpA * A C I K k A t T x d \ f A î , m e t . c i n T « K . j ^ V \ < = A m s c r i s e u m u l t p ă c ă t o s u l ș i n e t r e b n i c u l D a n i i l d i n Ț a r a A r d e a l u l u i , î n a n u l 1 7 1 4 , l u n a s e p t e m v r i e 1 4 > .

Ms. 942. Sec. XVIII (1704); 165 ff. 30 x 19 cm. Scrierea imită tiparul și este așezată pe coloane. Unele începuturi de capitole, indicațiuni tipiconale și însemnări sînt scrise cu roșu. Miniaturi la ff. : 2, 3, 82' ș.a. Frontispicii în peniță și desene la ff. 19, 28' ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

DANIIL (IERODIACONUL).

Moldova
Mân.Cf. **Ms. 570**, copiat de justin ieromonahul.

DANIIL (IEROMONAHUL).

Țara Românească
Mân. Cîmpulung*învățăture despre pocăință.*

f. 136^v : „Această sf<î>ntă și dumnezeiască carte, car& iaste ca o dință tuturor celora ce vor vrea să se spășească, scrisu-o-am de pe un iz al părintelui Iosaf, proigumen ot Argeș.

Văzîndii că foarte iaste de folosul și de treaba sufletului și neafîlndu aicea, în Mănăstirea noastră, o am scris ca să se afle și aicea la noi, pe folosul fraților.

Și o am scris eu, mulții păcătosul și nevrednicul ieromonah Dan în sv<î>nta Mănăstire Dălgopol, cu cheltuiala sf<î>nței Mănăstiri, în z sf<î>nției sale părintelui chir Vasilie, igumentul, cîndu au fost anii d ceputul lumii 7206 <1698>, ap<rilie> 15 dn<i>.

Deci mă rog, tuturor celor ce vor citi pre această<ă> carte, unde ve afla greșit, cu d<u>hul blîndețelor îndreptaț<i> și dirggeț<i>, iar nu blestemat<i>, pentrucă n-au scris înger, ce mină de tină/de om păc și neînvățat la scrisoare, pentruca și Domnul H<risto>s să iarte păcatel voastre".

Ms. 2645. Sec. XVII (1698); 136 ff. 21 x 14,5 cm. Scriere cursivă veche. Titlul, inițialele și trimiterile marginale sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

DANIIL (IEROMONAHUL).

Moldova
Mân. Neamţ

*Miscelaneu teologic: Cuvinte ale sf. Petru
Damascinul, învăţătura a sf. Amon, Capete ale
sf. Filothei Sinaitul ş. a.*

f. 135 : „Sfîrşit, martie 22, 1795".

f. 278^v, de altă mînă : „S-au prescris de părintele Daniil, ieromonahu<l> cîndu era vieţuitorul în chinoviia părintelui, stareţului Paisie, la Mănăstirea Neamţului, în pămîntul Moldovei. 1795. Şi atunci avea multă răbdare şi ascultare acest părinte".

Ms. 3166. Sec. XVIII (1795); 278 ff. 20,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri şi iniţiale sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 187^v, 222, şi 242.

DĂNIŞAN (IACOV).

Transilvania

Ilie Miniatură, Piatra smintelii.

f. 2 : „Piatra zmintelii sau talmăcirea cea povăţuitoare a începutului pricinilor dejghinării amîndurora bisericiloru adecă a biserici<i> răsăritului de cătră a apusului, cu cinci înpotriviri, alcătuită şi date în publici! luminaţii de Ilie Meneiatu de l<a> Chefalonii, latineşte şi greceşte, iară acum şi în diialectul rumînescu. Scrisă la anul da la H<risto>s 1781, iunie 18".

f. 6^v : „S-au scris de mine smerit Iacov Dănişan, 1781, sep<temvrie> 20".

Ms. 2499. Sec. XVIII (1781); 101 ff. [1-69]; 21,5 x 17,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi unele trimiteri sînt scrise cu roşu.

DELEANU (ARHIMANDRITUL GRIGORE).

Ţara Romînească
Bucureşti

Didahiile Mitropolitului Antim.

f. 1 : „Didahii ce să numescii a fi făcute de răposatului vlădica Antimului, pe la praznice mari, scrise acum în zilele preain[n]ălţatului domnii Io Alexandru Ioannti Ipsilanti v<oe>v<o>d, întru al şaptelea an al domnii mării sale şi în zilele preasfinţitului mitropolit al Ungrovlahiei chirio chiru Grigorie, întru al doazeci şi unul de ani (ce s-au împlinit acum într-această lună iulie în 28) a păstoriei preasfinţii sale. 1781.

S-au scris de mine, smeritul între ieromonahi, Grigorie arhimandrit Delean<u>, în sf<înta> Mitr<opolie> a Buc<ureştilor> la anu<l> 1781, 7289, iulie 27, după altă cart<e> ce-am găsit-o 'scrisă iar cu mîna".

Ms. 524. Sec. XVIII (1781); 262 ff. 20 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Chenar în peniţă la f. 1. Numerotaţie originală a filelor.

DIMITRACHE (LOGOFĂTUL DE DIVAN).

Ţara Romînească

1. *Istoria Ţării Eomîneşti.*f. 169^v : „1800, mart<ie> 6".

Mai jos : „Scris de Dim<i>trache log<o>fă<t> de divan".

Ms. 436. Sec. XVIII (1800); 169 ff. 22,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele scrise cu roşu. Numerotaţie originală a filelor, cu cifre arabe.

Ţara Romînească

2. *Pateric.*

f. 404^v : „D<e>pt aceia şi eu, ticălosul, cel ce m-am ostentit a scrie această carte de la început pînă aici întru Acela m-am nădăduit, ca vrednicindu-mă cu începutul să mă întărească şi la sfîrşit.

Numai atîta mă rog, dumneavoastră, creştini pravoslavnici, cine va citi pre această carte şi veţi afla greşăli nu ponosluiţi, nu ziceţ<i> : Dumnezeu să iarte pre cel ce au scris (precum zice Scriptura) ertaţ<i> şi să va erta voao ; căci nu au scris mînă de înger ca să nu şască, ci de un păcătos şi spurcat. Dim<i>trache log<o>fă<t> za di luzchiupliul".

Ms. 3343. Sec. XIX (1806); 404 ff. 30 x 20 cm. Scriere cursivă. Unele titluri şi iniţiale scrise cu roşu. Frontispiciu în peniţă la f. 4. Numerotaţie originală a filelor, pînd cu 9.

DIMITRIE (LOGOFĂTUL).

Moldova

*Miscelaneu teologic: întrebări şi răspunsuri, fragmente
din Pogribanie şi din Paraclisul Maicii Domnului,
Rugăciuni ş. a.*

f. 38^v : „Să să ştie că pînă aici sîntii întrebările. Si am scris eu logofătul Dimitrie. Ano 1747" <scris şi cu cifre arabe>.

Ms. 452. Sec. XVIII (1747); 350 ff. [3-46, 57-60]; 17 x 11,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri şi iniţiale sînt scrise cu roşu.

DIONISIE (ECLISIARHUL).

Ţara Romînească
Mân. Huru1. *Constantin Cantacuzino, întrebări şi răspunsuri
despre ursită.*

f. 68^v : „Atotputernicul şi necuprinsul D<u>mnezeu Carele ia în trei feţe, de toată făptura slăvit şi laudat, Cea ce este însuşi început şi sfîrşitul a tot lucrul cel bun, bine au voit dar şi de această sf<î>ntă ca a să adăoga din bunătatea Lui cea nespūsă pravoslavnicului şi binec

dinciosului norod rumînesc, spre cunoștința măririi și miloserdii Lui, ce <le> i neajunse și necovîrșite și spre folosul cel ales al sufletelor omenești, carele voiaște și' dorește mîntuirea tuturor.

Iar ceia ce vă veți întîmpla, din cei pravoslavnici cititori a ceti într-această cărțulie, bucurați-vă în D<o>mnul și orice greșeală veți afla în cuvinte sau în slove sau în cirte, îndreptați cu d<u>liul blîndețelor, neputîndu-ne în ponos și ertați greșală mea celui greșit; pentru că cunoscut și știut iaste tuturor, că tot omul viu nu este slobod de greșală, mai vîrtos că uneori și noaptea o am făcut în loc de zi.

Pentru multele strimtorari și mari nevoi cu primejdii de răpunere di viața, fiind într-această vreme cumplită și turburată, cînd înfricoșatul războiu între Poarta Otomanicească și între împărăția Bossii și între împărăția vecinătății, adecă <ă> a Austriei flecărea cu pară de foc îngrozită și cuprins<i> fiind aici în sf<î>nta M<ă>n<ă>stire Hurez m-am nevoit de o am scris, la anul de la H<risto>s 1788, noem<vrie> 13, luînd sfîrșit".

Mai jos, după o însemnare istorică :". . . . Și am scris eu, Dionisie ec<lisiarhul> ot Ep<is>c<opia> Craiov<ei>".

Ms. 1117. Sec. XVIII (1788); 68 ff. 20 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii și viniete la ff. : 1, 2, 42 și 67. Numerotație originală a filelor, cu cifre arabe.

Țara Romînească

2. Pomelnicul metohului episcopiei Rîmnicului.

f. 1: „Anul Domnului 1789, aug<ust> 17".

Ms. 2093. Sec. XVIII (1789); 20 ff. 32 x 23 cm. Scriere cu majuscule și cursivă. Titlurile inițialele, ca și mențiunile daniilor sînt scrise cu roșu. Numeroase chenare, frontispicii, desene și inițiale ornate. Legătură veche în piele.

Țara Romînească
Craiova

3. Condica documentelor mănăstirii Strehaia.

f. 2 : „Condica sf<î>nteii M<ă>n<ă>stirii Strehaia, întru earg să cuprindă toate cărțile și zapisele de moșii, scrise la anul 1791, la metohu<l> Ep<i>scopii, în Craiova".

f. 129: „Către cititori. Sf<î>nta și d<u>mnezăiasca M<ă>n<ă>stire Strehaia, care iaste în județul Meh<e>dinți <.....>, avînd igumen și purtătoriu de grije pe sf<î>nți[i]a sa, chir Theofan, carele văzînd cum că din pricina multor răutăți și tuxburări ale vremilor celor cu nestatornicie ce s-au întîmplat mai <î>nainte, cgle mai bune odoare ale sf<î>nteii M<ă>n<ă>-știri s-au pierdut, adecă hrisoavele și cărțile de moșii <.....> cu în-t^lepciune au socotit și au adunat toate cărțile, hrisoavele <ș>i zapisele cite s-au aflat și cite s-au mai în[n]oit și le-au dat să scrie condică, ca să le poată avea sf<î>ntul lăcaș întru mai bună păstrare <.....>.

Deci într-această vrăme, aflîndu-mă și eu sluga preasf<î>nții sale, aici în Craiova la metohul Ep<i>scopii, le-am scris din cuvînt în cuvînt

și cu bună orinduială le-am așezat după curgerea anilor ; și la urmă procolindu-le, unde ca un om am greșit, cu însuși a mea mină am îndreptat și pentru bună încredințare am iscălit.

Anul Domnului 1791. Dionisie eclis<iarhul> Ep<i>scopii Eîmn<i> lui>".

Semnătura copistului se găsește deseori și la sfîrșitul documentelor transcrise de el.

Ms. 500. Sec. XVIII (1791); 130 ff. [2-12, 20-27, 35-37~*, 43-49, 52-55, 60-62*, 68-74- 77, 82**, 86-92, 98-99*, 102-107, 129]; 34 x 22,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, numele moșiiilor și inițialele sînt scrise cu roșu. Chenar colorat la f. 2. Inițiale ornate la ff. : 4, 5, 22 ș.a. Numerotație originală a filelor, cu cifre arabe. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Țara Romînească

4. Pomelnicul bisericii din Proeni-Argeș.

f. 1 : „Pomelnic carele s-au scris acum la anii de la Mîntuitorul nostru I<isu>s H<risto>s 1798 și s-au dat sf<î>nteii besericii a satului Proeni carele iaste în plaiul Loviții <sic>, sud Argeș unde să cinstește și să prăznuiască sf<î>ntul hram al Tuturor SM>nților, care această sf<î>ntă biserică (iaste zidită) din temelie de dumnealui bunul creștin și bl<a> rodnic jupan Co^nstandin David Eîmniceanul <.....>, prăsnăvîrșindu-să acest lucru în zilele prealuminatului nostru domn Io C o^nstandin Gheorghie Hangiărli voevod <.....>, prăsnăuserdii și cheltuiala dumnealui mai sus numitului ctitor, de Dion<i>scopie bîv eclis<iarh> <al> Ep<iscopieii> Bîmnicului".

Ms. 2081. Sec. XVIII (1798); 14 ff. [1-12]; 34,5 x 23,5 cm. Scriere cursivă și cu majuscule. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Chenar și frontispicii colorate la ff. : 1, 5 ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

5. Pomelnicul schitului Teiușul.

ff. 1—3: „Pomelnic, ce să numește Proscomidalnic, al sf<î>ntului șid<u>mnezăesc Schit ce să numește Teiușul, în județul Jiului de S. care iaste pe moșia sf<î>nteii M<ă>n<ă>stirii Tismana< . *. . . . scriîndușă acest sf<î>ntu Pomelnic în zilele mării sale domnului Gheorghie Caragea voevod al U<n>grovlahiei și a preasf<î>ntii sale părintel ep<i>scopul Eîmnicului, chir Galaction, cu cheltuiala sf<î>ntii sale ctitorului, fiind curgerea anilor de la Nașterea lui H<risto>s D<u>mneză Cuvîntul leatul 1814. Dion<i>scopie eclis<iarhul>".

Ms. 2177 Sec. XIX (1814); 18 ff. [1-7*, 9-13] ; 21 x 16 cm. Scriere cursivă și cu majuscule. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Chenare colorate la ff. : 1, 9, 11 și 12. Frontispicii colorate la ff. : 6, 7, 9 și 12. Desen floral la f. 3.

Țara Românească

6. *Pomelnicul Mănăstirii Țințăreni.*

f. 4^v : „Acest pom<e>lnic s-au scris cu toată cheltuiala dum<nea>lui jupan Mihai Potîrcan ot Craiova, pentru a sa vecinică pom<e>nire, de mine Dion<i>sie echs<ia>rhu<l>, la leat 1816".

Ms. 2109. Sec. XIX (1816); 25 ff. [1-10, 13-14*, 17-23']; 29,5 x 20 cm. Scriere cursivă și cu majuscule. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. La f. 2 o miniatură reprezintă „Soborul sfinților Voevozi". Frontispicii colorate la ff. : 5,7 ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească

7. *Condica pramlnicească.*

f. 4^v : „Această condică pravilnicească iaste a dum<nea>lui biv vel medel<ni>cer<ului> Co<n>stand<in> Zătoreanu și s-au mai adaos din capetele Armenopol, scriindu-se și în[n]oindu-s<e> cu legătura la leatul 1817, septemvrie".

Ms. 2112. Sec. XIX (1817); 84 ff. [1-4*, 6, 49, 50, 51, 52, 53-57, 59-84]; 27,5 x 21 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Miniatură reprezentînd un arhanghel la f. 59. Chenare colorate la ff. : 2,53 și 59. Vinietă la f. 52. Inițială ornată la f. 53. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

8. *Diată staretească.*

Ms. 346. Sec. XVIII (sfîrșit); 47 ff. [5-34*]; 34 x 23 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Chenare în peniță înconjoară fiecare pagină de text. Chenarele filelor 5 și 28^v sînt colorate. Numeroase majuscule colorate. Legătură veche în piele.

DIONISIE (IEROMONAHUL).

Țara Românească

Teologie polemică.

f. 6^v : „1696, m<e>s<e>Ț<a> deche<m>v<rie> 27".

f. 154^v : „Scri-su-se-au această sf<î>ntă carte în zilele prealumina-tului domnii Ioan Co<n>standin Basarab voivod, cînd păstorea această iubită de Dumnezeu și păzit<ă> Ța[a]r<ă> prea sf<î>nțitul chir Theo-dosie, arhiep<i>scopul <ș>i mitropolitul ITngrovlahii. Și s-au săvîrșit de scris în luna noe<m>v<rie> 17 dn<i> i ot Adama 7204 <1696>, duple izvoadele dascălilor, ostenitor scrisorii aceștiia sf<î>nte cărți Dionisi<e> <i>er<o>monah ot s<fîn>ta Mitropolie Bucureșt<i>".

Ms. 5489. Sec. XVII (1696); 159 ff. [1-6*, 9-155]; 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

DIONISIE (IEROMONAHUL).

Moldova
Mân. Pocrov

Miscelaneu teologic: Mîntuirea păcătoșilor și Pilde filosofesti,

f. 189^v : „Slavă ție, D<oa>mne D<u>mnezăul meu, I<isu>se H<ris>toa>se și acei pre<a> curate Ficioare Măria, care mi-au agiutatîi; și văzură ochii mei după începutu și sfîrșitu.

Bine ești cuvîntatii, D<oa>mne și-ți mulțămescu Doamna me<a> de agiutorîu de darii ca acesta.

Leat 7254 <1746>, luna lui iulie 14 dnî amii gătiții această sf<î>ntă carte, la z<i>ua sfinților, prealăudaților Ap<osto>li Petru ș<i> Pav<e>lu'.

f. 249^v : „S-au scris aceste, adecă Minunile Pre<a>sf<î>ntii Născătoarei de D<u>mnezău și pururea fecioară Mariia și Viiața Sf<î>ntulu și pre<a>cuviosului părintelui nostru Vasilie cel Nou; și să știți fraților și iubiții lui H<risto>s că acesta sf<în>til are o carte mare, care tiparnică, pre limba grecească, că au făcuții multe minuni, iară noi am scr.s numai aceste<a> pre scurții.

Ce vă rogii pentru D<u>mnezău, fraților, cetindii aceste și de vet afla greșii nu vă grăbireți a cleveti ce îndreptați, însă după D<u>mnezău iară nu după pizmă, sau în voia cuiva; că sintii și eu omu de pămîntu înfășurații cu trupii, înpletitii întru multe feluri de păcate. Că eu, fraților, m-amii nevoiții mulții, precumu știe Stăpîna cărții aceștiia, adecă Maica D<o>mnului H<risto>s. Și amii scrisii aceste<a> și cartea această de o voi grăi „Grădina tuturor florilor" nu voi minți, că cine va socoti cetindii, va lua mulții folos și multă îndrăznire cătră lucrurile cele bune.

Ce pri[i]miți, fraților, usteniala robului vostru Dionisie, <i>er<o>monah de la sf<î>nta Mănăstire Săhăstrie Pocrovul, unde este hramul Acoperemîntul Maicei Precistii.

Și am scris această sf<î>ntă carte la Pocrovii, în zilele pre<a>luminatului d<o>mnii Ioan, Ioan Nicolai voi<vo>d, mitropolitii chir, chipi. UJ. Nechifor. Leat 7253 <1745>".

Ms. 2110. Sec. XVIII (1745-1746); 286 ff. [i-285']; 30 x 18 cm. Scrierea imită tiparul. Textul filelor 191—194* este așezat pe două coloane. Unele inițiale și cuvînt sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

DOLETE (LOGOFĂTUL ȘTEFAN).

Țara Românească

Minunile Maicii Domnului.

ff. 86^v și 238 : „Ștefanii logofăt Dolete, sinti Dragomir căpit<a>nii"

ff. 93^v, 152 și 188 : „Ștefanii logofătii Dolete, sinti Dragomir biv căpitanti

f. 126^v : „Ștefanii sinii Dragomir căpitanii Dolete"

£13 nHcaX < = am scris eu> Dos<i>thei <grecește> ot Hu<re>z".

Ms. 2458. Sec. XVII (1700); 268 i'f. [2-268]; 20 x 14,5 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 2. Legătură veche în piele.

Țara Românească

2. *Miscelaneu teologic: Lauda sf. Constantin și Elena și învățătură pentru sf. Fevronia.*

f. 72 : „113 mcâX A*CH0IH «poAraKWH. AT. „3CRI, A " ° "

< = Am scris eu Dositei ierodiaconul. Anul 7212 (1704), zile>.

Ms. 2518. Sec. XVIII (1704); 88 ff. [2-75]; 20 x 14 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

DRĂGOI (LOGOFĂTUL).

Țara Românească

Cronograf.

ff.8'—12 : „Această svîntă și dumnezeiască carte o am scris eu, Drăgoi log<ofătul>, s<i>nu popa Tatul od Bezdead, în[n] zilele bunului și creștinului Io Șărbă Cantacozin<o> Băsăra voevod i preaosvi<n>țit arhiepiscop cnir vl<ă>d<i>ca, Theodosie Av<gust> 25 da<i>, 1<ea>t 7195 <1687>".

Ms. 3556. Sec. XVII (1687); 232 ff. [1-231]; 20, 5 x 14,5 cm. Scriere cursivă veche. Numerație originală a filelor. Legătură veche în piele.

DRAGOȘ (VĂTAFUL DUMITRU).

Moldova

Fragmente de Octoih.

f.1 : „ . . . i înțelepciune ș-au zidiții ei-ș<i> cas<ă> și au chemații cu în[n]altă strigări: cel însătat să vii la mini și să be<a>.

Acești slovine-am scris eu Dum<i>tru Drag<o>ș văt<af>, la leat 1793 av<gust> 15".

Ms. 160. Sec. XVIII (1793) ; 85 ff. [1—3]; 22 x 16 cm. Scriere cursivă. Legătură veche în piele.

DRETEANOVSCI (IEROMONAHUL NATANAIL).

Moldova
Mân. Putu a

Pomelnicul schitului Dolj ești.

f.2 : „Litițariu alii sf<î>ntului Schitu alți Doljeștilorii, făcuții pre cele 6 zile a săptămîinii, întru carele sîntii scrise numele fericîțilorii, răposățilorii, ctitoriloru și făcătorilorii de bine acestui sf<î>ntu lăcașii, carii să pomenesciiîn toate zihle la Litița care facem preste toate zilele proaste..

după otpustul Utrenii și a Vecernii; cu toată oserdifa și silința sf<i> sale smeritului întru ieromonaș<i> chir Dionisie Hudici, în zilele p luminatului domnii și oblăduitorul a toată Țara Moldovei Io lo Theodorii voevodii, fiindii mitropolitii țării părintele nostru chirio Iacovii Putneanulii; iară ep<i>scopu Eomanului părintele nostru Ioanichie Nemtaniilii, la anii de la Adamii 7267, iară de la H<ris> 1759.

Și s-au scris de mine, smeritului întru ieromonaș<i> î^athanailii Dre novschii, eclisiarhul sf<i>nteii Mănăstiri a Putnii".

Ms. 529. Sec. XVIII (1759); 35 ff. [2-6, 31-33*]; 21 X 15,5 cm. Scrierea imită tip O parte din text și inițialele sînt scrise cu roșu. Paginație originală. Legătura v în piele, executată de Mihail Strilbițchi, este restaurată.

DUMA (DASCĂLUL IOAN).

Țara Românească

1. *Psaltichie.*

ff.1—2^v : „Psaltichie rumînească, care cuprinde întru sine anastas cu propediia și cu tot meșteșugul, cu eothinale și cu checragare, s rarîl cu toate samoglasnicile praznicelor celor stăpînești și ale sf<i>n celor mari, carii să prăznuescii peste tot anul; Stihirariul Penticost lui, cu sărbătorile Paștilor, de la sîmbăta lui Lazar pînă la duminica m Catavasiariul cu toate trebuincioasele cîntări ale bisericii, ce se chl preste tot anul, așezate cu meșteșugul Psaltichiei pre glasurile greci în zilele prealuminatului și de D<u>mnezeu în[n]ălța[ta]tului domnii Grigorie Ghica voevodii, păstorind în arhierescul scaun al Mitropre asf<i>nțitul și de D<u>mnezeu trimisul chir Neofiții, la anii de facerea lumii 7259, iar de la H<risto>s 1751, luna lui avgustfi 1 dn<i>

Cătră cîntăreții aceștii cărți și cătră celalalt[e] norod pravoslav Dovediri din Sf<î>nta Scriptură cum că iaste mai de folos fieștec neamii creștinescu a cînta și a să ruga pre limba sa decît pre limba al care nu o înțelege.

Sf<î>ntul Apostol Pavel, la întîia poslanie cătră Corintheni, cap. s<i>h 6, zice : „Iar acum, fraților, de voi veni la voi grăind în limbi str ce voi folosi voao" <.

Și alte multe mărturii spre aceasta să află în Sf<i>nteii Script care, pentru scurtaria ce las numai puținei am a zice pentru oari[i]ca <ce> defăima și hulescii limba noastră cea rumînească zicînd că grozavă și necuvioasă. De care lucru de vreme ce pizma nu suferi c de folos, unii ca aceia bine să știe că fieștecare om limba lui, întru s-a născut i să pare a fi mai frumoasă și mai lesne de cît toate limb Pentrucă D<u>mnezeu nu caută la frumuseția limbii, nici îi trebuie aceasta,' ci la înțelesul minții și la umilința inimii. Să nu îl cinstim buzele și cu limba, iar inima și mintea să rămîie deșarte și fără de ro după cuvîntul sf<î>ntului Pavel, ce zice mai sus.

Pri[i]miți dar, o, iubitori de d<u>mnezeștile laude, cinstiți pă Și de bun neam boiari și aceia ce v-au înpodobit D<u>mnezeu cu ve toarea și de sufletii folositoarea musichie aceștii darii mare, prin sm

osteneală a unui nevrednic şi mai mic frate al cinstei voastre cei mari, spre a norodului ruminescu mîngîiare; şi cîntînd pre dînsa cu înţelegere şi cu dulceaţă sufletească, lăudaţi pre Cel în Tro<i>ţă slăvit D<u>mnezeu şi pre sf<i>nta Maica lui D<u>mnezeu. Şi cu smerenie, vă rog, ce aţi afla greşiiţi, au în cuvinte, sau în glasuri, cu d<u>hul blindaţii îndreptaţi şi pre noi ertării ne învrednicit<i>, ca şi înşivă desăvîrşitii ertare să luaaţi; că mîna păcătoasă şi minte neputincioasă, neînvăţată şi nevrednică s-au apucaţii de lucrul cel vrednic şi lăudaţii.

Deci, precum noi am nevoiţii de li-am aşezaţii după putinţă într-această chip, aşa şi cinstea voastră să nu pregetaţi a învăţare pre cîţi le vor pohti, pentruca înmulţîndu-se acestu daţii de D<u>mnezeu talantii, împreună să ne învrednicim şi platei de la D<o>mnul şi atotu stăpînitorîul D<umne>zeu, ca să auzim acel fericirii glas carele au zis cătră sluga aceia ce luoaş doi talanţi zicînd : „Slugă bună şi credincioasă, spre puţin mi-ai fostii credincios, spre mai multe te voîu pune : intră în bucuria d<o>mnului tău”.

Aceluia să cuvine toată mărirea, slava, lauda, cîntarea, mare cuviinţa, puteria, stăpînirea, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sf<i>ntului D<u>hu, acum şi p<u>r<u>rea şi în vecii vacilor. Amin. Tuturor fraţilor, smerit şi plecaţii, Ioan s<i> nii Eadului Dumei Braşovean”.

Deşi din însemnarea copistului ar putea rezulta că munca sa a fost aceea de alcătuitor al Psaltiehiei, adevărul este că el a copiat manuscrisul după altele. Vezi, mai ales, ms. 61.

Ms. 4305. Sec. XVIII (1751); 339 ff. 24,5 x 18 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi unele semne muzicale sînt scrise cu roşu. Chenar în culori la f. 1. Frontispicii colorate la ff. : 4, 9, 18, 37 ş.a. Numeroase iniţiale ornate. Legătură veche în piele.

Transilvania

2. Teologie polemică.

f. 120^v : „Mulţămită, laudă lui D<u>mnezeu nemărginită, Celui ce nî-au ajutat de am văzut aceasta isprăvită. Folos m<u>lt del<a> Cel de sus, celui ce va vrea să o citească Cu mîngăere întru cele sufleteşti să se în[n]oiască.

Luoat-au sfîrşitu această carte de scris de plecatul şi smeritul întru dascăli Ioan[n]ii s<i>nii Eadul Duma. 1761, av<gu>st 11 dn<i>”.

Ms. 2467. Sec. XVIII (1761); 121 ff. 12-120j; 21,5 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi unele trimiteri marginale sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 6, 44 şi 81. Iniţiale ornate la ff. : 6, 8^v, 105^v ş.a.

Transilvania

3. Tileul Apocalipsului sf. Ioan Teologul.

f. 14^v : „1763”.

ff. 193-194 :

„Stihuri 22 după suta capetelor ce să află în Apocalipsisii : Mulţămită lui D<u>mnezeu Celui în Troiţă slăvit

Celui ce ni-au învredniciţi! de am ajunsii şi la săvîrşitu. Fie numele Lui în veci binecuvîntaţi, Că cu darul Lui cel prisositoriu pre noi ne-au îndemnaţii Şi cu a Sa prea în[n]altă şi buna voire Nî-au ajutaţii de am scris a Apocalipsului tîlcuire. Pri[i]mîşte, cititoriule şi fă osteninţă, îndulceşte-te de aieste cuvinte ce-s cu umilinţă, Că această tîlmăcire pre sufletii îl veseleşte. Crîşte-1 şi spre roduri bane îl întăreşte ; întoarce spre umilire şi-i dă îndrăznire, Ca să nu să teamă de a lui Veliarii înprotivire. Drojdiile răutăţii cele rele şi otrăvite Le risipeşte, le face ca zahărul îndulcite; Că aduce omului rîvnă şi aducere aminte A să părăsi de răutăţile cele scîrnave de mai-nainte. De venirea lui Antihristii şi de sfîrşitu pe largii scrie, Ca s<ă> se ferească cei lămuriţi şi buni de a lui măestrie. Spune şi de goana lui cia cumplită şi grelele războaie, Ca inima cia mare ca fierul să o prefacă şi să o moae ; Munca păcătoşilor în multe locuri o arată Carii vor luaa răsplătire pentru a lor rea faptă. Iarii veselii şi bucuria dreptilor, pe largii s-au povestiţii, A celor ce au adus roduri de pocăinţă şi s-au osteniţii. Şi zice că să vor desfăta întru bucuria cea neînserată în cetatea Ier<u>s<a>limului cerescii cia preain[n]altă, Care pîn<ă> acum cu ochiul au văzuţii sau urechiia au auziţii Ci nici la inima omului încă nu s-au suiţii, Unde răceala, întunerecul şi scîrba lipseşte, Că H<risto>s, soarele dreptăţii, pe toţ<i> îi încălzeşte. Că cu privirea îndestulării lui cia d<u>mnezeiască Pre cei iubiţi Lui şi aleşi în veci va să-i veselească. Fă milă, H<risto>se pentru a Ta multă îndurare, Ca să ne ferim cei învăluit<i> întru ispite de alunecare. Dă-ne, ca vremea cia scurtă întru bunătaţi să o săvîrşim Şi de binele cel vecinie ne rugăm să nu ne lipsim; Ci cu îndurarea şi m<i>lostivirea Ta cia multă, Zdrobeşte fălcile vrăjmaşilor celor ce cu noi să luptă. Fie iadul dracilor şi paginilor spre moştenire Iarii noao raiul bucurie, veselie şi fericire. S<fin>ta mijlocitoare şi Ceia ce ţi-au născut pre Tine EUristoa împărăteasa ceriului, Maica luminii, Cia cu raze luminoase Soleste, grăbeşte, roagă pre Fiul Tău neîncetaţii, Ca să ne învrednicească pre noi raiului celui desfătaţii. Amin.

Al tuturor mic, ascultătorul şi slugă plecaţii,
Smeriţii nevrednic cu sarcina păcatelor încărcăţii
Ioan[n]u D<u>m<a> c<întăre>ţ".

Ms. 2489. Sec. XVIII (1763) ; 197 ff. [3—194] ; 22 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi trimiterile marginale sînt scrise cu roşu. Frontispiciu în peniţă la f. 14'. Iniţiale ornate la ff. : 14> 41, 73', 144' ş.a. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

Transilvania

4. Teologie dogmatică.

f. 232 : „Finis coronat opus. Sfîrşitu<l> încoronează lucru<l>. Mărire lui D<umne>zeu Celui ce ni-au ajutaţii dup<ă> începutu de am ajunsii şi sfîrşitul.
Ioanii D<u>m<a> cînt<ăreţ>. 1764, dec<emvrie> 6".

Ms. 1611. Sec. XVIII (1764); 232 ff. 21 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispiciu colorat la f. 2. Iniţiale ornate la ff. : 2, 3, 10' ş.a. Numerotaţie originală a filelor.

Transilvania

5. Teologie dogmatică.

Ms. 477. Sec. XVIII (mijloc); 215 ff. [1 — 214]; 22 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi trimiterile marginale sînt scrise cu roşu. Frontispiciu în peniţă la f. 2. Iniţiale ornate la ff. : 2, 3, 7' ş.a. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

Transilvania

6. Ilie Miniatură, Piatra smintelii.

Ms. 1285. Sec. XVIII (mijloc); 215 ff. [4—209*] ; 21 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi trimiterile marginale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff. : 4 şi 17. Iniţiale ornate la ff. : 17, 20, 59' ş.a.

Transilvania

7. Miscelaneu teologic: Catehism, Semnele venirii lui Antihrist, Cuvinte ale sf. părinţi ş.a.

f. 137 : „De mulţii necaz şi strînsoarea inimii am scris voao, prin multe lacrimi, nu ca să vă mîhnîţi, ci ca să cunoaşteţ<i> dragostea care am din destul spre voi. Acestea toate le încredinţez nezmintitei minţi, ce<le>i d<umne>zeeste socotitoare a sf<i>nteii pravoslavnocatholiceştii bisericii a răsăritului.

Fii gata a îndrepta orice vei găsi greşiţii. Ioa[n]ii Dum<a> c<întăre>ţ".

Ms. 2483. Sec. XVIII (mijloc); 200 ff. 22 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi trimiterile marginale sînt scrise cu roşu. Iniţiale ornate la ff. : 47', 50', 67 ş.a.

8. Tileul Psalmilor.

f. 10, la sfîrşitul Predosloviei cu caracter pur teologic : „... Doritorîu de fericirea tuturor bun<ă>taţilor sufleteşte
Ioan[n]ii Dum<a> c<întăre>ţ".

f. 16', la sfîrşitul celor 8 pagini de versuri religioase :
Ia seama, cititorîule, cu nevoinţă,
Că aceste stihuri nu s-au pus făr<ă> de socotinţă;
Că cîţi Psalomi sînt, o sută şi cincizeci,
IS~umărînd așa poţi să nemereşti.
Ioan[n]ii Dum<a> c<întăre>ţ".

f. 366: „Plecînd trupul meu împreun<ă> şi sufletul, cu t
simţirile mă închin şi proslăvesc numele Celui în Tro<i>ţă slăvit,
«ce nî-au ajutorăţii, dîndu-ne din noianul milii şi vistieriîa ceia neînpu
a îndurărilor Sale, putere de am isprăviţii de scris acest tîlcîi al Psa
Ioan[n]u D<u>m<a> c<întăre>ţ".

Ms. 3538. Sec. XVIII (mijloc); 366 ff. 22 x 16,5 cm. Scriere cursivă, aşezată aproape
gime, pe două coloane : pe prima coloană sînt trecuţi Psalmii, pe a doua
Titlurile, iniţialele şi trimiterile marginale sînt scrise cu roşu. La f. 12', un
înfăţişează pe împăratul David. Iniţiale ornate la ff. : 1, 119', 178 ş.a. N
taţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

DUMA (DASCĂLUL RADU).

Transilvania
Braşov

1. Piatra credinţii.

f. 223 : „Mărire lui D<u>mn<e>zeu, Celui ce <mi>-au ajutaţii
începutu de am ajunsii şi sfîrşitulii. Dascălul Eadul Duma, cînt<ă>
b<isericii> Braşovului. <l>787, oct<omvrie> 29 zi<le>".

Ms. 2556. Sec. XVIII (1787); 224 ff. 34,5 x 22,5 cm. Scriere cursivă, aşezată pe două
Titlurile, iniţialele şi trimiterile marginale sînt scrise cu roşu. F. 1' cuprin
operei, încadrat de portrete ale sfinţilor. Frontispicii în peniţă la ff. : 2,
118 şi 215. Paginaţie originală cu cifre arabe. Legătură veche în piele.

Transilvania

2. Semnele venirii lui Antihrist.

-Ms. 4975. Sec. XVIII (a doua jumătate); 126 ff. [2—126] ; 21 x 17 cm. scriere
Titlul filei 2 este scris cu roşu. Paginaţie veche cu cifre arabe.

DUMITRU (CÎNTĂREŢUL).

Ţara Românească
Bucureşti

Cronici moldoveneşti.

f. 20 : „Am început a scrie cînd era cursul ailor 1797, ianuar
mitru cîntăret. Bucureşti".

f. 140^v : „Deci, iubiţilor cititori, întâmplîndu-să a găsi greşale, mă rog de a îndrepta cu blîndeţe, neocărîndu-mă; că nu să poate a nu fi fără greşală, că şi eu, ca un om ce trăescu în lume, fără greşală nn să poate. Deci mă rog să mă ertaţi. Al tuturor mic Dumitru. . . .” <ilizibil>.

Ms. 503. Sec. XVIII (1797); 140 ff. 33 x 23 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate, la ff. : 1, 5, 26^v ş.a. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

DUMITRU (RÎMNICEANU).

Ţara Romînească
Mân. Hurez

~
Viaţa lui Petru cel Mare.

f. 176 : „Această carte istoricească, ce într-însa iaste azăşată <sic> viiţa marelui Ţ<a>ru Petru, marele monarh al vestitei împărăţii Mosc<ov>a, care s-au scos după limba grecească pe limba rumînească de dumnealui Matei Făreăşanul, biv vel şat<rar> şi s-au găsit acel izvod la sfîntă Epi-scopie Bîmnic şi s-au luat de s-au scris şi de noi, cu porunca şi cu toată cheltuiala sf<i>nţi<i> sale părintelui arhdmandrit> chir Dionisie, igu-menul sfî<n>t<ei> Măn<ă>stiri Hurez din sud Vîlcea.

Şi viind eu la sfî<n>t<a> Măn<ăs>t<ire> Hurez, care iaste hramul sfi<n>ţilor împăraţ<i>, ca să m<ă> călugăresc, am găsit această istorie a lui Ţ<a>ru Petru scrisă pîn<ă> la un loc ; apoi părint<e>le arh<imandrit> mi-au dat de am scris pîn<ă> la sfîrşit, de u<n>de să va cunoaşte slova.

Şi mă rog celor ce veţi ceti, orice greşală veţi găsi, să am ertăciune si să îndreptaţi cu d<u>hul blindatelor. Pop<a> Dumitru Bîmnicean<u> 7275, 1767".

Ms. 2668. Sec. XVIII (1767); 176 ff. 181^v-176); 22 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri şi iniţiale sînt scrise cu roşu.

EFREM (GRAMATICUL).

Ţara Romînească

Didahiile Mitropolitului Antim Ivireanu.

f. 80: „Această carte iaste a popei Stanciului ot Toţ<i> Sfinţii, scrisă de Efrem, ucenicul lui.

Sept<emvrie> 1 d<ni>, l<ea>t 7231 <1722>, vă dni Io Mcolae voevod".

f. 123 : „Această cărticică, ce să chiamă Didahiar, iaste a popei Stanciului ot Toţ<i> Sf<i>nţii, scrisă de un ucenic al sf<i>nţiei sale, anume Efrem, cu învăţături foarte frumoase şi de suflet folositoare. Noem<vrie> 1 dn<i>, l<ea>t'7233 <1724>".

f. 206^v : „Ostenitorîu la scrisul aceştii cărţi, din porunca dascălului mieu, popei Stanciului, eu Efrem grăm<ăticul>, s<i>nii Eadului sciitelnic, vă dni Io Mcolae voevod, noem<vrie> 1ldn<i>, l <ea>t 7233 <1724>'V

A doua copertă interioară: „Această sf<i>ntă şi d<u>m<ne>z cărticică iaste a moş popei Stanciului şi <am> scris-o eu Efrem co cu învăătura dascălului, în zilele prealuminatului şi în[n]ălţatului d Io Mcolae Alixandru voevod, în domnia a doao, la văleat 7233 <1

Ms. 3460. Sec. XVIII (1722-1724); 213 ff.[2-206 208- 213] ; 20,5 x 15 cm. Scriere c Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 42^v ş.a. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

ENACHE.

Mol
la

Miscelaneu: fragment din Alexandria, Vieţi de sfinţi, Omilii, Versuri ş.a.

f. 48^v : „Şi am scris eu Enachi sin hagi Fragul în dug dum<nealui> giupînului Thebdor Dorobăţi, la le<a>tii 1777, septemvrk La Eşi am sfîrşit".

f. 94^v : „Şi am scris eu Ianachi (?) sin hagi Fragul în dug dum<i>sale giupînu<lui> Theodor Dorobăţ; la le<a>t 1777, avgu am <s>fîrşit".

Ms. 4104. Sec. XVIII (1777); 176 ff. [1-77, 81-97, 102-122]; 30,5 x 20,5 cm. cursivă. Titlurile, iniţialele şi numele lui Alexandru sînt scrise cu roşu. F picii şi viniete colorate la ff. : 2^v, 26, 49 ş.a.

ENACHE.

Trans

Alexandria.

f. 3 : „Aceasta Alexandrie s-au scrisu în zilile pre<a>lumina împăratii Iosepii < >. 1788, aprilu 25".

f. 116^v : „Eu smeritulti amii scri[i]sii aceasta Alixăndrie, eu Enac <Textul este criptografiat>.

f. 124: „Aceasta Alixăndrie este a me<a>. Enachie". <Textul criptografiat>.

Anul 1789 este menţionat la ff. : 65^v, 66^v, 71, 72^v şi 108^v.

Ms. 4646. Sec. XVIII (1788-1789); 152 ff. [1-151]; 20 x 17 cm. Scriere cursivă. F picii în peniţă la ff. : 3, 71, 72^v ş.a. Iniţiale ornate la ff. : 21^v, 86, 108^v ş.a. în peniţă la f. 117. Numerotaţie originală a filelor pînă la f. 89. Legătură în piele.

ENACHE.

Ţara Romîneas

Instrucţiuni pentru clerul din Rusia.

f. 18^v : „Şi am scris eu Enache".

Ms. 1509. Sec. XVIII (sfîrşit); 64 ff. 19,5 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi ini sînt scrise cu roşu. Numerotaţie originală a filelor.

ERNEANU (LOGOFĂTUL ION). Ţara Românească

Miscelaneu: Pateric si Vieţi de sfinţi.

f. 168: „Eu log<o>făt Ion Erneanul. 1750".

Ms. 116J. Sec. XVIII (1750); 169 ff. [2—168]; 18,5 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Numerotaţie originală a filelor. Frontispicii şi viniete la ff. : 2, 50\ 95° ş.a.

FĂGĂRAŞANU (IVAN). Transilvania

Miscelaneu teologic: Pateric şi Vămile văzduhului.

f. 124^v : „Sfîrşit Otecinicului şi lui D<u>mn<e>zău slavă. 7214 <1705>, dec<hemvrie> 24. Ivan Făg<ă>răşanu".

f. 219^v : „Sfîrşit şi lui D<u>mn<e>zău Cel în Troiţă slavă, Care mi-[î]au ajutat de după început am văzut şi sfîrşitul aceştii sf<i>n<te> cărţi anume Otecinic. 7214 <1705>, decliem<vrie> 22 zi<le>. <Ivan> Făg<ă>răşanu".

Ms. 1159. Sec. XVIII (1705); 290 ff. 19 x 14 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispiciu colorat la f. 125. Numerotaţie originală a filelor.

FĂGETEANU (DASCĂLUL STANCIU). Ţara Românească

Rînduiala tîmosaniei.

f. 40: „Această sfîntă cart<e> amil scris-o eu dascăl Stanciul Făgeţeanu, în zilele mării sale domnului nostru Io Eeeulae Constandin Caragea v<oe>vod, în luna lui mai 11 d<ni>, 1783". <Anul este scris şi cu cifre chirilice>.

Ms. 1379. Sec. XVIII (1783); 40 ff. 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 1, 2 şi 34\ Legătură veche în piele.

FANU (NICHITA). Moldova

Fragment din Avestiţa.

f. 33^v : „Această istorii s-au <s>cris di pe o schirisori a lui Gheorghe Croitorîu, scrisă di Mchita Fanu".

Acceaşi însemnare a fost scrisă, încă o dată, mai jos.

Ms. 1067. Sec. XVIII (sfîrşit); 142 ff. [32-33]; 29,5 x 20 cm. Scriere cursivă. Legătură veche în piele, restaurată la cotor.

FILIPESCU (CĂPITANUL CONSTANTIN). Ţara Românească

Istoria Tării Eomîneşti.

f. 2^v : „Această cart<e> s-au scris de Co<n>stanti<n> căp<itanu> Mai 10 dn<i>, l<ea>t 7269" <1761>.

Ms. 439. Sec. XVIII (1761) 167 ff. [l-150]; 20,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi însemnările marginale sînt scrise cu roşu. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

FILIPESCU (DASCĂLUL GHEORGHE). Moldova

Miscelaneu: fragmente de Cronograf şi de Eshatologie.

L 120 : „Sfîrşitu acestora trei cărţi, adică a Litopiseţului şi a cuvîntului sfinţitului mucinicii Ippolitu, papa de Eoma şi a Vedeniiloru sfîntu Grigorii, ucenicului sfîntului Vasilii celu Kou, iui D<u>mnezeu slavă Aminti. Le<a>tîi 1776, septemvrii 10".

f. 120^v : „Tuturora de obşte pravoslavniciloru creştini cititori, sîntărită rugăciune de la mine nevrednicului şi mulţii păcătosulu robului D<u>mnezeu Gheorghie Filipăscului, di[i]acu.

Căroră veţi citi acest Litopiseţi şi veţi afla greşală, întărindu-vă în lepciune minţii dumilorvoastre, să îndreptaţi cu d<u>hulu blîndeţile şi să nu mă ponosluiţi, aducîndu-vă aminte că D<u>mnezeu este Ac<i> ITnulîi Celii ce n-au greşit.

Iară unii păcătos aflîndu-mă suptîi sarcina păcatelor celorii ce sînt fără de număra şi cu ştiinţă şi făr<ă> de ştiinţă, adică şi cu voe şi făr<ă> voe, însuşi sînt încredinţat cum că la multe locuri voi fi făcut greşală me<a>

Ce dar mă rogii cu toată osîrdie să treciţi cu vedere greşală mea şi să mă ertaţi pre mine păcătosulu, pentru ca să fie milostivire<a> D<u>mnezeu, să dobîndiţi toţi ertăciune; aşe mă rog. Aminti".

Mai jos : „Aceştii Litopiseţi s-au făcuţii cu toată cheltuiala dumisale cuconului Costache, fiû<l> lui dumisale stolnicului Dumitraşu Potlog preniî mîna me<a> Ghiorghie, dascălii, însă de la list <loc gol>. pîr<ă> acolo l-au scristi Ionii Cliciucii, la velet 1776, septemvrie 18".

f. 127 : „Sfîrşitu şi lui D<u>mnezeu mărire. Aminu. Smeritulii mulţii păcătosulu robului lui D<u>mnezeu Ghiorghii Filipăscul, di[i]acu Le<a>t 1776, septemvrie 18 zile".

Ms. 1536. Sec. XVIII (1776); 127 ff. [aproximativ 49 -127]; 34 x 22 cm. Scriere cursivă. Iniţiale ornate la ff. : 119^v şi 120^v. Vinieta la f. 127. Paginaţie originală. Legătură veche în piele.

F L O R (Pr.).

Transilvania

LiturgMer.

f. 151 : „Scriş-am eu, popa Fior, această sf<î>ntă Liturghie, pre sama lui Ion din Si<n> Miclăuş *). Şi cine va ceti pre îa, ziceţi să-mi erte B<u>m-<ne>zeu, ca să fiţi şi voi ertaţ<i>. Anii 1724, av<gust> 26".

Ms. 4259. Sec. XVIII (1724); 188 ff. [4-186]; 20 x 15,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff. : 4 şi 82. Numerotaţie originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

F L O R (Pr.).

Ţara Românească

1. *Psaltire eu tîlc.*

f. 1 : „Seferteillim, adecă Cartea laudelor, ce să numeşte Psaltire cu tîlcii, tîlmăcită de pre limba slovenească pre limba rumînească, scriindu-să acum de iznoavă, sfînţiei sale părintelui chiriu, chirii Grigorie, episcopul Eîm<nicului> la anide la zidirea lumii 7262, iar de la naşterea D<o>mnului nostru I<isu>s H<risto>s 1754 <cu cifre arabo dechem<vrie> 26 dn<i>".

f. 3, la sfîrşitul cuvîntului adresat episcopului Grigore : „... Al sfînţiei tale prea plecat p<opa> Florea d<a>sc<ăl> slov<enesc>".

Ms. 2711. Sec. XVIII (1754); 276 ff. [1-4]; 31,5 X 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu şi aur. Frontispicii şi miniaturi la ff. : 1¹, 2, 3^v şi 4. Legătură veche în piele.

Ţara Românească

2. *Psaltire eu tîlc.*

însemnarea de la f. 300 : „S-au scris de Constandin vt<ori> fra<te> <al> p<o>p<ii> Fl<or>, dasc<ăl> slov<enesc>. Am sfîrşit m<ea>s<e>ţa av<gust> 20, ot H<risto>s vl<ea>t 1755", nu este suficient de concludentă. Credem că grafia este a popii Fior.

Ms. 2590. Sec. XVIII (1755); 300 ff. 32x21,5 cm. Scriere cursivă aşezată pe două coloane. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 17, 36 ş.a. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

Ţara Românească

3. *Pomelnicul bisericii Şerban Vodă.*

f. 1: „Pom6necalsf<i>n<te>şid<u>mn<e>zeeştiibesMcicesănumăşte a lui Şarban Vodă, car6, mai <î>nainte fiind de lemn, acum din temelie s-au în[n]ălţat (iar de viţa celui răposat ctitor, adecă de dumnealui

*) Localitate în apropiere de Oradea.

pa<n> Pîrvul Cantacozino, v<e>l dvor<nic>), cu zidire de piatră temei după cum să vede şi cu toată podoaba înfrumuseţindu-să, în zilele luminatului, preaîn[n]ălţatului, binecredinciosului' şi de H<risto>s torîu domnului nostru Io Co<n>standin Mcolae v<oe>v<oe>d, pu cîrma pravoslaviei preasf<i>nţitului mitropolit a<l> Ungrovlahiei Grigorie, la anii de la mîntuirea lumii 1763, ghenar 3" <scris cu ionul peste textul original, care este ilizibil>.

f. 6^v : „S-au scris de popa Florea, dasc<ăl> slov<enesc>".

A II-a copertă interioară, de altă mînă : „Această sfîntă cartă să chiiamă Pomenec, s-au scris de răposat pop<a> Florea, dasc<ăl> slov<enesc>, de la sfî<ntul> Ghiorghe cel vechiuu".

Ms. 3445. Sec. XVIII (1763); 12 ff. [1-U]; 31 x 22 cm. Scriere cursivă. Titlul şi iniţialele sînt scrise cu aur. Titlul este încadrat într-un chenar, avînd în medalion pîrvul domnului nostru Io Dumnezeu. La f. 4, o miniatură înfăţişează simbolul sfîntului discipol. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Ţara Românească

4.* *Psaltire cu tîlc.*

f. 1: „Psaltirea pro<o>rocu<lu>i şi împăratu<lu>i David, tîlcăcită de pre limba slovenească pre limba romînească, scriindu-să acum de iznoavă într-adins cu cheltuiala blagorodnicului nostru pan Mcolae Brancoveanu, velichii clmcefr, la anul de la zidirea lumii 7272 <1764>, în luna aprilie 26 d<ni>".

f. 252: „Popa Fior das<c&l> slov<enesc>". <Textul subliniat este scris cu alfabetul latin>.

Ms. 501. Sec. XVIII (1764); 315 ff. [1-130, 163-186, 252, 278-3U]; 31 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi unele trimiteri marginale sînt scrise cu aur şi roşu. Însemnarea de la f. 1 este încadrată într-un chenar colorat. La f. 2? este înfăţişat împăratul David, iar la f. 252 sfîntul Augustin. Frontispiciu în culori la f. 3. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Ţara Românească

5. *Theofilact arhiepiscopul Bulgariei, Tileul Evangheliilor.*

f. 1: „Theofilact Vulgarias, adecă Tîlcuirea sa ce face la sfîrşit şi d<u>mn<e>zeiasca Ev<an>g<he>lie, carele acumti de iznoavă scriu cu toată podoaba, în zilele prealuminatului, preaîn[n]ălţatului nostru domnii Io Co<n>standinii Mihai Gehan <si> voevod, purtător cîrma pravoslaviei preasf<i>nţitului mitropolit a toată Ungrovlahiei chiriu chirii Grigorie, cu toată cheltuiala şi bună dăruirea a dumnealui cinstitului bl<a>gorodnicului pan Mcolae Brancoveanu, vel clmcefr,

usîrdiîa și nevoința popei Floru, dasc<ăl> slovenese, hartofilax, la l<ea>t 1764, ianuarie 20* d<ni>".

Ms. 2592. Sec. XVIII (1764); 679 ff. [I, 536-679]; 31 x 22 cm. Scriere cursivă. Titlurile sînt scrise cu aur și roșu. Inițialele și unele trimiteri marginale sînt scrise, de asemenea, cu roșu. Miniaturi la f. 1' - ' . Laviurila ff. : 4', 141', 230' și 451'. Frontispicii colorate la ff. : 2, 5, 142, 231 și 452. Legătură veche în piele.

Țara Romîneasă
București

6. întrebări și răspunsuri ale stolnicului Constantin Cantacuzino.

f. 1 : „întrebări și răspunsuri ale blagorodnicului dum<nealui> pan Co<n>standin Cantacozino, fratele răposatului Șarban vod<ă> Cant<a-cuzino>, pentru unii oameni carii hotărăsc cum că omul petrăce în lumea aceasta dup<ă> cum îi slujaște norocul și dup<ă> cum i-au rînduit ursitoarea la naștere și pentru alte cuvioase pricini de a să ști celor ce-s la îndoire la toate acastea, ale celui dintru dascăl<i> învățat și cuvîntător Ioan Oareofil, marele logofăt a<l> sfintei și marei beserici a scaunului Țarigradului, întîmplîndu-să atuncia aici în București, care s-au tălmăcit de pre limba elinească pre limba romîneasă prin îndemnarea popei Fior, dasc<ăl> slov<enesc>, hartofilax".

f. 85 : „Aceast<ă> carte mi s-au dăruit mie de sfințiîa sa, pări<n>tele moș pop<a> Florea aicea în București, în ghen<arie> 18, 1768, în cas<a> sf<înției sale>. Ead<u> poște<lnieul>".

Deși opera a fost tradusă de popa Fior, credem că manuscrisul de față este o copie, în bună parte scrisă tot de el, după un alt manuscris, care a fost originalul traducerii.

Ms. 558. Sec. XVIII (mijloc); 85 ff. [1-2, 43-85]; 20,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlul, unele cuvinte și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 2.

Țara Romîneasă

7. Psaltire cu tîlc.

f. 3. la sfîrșitul predosloviei: „, . . De D<u>mn<e>zeu rugătoriu, p<opa> F<lor> d<ascăl> s<lovenese>".

f. 261, cu litere latine: „Popa Fior das<căl> s<lovenesc>".

Ms. 937. Sec. XVIII (mijloc); 329 ff. [2-20, 124-157, 261~]; 31 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu și aur. Miniaturi și frontispicii colorate la ff. : 2, 3', 4 și 261. Legătură veche în piele.

Țara Romîneasă

8. Cazanie.

f. 1 : „Din cărțile popei Floru dasc<ăl> slov<enesc> 1759".

Ms. 2103. Sec. XVIII (mijloc); 9 ff. 30x21 cm. Scriere cursivă. Frontispiciu colorat și inițială ornată la f. 1.

§
V

Țara Ro

9. Cronograf.

Ms. 2609. Sec. XVIII (mijloc); 500 ff. [2'~']; 27 x 17,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile sînt scrise cu aur și roșu. Frontispiciu în peniță, reprezentînd, în medalionul din mijloc, pe Sf. Ioan Botezătorul. Legătură veche în piele. Treime.

Țara Ro

10. Theofilact arhiepiscopul Bulgariei, Tileul Evangheliilor.

Manuscrisul cuprinde la ff. 1—5 o dedicație către Grigore cel Mare, arhiepiscopul Eimnicului, semnată: „Floru ierei, dasc<ăl> slov<enesc>".

Ms. 2958. Sec. XVIII (mijloc); 686 ff. [8-9]; 32 x 21,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile sînt scrise cu aur. Miniaturi și frontispicii, lucrate pe popa Fior, la ff. : 1, 8', 14', 15', 16', 17', 18', 19', 20', 21', 22', 23', 24', 25', 26', 27', 28', 29', 30', 31', 32', 33', 34', 35', 36', 37', 38', 39', 40', 41', 42', 43', 44', 45', 46', 47', 48', 49', 50', 51', 52', 53', 54', 55', 56', 57', 58', 59', 60', 61', 62', 63', 64', 65', 66', 67', 68', 69', 70', 71', 72', 73', 74', 75', 76', 77', 78', 79', 80', 81', 82', 83', 84', 85', 86', 87', 88', 89', 90', 91', 92', 93', 94', 95', 96', 97', 98', 99', 100'. Legătură artistică în piele.

Țara Ro

11. Istoriile Țării Bomînești și a Moldovei.

f. 1 : „Istoriile Țării Eumînești și a Țării Moldovei, de vi se vede că au fost prealumițiilor domni carii au stăpînit întru aceste doao țări și întru aceste lucrății în zilele lor și a părților streine care să megieșesc cu acSă se vede că pre scurtții adunate den multe leatopiseșe, cu porunca [a] prealumițiilor, preaîn[n]ălțatului, binecredinciosului dentru slăvită viță, de Io Constantin Eeculaev <sic> v<oe>vod, bunulu și preaînțeleptului, nitoriu a toată Țara Moldovei.

Scosu-se-au de prea plecatulii denii slugile mării sale Vasilie, rașulii, de<n> izvoade, <c>u porunca <adaos ulterior> în[n]ălțimii, pre forma aceasta, precum să v&de. Leat 7241 <1733>. P<i>s<ah> F<lor>".

Ms. 3442. Sec. XVIII (mijloc); 160 pagini; 21,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile sînt scrise cu aur și roșu. Chenar și frontispiciu, la ff. : 1 și 5, ornate la ff. : 2, 3, 8 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Ro

12. Cronograf.

Ms. 4243. Sec. XVIII (mijloc); 505 ff. [2-3, 4-6]; 29,5 x 19,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile sînt scrise cu aur și roșu. Miniatură ce-l reprezintă pe Savaoth D. la f. 2'. Frontispiciu în culori la f. 3 și vinietă la f. 4'. Legătură veche în piele.

Țara Ro

13. Antim Ivireanu, Chipurile Vechiului si Noului Testament.

Cf. Șt. Berechet, Un manuscris de zugrăveală al Mitropolitului în Anuarul Comisiunii Monumentelor Istorice, II, 1928, p. 125 și

Interesanta operă iconografică a Mitropolitului Antim, ni s-a păstrat într-o copie fidelă, executată de talentatul copist și miniaturist, a cărei descoperire, întâmplătoare, ni se datorește exclusiv.

Manuscrisul inventariat la fondul *Suluri*, nr. 7 a fost copiat pe la 1760 și măsoară 11,07 x 0,45 metri. Scrierea este cursivă mijlocie. Cuprinde 503 portrete în medalion, înfățișând personajele importante din arborele genealogic al lui Iisus Hristos, începînd cu Adam, ca și 7 desene și 4 miniaturi cu subiecte din Vechiul și Noul Testament. 40 medalioane sînt colorate; celelalte sînt lucrate în peniță și au un diametru de 3—9 cm. Textul este așezat în coloane perpendiculare pe lungimea manuscrisului. Figurile sînt legate între ele prin linii groase, colorate.

FLOREA (COPILUL).

Țara Românească

Rețete medicale.

f. 18: „Această cartă e iastă a dumnealui logofătului Gheorghie. Și am scris eu Florea copilul. 1788, dechem în 7 zile”.

Ms. 3750. Sec. XVIII (1788); 39 ff. [1-18]; 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Frontispiciu în peniță la f. 3.

FLOREA (Pr.)

Transilvania
Cristelec-Zalău

Ceaslov.

f. 77^v: „Scriș-am eu, popa Floria, lăcuiorîu în Cristăic, această carte, anume Ceasosloveț, în bătrîngele mgle. 1669”.

f. 87^v: „Scriș-am eu popa Floria, lăcuiorîu în Cristeiic, cîndu era slăbit, la bătrînețe, înlîndu-mi-să vremea de 70 de ai.

Deci Troparele și Măști ve [de] și Pomelnicele ce-s la Polonoșnițe și la Pavcerniți . . . nici unele de aceia n-am avut izvod rumînescu nici cît, ce am trudit însu-mi, di în mintea mia cea slabă de le-am izvodit.

Iară Psalomii și Anghilestul, cîtu-i scris tot pre cea sirbască, am socotit și după acia mai mulții am lăsat.

Pentru-acia mă rog tuturor fraților cetitori, unde veți afla smințituri și neînțelegături, tocmiți-le, că eu cu toată osrîdiia m-am nevoit cum amii preceputu. Beci pe mine nu mă blăstîmareți, ce mă pomenit ca voi încă să fiți pomenit de mîlcoștîvul Dumnezău, cum toți împreună să avem parte de cel glas dulce, ce va grăi dreptilor: Venit blăgoșloviții Părintelui Mieui, de moștiniți în împărăția ce-i gătită voao di în tocmala lumiei. Aceia să moștinim pînă în veciia veacului. Amin”.

Ms. 206. Sec. XVII (1669); 210 ff. 19,5 x 16 cm. Scriere semiuncială. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu.

FOTA (GRĂMĂTICUL).

Țara Românească

1. *Varlaam și Ioasaf.*

f. 443: „CnHCdCvSv cîio KNHrS KTV ANH Iw ANTONI* KOAKOA, Tienii 3PO0, CTv HH<A>K6Nig IlrrpONHO dpXHMdNpHT-h THCAVbNCKhj” <— S-a această carte în zilele lui Io Antonie voevod, fiind cursul anilor (1671), cu cheltuiala lui Petroniu arhimandritul Tismeniix

Ms. 2470. Sec. XVII (1671); 444 ff. [1-443]; 21,5 x 15,5 cm. Scriere semiuncială. Text în slavă-romîn, este așezat pe două coloane. Titlurile și inițialele sînt scrise în slavă-romîn. Frontispiciu colorat la f. 1. Inițiale ornate la ff. 1^v, 10, 22^v ș.a. Legătură în piele.

Țara Românească
București

2. *Varlaam și Ioasaf.*

f. 281: „Această sfîntă carte a preacuvioșilor părinților a lui Varlaam și a lui Ioasaf scosu-o-au întîiu Udrișt al doilea logofăt după ellinăște, slovenești și rumîngști”.

Scosu-o-am și eu Fota, gramatic domnescii, după izvodul rumînescu, dumnealui Dumitrașco biv vel serdar; și am scris în zilele cîtinului domnii Grigorie Ghica voevod. Leat 7183 <1675> ot grăcurești”.

Ms. 3339. Sec. XVII (1675); 293 ff. [1-4, 8-293]; 20 x 14,5 cm. Scriere semiuncială. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 281^v. Rotație originală a filelor.

Țara Românească

3. *Varlaam și Ioasaf.*

Ms. 588. Sec. XVII (a doua jumătate); 296 ff. 20 x 14 cm. Scriere semiuncială. Text în slavă-romîn, este așezat pe două coloane. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Rotație originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub o legătură modernă.

GALACTION (IEROMONAHUL).

Mănăstirea
Mân.

Pateric pe alfavita.

f. 1^v: „Această sfîntă carte, ce să numește Pateric, s-a în a să scrie la 21 de zile mai, în zioa de sava tîi Coconstantin împreună cu maică-sa Elena și au luații sfîrșit la 15 măsița iulie. scrisu la sfînta Mănăstire Agapie vSche; și era în Mănăstire veche stăriții Macarie și supții stăpînirea sa 12 părinți la obște, în z mării sale Io Alexandru voevod Ipsila tu i doamna Ecaterina fiindu mitropolit chiriu Leon, în sfînta Mănăstirea Mitropolii.

;

fi

T

;

SA

if

I

j

1

xj

Și era într-aceasta, la ace<a> vreme mare împărechier& între boiari și între domni și nn să știe la cât arii rămîne potrivire ac&ia ; și la Țara Ungurească era mare foamete.

Și am scris ca să se știe că unbla velet 7296 <1788>, iul<ie>, 15. Și am scris <i>er<o>monah Galaction de la Măn<ă>stire<a> Hangul și cine a ceti pe această carte să zică toț<i> Dumnezeu să-l iart&, că iastă om păcătos".

f. 312' : „Dumnezeu să ertg pre Galaction <i>er<o>monah, că iaste păcătos ca un dracii".

f. 314' : „Și la sf<i>nta voastră rugăciune nu mă uitați pre mine [pre mine] păcătosul și netrebnicul robii <i>er<o>monah Ga<la>ction Cazac <u>.

Și s-au scris în sf<i>nta Mănăstiri a Agapiei cei vgehe, cu cheltuiala [a] smeritei și plecatei maicei și precuvio<a>sei stariță mănăstirii de la topol<n>iță, monahie <i> Pelaghiei".

Ms. **2987**. Sec. XVIII (1788); 375 ff. **24** x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 2, 246', 258' ș.a. Desen în peniță, reprezentînd un călugăr, la f. 293'. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

GALERI (GAVRIL).

Moldova

Calendar.

f.2 : „Și s-au scris în zilele prealuminatului domnii a<l> Țării Moldovii Ioan Alicesandru Mavrocordat voevod și în zilele mării sale ghinăral Ețimbergu, le<a>t 7294=7294 <cu cifre arabo, 1786 = 1786 <cu cifre arabe>.

Și s-au scris acest Călindar de Gavril Galeri [în] după cum arat<ă> veletu<l> mai sus ș<i> au început a să scrii în luna lui iuni<e> 7".

Copistul mai iscălește la ff. : 48, 55' și 67'.

Ms. 4655. Sec. XVIII (1786); 73 ff. **[1-67]**; 16 x 10 cm. Scriere cursivă. Inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 4, 8 ș.a. Legătură veche în piele.

GAVRIL (DIACUL).

Moldova
Băltăești-Neam

Cronograf.

f.445' : „Cu vr6re<a> Părintelui și cu agiutorîul Fiiului și cu săvîrșitul D<u>hului Sf<i>ntu, am scris această carte ce să cheamă Leatopi-săț cel împăr<ă>tescu, del<a> împăr<ă>ția lui Theodosie cel Mic, cu cheltuiala dumisale giupînului Ion Eordachie Ca<n>tacozino, s<i>nii Toader Eordachie vel vist<i>Srnic.

Și o am săvîrșit după răpăosarea dumisal<i> vist<i>Ornicului, cursul ailor de la Adam 7197 <1689>m<e>s<e>ța iun<ie> 22, întru z lui Co<n>stantin voevod, ce au fos<t>, dintru m<i>la lui Dum<e>d<o>mnu Ț<ă>rîi Moldovei.

Și am scris eu, neharnicul și multu păcătos Gavril di[i]ac țăte.ști; de l<a> împăr<ă>ția lui Theodosie în[n]ainteam scris de săvîrșit cu tot istovul.

Ce mă rog sf<i>nților părinți și dumilorvoastre gramatici, cet și îndrepta<ț>i iar <pre mine>, păcătosul, nu m<ă> blăstăma<ț> s<ă> fi<ț>i erta<ț>i de D<o>mnul D<u>m<e>zău <rupt> și greșit ca un om cu trup, pre multe locuri; iar d<u>mneavost . . . <rupt> și pre mine mă prosti<ț>i ca s<ă>fi<ț>i erta<ț>i ohe. A

Ms. **86**. Sec. XVII (1689) ; 445 ff. 29,5 x 19 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile, și unele cuvinte sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate și inițiale ornate la ff. 16, 118 și 151. La f. 16', stemă cu vultur bicefal, în culori, iar Ja f. 17 o mișcare reprezentînd pe Iisus Hristos pe tron, avînd în stînga pe Fecioara Mărie și dreapta pe sf. Ioan. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în

GAVRIL (DIACUL).

Cronograf.

f.339 : „Această carte o am scris eu Gavril di[i]acul [sin lui d ot tîrgu<l> Focșiani, în zilili preluminat<u>lui și în[n]ălțatului domnu și oblăduitorîu Țării Moldovii, mărie-sa Io Grigorie Ghica v<o>da, la valet 7240 <1732>, cînd era d<um>nealui Neeulai vel c tan di grecei".

Ms. **3456**. Sec XVIII (1732); 382 ff. **[1-372*]**; 21,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. și inițialele sînt colorate. Frontispicii colorate la ff. : 7, 72, 102 ș.a. Vi ff.: 1, 7', 71 ș.a. Legătură veche în piele.

GAVRIL (DIACUL).

Moldova
Mân.

Miscelaneu teologic: Eshatologie,^ Capete ale sf. Theodor, episcopul Edessei și învățături ale sf. Dimitrie al Bostovului.

f.82 : „Slavă, cinste și închinăciune Celui în Troiță, Unue D nezeu, Carele ne-au ajutații după începutu de am văzuții și sfîrș Iară cei ce vă veți întîmpla a ceti, bucurați-vă în D<o>mnu rugați pentru mine și orice greșală veți afla, îndreptați cu duhul deților, nepuindu-ne în ponos ; că precum iaste cu neputință omu nu păcătui, într-acestaș chip și scriitoriului a rămînea fără de g

Precum cei streini dorescu moșie să-ș<i> vază
Cînd sîntii într<i>altă țară, de nu potu' să șasă <sic>
Și ca cei' ce-s pre mare bîntuiți de furtună
Și roagă pre D<u>mnezeu de liniște bună,
Așa și scriitorîl, de a cărții sfîrșire
Laudă neîncetată dă și mulțămire".

f.82' : „Bogu-vă cu umilință
Ca să cetiți cu credință
Pre această sf<i>ntă carte
Că-i folos mare foarte.
Sfi<n>ți<i>le voastr[u]<e>
Și dumneavoastră, creștini blagosloviți
Pentruca să dobîndiți pre H<risto>s,
Care p<u>r<u>rea îl doriți
Și vă rugați și pentru mine
Ca să dobîndesc ertăciune.
Mulții greșitul și smeritul Gavriil di[i]acu<l>.

Și această carte s-au scris cu cheltuiala sf<i>nții sale păr<intelui>
chirii Chirii, arhimandrit și egum<en> sfi<n>tei Mănăstiri Eișca, la anii
de la H<risto>s 1799".

Ms. 2775. Sec. XVIII (1799); 116 ff. 29,5 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele
sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor pînă la 28. Legătură veche
în piele.

GAVRIL (IERODIACONUL).

Moldova
Huși

Viata lui Petru cel Mare.

f.1 : „Viața marelui Petru samoderjeț a toată Eosiia. Scrisu-s-au
această carte, ce se săvîrșeșt în 6 cărți, cu toată cheltuiala preasfin-
țitului și iubitortîlului de D<u>mn<e>zeu episcopul sf<i>nței și d<u>mn<e>-
zeeștii Episcopii <a> Huș<u>lui, chir Inochentii, în zilei& preluminatului
d<o>mnii și oblăduitoriu a toat<ă> Țara Moldavii Io Constantin Mihail
Bacoviț<ă> voevod.

S-au scris în sf<i>nta Episcopiia [a] Ilușilor, i<ea>t 7264, iar de la
mîntuirea lumii 1756, mai 1 d<ni>".

f.211' : „Sept<emvrie> 3 coneț. L<ea>t 7265 <1756>. Și s-au scris
de Gavriil ierodi<a>c<onul> pisah o<t> Huș<i>".

Ms. 49. Sec. XVIII (1756); 211 ff. [1-109*, 100-21]); 30 x20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile
și inițialele sînt scrise cu roșu. Chenar în peniță la f. 1. Numerotație originală
a filelor.

GAVRIL (Pr.).

Transilvan
Sîtitelec-Ora

Liturghier.

f.171 : „Această sf<i>ntă Liturghie o am scris eu popa Gavril
fiindu lăcuitprin în Siitglicii, lîngă Oradiia cea Mare. Anii de la A
7247; de la nașterea lui H<risto>s 1739, m<e>s<e>ța martie 6".

f.171' : „Pentru aceasta mă rogii sf<i>nțiilor voastre, cinstiți pr
și diaconi și cetitori, cui i să va întîmpla a sluji pre această sf<i>
Liturghie, să nu mă blastăme <de> să va afla ceva lipsă în slove,
în cuvinte sau în vr-o soroacă, ce să socotească foarte bine că unde
pricepuții amii pusii pre deasupra și într<i>alte locuri am făcuții să
și amii pusii pre de laturi; că eu încă sîntii neputincioșii și o am
foarte de grabă. Cu atita sfîrșindii, să vă spășiți întru H<risto>s. Amin

Ms. 1832. Sec. XVIII (1739); 173 ff. [1-171]; 19,5 x 15,5 cm. Scrierea imită tiparul.
țialele și indicațiunile de cult sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff.
38, 99' ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

GHEDEON (MONAHUL).

Țara Romîn
Mări. Hu

Cuvinte ale sf. Efrem Șirul.

f.218 : „Sfîrșitul sf<i>ntului Efrem Harapul. L<ea>t 7265 <1756>
îun<ie> 6 dn<i>".

f.218' : „Această carte ce să numgște Efrem, iaste scrisă, de r
lui D<u>mnezeu Ghedeon monah, cu toată cheltuiala smereniei m
Athanasie ier<o>m<onahul>, ec<lisiarh> din sfîntă Măn<ăs>t<ire> Hure
Mai 15 dn<i>, 1757".

Ms. 2092. Sec. XVIII (1757); 219 ff. [f-218]; 30,5 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Textul
așezat pe două coloane. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu c
la f. 4. La f. 3' un desen în peniță îl înfățișează pe sf. Efrem Șirul, iar la f
alte patru desene, tot în peniță, înfățișează'momente din viața lui Iosif, fiul pa
hului Iacov. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

GHENADIE (ARHIMANDRITUL).

Țara Ilomîn
Măn. Coz

Miscelaneu: Pateric, Pilde filosofești, Cronologie,
Gromovnic ș.a.

f.500' : „Să ș<e> știe, cînd m-am apucat decart<e>a învăța, m
dat unchiu-mieu, ieromonah Gherasim, la dascălul Barbul la Jil
de am învățat pîr<la> cathizme, luni 8. Apoi am orbit de tot 3 ani;
trecîndu-mi m-au logodit cu o copilă și îndat<ă> am orbit iar. Do

m-am călugăriţii fără ştirea părinţilor şi a unchîu-mieu, cînd am fost de ani 14, la leat 7218 <1709> noem<vrie> 12; şi <în> duminica pravoslavna m-au lirot<o>nit diiacon părăntele> ep<i>seopul Damaschin Bîm-nice<anul> şi am fost paraecelis<iarh> ani 6 p<o>l şi eclis<iarh> ani 13.

Şi am scris această carte şi Minunile Maicii Prfecestia, apoi am îm-biat la Moscii; şi viind m-au pus la jitiia igum<eniei> Valis gheneral*) i pâr<intele> ep<i>scop Inochi<n>tie 1 an; apoi m-au pus igum<en> la Cozii<a> aceşti ani 8. Apoi m-au mai pus măr<ia> sa Co<n>standin vod<ă> 1 an, apoi iar Co<n>standin vod<ă> 1 an epitrop pest<e> mă-n<ă>stiri, apoi m-au mai pus Mihai vod<ă> igum<en> ani 7, luni 10. Acum m-am supus bătrîneţelor şi morţii. Ghen[n]<a>die arh<i>m<andrit> proin Coz<ianu>".

f.501 : „Ghenadi<e>".

Ms. 3472. Sec. XVIII (mijloc); 515 ff. [3-514*]; 14 x 9 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 385 şi 501. Legătură veche în piele.

GHEORGACHE (CLUCERUL).

Moldova

Fragment din Oxenstiern.

f.119' : „Sfîrşitii şi lui Dumnezeu laudă. O, iubiţilor şi ai miei fraţi cetitori, care[i] veţ<i> zăbovi cu cetirea pe această istornică carte ce să numeşte Ocxentie, tuturor mă rog ca, unde veţi găsi vreo greşal<ă>, să diorthosiţi; că şi eu omu fiindu, ca un om poate să fi[e] greşit, mai vîrtos fiindu şi la 60 de ani a ticăloasii vîrstii mSle ; pentru carenţă rog ca s<ă> mă ertaţi şi să fiţi ertaţi.

Scrisu-s-au cartea aceasta la 1779, iul<ie> 8; s-au sfîrşit în domnia preaîn[n]ălţatului domnu Con<stantin> Dimitrie Muruz v<oe>voda.

Eu, robul sfîntului Dumnezeu, Gheorgache vel cluce<r>".

Ms. 2773. Sec. XVIII (1779); 119 ff. 30,5 x 21 cm. Scriere cursivă. Titlul şi însemnarea copistului sînt scrise cu roşu. Frontispiciu în peniţă la f. 6. Paginaţie originală cu cifre arabe.

GHEORGHE (DASCĂLUL).

Transilvania
Iaz-Oradea

1. *Liturghier.*

f.162' : „Scriş-amii dascalului Ghiorghe această cinstită şi slăvită Liturghie, lui popa Simionu din lăzii, în casa lui Popa Floria şi' soţu-său anume Sinţă".

Ms. 4154. Sec. XVIII (început); 162 ff. 19,5 x 15,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Chenare şi frontispicii în peniţă la ff. : 1, 66, 108' ş.a. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

*) Generalul Conte de Wallis era directorul superior al Olteniei, sub Austriaci.

Transilvania
Vildul de Sus-Turdăi

2. *Liturghier.*

f.52 : „Scriş-am Ghiorghe diaculii din Vima Turdăi, în satu în Vildulu de Susu".

Ms. 4275. Sec. XVIII (început); 143 ff. [1-52, 55-142]; 20 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Desen şi chenare în peniţă la ff. : 6, 55 şi 121. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

GHEORGHE (DASCĂLUL).

Ţara Românească

Liturghier.

f. 2' : D<u>mn<e>zăeştile şi sf<i>nt<e>le Liturghii < > :acumu scrisă în zilele [a] prealuminatului şi preaîn[n]ălţatului domnului nostru Io Ioan[n]u Mcolae voevodii, cu blagoslovenia preasf<i>nţitului mitropolitii alii Ungrovlahiei, chirii JSTechiforii.

Şi s-au scrisu în sătulii Comăneştilorii, cu toată chieltuiala noastră la amilii de la zidirea lumii 7255 <1746>, de cucerniculu înt<r>e dascăl Gheorgh<i>, s<i>nii preotului Ioanii. Deche<m>vri<e> în 8 zile".

f. 31' : „Vineri în săptămîna albă, feurarii 27 de zile, vleat 7255 <1747>".

f. 134: „Această Leturghie s-au început în domnie<a> mării sale lui Ioan Necolae v<oe>v<o>da < >, la vleat 7255 <1747>, ap<rilie> 27".

f. 171: „Slavă, cinstea şi închinăciune<a> Celui în Troiţă sf<i>nt<e> slăvitului D<u>mn<e>zău, care după începutu mi-au agiutatii de am văzut şi sfîrşitul.

Iară cei ce viţi întîmpla a ceti, bucuraţi-vă în D<o>mnulii şi vă ruga pentru mine şi găsîndii greşală veri în cuvinte, veri în slove, vă rogi fraţilor să nu-mî defăimat<i> osteneala, ce să îndreptaţi cu d<u>hul blîndeţelorii, nepuindu-mi mie în ponosii. Că fiindu eu omii păcătoşi nu este ca să rămîe lucru< > fără-de greşală.

Plecatulu întru cei iubitori de ostenială, Gheorgh Comănesculi 'Vleat 7255 <1747>, fev<ruarie> 5".

Ms. 3312. Sec. XVIII (1746—1747); 171 ff. 18 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. 3, 4, 10' ş.a. Iniţiale ornate la ff. : 10', 22, 44 ş.a. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

GHEORGHE (DASCĂLUL).

Moldova

Țara Romîneas
Muscel

Alexandria.

ff. 109^v—110 : „Și am scris și eu, smeritul și rîvnitorîful de scriptura> aceasta Alecsăndrie în școala Putni<i>, în Mănăstire<a> Putnii, în anii de la zidire<a> lumii 7289, iară de la Hristos 1781, eu mai micul între dascăli Gheorghi dascăl, fe[m]vruarie în 22. [Ase gandescii pe milostivul Dumnezeu]. Iară cine să va afla ca s-o fure, să fie blăstămat de Domnul Dumnezeu și de a sa Maică Preacurat<ă> și de 12 sfinți Apostol<i>.

Iară carele va pothi <sic> ca s-o citîască sau s-o[o] cumpere de la mine, cu știința me<a> să fie, pre acela să-l blagosloviască milostivul Dumnezeu și să-i dăruiască toate cele ce le poștești de le <sic> Dumnezeu. Iară carele va faci așa, dup<ă> cuinii s-au zis mai sus, să o fure sau dîndu-o cineva, cerșindu-o cu vreun vicleșug și apoi să mi-o răpîască, zicîndii că nu î-âm dat-o sau zicîndii că nu știe ce au făcut, au ceva pricin<ă> să pue la mijlocii, numai ca s-o mistuîască, unii ca acie să fie suptîi blăs-tăm, dup<ă> cum s-au zis mai sus.

Fiindiică eu mult<ă> osteneală și cheltuială amu făcut și încă fiindu la o jlujbă <sic> gre<a> adec<ă> la slujba dăscăliei mele [cu ia de nu sîntii dascăl], dară bunul i milostivul Dumnezeu [cu] m-a scoate [milos-tivul Dumnezeu] din toate grelile și din toate nevoile; că Dumnezeu milostivul, Cel ce au făcut ceriul și pămîntul, are putere mare a călca pre scorpîi și pre balaur și putere<a> di[i]avoiului <o> au pierdu<v> și s-au stins.

Așa și cu mine; Dumnezeu m-au bolnăvit, Dumnezeu mă va însănă-țoși, măcarîi că amii nevoi grele, dară am nedejde la milostivul Dumnezeu că m-a scoate din toate cele rele și dievolești; așe gîndescii".

Ms. 1296. Sec. XVIII (1781); 114 ff. 21 x 17 cm. Scriere cursivă. Desene în peniță la ff. :. 91, 99, 105 ș.a.

GHEORGHE (DASCĂLUL).

Țara Romîneasă
Mân. Valea-Muscel

1. Slujba de obște.

f. 52^v : „Scrisu-s-au această Obște prinți nevoința și osteneala dască-lului Gheorghie. însă am scris cînd am șăzutii la sfîntă Mănăstire din Vale.

Deci pre toți carii vă veți întîmpla a ceti pre această carte, cu plecă-ciune mă rog, ca orice greșală veți afla, atîta la cuvinte, precum și la lipsa slovelorii, nu vă grăbiți a defăima, ci cu d<u>hulii blîndeții oste-nindu-vă, îndreptați și pre mine mă ertați; ca și voi, asemenea să cîști-gaț<i> ertare de la D<o>mnulu, Mîntuitoriulu H<risto>s. Iulie 17 dn<i>, 1783".

Ms. 4180. Sec. XVIII (1783); 52 ff. [2–52]; 32 x 21 cm. Scriere cursivă. Textul este așezat pe două coloane. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 2, 3, 4^v ș.a. Numerotație originală a filelor. Legă-tură veche în piele.

2. Acatistiar.

f. 36: „G<heorghe> d<ascălul>".

f. 38^v : „Gheorghie dascăl. Avgust 26, 1797".

f. 57^v : „Bobul lui D<u>mnezeu Gheorghie dascăl. Sud Mușce<v> Avg<ust> 28 dn<i>, leat 1797".

f. 77 : „Aceste Acathiste s-au scris în zilele prea luminatului și pr în[n]ălțatului domnului nostru Io Alexandru Ipsila<n>tii v<oe>vod, toată TJ<n>grovlah<ia> și mitropolitii chiriu chirii Dositheu a toată Ungri vlahiia.

S-au scris de mîna dascălului Gheorghie. Sept<emvrie> 1 dn<i> leat 1797".

Ms. 1856. Sec. XVIII (1797); 77 ff. 16,5 x 10,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 39, și 77. Desene florale la ff. : 38^v și 57^v. Numerotație originală a filelor.

GHEORGHE (DASCĂLUL).

Țara Romîneas
Vișoi-Cîmpulung

1. Scara sf. Ioan Scărărui.

f. l^v : „Leastviță, adecă Scara, care cuprinde în sine vifața sf<i>ntul preacuviosului părintelui nostru Ioan[n]ti, carele au și izvodit aceas carte ce are 30 de cazanii pentru îndreptarea călugărilor și un cuvînt de învățătură cătră nastavnic.

Și s-au scris în zilele luminatului domnu Io Mcolae Petru Mavi gheni v<oe>vod, fiind mitropolit al Ungrovlahiei chir Grigorie, la a de la H<risto>s 1786 avgustu 7 zile, cu toată cheltuiala sf<i>inții sa părintelui Dosotheu arh<imandrit>, igumen sf<i>inței Mn<ăstir> Cîmpul Lung. G<heorghe> d<ascălul>ot V<i>ș<oi>".

f. 147^v, în frontispiciu : „1786, martie 18 zile 1786".

f. 270^v : „îun<ie> 2, 1786 <cu cifre arabo.

f. 279^v : „îun[n]ie 4 dn<i> 1786. G<gheorghe> d<ascălul>".

f. 429 : „Iulie 13, 1786 <anul este scris cu cifre arabo".

f. 536 : „Slavă, laudă, cinste și închinăciune lui D<u>mnezeu, mi-au ajutații, după începutu de amu ajunsîi și la sfîrșitu.

Această sf<i>întă și d<u>mnezeiască carte, ce să chiiamă Scara scrisu-se-au prin osteneala mulții păcătosului între frați Gheorghie dascăl. Și oricine să va întîmpla a ceti pre dînsa și va afla greșeli, au în cuvînt sau în slove, să nu vă grăbiți a mă pune în ponos, ci îndreptați cu d<u>hulii blîndețelorîi; că n-au'scris îngeru, ci mină de țărîină și minte

omu păcătoș. Că pre cît iaste de anevoe omului a nu păcătui, așijderea și scriitorîului a fi fără de greșală, <că>ci toți greșimii mult.

Pentru aceasta ertaț<i>, ca și cucer<n>i<ci>ei voastre să vă dăru-iască H<risto>s lumina re minții și descoperire d<u>mnezeeștilor Lui taini, spre mîntuirea sufletelor voastre. Amin.

Ori cîți s-ar întîmpla a ceti pre această sf<i>ntă carte să zică: D<u>m-nezeu să iarte pre Gheorghie dascălu, carele au scris această sf<i>ntă carte, la anul de la zidirea lumii 7294, iară de la H<risto>s 1786, luna lui avgust 4 zile".

2324. Sec. XVIII (1786); 537 ff. [1-536]; 21,5 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1', 2, 155 ș.a. Numerație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească
Vișoi-Cîmpulung

2. Theotocarion.

f. 4 : „Theotocarion pe optu glasuri, întru care să coprind canoane ale ^Născătoarei de D<u>mn<e>zeu, cu m<o>l<i>tve de umilință, ce să cetescu în toate sările la slujba Pavecerniții pe la mănăstiri, unde sîntii adunare de părinți călugări, folositoare de sufletele celorii ce să nevoescii de aș tăia voile și celorii ce să luptă înprotiva patimilor, care acum s-au scris cu mai bune îndreptări și tocmiri ale cuvintelor decîtu cîle ce să vorii fi aflînd pe la unele mănăstiri, în zilele preain[n]ălțatului domnii Io Mcolae Petru Mavrogheni v<oe>vod și în zilele preasf<i>nțitului mi-tr<o>polit al U<n>g<rovlahiei> chiriu chirii Grigorie, cu toată cheltuiala sfi<n>ții sale părintelui Dosotheu, arhimandrit și egumenii al sf<i>ntei Mănăstiri Cîmpulii-Lungu, la anii de la Adapă 7294 <anul este scris și cu cifre arabe> <1786>.

S-au scris de Gheorghie dascălii ot Vișoi".

f. 296~: „Slavă, cinste și închinăciune Celui în Troiță Unuia D<u>m-nezeu, Care mi-au ajutat, după începutu, de amii ajunsîi și sfîrșitul.

Iară cei ce vă veți întîmpla a citi, bucurați-vă în D<o>mnulii și vă rugați pentru mine și orice greșală veți afla, veri în cuvinte, veri în slove, pentru aceasta îndreptați cu d<u>hul blîndețelorii nepuindu-ne în ponos în slove, pentru alunecarea și neputința trecerii ochilor; că precum iaste cu neputință omului a nu păcătui, așa și scriitorîului a nu greși.

Puțin ajutoriu va putea lua un bogatii de la un săracii și puțină laudă va auzi un cinstiții de la un neînvățatîi. Dreptii aceia dar și eu, știindu-mi neputința învățaturii și sărăciia bunătăților, tuturor mă rogii să mă ertați.

Oricîți să vorii întîmpla a ceti pă această sfîntă carte, ce să chiamă Theotocarion, să zică D<u>m<ne>zeu să iarte pă Gheorghie dascălu care s-au nevoit de au scris această carte.

S-au început această carte a să scrie din luna lui avgustii în 2 zile și s-au sfîrșitu la octomvrieJn 23. G)T aAa^a H AOHHS <sic> T^ A-kT, 3CMA, HiiK WT po>KA*CTKd Xi?a A*.T awns" < = de la Adam și acum anul curgător 7294 și iarăși de la Nașterea lui Hristos anul 1786. Inițialele copistului și anul 1786 se găsesc șilaff. : 15', 47, 232' și

Ms. 1315. Sec. XVIII (1786); 298 ff. [4-296]; 21 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Unele inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță, 4, 5, 20 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

GHEORGHE (DASCĂLUL).
Țara Romînească
București

Miscelaneu: întrebări și răspunsuri și
Mîna lui Damaschin.

f. 18': „Gheorghie dascăl ot mah<a>l<aua> Moși<lo>r".

Ms. 1837. Sec. XVIII (sfîrșit); 32 ff. 18,5 x 13,5 cm. Scriere cursivă. Frontispicii în la ff. : 2 și 20.

GHEORGHE (EGUMENUL).
Țara Romînească

Miscelaneu teologic: Mîntuirea păcătoșilor și
* Istoria muntelui Athos.

f. 549 : „Gheorghie (?) eg<u>m<enul> Codm<enii>. 1786, mai 2 luoat sfîrșit".

Ms. 2172. Sec. XVIII (1786); 549 ff. [1-517 , 519-549]; 21 x 15,5 cm. Scriere cu Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1 și 519. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

GHEORGHE (LOGOFETELUL).
Transilvania
Brașov

Cronici moldovenești.

f. 397' : „Și l-am prepus eu Gheorghie îog<o>fețelul, otv<e>l s<sters>, în cetatea Brașovului, la l<ea>t 7226 <1718>, ghen<arie>

Ms. 580. Sec. XVIII (1718); 397 ff. [3-385, 390-396]; 21 x 14 cm. Scriere cursivă! Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 3. Vinietă la f. 7 . Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

GHEORGHE (Pr.). " Transilvania
Giurtelec-Sălaj

Penticostar.

f. 1 : „Penticostar scris de popa Georgie din Giurtelec, la annl 1771".
<însemnarea este modernă, copiată, probabil, de pe copertele manuscrisului
ce nu ni s-au păstrat și o dăm cu rezerva cuvenită>.

Ms. 2393. Sec. XVIII (1771); 84 ii'. [1-7f]; 21,5 x 16,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlul,
inițialele și indicațiunile tipiconale și de cult sînt scrise cu roșu. Frontispicii în
peniță la ff. : 1, 14', 22 ș.a. Numerotație originală pentru primele 27 file.

GHEORGHE (Pr.). Transilvania
Prejmer-Brașoi*

Miscelaneu: Pilde filosofești, învățături morale ș.a.

f. 207 : „Și s-au scris aceste Pilde filosofești după carte tiparnică,
de robul lui D<u>mnezeu erei Gheorghe și de un copil al mieu, Bodiom
la anul 1775, mai 21, cînd lăcuiam la orașul Prejmirii".

Din pricina unității grafice nu ne putem da seama care a fost con-
tribuția lui Eodion copiiul; probabil a dictat textul după un alt manuscris.

Ms. 3820. Sec. XVIII (1775); 293 ff. [4—258]; 10,5 x 8 cm. Scriere cursivă. Titlul și iniția-
lele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 4. Legătura veche în piele se
păstrează sub legătura modernă.

GHEORGHE (SHIMONAHUL). Țara Românească

Sf. Ioan Damaschinul, Pentru credința cea pravoslavnică.

f. 225 : „Sfîrșitulii cărții a patra și a ceii mai de pre urmă a Ioan[n]ului
a Damaschinului, Pentru credința cea pravoslavnică. 1798, iuni<e> 28.
Și s-au prescris această 'carte a sf<i>ntului Ioan[n]u Damaschinii a doao
oară de pre igvodul <sic> ce s-au scos întîi de pre ellinica grecescu, de
mult păcătosul Gheorghie shimonah".

Ms. 5256. Sec. XVIII (1798); 225 ff. 24 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt
scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

GHERASIM (IERODIACONUL). Țara Românească

Dioptra.

f. 1 : „Dioptra sau Oglindă, cum ai zice : Priveliște de lume văză-
toare (care s-au găsit la biserica Sf<i>nților 40 de Mucenici din București,
metoh Episcopii Bîmnic<ului>), tîlmăcită du pe slovenie pe rumînie de un
Staico dascălul, însă veche și fără<ă> de înțelegere ; și iaste făcută trei tomure

și tomul de capete patruzeci, care să fac capete o sută și doaozeci, a
dă iznoavă diorthosită după gram[m]atica rumînească, adusă la lum
și sintetisită și împodobită cu cinci felîuri de stihuri : adecă un felîu
silabe 15, altul cu silabe 12, altul cu 8, iar altul pe 7 și altul pe cinci.

Acum de iznoavă, în zilele luminatului domnii Io Mcolae P
Mauroghenii v<oe>v<o>d, arhiepăstorind în scaunul Mitropoliei chir Co
a Ungrovlahiei, la amil de la zidirea lumii <loc gol>, iar de la H<ris>
1789 <anul este scris și cu cifre arabe>, cu cheltuiala și îndemnarea d
nealui chir Mihalache, dascălul [a] psaltichiei și prin osteneala și așăz
și scrisul cucernicului ierodîiacon Gherasim".

Ms. 334. Sec. XVIII (1789); 110 ff. [1-109]; 30,5 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titluri
inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1 și 75. Numerot
originală a filelor.

GHERASIM (IERODIACONUL). Țara Românească
Mân. Căldăr

*Miscelaneu teologic: Cuvinte ale sf. părinți, Scrisoarea
starețului Paisie ș.a.*

f. 100 : „1799, iulie în 27 de zile".

f. 87^v : „1801, ianuar 20. Scrisă în sf<i>nta Mănăstire Căldăruș
de Gherasim ierodiacon" mumele este criptografiat>.

f. 1 : „1802, fev<ruarie> 13".

Ms. 1592. Sec. XVIII-XIX (1799-1802); 104 if. [1-100]; 23 X 16 cm. Scriere cur
Titlurile, inițialele și trimiterile marginale sînt scrise cu roșu. Frontispicii col
la ff. : 1, 39 și 47. Numerotație originală a filelor pînă la f/45. Legătură v
în piele.

GHERASIM (IEROMONAHUL). R

Psaltire cu tîlc.

f. 83^v : „Scriș-am în sf<i>nta cetate a Chievului, cînd înpără
Ecaterina și cu fiiul ei Pavel Petrovici, fiind și noi cu părintel<e> Ioanico
pentru închinarea sf<i>ntelor moaște și cu alte trebi.

Și am scris la Podolie, în casa lui Dimitrie Ivanovici. Martie,
6, 1766, Gherasim ier<o>monah".

f. 8^v : „S-au tîlmăcit această carte de pre <altă carto slovenea
tipărită în sf<i>nta Lavră Pecersca <din Chiev>; și s-au tîlmăcit
pre rusie pre rumînie de un dascălîi, Isaiîa ieromonah.

Scriș-am această sf<i>ntă carte întru cea vestită și de D<u>mne
păzită cetate și grădina Maicii Precesti<i> Chievul, la Podolie, în zi
cînd înpărăîîa Ecaterina înpărăteasa și cu fiiul său Pavel [Pavel] Pe

vicii. Si am scris în casa lui Dimitrie Ivanovici. Ani<i> de la H<risto>s 1766.

Scris-am eu, Gherasim ieromonah, hagi<u>, maîu, zil<e> 22".

Ms. 716. Sec. XVIII (1766); 214 ff. **[4-214]**; 20 x 16 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu și .vinieta în peniță la ff. : 4, 6, 8° ș.a.

GHERASIM (IEROMONAHUL PUTNEANU).

Moldova

Pomelnicul mănăstirii Pîngărași.

f. 1: „Pomen[n]eculu [alți] sf<i>nței Mănăstiri Pangarașii, carele s-au prgfăcutii acum întii de pre celii vechiu precumti. să vîde, cu toată osîrdiia și cheltuiala [a] preacinstului părinte a sf<i>nției sale chirii Ohiril[l]ii, ieromonahulii, fiindu igumenu alii aceștii sf<i>nțe[i] Mănăstiri, unde să cînstește hramulii [a] Sf<i>ntului, marelui mucenic Dimitrii, izvorîtorul de mir, întru întîia d<o>mnie a preaîn[n]ălțatului domnului nostru, măriia sa Mihailii Constantinovici Suțul v<oe>v<o>d, fiindu mitropolit Țării Moldavei preasfinția sa chirio, chirii Iacov.

Și s-au scrisu de mine, nevrdnecul întru ieromonahi hagi Gherasim Putneanul, la anul 1793, sep<temvrie> 13".

f. 44^v : „Preacinstii părinți, carii vă aflați petrecători în sf<i>nta Mănăstiri Pangarașii. Cumii întru această vrăme de acumii, așa și cei ce vor fi în vremile viitoare, cu cucerie și cu multă smerenie și plecăciune mă rogu dragostei sf<i>nților voastre, să nu puneți bănuială asupra mea, căruia amu scrisu Pomen[n]eculii acesta, pentru că s-au mutații o seamă de ctitori de la zilele și locurile lorii la alte zile, căci aceasta n-amu făcuții dinu voia mea, ce dinii întîmplare; căci [că] n-au fostii Pomeneculii celu vechiu de față cîndii amii scrisu Sinaxariulii și eu amu urmații după Pom6n[n]eeulu'sf<i>nței Mănăstiri Neamțului, lăsîndii locurile pentru numele ctitoriloru, darii nu s-au nemeritti toate ; însă locurile pe unde s-au mutații numele ctitoriloru sîntii bune.

Iară eu iarăși mă întorcu cătră dragostea sf<i>nțielorii voastre și cu umilînță căzîndu mă rog să mă ertați, ca și milostivului D<u>xmnezeu să vă iarte pr6sf<i>nțiele voastre. Amin. Hagi Gherasimii ieromonah Putneanul, bivii igum<en> Agapiei. 1793, sep<temvrie> 13".

Ms. 4612. Sec. XVIII (1793); 44 ff. 35 x 23,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, parte din text și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Chenar, frontispicii, vinieta și inițiale ornate la ff. : 1, 2, 4 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

GHERGHEL (GAVRIL).

Moldova (?)

Evangheliar.

ff. 5^v—6 : „<...> Nedejdiundu pre agiutoriul atotputernecului Dum-n<e>zău pus-am nevoință eu, cel mulții păcătos și greșit Gavriil Ghîarghel și am scris această presv<i>ntă și întru tot cinstita Ev<an>g<he>lie.

Atotii putiarnecul și mulții milostivul Domnul Dumnăzăul și Mtuitorîul nostru I<isu>s H<risto>s să o pri[i]mască întru al său visteaprecum au pri[i]mit cei doi bani a<i> văduvei; și ca un m<i>l<o>stiv iarte păcatele mele, pri[i]mindii osteniala mea să mă învrednicească părăției Sale.

Pentru aceia dară, cuvioșilor preuți și alți pravoslavnici cetiti agiutîndu-mi atotii putiarnecul Dumnăzău, după începutu de am văzu și sfîrșitul, rogu-mă, pre unde veți afla greșiții, ori cuvîntul neplinit, vr-o slovă pusă unde nu s-ar fi căzuții, ca să nu mă daț<i> defăimării, cu d<u>hii de blînd&te să îndreptați și pre mine, cel mulții păcătos ertați, pentru Cel ce ni-au poroncit noaî de șîapteazăci de ori cîte de șia să ertăm unii altora greșealile, că de vom erta, ertani-să-va noaî.

Căce [că] ființa omeniască, ca o purtătoare de trup și a greșiră ia pre lesne lunecătoare; iară cea desăvîrșită negreșală numai singurii Dumnăzău sau dații, a Căruia îaste slava și puterea în nesfîrșit<i> v& Amin.

Anul de la facerea lumii 7244, iară de la întruparea Domnului Mîntuitoriului nostru I<isu>s H<risto>s 1736, mart<ie> 22. Iubitului ceti de tot binele voitorîu, Gavriil Ghîarghel, biv vel căpitan. Anno Deu <s> 1736".

f. 136^v : „Iubiților cetitor<i> <....> Agiutîndu-mi întru tot putiarnecul Du<m>n<e>zău au luat și sfîrșitul, arătîndu-mă celor înțelepți nevoitor<i> dascăli cu această [de] b<la>goslovie cu patru strune și cu dulcel<e> glas alăută <....>. Deci cuvi[i]oșilor preuți și pravoslavni cetitor<i> rogu-vă, aflîndu greșal<e> să nu mă defaimaț<i>, ertîndu-cu duh blîndu îndreptaț<i>. Gavriil Ghîarghel biv vel căpitan".

Ms. 761. Sec. XVIII (1736); 136 ff. **[1,4-136]**; 31 x 18 cm. Scrierea imită tiparul. Un litere, mai ales din titluri, sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 9. Inițiale ornate la ff. : 4, 9, 11^v ș.a. Numerotație originală a filelor.

GHERGHIE (LOGOFĂTUL).

Țara Romînească

Fragment din Minunile Maicii Domnului.

f. 170^v : „Ostenitori fiind la tot scrisul cărții aceștifa, a Minunii Preasfîntei Născătoarei de Dumnezeu, pînă la un loc s-au scris de Gherghie log<ofăt> za divan, iar de la un loc încoace s-au scris de Mihaiu logofete Cernătescul ot sud Meh<edinți>, de la dumnealui Iordachie Crețules velichii dvornic, cînd au fost cursul anilor 7234, iar de <la> H<risto>s 1726".

Ms. 1631. Sec. XVIII (1726); 207 ff. **[aproximativ 1-65]**; 18,5 x 14 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Chenare colorate la ff. : 1 și 30. Inițiale ornate la f. 30. Legătură veche în piele.

GHERONTIE (MONAHUL).

Moldova

Cuvinte pustniceşti ale sf. Isaac Şirul.

f. 37 : „1778, mai 5".

f. 555 : „Sfîrşitulîi cuvintelorîi precucuviosului părinte Isaacii Si-
rului.S-au tălmăciţii dinii limba cea ellingească şi s-au scris de nevred-
nic întru călugări, monali Gherontie, a treia oară cu aceasta".Ms. 2113. Sec. XVIII (1778); 595 ff. [1-555, 561-595] - 23,5 x 17 cm. Scriere cursivă.
Titlurile şi unele iniţiale sînt scrise cu roşu. Frontispiciu în peniţă şi iniţială ornată
la f. 37. La f. 36' un desen în peniţă, executat de altă mînă, înfăţişează pe sf. Isaac
Sirui. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

GHERONTIE (MONAHUL).

Moldova

Mân. Neamţ()*1. *Slujba pocrovului.*

f, 58' : „1800, Gherontie păcătosul, monah".

Ms. 956. Sec. XVIII (1800); 65 ff. [4-U, 14' -58']; 23 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile,
iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la
ff. : 4 şi 16. Numerotaţie originală a filelor.2. *Slujba pocrovului.*f. 1, scris de altă mînă : „Această cărticică ce are întru sine Slujba
pocrovului s-au scrisu de cucvioşia sa ieromonahul Gherontie, tipograf
de la sf<înta> M<ănăstire> Neamţul şi însuş<i> au afierosit-o sf<i>ntei
Mănăstiri Slatena, ca să fie pentru'trebuinţa bisericii în vremea rînduită,
nedizlipindu-o nimine de la aceştii sf<înt> lăcaşii. 1813, octom<vrie> 1".Ms. 2678. Sec. XVIII (sfîrşit); 26 ff. [2-25]; 21,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele
şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Paginaţie originală.

GIURESCU (LOGOFĂTUL IONIŢĂ).

Ţara Romînească
*Prahova**Miscelaneu: Trepetnic, Oromovnic, Reţete, Calendar,
Alexandria ş.a.*f. 136¹⁻² : „Bu fiind omii fără<ă> de zminţeală,
întinseîu condeîu<i> în cerneală
Şi mă apucaiu a scri[i]e,
Această Alexandri[i]e.Şi Dumnezeu mă învrednici
Dă scriseîu pînă să sfîrşi.
Ci mai întîiu mă rog,
Ori cine va vrea să citească,
Să nu mă ocărască,
Că nu sîntu îngeru zburător,
Ci sîntu omu muritor.
Şi degitile mele vor putrezi;
Iar cine mă va pomeni
Şi pă el Dumnezeu să-l erte
Şi să-l ducă pă căi drepte.
Iar cel ce mă va blestema,
Dumnezeu să-i dea plata.Şi am scris, mult robul lui Dumnezeu Ioniţă log<ofă>t din sără
jud<e>ţului Prah<o>v<a>, fiind mitrop<o>lit ţării chir Dosithei şi do
Ţării Eumîneşti Co<n>standi<n> Gheorghe Hangeri v<oe>v<o>d, la
dă la zidirea lumii 7307, februarie, iar dă la H<risto>s 1799 fevr<ua>
fiind îndemnătoru dă s-au scris aceste, dumn<ea>lui Păun Săulesc
biv pah<arnic>. Ioaniţi Gîurescu, <17>99 fevr<uarie>".Ms. 270. Sec. XVIII (1799) ; 150 ff. [1, 4-67, 71, 73—136', 148] ; 20 x 14 cm. Scriere cur
Fi ontispicii colorate la ff. : 73, 75, 77' ş.a. Legătură veche în piele.

GIURGIU (Pr.).

Transilvan
*Lunca Sprie-C**Miscelaneu: Molitve, Cîntări bisericeşti,
Psalmi ş.a.*

f. 151' : „Scris-am eu popa Giurgiu di în Lunca Sprei" <sic>.

Ms. 46*2. Sec. XVII (sfîrşit); 208 ff. [aproximativ 7-151', 153-208']; 20,5 x 14,5
Scrierea imită tiparul. Unele titluri sînt scrise cu roşu. Frontispicii în pen
ff.; 7,19', 43' ş.a. Iniţiale ornate la ff. : 44', 99', 155 ş.a. Legătura veche în
se păstrează sub legătura modernă.

GIURGIUVEANU (ION).

Ţara Romîn

*Miscelaneu: Oraţie de nuntă, Visul Maicii Domnului,
Vedenia sf. Macarie ş.a.*f. 2 : „Scris-am eu Ionii Giurgiuveanîi, sin Stanii, în leat 1797"
cifre ara,be şi chirilice>.f.2' : " „Dumneavoastră, pravoslavnici creştini cititori şi de H<rist>
iubitori, oricare vă veţi întî<m>pla a citi pe ace<a>stă sfîntă şi du
zeiască carte, Ipistolie, să o citiţi cu luoare aminte, că slovine sîntu ru
neşti şi cuvintele cam proaste la poveşti, că orice greşală veţi găsi că

din tipării, ci e din lutul olarilor, ce-i mai prostu să <nu> ne înpuțiți <sic> în ponos ca și voo să vă fie lesne ertătoru H<risto>sii Dumnezeu că mulții fiindu slavă [Celu<i>] Celui ce n<e>-au ajutații de am ajunsii și la sfîrșitu".

Ms. 1130. Sec. XVIII (1797); 31 ff. 12x9 cm. Scriere cursivă. Desen în peniță la f. 3^v.

GIURGIUVEANU (TUDOR).

Țara Romîneasă
București

*Miscelaneu: Viața lui Constantin cel Mare,
Eustatie Plachida, Descoperirea sf. Liturghii,
Sindipa, Cronograf ș.a.*

f. 30 : „Tudor Petre".

f. 40 : „Todor sin Petre 1781, mart<ie> 14 dn<i>".

f. 68 : „Sfîrșitul Sindipii filosoful. Leatu 1781, Tudoru Petre, apr<ilie> 10 dn<i>, zile". ®

f. 149^v : „Adastă cărticică iaste a lu<i> Tudor sin Petre GiurgiuveanuL S-au scris în București la leat 1782, oc<tom>v<rie> 25 ; dă cînd s-au început a scrie arată la începutu".

Ms. 1766. Sec. XVIII (1781); 209 ff. 30 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii și inițiale ornate la ff. : 30, 42^v, 69, 77 ș.a. Legătură veche în piele.

GORAN.

Țara Romîneasă

Fragment din cronica lui Badu Greceanu.

ff. 8 și 10^v : „Goran".

Mențiunea lui N. Iorga din *Cronicele muntene*, în *Analele Acad. Rom. Mem.* i[^], s. II, 21 (1899) p. 256 și 441, privitoare la copierea manuscrisului 465 de către Asan Cămărașul, semnat la f. 16, nu ni se pare concludentă. Din potrivă, grafia numelui „Goran" este apropiată de grafia întregului text al manuscrisului.

Ms. 465. Sec. XVIII (mijloc); 26 ff. 22 x 15 cm. Scriere cursivă. Unele inițiale și date sînt scrise cu roșu.

GOȘTONĂ (PROCOPIE).

Moldova

Cazanii.

f. 5 : „Cazanii ce cuprinde în sine Ev<an>g<he>liile tîlcuite ale duminecilor de preste anii <.....>acumîi într-acesta chipii s-au scrisu în zilele preaîn[n]ălțatului împăratu alii Eomaniloru Iosifu alu optulea <sic>, cu bl<a>goslovenia preotului Grigorie, cu cheltuiala pururea

pomeniților ctitori de la satul <tăiat>, unde să cinstește hra sf<i>nților voevoz<i> Mihail și Gavriil, la anul de la zidirea lumii 7 iară de la mîntuirea lumii 1784".

f. 52^v : „1784, Precop Goștona".

f. 57 : „Scris-ai <sic> eu P<rocopie> B. G<oștonă>, 1784".

f. 87^v : „Ctitori<i> aceștii cărți sintii aceștia : Vasilie, Iosifu."

f. 95 : „Procopie Goștonă".

Anul copierii este menționat și la ff. : 61^v, 67 și 69^v.

Ms. 1237. Sec. XVIII (1784); 99 ff. [4^v-S9^v]; 34 x 21,5 cm. Scriere ce imită tiparul și s cursivă. Numeroase frontispicii, inițiale ornate și desene, toate lucrate în pe Numerotație originală a filelor.

GRECEANU (IERODIACONUL NICODIM).

Țara Romî

Theotocarion.

f.1: „Theotocarion, adică Canoane de rugăciune către preasf<i> Născătoarea de D<u>mn<e>zeu, alcătuit pă 8 glas<uri> ce săcîntăpe t zioa la cetirea Pavecerniț<ii>, tălmăcit<e> dup<ă> cSle grecești, iar a scrise de mine mult păcătoșul Mcodim Greci<anu>, nevred<ni>c ierod<ia>c<on>, icon<o>m sf<intei> Mă<nă>st<i>ri Tismana, în z preasf<i>nîțului> episc<op>, chir Nectarie, igumenind Mă<nă>st<i>ri sfințda sa> părint<e>le arh<imandxit> chir Ștefan. Leat 1795 [179

f. 2. : „Predoslavie. Cinstit preacuvioase sfințiia ta părint<e> an m<andrit>, igum<en> al sf<i>ntei Măn<ă>stiri Tismana, cu căzută p <ă>cîune închinîndu-mă, sărut cinstită mina sfinții <tale>.

Cu smerenie arăt sfinții tale pentru această carte ce să num grecește Theotocarion, întru car6 să coprind canoane de rugăciune c preasf<i>nta Născătoarea de D<u>mn<e>zeu și pur<u>rea Fecioara Mă alcătuite pă 8 glasuri ce să citeșcii în fieștecare zi, seara la Pavecern după „Crez întru unul D<u>mn<e>zeu", care s-au tîlmăcit după g pre limba noastră rumîneasă, în zilile și cu porunca răposatului i fericire <a> preasfințitului mitropolit chir <loc gol>, daru nedat tipar; și de atunci pînă acum să și urmează citindu-să în sf<i>nta M polie a Bucurgștiloru, precum și la sf<i>nta> Mun<ă>stire Căldăroșă la alte locuri, în fieștecare zi, neîncetat, dup<ă> tipic.

Și văzînd că iaste lucru trebuincios a să afla și a să urma la tecare pravoslavnic, mai vîrtos la sf<i>nteile măn<ă>stiri, unde iaste nare de părinți spre umilință și zdrobire de inimă, îndemnîndu-m în puțină vrîme cu îndeletnicire<a> ce am avut, o am prescis și cară, după ce o am închinat aceiaș<i> prea milostive Stăpîne, ce să p nuiaște într-acest lăcaș, mai întîiu o aduc către milosîrdia drag ce<le>-i părintești și păstorești a sfinții tale, ca la un povățuitor s tescu și hrănitor ce ne ești noaoă, tuturor fraților cei întru H<risto> aceștii obști, rugîndu-mă să fie pri[i]mită osteneala mea, precum și H<ris

D<o>mnul nu au lepădat prinosul văduvii; și prin părinteasca rostire să să pue și în orînduîala ca să să urmeze, precum <este> și la alte sfinte beserici, a să citi la vreme. Ca din toți cîți să vor întîmpla a citi, doar să va milostivi Maica Ziditorîului a ne mîngîia cu luminare spre cale sufletești și împărtășire de viața cea vecinică.

Al sfinții tale mai mic și plecat slug<ă>, Mcodim ierodda>c<onul>, Jcon<o>m T<ismanei>".

Ms. 2097. Sec. XVIII (1795); 126 ff. 30,5 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Chenar în peniță la f. 1, iar la f. 1' se găsește un desen ce-l înfățișează pe sf. Nicodim. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

GRIGORAȘ (SIN VASILE URICARIUL).

Moldova

1. *Cronici moldovenești.*

f.2 : Aceștii Leatopiseșu a<l> Ț<ă>rîi Moldovei de descălecatul și întîi de Traian împăratul Eîmului cu rîmlfnii și pentru a doa descălcare de Dragoș vod<ă>, l-au făcuții cu toată cheltuiala <lui> Toade* Costache 3 <treti> logofătii, în zilele prealuminatului și în[n]ălțatului domnu Io Mihai Eacoyiți voevod, în al unsprăzacele an a în[n]ălțatei domnii, la a trifa domnie a mării sale, în anii de la zidirea lumii 7234 <1726>, m<e>s<e>ța aprili<e> 25".

f. 207 : „Die bine voitoriu iubitului cetitorîu, Gligoraș s<i>nii Vas<i>-lie Uricaru am scrisu".

Ms 115. Sec. XVIII (1726); 208 ff. [2—207]; 32 x 19 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile, inițialele și cifrele sînt scrise cu roșu. Titlul este încadrat într-un chenar în peniță. La f. 2' un desen în peniță, reprezintă crciarea Evei din coasta lui Adam. Frontispirii și desene în medalion la ff. : 5', 9, 43. Numerotație originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Moldova

2. *Cronici moldovenești.*

Ms 103. Sec. XVIII (prima jumătate); 178 ff. [aproximativ 1—176]; 32 x 21 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile, anii și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1 și 5. Inițiale ornate la ff. : 1, 5, 6 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legăturii veche în piele.

Moldova

3. *Cronici moldovenești.*

238. Sec. XVIII (prima jumătate); 346 ff. [2—317]; 33 x 20,5 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile, anii și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 2, 5, 9 și 47. Ultimul frontispiciu cuprinde, în medalion, portretele voevozilor Sas, Dragoș și Lațcu. Inițiale ornate la ff. : 5, 9, 15 ș.a. Numerotație originală a filelor de la f. 9.

4. *Cronici moldovenești.*

Mi. 256. Sec. XVIII (prima jumătate); 91 ff. [1--5,9-91]; 26 x 19,5 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu.

5. *Cronici moldovenești.*

f. 213' : „De bine voitor iubitului cetitor Gligoraș s<i>nii Vas Uricariului".

Ms. 354. Sec. XVIII (prima jumătate); 214 ff. [3—213]; Scriere cursivă veche. Titlurile, anii și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 3, 5', 9 și 44. Ultimul frontispiciu cuprinde în medalion, portretele voevozilor Sas, Dragoș și Lațcu. Inițiale ornate la ff. : 5', 9, 15 ș.a. Numerotație originală a filelor.

6. *Letopiseșul Țării Romînești.*

Ms. 910. Sec. XVIII (prima jumătate); 70 ff. [4—67]; 30,5 X 20,5 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Chenare și frontispicii în peniță la ff. : 1 și 6. Inițiale ornate la ff. : 6, 7', 31 ș.a. Legătură veche în piele.

Ir

7. *Catastihul averii lui Gheorghe Ursachi.*

Ms. 4082. Sec. XVIII (prima jumătate); 153 ff. f146-146'; 29 x 19 cm. Scriere cursivă veche. Numerotație originală a filelor.

GRIGORE (IERODIACONUL RÎMNICEANU).

Țara Românească
Rîmnicul-Vîlci

1. *Miscelaneu teologic: Rugăciuni și Rînduîala călugăririi.*

f. 88' : „Scrișă în Ep<i>scopiia Eîmnicului de Grigorie ierodda>c<onul>, 1780. Iarii pre dragostea voastră rog, iubiților în D<o>mnul pentru greșalele ce să vor fi întîmplat din alunecarea minții, ertați, în tîndii cu d<u>hu pacinic și H<risto>s I<isu>ș să ocîrmuiască în viața voastră și fericirii veacului de al optulea să va învrednicească

Ms. 2025. Sec. XVIII (1780); 88 ff. 19,5 x 14 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Desene în peniță la ff. : * și 62'. Numerotație originală a filelor începînd cu 190. Legătură veche în piele.

Țara Românească
Rîmnicul- Vilcea

2. *Miscelaneu teologic: Teologie polemică. Istoria
muntelui Atlîos, fragment de Pateric, JEshatologie și
Viața sf. Artemon.*

f. 92^v : „1780, iunie 20. Prescris-u-s-au în sf<î>nta Episcopie a Eîmnicului, de smeritulii ierodiacon Grigorie Rîmniceanulu, cu cheltuiala lui Eafail, mon<a>h din sf<înta> Măn<ăs>t<ire> Hurezii".

f. 105^v : „în Ep<is> copiia Eîmnicului scrisă, cu cheltuiala lui Eafailii monah. Sept<emvrie> 22, 1780".

f. 127^v : „1780, Grigorie Eîmniceanul, ierod<iacon>".

Ms. 2570. Sec. XVIII (1780); 127 ff. [1-92*, 96-105^v, 111 — 125, 127^v]; 34 x 23 cm.. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 1. Inițiale ornate la ff. : 1, 4^v, 6^v ș.a. Numerotație originală a filelor pînă la f. 79. Legătură veche în piele.

Țara Românească
Rîmnicul- Vilcea

3. *Varlaam și loasaf.*

f. 96^v : „S-au scris de ierodiaconul Grigorie Eîmniceanul, cu cheltuiala ieromonahului Eafail. 1781, mai 18, în sf<î>nta Episcopie a Eîmnicului".

Ms. 2577. Sec. XVIII (1781); 96 ff. 33 x 22,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

Țara Românească
Rîmnicul- Vilcea

4. *Istoria Țării Eomînești.*

f. 30^v : „S-au prescris de Grigorie ierodiaconul din Ep<i>scopiia Eîmnicului, cu cheltuiala monahului Eafail. 1781".

Ms. 4650. Sec. XVIII (1781); 30 ff. 32,5 x 23 cm. Scriere cursivă. Titlul și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu și inițială în aur la f. 1. Numerotație originală a filelor.

Țara Românească
Rîmnicul-Vilcea

5. *Oglinda bogosloviei.*

f. 54 : „S-au prescris în sf<î>nta Episcopie a Eîmnicului de smeritul între ierod<iaconi> Grigorie Eîmniceanul, cu cheltuiala sf<i>nții sale

părintelui chir ^Tectarie ierom<onahul>, iconom sf<i>ntei Ep<is>c<ie> 1783, oct<omvrie> 4 dn<i>".

Mențiunea este scrisă și în grecește, cu mici deosebiri textuale.

Ms. 2712. Sec. XVIII (1783); 59 ff. [1-54] ; 32 x 22 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 3. Numerotație originală a

Țara Românească
Rîmnicul-Vilcea

6. *Oglinda bogosloviei.*

f. 242 : „Oglinda b<o>gosloviei, scoasă de pre limba slovenă în limba rumînească de oarecare arhimandriții și scrisă acum a s<f>ntului Ioan oară în sf<î>nta Episcopie a Eîmnicului, în zilele preaîn[n]ălțatului de la Io Mihailii Oo<n>standin Suțului voevodii, păstoriu fiindu în scaunul rînului preasf<i>nția sa părintele chir Filaretii, episcopul Eîm<niculu> în anul 1784, noem<vrie> 20.

Scrisă de Grigorie Eîmniceanul".

f. 246^v : „1784".

f. 306^v : „S-au prescris în sf<î>nta Ep<i>scopie a Eîm<niculu> smeritul între ierodiacon<i>, Grigorie Eîmniceanul".

Ms. 1388. Sec. XVIII (1784); 307 ff. [242-306]; 30 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Chenar colorat la f. 242. Frontispiciu și inițială în aur la f. 242. Miniaturi la ff. : 242^v și 246^v. Numerotație originală a

Țara Românească
Rîmnicul-Vilcea

7. *Varlaam și loasaf.*

f. 216^v : „S-au scris în sf<î>nta Ep<i>scopie a Eîmnicului, de smeritul între ierodiaconi Grigorie Eîmniceanul".

Mai jos : „, ТѢЖ §<x7ravY) TOU ay^ou apxt[xavSpiTou xup napfrsviou ap xav] aavou, sv STSI a7roysvv7]asco(; xpiGTOv 1784".

<=>cu cheltuiala sfîntului arhimandrit chir Partenie Argeșanu în anul de la Nașterea lui Hristos 1784>.

Ms. 2510. Sec. XVIII (1784); 222 ff. [1-218]; 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Unele inițiale sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească
Rîmnicul-Vilcea

8. *Floarea darurilor.*

f. 1 : „Și s-au prescrîsii acumu de Grigorie ierodiacon".

f. 131 : „S-au scris în sf<î>nta Episcopi<e> a Eîm<nicului>, de smeritul Grigorie ierod<iaconul>, cu chieltuiața sfinții sale părintelui iconom chirii Nectarie".

Ms. a fost copiat după cartea tipărită la Snagov în anul 1700.

M[^] 2215. Sec. XVIII (aproximativ 1780); 131 ff. 16,5 x 10,5 cm. Scriere cursivă. Titlul și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1[^] și 4. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

9. *Rugăciuni pentru iertarea păcatelor.*

f 9^v : „1798, dec<e>mv<rie> 10. Thoma leg<ă>t<orul>". înseninarea este a lui Grigorie Eîmniceanu.

Ms. 2519. Sec. XVIII (1798); 9 ff. 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1 și 7^v.

Țara -Românească

10. *Oglinda bogosloviei.*

însemnarea de la f. 58 : „S-au prescriș în sf<î>nta Mitropolie a Bucu-reștilor de mult păcătosul Toma cu chieltuiala sfi<n>ț<iei sale> păiîn-relui Cleonic, ierodiac<onnl> sf<intei> M<itropolii> a Buc<ureștilor>, 1795, octomv<rie> 18", ne îndreptățește să credem că Grigore Eîmniceanu, a cărui grafie este evidentă, a folosit un manuscris copiat de Toma la 1795.

Ms. 4413. Sec. XVIII (sfîrșit); 58 ff. 30 x 21 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță și inițială ornată la f. 3. Numerotație originală a filelor.

Țara Românească

11. *Miscelaneu: Pastorală mitropolitului Dosiihei al Ungrovlahiei și Cuvînt al lui Ioan egumenul Raithului*

Ms. 2015. Sec. XVIII (sfîrșit); 385 ff. [aproximativ 183 — 194*]; 22 x 15 cm. Scriere cursivă. Al doilea titlu și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 187. Legătură veche în piele.

Țara Românească

12. *Ceaslov.*

Ms. 2521. Sec. XVIII (sfîrșit); 476 ff. [1-2, 4-476*]; 21 x 7,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 9^v, 62^v, 346 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

13. *Mîna lui Damaschin.*

f. 8^v, la sfîrșitul Prefetei : „Grigorie arhimandriții Eîmniceanu".
f. 7^v, anul copierii : „1808".

Ms. a fost copiat după cartea tipărită la Sibiu în anul 1793.

Ms. 2314. Sec. XIX (1808); 135 ff. 12,5 x 6 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Chenar, stema țării și frontispicii în peniță, la ff. : 1[^], 2[^]. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

14. *Miscelaneu: Aritmetică, Pascalie, Trigonometrie.*

Ms. 1081. Sec. XIX (început); 225 ff. 11-76, 178-181, 214-217. Restul filelor, în latină și grecește, sînt scrise probabil, tot de Grigore Rîmniceanu]. 20 x 8 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și cifre sînt scrise cu roșu. Paginație originală cu cifre.

Țara Romînească

15. *Prefață și Scară la Aritmetica lui Mantiei Glyzunios.*

Ms. 1316. Sec. XIX (început); 180 ff. [4-10]; 22,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 7. Legătură veche în piele.

GRIGORE (IEROMONAHUL).

Țara Romînească

Mân. Tismana.

Fragmente din Pomelnicul mănăstirii Tismana.

Cf. Ms. 2500, f. 4^v : „>Aeest pomg<lni>c cînd s-au făcut, aflînd și eu aci la Mă<nă>st<i>rea Bistrița, lîngă sfinția sa părint<e>le arhi-dritul chir Ștefan, ig<u>m<enul> Tismenei, fiindu-i ucenic și de o gîrie și de preoție, amii scrisu eu cu mîna mea, din porunca sfințiii toat<e> scri[i]sorile cît<e> arată la începutul Pom6ni[i]cului celui și la sfîrșit, cu plată de la sfinția sa, coaie unsprăzece și coala cîte p șapte; iar temeiurile sînt zugrăvit<e> și scrise de altă mîna.

Mă rog părinților să fiu neuitat și eu lasf<i>ntul jertvelnie. Al t ror plecat, Grigorie ierom<o>nahu<l> Tismenei'.

Sec. XVIII (1798). Scriere cursivă.

V

\\

GRIGORE (IEROMONAHUL DE LA COZIA).

Țara Romînească

Mân. Cozia.

1. *Scara sf. Ioan Scărarul.*

f. 2: „Leastviță, adecă Scara, care cuprinde în sine vi[i]ața s ntului prea cuviosului părintelui nostru Ioan[n]ii, carele au și izv această carte, ce are 30 de cazanii, pentru îndreptarea călugărilor și cuvînt de învățătură cătră nastavnicii.

Și s-au scris în zilele luminatului d<o>mnii Io Ștefanii Eacovoevodii, fiindii mitropolitii al Ungrovlahiei chirii Grigorie, la anii d H<risto>s 1765 avgust 15 d<ni>, cu toată chieltuiala sf<ințitu>lui Sof ieromonahii, de Grigorie smeritul și nevredniculu ieromonahii de la sf tulu Schitu al Cozii de după turnii".

v

f. 490^v : „Slavă, laudă, cinste şi închinăciune lui D<u>mnezeu că mi-[i] au ajutaţii, după începutu de amii ajunsii şi la sfîrşitu.

Această sf<î>ntă şi d<u>mnezeiască carte, ce să chiiamă Scara, scrisu-s-au prin osteneala smeritului întru ieromonahi Grigorie; şi oricine să va întîmpla a ceti pre dînsa şi va afla greşeli, au în cuvinte, sau în slove, să nu vă grăbiţi a-mi pune în ponos, ci îndreptaţi cu d<u>hulii blindgţelorii, că n-au scris îngerii, ci mînă de ţărînă şi minte de om păcătos. Că pre' cîtu iaste de anevoe omului a nu păcătui, aşijderea şi scriitorîului a fi fără de greşală, <că>ci toţi greşim mulţii; pentru aceasta ertaţi, ca şi cucer<nic>iei voastre să vă dăruiască H<risto>s luminare minţii şi descoperire d<u>mnezeştiloru lui taini, spre mîntuirea sufletelorii voastre. Aminti.

Ori cîţi s-arii întîmpla a ceti pre această sf<î>ntă carte să zică : D<u>mnezeu să iarte pre Grigorie ieromonahulii, carele au scris această sf<î>ntă carte, la anulii de la zidirea lumii 7273, iară de la Hristosii 1765, luna avgustii 15 dni, zile. Grigorie ierografosii de la sf<î>nta M<ă>n<ă>st<ire>eoziia".

Ms. 163. Sec. XVIII (1765); 492 ff. [2—490]; 20,5 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Chenar colorat la f. 2. Frontispicii colorate la ff. : 1, 3, 10^v, 16 ş.a. Numerotaţie originală a [filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Țara Romînească

2. *Miscelaneu: Istoria asediului Vienei, Descoperirea sf. Liturghii, Istoria risipirii Ierusalimului, Istoria luării Țarigradului ş.a.*

f. 173 : „Iulie, 12, 1766. S-au scris din porunca şi cu toată cheltuiala dumnealui Eadulii Voinesculii, bivuu vel stolnic, prinu osteneala mai micului şi nevrednicului între ieromonahi, Grigorie ieromonahul.

Ori cîţi vor ceti pre această carte să zică toţi: D<u>mnezeu să iarte pre Grigorie ieromonahulii, carele s-au ostenit de au scris".

Ms. 315I. Sec. XVIII (1766); 173 ff. 21,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi unele iniţiale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff. : 69, 74, 127 şi 164. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

GRIGORE (LOGOFĂTUL).

Țara Romînească
Mân. Aninoasa-Muscel

Miscelaneu: Paraclisul şi Viaţa sf. Grigorie Decapolitul, Cronica lui lordache Stavvache ş.a.

f. 3^{vv} : „Această viifaţa a Sfîntului, cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului, părintelui no[a]stru Grigorie Dicapolit o am scris-o dupe o filadră ce o am aflat la metoh sfînţii Mitrop<o>lii, ce să numeşte Măgureanu; care aceia era cu tipar şi cu toată ori<n>duiala, adică cu

Vecerniia, cu Utrăniîa şi cu Canoane şi cu Paraclis Sfîntului, Paraclis l-am scris aicea.

Şi s-au scris în zilele prealuminatului domnu Io Mihail Co<n>st<in> Suţul v<oe>v<o>d, întru a dooa[ă] domni[i]e a mării sale, păstor turma pravoslavnicului norod al lui H<risto>s preasfinţiia sa pîrîi mitrop<o>lit [lui] chiriu chir Cozma, întru al cincilea an al păstorii sfînţii sale.

Şi am scris pre pomenire; iar cei ce vă veţi întîmpla a ceti, b-raţi-vă întru Domnul cu <sic> multe cuvîn<te>folisitoare sînt în v-sfîntului. Pentru care mă rogu ca, orice greşală veţi găsi[i], îndreptaţi n-au scris-o mînă de înger, ce de om. Ce mă ertaţi, nezicînd vreun cu rău, ca şi pe dum<nea>v<o>astră să vă erte Domnul şi să vă îndrepspre lumina poruncilor Lui.

Iar carele să va întîmpla să o fure să fi[i]e afurisit de Domnul no I<isu>s H<risto>s şi de 318 sfinţi părinţi de săborul Mchei<i> şi de sfintele soboară şi să aibă pîrîş la dreaptă judecată pre marele si l-nătorul Grigorie Dicapolit.

Şi am <scris> la anii di la Naşterea lui H<risto>s 1792, iulie 29, robul lui Dumnezeu Grigorie".

Mai jos, de altă mînă: „Grigorie log<ofătul> de la sfîntă Măn<i>rea Aninoasa".

f. 4^v, la sfîrşitul predosloviei către cetitori : „Grigorie ot s Mitrop<o>li[i]e".

Mai jos, de aceeaşi mînă, următoarea însemnare din sec. X „Acestea istorii ce le-am scris eu cînd mă aflam la sfîntă Mitrop la sfînţiia sa părintele iconom al sfintei Mitropolii, chirio chir Dos Buzăianul, fiindcă să afla sfînţiia sa iconom de opt ani la trei m-polit^ > şi . . . i . . . făcut igum<

I la sfîntă Măn<ă>s<t<i>re Aninoasa, în sud Muscel şi fiindcă mă afla eu la^ sfînţiia sa, părintele igum<e>n, sluji<n>d de ani doisprezece, sfînţiia sa m-au crescut şi sfînţiia sa m-au învăţat carte şi sîntu ce al sfînţii sale, care D<u>mnezeu să<-i> dăruiască săn<ă>tate< >

Şi eu am scris, ca cine va citi să aibă a mă pomeni".

însemnări ale copistului, mai ales din anul 1797, fără să aducă ştiri noi cu privire la persoana sa, se mai găsesc la ff. : 1^v—2, 12^v, 41, 50, 53^v, 56^v, 72^v, 82-84.

Ms. 1468. Sec. XVIII (1792); 84 ff. 21 x 14,5 cm. Scriere cursivă.

GRIGORE (POPA DIN MĂHACI).

Trasnil
Măhaci-

prescrie un miscelaneu teologic, cunoscut sub denumirea de Codex Sturdzanu.

f. 10 I „IKIC MClđ Aip. 01 AHK K-h AHK BdTpK >KHKA\OH KpdAIO, frAd Ot-MHXM KOA. WT MHP-hCA-hS, KAfeT OT flA^ X 3pH, WT pO>KCTR* CKCO x dfl. HOMCH

A^e pdBB>KU npH3RHTpk ip^H rpHropif, K^K wcrdBAtmY rp-fcXwM, KT* HPCTBOH; ECH0^{**}. < = Scris în luna lui martie, 19 zile, în zilele craiului Batâr Jicmond, când fu bătut Mihai vodă la Mirăslău, la anul de la Adam 7108, de la naşterea lui Hristos 1600. Pomeneşte, Doamne, sufletul robului lui Dumnezeu, prezviteriului ierei Grigore, spre iertarea păcatelor, în împărăţia cerurilor>.

f. 76: „IloAvkNH TH *jk,uu* pdKK BAU* TpHropu, KT* wCTdBAfnif rp-kXwM, BT* HPCTBOH BCHIH" < = Pomeneşte, Doamne, sufletul robului lui Dumnezeu Grigorie, spre iertarea păcatelor, în împărăţia cerurilor>.

f. 89^{*}: „flc < sic > non. rpHPopig OT fl/L^Xamo. Mcu,d rm KG AHK BATO 3id. VVT po>K. XcKd Xd\$nr. BfAdnnpocTH" < = Eu popa Grigore din Măhaci. Luna ianuarie 29 zile, anul 7091. De la naşterea lui Hristos 1583. Bogdai-prosti>.

f. 107^{*}: „Scris-am eu popa Grigorie di în Mîhacîu, în zilele lui Bat<ă>rii Buldujarîu craîu. Carte cîri să va întreba cu altul, să ştie răspunde. Iară numîrul ailor de la Adam 7115 ai; de la naşterea lui H<risto>s 1607 ai".

f. 122^{*}: „IIHC. non. rpHropîe A^{*} fl/L^Xamo. BA^T x 3pK3; WT po>KA. , aJfOîi. *MCU,A A/UH î JHHK. nA/HHK*". < = A scris popa Grigore din Măhaci. în anul 7127 ; de la Naştere 1619, luna mai 10 zile. Amin>.

Ms. 4i7. Sec. XVI-XVII (1583-1619); 124 ff. 20 x 13,5 cm. Scriere semiuncială. Titlurile sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 11, 16 şi 63^{*}.

GRIGORIEVICI (IEROMONAHUL NATANAIL).

Moldova*

Pomelnicul Mitropoliei Moldovei.

f. 1: „Sinodicu sau Pomen[n]ecii, pentru fericîţii şi pururea pomenîţii ctitori a<i> sf<i>ntei Mitropolii a Țării Moldovii şi pentru preosf<i>ntîţii răpăosaţii mitropolîţii carii au păstoriţii această de D<u>mnezău păzită ţară creştinească şi pentru alţi milostivi şi fericîţi boîari şi neguţetori, făcătorii de bine şi dătătorii de bunătaţ<i> întru această sf<i>ntă Mitropolie, acumu întîi întru aceştii chipii dintru multă cercare şi întrebare tocmeîţii şi aşezaţii de însuşi preosf<i>ntîtitulu chiriu chir Iacovii, mitropolitului a toată Țara Moldovii, în zilele mării sale prealuminatului domnu şi oblăduitoriului a toată Țara Moldovii, Io Matei Ghica voevod.

Şi s-au scrisu în sf<i>nta Mitropolie în oraşii în Iaşi la anii de l<a> zidirea lumii 7262, iară de la mintuirea lumii, adecă de la H<risto>s 1754 în luna lui mai. Şi s-au scrisu de mine smeritului şi nevrSdnieulu întru călugări, însă adevăratulu fiîu şi credincioşii slujitorîu sf<i>ntei besSreci a răsăritului, isTathanailii ieromonahii Grigorievicîii".

Ms. 1567. Sec. XVIII (1754); 67 ff. [aproximativ 1-6^{*}, 8, 12-13, 20, 24, 28, 32]; 30 x 20 cm. Scrierea atribuită copistului imită tiparul. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Chenare în peniţă la f. 1^{*}. Frontispicii în peniţă la ff. : 2, 8, 12 ş.a. Numerotaţier-originală a filelor. Legătură veche în piele.

GRIGORIOVICI (IPODIACONUL DIMITRIE).

Cronograf.

f. 1: „Hronograf sau leatopiseţu, adecă adunare şi strîngere multe istorii care să începu de la zidire^ lumii carele spune prîpînă în an[n]ii de acmii, izvoditii întîi de Pătraşco Danovici, l alii treile<a>; iară acmu pre acelaş izvod, molitfa sa, Climentie conul, poftind şi cercetîndu scripturile, pus-au îndemnare şi ch de s-au scris această carte în zilele prealuminatului şi preîn[n]ă întru Hr<i>stosîi D<u>mn<e>zău bl<a>gocestivului domnii şi stăp Țării Moldovii Io Grigorie Ghica voevoda, cu bl<ago>s<lo>veniîa f<i>nţitului în D<u>hulu Sf<i>ntu, chir Antonie, dinu mila lui I <e>zău arhiep<i>scopii Soceyii şi mitropolit a[l] toată Țara Mold cursulii anilor de la zidirea lumii 7240, iară de la întruparea D<o> lui H<risto>s 1732, avgustii în 20 de zile.

Şi am scris eu Dimitrie Grigoriovici, ipodiaconulii".

f. 2^{*}: „< > Pentru acăia, iubitoriule, citenie de istorii, mare dobîndă şi destuparg de minte şi tură dă celor următori şi mai de pre urmă oameni, care lucru s în toat<ă> lumea ; că cu cetitul sf<i>ntelor scripturi rugămii pre m<stivulu D<u>mn<e>zeu şi ne dă ertare greşalelor noastre. Cu sf<i>ntelor scripturi cunoaştem lucrurile côle de mulţi ani trecute, cum li-am vedea în[n]aintea noastră; că mulţi dascăli mare < sic > au pus trudă şi ostenealî de au scris istorii şi fapte a înpăraţi şi a domni şi a maistani, care cum ş-au [cum ş-au] cumpătat via cinste arătînd dascălii aceia şi lăsîndu învăţătură celor de pre u să afle folos şi fiecine ca să-ş<i> poată cumpăta viaţa : de côle se ferească şi spre bune şi de folos să urmeze.

Citeşte dar, pre această cart8 ce să ch[i]iamă leatopiseţu, putea cu învăţături şi arîtări ce spun la această pisanie, a-ţi î firea şi a-ţi cumpăta dintru învăţăturile acelor vrednice de dem vechi viteji<i>, spre care lucru rogiu pre D<u>mn<e>zeu să pue cug şi îndemnare la inimile dumilorvoastre. Să pliniţi desăvîrşit lucrul cetindii şi ascultîndu cu sănătate. Amin.

De tot binile voitorîu, preaiubitului cetitoriu, Dimitrie Grigo ipodiacon".

f. 419 : „Sfîrşit şi lui D<u>mn<e>zău mulţămită. Cu bună Părintelui şi cu sporirea Fiîului şi cu săvîrşirea sf<i>ntului şi de făcătorîului D<u>hii, serisu-s-au această carte, ce s<e> ch[i]iamă l graf, în cursul anilor de la zidirea lumii 7240, iar de la mintuirea 1732, când oblîduia în vestita cetate a Ț<a>rigradului sultan M împăratul turcescîi, în[n] al doile an al împărăţiei sal<e>, purtînd pravoslaviei preafericitul întru Duhul Sf<i>ntii chir Paisie, din m D<u>mn<e>zeu arhiep<i>scop Țarigradului şi patr[i]iarhii a toată l iară în Țara Moldovei domn[i]ia prealuminatul şi creştinul dom Grigorie Ghica voevoda.

Și s-au scris această carte cu bl<a>goslovenie<a> preaosfințitului chir Antonii, din mila lui D<u>mn<e>zeu arhiep<i>scop Socevei și mitropolit a[l] toat<ă> Moldoviabila, cu toat<ă> cheltuiala molitvei sali lui Climentie arhidiaconul, întru a sa pomenire.

Iar lui D<u>mn<e>zeu, Celui ce ne-au agiutat de am văzut după început și săvîrșit, slavă și cinste, în vecii vecilor. Aminti.

Cine truda noastră pri[i]mîște

D<u>mn<e>zăule, cu bine îl dăruiaște!

Dimitrie Grigoriovici, ipodiacon".

Ms. 1469. Sec. XVIII (1732); 422 ff. [1-419]; 31 X 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu și aur. Miniaturi lucrate, probabil, de altă mînă la ff. : 1, 11, 42', 132 și 366'. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele, restaurată la cotor.

HOCIUNG (CĂPITANUL ANTOHI).

Moldova

Istoria Ecaterinei a II-a și descrierea Chersonului.

f. 122^v : „Această cărticică, cu cîte să află într-însa, am scris-o eu, Antohi Hociungu cap<i>t<an>, în vreme<a> cîndu mă aflam șăzind în casa d<u>misale condicariului Ștefanu Zătreanu.

Și mă rogu d<u>m<nea>v<oastră>, tuturor a celor ce vor ceti pe dînsa', orice greșală veți găsi, ori în slove, ori în cuvinte, să ertați, căci singuri dumn<e>avo<a>stră veți cunoaște că n-am fost bun omu, pro-copsit la învățetură sau la scrisoare. 1793, mart<ie> 25".

Ms. 3102. Sec. XVIII (1793); 130 ff. [1-122]; 24 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și unele cuvinte sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

HOLBAN (IOAN).

Moldova

Cronograf.

f. 1 : „Cu mila lui D<u>mnizău începui a scrie Hronograful^ adică anii scris<i> di la zidirea lumii, carii acum l-am scris cu toată cheltuiala mea, eu, mai gios numitul, în zilele prealuminatului și preaîn[n]ădatatului domnului nostru Ioanii Alexandru Ioan voevod întru întîe domnie a mării sali și mitropolit fiindu în țara noastră preaosfinție sa chir chirii Gavrii<l> a toată Țara Moldavii.

Si l-am scris în satul nostru Fundoe, undi să cinstești și să prăz-nuești hramul lui sfetii Neculai, la anii de la zidir<ea> lumii 7293, iară de la H<risto>s 1785, ghenar 10. Ioanii Holbanîi".

f. 1' : „Ioanii Holban", semnează și versurile la stema țării.

Ms. 3527. Sec. XVIII (1785); 355 ff. 33 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și cifrele sînt scrise cu roșu. Chenare și frontispicii colorate la ff. : 1, 2, 6 ș.a. Numerotație originală a filelor.

HRÎSTEA (SIMION).

Tran
Br

Mărturisirea ortodoxă.

f. 80 : „Să s<e> știe că această sf<i>ntă carte ce să chiiamă Pr-lavnica mărturisire iaste a mea, a lui Simeon Hrîst<ea> ot Braș-o am scris eu cînd am învățat la părintele Eadul Tempîa, în anul H<risto>s 1727, lun<a> lui fev<ruarie>, dnî 13".

Cu litere latine, exceptînd luna: „Anno 1727, fev<ruarie> die

Ms. 3811. Sec. XVIII (1727); 104 ff. [6-36, 38-80]; 15,5 x 9,5 cm. Scriere c Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 8. N-tație originală a filelor. Legătură veche în piele.

HRIZEA (DASCĂLUL).

Țara Romî
Măn. A

Canoane de umilință către Maica Domnului.

f. 228^v : „Sfîrșitul canoanelor și lui D<u>mn<e>zeu laudă, Ce pururea să proslăvește întru sfinții Săi și ne-au ajutat după în-de am și săvîrșit. Iulie 12, leat 7276. <sic> **Porc.** JCR* <= de la na-lui Hristos> 1768" <anii sînt scriși cu cifre arabe>.

-am

f. 229^v : „Hrizea dasc<ăl> <de la> Măn<ăs>t<irea> Argeș".

Ms. 1683. Sec. XVIII (1768); 238 ff. [1-229*]; 20 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlu inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 12', 17 ș.a. N-tație originală a filelor. Legătură veche în piele.

HUDECI (PISARUL GRIGORE).

M
R

1. *Istoria etiopicească a lui Iliodor, voi. II.*

f. 98^v : „Această carte, ce să numește Iliodor, s-au scris după c vede de mine Grigori<e> Hudeci, pisar ot Episcopie Eom<a>nulu-velet 1784, av<gust>".

Ms. 2774. Sec. XVIII (1784); 98 ff. [2-98*]; 30,5 x 21,5 cm. Scriere cursivă. Numerotație originală a filelor.

M
Ro

2. *Din scrierile lui Oxenstiem, cartea II-a.*

f. 86^v : „Această carte ce să numește Oxistern al doilea s-au după cum să vede în zilele preaîn[n]ălțat<ului> domn Ioan Alexa

Mavrocordat v<oe>vod și a preosfințit<u>lui arhiepiscop și mitr<opolit>
<al> Moldaviei, chir Gavriil și în zilele preaosf<inției> sale chirio chir
Leon, episcop Eomanului, le<a>t 1785, oet<omvrie> 10, de mine,
mai micul între cei de obște frați, Grigorke> Hudeci, pisar ot Episcopiia
Eoman<u>lui".

Ms. 3338. Sec. XVIII (1785); 86 ff. 30 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Numerotație originală a
filelor cu cifre arabe.

Moldova
Iași

3. *Zăbava fantasiei, partea II-a.*

f. 130^v : „Această carte ce să numește Zăbava fandasiei, al doilea,
s-au tălmăcit de pre limba grecească pe limba moldovenească de dumn<e>a-
lui Constandin Vîrnav, cam<a>raș la anul <loc gol>.

Și s-au scris cu cheltuiala sfinții sale părintelui chir Veniamin
Costache, eclisiarh Mit<ropoliei>, de mai micul între toți Grigorie Hudeci,
pisar ot sfîntă Mitropolie în Eși. La anul 1788, dechemvri<e> 12, au
luat sfîrșit".

Ms. 433. Sec. XVIII (1788); 132 ff. *[I-130]*; 23,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și ini-
țialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor cu cifre arabe. Legătura
veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Moldova
Roman.

4. *Din scrierile lui Owenstiern, cartea II-a.*

f. 143 : „Sfîrșitul cărții al doile a lui Oxistern, la anul 1803, martie 8.
Scris în sf<i>nta Episcopie <a> Eoman<u>lui, de Grigorie Hudici".

Ms. 1147. Sec. XIX (1803); 145 ff. 23,5 x 17,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt
scrise cu roșu. Paginație originală cu cifre arabe.

IACHINT (STAREȚUL CERNICĂI).

Țara Romînească

1. *Theotocarion.*

f. 7 : „1793, maiu 10".

f. 8 : „Maiu 26,1793".

Ms. 1940. Sec. XVIII (1793); 303 ff. 23 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și
indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 7, 8, 156^v
ș.a. Inițiale ornate la ff. : 1, 8, 134^v ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătura
veche în piele.

Țara Ro

2. *Miscelaneu teologic: Sentința lui Filat și Teologie polemică.*

f. 114 : „1793, dechemvrie 17".

Ms. 1962. Sec. XVIII (1793); 128 ff. *[aproximativ. I^v - 4^v, 69-114]*; 23,5x16,5 cm.
Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu **roșu**. Legătură veche în

Țara Ro

3. *Miscelaneu teologic: învățătură pentru cei ce vor să se călugărească, Așezămîntul starețului Paisie, Cuvînt la îngroparea starețului Paisie ș.a.*

f. 72^v : „1795".

Ms. 2159. Sec. XVIII (1795); 75 ff. 20,5 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și
sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 8, 17 ș.a. Numerotație
a filelor.

Țara Ro

4. *întrebări și răspunsuri ale cuvioșilor Varsanufie și Ioan.*

f. I^v : „Cartea[a] sf<i>nților stareți, a marelui Varsanofie și
întrebări și răspunsuri, acumii a do<ua> oară prescrisă după cea
cită după elinie, în zilele prealuminatului domnii Io Alexandru[lu] C
dinii Muruzîi voevod, arhiepăstorind în scaunul Mitropoliei preasf
sa părintele chirio chirii Dositheu, care s-au scrisu aici întru
obștime Cernica < >, prinii îndemnarea cuvioș
chirii Timotheu, ieromonahului, egumenulu chinoviei și diadohul
tuiași arhimandrit și stareții. 1796.

Și s-au începutu acest d<u>mnezeu<s>cu lucru, noemv<rie>
și au luații sfîrșitu maiu 20 de zile".

f. 426 : „Sfîrșitu cărții. 212 coaie [doo sute doosprezece]".

f. 426^v : „Slavă mulții înduratelului D<u>mnezeu, că ne-au
după ce amu începutu de amii și săvîrșitii această sf<i>ntă car
s-au prescis de pre o altă carte, ce să află tîlmăcită după ellinie
dascălii foarte iscusiții < >, în <a>nii de la H<risto
acum în anii 1796 maiu. Și s-au începutu acest d<u>mnezeescu
să scrie de la leat 1795 noemvrie 5 zile și au luat, cu ajutoriulii
țilorii săvîrșire la maiu 20, afară de patru tedrate, adecă șais
coaie, ce era mai dinii nainte scrise".

Ms. 1899. Sec. XVIII (1795-1796); 426 ff. *[I-SS^v, 57-426]*; 32x22,5 cm. Scriere
Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu și chenar în peni
2 și 8. Portretul în culori al unui călugăr, la f. 8. Inițiale ornate la f
8 ș.a. Paginație originală. Legătură veche în **piele**.

Țara Românească
Mân. Cernica

5. *Fragmente din Filocalie.*

ff. 321—322 : „Cărți lucrătoare din Filocalia, ce s-au prescris de sf<i>nția sa preacuviosul' chir Iachinth, starețu<l> din Cernica, în vremea bătrînu<i> Gheorghie arhim<and>r<itul>, începătoriul Cernicăi, la leat 1800 < >. Am scris spre pliroforia celor împreună cu mine. <l>828, mai 5. Chiriace arhim<an>dr<it> B>îm<n>ice<anu> Caloian<u>. București < >”.

Ms. 1929. Sec. XVIII (1800); 322 ff. [1—321]; 23 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii și inițiale la ff. : 1, 19, 110 ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească

6. *Fragment din Minunile Maicii Domnului.*

Ms. 1228. Sec. XVIII (sfîrșit); 230 ff. [1-17]; 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

Țara Românească

7. *Gîntări bisericești.*

Ms. 1872. Sec. XVIII (sfîrșit); 90 ff. [9—33*, 39-88*]; 16x10,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 9, Legătură veche în piele.

Țara Românească

8. *Minunile sf. Nicolae,*

Ms. 1943. Sec. XVIII (sfîrșit); 155 ff. [57-155*]; 22,5x16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 66', 71, 154' ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească

9. *Capete ale cuviosului Thalasia.*

Ms. 1956. Sec. XVIII (sfîrșit); 490 ff. [451-490*]; 23x16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 452, 454', 456 ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească

10. *Cuvinte ale sfinților Isihie preotul, Marco Pustnicul și Antonie cel Mare,*

Ms. 1957. Sec. XVIII (sfîrșit); 506 ff. [230*-306*]; 23x17 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 255', 260', 297 ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească

11. *Cîntări bisericești din postul mare.*

Ms. 1958. Sec. XVIII (sfîrșit); 48 ff. [1-42*]; 24x17 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

12. *Viața sf. Ioan Gură de Aur.*

Ms. 1964. Sec. XVIII (sfîrșit); 279 ff. [1-276*]; 23x16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1. Inițiale ornate la ff. : 33', 42 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

13. *Cuvinte ale sf. Simeon Noul Teolog.*

Ms. 1990. Sec. XVIII (sfîrșit); 498 ff. [199-208]; 23 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

Țara Românească

14. *Slujba sf. Visarion.*

Ms. 2013. Sec. XVIII (sfîrșit); 111 ff. [1-28]; 22,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

Țara Românească
Mân. Cernica

15. *Stavrofilia sau Cărțile Crucii Domnului.*

f. 228': „Scriu-s-au această carte de smeritul între ieromonahii laehint". <Textul este criptografiat>.

Ms. 2130. Sec. XVIII (sfîrșit); 311 ff. 21,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu și inițiale ornate la ff. : 1, 43', 96 ș.a. Miniatură reprezentîndu-l pe Iisus Hristos la f. 229. Paștelul originală.

Țara Românească

16. *Canon de rugăciuni.*

Ms. 3612. Sec. XVIII (sfîrșit); 27 ff. [1-7, 9-19]; 22,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu.

IACOV (LOGOFĂTUL).

Țara Românească
Vișoi-Tîrgu

Miscelaneu: Descîntece, Rugăciuni, Slujbe religioase ș.a.

f. 41' : „Leatii 1784. Cu puterea lui I<isu>s H<ristos> și cu a Maicii Domnului <sic> Precești<i> și cu a tuturor sfinților, scris-am eu, I<o>g<o> Iacovu, care șezii din sus de Yișoi, în luncă, lîngă Dîrsta, diiac

Gheorghe, această slujbă, pentru d<u>hul celu necurat, precumti amu găsiţii scris eu, mai miculii între fraţi".

f. 66^v : „Această Cazanie pentru cuvîntulii eşirii sufletului din trupii s-au scrisu de mine, mai miculii între fraţi, robulii lui D<u>mnezeu, log-ofătul> Iacovu ot Vişoi. O amii luoatii de pe tipariu dintr-un Molit-venicii sîrbescii, scoasă întîi pe alte limbi, precumti scrie la începutu.

Iar cine s-arii înşela cu firea şi cu mintea a socoti să sîntii minciuni, acela va fi suptii blestemulii sfinţilor părinţi.

îfegreşitu în ştire să fie la toţi carii vor ceti aceasta şi plată vor avea de la milostivulii D<u>mnezeu, Carele iubeşte pre toţi oamenii cei ce o vor ceti cu frică d<u>mnezeiască".

Ms. 4458. Sec. XVIII (1784); 120 ff. [1—90, 119—120]; 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate şi iniţiale crnate la ff. : 1, 6, 42 ş.a. Legătură veche în piele.

IANACHE (Pr.). Tăra Romîneasă Cîmpulung

Miscelaneu teologic: Uînduiala botezului ereticilor, Slujba îndrăciţilor ş.a.

f. 1^v : „Cuvînt pravoslavnic cătră pravoslavnici<i> cititorip]. Precum [în ce chipti] doreşte cerbul la izvor de apă, aşu au doriţii sufletul meu spre aceştii lucru dumnezăescii. Aducîndu-mi aminte să nu auz glasul acela ce au grăiţii robului celui leneş, care au îngropat talantul în pămîntu, pentru ac6ia şi eu, dentru toat<ă> inema îndemnîndu-mă, aflîndu această carte ce iast<e> într-însa Botezulpaginilor şi al eriticilor, care iaste tălmă-cită de pe linba slovenească şi scoasă pre limba rumunească <sic> de robul lui Dumnezău Alexandru dascăul Busul, scrisă de a lui mină, care acum m-am ostenit şi s-au scris de mine, nedăstoinicul robul lui Dumnezău, smeritul întru preoţi, popa Ianache ot D<o>lgopol, care m-am aflat sluj-i-torul sfintei şi dumnezăeştii bisgrece den tîrgu, unde iast<e> hramul sfîntului şi făcătorîului <de minuni> Mcolae.

Deci,' de va fi într-însa vreo alunecare, sau greşală den slăbicîunîa firii, vă rog cu d<u>hulii blîndeţelor să îndereptaţ<i> şi pre mine să mă ertaţ<i>.

Si s-au scris la leat 7239 <1731>, în luna ghenuarie. S-au isprăvit în 10 zile".

f. 110 : „Văzură de la Dumnezău începutu şi sfîrşit. Aceluia să fie cinstea şi mărirea, cu Părintele şi cu D<u>hulii Sv<î>ntu, în vacii vacilor. Aminti".

f. 178^v : „Şi această rînduială a dobitoacelor s-au scris iară cu oste-neala smeritului întru preoţi, popa Ian<a>che".

Ms. 3551. Sec. XVIII (1731); 178 ff. [1'-2', 4-110, 112-178]; 21,5x15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff. : 4 şi 112. Paginaţie veche, pînă la f. 110 iar de la f. 112 numerotaţie veche a filelor. Legătură veche în piele.

IANE (LOGOFĂTUL DE TAINĂ).

Tăra Romî

Istoria Moreii.

f. 206 : „Scrisu-se-au cartea aceasta de Iane log<ofă>t de t Dîmboviceanu, din porunca dumnealui Ianache Scarlat, vel căma în zilele prealuminatului şi preaîn[n]ălţatului domnu Io Mcolai A x<an>d<ru> voevod, la l<ea>t 7238 <1730>, mai 28 dn<i>".

Ms. 1355. Sec. XVIII (1730); 206 ff. 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlul şi iniţialele sînt cu roşu. Legătură veche în piele.

•IANOVrC! (TEODOR).

Mo

I

Evangeliiar.

f. 1 : „Sf<î>nta şi d<u>mnezîfasca Ev<an>gh<e>lie. în zilele p minatului şi în[n]ălţatului domnii şi oblăduitorîu a toată Tăra Mold Io Co<n>stantinii a lui Mcolai voevoda şi purtatorîului pravosl presfinţitului chirii Mchiforii mitropolitulii a toată Tări Moldovii ac amii scrisu şi cu multă nevoie, la anulii de l<a> sp<ă>seniîa lumii l în luna lui deche<m>vrie 8, de smeritulii întru ierei Theodor Ianovi Aceasta Ev<an>gh<e>lie s-au scrisu întru oraşii laşului".

Ms. 495. Sec. XVIII (1741); 276 ff. 28 x 19,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile şi lele sînt scrise cu roşu. Desen în peniţă, înfăţişîndu-l pe sf. Ioan Evanghe la f. 1^v. Numerotaţie originală a filelor. Legătura veche în piele se păst sub legătura modernă.

IBĂŞFĂLEANU (LOGOFĂTUL ION).

Transil

Psaltire cu tîlc.

f. 122^v : „1758 <scris şi cu cifre arabe> iul<ie> 20 <scris şi cu arabe> semnat-am cînd am posloduit *) aceast<ă> s<fîn>t<ă> Psaltire log<o>făt Matei Voileanu, cu scriitorîul ei, log<o>făt Ion I faleanu".

f. 100 : „<în> anul 1764, iulie 18 zile s-au căsătorit scriitorîul ac cărţi. într-acel an, dechemvrie în 25 de zile s-au şi preoţitii".

Ms. 2955. Sec. XVIII (1758); 128 ff. 33,5 x 22 cm. Scriere cursivă. Textul este aşezat pe coloane. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Numerotaţie originală a f

*) = am colaţionat.

IEREMIA (MONAHUL). Țara Românească
Mân. Căldărușani

Miscelaneu teologic: Cuvinte ale sf. Theodor Studitul, fragmente din Pateric și din Tileul Psalmilor.

f. 252 : „Această sf<i>ntă și d<u>mnezeiască carte <este> a aelui aș-
întru sf<i>nți părintele nostru Theodoril Studitulii și s-au scris mai puțin
de jumătate de oce<nicul> Erimița și de acolo în[n]ainte am scris eu, Serafim
ermonah sehev<r>ofilaxu-Căldoroșan, cu to<a>tă cheltuiala fratelu<i>
Erimii < . . . >.

f. 312^v „1777".

Ms. 1975. Sec. XVIII (aproximativ 1777); 340 ff. [1-104, 253-340]; 22 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1 și 7^v. Legătură veche în piele.

IEREMIA (MONAHUL). Țara Românească
Mân. Bistrița

Acatistiar.

f. 146^v : „Această cărticică cu Acathistile am scris-<o> în sfînt<a>
Mă<năsti>re Bistrița în zilele preasfinții sale părintelui mitr<opolit>
Dosithei, fiind făcut surg<hi>un de preasfințiia sa la această sfînt<ă>
Măn<ăsti>re și în doao rî<n>duri la Tismana. Irimița proin Cîmpulu<n>-
gean<u>".

Ms. 1382. Sec. XVIII (sfîrșit); 147 ff. [1-35, 37-122, 124-144]; 19,5 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

ILARIE (IEROMONAHUL). Moldova
Schitul Tibucani-Neamț

1. *Miscelaneu teologic: Cuvinte ale sf. părinți și Vieți de sfinți.*

f. 38: „1774. de<ce>m<v>rie 20. S-au scris de mine, păcătosul Ilarie monah.
Mă rog, rugați-vă pentru mine păcătosul Ilarie. 17".
Mai jos : „1782, ghenar<ie> 27, am iscălit".

f. 228 : „Sfîrșitu și Celui în Troiță Unuia D<u>mnezău slavă. Aminti.
Ilarie. 1774, dechemvrie 6 zile, s<fintul> Necolae".

Coperta a II-a interioară : „Mănăstirea > Dragomirni<i>. <S-au scris>
această cărticic<ă> de mine păcat<osul între ier>monaș<i> Ilarie, dec-
vrie>. la anul 1774".

f. 115^v : „Păcătosul Ilarie au scris această cărticică și cine
pe dînsa, așa mă rog ca să ziceți toți: D<u>mnezeu să-lîi erte de pă
lui, că mulții au greșiții.

Ilarie monah, ucenic starețului Paisie din Neamț. 1782 ghe
26, de cînd [e] am iscăliții".

f. 18^v : „Această sf<i>ntă cărticică s-au scris de mine sm
întru ieromonaș<i> Ilarie, nacealnic ot Tibucani[i]. 1786, sept<e>
12 zile".

Copistul semnează, de asemeni, la ff. : 146^v, 182, 215*, 256^v
337, 350^v și 353, în anul 1774. '

Ms. 1844. Sec. XVIII (1774); 370 ff. [1- 115, 119-146, 149- 228, 232-256, 311 — 337, 339—353, 355—358]; 15x9,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile inițiale sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche

2. *Dumnezeeștile porunci.*

f. 30 : „Velet 1782, ghenar<ie> 21 zile. Și s-au scris de mine
tosul întru monaș<i> și nevrednic, cu numele Ilarie.

Și mă rog tuturor celor ce veți ceti pe aceste sf<i>nnte înv<
<să> vă rugați și pentru mine păcătosul. Ilarie monah, 1782,
21 dn<i>".

f. 40^v : „1782, ghenar<r> 21 zile. Ilarie monah".

-Ms. 1617. Sec. XVIII (1782); 40 ff. 19,5 x 14 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

* 3. *Cuvinte ale sfinților părinți.*

f. 334^v.: „1789, ianuarie 30 s-au isprăvi<t>".

Ms. 5548. Sec. XVIII (1789); 336 ff. [1-334^v] ; 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile lele, unele trimiteri marginale și numerotația originală a filelor sînt scrise Inițiale ornate la ff. : 47^v, 108, 190^v ș.a.

ILARIE (IEROMONAHUL). Moldova
Schitul

învățăturile sf. Efrem Sinii.

f. 1 : „Cartea adecă învățăturile [ale] celui dintru sf<i>nți a
cuviosului și de D<u>mnezeu purtătorîului părintelui nostru Ef
Sirianulu, ce sîntii pline de umilință cătră îndemnaria pocăinții, c
scrisii acum în zilele preaîn[n]ălțatului domnii al Moldaviei Co<n>
Dimitrie Moruz v<oe>v<o>d, cu toată cheltuiala sfinții sale pări
Neofit, starețul ot schitul Vrancea. Lei 14 s-au cheltuit pentru scris.

S-au scris în sfîntul schit ot Vrancîa în anul de la H<risto>s 1780^ prin osteneala lui Ioan tip<ograful>, iară acum ieromonah Har[i]iîa, care am scris".

f. 239 : „Slavă Celui în Troiță proslăvit D<u>mnezeu, Care au ajutat după începutu de am ajunsii și sfîrșituli.

Iarii cei ce vă veți întîmpla a ceti, bucurați-vă cu bucurie d<u>hovnicească și orice greșală veți afla, ori în cuvinte ori în slove, să nu vă grăbiți îndată a huli, ci îndreptați și ertați, ca să vă arătați împlinitori cuvîntului ce zice : ertați și să va erta voao, ca toți să dobîndim ertăciune de la preabunul D<u>mnezeu, că mult greșim toți.

Tuturor plecat și de bine profitoriu, Ioan. Leat 1780.

Cu altă cerneală : „Ieromonah Ilarion".

Ms. 2566. Sec. XVIII (1780); 276 ff. 33 x 22,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. La f. 5^ o miniatură în peniță îl înfățișează pe Sf. Efrem SiruL Frontispicii și inițiale ornate la ff. : 6, 10, 40, 60 ș.a. Chenar colorat la f. 1. Numerație originală a filelor pînă la f. 238. Legătură veche în piele.

ILARION (IEROMONAHUL).

Țara Romînească
Mân. Bistrița

1. *Minunile Maicii Domnului.*

f. 176^ : „Și am scris această carte cu Minunile Preasfîntei Născătoareii de D<u>mnezeu cu, robul lui D<u>mnezeu, Ilarion ieromonah din sfîntă Măn<ă>stire Bistrița, la leat 7244 <1736>, av<gus>t 15 dne".

f. 217^ : „Ilarion iromonah ot sf<în>ta Măn<ă>stire Bistrița <am> scris această carte. Noem<vrie> 30 d<ni>, 7244 <1735>".

Ms. 2355. Sec. XVIII (1735-1736); 218 ff. [2-217*]; 19,5x14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 2 și 6. Vinieta la f. 176^ . Numerație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească
Mân. Bistrița

2. *Cuvinte și tilcuiri ale sf. Simeon, arhiepiscopul Thessalonicului.*

f. 1^ - ^ : „Cititorîul cel blagocestiv și iubitoriu de osteneală, întru D<o>mnul să să bucure. Din țarină, săceriș și pîine, cu bucurie, să adună. Din vie, struguri de mîncare și vin de veselie să strînge. Iară din Sfîntă Scriptură, învățături de viață aducătoare, precum scrie Matheiu Ev<an>-ghelistul, cap. 4 : Nu numai cu pîine va trăi omul, ci cu tot cuvîntul carele iase din gura lui D<u>mnezău. Pentru care și apostolul D<o>mnului, fericitul Pavel, propoveduind credința, învață grăind, precum scrie cătră Timotheiu, cap. 3, că toată scriptura cea de D<u>xmnezău însuflețită iaste de folos, care ne îndreptează și ne învață cele drepte și face pre om desăvîrșit lui D<u>mnezeu și gata spre tot lucru<1> bun.

Deci la acSste cuvinte stăpînești și apostolești uitîndu-mă și cel mai mic și smerit în cinul călugăresc, Ilarion ieromonah, și cinul călugării<i> l-am luat aici într-această sfîntă Mănăstire Bistrița și aflînd această carte, ca o masă d<u>hovnicească și ca o băutură născătoare de cuvinte d<u>mnezăești, ce să cuprind într-însa, foarte frum pentru rînduiala și podoaba arhierescă și preoțească și tilcuirea și d<u>mnezăeștii biserici și a toate slujbele, adecă tainile și laudile și biserici, încă și pentru marele și ingerescul chip al călugării<i> și pre scurt toată sfîntă și nevinovata credi<n>ța noastră ce<a> creștină a celui dintru sfinți părintelui nostru Simeon Soluneanul.

Și temîndu-mă ca să nu căzii în osînda slugii ce<le>i leneșe, ca ascunșii talantul d<o>mnului său, fără de nici o osteneală, m-am îndat de am scris această carte, după o carte a sfinții Episcopii a Eîmnicului iar scris cu mîna de un Sărafim monah, aici în sfîntă și dumneză Mănăstir<e> Bistrița <unde este> hramul Adormirii Preacurații Născătoareii de Dumnezău și pururea Fecioarii Marii, unde să odihnesc moare preacuviosului părintelui nostru Grigorie Decapolit, în zilei<e> lăsatului d<o>mnti Io Mihai voivod, ocîrmuind sfîntă biseri<că> sfinții părintele chir Climent, episcopul Bîmnicului și fiind ig<u>m<en> al Măn<ă>stir<i> chir Antonie ieromonah. Și o am dat și o am încă sfîntei Mănăstir<i> Bistriței, ca să fie părinților de cetiri și'mie de pomeni și nimin<i> să nu fie slobod a o înstr<ă>ina de la această Măn<ă>stire. Iar cine s-ar ispiti a o înstreina, au a o strămuta, să-i fie pîriș sfîntul Grigorie Decapolit.

Deci o, iubitoriule de osteneală cetitorîu, cu mare dar d<u>hovnicească te vei înbogăți de vei citi. Că scrie sfîntul Ioan B<o>goslov la Apocalipsis, cap. 1 : Eericit e cel ce cetește și cel ce ascultă cuvintele proorocilor și ale sfinților. Și iar la Apocalipsis, cap. 22 : Și D<o>mnul Dumnezeu au trimis pre îngerul său să arate robilor lui <cde ce trebuie să facă> să întîmple în curînd>, dintru care robi ai Lui fost-au și iast<e> și sfîntul Simeon Soluneanul.

Deci și eu, ce-s mai mic și plecat, gîndind la cuvîntul sfîntei Evgheliei, m-am apucat și cu toat<ă> nevoița am scris din cuvînt în cuvînt.

De car<e> mă rog bunilor cititor<i>, de veț<i> găsi vreo greșală care vine și să face din mîhnire și din învăluiala gîndului, să îndreptați cu suflet voios ; că n-au scris mîna îngerească ci mîna de tină, omenească și îngreoiat<ă> de păcate, ca și voi să vă învrednicit<i> ertării. Amin.

Al tuturor mic și plecat, Ilarion ieromonah, proig<u>m<enul> Bistriței și tîi. Ghen<arie> 17 dn<i>, leat 7252 <1744>".

f. 292 : „Ilarion, p<ro>ig<u>men B<istriții>".

f. 351^ : „nHc. KHHra <=a scris cartea> Ilarion ieromonah, proig<u>m<enul> Bistriții".

f. 363 : „Coneț. Lăudat să fie numele D<o>mnului Celui ce ne a ajutat după început de am ajuns și sfîrșitul. M<ese>ț<a> ianuarie 1744 anii de la zidirea lumii 7252, iar de la H<risto>s 1744.

Şi am scris eu, cel mai mic întru fraţii miei, mult păcătos Ilarion ieromonah, proigumen Bistriţii, în sfântă şi d<u>mnezăiasca Mănăstire> Bistriţa, <cu> hramul Adormirii Născătoarei de D<u>mnezău".

f. 375^v : „Sfîrşit şi lui D<u>mnezău laudă. Slavă, cinste şi închinăciune Celui în Troiţă Unuia D<u>mnezău, Care m-au ajutat, după început de am şi sfîrşit.

Iar eu, cu plecăciune mă rog tuturor celor ce vă veţi<i> întîmpla a citi pre această carte, orice greşală veţi<i> afla, ori din cuvinte, ori din slove, ori din soroace, să îndreptaţi<i> cu d<u>hul blîndeţelor, ne ponosluindu-ne. Că n-au scris d<u>xhii, nici înger, ci mină de ţărînă şi de om păcătos, cupri<n>s de slaba fire, care nu lasă pre nimenea a nu greşi. Că în ce chip nu iast<e> cu putinţă a fi ceriul fără nori şi omul a nu păcătui, aşa şi condeiul a fi fără gleşală ; ci îndreptat<i> cu blîndeţe, ca să vă învrednică<i> fericitului glas a<l> lui H<risto>s, care va zice : De vre<me> [ce] cea<u>ve<i> făcut bine unuia din acei mici, mie <mi>-a<u>ve<i> făcut; intra<i> în bucuria Domnului vostru". Amin. Plecat, Ilarion proig<u>m<enul> Bistriţi <i>.

Precum cei streini doresc moşia să-ş<i> vază,
Cînd sînt într-altă ţară, de nu pot să şază
Şi ca cei ce sînt pre mare, bătut<i> de furtună
Şi roagă pre D<u>mnezău de linişte bună,
Aşa şi scriitoriu<l> de a cărţii sfîrşire
Laudă neîncetată dă şi mulţămire".

Ms. 2579. Sec. XVIII (1744); 375 ff. 33 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 2 şi 364. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească
Mân. Bistrița

3. *Miscelaneu teologic: Vieți de sfinți, Cuvinte ale sf. părinți și Varlaam și Ioasaf.*

f. 153^v : „Ilarion proigum<enul> Bistri<ii> scris". <Textul este criptografiat>.

f. 185^v : „IJHC. <= am scris> Ilarion ierom<onahul>, proig<u>m<enul> Bistriții. Mart<ie> 11 dn<i>, 7253 <1745>".

f. 207: „Ilarion ieromonah, proig<u>m<en> ot Bistriță. Iun<ie> 4 dn<i>, 7253 <1745>. Măn<ăstirea> Bistr<i>ți<î>".

f. 274 : „IHC. <= am scris> eu Ilarion ieromonah, proigumen sf<in>tei Mănăstiri Bistriții". <Textul este criptografiat>.

f. 288^v : „Ilarion proig<umenul> Bist<r>iții". <Textul este criptografiat>.

f. 411^v : „Smeritul între <i>er<o>monahi chir Ilarion, proigumen o<t> Bistriță". <Textul este criptografiat>.

în continuare, cu chirilice : „Oc<tomvrie> 24 d<ni>, 7254 <1745>". Copistul mai semnează la ff : 193^v și 400^v.

Ms. 2596. Sec. XVIII (1745); 533 ff. [1-243*, 246-532*] ; 31 x 20 cm. Scriere cursivă. Este așezat pe două coloane. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate în roşu la ff. : 1, 2, 89^v ş.a. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească
Mân. Bistrița

4. *Miscelaneu teologic: Tileul Apocalipsului sf. Ioan Teologul, învățături ale avvei Doroiei și Ithica ieropolitica.*

f. 85^v : „IHC, KNHM CIA <= a scris cartea aceasta> Ilarion proigum<enul> Bistriții".

f. 173^v : „Ilarion ieromonah proi[n]gumen Bistriții. Ap<rilie> 19 dn<i>, 7256 <1748>".

f. 247 : „Sfîrşit şi lui D<u>mnezeu laudă. Deci, iubiții miei fraților și părinți, carii vă veți<i> întîmpla a ceti pe această carte,'de veți<i> învrednicai alunecări, au greşale mă rog să îndreptați<i> şi să mă erta. Plecat Ilarion proig<u>m<enul> Bistrit<ii>. IHC. <= a scris> mart<ie> 25 d<ni>, 7256 <1748. >"

Ms. 2582. Sec. XVIII (1748); 251 ff. 32 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Textul este așezat pe două coloane. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff. : 10, 86 ş.a. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească
Mân. Bistrița

5. *Miscelaneu teologic: învățăturile sf. Efrem Sirul și Dioptra.*

f. 5^v : „Ilarion ieromonah pr<o>ig<u>m<enul>-Bistriți<i> am scris această carte a sfîntului Efrem Siriianul, dinpreună> cu Dioptra. Ap<rilie> 20, 7259 <1751>".

f. 237 : „Sfîrşit şi lui Dum<ne>zău mărire. Aprilie 20, 7259 <1751>". Această sf<în>tă şi de suflet folositoare carte a sf<în>tului Efrem Harapul o am scris eu, mult păcătosul Ilarion ieromonah, proin ig<umenul> Bistriții".

f. 237^v : „Cătră pravoslavnicii cetitori. Cu nici un chip de smerenie nu sînt vrednic a mă arăta în[n]aintea D<o>mnului nostru I<isu>s H<risto>s, fără<ă> de cît cu această puţină începătură de posluşanie. Drept aceea mă rog pre sf<în>ților voastre, cinstit<î> părinți şi pre dumneavoaștră, să mă rog pre pravoslavnici creștini, carii sînteț<î> născut<î> întru limba noastră romînească, să pri[i]miț<i> această a noastră-puținică osteneală

cuvîntul înțeleptului Sirah, precum în cartea lui zice în 33 de capete grăind : A toată răotatea învață pre om lenevirea.

Drept acSia și noi, puind în gîndul nostru cuvîntul stăpînului nostru T<is>s H<risto>s pentru sluga cea lîneș<ă>, carele luund talantul din mîna d<o>mnului său s-au vrut să lucreze cu dînsul, ci l-au îngropat în pămînt, o, iubitorilor cititori, socotit-am ca să nu cază și asupra noastră judecata cea strașnică car6 s-au zis slugii ace<le>iîa, precum mărturi-sește Matheiu, bunul vestitori în 23 de capet<e> : Luaț<i> pre această slugă leneșă și-l aruncata> <în> întun&recul cel înpărțit.

Sf<i>ntul Ieronim și sf<i>ntul Ioan Zlatoust, dascălii biserecii noastre ce<le>i pravoslavnice, tilcuind aceste cuvi<n>t<e> zic că talanții acestea sînt darurile care s-au dat de la Dumnezeu oamenilor. Și această socoteai și chipzufulă fiind în in<i>ma mea, cu ajutoriul Celui ce petrece mai pre deasupra ceriurilor, apucatu-m-am și eu și cu osîrdie am nevoit de am scris această sf<i>ntă carte a sf<i>ntului Efrem Siriîan[n]ul, adec<ă> Harapul.

Deci cu umilință <vă> rog pre dumneavoastră, pravo<s>lavnici cetitori, ca de veț<i> afla nescare greșale într-acest lucru al nostru, să nu ne blestemați; ci ca niște fii a<i> sf<i>nteii biserici, cu d<u>hul blindatelor să îndre<p>taț<i> și să nu ne puneț<i> în ponos, ci ertaț<i>. Că și noi sîntem oameni din pămînt făcut<i> și as6mene<a> pătimaș<i> și ținut<i> de slaba fire, carg nu lasă pre nimenea a rămînea făr<ă> de greșală. Iar pre cît am putut am lucrat și precum am găsit în izvod așa am și scris, în sf<i>nta Măn<ăs>t<ire> Bistrița, <ce are> liram Adormirii Născătoarei de D<u>mnezeu, unde să odihnescii moaștele sf<i>ntului și precacuviosului părintelui nostru Grigorie Decapolit, fiind păstor aceștii eparhii preasfînțiia sa părintele chir Grigorie, episcopul Bîmnicului Noul Săverin și fiind ig<u>m<en> aceștii sf<i>nte Măn<ăs>t<iri> chir Antonie arhiman-dritul, în zilei<e> mării sale Io Grigorie Ghica voevod. Tuturor plecat? Ilarion proig<u>m<enul> Bistriții".

Ms. 2574. Sec. XVIII (1751); 341 ff. 33,5 x 22 cm. Scriere cursivă. Textul este așezat pe două coloane. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 6. 10 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească
Măn. Bistrița

6. *Miscelaneu teologic: Pateric și Viața sf. Vasile
cel Nou cu Vămile văzduhului.*

î. 365 : „Laudă lui D<u>mnezeu, Cel ce au ajutat de am ajunsii și sfîrșitul. H nHe, MHorrpHui. <=și a scris mult păcătosul> Ilarion ier<o>-m<onahul>".

Ms. a fost scris la Mănăstirea Bistrița înainte de anul 1736, cea mai veche însemnare din manuscris, ce se găsește la f. 10.

Ms. 2516. Sec. XVIII (prima jumătate); 368 ff. [4—365]; 21,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 4 și 8. Nume-rotație originală a filelor, cu cerneală roșie. Legătură veche în piele.

Țara R

7. *învățăturile sf. Theodor Studitul.*

Coperta I-a interioară : „Acea<stă> sfîntă carte au scris-<o> lui Dumnezeu Ilarion ig<u>m<enul> sf<i>nteii Mă<nă>stiri Bistriț ep<i>sc<o>p Bîmnicului chir Grigorie și ig<u>m<en> sfintei M st<iri> chir Antonie <....>. Și m-amii iscălit eu ... <rupt> s joșii, adic<ă> eu Badea grămătic".

ff. 16—18, de aceeași mină : „Această carte ce <se> chiamă Studitu<l> este a sfintei Mă<nă>st<i>rii Bistriți<i>, scrisă de p arh<i>m<andrit> chirio chim Ilarion".

Coperta a II-a interioară, de aceeași mină : „Aceștii sfinții Studit ce-i într-aceast<ă> cart<e> [să numește], scrisu-o-au sa părintele a<r>h<imandrit>, ig<u>m<enul> Bistriț<ii> chir Ilario proig<u>m<en>. Și au dat-o sfintei Măn<ă>stiri ca să fie părinților sfî<n>t lăcaș de cetire și sfinții sale de pomenere" < >.

Ms. 2548. Sec. XVIII (mijloc); 132 ff. 36 x 22,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în p

ILIE (DASCĂLUL).

Transilva
Ham icești

Cazanii si Omilii.

f. 177 : „K/itT xBd. UHCAX aa MNororptewNÎH ÎAIC &ACKAA HpoH 1 ch KHHr-K <= în anul 7205. Am scris eu multpăcătosul Ilie dascăl Popovici această carto din Țar<a> Moldovi<i> din Iașii, R-K /vkT W XKO x a XW <= în anul de la nașterea lui Hristos 1697>".

f. 218 v : „Vă leat 1697, Ilie de la Iaș<i> Popovici <am scris p Ioan Gorăscul ot Hărnicești <cu> 20 zlat <zloți>".

Ms. 3509. Sec. XVII (1697); 218 ff. 28 x 17,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 149' și 171'. Legătura în piele, restaurată.

ILIEVICI (GRIGOREV)

Istoria etiopicească a lui Iliodor.

f. 1 : „1772, ap<rilie>".

f. 87 v : „Tîlmăcitu-^au ace&stă istorie ce să deosăbește în zSce și în doao tomuri, din limba cea aleasă ellinească, de dumn<ealui> l tatul chir Thoma vt<ori> logofet, prin oserduitoarea dorire a preasf< tului episcop al Bomanului, chirio chir Leon, spre cea după putință a moldovenesți deschidere și adăogire.

Și s-au scris cu condeiul și prin osteneala mînii, de mine Grigorii Ilievici, pisariul sf<i>nței Mitropolii a Moldovei, isprăvindu-să de scris la anul de la H<risto>s 1773, mart<ie>".

Ms. 355. Sec. XVIII (1772-1773); 87 ff. 30 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Frontispiciu în peniță la f. 1. Legătură veche în piele.

ILIINSKOI (Pr. TEODOR). **Moldova**
Suceava
Miscelaneu teologic: Canoane și 'Rugăciuni.

f. 13^v : „Sfîrșitul canonului la toți sf<i>nții, care s-au scris de cucernecul între preoți, preotul Theodor Iliinscoi. Vcat Soceavii, godii 1778, ghenari<e> 1 d<ni>".

f. 62 : „1778, martie 9 d<ni>. Ierei Theodor Iliinscoi, monastir <sic>.

Ms. 1733. Sec. XVIII (1778); 124 ff. [9-119]; 20 x 16 cm. Scriere cursivă.

ILSCHI (IORDACHE). **Moldova**
Iasi
Cronici moldovenești.

f. 1 nenumerotată: „1784, mart<ie>. lordache Ilsehi".

f. 131: „Scri-su-s-au această carte di această dilut păcătoasă mîna a me<a>, în zilele preluminatului și preîn[n]ălțatului domnu Alexandru Mavrocordat v<oe>v<o>d, în orașul Eșii, în dipartamentul dum<nealui> vist<iernicului> Iorgachi Balș, de mine nevrednicul, cari s<u>ptu a me<a> iscălitură am făcut slobozire condeiului. 1784, mai 20. lordache Ilschi".

Ms. 400. Sec. XVIII (1784); 134 ff. [1-132, 134]; 30 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele cuvinte sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele, restaurată.

IOAN (DASCĂLUL). Tara Romîneasă
Neofit Cavsocalivitulj Taină ascunsă și acum descoperită.

Cf. Ms. 4827, f. 113 : „Aceasta carte am pus di mî-au prescris-o Ioan, dascăl al nostru la Mănăstire<a> Băchitoasa. Și cini îmi va streina-o să fii blăstemat, Toanu sluger",

Sec. XVIII (a doua jumătate).

IOAN (GRĂMĂTICUL). Tara Romîneasă
Viața sf. Fostirie.

f. 222^v: „Ioan grăm<ăticul> 7268 <1760>".

Ms. 2664. Sec. XVIII (1760); 466 ff. [221-222]; 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă.

IOAN (IEROMONAHUL).

Tara Ro
Pite

Viața patriarhului Nifon.

f. 51 : „Să s<e> știe că această carte m-am ostenit eu, mult păcrobul[ui] Domnului Dumnezeului nostru, lui I<isu>s H<risto>s <i>er<o>monah ot Bistriț<a> de o am scris, cîndu am fost eg<u>m Schitul părintelui Varlaam mitrop<o>litul, care schit să chiamă T de lîngă Pitești, domnind preabunul și preacreștinul domnu a t Țara Rum<î>nească Io Șerban voevod i mitrop<o>lit chir The]SToem<vrie> 4 dni, κ-κ TCICNU /vkra <=în curgerea anilor> 7191 Și o am dat sfintei Măn<ă>stir<i> Bistriței".

Ms. 464. Sec. XVII (1682); 53 ff. [2-51]; 19,5 x 13,5 cm! Scriere semiuncială. Titlurile și însemnările marginale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță

IOAN (IEROSHIMONAHUL).

M
Mân

1. *Cuvinte ale sf. Isaia Pustnicul.*

*fI

f. 4^v : „La anul 1795 s-au scris această carte și au fost pîn<ă> fără scară, iar acum o am scris după cumii să vede în sus de mine, s și mult păcătosul Ioan ieroshimonah și d<u>h<o>vnic din sf<î>nta stire Bîșca, la anul 1836, april 29".

f. 168, de altă mîna : „S-au scrisu această carte prinii usîrdie sf<ale> părintelui ier<o>monah Ioanichie, economii fiindu în vremea la sf<î>nta Monastirf Bîșca, în zilele preluminatului și preîn[n]ăl domnuîi Io Alexandru Ioanii Calimah voevod și preosf<i> xnțitului arhiscopului și mitropolit chirio chirii Iacovii, fiindu povățuitoriu și în<torul> și igumenii sf<i>nței Monastiri[i] Bîșchii precuvioșie-sa, pă chirio chirii Chiri][l]u arhimandriții, la anu<l> 1795".

Mai jos, de mîna copistului, la bătrînețe : „Ioan ierosh<i> și d<u>h<o>v<nic> din s<fînta> M<ănăstire> Bîșca. 1843, iunii 8".

Ms. 3007. Sec. XVIII (1795); 168 ff. [1-2, 3-88]; 23 x 17 cm. Scriere cursivă. și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

M
Mân

2. *Rînduiala călugăririi.*

f. 50^v : „1798, av<gust> 21 <anul> și ziua sînt scrise și cu cifre Ioan iero<s>h<i>monah, d<u>h<o>vnic din s<fînta> M<ănăstire> E

Ms. 2993. Sec. XVIII (1798); 72 ff. 23,5 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și unile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 26^v. veche în piele.

Moldova
Mân. Rișca

3. *Pateric.*

f. 2 : „Aceastii Pateric al Pecerschii s-au prescris cu a mea cheltuială și osteneală, în vremea arhimandritului Chirii, egumenul[ui] s<fintei> M<ănăstiri> Eișca, de mine smeritul Ioan ieroshimonah și d<u>h<o>v<nic> din s<fînta> M<ănăstire> Eișca".

Anul copierii este dat la ff. : 63, 76, 87^v, 90^v și 94^v.

Ms. 2953. Sec. **XVIII** (1800); 183 ff. 32,5 x 22,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor cu roșu. Legătură veche în piele.

Moldova
Mân. Rișca

4. *Miscelaneu teologic: Scrieri ale sfinților Petru Damaschinul și Calist Catafighiotul.*

f. 89^v : „1800, noem<vrie> 17".

f. 207 : „Această cârticică iaste a mea, scrisă de mine, smeritul Ioan[n] iero<s>h<i>monah și d<u>h<o>v<nic> din s<fînta> M<ănăstire> Eișca. 1843, iunie 8".

Ms. 3001. Sec. **XVIII** (1800); 207 ff. 23x16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor, pînă la f. 158, ce reîncepe cu 1, de la f. 92. Legătură veche în piele.

Moldova
Mân. Rișca

5. *Miscelaneu teologic: Cuvînt pustnicesc al sf. Nil Pustnicul și Tilcuiri ale sf. Maxim Mărturisorul.*

f. 40, o însemnare de bătrînețe: „Această carte a sf<i>ntului Ml iaste a smeritului Ioan[n] ieroshimonah și d<u>h<o>v<nic> din s<fînta> M<ănăstire> Eiș[i]ca și o amu scris la anul 1806, april 12".

f. 57^v : „1806, ap<rilie> 12".

Ms. 2877. Sec. **XIX** (1806); 57 ff. 30 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor pînă la f. 39.

Moldova
Mân. Rișca

6. *Fragmente din Scara sf. Ioan Scărarul.*

Ms. 2952. Sec. **XVIII** (sfîrșit); 270 ff. [128-144*]; 34,5x23 cm. Scriere cursivă. Titlurile sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 128. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Moldova
Mân. Rișca

7. *Theodorit, episcopul Chirului, Tilcuire la Cîntarea Cîntărilor.*

f. 155^v : „Sfîrșitul tălmăcirii Cîntării Cîntărilor și lui D<u>mn<zeu> fie lauda.

Slavă, cînste și închinăciune Celui în Troiță Unuia D<u>mn<zeu> Carele mi-au ajutat, după, ce am început, de am și sfîrșit.

Iar cei ce vă veți întîmpla a ceti, bucurați-vă în D<o>mnul și v<ru> pentru mine și ce greșală veți afla, mă rog să îndreptați cu d<u>h<o>v<nic> deților și să mă ertați pre mine, cel ce nu am nimic'iscusintă l<ucru> lucru ; mai vîrtos că și foarte multă neîndeletnicire am avut înt<re>trebile la scrierea aceștii cărți".

Mai jos, o însemnare de bătrînețe : „Această carte iaste a smeritului Ioan ierosh<i>monah și d<u>h<o>v<nic> din s<fînta> M<ănăstire> Eișca, de mine scrise, în egumenița s<fîntitului> arhiman Sofronie. 1843, iunie 8".

Ms. 3003. Sec. **XVIII** (sfîrșit); 155 ff. 23,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, unele și texte sînt scrise cu roșu.

IOAN (MONAHUL).

Țara Românească
Mân.

Cuvinte ale sf. Efrem hirul.

f. 261^v : „Această d<u>mnezeiască carte, ce să chiam<ă> s<fîntu> TMrem Siriiianul <sic>, scrisu-s-au cu îndemnarea și cu toată ch<e>preacuviosului meu stareț, chir Ghenadie i<e>r<o>monah, eg<um>sf<i>ntei Mănăstiri Argeșul, în zile<le> prealuminatului și creș<te> domnu Ioan Co<n>standin Basarab voevod cel tinir, fiind mi<e>preasfințitul chir Theodosie.

Și s-au încep<u>tu a să scrie den luna lui ap<rilie> 15 dn<i>, l<et> 7207 <1699> și s-au săvîrșitii la luna lui dic<he>m<vrie> 24d<ni>, la 7208 <1699>. Și am scris eu, întru orînduiala călug<ă>rească, mona<h> însă cheltuiala lui de la Mănăstire n-au fost, ce au foștii de la s<fîntu> meu.

Deci cu aceasta eu, mulții smeritul și neînvățatul, rog pre sf<i>ntii voastre, carii sînteți de D<u>mnezeu cinstiți părinți, dă veți afla unde<va> <șters> iar sf<in>țiilor voastre ca niște învățați și îndreptați dreg-eți și să blagosloviți și să ertați".

Ms. 934. Sec. **XVII** (1699); 262 ff. [1-261*] ; 31,5x21 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

IOAN (MUNCĂCIANU). Transilvania?

1. *Legenda Duminecii.*

f. 18 : „Scriș-am eu smeritulii și multu greșitul robulii lui D<u>m<ne>zău, Ioan, lăcuiorîu în Cefa *) Mu<n>cacianul. Ani<i> D<o>mnului 1732, luna lu<i> septămvrie în 23".

Ms. 701. Sec. XVIII (1732); 150 ff. [1—18] i 15,5 X 9,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlul este scris cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 1.

Transilvania
Apateu-Oradect

2. *Cazanii.*

f. 356 : „Scrișu-s-au această d<u>m<ne>zăiască carte în satu în Apateu, lîngă hramul sf<i>ntului Arhanghelii Mihailii și Gavrilu.

Deci carii vă veți întîmpla a ceti pre această sf<i>ntă carte, să vă bucurați în D<o>mnului EUristo>s și de veți afla vr<e>o sminteală îndireptați cu d<u>hulii blîndețelor, iară nu bleștămareți, ca să luați plată de la m<i>l<o>stivulii D<u>m<ne>zău și spăsenie sufletelor voastră. Aminti.

Scriș-am eu, smeritul și mulțiipăcătosu robulii lui D<u>m<ne>zău, anume Ioan[n]ii Muncacianulii, cînd amii foștii diŃacii în satii în Apateu, lîngă prestevitul popa Floria. O au începutu și o au vigăzuitii, adecă, să-vîrșit, în luna lui avgust în 20 <d>e zi<le>. POK. EO>K. <=în anul Domnului> 1737.

în ce chipii cerbulii dorește de izvorul celii rece
Și streinul de moșie-și cînd aiurea petrSee
Și ca cel ce de furtună pre mare preasupăratii
Și să roagă de pururea să vază pămînt uscat,
As&nenea scriitorîului pentr-a cîrții sfîrșire
Lui D<u>m<ne>zău dă laudă, cîntare, mulțămire".

f. 235 : „Mărire și laudă să dăm neîncetații
împăratului cerescii căce mi-iau ajutații
Di-nceput pînă aicea carte amii scrișu
Și toate duminicile amii făcuții săvîrșitu.
De aici încă-L rugăm să mă spodobască
Și cu agiutoriu Său să mă învrednicească,
Ca și a praznicelorii să agiung sfîrșire
Și iară să dau slavă, făcîndii mulțămire".

Ms. 4130. Sec. XVIII (1737); 356 ff. 32 x 19,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate și inițiale ornate la ff; : 1, 60 , 79 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

*) Localitate în apropiere de Oradea.

IOAN (Pr.). Transilvania?

1. *Liturghier.*

f. 46: „Sfîrșitul d<u>m<ne>zăeștii Leturghii a lui Ioan. 172<omvrie> 12".

f. 96^v : „Sfîrșitul sf<i>nteii Vecernii. Eu popa Ioan am scris în A Anii lui H<risto>s 1728. Pis<al> mes<e>ța octom<vrie> 30".

f. 139: „Sfîrșitu și lui D<u>m<ne>z<e>u laudă. Aminu. Ani<i> H<risto>s 1729. Și această carte o au sc<r>isu popa Ioan din <A> și nu o au pututu găta. Că au vinitu porunca lui D<u>m<ne>z<e>u poruncă nice unu<i> omu de pre <a>ceastă lume să nu i să porunc de s-au pristăvitu *).

Și o <a>mu scrișu eu, feciorulu celu mai mieu a lui papa <sic> de unde aumărăduitu**) negata. Scriș-amudi[i]acu<l> Simionușio sfîrșitu în luna lui feurarie în 24 de zile".

Ms. 2302. Sec. XVIII (1728); 139 ff. [aproximativ 1- 125*]; 19 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, inițialele și indicațiunile de oficierea serviciului divin sînt scrise cu roșu. Se găsesc desenate clopote și cădelnițe, în dreptul textului liturghier indică tragerea clopotelor și căditul, ca la ff. : 17^v, 30^v, 62 ș.a. Frontispiciu în peniță la ff. : 1, 42, 78 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

2. *Antologhion.*

Ms. 4247. Sec. XVIII (prima jumătate); 168 ff. [1— 145*]; 30x 19,5 cm. Scrierea imită tiparul. Textul filelor 98^v-122^v și 123^v-129 este așezat pe două coloane. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale*sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 68, 100, ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

IOAN (Pr.). Transilvania?

Istoria Țării Romînești.

f. 15 : „ H mc. A3 nwn. HWAH WT ram <= și am scris eu popa din Iași>, mai 12, l<ea>t 7261 <1753>".

f. 24^v : „Pop<a> Ioan ot Iași, iun<ie> 2 d<ni> 7261 <1753>".

f. 45: „Pop<a> Ioan ot Iași, iun<ie> 19 d<ni>, 7261 <1753>".

f. 66: „Pop<a>Ioan ot Iași am scris, iun<ie> 23 d<ni>, 7261 <1753>".

f. 93^v : „Și am. scris eu, mult păc<ă>tosul pop<a> Ioan ot Iași iun<ie> 30 d<ni>, l<ea>t 7261 <1753>".

f. 101 : „Mult păc<ă>tosul pop<a> Ioan ot Iasi am scris, iul<ie> d<ni>, 7261 <1753>".

*) = a murit.
**) = a rămas; maghiarism ce provine de la verbul maradni = a rămîne.

f. 108 : „Tot pop<a> Ioan".
f. 127^v : „Tot p<o>p<a> Ioan ot Iași, Iul<ie> 12 dn<i>, 7261 <1753>".
Ms. 2455. Sec. XVIII (1753); 164 ff. 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele, unele nume proprii și anii sînt scriși cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 3, 14 ș.a. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

IO\N (Pr.). T^{***} Romînească
Cazanii.

f. 191 : „Sfîrșit și lui Dumnezeu laudă. Mina care au scris aceasta sf<î>ntă Cazanie, întru puțină vreme va putrezi, iar aceste sf<i>nte cuvinte dumnezeesti[i] în veci să vor pomeni.
Scri-su-s-au de preotul Ioan, l<ea>t 7272 <1764>, mai 3 dne, ot s<vea>-taia Mitropoliia, atunci cînd s-au dus domniia la Țar<i>grad și au fost rămas scaun".
Ms. 479. Sec. XVIII (1764); 223 ff. [aproximativ 1-15*, 59-9f, 113-125*, 161-192*]; 23 x 16 cm. Scriere cursivă cu multe ștersături.

IOAX (RÎMNICEANU). T^{***} Romînească
1. *ItMca ieropolitica.*

f. 147 : „S-au scris această carte în sf<î>nta Ep<i>scopie a Eîmnicului de smeritul și mulții păcătosul Ioanii Eîmniceanul, cu chieltuiala dumnealui logofătului Gheorghîță. Septemvrie 24 dn<i>, 1779".
Ms. 1332. Sec. XVIII (1779); 156 ff. [3-150]; 20,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițială ornată la f. 3. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească
2. *Oglinda bogosloviei.*

f. 54 : „S-au scris în sf<î>nta Episcopie a Eîmnicului, cu chieltuiala monahului Eafail, din sf<î>nta Măn<ăs>t<ire> Hurezii, de Ioanii Eîmniceanul. Iulie 13 dn<i>, 1779".
Ms. 2567. Sec. XVIII (1779); 54 ff. 34,5 x 22,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 3, avînd în medalion pe Iisus Hristos. Inițiale ornate la ff. : 3, 51^v ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească
3. *Cuvinte ale sfinților: FU de la Sorsca, Filoihei Sinaitul, Nichifor Theotochis ș.a.*

Ms. 1621. Sec. XVIII (a doua jumătate); 293 ff. [11-122*]; 20,5x15 cm. Scriere cursivă. Legătură veche în piele.

4. *Pomelnicul mănăstirii Gotmeana.*

f. 21^v : „Acestii sf<î>ntii și d<u>mnezeescii Pomen[n]icii, ce să ch
Proseomisarionii, iaste al sf<i>nteii și d<u>mnezeestii Mănăstiri Codn
întru care să prăznuiaște Bunavestire a preasf<i>nteii Stăpînei n
Născătoarei de D<u>mnezeu și pururea Fecioarei Măriei.

Și s-au datiiacestii Pomen[n]icde obște la toții pravoslavnicul c
a să scrie numele domnilor, arhiereilor și a celor de bună rudă boiari
cu neamul lor și a celor din ceata besericească și a celor din ceata
nească < >.

Și așa să aibă a să ținea întru această tocmeală, care iaste da
sf<i>nții Apostoli și de sf<i>nții Părinți ai sf<i>nteii beserici. Ioan E
ceanul".

Ms. 2603. Sec. XVIII (a doua jumătate); 21 ff. [1-16, 21^v]; 31 x 22 cm. Scriere
și cu majuscule. Frontispicii colorate la ff. : 1, 4, ș.a. titlurile și inițial
serise cu roșu.

IOAN PAVEL (GRĂMĂTICUL).

1. *Ceasornicul domnilor, tradus de W. Costin.*

Il : Ceasornicul domnilor. Viața împăratului Marco Avriile
învățăturil<e> lui, arătînd obiciaiuril<e> vechi a împărăției Eîmului
să cuvin domnilor și oamenilor mari a le avea întru ocîrmuirea
<ilizibil>, scoasă din multe cărți elenești și letinești pre limba romî
de Mcolai Costîn bîv vel log<o>f<ă>t. Iară acmu, de pre acelaș i
dumnealui——<șters> pus-au ne<voi>nță de s-a scris. . . . <il
în zilei<e> mării sal<e> Grigorie Ghica voevod, domnul Țării Mol
în anii de la zidirea lumii 7244 <1736>, avgust 5, cu mîna' lui Ioan
maticul de vamă, s<i>nu Pavel cămărașul".

Ms. 3440. Sec. XVIII (1736); 274 ff. 32,5 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și in
sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță și colorate la ff. : 18, 112 și 158.
în peniță la f. 1. Inițiale ornate la ff. : 11^v, 18, 20^v ș.a. Numerotație originală a
Legătură veche în piele.

2. *Letopiseșul Țării Moldovei de N. Costin.*

Î. 1 : „Letopis<e>șul Țării Moldovei. Scri-s-au cu poronca pre
natului domnul Moldovii, mărie sa Io Ioan Mcolae Mavrocordatu vo
însă di pre izvodul răpousatului Mcolae Costin, ce-au fost logofăt
în anul de la zidirîa lumii 7254 av<gust> 20, iară de la H<risto>s M
torîu<l> 1746, cu mîna lui Ioan Pavăl gramaticul".

Ms. 120. Sec. XVIII (1746); 174 ff. 30 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițiale
scrise cu roșu. frontispicii în peniță la ff. : 5, 11, 18 ș.a. Chenar în peniță l
Inițiale ornate la ff. : 5, 11, 12 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legături
în piele.

Moldova3. *Ceasornicul domnilor, tradus de Jⁿ. Costin.*

Ms. 757. Sec. XVIII (prima jumătate); 233 ff. [1-231']; 31x20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispiciu în peniţă la f. 15. Iniţiale ornate la ff. : 1, 15, 102 ş.a. Legătură veche în piele.

Moldova4. *Cronici ale Ţării Romîneşti şi Moldovei.*

Ms. 2591. Sec. XVIII (prima jumătate); 436 ff. [2—346]; 30x21,5 cm. Scriere cursivă.. Paginaţie originală. Legătură veche în piele.

Moldova5. *Cronograf.*

f. 1^v : „Celor cetitori şi ascultători, toţii binele de la D<u>mn<e>zău poftim.

Strîngere noai să chiamoă cartea aceasta întru care sîntii scrisi multe istorii luate şi adunate de<n>tru alte cărţi, ce scrie întîi de zădirea lumii cu toată podoaba şi frum<u>seţ<e>a şi pentru zădirea omului < >.

Pentru aceia, iubite cetitorîle, cetind să socoteşti şi cu mintea că ceteniia de istorii, mare folos şi cunoştinşi şi învăţături dă celor următori şi iubitori de ostental<ă>. Cu cetitul sf<i>ntelor scripturi cunoaştem pre D<u>mn<e>zău şi- <L> rugăm pentru ertarea greşialelor noastre. Cu cititul sf<i>ntelorîi scripturi cunoaştem lucrurile cele de mulţi a<n>i trecute, ca<şi> cum li-am vedea în[n]aintea noastră; că mulţi oameni învăţaţi au trudit şi au osteniţii de au scris istorii a crai şi a înpăraţi, a domni şi a maghistani, carii cum ş<i>-au cumpătaţii viaţa şi cinstea arătîndii celor de pre urmă şi lăsînd învăţături, ca fie cine să-ş<i> poată cumpăta viaţa, adevă de cele rîle şi de bulă să să ferească şi celor bune şi de laudă să urmzî. Cu multă nevoie să-ş<i> agonisască nemuritoriu nume, cum vei ceti într-această carte, cine, cum ş<i>-au cumpătat viaţa şi cinstea, ce laudă şi nemuritor nume au rămas celor buni şi temători de D<u>mn<e>-zău şi ce hulî celor tirani şi neînfrînaţi în faptele sale, spre care lucru rog pre D<u>mn<e>zău să-ţ<i> dea cuget bun, să plineşti desăvîrşit lucrul acesta, cetind şi ascultîndii cu sănătate. Aminti.

De bine voitorîu iubitului cetitorîu, Pavel gramatic".

f. 36S^v; „O, a toate puternice şi negrăiţii D<u>mn<e>zăule în trei staturi, de toate făpturile închinaţii şi slăvit, Tu eşti a toate darurile începături şi pricini, sporiu şi săvîrşire "; Cea ce bine ai vruii a aduce aminte şi a <în>demna pre ace&ti cinstit şi bl<a>gorod boîarin d<u>mn<ea>lui Gheorgachie, vel vist<ier>, a-mi poronci mie, multupăcătosului şi preaneharnicului a tixi cu cond<e>îulu d<u>mn<e>zăescul cuvîntul Tîu şi istoriile a toţi de pretîutinderea, întru pomenirea dumisale.

Deci, măcaru că nevrednic şi cu tina păcatelor s ntiî ţinut, plecatu-m-am poroncii dumisale şi nedejduindu-mă îndurărilor Tale, aruncatu-

m-amii în genunîa nemăsuratei d<u>mn<e>zăeştii şi întru tot lumii scripturii Tale şi precum cu a Ta iubire de om, aemu în vadul săvîr am agiunsii, a sufletului genunche pleeîndu şi cu capulii mieu în pămî lovindii, cu lacrimi de bucurie proslăvăscu şi preaîn[n]ălţu preasf<î> şi prea laudatul numele Tău, a Părin<telui> şi a Firului şi a Sf<i>n D<u>hii.

Tuturor pretîutinderea pravoslavniciloru creştini, stăpînilor şi ţilor şi priîatinilor, cu cuviinţă de robii închinăciune la faţa pămîntu cu umilenie fac şi cu smerenie de la sufletu cu nevoie înţă mă rog, unde afla vreo greşalî, ertaţi şi cu d<u>hii de blîndăţă îndreptaţi, ca ce sînteţi învredniciţi de la Cel din destul dătător de daruri sufleteşti nu puneţii în ponoslu, ştiindii că D<o>mnulu vini<i> aceştia pri[i]m pre celii de apoi ca pe cel dinţii şi pre cel den al li-le<a> ceas ce-au lu ca pre cea ce au tras greul şi arşiţa toată zua.

Cine truda noastră cu gînd bun pri[i]meşte

D<u>mn<e>zău[le] gîndul bun bine-ii dăruiaşte.

Pavel Ştefănescul, gram[m]atic".

Ms. 2599. Sec. XVIII (mijloc); 368 ff. 30 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 10, 113', 321 ş.a. Iniţiale la ff. : 10, 85', 88' ş.a. Numerotaţie originală a filelor.

IOANICHIE (IERODIACONUL)

Ţara Bomîn

*Miscelaneu teologic: Cuvinte ale sf. Ioan al Cârpa-
thiilor către călugării din India şi fragment de Acatist.*

f. 283^v : „, fia nHc. < = am scris eu> Ioan[n]ichie ierod<ia>c<o> Eernican".

f. 291^v : „,Părinţilor şi fraţilor, cîţi vă veţi întîmpla a ceti sau a as aceste sfînte[nte] şi de la Duhul Sf<î>n<t> alcătuite cuvinte, prin plăc sau rob şi al nostru părinte, către D<u>mnezu dvoritoriu de o ale lui Ioan, egumenul Mănăstirii Carpathiilor şi veţi afla vreo greşală să nu o puneţi în ponos, ci cu°duhul blîndeţelor să o îndreptaţi; că eu, nevrednicul, ca unul ce cu neputinţa cea omenească mă învîrtii poate vă a fi greşit întru prescriere., că nimenea nu poate să zică sa să laude că nu are nici o greşală, fără dă cît numai Mîntuitoriu n Iisus H<risto>s. Ioanichie monahul, ierod<iacon> Pulgaroglu Mard<ari> <ultimul cuvînt este şters>.

f. 321^v : „,Ioan<i>c<hie>ierod<ia>c<onul> Mard<aci> Pu<l>g<aroglu>

Ms. 2015. Sec. XVIII (sfîrşit); 385 ff. [256 — 291', 317-32f]; 20,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Legătură veche în piele.

IOANICHIE (MONAHUL).

Moldova
Mân. Humor

1. *Octoih.*

f. 96 : „Sfîrșitul Osmoglasnicului și a podobiilorii și lui D<u>mn<e>z<e>u laudă.

Și s-au scris de mine mulții păcătos și smeritulii între monaș<i> Io<a>nichie, ardelianii, baiazat ot Eodna. La le<a>t 1775, 7283, avgust 14, coneț întru sf<i>nta Măn<ă>stire Homorului, fiind egumen sf<i>nțiîa sa cuviosul părintele Dosothei. 1775 av<gust> 14".

Ms. 1870. Sec. XVIII (1775); 105 ff. [9-96]; 14,5 x 10 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 9, 20', 30' ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Moldova
Mân. Agapia

2. *Octoih.*

f. 9^v : „1793".

f. 82 : „1794, mai 17".

f. 83 : „Sfîrșitul Osmoglasnicului și a catavasiilor și a altorii cîntări trebui<n>cioasă la IJtrine <sic> si la Liturghie si lui D<u>mn<e>zeu laudă. 1794, mai 17".

f. 85^v : „Această carte ce să chiîamă Osmoglasnic și cu catavasiile praznicilor și podobiile glasurilor și sfitelnile învierii, rînduiala Utrăanii, rumînește și grecește și rînduiala sf<i>ntii Liturghii, iarăși rumînește și grecește, Polieleul cu Psalmi<i> aleși și cu pripelele lor, a sf<i>nților ce să prăznuescii și slăvile hvalitelor la si<i>nți mari și irmoasăle veselitoare, rumînește și grecește și axioanele praznicilorii, grecește, Pashaliîa pe 18 ani și nașterea și știrbirîa lunilorii pînă la sfîrșitul lumii și alte cîntări trebuincioasă, aceștia toate s-au scris cu smerită și păcătoasă mîna mea, monah Ionichie Eatoni <sic>, la sf<i>nta și vestita Mă<nă>s-tire Agapiîa, în egumeniîa sf<i>nții sale părintelui chirii Isaiia <i>er<o>-monahti, la anii 1794, m<a>i 20, iară de la zidiria lumii anii 7302 <...>"*).

Ms. 5127. Sec. XVIII (1793-1794) ; 86 ff. [1-85']; 23 x 18 cm. Scrierea imită tiparul. Textul grecesc al cîntărilor este scris cu caractere chirilice. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 2', 10, ș.a.

*) Este însemnat, în continuare, numărul de ani de la evenimente mai importante, dim rîndul cărora nu lipsește invenția tiparului, a prafului de pușcă, a puștii etc.

IOANIȚĂ (LOGOFĂTUL).

Țara Romîna

Miscelaneu: fragmente din Descoperirea sfintei Liturghii și din Istoria luării Țarigradului.

f. 98: „1792 septv<rie> 17. Ioan<i>ță log<ofă>t".

Ms. 3144. Sec. XVIII (1792); 166 ff. [aproximativ 90-102]; 21 x 15 cm. Scriere cur

IOANOV (ȘTEFAN).

Moldova

Gramatică rusească și Vocabular ruso-romîn.

f. 115 : „MII/K #*K. KS, AIST© IVT X4 . a\rMS. **Gr^an-h** IIVANN. TP8AHXCM< = luna februarie 26, anul de la Hristos 1746. Eu Ștefan Ioan m-am ostenit>.

Ms. 3784. Sec. XVIII (1746); 159 ff. [1-127, 130-141]; 18,5 x 15,5 cm. Scriere cu Numerotație originală a filelor, pînă la f. 127. ^

IOASAF (MONAHUL).

Moldova
Mân. Pocrovu-

Cartea avvei Varsanufie.

f. 337: „Slavă, cinste, mulțămită și închinăciune Unuia în Tr D<u>mnezeu, Celui ce ajută la toți, după început de vin<e> la sfî

Această sf<i>ntă* și de sufletii folositoare carte a s<fîntului> Varsanufie s-au scris de mine, ticălosul și pătimașul și nevrednicul loas monah la Pocrovu, la leat 7296, 1788. Și mă rog tuturor de obște cetii orice greșală veți afla, să nu fiți grabnici a osîndi, ci să o îndrap <sic> cu blîndețea d<u>h<u>lui și să mă ertați și să vă rugați pe mine, nevrednicul loasaf. Sfr<i>șit și lui D<umneze>u slavă". <Te subliniat este criptografiat>.

Ms. 507. Sec. XVIII (1788); 337 ff. 33,5 x 23 cm. Scriere cursivă. Titlul și unele inițiale la început sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 6 și 337. Vinie inițiale ornate la ff. : 4', 5"', 52 ș. a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în'piele se păstrează sub legătura modernă.

ION (DASCĂLUL).

Moldova
Vodă

Psaltire.

ff.1'—2: „< . . >Am început a scrie în zioa <sf> Mihail ar gh<e>lu [să s]. V<leat> 7218, <1709>, noe<m>v<rie> 8, în zilele Ioan Vodă".

f. 58^v : „în zilele lui Ion Vodă [Ion voevod]. Vleat 7218 <1709>, noe<m>vri<e> 22".

f. 313^v : „Ion ot Vasluîu. Vlea<t> 7218 <1709>".

f. 321^v : „Ion ot <Va>sluîu au scris",

f. 324 : „Ion au scris".

f. 325 : „S-au scris 9 săpt<emvrie>. Ion ot Vasluîu au scris".

ff. 180^v — 181^v : „Această psaltire a proor<o>cului și împăratului Bavid am scrisu eu Ion ot Vasluîu și am datu sfintei Mănăst<i>ri de pomană, să fie pentru sp<ă>senie sufletului și sănătate a trupului, unde iaste [ha]hramul Bl<a>goveștenie<i>, întru pomenire sfintei Truiță și a tuturor sfin<ți>lor, ce din veci ț<i>-au îngăduiții cu bunăță<i>, în zilele bl<a>gocistivului dumnu Ioan Âlicsandru Mcolaîu voevod, fiindii mitropolit Țărîi Moldovii chir Ghedion. Vleat 7222 <1714>, mai 16 dni. Dascăl'Ion ot Vasluîu".

Ms. 2382. Sec. XVIII (1709)- 326 ff. ; 15 x 11 cm. Scriere cursivă veche. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

ION (DASCĂLUL).

Moldova
Iași

Octoih.

f. 148: „Sfîrșit și lui D<u>mnezeu laudă. Și s-au scris în școala g<o>spod ot Eși, de Ion dascăl ot Ardeal".

Ms. 3253. Sec. XVIII (sfîrșit); 150 ff. 14,5 x 9,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 33.

ION (LOGOFĂTUL).

Transilvania

Miscelaneu teologic : Cazanii, Minuni, Pilde filosofești,
Vieți de sfinți, Tileul sf. Liturghii ș.a.

f. 63^v : „Eu log<o>făt Ion".

f. 75^v : „Și am scris cu mai micul între diîaci Ion log<o>fă<tul>, 1779 <anul este scris și cu cifre arabo. Sfîrșitul înpă<ra>tului Anfilog pentru înțelesul sf<i>nteii Leturghii și al Ierusalimului.

Și s-au scris acSstS sf<i>nte istorii a împăratului Anfilog; în luna lui iunie' 26 s-au sfîrșit, iar începutul au fost cînd prinsără în eătane. Anul de la zidirea lumii 7286 ; de la H<risto>s, 1778".

f. 85 : „Sfîrșitul vieții sf<î>ntului Marco. Ano 1791 <anul este scris și cu cifre arabe> de logof<ă>t Ion, după ce au murit maică-mea,

șăzînd singur, cum D<u>m<ne>zeu știe. Iar maică-mea au răposat în 1790".

Ms. 334-4. Sec. XVIII (1778-1791); 104 ff. 32 x 20,5 cm. Scriere cursivă. **Textul** ff. : 1, 24—28^v, 76—79 este așezat pe două coloane. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii, miniaturi și viniete la ff. : 21, 24, 36^v ș.a.

ION (Pr.).

Transilvania
Bălaia-Oradea

1. Sinaooar.

f. 69^v : „Scris-am popa Ionii prișelețu*) din Țara LSșască, c<ă> șede<a>m în Bălaia. Ani<i> Domnului 1724, m<e>s<e>ța avgu<st> 4 Scris-am cum am știut; voi citiți cum puteți".

Ms. 356. Sec. XVIII (1724); 77 ff. [2-70^v, 72-76^v]; 31,5 x 18,5 cm. Scrierea imită tipul. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff.: 2, 37, 50. Numerotație originală a filelor.

Transilvania
Bălaia-Oradea

2. Penticostar.

f. 172 : „POKS fi>Kid<=:anul Domnului> 1725. Scris-am mulții păcașii popa Ionii dîn Țara Leșască, lăcuitor în Bălaia, această sf<î>ntă carte a nume Penticostarii.

Dici, fraților, carii veți întîmpla a ceti pre această carte și afla sminteală, nu blestămaț<i>, ce îndirăptați și mă ertaț<i>, ca să Dumn<e>z<e>u să vă erte și dumilorvo<a>stră".

Ms. 3341. Sec. XVIII (1725); 173 ff. [1-172^v]; 31 x 19,5 cm. Scrierea imită tiparul. Unele titluri, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 61^v, 81 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

ION (Pr.).

Transilvania
Șchiopu

Triod- Penticostar.

f. 148^v : „Scris-am această carte eu greșitul și nede<stoini>cul popa Ion de la Știopi. Ai<i> Domnului 1734".

Ms. 35. Sec. XVIII (1734); 148 ff. 20 x 16 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșii. Frontispicii colorate la ff. : 1, 38, 127 ș.a.

*) = pribe

ION (Pr.).	Transilvania <i>Șona-Făgăraș</i>	3dM. KOHU> xc " . . <=în satul care se cheamă Sînpetru. începutul <și șitul <este> Hristos>.
<i>Miscelaneu teologic: Rugăciuni și Acatistul Mintui- torului.</i>		Ms. 3821. Sec. XVII (1620); 196 ff. [<i>aproximativ 1—141</i>]; 14 x 9,5 cm. Scriere semi Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 40°, 45,
Coperta a II-a interioară : „Popa Ion din Șona, pe cînd înflorește bosiocul, de lîngă Făgăraș”.		IONIȚĂ.
Ms. 3811. Sec. XVIII (a doua jumătate); 104 ff. [<i>80-104</i>]; 15,5 x 9,5 cm. Scriere cursivă. Titlul și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 80° . Legătură veche în piele.		Țara Romîneas
ION ROMÎNUL (Pr.).	Transilvania <i>Sînpetru-Hunedoara</i>	<i>Catavasier.</i>
<i>Miscelaneu: Alexandria, Floarea darurilor, Pravilă bisericească și Rojdanic.</i>		freyuare' 1 7 9 3 1 S C R I S H a m e c * *TM*
<i>Î. 76°</i> : „BSA^npocTH TP<>YAHKUI*C MA4AO non . IIVN ^AAXK " <=Dumnezeii să ierte pe cel ce s-a trudit, tînărul popa Ion Valahul>.		Ms. 2497. Sec. XVIII (1793); 51 ff. 14 5 v 10 5 rm Q •
<i>f. 77</i> : „Cu mila lu<i> Dumne<zeu sfî>rșîu eu popa Ion di în Sim- pietru această carte ce s<e> c<hi>amă Alexandrie; m<e>s<e>ță cireșeriu să încep, în 15 zile<e> și să sfriși în luna lu<i> a<u>gust 4 zil<e>, vă le<a>t 7128 <1620>, în zilel<e> lu<i> Betlian Gabor craiu.		IONIȚĂ (COPILUL):
Și cine va ceti aice și va afla greșiții, au cuyîntu neplin<it>, au netoc- mit, să nu mă glăstemați <sic>, ce ziceți bu<g>daprosti, cum și voi să fiți ertați la z<i>ua de județu, că amu scris în grab. Aminu”.		<i>Miscelaneu: fragment din Alexandria și Versuri.</i>
<i>ff,126°—127°</i> : „Di în voe Tatălui și [di în], cu ajutoriul Fiîului și cu săvrîșitul D<u>hului Sv<în>tii, adecă eu mulții greșit și ticălos popa Ion di în sat din Sîmpetru scris<-am> această carte ce să cheamă Alixan- [d]drie și cu Darovanie <=Moarea darurilor>. Și [cu dare] <șters> mă usteniu cîtu putuiu și o scriș<ei> să cet<e>ască și s<ă> socotiască bine ce est<e> înpărăție cestii lumi deșarte și mîngănoas<ă>.		<i>f. 49°</i> : „Sfîrșitul Alicesăndriei. Aciastă Alixăndrie am făcut-o Ioniță copil, se se știe, la le<a>t 1756, mar<tie> d<ni>”.
Printr<u> ace<ia> dom<nea>voastră încă vă rog pri toată fire de om, cui Dumnezău o va da această carte a ceti sau a scrie, socotiți și mai bine ce voîu fi greșit, sau cuvîntu nesf<i>r<și>t, sau slovă neînplută iar domnevoastră să deregeți și să nu mă blăstemați, ce s<ă> ziceți: Dumnezău erte. Să vă erte și pre voi Dumnezău, la învricatulu județii^ cîndti va zice : Viniți bl<ago>s<lo>viții de Părintele Me[e]ju de moștiniți înpărăție ce î<i> gătită voa<o> din tocmala lumiei, ce Tu m<i>l<o>s- tivii Domnu, I<isu>s<e> H<ristoa>s<e>, acei ne dă. Aminti.		<i>f. 63°</i> : „Aceste stihuri sîntu scrise de mine, Ioniți popa, î <în>ție d<o>mnie a mării sale Co<n>stantin voevod, la anii de la H<ris 1778”.
începusă a să scrie această carte ce s<e> cheam<ă> Alixa<n>drie în luna lu<i> cireșeriu 15 zil<e> și să sf<i>rîși în luna făurarîu în 15 zil<e>, vleat 7128, a ot roj<destva> H<risto>va 1622 <sic>, crug slîntu*) 16, a luni<i> 3, zlatocislo**) 3, temeli[i]e 3. \$y C*AO <i>mt HdpgMrr</i> CK CHMnrrpoYe.		<i>f. 70</i> : „1789, Ioniță popa”.
*) = soarelui.) = numărul de aur.		Ms. 1629. Sec. XVIII (1756—1789); 70 ff. 21,5 x 17 cm. Scriere cursivă. Frontispiciu în p la f. 2 . însemnarea copistului de la f. 49° este încadrată într-un chenar în pe
		IONIȚĂ (DASCĂLUL).
		Țara Bomînească
		<i>Miscelaneu: Cuvînt pentru Adam, fragment din Fiziolog, Cuvinte, FJshatologie ș. a.</i>
		<i>f. 46°</i> : „Sfîrșit și l<u>i D<u>mnezeu mărire. Și am scris eu Ion dasc<ălul>, la leat 1799, <anul este scris și cu cifre arabe>, sept<emvrie> 1
		Ms. 3275. Sec. XVIII (1799); 184 ff. 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Numerotație origina filelor.

IONIȚĂ (LOGOFĂȚUL).

Țara Românească
București*Istoria lui Erotocrit.*f. 218^v : „ИИсѧX АОI\ UNHU," <⇒a scris logofățul Ioniță>.

f. 219^v : „S-au scris această carte ce să numește Irotocrit în orașu<l> Bucureștilor, în zilele mării sale Necolae Petru Mavrogheni v<oe>vod. Le<a>t 1787, îuli<e>".

Ms. 3514. Sec. XVIII (1787); 219 ff. 27,5 x 19,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și unele cuvinte sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor, cu cifre arabe. Manuscrisul este bogat ilustrat de Petrache logofățul.

IONIȚĂ (SIN CONSTANTIN LOGOFĂȚUL).

Țara Românească

Cronograf.

f. 5 : „Adunarea istoriilor de la începutul lumii pînă la înpărățiia lui Oo<n>standin Paleologul, împăratul cel după urmă al Grecilor <.>, scoasă după grece pã limba rumînească de Grigorie dasc<ălul> Buz<oianu>, iar acum s-au scris după aceia asemenea din cuvînt în cuvînt, în zilele preaîn[n]ălțatului nostru domnu Io Co<n>standin Gheorghie Hangeri voevod, de cel mai mic Ioniță sin Co<n>standin log<o>f<ățul> de la Star-Chiojd, la anii de la mîntuirea lumii 1799, ghen<arie> 5 dn<i> 1799" <cu cifre arabo>.

f. 5^v : „Eugă către cititori. Iubitorilor de cetanie, de vreme că D<u>mnezeu au făcut pã om mai cinstit și mai mare decît toate celelalte> lucruri ce sînt și să vād în lume și l-au așăzat stăpîn peste toat<e>, după cum zice și pro<o>rocul David : Toate au supus supt picioarele lui, l-au făcut și nemuritorul, dar nesocotința lui cea rea l-au făcut muritoriu și toate au pierdut, numai ce i-au rămas întreagă aftexusia, '» adică volniciia de însuși ca să lucreze au binele, au răul; și i-au dat și această încelepciune ca să poată arăta lucrurile de la începutul lumii pînă la sfîrșitul lumii, întocma<i> ca cînd le-ar privi și s-ar lucra în[n]aintea lui fată, asa le descopere și le arată prin scriptură.

Deci și eu, socotind că ar fi bine să-ș<i> ajute fieștecme patrii și limbii lui, ori cu ce ar putea, m-am îndemnat de am scris aceste istorii, după cele scoase după grece pã rumînie de cel mai sus numit Grigorie dasc<ălul>, spre lauda Țării Eumînești și spre folosul celor ce vor vrea să înțeleagă, ca cetind și vādînd pã cei ce-au lucrat răul, ce ș<i>-au agonisit și pã cei ce-au făcut binele, ce ș<i>-au dobîndit, să poată îndemna a să părăsi cinevaș de rău și a lucra binele.

Deci iubiților, avînd toți de obște acea volnicie a lucra și a grăi, au binele, au răiil, vă rog mai întîiu, oricine să va îndemna a ceti și va găsi vreo greșală, ori în cuvînt, ori în slove, să nu huliți, ci cu d<u>hul blîndețelor să turnați untul de lemn al bunii voirii dumneavoastră și să ungeți ranele greșalelor mele cu cuvînt mîngăitoriu și îndreptînd să ziceți: D<u>mnezeu să<-l> erte și D<u>mnezeu să vă erte și dumnea-

voastră toate greșalele ; că nu es<te> cu puțință a fi om fără greșală, numai Unul D<u>mnezeu negreșit, a Căruia es<te> slava, cinstea și înmăciunea în veci. Amin. 7307 <1799>".

f. 345^v : „Pînă aicea s-au putut, ajutînd vremea. Iară cine va v ajutîndu-i vremea, îl va săvîrși pînă la leatul care va vrea. Iară aici numai leat 1566".

f. 346^v : „Cu ajutoriul Marelui și Atotputernicului D<u>mnezeu Cela ce iaste însuși la toții lucrul început și sfîrșit, au luat și ace cart<e> sfîrșit la luna lui fev<ruarie> 10, leat 1799". <anul este scris cu cifre arabe>.

Ms. 116. Sec. XVIII (1799); 346 ff. 30,5 x 20 cm. Scriere cursivă. Frontispicii în pen inițiale ornate la ff. : 5, 109, 111^v ș.a. Titlul de la f. 4 este încadrat într-un c deasupra căruia, în medalion, sînt desenați: Iisus Hristos, Fecioara Mări sf. Ioan Evanghelistul. La f. 4^v, un desen îl reprezintă pe împăratul David. Ar desene sînt lucrate cu cerneală albastră. La f. 6, întîlnim un frontispiciu în locul căruia, în medalion, este desenat Iisus Hristos. Numerotație originală a fi Legătură veche în piele.

IORDACHE (DASCĂLUL).

Mol

Alexandria.

ff. 57 și 68: „Io<r>d<a>che. . . . "

f. 84^v : „Jaloba scriitor<ului> cătră cetitori. Cine truda noastră scriitorîului ră<u> o pri[i]mește cu bin<e> D<u>mnezeu îl dăruiești. vreme că trupul slăbești de multa umezal<ă> a pămîntului, ochi painjinescu de nenumărat<a> mulțime <a> slovelor; minte<a> din c începe a-m<i> slăbi și a se întuneca de multa frămîntătur<ă> a al< tuiere<i> cuvintelor, dreptii aceia, fraților, care vă veț<i> întîmpla a întru această Alexandrie, să zieceț<i> toț<i>: D<u>mnezeu să-l erti precum este cu neputință omului a nu păcătui, așa și scriitorîului a greș<i>; fiind mîinile de țer<i>nă și fire<a> omenească slabă, ce lu iscusit poate să facă și să nu greșască?

Această Alexandrie s-au scris de mine, smeritul și mai prostu mai neînvățatul dintre dascălii aceștii părți de lume, tuturor pleca iubitor[i] de toț<i>, Iord<a>che dasc<ălul>. 1789; cel latinescu : 17

S-au început ghenari<e> 25 și au luat sfîrșit marți<e> 13 zile.

Această Alexandrie am izvodi<o> de pe o <A>lexandrie veche, ce fost în turnul cel mare de la Mănăstire<a> Putna. Iord<a>che dasc<ălul>

f. 85 : „Această carte, care și Alexandrie să numești, este a lui And di[i]ac; au cumpărat<-o> de la mine, mai gios iscălitul, dre<p>t 3 adecă 3 lei bat<uți> și am și iscălit. Iord<a>che dasc<ălul>".

Ms. 3512. Sec. XVIII (1789); 85 ff. 23,5 x 17,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele cifrele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 63. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

IORDACHE (LOGOFĂTUL). Moldova

Condica cioclilor orașului Botoșani.

f. 1: „Scrisu-s-au aeestti testamentil <sic> de mine, lordache log<o>-f<ătul> sfinții Mitrop<o>li<i>”. 1756".

Ms. 3694. Sec. XVIII (1756); 67 ff. [*aproximativ 2-6, 8-10*]; 31,5 x 22 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

IORDACHE (Pr.). Moldova (?)

Octoih.

f. 70^v : „Iară cei ce veți citi pe acest Osmoglasnic bucurați-vă întru D<o>mnul și ce greșală veți afla, atît în slove cît și în cuvinte, poftescii pe d<u>m<nea>v<oastră> ca s<ă> îndreptați cu duhul blîndeților, nepuind în ponos; și mă ertați pre mine, păcătos căci nu este scris de mîină de inger, ce de mîn<ă> de țăr<i>nă. Drept aceia, că cum nu este cu putință a lipi ceriul de pămînt, aș<a> și scriitorîul a fi fără greșală. Și am scris eu, mai micul și smerit între dascăli cari mai jos m-am iscălit. 1799, iuli<e> 30. Iordachi popa".

Copistul mai semnează și la ff. : 20, 28, 37^v, 46^v, 54, 61^v și 74.

Ms. 3622. Sec. XVIII (1799); 75 ff. 21,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 3, 12, 20^v ș.a.

IORDACHE (VĂTAFUL). Moldova

Fragment din Istoria lui Schinder împărat.

f. 18: „I<o>rdache vătaf am scris spre îndemnare<a> d<u>-m<isa>le lui chir Petru abăger. 1791, oc<tom>vr<ie> 22".

Mai jos : „Și am scris eu, smeritul și păcătosul și nevrednic rob al Celui ci m-a[i] zidit și m-au învrednicit a scrie această istorie, spre pomenire<a> celui mai sus iscălit, fiindcă precum <este cu neputință> orbul<ui> a nu să poticni, așa și scriitorîului a nu greși. Amin".

Ms. 2623. Sec. XVIII (1791); 18 ff. [*3-18*]; 23,5 x 17,5 cm. Scriere cursivă.

IORDĂCHESCU (LOGOFĂTUL MATEI). Țara Romînească

Floarea darurilor.

f. 109^v : „Această cărticică este a lui Mateîu log<ofătul> și cele ce s-au scris într-însa este pentru învățatura acelor ce s-or sili.

Deci cine va citi mă va pomeni; iar cel ce s-ar ispiti ca să o fure să fie afurisit de cei trei sute <sic> sfinț<i> părinți din <îficheea>.

Pentru care am însemnat de cînd s-au scris, dă la avg<us>t 1 la avg<us>t 31, la leat 1794 de la stăpînirea domnului nostru Ioan Al dr<u> Co<n>s<tan>d<in> Moruz v<oe>v<od>. Mateiu logof<ă>t".

f. 115 de altă mîină : „Această carte este a [1] lui Matachi sin A șalvaragiu și este scrisă di dumnealui logofăt Matei Iordecl Iratile răposatului Anghel șalvaragiu<l>, ce este ciracul răposatului I nescului cel bătrîn; și au dăruit-o lui Matache nepotul său și am înse aici ca spre ținere de minte, la leat 1836, deche<mv>r<ie> 7. Ma Angheliu".

Ms. 1204. Sec. XVIII (1794); 130 ff. [*1-109**]; 15 x 9,5 cm. Scriere cursivă. Frontispicii colorate la f. 1. Desen în peniță, reprezentînd Bunavestire, la f. 76^v. Numere originale a filelor cu cifre arabe. Legătură veche în piele.

IOSIF (IEROMONAHUL). Țara Romînească

Mîn. I

1. *Mîntuirea păcătoșilor.*

f. 489^v : „Această sf<i>ntă carte ce iaste pren D<u>hul Sf<g> grăită, ce să chiamă a Păcătoșilor mîntuire, ce iaste de mulți și dascăli tălmăcită den limba elinească pre limba noastră rumînească iaste dată de obște a să citi celor ce vor vrea a să mîntui de păcătoreșu scrisu-s-au în sf<i>nta și dumnezeiasca Mănăstire <H>urezii, unde să nuiăște sf<i>nții și întocma<i> cu Apostolii marii în[n]păraț<i> s<vea> Constantin și maică-sa Elena.

Și s-au scris den porunca și den toată osîrdiia sfinției sal<e> p telui Ioan arhimandritul, care au fost egumen întîîu la această sf<g> Mănăstire, ca să se afle dă trea[a]ba sf<i>ntii case și fraților dă ce în zilele luminatului d<o>mnului nostru Io Co<n>standin B<rîncovea> Basarab voevoda, ctitorul aceștii sf<i>nte Mănăstiri; și cîrma praviei purtîndu-o chir Theodosie mitropolitul și a Ep<i>scupiei Eîmni chiri Ilarion, cînd era leatul 7204 <1696>, m<e>s<e>ț<a> m<a>rt<i>d<ni>.

Și l-am scris eu, smeritul și mult păcătosul și tuturor fraților noștr nîc, Iosif <i>er<o>monah, ucen<i>cul părintelui Ioan.

Ce mă rog sf<i>nțiilor voastre, cînstit<i> părinți și iubiț<i> frați pe unde veț<i> găsi greșit să în[n]dreptaț<i> cu d<u>hul blîndețelor pre mine, ticălosul, să nu mă blestemat<i> căci[că] au scris hire și mîină de tină; ci să mă ertaț<i>, ca și sf<i>nțiilor voastre să afie ertare în[n]aintea D<o>mnului nostru I<isu>s H<risto>s, la strașnica cată, a căruia iaste slava în[n]chinăciunea în v6eii vacilor. Amin".

Ms. 2174. Sec. XVII (1696); 489 ff. 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1. Inițiale ornate la ff. : 22, 55^v, 217 ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Romînească
Mân. Hurez

2. Scara sf. Ioan Scărarul.

f. 6 : „Scrisu-s-au această viață de Daniil smeritul călugăr de la Eaith (iar acum de) Iosif, proig<u>m<en> ot Hurez".

f. 160 : „Această carte ce să ehiamă Leastviță, o am scris eu, cel mult păcătos Iosif ieromonah, proigumen de la sf<în>ta Mănăstire Hurezul și o am dat aceștii sf<in>te Măn<ă>stiri mai sus numită.

Deci vă rog pre voi, fraților cititori, citind pre dînsa și folos sufletesc adăogînd, să vă rugat<i>'milostivului D<u>mnezeu pentru mine; și orice greșală veț<i> afla, să îndreptaț<i> cu d<u>liul blîndețelor și pre mine să mă ertaț<i>, ca și sfințiile Voastre să luaț<i> ertăciune de la D<o>mnul nostru I<isu>s H<risto>s, a Căruia iaste mărirea în veci. Amin".

f. 256: „Iosif, proig<u>m<en> de la> Hur<e>z".

f. 274: „Mănăstirea Hurezi. Pis<al> p<roegumenul> Iosif". dede- subț se găsește o pecete inelară în fum cu inscripția : Iosif>.

f. 344˚ : „Iosif, proig<u>m<en> ot Hurez".

Ms. 2650. Sec. XVII (sfîrșit); 344 ff. 21 x 15 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 3, 49, 96˚ ș.a. Numerotație origi- nală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească
Mân. Hurez

3. Fragment din Scara sf. Ioan Scărarul.

Coperta a II-a interioară : „Acesta iast<e> scris dă părintele Isecodini și cîțva din Leasfiță scrisă dă p<ărintele> Iosif ec<lisiarhul> Hurezul<ui> ca cine va citi să-i pomenească, căci sîntii vieț<i> foarte dă folos și dă umilința sufletului".

Ms. 2665. Sec. XVIII (început); 160 ff. [114-129*]; 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor, începînd cu fila 17. Legătură veche în piele.

ISAIA (IERODIACONUL).

Moldova
Rădăuți

Fenelon, fragment din întîmplările lui Telemac.

f. 5˚ : „Sfîrșitul întîmplărilor lui Tilemah, fiiul lui Odisefsu, care s-au scris în sf<î>nta Episcopie a Eădăuțului, la anul 1780, mart<ie> 23 d<ni>. Isaie ierodi[i]acon ot Eădăuți".

Ms. 2551. Sec. XVIII (1780); 5 ff. 35,5 x 24 cm. Scriere cursivă.

IUSTIN (IEROMONAHUL).

Mol
Mân.

Poruncile sf. Isaia Pustnicul către cei ce s-au lepădat de lume.

f. 20˚ : „Urmîndu-să această carte de noi din începutu pînă la sfîrșitu, cîndii ne aflamii în s<fînta> M<ănăstire> ^Team<ț> la pări stareț Paisie și amii găsiții lipsă aceste zace foiț<e>. Iustin ierom<o> Daniil ier<o>diia<con>. 1791, dechvrie 21"/

Nu ne putem da bine seama, care din cei doi este copistul. Ser- turile sînt scrise de cel care a copiat textul. Înclinăm să-l considerăm Iustin ieromonahul copist. Semnătura sa este mai naturală; este ser- tura unui om obișnuit să semneze în acest fel, în timp ce numele Daniil ierodiaconul este scris de un om ce nu semnează în mod obi- șnuit în felul acesta.

Ms. 570. Sec. XVIII (1791); 189 ff. [11-20*]; 20,5x14,5 cm. Scriere cursivă. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele, restaurată la cotor.

JORA (PAHARNICUL TOADER).

Mol

1. Zăbava fantasiei.

f. 87 : „Această cărțulie cu istorii, ce să numește Batgiocura fan- tasiei, am scris-o eu, Toader Jora, biv vel pit<ar>, în zilele mării sale preîn[ă]țatului domnu al țării noastre Moldovei Alexandru Ioan Mavrocordat voevod.

Și s-au scris în Eși la <a>nul de la zid<ir>e<a> lumiei 7294, iar la H<risto>s 1786; mart<ie> 24 au luat sfîrșit",

f. 88, de altă mîină: „Această carte, Zăbava fandasii, este scri- de pah<arnicul> Toader Jora< >".

f. 40 : „La anul 7248 <1740>, Iun<ie> 8 sînt născut eu, < > în domnie lui Grigor<e> vod<ă> Ghica aice am scris eu; și am scris la anul 7310 <1802>, din car<i> sco- pist<e> mii 248, rămîn 62 a<n>i de cînd sînt născut eu. Toader pah<arnic>".

Ms. 50. Sec. XVIII (1786); 88 ff. [2-87]; 30 x 20 cm. Scriere cursivă. Frontispiciu cu la f. 2. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Mo

2. Istoria etiopicească a lui Iliodor.

f. 213 : „Au luat sfîrșit carte<a> lui Eleodor. Această cart<e> cînd am scris eu, To<a>der Jora, biv vel pit<ar>, la anul 1786, fev<ruarie>

f. 213˚ : „Această carte iaste sco<a>să de pre limba elene<a>scă Thoma gramaticul ce au fost la sfiuta Mitropolie din Eși, iar acum

scris **CB** a me<a> mînă și ostene<a>lă de pe o cart<e> a d<u>m<nealui> sulgerului Vasile Carpu, la anul 1786, fev<ruarie> 25. Toader Jora, biv vel titar <sic>".

Ms. 57. Sec. XVIII (1786); 213 ff. 29,5 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Legătură veche în piele.

Moldova

3. *Miscelaneu teologic: Semnul crucii, Pentru ruga sfinților. Vămile văzduhului ș.a.*

f. 23^v : „Să <se> ști<e> șine au scrisii s-au iscălit. Az Toader Jora".

f. 73^v : „Să să știe cine au scris-o, că s-au iscălit. Toader Jora.

Această cărțălue am scris-o eu di pe o carte a sfinții sale a egumenului de Florești'*) pentru ca să să știe valetul, 7264 <1756>, întru care zile să o fi sc<r>is Oo<n>stantin Bălăcian<u>, întru care scrie așe : scris-o-am di pe un izvod ce era scris de <i>er<o>monahul Neculaflu arhimandritul, ce scrie că au scrisu-o de pe o Biblie a lui Șerban vodă din Țara Munte-niască, cînd au fost în Țara Leșască".

Ms. 34. Sec. XVIII (sfîrșit); 121 ff. [aproximativ 23-106]; 21,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă.

Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii, inițiale ornate și miniaturi în medalion la ff. : 24, 35, 43 ș.a. Numerotație veche a filelor.

LAȚCAR (CONSTANTIN).

Moldova
lași

Fragment din] Alexandria.

f. 1 : „< >. Și am scris-o în zilele preîn[n]ălțatului, precum mai sus arată <Alexandru Ioan Callimachi> la anul 1796, <cu cifre arabo, iunie 1, cînd slujam la dumn<e>alui jupîn Apostoli la Eși, zet Tolea Plăcintă".

f. 1^v : „Eugăm dară pre tot pravoslavnicul cetitorii să fie greșalelor noastre lesne ertătorîu, ca ș<i> Dumnezeu să-i dia toții binele, aici și în veacul cel viitoru.

Și rămîiu al dumneavoastră mai mic plecat Constandin Lațcar".

Ms. 1063. Sec. XVIII (1796); 12 ff. [1-9]; 19 x 13,5 cm. Scriere cursivă.

LAVRENTIE (DASCĂLUL).

Țara Romînească (?)

Istoria Rusiei și Viața lui Petru cel Mare.

f. 25, sub portretul țarului Vladimir : „Și s-au însemnații acest<e> chipur<i> de min<e>, Patru cop<ilul>, uce<nicul> dascal<ulul> Lavrentie".

*) Măn. în ținutul Tutova.

f. 98: „Lavr<en>ti<e> das<călul> <în criptogramă>. Sînt coai pîr<ă> aicea".

Ms. 204. Sec. XVIII (mijloc); 241 ff. [aproximativ 30-241]; 21,5 x 15,5 cm. Scriere cu

Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 99. In ornate la ff. : 1, 2, 3 ș.a. Numerotație originală a filelor de la f. 99.

LEFTER (LOGOFĂTUL).

Ț... Romîn

învățăturile lui Vasile Macedoneanul.

f. 1 : „O au ținut în[n] gîndu<l> mieu dă o am făcut eu Le log<o>f<ăt> sin Ioan (?) log<o>f<ătul>".

Ms. 1805. Sec. XVII (sfîrșit); 35 ff. [1-34]; 18 x 13 cm. Scriere cursivă. Frontispiciu c

la f. 2. Inițiale ornate la ff. : 2^v, 3, 4 ș.a.

LUCA (IEROMONAHUL).

Mo

Miscelaneu teologic: Cuvinte ale sf. Isaia Pustnicul, fragment de Pateric, fragment din Crinii țarinii ș.a.

f. 102: „Scrisu-s-au această sf<i>ntă și d<u>mn<e>zeiască car sf<i>ntului Isaii Posniculii prinți osteneala ticălosului și orbului I ieromonahulii. Leatii 1790, 7298, săpt<emvrie> 27".

Ms. 3726. Sec. XVIII (1790); 208 ff. 30 x 20 cm. Scriere cursivă. Frontispicii în peniță l

1 și 158. Legătură veche în piele.

LUCA (Pr. IOASAF).

Mo

1. *Cronici moldovenești.*

f. 1 : „Hronografii care să chiamă slovenește Leatopisățu, iar limba romîniască, a anilor scrisoare a[l] Țării Moldovii scris de m istorici, precumti să va arăta în[n]ainte cine ce au scris.

Și s-au scris în zilele prealuminatului, preîn[n]ălțatului dom stăpînitoriu a toată Moldoviia, Io Grigorie Alexandru Ghica voev în anul de la zidirea lumii 7274, iar de la întruparea Domnului Dumno și Mîntuitoriului nostru I<isu>s H<risto>s 1766, luna aprilie 7 zile toată cheltuiala dumisale Iordachi Oantacozino, vel spătar".

în continuare însemnarea lui Iordache Cantacuzino : „Și esti acestu Litopisăț de părintele Iosav Luca, ficior Lucăi vist<iernicul> toată cheltuiala mea, cîndu eram vel spat<ar>. Iordache Cant<a>co<z> vel vor<nic>".

Ms. 254. Sec. XVIII (1766); 416 ff. [1-414]; 29 x 19 cm. Scriere cursivă. Frontispic

peniță la ff. 3 și 9. Numerotație originală a filelor ce reîncepe cu 1 de la f.

140	G. ȘTREMPPEL	COPIȘTI DE MANUSCRISE ROMÎNEȘTI
	Moldova	Țara Romîni
	2. <i>Letopiseșul Țării Moldovei de I. Neculee.</i>	1. <i>Cronica Slovenilor, Iliricului și a Moesiei.</i>
	f. 2 : „Hronografii, care să chiamă moldov&nește scrisoarea anilor,, scris eumîi să va arăta în[n]ainte cine ce au scris. Și s-an scris în zilele preluminatului și preîn[n]ălțatului domnu și stăpînitorîu a toată Moldavița Ioan Grigorie Alexandru Ghica voevoda,. în anul de la zidirea lumii 7274, iar de la întruparea lui Dumnezeu Cuvîn- tul 1766, luna martie 27 de zile, întru pomenirea răposaiților domni a pămîntului Moldovii, cu toată cheltuiala post<elnicului> Alexandru Hurmuzache".	f. 3 ^v : „Leatopiseșulii Slovenilorii, Iliricului, Misiei cei de S a Misiei cei de Jos, care coprinde în sine începutul și stăpînirea cra și a despoțilorii sirbești și [și] săvîrșitul lor, coprinzîndii pre sc și alte lucruri ce s-au întîmplatii, care s-au scos după izvod acu .zilile prealuminatului, preaîn[n]ălțatului bunii credinciosului și milostivului nostru domnu Io Mcolae Alexandru voevod, cu mila Dumnezeu domnu și oblăduitor a toată Țara Eumînească. Și s-au scris întru al <loc gol> anii dintru a doao domnie a m «ale, în anul de la zidirea lumii 7235, iară de la Nașterea Domnulu Mntuitoriu<lui> nostru I<isu>s H<risto>s 1727, de Eadul Lupescul, l ieșelul de divan s<i>nii <lui> Mihail ieromonah".
Ms. 53. Sec. XVIII (1766); 437 ff. [2-426]; 29 x 20 cm. Scriere cursivă. Numerotație ori- ginală a filelor ce reîncepe cu 1 de la f. 299.	Moldova	Ms. 156. Sec. XVIII (1727); 68 ff. [3 ^v - 64]; 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Tit inițialele și anii sînt scriși cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 4. Legătură în piele.
	3. <i>Cronici moldovenesti.</i>	2. <i>învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie.</i>
	ff. 14—19 : „Scrisoarea anilor l-am dăruit dumisali nepotului Matei Hurmuzache, vel paharnic, în anul de la facerea lumii 7283, iar de la Nașterea Domnului I<isu>s H<risto>s 1775, luna ghenarie 5 zile. Și am scris ca să s<e> știe. loasaf Luca ieromonahul".	f. 183 ^v : „S-au scris la leatul 1727, mai 14 dn<i>, de Eadul log i<e>șel de divan".
Ms. 252. Sec. XVIII (a doua jumătate) ; 521 ff. [8-II ^v , 14 -473 ^v , 476 ^r] ; 29 x 19 cm. Scriere cursivă. Numerotație originală a filelor, ce reîncepe cu 2 de la f. 202.	Moldova	Ms. 1062. Sec. XVIII (1727); 184 ff. [I-183]; 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile țiilele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în
	4. <i>Letopiseșul Țării Moldovei de I. Neculee.</i>	3. <i>Cronica lui N. Costin.</i>
Ms. 112. Sec. XVIII (a doua jumătate); 242 ff. 29 x 19 cm. Scriere cursivă. Numerotație originală a filelor, ce începe cu 191. Legătura veche în piele se păstrează sub legă- tura modernă.	Moldova	Ms. 59. Sec. XVIII (prima jumătate); 147 ff. 30 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Ti și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițială ornată la f. 1.
	5. <i>Leptopiseșul Țării Moldovei de I. Neculee.</i>	* 4. <i>Cronici moldovenesti.</i>
Ms. 3416. Sec. XVIII (a doua jumătate); 170 ff. 25,5 x 18 cm. Scriere cursivă. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.	Moldova	Ms. 268. Sec. XVIII (prima jumătate); 297 ff. [I—290]; 19,5 x 14 cm. Scriere cu Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 44, 87, 13 Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.
	6. <i>Floarea darurilor</i>	5. <i>Cronici moldovenesti.</i>
Ms. 5476. Sec. XVIII (mijloc); 122 ff. 17 x 12 cm. Scriere cursivă. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.	Moldova	Ms. 353* Sec. XVIII (prima jumătate); 357 ff. [6-357]; 30,5 x 20,5 cm. Scriere cu Titlurile, inițialele și indicațiunile marginale sînt scrise cu reșu. Frontispiciu rate la ff. : 42 și 342 ^v . Inițiale ornate la ff. : 9, 10, 11 ș.a. Legătura veche în se păstrează sub legătura modernă.
LUCA (ION)	Transilvania	Țara Romîni
	<i>Omilii.</i>	
	f. 95 : „Sfîrșit și lui D<u>m<ne>zeu slavă. Ion Luca".	
Ms. 2499. Sec. XVIII (sfîrșit); 101 ff. [71-95]; 21,5 x 17,5 cm. Scriere cursivă. Titlul de la f. 83 ^v este scris cu roșu.		

Țara Românească

6. *Vița neamului domnului Nicolae Mavrocordat.*

Ms. 1354. Sec. XVIII (prima jumătate); 75 ff. [*Filele 6-34*, 38-53, 56—72*sint scrise în limba grmcă*]; 20 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 7, 10, 12 ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Romînească*

7. *Cronici moldovenești.*

Ms. 2117. Sec. XVIII (prima jumătate); 345 ff. [*1—343*]; 31 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și anii sînt scriși cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1 și 7. Inițiale ornate la ff. : 1, 7, 13 ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

8. *Cronici moldovenești.*

Ms. 2506. Sec. XVIII (prima jumătate); 170 ff. [*3—170**]; 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă.. Titlurile, inițialele și anii sînt scriși cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 3. Inițiale ornate la ff. : 12', 41, 94' ș.a.

Moldova

Miscelaneu teologic: Psaltire cu tîlc, Tileul sf. Liturghii, Teologie polemică ș.a.

f. 435 > Iar acuma s-au tîlmăcit din limba leșască pre limba rumînească de Dima pisariul și alcătuite cuvintele de Co<n>standin Lupoianul, în zilele mării sale preaîn[n]ălțatului domnii Ioan Oo<n>standin Mcolae v<oe>v<o>d, într-al doilea domnie a scaunului Moldovii, în anul al 11-lea a domniei sale, la anul 1742<.

Ms. 84. Sec. XVIII (1742); 443 ff. 31 X 19 cm. Scriere cursivă. Textul ff. 1-433' este așezat pe două coloane. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 14', 31, 132 ș.a. Inițialele ornate laff.: 1,199',211 ș.a. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Transilvania

Veneția de Jos-Făgăraș

Miscelaneu teologic: Octoih și Slujbe religioase.

f. 12: „Sfîrșitul lui vt<ori> glas. Fev<ruarie> 18 zile".

f. 18, în frontispiciu : „Această cartie o am scris eu, Bucur, <fiul> lui M<s>tor".

f. 46' : „Sfîrșitul lui glas 8. Aprilie în 22 de zile, 1750".

f. 105' : „Sfîrșit și lui B<u>mnezău mulțămită. Anul 1751, țărie> în 23 de zile.

Și am scris eu dascal Bucur ot Veneția de Jos".

f. 106' : „Slavă, cinste și închinăciune Celui în Troiță Unuia D<om>nezău, Care ne-au ajutat după început de am ajuns și sfîrșitul.

Iară cei ce vă veț<i> întîmpla a ceti, bucurați-vă în D<om>Și mă rog, ce greșală veț<i> afla, îndreptaț<i> cu d<u>hul blî<n>deț nepuind în ponos ; că precum îaste cu neputință omului a nu păcă într-acesta chip și scrisoarea a rămînea fără de greșală.

Tuturor de bine voitor, eu Bucur Lup<u> ot Veneția de Jos. 1 ghen<arie> 24 d<ni>".

Ms. 1653. Sec. XVIII (1750-1751); 174 ff. [*1-164**]; 21 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii- colorate la ff. : 1, 7, 12' ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

Tipic și Pilde.

f. 517: „Macarie i<e>r<o>mo<na>h tog" <sic>.

Ms. 3472. Sec. XVIII (prima jumătate); 517 ff. [*515-517*]; 14 x.9 cm. Scriere cursivă. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

Mân. Bistrița

Octoih.

ff. 2—6: „. . . S-au dat besericii din Văratece*); însă de vucenicul meu popa Co<n>standin la acea beserecă va fi și cartea, de nu, cartea va fi a lui. Lealul <sic> 7248 <1740>, iulie 30. M<acarie> ier<oshimonahul> ot P<eștera> B<istrița>".

f. 141' : „Sfîrșitul cu Dumnezeu <a> Slujbei punerii sfîntului și lui Dumne<zeu> laudă. Macarie ieroshimonah ot P<eștera> B<istrița>".

f. 156 : „Macarie ieroshimonah Peștereanul".

Ms. 2200. Sec. XVIII (prima jumătate); 166 ff. 20,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Utitluri, inițiale și indicațiuni tipiconale sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

*) Localitate lângă măn. Hurez.

1MAFTEI (DIACUL). Transilvania (?)
Octoih.
f. 87 „Aici amii scrisii eu Maftai diiacu”.
f. 98^v : „Vieții 7277 <1769>, feurarti 27, Maftai diacii ot Chereșești, a lui Ioniță diacul ot Bereheșești”.

Ms. 2384. Sec. XVIII (1769); 106 ff. [5—98]; 16 x 10 cm. Scriere cursivă. Titlurile., inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 13^v, 23^v, 33^v ș.a.

MĂGUREANU (LOGOFĂȚUL IORDACHE). Țara Românească
Pateric
f. 248 : „Sfîrșit și lui Dumnezeu laudă, seriindu-o și săvîrșindu-o numai singur <eu>, păcătosul, robul lui Dumnezeu, lordache log<o>f<ă>țul Măg<u>reanul”.

f. 248^v : ,, . . . Foarte frumoase și a<m> ostenit cu tot sufletul seriindu-o și eu dupre altă carte.
Ci vă rog, fraților, oricăruia [î]i să va întîmpla a ceti pe dînsa, foarte bine să ia sea[a]lma să nu cetească în deșărt, măcarii că știm că veți găsi multe cuvinte greșite și nesăvîrșite. Ci vă rog pre dragostea dumneavoastră să nu suduiți, nici să blestemați, ci să ziceț<i> : Dumnezeu iarte, ca să vă iarte Dumnezeu păcatel<e> și dumneavoastră, pe cum ne arată la multe sfinte scripturi.
Plecat și de tot binele rugătoriu, lordache log<o>f<ă>t M<ăr>-g<ineanu>”.

Ms. 4982. Sec. XVIII (sfîrșit); 270 ff. [14-212*, 215—270*]; 19,5 X 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. 24^v, 35^v, 49^v ș.a. Inițiale ornate la ff.: 35^v, 49^v, 62^v ș.a. Numerotație originală a filelor, menționată pînă la f. 207 pe verso, iar de la f. 208 pe recto.

MANTA (DASCĂLUL). Tara Românească
Miscelaneu: fragment din Alexandria, Eshatologie, Minuni ale Maicii Domnului ș.a.

f. 8^v : ,, ИИсѣх <=a scris> Mantas <scris în grecește> dascălul ot .sf<î>nta Vineri. Leat 1786, octomvrie 20, s-au săvîrșit”.
f. 41: „Sfîrșit și lui Dumnezeu laudă. S-au isprăvit în luna lui noem<vrie> 8 zile. Și am scris eu Manta log<ofătul> ot sf<înta> Vineri. Leat 1786”.

Jls. 5558. Sec. XVIII (1786); 113 ff. 23 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 9 și 41^v. Numerotația veche a filelor începe cu 82.

MARCO (CĂPITANUL ZAMFIR). Transilvania (?)
Miscelaneu istoric: Istoria lui Petru cel Mare, Istoria asediului Vienei s.a.

L I : „Cartea politiei rusești și vitejiile rușilor, a monarhului Petru cel Mare și altor înpărați și stăpînitori. Istoriile acestea sînt scoase de pe limba rusă și muscăcească pe limba rumînească de domniia lui, chirio chir Eo Popovici, dascalul orașului cetății Coronii; și după izvodul acela scrisu a doa oară de smeritul robul lui D<u>mnezeu Zafir Marco, cînd tanii, în zilele prealuminatului și preaîn[n]ălțutului <sic> înperator I<o>sifii alu doilea și arhiereului locu[lu]lui, preasf<i>nțitului Ghedeon neunitii, la ano 1788, aprilie 20. Brașovii”.

f. 186 : „Sfîrșitul cărții istorii Muscalilor și vieții marelui Petru cel Mare înperatorului și singur stăpînitoriul al politiei Eusiei și a altor[i] stăpîniri, pînă la răsufarea lui cea mai de pre urmă, adecă pristăvirea.
Vrednic de laudă au fost aceștii monarh, pentru vitejiile lui și bucurățiile ce au săvîrșit; pentru aceasta odihnit să fie sufletul lui, dîndu-l înpăratul Cerescii să-i cerem. Amin”.

f. 187 : < > „Tălmăcitu-s-au această istorie din limba rusească pe limba rumînească de dum<nealui> chir dascal Eadu Popovici, în Brașov, la anno 1785, 1785 <cu chirilice>, mart<ie> 29. Și s-au scris iar de robu<l> lui D<umne>zeu, smerit Zafir Marco în Brașov, la anno 1788, april 29”.

Ms. 3161. Sec. XVIII (1788); 279 ff. 20,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și notele marginale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 2. Numerația originală a filelor cu cifre arabe.

MARCOCIU (VASILE). Moldova (?)
Fragment de Octoih ș.a.

f. 64 : „Și eu amu scris, că atunce învățamii la podobie; eu am scris, Vasile Marcociu, cîndii șidemii la Prăjăști”.

Ms. 160. Sec. XVIII (sfîrșit); 85 ff. [54-82]; 21 x 16 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale și indicațiuni tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 60^v, 68^v 71 ș.a. Desene florale la ff. : 59 și 64^v. Legătură veche în piele.

MATEI Transilvania (?)
Drăguș-Făgăraș
Acatistul Mântuitorului și Paraclisul s/. Nicolae.

f. 49^v : „Al sf<i>nției tale mic, plecat și smerit, 43 MHororp-kul WT JVpitrSiii <=eu, mult păcătosul Matei din Drăguș> cu metă și sărutu cinsti<tă> mîna sf<i>nției tale”.

Ms. 3802. Sec. XVIII (prima jumătate); 60 ff. [2-49*]; 16 x 10 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 2 și 34.

MATEI (Pr). Țara Românească
Mân. Dintr-un lemn-Vilcea..

Pomelnicul măn. Dintr-un lemn.

f. 4^v : „Acest pome<l>nic de obște s-au făcut cu chieluiala mea și s-au dat aici la sfântă Mân<ăstire> Dintr-un lemnii, ca scriindu-să numele tuturor celor trecuți răposăți, atîta și cei ce să află acum întru ticăloasă viața, cît și cei ce vor fi după acestea <sic> să să pomenească, pentru ertarea păcatelor lor. Ap<rilie> 15 dni, 1783. Popa Matei al sfintei Mă-n<ă>t<iri> Dintr-un lemn".

Ms. 2193. Sec. XVIII (1783); 20 ff., cu adaosuri și de alte mîini. 21 x 15 cm. Scriere cursivă.. Frontispiciu în peniță la f. 4^v.

MAZAREANU (VARTOLOMEU) MOLDOVA

1. *Slujba Parastasului.*

f. 4^{vv} : „Panahydnicu, adecă Slujba Parastasului, care s-au scrisu dinu ustavulu moschicescu în zilele preluminatului, de Hr<i>stosu iubi-toriului domnului nostru Grigorii Kalimahîi voevoda, fiindu mitropolitii preosf<i>nție sa chir Gavriilii, unchiulu măriei sale, prinți silința sf<i>nții sale chir Mlethodii igumenii Slatinii, în anulii 1769, în luna ianuarii.

Și l-amil scrisu eu, smeritulii și mulții păcătosulu și nevredniculii Varthexlo>mei Mazerianulii, arhimandriții și igumenii Soleai și împreună cu mai susu numitul igumenii chirii Methodie Putnîianul < . . . > amu dăruității această carte mai susu numitei sf<i>nței M<ă>n<ă>stîri Slatinii

Ms. 2356. Sec. XVIII (1769); 36 ff. [4—27, 30-36]; 19,5x16 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Chenar și frontispicii în peniță la ff. : 4, 5, 30 ș.a. Paginație originală. Legătură veche în piele.

Condica măn. Humor

f. 116: „In știință să fila tuturora, în anulii 1776, fiindu igumenii sf<i>nței M<ă>n<ă>stiri Humorului sfinție-sa chir Dosithei Putnîalulu <sic> s-au siliții și au făcuții condică de moșiile numitei M<ă>n<ă>stîri, după cumii anume și pre rîndti arată într-însa și celelalte moșii toate s-au scrisu; iar moșița Feredeianii și moșița Brăneștii nu s-au scrisu, fiindu că scrisorile acestorî 2 moșii era<u> la preasf<i>nție-sa chiriu chir Gavriilii, mitropolitulîi Moldovii.

Iară întru aceștii anii, 1779, fiindu igumenii numitei M<ă>n<ă>stîri sf<i>nție-sa chirii Anthimii, iarăși Putnianii, au adusii scrisorile acestorîi

2 moșii de la Mitropoliaa și după aceia au socotiții cu frații ca să le s<ic> întru aceastași condică și au poftiții pre arhimandritulîi Varthol Mazirianulu, iarăși Putnianii, carele văzîndii că aceste trebuințe spre folosulii numitei Mănăstiri, au veniții la numita M<ă>n<ă>stîri (fiindu că iarăși sf<i>nție-sa au scrisu și numita condică) și au s<ic> întru aceastași condică și scrisorile aeestorîi 2 moșii ce s-au zișii sus, adecă a Feredeenilorii și a Brăneștilorîi, care dintru început scrisă și cu moșița Strahotinulii.

Așijdere au mai scris și locuiți celorlalte moșii, ca orice prici fieștecare moșii să va naște de aemu în[n]aintf să să scrie întru acea condică, spre cunoștința tuturorîi, după cumii anume și pre rîndti scrisu întru aceastași condică.

Anulii 1779, augustii 16, s-au scrisu aceste scrisori întru acea condică".

Ms. 111. Sec. XVIII (1779); 151 ff. [1-113, 115, U6-U8, 143- 151]; 31,5x 19 cm. Scriere cursivă. Paginație originală, începînd cu 43.

3. *îndreptarea păcătoșilor.*

f. 2[^] „îndreptare<a> păcătosului cu duhulii blîndețelorîi, pre dohtorilorîi celorîi duhovnicești așa și cfeilorîi ce să dohtorescii de la dî păcătoșilorîi calorîi ce să pocăescu, întru folosii așăzată de preosf<i>nț chiriu chir Vichentii Ioanovicîi, pravoslavniculuep<i>sc<o>pii alii Tevarului i proci, în anulii 1765, iunii 8".

Ms. 1300. Sec. XVIII (a doua jumătate); 81 ff. [2-33]; 21x16,5 cm. Scriere cu Chenar și frontispiciu în peniță la ff. : 2 și 3. Paginație originală.

MEICAN (TOADER)

Viața lui Petru cel Mare.

f. 211 : „Sfîrșitul celor șasă cărți și lui Dumnezău mărire.

Scrisu-s-au acest Litopisiț[i] în zilele preîn[n]ălțatului d Alexandru Oon<stan>din Epsilant v<oe>vod, la veliat 1799, <cu arabo oct<om>v<rie> 2 <cu cifre arabo, cu cheltuiala dum<i>sale c<tanulu>i Zalificii Ioniță, de mine iubitorul de ostinele, prin silinț alcătuire<a> dreptei mele, în vremea cînd mă aflam slujind la dum<nea> cuconu<l> Alecu Balș, biv vel comis.

Toader Meican(?)".

Ms. 2581. Sec. XVIII (1799); 211 ff. 30,5x22,5 cm. Scriere cursivă. Numerotație nală a filelor cu cifre arabe. Legătură veche în piele.

MELETIE (IERODIACONUL).

Moldova
*Mân. Risca**Miscelaneu teologic: Scara sf. Ioan Scărarul și Vieți de sfinți.*

f. 186 : „S-au început această carte a să scrie de la [i]unie 29 și s-au sfârșitu la dechemvrie 1,1797" <cu cifre arabo.

f. 270 : „1798 <cu cifre arabe>, iuli<e> 21. Scrisu-s-au această carte de mini, smeritul între toț<i> frații, mult păcătosul și nevrednicul rob lui D<u>mnezeu, Meletie ierod[i]acon din Mănăstirea Eișca".

Ms. **2952.** Sec. XVIII (1797-1798); 270 ff. [1-128, 145-270]; 34,5 x 23 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 3^v, 79 ș.a. Numerotație originală a filelor pînă la 186. Legătură veche în piele.

MELETIE (IEROMONAHUL).

Moldova

1. *Cuvinte ale sfinților părinți.*

f. 52: „1782, sept<emvrie> 24, nopți <sic>, 2 ceas<uri>".

Ms. **1480.** Sec. XVIII (1782); 113 ff. [1-27, 31-113]; 23 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 31, 50, 57^v ș.a. Numerotație originală a filelor, reluată de la f. 31. Legătură veche în piele.

Moldova

*Mân. Secul*2. *Calist și Ignatie Xanthopol, Cuvinte monahale.*

f. 6 : „Meletie ieromonah, 1793, ot Sacul".

f. 197 : „Sfârșitul 1793 <cu cifre arabe> aprili<e> 22" <cu cifre arabo.

Ms. **420.** Sec. XVIII (1793) ; 197 ff. [2— 197]; 23,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 2. Numerotație originală a filelor.

Moldova
*Mân. Secul*3. *Viața și Capete ale sf. Grigore Sinaitul.*

f. 65^v : „S-au prescrisii de pre izvodul carele au foștii scosu dinu limba elinească, de Meletie ieromonah".

f. 199^v : „1795, ghenarie 24. Sfârșitul cărții sf<întului> Grigorie Sinaitul. Meletie ieromonahu<l> ot Sacul".

Ms. **1371.** Sec. XVIII (1795); 204 ff. [3-65, 67-207]; 23x17 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 67. Numerotație originală a filelor, începînd de la f. 67. Legătură veche în piele.

4. *Cuvinte ale sfinților părinți.*

Copistul semnează la ff. : 8 și 222.

Ms. **489.** Sec. XVIII (sfîrșit); 222 ff. [aproximativ 1-3^v, 109-113, 147-215, 215-222]; 20,5 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate și viniete la ff.: 194, 195^{*} ș.a.

5. *Calist și Ignatie Xanthopol, îndreptar pentru călugări ș.a.*

Ms. **1409.** Sec. XVIII (sfîrșit) ; 225 ff. [1-206, 208-225*]; 22 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și unele trimeri marginale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu cu inițială în peniță la f. 12. Numerotație originală a filelor pînă la 203.

MICDONIA (SHIMONAHIA).

1. *Miscelaneu teologic: Capete ale sfinților Grigore Sinaitul, Calist al Constantinopolului, Simeon al Thessalonicului ș.a.*

f. 210^v : „Scrisu-s-au această carte ce să cuprinde într-însa capetele Sf<î>ntului Grigorko Sinaitul și ale lui Filothei și ale altorii sf<î>nti de nevrednica shimonahiia Micdoniia, încă fiind în lume. Și acum scriu afierosit<o> sf<i>nteii Mănăstiri Văratecul întru pomenirea ei[i] și tot neamul ei[i]".

Cuvîntul „Văratecul" a fost șters și s-a adăogat, pe marginea din mîna Micdoniei, cu altă cerneală: ". . . . Izvorani, care-i pînă la păvoțuirea <sic> părinților de la s<fînta> M<ănăstire> Căldărușani, să o ție maica Avramiia, pînă la săvîrșitulii sf<i>nții șale, apoi să rade de obște".

Mai jos, cu prima cerneală : „Și s-au scrisu la anulii 1796 și cînd au ceti să se roage pentru păcătoasa scriitoare".

Ms. 3543. Sec. XVIII (1796); 210 ff. 21,5 x 15,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

2. *Cuvinte ale sfinților părinți.*

f. 1 : „Aceasta cârticică iaste scrisă de maica mea cea doh<o>boșă, Migdonie sh<i>m<o>n<ahia> și mi-eu dat-o mie, Veronica, în anulii 1821, păcătoasă, la 1821 săpt<emvrie> 10, mai în[n]ainte de ducerea ce aicea".

ff. 3—8 : „Această carte, cu multe adunături ale Sf<i>nților, iaste dăruită de maica Migdoniia răposata, maicii Veronica, care au fostii ucenița sf<i>nții sale.

Să nu îndrăznească a o lua, că-i dată spre pomenirea ei[i]. Și am scris eu, părintele ei[i] cel d<u>hovnicescii, Callinic. 1822".

f. 207^v, de mîna Micdoniei: „Le<a>t 7312, 1804, anulii <în> care s-au scris cartea aceasta".

Ms. 1345. Sec. XIX (1804); 207 ff. 24 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Din legătura veche în piele nu se păstrează decît prima copertă.

MICLESCU (POSTELNICUL IORDACHE). **Moldova**

1. *Letopiseșul lui Nicolae și Miron Costin.*

f. 1 : „Acest Letopiseș a<l> Țării Moldovii și a<l> altor de prin pre-giur este almieu, scris însuș cu mîna me<a>, nevoindu-mă‘mult și cu multă ostenială, scoțînd de pe altul, în zilile luminatului [al] nostru domnu măriia sa Constantin Dimitriu Moruz v<oe>vod, întru întîia domnia a măriip] sali în Moldova. Le<a>t 1782, ghen<arie> 25. Iordachi Miclescu post<elnic>".

Mai jos : „Acest Letopiseș al meu l-am dăruit frățini-meu d<u>m-nealui> bad. Co<n>standin Miclescu,biv vel pit<ar>.Le<a>t 1785, iuni<e> 29. Constantin Miclescu".

f. 311: „Scrisu-s-au acest Leatopiseșu di pe altul moldovenescu asemenea la anii de la zidire<a> lumii 7289, iar de laH<risto>s, Mîntuire<a> lumii 1781, martu 18, ostenitorîu fiind scrisorii Iordachi Miclescul post-elnic>. Slavă lui Dumnezeu, Celui ce mi-au agiutat după început de am agiunsu și sfîrșitul aceștii cărți".

Ms. 168. Sec. XVIII (1781); 317 ff. 21,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile, anii și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 2, 25^v, 48 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Moldova

2. *Cronici moldovenești: Nicolae și Miron Costin*

f. 174^v : „Scrisu-s-au acest Letopiseșu di pe altul moldovenesc asemenea, la anii de la zidire<a> lumii 7292, iar de la H<risto>s Mîntuitoriul lumii 1784 iuni<e> 25, începîndu-l a-l scrie. Și l-am sfîrșit la 7293 anii de la zidire<a> lumii, iar de la H<risto>s Mîntuitoriul nostru 1785, iulie 4 zile, ostenitorîu fiind scrisorii Iordachi Miclescul post<elnic>, în zilile lui Alexandru Ioan Mav<roccordat> v<oe>vod.

Slavă lui Dumnezeu, Celui ce mi-au agiutat după început de am agiunsu și la sfîrșitul aceștii cărți. Sfîrșit și lui Dumnezeu slavă".

Ms. 233. Sec. XVIII (1794-1795); 177 ff. [1 -176*]; 32,5x22,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate și inițiale ornate la ff. : 1,4, 32 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

MIHAI.

Țara Românească

Lexicon slavo-romîn.

f. 17[^]: „ИИсѣаХ 43 МХХ\Н0" <=Am scris eu, Mihaiv

f. 346^v : „Să s<e> știe că acest Lexicon iaste al popei E<f>t și l-am scris eu Mihai, st АНН < = în zilele> <lui> Io Gligorie voevoda. Leat 7181 <1673>".

Ms. 3473. Sec. XVII (1673); 403 ff. 14,5 x 9,5 cm. Scriere cursivă veche. Unele inițiale scrise cu roșu.

MIHAI (DIACONUL).

Țara Românească
București

Bînduiala botezului ereticilor.

ff. 1 — 7 : „Această carte ce să chiamă Botezu<l> pentru toate li păgîne cele nebotezate, iaste a lui S<vea>t<î>i Mcolae cel den T dăn București, care o au scris Mihai diiaconul, în zelel<e> domnu Co<n>standi<n> vo<evo>d. Fev<ruarie> 20,l<ea>t 7206 <1698>".

Ms. 2163. Sec. XVII (sfîrșit); 95 ff. [1-31*, 34-87, 90-93]; 20,5x15 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

MIHAI (LOGOFĂTUL).

Țara Românească

Miscelaneu: Lexicon slavo-romîn și Acatist.

і. ІІІІ' : „ИИС. Авк. r«И4піе А"Н Q. *vkT x 3pMd < = A m scri luna ianuarie 9 zile, anul 7191 (1683) >. Și am scris eu Mihaiu logof<o> s<i>nti Oprea di[i]acon, KT* AMH <=în zilele> <lui> Ion Șerban vo Arhiemtrop<o>lit Theodosie".

Ms. 1348. Sec. XVII (1683); 111 ff. [1-58*, 60-106*, 11 ff]; 20 x 14 cm. Scriere semicu Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Legătură în piele.

MIHAI (LOGOFĂTUL).

Țara Românească

Carte de bucate.

f.1 : „H RHC. 43 <= și am scris eu > Mihai logof<ă>t ot Greci, dun lui> Alexie biv vel cluce<r> za arie. Mai 18 dn<i>, 7257 <1749>."

Ms. 1120. Sec. XVIII (1749); 64 ff. [1-63*]; 20,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 2.

MIHAI (Pr.). Transilvania
Roșcani-Hunedoara
Cazanii.

f. 2^v : „Această sfintă Păucenie s-au arăduit a să scria dintîia zi a lui maŭ lună și ani<i> Domnului au fost 1729; dară de cîridîi s-o zidit D<u>mnezău lumea 7237.
Și s-au scriiat <în> zilele mării sale d<o>mnului vl<ă>d<i>ca din Făgăraș, mare păstorîu presta toată Țara Ardealului, Ioan barontiș Patachi și nobiliș. Și s-au scris cu agiutorîul lui D<u>mnezău de mîna lui popa Mihai din Eoșcani, greșita și păcătoasa și mai micii plecat și slugă tuturor fraților. M<e>s<e>ța Cireșîar, 14 zile".
f. 244^v: „Laudă Ție D<oa>mne dau cu toată voinica mia cetelor în[n]gerești că, după ce am arăduit învățăturile duminecilor, am și să-vîrșit. Pri[i]mește, D<oa>mne, ca di la un păcătos. Scris-am pop<a> Mihaui din Eoșcani. Mîna mia greșit-a".

f. 386^v : „Valur<i> multe rădică furtuna pre mare
Mai vîrtos gîndul omului întru lucru ce are ;
Nu atîtă grija și frica [înce] începutului
Cît grija și primejdia sfîrșitului.
Fie ce început de folos nevoînța-l arată,
Iară sfîrșitul a tot lucrul ias<te> plată.
Lăudată să fie a lui D<u>mnezău put&re
Care după început au dații și sfîrșit".

Ms. 2860. Sec. XVIII (1729); 403 ff. 32 x 20 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 3, 11^v» 14^v ș.a. Legătură veche în piele.

MIHAIL (Pr.). Țara Romînească.
Molitvenic.

f. 162^v : „Scris-am eu, smeritul și plecatul popa Mihail IVT C*AO K-KHGH (?) KT. AIT WT PowAecTKA XKA , 4|TAA <= în satul Cîineni (?), în anul de la Nașterea lui Hristos 1734>. Scris-am în luna lui mai, 19 zile".

Ms. 545. Sec. XVIII (1734); 177 ff. [38-162*]; 20 x 16 cm. Scriere cursivă.

MIHĂILĂ (COPILUL). Țara Romînească
Măn. Hurez
Slujba Adormirii Maicii Domnului.

f. 160 : „Scris-am eu Mihăilă cop<ilul> del<a> Hur<e>z, cu zisa sf<in>ției> sale părintelui Misail ec<lisiarhul> Măn<ă>stirii Hur<e>z".

Ms. 2665. Sec. XVIII (început); 160 ff. [aproximativ 134-159*]; 21 x 15 cm. Scriere cursiva veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

MIHAILOVICI (Pr. CONSTANTIN). Tran
S
Alexandria.

f. 133^v : „Celor ce să vor întîmpla a ceti această istorie a lui Alex
marele împărat și vor afla ceva greșăli, în cuvinte, sau în
sau [și] izvodul acesta nu să va lovi cu alte izvoade, să iarte
nu se pr<ă>a grăbească a m<ă> ponoslui; că precum am aflat așa
scris, 1782, eu popa Co<n>standin Mihailovici, fiind dasc<ăl> și
torîu acum, în Sibîu ot leat 1781".

Ms. 5496. Sec. XVIII (1782); 143 ff. [1-133*]; 22 x 17,5 cm. Scriere cursivă. Titl
inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat și inițială ornată la f. 1

MIHAILOVICI (VASILE). Țara Rom
Scara sf. Ioan Scărarul.

f. 1: „Leastviță adecă Scara ce cuprinde în sine v[i]iața sf<î>
preacuviosului părintelui nostru Ioan[n]ti, carele și au alcătuiții a
carte ce are 30 de cazanii pentru îndreptarea călugărilor și un cu
de învățătură către nastavnicu.

S-au scris în zilele prealuminatului domnu Io Alexandru Io
Ipsilant voevodii, fiindu mitropolit <a> Ungrovlahiei chirii Gr
cu toată chieltuiala preasf<i>nțit<ului> mitropolit alți Myralichiei,
chirii Filaretu de Vasile Mihailovici, la anulii 1779, mai [i] 24".

f. 449 : „Celui în Troiță D<u>mnezeului slava de-a pururea. Ș
ticălosului, celui ce amii scrisu, mîntuire; și celorii ori cîți o citesc
ascultă cuvintele cu luare aminte și să nevoescii ale săvîrși, împă
cea vecinică. Sfîrșitul și lui D<u>mnezeu laudă".

Ms. 2315. Sec. XVIII (1779); 449 ff. 32 x 21 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile
inițiale sînt scrise cu roșu. Însemnarea de la f. 1 este încadrată între două
colorate, ce se unesc într-un arc ornat cu motive florale. Frontispicii col
inițiale ornate la ff. : 2, 12, 106 ș.a. Numerotație originală a filelor. L
veche în piele.

MIHALACHE (VĂTAFUL DE PLAIU). Țara Rom
Cimpina-P

Pateric, în care este inclusă și Viața lui
Varlaam și loasaf.

f. 46^v : „ Adu-ți aminte, Doamne, de toți cei ce c
sfînt numele Tău < >. Iartă-mă, Doamne și pă
păcătosul celîi ce am scris această cazanie vrednică de auzire"<.,

f. 256 : < > „De aceasta au pus sfîntul Ioan Damas-
chin osteneai<ă> dă ne-au arătat povestire vrednică de auzire, însă
nu pre limbă rumînească ci pre alte limbi. Iar apoi de un Udriște log<ofăt>
al doilea s-au scos după elinie pă slovenie și iar după slovenie pă rumînie.
Și apoi la l<ea>t 7181 <1673>, în zilele creștinului domnii Io Grigorie Ghica
v<oe>v<o>d după izvodul ce-au fostii scris de Udriște vt<ori> log<ofăt>, scrisu-s-au și de un Fota grămătic domnescii, în orașul Bucureștilor,
larii acum la liat <sic> 1778, în zilele mării sale domnului nostru Io Alexan-
dru Ipsilantii voevod scrisu-s-au și de mine, cel mulții păcătos și nevred-
necul rob lui D<u>mnezeu Mihalachie vătaf de plaiul Prahovei,
afîndu-mă șazătoriu la Cîmpina".

f. 475˚ : „Mihalachie vătaful de plaiu, 1779".
Mai jos : „Apoc<alipsul> 1 : Eu sîntii Alfa și Omega, începutul și
Sfârșitul. Dirept aceia și eu ticălos, cel ce m-am ostenit a scrie a-
ceasta carte, del<a> început pînă aici, întru Acela m-am nădăjduiții, ca
invrednicindu-mă cu începutul să mă întărească și la sfîrșit.
Numai atîta mă rog dumnSlorvoastre, creștin<◇> pravoslavnici, ori
cine va citi pre această carte și veț<i> afla greșăli, nu ponosluiți, numai
ziceți : Dumn<e>zeu să-<l> iarte pre cel ce au scris ; căci [că] nu au scris
mînă de inger, ca să nu greșască, ci de un păcătos și spurcat; și să fie
și păcatele acelora ertate. Amin".

JYls. 1903. Sec. XVIII (1779); 475 ff. 31 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt
scrise cu roșu. Frontispicii și viniete colorate la ff. : 1, 37> 80 ș.a. Numerotație
originală a filelor. Legătură veche în piele.

JMILLO (M). Moldova
Aritmetică.

f. 1 : „Arithmetica. Arătare pentru Pravilile întîe, pentru cele de alte
feliuri prifacere, a celor mari în mai mici și a celor mici în mai mari,
cu povățuiri la toate Pravilile. M. Millo. 1795".

Ms. 4566. Sec. XVIII (1795); 27 ff. [1—25]; 19,5 x 14 cm. Scriere cursivă. Numerotație ori-
ginală a filelor cu cifre arabe.

MISAIL (IEROMONAHUL). Moldova
Măn. Bisericani
Praxiu slavo-romîn.

f. 590 : : „CfcH IlpagtS nHcaA epA\0NaX fl&HcaHA WT CTAa MOHacTHp Eecgp*-
KANH. A\nc<ro> nocTpdAaX A"* H uoiyw; HJKI MITIT A* pa38Avkrr HA\$>K* wBp-kițier
rp-kuiiH KK Hero HiKA'KH'kTc A\IN«, NE p*Ka arrACKa nHcaX N* MAMChKa H MHoro-
rotuiNa. A/lcuța îWH KÎ* A«»S A**K KachAi'e RO«ROA<*> RA-kr x3p\$" < = Acest

Praxiu l-a scris ieromonahul Misail, de la sfîntă Mănăstire Bese
Mult s-a ostenit ziua și noaptea ; cine va ceti să înțeleagă. Un
va găsi greșală să nu mă blestemați pe mine, căci n-a* scris mînă
rească ci omenească și mult greșitoare. Luna iunie, 23 zile, în zile
Vasile voevod, la anul 7160 <1652>.

Ms. 69. Sec. XVII (1652); 592 ff. [1-590]; 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele
sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 1, 248˚, 249˚ ș.a. Legătură veche în piele.

MITREA (LOGOFĂTUL). Țara Românească
Pateric.

f. 180˚ : „Această carte care să chiamă Otăcinic s-au scris în
prea bunului și creștin domnu Io Co<n>standin B<asarab> B<e>
veanu> voevod, den porunca dumnealui cinstitul<ui> și blagorodnicu
jupan Mihai Cantacuzino v<e>l spat<ar>, săvîrșindu-se la anul
sp<ă>seniifa lumii 1700, m<e>s<e>ța mai în 30 dn<i>.
Și ostenitoriul scrisorii au fost Mitrea log<o>f<ătul>".

Ms. 480. Sec. XVII (1700); 181 ff. [1-180]; 22 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile
și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 116, 130 ș.a. Numere
originală a filelor. Legătură veche în piele.

MUNTEANU (NICOLAE). Moldova
Octoih.

f. 65 : „Această sf<i>ntă și d<u>mnezeiască carte (ce să ch
Paradiți, adec<ă> pre limba rumînească Octoihii, s-au scris de
lui D<u>mnezeu Mcolae Munteanu, la școala g<ospo>d ot s<ve>tii M
în Iași, la al doilea domnie a preaîn[n]ălțatului d<o>mnului nostru
gorie Ion Oal<i>mah voivod, umblîndii veleatul de la facerea lumii
iar de la H<risto>s 1769 <sic>, mart<ie> 20".

Ms. 3691. Sec. XVIII (1769); 98 ff. [2-98]; 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele
și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 2, 26, 4
Inițiale ornate la ff.: 2, 60˚, 70 ș.a. Legătură veche în piele.

MUNTEANU (DASCĂLUL VASILE). Transilvania
1. Psaltire.

f.1 : „Psaltirea pro<oro>cului și înpăratului Davîdu, cu agiutorîu
D<u>mn<e>zeu înc6pemîi a face de pre izvodulu Eibnicului întru a
domnie a preîn[n]ălțatului domnu Ioanii Mihailu <loc gol>.

Și s-au scris de mine mai mic și smeriții dascăl Munteanii Vasilie, de l<a> Nemiș-Juc*). întrunmărul anilor de la H<risto>s 1751, m<e>s<e>-ța februarie 25".

Ms. 1353. Sec. XVIII (1751); 207 ff. 19,5 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Chenar colorat la f. 1. Frontispicii în peniță la ff. : 8, 15', 25' ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Transilvania

2. *Octoih.*

f. 1: „Ou D<u>mn<e>zeu începem Ohtoih, întru carele să află slujba și rînduiala celorii 8 glasuri și cu alte orînduia<le> ce să vorii afla în[n]-a-înte, scriindu-se de mine, mai mic, și smerit dascăl Munteanii Vasilie de la îsemiș Jucu. Anii D<o>mnului 1759, mai 17".

f. 176' : „Sfîrșitu și lui D<u>mn<e>zeu mulțămită, că ne-au ajutații după începutu de amii ajunsii și sfîrșitu.

Iară cei ce vi s-a în[n]tîmpla a ceti, bucura<ți>-vă în[n] D<o>mnului și mă rog veri ce greșale veți afla, în[n] slove sau în[n] cuvinte în[n] nedreptăți cu d<u>hulii blîndețelor, neîn[n]putîndu-mi; căci eu ca un neputincios m-am nevoiții, iar ca un păcătos știu că voi fi și smintit. Că precumti iaste cu neputință omului a nu păcătui, așa și scriitor<ului> a nu rămînea vinovații în[n] slovă.

Scris<-am eu> dascăl Munteanii Vasilie de l<a> Nemiș-Juc. An 1759, iulie 5 zile. Și vă poftescii tuturor viață fericită".

Ms. 4664. Sec. XVIII (1759); 176 ff. 20,5 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Chenar colorat la f. 1. Frontispicii colorate la ff. : 12', 23', 71' ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Transilvania

3. *Octoih.*

f.1 : . . . „Ohtoih . . . cu toate svgtîlnile și stihurile lorii, scris . . . de mine, dascăl Munteanii Vasilie . . . iulie 9". <Textul este pe alocurea rupt sau ilizibil>.

f. 191: „Sfîrșitului lui 8 glas, prin osteneala dascălului Munteanii Vasilie".

Ms. 5205. Sec. XVIII (mijloc); 215 ff. 16 x 10,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 25, 48, 97' ș.a.

*) Sat lîngă Cluj : Jucul Nobil.

NATANAIL (IEROMONAHUL).

Miscelaneu teologic: Pavecernic și Cuvinte ale sf. Efrem Șirul.

f. 2 „Pavecernic întru carele sîntii canoanele de rugăciune preasf<î>nta de D<u>mnezău Născătoarea și pururea Fecioara M carele se cîntă la Pavecerniță în toate zilele pe optii glasuri după r iala Octoihului, acumii întru aceștii chipti scrise și întii scoase și t cite de pre limba slovenească pre limba moldovenească, cu porun cheltuiala și bl<a>gosloveniîa preasf<î>nțitului mitropolitului a Țara Moldovei, chiriu, chirii Iacovii, în zilele mării sale prelumin domnii și oblăduitoriu a toată Țara Moldovei Io Ma[t]theiu Ghic <e>vod.

Și s-au scrisu în sf<î>nta Mitropolie în orașu în Iași. Și s-au de mine greșitulii și adevăratulii fiîu și slujitorîualii besgreicii răsări mai miculii întru călugări, ieromonahii IsTathanailii, în anii de la z lumii 7262, iară de la H<risto>s 1754".

Ms. 1390. Sec. XVIII (1754); 165 ff. 28,5 x 18 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile și lele sînt scrise cu roșu. Chenare în peniță la f. 1' - '. Frontispicii în la ff. : 3, 10, 13 ș.a. Numerotație originală a filelor.

NAUM (RÎMNICEANU).

Țara Rom
Rîmnicul-Vîl

1. *Miscelaneu teologic: Slujba Vecerniei celei mari și Cîntări bisericesti.*

f. 16' : „Ac&ste foițe s-au scrisii de îsTaum ierod<iaconul> din sf<î> Episcopie a Rîmnecu<îui>. 1784, mart<ie> 14".

Ms. 2198. Sec. XVIII (1784); 17 ff. 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 4, 12, 13' ș.a. Inițiale ornate 4, 6', 12 ș.a.

Țara Rom
Mân. Po

2. *Pomelnicul mănăstirii Polovraci.*

f. 1: „în anii de la începutulii lumii 7293 și de la I<isu>s H<r 1785 s-au prefăcuții și s-au în[n]oitii aceștii d<u>mnezeesciiPomen[ce să zice Proscomisarion și s-au lăsații sf<î>nteii și d<u>mnzeescii M tiri Pol<o>vracii< /> în zilele prealu tului domnii a toată Țara Eumînească, Io Mihai Co<n>standinii S voevod < i >"

f. 27^v : „Aici să pomenește părintele chir Pahomie, ig<umenul> sf<i>ntei Mănăstiri Pol<o>vraei, prinți a căruia cheltuială s-au scrisu acestu PomSnicti de smeritul între ierodifaconi Naum".

Ms. 2209. Sec. XVIII (1785); 35 ff. [1—34*]; 20x16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și daniile făcute mănăstirii — așezate în cartușe — sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 7, 10 și 28.

Țara Românească
Măn. Hurez

3. *Capete ale sf. Grigore Sinaitul.*

f. 119 : „1785, iuliu <cu litere grecești> 18. Au luații sfîrșitu scrierea aceștii cărți prinți osteneala smeritului între ierodiaconi Naumu, din sf<i>nta Mănăstire Hurezii".

Ms. 2669. Sec. XVIII (1785); 119 fl [1—98, 101-119]; 21,5 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 55^v, 101 ș.a. Numerație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

1. *Miscelaneu teologic: Pateric și Cugetări ale sf. Calist Gatafighiotul.*

f. 232^v : „Sf<i>nta aceasta carte ce iaste ca o împărătească grădină, plină de bune, mirositoare flori, în multe chipuri împărțite și în multe fglîuri preadulce mirezmindii, cele ale sf<i>nților părinților noștri (carii ș-au trecuții luciul aceștii vieți cu multe, stradalnice ostenele cătră D<u>mnezeu la Eghipetii) de sf<i>ntului D<u>hîi Insuflate cuvinte, dîndu-le spre d<u>hovniceasca iscusință a celorii ce vorii ceti cu luare aminte, silindu-se după puțință a face și cu lucrul, căci, după apostolesculii cuvîntii, credința făr<ă>' de fapte mo<a>rtă iaste, care găsindu-se la sf<i>nta Mănăstire a Argeșului, adusă de unii părinte oarecarele de la Sf<e>tagora și nefiindii scrisă de mină aleasă (precumti și aicea), poate și dinii tălmăcitoriu să va fi pricinuiții a fi cuvintele foarte amestecate și cu puținică înțelegere, s-au mai diorthosit pe alocurea (după proasta mea pricepere), însă neeșindii nici decumii din noima cuvîntului.

Iarii de s-arii afla această carte la alte părți cu mai bună tălmăcire și mai apropiată de rosturile sfinților părinți (ce să cuprindti în lăuntru) și să va vedea că nu întocmai să potrivește cu acăia, să nu ne fie spre defăimare, căci așa s-au întîmplatii noi a găsi.

Și s-au prescriisii cu porunca, osîrdia și cu toată cheltuiala sf<i>nții sale cinstitulu<i> părinte și al meu stareții, chirio chirii Eafail, nastavnicul nostru, de mai miculii ucenicii și nevrednicul între ierodifaconi Naumu dinu sf<i>nta Mănăstire Hurezii. 1787, fev<ruarie> 20". <anul și ziua sînt scrise cu cifre arabe>.

Ms. 2568. Sec. XVIII (1787); 270 ff. 33,5 x 23,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 2, 60 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

NECULA (DASCĂLUL).

Tra

Miscelaneu teologic: Cazanii, întrebări și răspunsuri, Visul Maicii Domnului, Eshatologie ș.a.

f. 22^v : „Să să știe că aceste Cazanii le-am scrisu eu, dascălul l si<n> popa Petru Mstor ot Brașovu, părintelui Irimie de la sat Săcele, ca să le citească la morți la oameni mari și la mueri și la cu ertăciuni.

Ano 1788 ienuarie 14".

Ms. 1346. Sec. XVIII (1788); 90 ff. [7-22*, 25-50]; 22,5 x 17,5 cm. Scriere cursivă.

NEGRULE (NĂSTASE).

M

Alexandria

f. 1^v : „Cu mila lui Dumnezeu am scris aciastă carte <a> Alexan în zîlile preluminatii a împărăteștii sale mărir<i> Ecaterini<i> Alexie preblagocestivii împărătesăi a toată Eosie, întru fericite zile a mo torîului ei, binecredinciosului domnu și marile ene<a>z Pavel Pet și a soții lui, binecredincioasa doamna și mare cneghina Mărie Th rovna și a fiilor lui, binecredincioșilor domni și mar<i> cne[ne]j<i> xandru Pavioviei și Co<n>standin Pavlovici și a binecredincio<a> doamne și mar<i> cnejine Alexandra Pavio<v>na, ElianaPavlo<v>na, M Paylo<y>na și Ecaterina Pavlo<v>na, în vreme <a> cînd împărăteștile ești oști să afla aice în Prințipatul Moldovii, supt ocîrmuirea prelumin cne<a>z Gligori Alexandruvici Potiomkin, a marilui hatman și de ști[i] arhistratigu și a multora ordine caveler <sic> iar a bisericii țînere locului exarhiii Moldovlahiip] era ocîrmuitor preasfinție sa Amb a presfințitului îndreptătorîului sînod mădular, arhiepiscopal a rinoslavii[i] și,a Tavricescului Herson[ii].

Și s-au scris de min<e>, păcătosul, Năstas<e> Eegrule, aice în la veliat 1790, apri[i]l 1".

Ms. 869. Sec. XVIII (1790); 80 ff. [f-77]; 35,5 x 22,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Manuscisul este bogat ilustrat, cu scene din via Alexandru Macedon executate probabil tot de Năstase Negrule. Legătură în piele.

NEONIL.

M

Cuvinte ale sf. Isaia. Pustnicul.

f. 184: „Această carte s-au scrisu de ticălosul Neonilu, la le 7296 <1788>, oct<om>vr<i>e 14, eîndii s-au tăiații trei frați de la vii la Necorești".

Ms. 4834. Sec. XVIII (1788); 186 ff. [1-184]; 23,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Unele și inițiale sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură în piele se păstrează sub legătura modernă.

NICANOR (IEROMONAHUL). **Moldova**

1. *Cronica Slovenilor.*

f. 1 liminară : „Această carte s-au scris de smeritul Meanor”.

f. 1. „Să s<e> știe cînd am scris, l<ea>t 7261 <1753>, mai 10”,

Ms. 101. Sec. XVIII (1753); 82 ff. 34 x 21,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 2. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Moldova
Iași

2. *Istoria Moreii.*

f. 145^v : „Deci cu aceștia toate sfîrșind
Și laudă lui D<u>m<n>ezeu trimițînd
Aducu plecăciune desăvîrșit,
Ca să fie darulii pri[i]mit”.

f. 146. : „Ostenitorîu la scrisul aceștii cărți ce să chiamă Istoria Moreii <a fost> smeritul Meanor ier<o>monah den sfîntă Mitropolie din Iași. Mart<ie> 2 dn<i>, l<ea>t 7262 <1754>”.

Ms. 1616. Sec. XVIII (1754); 147 ff. [1-146]; 20,5 x 13,5 cm. Scriere cursivă. Titlul și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 1. Numerotație originală a filelor.

Moldova

3. *Cîrjă arhierească.*

Ms. 1468. Sec. XVIII (mijloc); 728 ff. [79-310*]; 31,5x21 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 119. Inițiale ornate la ff.: 122^v, 128^v, 199^v ș.a. Numerotație și paginație originală. Legătură veche în piele.

NICHIFOR (IEROMONAHUL). **Moldova**
Măn. Dolj ești

Istoria risipirii Ierusalimului.

f. 40 : „Această istorie au scris-o ieromonah isTechifor ot Măn-<ăs>tire<a> Doljeștip], eu toată cheltuiala mea; și pentru osteniala lui i-am dat 120 ban<i>. Și am iscălit, 1782, Iuli<e> 20, D<i>mitra>chi Hăr-l<es>cu, pah<arnic>”.

Ms. 124. Sec. XVIII (a doua jumătate); 41 ff. [1-40]; 29,5 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Frontispiciu în peniță la f. 1.

NICHIFOR (IEROSHIMONAHUL). **Țară Romînească**

*Miscelaneu teologic: Alegeri din dogmele
sf. Dionisie Areopaghitul și Rugăciuni.*

ff. 1—6, de altă mînă : „Această sfîntă carte este a-sfinții sale ro- lui Dumnezeu Mehifor ieroschimonah ot Stănișoară, scoasă după slove pe rumînie cu toată chieltuiala mea și o am dat-o sfintei Mănă Cozii, să fie părinților de cet^nie si- mie vecinică pomenire. Fev<rua> 17 dn<i>, 1764”.

f. 215 : „Sfîrșit silui D<u>mn<e>zeu laudă. Mchiforii ieroshimonah

Ms. 2468. Sec. XVIII (mijloc); 283 ff. 20 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 20^v, 28^v ș.a. Legătură în piele.

NICHITA (DASCĂLUL). **Moldova**

*Miscelaneu. Cazanii, fragment din Mîntuirea
păcătoșilor și Versuri.*

f. 11 : „D<u>mnezău să erte și pe celu ce au scris cartea aceea

f. 34 : „Și numele cărți<i> acestea este Mîntuirea păcătoșiloru și prețuiți ei iaste trei lei. Sfîrșitul noemvri<e> 24, 1790.

f. 34^v : „Dumn<e>avoastră pravoslavnici cetitori, dinii darulii H<risto>s rogu pre dumn<e>avoastră și de viți găsi ceva greșală în s sau în cuvin[n]te, îndreptați cu duhulii blîndețălortî și nu puneți în pon Că cumii nu-i putință a fi cerîului făr<ă> de nori, așa și scrisoare făr greșală, că este scoasă di pe cărți frînpești <sic> și ilinești pe li<e> rumînești și nu să pre bine înțălege vorba, fiindii scrisă dinți darulii i lepciuni<i> și cu a D<o>mnului nostru I<isu>s H<risto>s. Aminti Nechita das^alu, sătulii Dorna”.

Ms. 3231. Sec. XVIII (1790); 35 ff. 19 x 11,5 cm. Scrierea imită tiparul. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 5^v, 111^v ș.a. Numerotație originală a filelor cu cifre arabe.

NICODIM. **Moldova**

T *Psaltire.*

Cf. Ms. 693, f. 73 : „HcnHca CA\raATHp pai;<BO>KH HHKOAHM" O scris această Psaltire <de> robul lui Dumnezeu Mcodim>.

Mcodim nu a copiat, evident, Psaltirea Voronețeană, ci a folosit ca text pentru copierea altei Psaltiri și în sensul acesta trebuie accep însemnarea sa.

Sec. XVII (probabil); Scriere cursivă veche.

NICODIM (MOHAHUL). Țara Românească
Mân. Căldărușani

Învățăături pentru spovedanie.

f. 1 < > „Adunată de la mulți dascăli și pusă la bunăorînduialăde cuvîntărețul cuvios între monași chir Mcodim".

f. 119 : < > „ Adunată pre scurtții din multe învățături a mulți dascăli și tîlmăcită rumînește de nenumitul, spre mai bună folosirea cititorilor. 1795, dechemv<rie>".

f. 122', la sfîrșitul unei prefete : < > „Iar după ce veți dobîndi acest folos fierbin<te> vă rogu să faceți și mică rugăciune cătră D<umne>zeu, pentru sufletul celor ce s-au ostenit la aceasta și au fost împreună lucrători, și mai vîrtos pentru sufletul aceuia ce au dat în tipariu această sfătuire, spre folosul de obște al vo<s>tru; mai pă urmă și pentru cel ce o au scris în limba rumînească. Fiți sănătoși".

f. 176' : „Sfîrșitu<1> și lui D<umne>zeu laudă. 1796, ianuar<ie> 13 dn<i>, în Căldoroșani".

Manuscrisul n-a fost tradus de călugărul Mcodim, care nu face altceva decît copiază o carte tipărită.

Ms. 3789. Sec. XVIII (1795-1796); 176 ff. [2-1i, 13-176*]; 18,5 x 13,5 cm. Scriere cursivă. Frontispicii în peniță la ff. : 1 și 13. Legătură veche în piele.

NICODIM'(Pr.). Țara Românească*

Fragment de Pateric.

Coperta a II-a interioară : „Acesta iast<e> scris dă părintele Neeodim și cîtvia dîn Leasfiță scrisă dă p<ărintele> Iosif ec<lisiarhul> Hurezul<ui>> ca cine va citi să-i pomenească, căci sîntu vieț<i> foarte dă folos și dă umilința sufletului".

Ms. 2665. Sec. XVIII (mijloc); 160 ff. [aproximativ 1-110*]; 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

NICOLA (GRĂMĂTICUL). Țara Românească
Mân. Cîmpulung

1. *TetraevangJiel.*

f. 265 : „Aceștii izvod de sf<î>nta Ev<an>g<he>lie nevoitu-m-am de l-am scris eu, smeritul și mult păcătosul, Mcola gramaticul întru sf<î>nta și d<u>mn<e>zeiască Mănăstire de la Cîmpulung, unde iaste hramul Âdormirea Preasf<i>ntei Stăpînei noastre Născătoarei de D<u>mn<e>zeu și pururea Fecioară Mariîa, cu cheltuiala sf<i>nției sale Iosif, ieromonah ot Dolgopol, în zilele prealuminatului și în[n]ălțatului bunului creștin,

mariîa sa domnul nostru Io Șerban Ca<n>tacozino Basarab voevod a sf<i>nției sale fericitului părintelui nostru Theodosie, mitropol U<n>grovlahiei, cînd au fost cursul anilor de la zidirea lumii 7194 de la întruparea lui H<risto>s au fost 1686 <sic>, m<e>s<e>ț<a> de dee<vrie> 30 de zile.

Și mă rog sf<i>nțiilor voastre, preasf<i>nți părinți și dumnelorvo den bună rudă născuț<i> boiari și tuturor căroră li's-ar întîmpla a pre această sf<î>ntă carte și ar afla întru dinsa ceva greșit, mă rog îndreptaț<i> cu d<u>hul blîndețelor, iar pe mine, păcătosul, să nu <blestemat<i>, pentrucă și eu sînt om den pămînt făcut și au scris m de tină, ca și sf<i>nțiile voastre, împreună cu toț<i> și cu mine, nevnicul, să aflat<i> ertare la înfricoșata judecată a lui'H<risto>s. Amin

f. 265' : „Versuri politice 6.

Eu Mcola scriitorîul
Luaîu de la Domnul ajutoriul;
Ucenicul sf<i>nției tale smerit
Cu tot lucrul acesta m-am întărit
Lui D<u>mn<e>zeu ca să-mi ajute m-am rugat neîncet
Și pururea, cu toată scriptura mi-au ajutat".

Ms. 1327. Sec. XVII (1685); 265 ff. 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile, iniț și indicațiile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff.: 1, 5, 7. Miniaturi, reprezentînd pe cei patru Evangheliști la ff. : 4', 74', 118' și 190'. Legătură veche în piele.

I

Țara Romînească

2. *Albina.*

ff. I' — 2 : < > „Pre această sf<î>ntă d<u>mn<e>zeiască carte vâzîndu-o preasf<i>nțitul și prearîvnitorîul d<u>mn<e>zeeștii legi și al dogmatelor sf<i>nților părinți, chir Theodor mitropolitul [al], Țării Ungrovlahiei, vâzîndu-o așa înpodobită cu toate fPliurile de dulci și sf<i>nte învățături, cu dragoste i să aprîmă inima și rîvni, prin multă cheltuială de o scoase de la adîncul lînelinești și slovenești și o trase cătră lumina [a] înțelegerii lînelrumînești; pre care sf<î>ntă și d<u>mn<e>zeiască carte'o făgăduî și o închină tuturor celor flămînzi de hrana cea sufletească și-i roagă o pri[i]mească ca pre o fîntînă nedeșertată, dentru caria oricine ar să-ș<i> stîmpere setia sufletului cu răcoroasă apă a vieții, nedeșert să-i fie; închină-o și ca pre o vistierie de vrăciuire, dentrucaria ori ar năzui să dobîndească sănătate bolnăvirei sufletului său, neapă să-i fie. închină-o și ca pre hrana cea sufletească, de care singur dom H<risto>s grăiaște că nu numai cu pîine va viețui omul, ci cu tot cuvî carele iase den rostul lui D<u>mn<e>zeu; și iarăș<i> pre tot cetitor aceștii sf<i>nte cărți îl roagă ca, cetind numele sf<i>nției sale, să-l pomenească. Amin.

Și s-au scris această sf<î>ntă carte în zilele prealuminatului dom Io Co<n>standin Băsărab voevod. Și s-au săvîrșit de scris în luna

[i]iulie 5 dn<i>, anul 7197 <1689>, dupre izvoadele dascărilor ; ostenitor scrisorii aceștii sf<i>nte cărți, Mcola gramaticul".

Ms. 1357. Sec. XVII (1689); 315 ff. 21 x 15 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff : 3, 12, 246 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

3. Theofilact arhiepiscopul Bulgariei, Tileul Evangheliilor.

f. 62^v : „IHC. d3 HHKOA MNororptwHwX*" <= Scris-am eu Mcola mult păcătosul>.

Ms. 201. Sec. XVII (sfîrșit); 217 ff. 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile, inițialele și trimerile marginale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 4, 64 ș.a. Legătură veche în piele.

Tara Românească

4. Albina.

f. 123^v : „Ierei Mcola".
ff. : 163^v și 188^v : „Mcola".

Ms. 484. Sec. XVII (sfîrșit); 321 ff. 19 x 14 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și trimiterile marginale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 3, 6^v, 124 ș.a. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

NICOLA (Pr.). Tara Românească

1. Pomelnicul mitropoliei Țării Românești.

f. 36: „Din porunca preasf<i>nțitului chir Theodosie, mitrop<o>-litul, acest sf<i>ntu Pomgnec l-am scris eu, mult păcătosul Mcola log<ofă-tul>, la anul 7205 <1697> KT* A H H <=în zilele> <lui>Io Co<n>standin B<asarab> B<rîncoveanu> voevod".

Ms. 2101. Sec. XVII (1697); 36 ff. [aproximativ 1-14, 16-18, 21-22, 25-83, 36] ; 30 X 20,5 cm. Scriere semiuncială. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu și aur. Miniatu- rură înfățișînd înălțarea la cer, la f. 1. Inițiale ornate la ff. : 1 și 3^v. Legătură artistică în piele.

Țara Românească

2. Calendarul anului bisect 1704.

f. 5^v : „IHC. <^=a scris> pop<a> Mcola".

Ms. 2358. Sec. XVIII (început); 12 ff. 19,5 x 13,5 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și ini- țialele sînt scrise cu roșu.

Țara Romînea

3. Pomelnicul mănăstirii Cîmpulung.

f. 6^v : „în vreme<a> cînd era<u> anii de la începutul lumii 72 iară de la H<risto>s 1710, în zilele bunului creștin și luminatului dom- lo Oo<n>standin Brîncoveanu Basarabii voevodii și ,a preasf<i>nțitu chir Anthimu Ivireanu, arhiep <i>scopul și mitropolitul a toată Țara Bun- nească, în[n]oitu-s-au acest sf<i>ntii Pomfnic, cu porunca și toată ch- tuiala preacuviosului chir Iosifu ieromonah, hagiul, carele pe acSia vre- era igumen aceștii sf<i>nte Mănăstiri Cîmpulungul, al căriia hram ia- Uspenie B<ogorodi>țe.

Și s-au scris de mine smeritul, mult păcătosul și cuciarnicul în- preoț<i> ierei Mcola. Și mă rog sf<i>nțiilor voastre, cuvioșilor ieromonaș- i ierodiaconi întru H<risto>s mai mari fraț<i>, ca să nu pregetat<i> a pome- și numele nostru, cel mult păcătos, la sf<i>nta și d<u>mnezeiasca Litur- ghie, cînd bunul D<u>mn<e>zeu vă va învrednici a sluji, ca și sf<i>nții voastre, la zioa înfricoșatului județ, să dobîndiț<i> ertare păcatelor, și vă învrednicit<i> stării de-a dreapta împăratului slavei, a lui I<isu> H<risto>s, adevăratul D<u>mn<e>zeul nostru și să vă veseliț<i> în- tîmpărăția Lui în vfcii nesfîrșit<i>, cu toț<i> sf<i>nții Lui. Amin".

Ms. 3722. Sec. XVIII (1710); 56 ff. [aproximativ 1-11, 14-23, 33-36]; 30,5 x 21 cm. Scriere semiuncială. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peni- la ff. : 1, 5^v, 7 ș.a. Inițială ornată la f. 1. Numerotație originală a filelor. Legătura artistică în piele.

NICOLAE.

Țara Romînea

Fragment din Istoria lui Sindipa filosoful.

f. 65^v : „Sfîrsit istorii lui Sindipa filosof. 1786, sept<emvr> 13. Mcolae".

Ms. 330. Sec. XVIII (1786); 124 ff. [15-65*]; 19 x 14,5 cm. Scriere cursivă.

NICOLAE.

Țara Romînea

Miscelaneu: fragmente din îndreptarea legii și din Trepnetic.

f. 1 : „îndreptarea legii cu D<u>mnezeu, care are toată judeca- arhierescă și împărătească de toată vinile preoțești și mirenești, Pravi- Sfînților Apostoli, a cele 7 săboară și toate cele naneastenice <sic>; lîn- acesteia și ale sf<i>nților dascăli, ai lui Vasile cel Mare, Timoftei, Mchif- Mcolae, theologii d<u>mnezeeștilor b<o>goslovi, acum într-acest ch- scrisă după Pravila cea tipărită din zilele preaîn[n]ălțatului domnii Ma[t]thei B<asa>r<ab> v<oe>vod, leatu 7160 <1652> și acum scrisă zilele preîn[n]ălțatului domnului nostru Io Mcolae Pe[n]tru Mavroghe- v<oe>vod a toată Țara Bumînească și în zilele preasfinției sale pîrin-

166 G. ȘTREMPPEL	COPIȘTI DE MANUSCRISE ROMÎNEȘTI
mitropolit chir Grigorie, a toată lumea U<n>grovlahie<i>. Vă leat 1787. S&tu<l> Ghișoi, [m] <d>e Mcolae sin Mcolae seriitor[i]\' Ms. 4367. Sec. XVIII (1787); 46 ff. [1-24, 27-29, 42-45]; 21,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu.	Mo 3. <i>Cronici moldovenești.</i> f. 100^v : „Mcolai păcătos ”. f. 245^v : „1800, avg<ust> 1. Pîină aici s-au scris de l<a> 15 a lui iu f. 362 : „avgust 15”.
NICOLAE (ARHIMANDRITUL). <i>Miscelaneu teologic: Semnul crucii, Pentru ruga sfinților, Vieți de sfinți, fragment din Vămile văzduhului ș.a.</i> Cf. Ms. 34, f. 73^v, copiat de Toader Jora: „Să se știe cine au scris-o, că s-au iscălit. Toader Jora. Această cărțălue am scris-o eu di pe o carte a sfinții sale a egumenului de Plorești, pentru ca să să știe valetul, 7264 <1756>, intru care zile să o fi se<r>is Co<n>stantin Bălăcian<u>, intru care scrie așe : Scrisu-o-am di pe un izvod ce era scris de <i>er<o>monahul Neculaiu arhimandritul, ce scrie că au scrisu-o de pe o Biblie a lui Șerban vodă din Țara Munteniască, cînd au fost în Țara Leșască”. Sec. XVIII (prima jumătate).	<p>Polonia</p> <p>Țara Romîne Căpșuna-Dîmbovița</p> <p><i>Miscelaneu teologic: Legenda celor 12 Vineri, Întrebări și răspunsuri, Minuni, Vedenii ș.a.</i></p> <p>f. 27^v : „Mcolae dascălul”.</p> <p>f. 61: „Necolae dascălul. Am dăruit părint<e>lui po<p>i<i>? E pro<to>p<op>a sud D<îmbo>v<i>ța, sat Căpșuna”.</p> <p>f. 71 : „Necolae dăscălu<l>. Am scrisu eu cum că este a<l> părint pro<to>p<op> Badu ot sat Căpșuna”.</p>
NICOLAE (DASCĂLUL). 1. <i>Fragment din Varlaam și Ioasaf.</i> f. 54: „1796, <scris și cu cifre arabe>, fev<ruarie> 26.îtf<i>c<o>l<ae>d<as>c<ălul>, s<c>r<ii>t<or>”. Ms. 3186. Sec. XVIII (1796); 88 ff. [1-54]; 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlul este scris cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 1. Moldova	Moldova <i>Miscelaneu teologic: Octoih, Sinaxar și Molitvenic.</i> f. 1: „Octoihii, adecă Osmoglasnicu, care au făcut precuvio părintele Ioan den Damascii <u>și</u> alalți sf<i>nți părinți. Scris Jn Sec «Ti ATÎTW IVT CKTKOp CKTÎT x3CA'i, A IVT pO>K. AK4,4\ fS MCllld r*H. P. A <=în anul de la facerea lumii 7214, iar de la Nașterea lui Hristos 1 luna ianuarie 3 zile>. Scriitorîl Mcolae diacti”.
2. <i>Cronici moldovenești : Grigore Ureche și Miron Costin.</i> f. 2: „Mcolai”. f. 353^v : „Sfîrșit și lui D<u>mnezeu laudă. Și au luat sfîrșit cu agiu-toriul lui D<u>mnezeu acest Letopisiș la anul 1800, iulie 12”. Mențiunea paharnicului Costache Sion de la f. 14 : „Aceștii letopisis scris de răpousatul meu bunicu medelniceriu<l> Toader Sion, părinte a răp<o>s<atului> meu părinte stol<ni>c lordache Sion, l-am dat pre-iubitului meu nepoții" < > nu poate fi acceptată decît în înțelesul că medelnicerul Toader Sion a plătit copistului pentru scrisul Letopiseșului. De altfel întreaga factură a scrisului este aceea a unui copist de meserie. Ms 104. Sec. XVIII (1800); 353 ff. 29,5 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 2, 2^v, 9 ș.a. Desene în peniță la ff. : 163, 181, 182 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.	Transilvania Săcele-Maramureș <i>Miscelaneu teologic: Octoih, Sinaxar și Molitvenic.</i> f. 1: „Octoihii, adecă Osmoglasnicu, care au făcut precuvio părintele Ioan den Damascii <u>și</u> alalți sf<i>nți părinți. Scris Jn Sec «Ti ATÎTW IVT CKTKOp CKTÎT x3CA'i, A IVT pO>K. AK4,4\ fS MCllld r*H. P. A <=în anul de la facerea lumii 7214, iar de la Nașterea lui Hristos 1 luna ianuarie 3 zile>. Scriitorîl Mcolae diacti”. Ms. 4276. Sec. XVIII (1706); 109 ff. [1-108]; 18 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile și inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Chenar, desen și frontispiciu în peniță la ff.: 1, 1^v, 2, 8 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură în piele, restaurată la cotor. *) Sînt mai multe localități în Transilvania cu acest nume. Credem că este vorba de Săcele din Maramureș. Vezi și însemnarea de pe coperta I-a interioară unde este amintită localitate din Maramureș, Rorșa.

NICOLAE (LOGOFĂTUL).

Țara Românească)

Cronograf.

f. 538 : „Acest Hronograf, cartea împăraților, este a lui Mcolaie log<ofătul> sin Stan log<ofătul>; și am scris-o iarăși eu în zilele mării sale Io[i] Mihaîu Co<n>standin Suțul v<oe>v<o>d, carele șazăindu fără treabă am scris-o.

Și cine va citi, mă rog să zică : Dumnezeu să-l erte. Și cîndu am scris-o mă aflam logofețel dă vist<e>rie. Mc<o>laie log<ofăt>. 1783, oct<om>-v<rie> 1".

Ms. 1073. Sec. XVIII (1783); 544 ff. 29,5 x 20 cm. Scriere cursivă. Numerotație originală a filelor.

NICOLAE (MONAHUL).

Țara Românească

1. *Viața patriarhului Nifon.*

ff. 173'—174 : „Predosloviia cătră cititor. Această sv<i>ntă cărticea care să chiamă jitiia preacuviosului părintelui nostru Mfon, muncit-am de o am scris eu, mulții păcătosul și dentru monahi mai mic decît toți, Mcolae dentru sv<i>nta Mănăstire Brîncovenii, însă scoasă după izvodul părintelui Ananiei, ier<o>monah, starețul mieu, tălmăcindu-se de sf<i>nția sa dentru limbă slovenească pre limbă romînească.

Și s-au scris den porunca cinstului și preacuviosului părintelui nostru chiriu chir Paisie, arhimandritul, care au fostii egumen sf<i>ntei Mănăstiri Bistriții, iară acum den mila lui D<u>mn<e>zeu și porunca prealuminatului și slăvitului mării sale domnului nostru Io Co<n>stantint B<a>s<arab> voevoda să află năstavnîc la sv<i>nta Mănăstire a mării sale cea noao ce să chiamă <H>urezii, unde să slăvește sf<i>ntul hram a<l> sf<i>nților și de D<u>mn<e>zeu încununați împărați și întocma<i> cu Ap<o>s<to>lii, Co<n>stantin și Elina.

Dereptii aceasta mă rog dumneavoastră, cinstiților cititori, știu că multe greșale veț<i> afla pă urma aceștii cărticea, ce cu d<u>hul blîndețelor să îndereptați și să plinit <D>. Iarpremine, ticălosul HMNororp-kuiHks <=și mult păcătosul>, carele am scris, să nu mă blestemați; că n-au scris I)<u>-hul Sf<i>ntii sau înger, ce dxuxhul niîhnirii și mîna de țărînă păcătoasă, ca și cuviințele voastre *să vă spodoliți* <adaos marginal> a auzi acel glas zicînd : Veniți bl<a>gos<lo>viții Părintelui Mieui de moșteniți împărăția ceriului, care-i gătită voao de la începutul lumii. Aminti.

E1* /N&TT* WT CK3AANÎA AHp4 , 3pM0, A WT pO>K. XK0\\ i\\^Th , AXUA. dn\\ ^ur' < = în anul de la facerea lumii 7199, iar de la Nașterea lui Hristos anul 1691, ap<rile>, zile>.

Ms. 2462. Sec. XVII (1691); 174 ff. 19 x 13,5 cm. Scriere cursivă veche. Titlul, unele inițiale și adaosuri marginale sînt scrise cu roșu. La f. 1', este reprezentat, în cerneală neagră și roșie, chipul Sf. Nifon. Frontispiciu în peniță și inițială ornată la f. 2., Vinietă la f. 174. Legătură veche în piele.

Țara Romîn

Molitvenic slavo-romîn.

f. 181 : „Această cărticea o am scris eu Necolae monah ot Brîncov cu cheltuiala și cu porunca sf<i>nției sale părintelu<i> Paisie egumen de la s<fe>ti Co<n>stantin, însă de la <H>urezi de la Mănăstirea domne<a> mării sa<le> Io Co<n>stantin voevoda.

Fraților, mă rog ce să va f<i> greșit să îndereptaț<i> și să nu mă stemaț<i>. L<ea>t 7201 <1692>, sept<emvrie> 5 d<ni>'\".

Ms. 2465. Sec. XVII (1692); 183 ff. [3-181]; 20 x 14 cm. Scriere semiuncială și cu Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la ff. : 4, 15, 39' ș.a. Numerotație veche a filelor. Legătură veche în

Țara Romîn

3. *Miscelaneu eshatologic: Vămile văzduhului și Cuvinte ale sf. părinți.*

Ms. 1247. Sec. XVII (sfîrșit); 121 ff. [3-119*]; 19,5x14 cm. Scriere cursivă. Titlurile inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație veche a filelor. Legătură veche în

NICOLAE (Pr.).

Transilvan
Cicmău-Hunedoa*Liturgia sf. Ioan Gură de Aur.*

f. 44 : „Scris-am eu popa Mculae din Cicmău, al dumivoastră voitorîu, popei Pașt<e> din Bozeș, vleitii 1702; scris pentru un flor 60deban<i>".

Ms. 4870. Sec. XVIII (1702); 71 ff. [2-44]; 20 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile slavo-romîn, are inițialele și indicațiunile tipiconale scrise cu roșu. Legătura în piele se păstrează sub legătura modernă.

NICOLAE (Pr.).

Țara Romîn

Slujba îndrăciților.

ff. 1—4 : „S-au legat această carte cî<n>d s-au zugrăvit sf<i>nta seric<ă>; fost-au leat 7254 <1746>".

f. 64' : „Și s-au scris această cărțulie cu Slujba îndrăciților de smere întru preoți, pop<a> Mcolae, s<i>nii pop<ei> Gheorghie, protopopul c Biserica Domnească din tîrgu din Cîmpulungii.

Și cine va citi pre dînsa să-ș<i> aducă aminte și de noi, pomeninc robii lui Dumnezău, vii : erei Mcolae, Mariîa s<estra> ih < = sora m mor<ți> : erei Gheorghie, llinca s<estra> ih, Ștefan și pe toții neamul Și au plătitu osteneala scrisorii acestor trataj pop<a> Theodor, s<

popei Ghe<o>rghe poșul <sic> ot s<ve>ta m<u>cen<i>ța Marina, ca să-i fie de treaba lui".

Ms. 8467. Sec. XVIII (prima jumătate, înainte de 1746); 64 ff. 21,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 1. Legătură veche în piele.

NICOLAE (Pr.). **Țara Românească**
Măn. Bistrița

*Miscelaneu teologic: Cîntări bisericești,
fragment din Apocalipsul Maicii Domnului ș. a.*

f. 107' : „1798, mart<ie> 21. Am scris eu pop<a> Mcolae, fiindu în rfînta Măn<ăstire> Bistriț<a>".

Ms. 2040. Sec. XVIII (1798); 133 ff. [*aproximativ 83*-96, 99-110*]; 15 x 10 cm. Scriere cursivă. Unele inițiale și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

KIȚU (LOGOFETEȚELUL). **Țara Românească**
Rimnicul Vilcea

Theatron Politicon.

f. 269' : „S-au prescris de Mțul logofețelu<l> ot sf<i>nta Episcopie Bîmnecul, cu cheltuiala sfințxiei salo chir Nectarie, iconomul sf<intei> Episcopii, la l<ea>t 1787, septv<rie> 6".

Ms. 1569. Sec. XVIII (1787); 270 ff. [*1-269**]; 31 x 20 cm. Scriere cursivă. Frontispicii în peniță la ff. : 2 și 114. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele*

OPREA. **Țara Românească**
Molitvenic slavo-romîn.

f. 141' : „Ace<a>stă carte ce să chiam<ă> M<o>l<i>tv<e>nîc o am scris eu Oprea MHoroptuiHkiX H H^CKKP^KHK <= mult păcătosul și nespurcatul>, m<e>s<e>ță mar<tie> 16 dn<i>, l<ea>t 7206 <1698>".

Ms. 2383. Sec. XVII (1698); 152 ff. [*1-141'*]; 14 x 10 cm. Scrierea imită tiparul. Frontispicii în peniță la ff. : 45', 56, 96 ș.a. Legătură veche în piele.

OPREA (LOGOFĂTUL). **Țara Românească**
Fragment din Acatistul sf. Nicolae.

f.5 : „Acathistii a sf<i>ntului părintelui nostru Mcolae, arhiepiscopul de la Mira Lichiei, făcătoriu de minuni, care să citește joi sau cine cînd

va vrea. începutul, ca și cealelalte, am scris aceasta cînd era cursul
!<ea>t 7247 <1739>. Oprea log<o>f<ătu> ot lal<o>miță".

Ms. 471. Sec. XVIII (1739); 52 ff. [*5-19**]; 14,5 x 9,5 cm. Scriere Cursivă. Titlul d este încadrat într-un chenar în peniță. Frontispicii în peniță la ff. : 5' și 11' ș.a. țieale ornate la ff. : 5', 10', 11' ș.a.

PAHOMIE (IERODIACONUL). **Țara Ro**

Miscelaneu teologic: Theotocarion și Rugăciuni către Iisus Hristos

f. 1' : „Theotocarion pe optii glasuri, întru care să coprinde c
^le Născătoare de D<u>mnezeu, ce să cetescii în toate serile la
Pavecerniții pe la mănăstiri, unde iaste adunare de părinți călugări
folositoare de sufletele celorii ce să nevoescii a-și tăia voile și celor
luptă împotriva patimilor ; care; acumti s-au scris cu mai bune înd
și tocmiri ale cuvintelorii, decîtti c&le ce să vorii fi aflîndii pe l
mănăstiri, în zilele preaîn[n]ălțatului d<o>mnu Io Mihaiii Co<n>
Suțu v<oe>v<o>d, întru alu doilea anii alu domnii mării sale și în
preasfințitului mitropohtii al U<n>gr<ovlahiei>, chiriu chirii G
carele cu ajutoriul lui D<u>mnezeu, dinii trecuta lună a lui Iulie
intrată în numărulu de ani 25 ai păstorii preasfinții sale.

Și s-au scris această sf<i>ntă și d<u>mnezeiască carte, cu ch
robului lui D<u>mnezeu Eadul și soțifa lui, Mariîa; iaru oste
scrisorii cu mîna amii foștii eu, Pahomie ierod[i]aconu<l> de la s
Mitropolie dinu București.

Și s-au scris această sf<i>ntă carte, oct<omvrie> 22, leat 1784.
liomie, ierod[i]iac<on> Mitrop<o>liei Bue<u>rești".

Ms. 2056. Sec. XVIII (1784); 137 ff. 33,5 x 23 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele
cațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Chenar în peniță la f. 1' . Fronti
peniță la ff. : 2, 4', 12, ș.a. Legătură veche în piele.

PAHOMIE (STAREȚUL). **Moldo**
Schitul La

*Miscelaneu: Sinaxar, Molitve, Gromovnic,
fragment de Pateric, Pravilă ș.a.*

f. 51' : „Le<a>t 7262 <1754>".

f. 54: „Și am scris eu, <i>er<o>monah Pahomiîa ot L
Precum am găsit la Otecinicii, așa am scrisu : nice n-amii adaosi
n-am lăsații nimicii; precum amii aflat ase am așezat. Fie numele l
nului binecuvîntat de acum și pînă în veci. Aminii. Le<a>t 7262 <

f.70; „Stareț <i>er<o>monah Pahomiîa". <Textul este criptogr

f.112, în jurul portretului unui călugăr : „Stareții Pahomi<e>, <i>
monah, mulții păcătosu <sic> nacealniculii, le<a>tu____<rupt>".

ff.116 : „,I>er<o>monahii, stareții și mai[i] micul tuturor, nacial-
nuculti Pahomiia". <Textul este criptografiat>.

•f.21 : „Le<a>t 1762".

f.173 : „Le<a>t 7270 <1762>".

f.183' —185, scrise cu roșu: „Predoslovie către pravosla<v micii ce-
titori. Să să știe că acea<stă> carte este izvo<d>it<ă> dintr-o carte
tiparnic<ă> di la Stoliț<ă>, tipărit<ă> di la înpărăție Muscului <sic>,
cumu-i Gromovnicul și Cherindariul și Eojdenița și Pascalie<

Aceste toate sîntii scrisă din izvod tipar[t]nicii, iară altile sînt
scris<ă> din izvod cu mîna; ce am socotit că sînt de tre<a>bă acele<a>
am scris.

Deci pentru aceasta mă rog lui D<u>mnezeu de ertare și frățiilor
vo<a>stre de îndreptare. Cum nu este cu puțință să fi[i]e ceriul făr<ă>
de n[u]ori și mare<a> fără de valur<i> și pămîntul făr<ă> de scribe, așa
nu este cu puțin<ă> să nu fie omul fără de greșală; dar eu, păcătos,
cum să nu greșescii, fiind neputincios și neînvățat și pro<s>tan [și] și cu
sufletul și cu trupu<l> și cu minte<a> și cu gîndul și cu cugetul-și cu
inima și \ .. <ilizibil> [și] cu lucrul și cu toate sînțirile mele, fiind neputin-
cios ; și amii putut să greșesc ca om neputincios ce sînt, macarii că m-am
silit cît am putut și... <ilizibil> să nu greșescii ce poate tot amii greșit.

Pentru aceia mă rog să îndrepta<ți> cu duhul blîndețelor or<i> ce-ț<i>
găsi greșit în slove, sau în cuvinte; îndreptat<i> și vă veț<i> îndrepta,
ertaț<i> și vi s<e> <v>a erta voo, lăsaț<i> și vi s<e> <v>a lăsa voo. Că
bine știți ce zice Sf<î>nta Scriptură, că cu ce măsur<ă> veți măsura, cu
aceia'vi s<e> <v>a măsura voo și încă mai scuturat și îndesat și vărsîn-
du-să dintr-însa.

Pentru aceia mă rog și eu frățiilor vo<a>stre să-m<i> ertați greșală
și D<u>m<ne>zeu să vă erte ; și să vă ru<ga>ț<i> și pentru mine, un pă-
cătos și un greșit și osindit. Și de mine încă să fiț<i> ertaț<i> și blago-
sloviți de vlădica H<risto>s și de mine, de un păcătoșii. Stareț și na-
cealnic, <i>er<o>monah Pahomie".

f. 188' : „7270 <1762>".

Ms. 5454. Sec. XVIII (1754-1762); 190 ff. [2-189]; 19,5 x 15 cm. Scrierea imită tiparul.
Titlurile, inițialele și explicațiile sînt scrise cu roșu. La f. l' portretul unui episcop,
în culori. Frontispicii, inițiale ornate și viniete la ff. : 2, 7', 37 ș.a. Numerotație
originală a filelor.

PANU (GRĂMĂTICUL). Țara Românească
Măn. Cîmpulung

Ceaslov.

ff.253'—254 : „Cumii dorescii cei ce călătorescii pre mare ca să ajungă
la un vādii cu liniște, să să odihnească, așa am doriții și noi, începîndii
această carte, ca să ajungemti la sfîrșit.

Și iat<ă>, cu voia lui D<u>mn<e>zeu și cu ajutoriul Maie
ției Sale, precumti amu început amii și săvîrșit.

Și s-au scris aceast<ă> sv<î>ntă carte întru sv<î>nta Mă
Dălgopol, în zilele luminatului domnii Io Co<n>standin voevod
polit chir Theodosie. Și s-au scris den porînca <sic> și de<
osîrdița sv<i>nției sale părintelui Ioan <i>er<o>monah și'o am
eu, Panii gram<a>tic, cîndii era leatul de-nceputul lumii 7200
Și s-au început în luna lui noemvrie în 16 dni și s-au săvîrșit în
dechemvrie în 25 dni "< >.

Ms. 2381. Sec. XVII (1691); 258 ff. [I-256*]; 15,5 x 10 cm. Scriere cursivă. Titlurile
și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la
118' ș.a. Legătură veche în piele.

PARTENIE (IEROMONAHUL). Țara Românească
Schitul Râșnov

Mintuirea păcătoșilor.

f.2 : „Această sf<î>ntă și d<u>mnezeiască carte ce să chia
tuirea păcătoșilorii s-au scris de smeritul și mulții păcătosul
ieromonah, întru slava și cinstea marelui m<u>cenic Gheorgh
șezetor <sic> la Schitul ce să chiamă Eobaia, care iaste metoh
Mănăstiri Arși și iaste hramul Sf<î>ntului marele mucenicii G
La anii Dom<nului> 1764".

Ms. 5466. Sec. XVIII (1764); 357 ff. [2-3*, 11-175*, 178-356*]; 19x14,5 cm. Scriere
cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Chenar în peniță la
tispicii în peniță la ff. : 3, 135' și 200. Desen în peniță, reprezentînd
Domnului cu Iisus în brațe, la f. 199'. Legătură veche în piele.

PASCU (LOGOFĂTUL). Țara Românească
Miscelaneu: Vieți de sfinți, Cuvinte ale sf. părinți,
Albina, Literatură parenetică, fragment de Pateric,
Vămile văzduhului ș.a.

f. 24: „P<as>c log<ofă>t, văt<a>f".

f. 122' : „Această sfîntă și d<u>mnezeiasc<ă> carte am s
Pascul log<ofă>t. Octo<m>vrie 12 dn<i>, leat 7260 <1751>
f.296 : „3A« nHcaX 43 ПакKS R-vra^ sa <== aici am scris e
vătaf de> copii".

Ms. 2338. Sec. XVIII (1751); 354 ff. [aproximativ 1-122', 125-185*, 187-292*,
21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise
Frontispicii în peniță la ff. : 1, 24' și 30.

Iară cei ce vă veți întâmpla a ceti pre această carte care cuprinde într-însa optu glasuri și 11 voscr<e>sne și b<o>gorodicinele preste totu anul și Sinaxariul, adecă numărul alu celor 12 luni, bucurați-vă în D<o>mnul și mai vîrtos vă rugați Sf<i>nții Sale pentru ertarea păcatelor, ca rugîndu-vă veți pomeni și numele robului Sf<i>nții Sale H<risto>s, anume Ioan[n]ii. Și vă nevoiți a ceti și cetindii vă veți minuna de nevoințele și răbdărire <sic> sf<i>nților bărbaț<i> și de ale sf<i>ntelor mueri, carii fiind cu trup cum au biruiții pe vrăjmașii cei protivitori și făr<ă> de trupuri; și cetindii pre amăruntul veți afla fieștecare sf<i>ntii la cîți ani au fostii sfîrșitul lui și la care înpărat tiranii s-au munciiți și fiește care pro<o>roc cu cîți ani au apucat în[n]aintea nașterii lui H<risto>s și din care rudă au fostii pro<o>rocul și cîți ani au pro<o>rocitii.

Iară ce greșală veți afla în cuvinte sau în slove sau în soroace, îndreptați cu d<u>hul cel ertător[i] al blindețelor, neptundii în ponos ; că n-au scris heruvim sau au înpodobitii sărafim, ci au scris minte întunecată cu tot felul de păcate și fiind înpresurat de toate primejdiile lumii, ca și corabiia învăluită în luciul mării. Și de multe ori am scris și noaptea la luminare și fiind ochii îngreoiți de somnul păcatului sau de al trupului; sau și de multe ori s-au schimbații vederea de raza luminii și alunecându-m<i> ochii de împreună și mintea într-altă parte, poate fi că voiu fi zmintitii. Că știți că de multe ori, mergîndii pre cale bună și fără<ă> de glimpți <sic> și fără<ă> de imală <sic> alunecă picioarele și mare cădere face omul. Așa și eu, poate că voiu fi greșitii, că n-am tipărit ci am scris cu mîna de tină, cu pană de gîscă bătrînă, care amîndoao lesne alunecă către gresală, ca și orbul la potigheală.

Deci făcînd sfîrșit dau har Tatălui și Firului și Sf<i>întului D<u>hii, Sf<i>întei Tro<i>ță Ce<le>i[i] de o ființă și nedespăr<ț>ite, totdeauna, acum și p<u>r<u>rea și în vScii vecilor. Aminti. Ioan Peștișan, dascăl <la> siatina".

Ms. 3483. Sec. XVIII (1778) ; 277 ff. 16,5 x 10,5 cm. Scriere cursivă, scrisă cu negru și roșu
Numerotație originală a filelor.

PETRE (DASCĂLUL).

Tara Românească

Miscelaneu: Alexandria, Esopia, Gromovnic ș.a.

f. 193^v : „Să să ştie că această Ispicie o am scris eu, mult păcătosul robul lui D<u>mnezeu *Petre* <în criptogramă> în zilele lui Ioan voevod şi a mitropolitului nostru chir Mitrofan. M<e>s<e>ta îul<ie> 2 dn<i>, l<ea>t 7225 <1717>”.

f. 204^v : „Sfârșitul Gromovnicului. Precum dorește cerbul la izvoarele apelor, așa au dorit sufletul meu să ajungă la sfârșitul acestui Gromovnic.

Și l-am scris eu, robul lui Domezeu Petre <în criptogramă> mult păcătos. Și l-am scris log<o>fătului Staicului s<i>nu Vasilie ier<o>-

monah, cînd au fost nastavnic la Măn<ă>stire<a> Aninoasa, în
lui Ioan vod< a> și s-ausfîrșit în luna lui iulie în 3 dni, l<ea>t 7225 <l
f. 221< : „Sfîrșitul crugurilor. Cînd vei sfîrși noaosprăzece cryg
adecă ani, iar să începi de la crugul cel dintîi, că niciodată nu să
șapte numărul ce-l zic. *Petre*” <în criptogramă>.

Ms. 1867. Sec. XVIII (1717); 238 ff. [I—235*]; 15 x 10 cm. Scriere cursivă veche. Titlul este scris cu roșu. Inițialele și unele litere sunt scrise cu roșu. Frontispiciile în peniță la ff.: 5^v, 11^v, 14 ș.a.

P E T R E (Pr.).

Transi

Liturghier.

f.10 : „IHC. < – a scris> pop<a> Petre de l<a> Hereclean*). Și veți ceti pre această Leturghie și veți sluji și veți afla ceva smintea să nu blăstămați<i> pentru că și noi sintem cu gînduri ominești.

Și să mă pomeniți la sf<i>nta Leturghie și pre mine, ca să
pominească și pre sf<i>nțiile voastre D<o>mnul H<risto>s, Sf<i>
Sa. Vleat 1743, m<e>s<e>ta mai 25".

f. 26^v : „Această Priscomidie s-au izvodit de pre izvodul de la
grad. 1743. m<e>s<e>ta m<a>r<tie> 16 zil<e>. Pop<a> Petre***).1

Ms. i918. Sec. XVIII (1743); 110 ff. [I-105*]; 19 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff.: 29' și 64'. O copertă legătură veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

PETRU (DIACUL).

Transylvania

P işchini-Hunc

1. *Sinaxar.*

1237: „Leat 1700, f^{eb}r^{uarie} 7 dⁿⁱ“.

f.321 : „Sănătate trup<e>ască și sp<ă>șenie suf<le>te<a>ască poft
<la> tot cinstitul cetitor de la vîacinica Troiță, în viaci. Amin.

Alta : aceasta iată să ştie totu cinstitul'cetetor, unde veţi afla s
 tiţii [să vai de ce] greşal<ă> să ertaţi, să nu bl<e>stămaţi, că numai î
 D<u>m<ne>zău n-au greşit; îngerii n-au avuţii trupuri şi încă au greş
 dar noi, fiindu oameni, cu neputinţă [tru]trup<e>ască.

[^]*) Localitate în apropiere de Zalău,

o * K' l' n V ebuie luată în înțelesul de copiere. în cazul acesta manuscrisul este scris în slavonă. I O I S A /

L S Lu 174? ZJni H I O I S A /

Ptoā Z Lu 174? ZJni H I O I S A /

l f n c t e i x r * h Liturghier tipărit la Belgia

L o n c t e i x r * h Liturghier slavonesc în manuscris

în oncieriă serviciului divin, mi se pare greu de admis. A deja locul limbii slavone

12-c. I7S1

Alta : iatî scris-amii eu Patru, diac de la Bîcăinţi*), cîndii amii şezeuţii în Pişchinţi la Avramii Nedel. într-această ^reme iatî scriiu cinci praznice popei Neagoî de la Vineri, în zilele cînstitului vl<ă>d<i>că Athanasie, M<i>l<o>stivul D<u>mnezeu să zilească pre sf<i>nţie sa <cu> viaţă, nărocitî.

Scris-amu într-această iarnă, cîndii n-au căzuţii zăpad<ă> pîna în z<i>ua de Simpietru de iarnă, ci au foştii iarna mai ca vara.

Porc. Boa*, xdjfqe, MCIV* <=în anul dela Naşterea Domnului 1699, luna> ghenulare 18 zile. ИHC. 43 MHopp-kuiHHX H HCAOCTOHHO IKTPS AHAK, BT* AHH KpaAio AîwnoAAoiu IWCH#" <=A m scris eu, mult păcătosul şi nepriceputul Patru diac, în zilele craiului Leopold Iosif>.

Ms. **2524**. Sec. XVII (1699-1700); 328 ff. [*aproximativ 1-220', 239-328*]; 20 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispiciu colorat la f. 296. Numerotaţie originală a filelor, pîna la f. 229.

Transilvani>

2. *Slujba Patimilor.*

f. 68* : „ИHC. 43 IKTPS A'I^K, cno CTPACHHK KT* A » ^ MNCTOMS KAAK& fleahacu. POIK. BO>K. x 4\|ra, MCUA anİHA, Kİ A H V .

<= Am scris eu, Petru diacul, acest Strastnic, în zilele cînstitului vlădică Athanasie. De la naşterea Domnului 1701, luna aprilie 12 zile>.

Ms. **4870**. Sec. XVIII (1701); 71 ff. [*46—68*]; 20 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispiciu în peniţă la f. 46. Numerotaţie originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

PETRU (Pr.). Transilvania;>

1. *Miscelaneu teologic: Ceaslov, Cele 12 Evanghelii ş.a.*

162: „Sfîrşitul Polunoştniţe<i> de toate zilele. Eu popa Patru". f.248 : „Sfîrşitul glasului al patrul<ea> cu mila m<i>l<o>st<i>vului D<u>mn<e>ză<u>. Eu potropopu<l> Patru amu scris".

f. 278˚: „Scris-amii eu potropop Patru".

f. 292˚ : „Ou mila m<i>l<o>stivului D<u>mn<e>z<e>u, eu popa Patru: am scris".

f. 307˚ : „Sfîrşitul Angliilestnlui pre 8 glasuri. Cu mila lui D<u>mn<e>~ zău eu potropop Patru am scris. Anii D<o>mnului 1685, în făurar 10, marţi".

Ms. **714**. Sec. XVII (1685); 343 ff. 19,5 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff. : 16, 77 şi 174. Numerotaţie originală a filelor pîna la f. 173.

*) Localitate în apropiere de Hunedoara.

Trans

2. *Molitvenic.*

f. 228˚ „Eu popa Patru am scris aicea, cîndii au foştii anii H<risto>s 1688, în mai 29, marţi".

Y Ms. **4216**. Sec. XVII (1688); 251 ff. 19,5 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, lele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la f. 163 şi 229. Numerotaţie originală a filelor.

PITEŞTEANU (NICOLAE).

Ţara Romî

Istoria lui Dumitrache stolnicul.

f. l' ~ ˚ : „Din vedere cu ochii şi a face, minunat lucru ias iar nevăzînd şi din firească epimelie (?) a întocmi, de minune şi de povesti lucrul est<e>. Dar cu cît şi mai vîrtos est<e> a sofisi cinev numai cele ce ar înţelege şi ar vedea, ci şi din mintea sa a po toate cele ce de toată mintea nu s-ar putea tăgădui; la care şi eu u ce mi-ar zice cinevaş cum că mă potrivesc înţeleptului istornic (care doreşte inima şi nu poci), ci cel ce din de tot puţină minte a luminîndu-să simţirea din alcătuirile cuvint<e>lor 'aceştii vrednic laudă şi netăgăduită la nici unile istorie, ce est<e> făcută dintru-n şi scrisă cu însuş<i> mîna dumisale biv vel stol<nî>c<ului> Dumitr

Cum zic, nu din vedere ci întocmai dup <ă> coprinsul mai sus arătat lui proimion*), m-am îndemnat şi din cuvînt în cuvînt am tre într-această carte cu mîna mea, ca ori cine ar citi, nu să să min că am scris-o, sau numai să-ş<i> treacă vremea- cu cetan[i]ia ci, de mint<e> întreagă, să cunoască şi să înţeleagă deşteptul cuget al dum şi perierghiia**)

De Mcolae Pitiştean<u>, fiu<l> răp<o>sat<u>lui biv vt<ori> c Manul Pitişteanul. 1782, avg<us>t 22".

Ms. **2457**. Sec. XVIII (1782) ; 180 ff. [*1-70, 72-168*, 179-180*]; 21 x 15 cm. Scriere cu Legătură veche în piele.

POLIMAZ (LOGOFĂTUL CONSTANTIN).

M

Condica măn. Bărboiu.

f.l : „Şi s-au scris condeca aceasta de mine, mai micul şi prea p cătră toţi, Co<n>stantin Polimaz log<o>f<ăt>, sin protopopului I de la tîrgul Bacăului, la anii de la H<risto>s 1796, oct<om>v<rie>

Ms. **13**. Sec. XVIII (1796); 100 ff. [între documentele diverselor moşii sînt lăsate 2-goale]; 37,2 x 26 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi datele sînt scr roşu. Frontispiciu în peniţă la f. 1, cu motive florale. Numerotaţie originală a f. Legătură veche în piele.

*) prim exemplar, original.

**) minuţiozitatea.

POP (NICHIFOR).

Transilvania

Miscelaneu: Avestița, Archirie și Anađan, Rețete, Versuri ș.a.

f.1 : „Luna lui-iulie în 4 zile, leat 1778. Scris-am eu îsicliifor. . .”

f.14 : „Scris-am eu McIrifor”.

f. 40^v : „Iulie 8 zile, 1778”.

f.11 : „Această carte o amu scrisu anume eu, Popii Nichifor de la Sălajii, dinii Oarmedea*) So<l>nocului de Mijlocii, anume a lui Nemeșii Petre dinii Bulgarîu i proci, sau și celelalte”.

Ms. 1739. Sec. XVIII (1778); 49 ff. 17,5 x 13,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Desene în peniță la ff. : 2, 14^v, 40^v ș.a.

POPA (DASCĂLUL IACOV).

Transilvania

Miscelaneu teologie: Cazanii la oameni morți, Rugăciuni ș.a.

f.61 : „S-au scris prin mine smeritul între dieci<ilizibil> fiind dascăl sfintei Mitropliei Făgărașului; la anu<l> 1780, zile 21 maîu, s-au isprăvit pentru ca să. . . .<ilizibil> pomenire văcinică.

Celor ce să vor întîmpla a ceti, mă rog, fiind cu greșală scrisoarea, să îndreptați cu d<u>liu<l> blîndețelor, că precum nu poate fi ceriul fără de nori, așa nici scrisoarea fără<ă> de greșală. Cine s-ar ispiti să o fure să fie anaftima. Iacov Popa „<ilizibil>”.

f.79 : „S-au scris prin mine Iacov Popa din Luddșor**). 1781, zi 13 inauar<ie> ”.

Ms. 3110. Sec. XVIII (1780-1781); 81 ff. [1-79]; 21,5 x 17,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 27 și 67^v.

POPESCU (IANACHE).

Țara Romînească

Cronograf.

ff. 1—2^v : „Leatopiseț care are întru sine multe feluri de Istorii <... > ce s-au tălmăcit după cel grecesc pre limba noastră rumînească aicea în orașu<l> București, la anul de la Hristos 1778 de către dumnealui IsTeculai sin Mihalache cluceru<l>”.

< >. Acum dar s-au nevoit de s-au scris de către mine Ianache Popescul cu toată cheltuiala mea, la ani<i> de la Hristos 1792< >”.

*) Plasa.

**) Ludișor, localitate în apropiere de Făgăraș.

Și s-au scris spre a noastră pomenire sufletească și spre folosul c ce vor veni. Amin, amin, amin.

<Urmează șase rînduri șterse, probabil tot de mîna copistului Ianache Popescu, cu mîna mea”.

Ms. 1126. Sec. XVIII (1792); 694 ff. 17,5 x 13 cm. Scriere cursivă. Titlurile sînt scrise cu roșu. Paginație originală cu cifre arabe.

POPOVICI (BANTA).

Transilvania

Pom etnicul schitului Cioclovina.

f.16 : „Pomelnicul mie<u>, celui mai joșii numitulu, care m puținelii nevoiții a<-l> scoate prin scrisoarea< Banta Popovici am scris, mul<t> păcătos”.

Ms. 2111. Sec. XVIII (sfîrșit); 21 ff. [1-15]; 28 x 19 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 2, 4^v ș.a. Legătură veche în piele.

POPOVICI (Pr. DIMITRIE).

Transilvania

1. *Miscelaneu teologic: Vieți de sfinți, Extrase din Prologul rusesc și Versuri religioase.*

f.128 : „Aceste oarecare înșămări care m-am nevoiții aicea la tatălui meu, de le-am scris de pe o carte a dumnealui părintelui Șar de la Arini, oricui să va întîmpla a le citi să știe că mare folos va a Iară de să va afla vreo greșală mă rog să mă ertați că nici lauda folosește, nici hula omenească nu micșorează, ci mai mult folos ad Că precum nu-i orbul fără potignire așa și scriitorîul fără de greș Iară mila Domnului spre toți cei ce să ternii de Elii.

Sfîrșitu și lui D<u>mnezeu laudă. Capeți*), noemvrie 23,1792. toții binele voitori tuturor. Dimitrie Popovici, boer”.

f. 128^v: „Februarie 19, 1793, Dumitru Po<po>vici, boer”.

f. 130, însemnări de familie : < >. „M-amii însoară Dumitrie Popovici, în anul 1797 Iulie 19 zile și am luat soție mie pe Ma fiica dumisale Irimie Eadu, au Ead, mprariul din Arcuș <și a> soție sale Ilina, fata dumisale Vancea Ișt<v>an din Sinjorzii. Iară nănaș av pe părintele Iacov Popovici, notarăș din Ghidafalău; și ne-au cun în biserică la Arcuș”.

f. 132^v, într-o însemnare din 15 mai 1801, în legătură cu niște dați pentru o judecată la Făgăraș, copistul semnează : < „Eu popa Dumitru Popovici din IsTaghi Borșineu”.

Ms. 1373. Sec. XVIII (1792-1793); 132 ff. [3-132*]; 22,5 x 18 cm. Scriere cursivă. Paginație originală cu cifre arabe. Legătură veche în piele.

*) Sat lîngă Făgăraș (?).

Transilvania

2. Teologie dogmatică.

f. 182^v : „Făgăraș, februarie 12,1795. De bine voitorîu tuturorii, Di-
mitrie Popovici de<n> **Capeti**, logofetînd la prea ci<nstita> p<roto>p<o-
pie>; vicariș Ioan Hangae (?) la Făgăraș".
f. 167^v : „Martie 17, 1799, Blaj. Popa Dimitrie din Haromsec".
f. 41^v : „Lăudată să fie a lui D<umne>zeu putere care după început
au dat sfîrșire. Blaj, 1797, noemvrie 14 zile. Dimitrie Popovici din **Capeti**,
în scaunul Micloșorii".
f. 89^v : „Dumitru".

Ms. 1650. Sec. XVIII (1795); 182 ff. 23x19 cm. Scriere cursivă.

POPOVICI (DIMITRIE) Țara Bomînească
București

1. Cuvinte ale sf. părinți.

f. 2^v : „Adecă 27 de cuvinte care s-au scrisu în[n]tru această carte,
care oricine să va îndeletnici de o va ceti, cu înțălegere, îndestulat va fi
de cuvinte dulci și să va politici de încuviințarea acestor cuvinte.
Și am scris eu Dimitrie Popovici din Caransebeș".
f. 19^v : „Dimitrie Popovici".
f. 27, cu majuscule și inițiala ornată: „Dimitrie".
f. 28 : „Dimitrie Popovici".
f. 90 : „Svîrșitii și lui Dumnezeu laudă. Scris-amii eu Dimitrie Po-
po viciu".
f. 173 : „Sfîrșitu și lui Dumnezeu laudă. în luna lui maîu în 8 zile
<1^795. București".
f. 195^v : „Svîrșitii și lui Dumnezeu laudă. în București în 12 maîu.
<1>795. Scris-am eu Dimitrie".
f. 266^v : „Sfîrșitu și lui Dumnezeu laudă întru toț<i> vecii".
f. 304^v : „Scris-am eu Dimitrie Popovici și mulțamescu lui Dumnezeu
Unuia Celuia ce me-au dat put&re de am început cu sîrgii și cu nevoință;
am rugat iarăș pre Dumnezeu, de me-au ajutat de i-am luat și sfîrșitul,
în București, 28 februarie, 1796.

Ci mă rogii, cinstiți cetitori, cari ori unde vreo greșală găsiț<i>,
neponosluindu-mi, cu duhul blîndețelor să îndreptați, ca și pre voi
Dumnezeu să vă iarte și să vă îndrept&ze pre cărălile <sic> cfile strimte".

Ms. 1290. Sec. XVIII (1795-1796); 322 ff. [2-304]; 23,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Tit-
lurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii și inițiale ornate la ff. 3, 15^v
19^v ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Tra

2. Cazanii

f. 171^v : „Dimitrie Popovici".

Ms. 5053. Sec. XVIII (sfîrșit); 224 ff. [1-125^⁹¹ * , 1* *
iniția sint scLe cu roșu. Z¹ff * ^
tație originală a filelor.

POPOVICI (EUSTAȚIU).

1. Miscelaneu teologic: Descoperirea sf. Liturghii, Semnul
Crucii, Catehism ș.a.)

<—a scris>Istafius Transilvanus" <cu litere la
f. 115 : „Aminii, 1766".

Ms. 473. Sec. XVIII (1766); 122 ff. [63-115]; 15 x 9,5 cm. Scriere cursivă. Unele iniți-
scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 63. Legătura veche în piele se pă-
sub legătura modernă.

2. Miscelaneu: Tileul sf. LitkrgMi, fragment de
Cronograf ș. a.

f. 17 : „1770, avgust 12^ SfîrșitulDescoperirei Sf<in>t<ei>Litur
f. 18^v : „IHC. MHororptiuHHK <=a scris mult păcătosul> Evstr
Popovici".
f. 57^v : „Sfîrșit și lui D<u>mnezeu laudă, a Leatopisețului în
-țilorii și craiforii.
<cu litere latine>.
Si s-au scris în[n] anulii 1770, avgustii 27 de zile. Istafius Pop

f. 67^v : „Sfîrșitu și lui D<u>mnezeu mărire, în v6ci. Amin. 1
<textul este scris și în limbile greacă și latină>.

Ms. 1358. Sec. XVIII (1770); 67 ff. 22 x 17,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițiale
scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 2. Inițiale ornate la ff. : 2 și 58.
rotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

3. Rînduiala călugăririi.

M, 1873. Sec XVIII (1776); 75 U. f._,_,,; te x 10,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile ini-
„ md.caț.unale de ritual sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la «.: 1& 15

Moldova
Brăteștii-Paşcanilor
Suceava

4. Octoih.

f. 17^v : „Aceștii Osmoglasnicii s-au scris de mine smeritul și mulții păcătosulu care mai jos mă voiu numi.

Deci pre tine, iubite cetitorîu și cîntăreț, cu umilință te rog, găsind niscaiva lunecări și greșale, îndreptează-le cu d<u>huii blîndețelorîi,, ertîndu-ne dup<ă> cuvîntulii Mîntuitoriului ce zice: Ertăți și'să va erta voao i proci. La Brăteștii Pașcaniloru s-au scris, anul 1778, mai 4, Evtafie Popovici, ardeleanu de la Ba^a Abrud.

Pauper miserculus. 1778, mai 4, Istafius Popp, Transi<lvanus>. Abrud".

f. 26^v : „1777. Istafius Poppovicz Trans<ilvanus>".

f. 100^v : „1778, mai 5-ta. în Moldavia, Mamtz Comitat. Istafius Campanadi <cu litere latino".

Ms. 303. Sec. XVIII (1777-1778); 112 ff. [17-100]; 17,5 x 10,5 cm. Scriere cursivă. Unele- inițiale și indicațiuni tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 18, 27, 43 ș.a. Legătură veche în piele, restaurată la cotor.

Moldova
Măgura Ocnelor-Bacău

5. Octoih.

f. 67 : „Sfîrșitu și lui D<u>mnezeu mărire.

S-au scrisiila Măgura Ognelor, la Moldova, la anului 1781, feb<ruarie> 24, de smeritul Evstathie Popovici, ardelean de la Baia Zlagnii, fiindu trăitor la acest loc".

Ms. 1092. Sec. XVIII (1781); 75 ff. [2-67]; 18,5 x 11 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff.: 2, 9^v, 16^v ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

POPOVICI (GAVRIL).

Cuvinte ale sf. Efrem Șirul, Isaia Pustnicul
și Ioan Cură de Aur.

f. 35 : „1796, iulie 18".

f. 73 : „1796, iulie 19".

f. 52 : „1796, iulie 29".

f. 69 : „1796, avgust 2. Prin osteneala smeritului între toț<i> fr?ții,/ multu păcătosul și nevrednicul rob lui D<u>mnezeu, Gavriil Pop<o>-viei".

Ms. 2486. Sec. XVIII (1796); 81 ff. 23 X 17,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și trimiterile marginale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 1. Vin etă la f. 69. Numerotație originală a filelor.

POPOVICI (GHEORGHE).

Trans

I. Miscelaneu: Acatistul Adormirii Maicii Domnului,
Minunile sf. Nicolae, Cuvinte ale sf. părinți,
Pildele lui Esop ș. a.

i. 34^v~^v : „Versuri asupra cărții aceștiaf. .

Această d<u>mnezăiască carte
[Ce] are ale multora dascăli istorii însemnate
Și mai întîi foarte istorii minunate,
De arhiereul lui H<risto>s Mcolae lucrate.

<
Ci eu, după cum într<altă> carte le-amu aflații
Și aicea în rînd așa le-amu așezații.

Ci dară vă rog ca cu dragoste să o iubiți,
Că cetind într<în>sa puteț<i> să vă folosiți;
Că toț<i> cei ce vo[a]r să cetească,

Poate mulții să să folosească
însă de la alți<i> de-a gata a găsi

Și ei, pre sine, a să procopsi,
Că toții omul așa iubește,

De la altul gata găsind să folosește.

Ci eu vă pohtescîi pe toț<i> a vă sili

Să fiț<i> gata, într<aceasta> a ceti

Că după cetanie să și cunoscu

Cărțile ce folosescii.

Că cel ce în multe cărți cetește

Politicie multă agonisește.

Așa dară și eu, zmeritul,

întru H<risto>s frate, iubitul,

Știu că greșale multe veț<i> afla

Și pentru aceia pohtescîi a mă erta.

Că precum corabiia fără sfiială,

Așa și scriitorîul fără greșală.

Eu Gheorghe Pop<o>vici,

Care cu mina mea am scrisu aici.

1795, ianu<arie> 8".

f. 166^v : „G<heorghe> P<opovici> <1>794".

Copistul mai semnează cu inițialele „G. P." la ff. 10^v, 14^v, 597 și 101.

Ms. 1318. Sec. XVIII (1794-1795); 187 ff. [2-106, 107^v -166^v, 168-187]; 22,5x17,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 2 și 114. Inițiale ornate la ff. : 12^v, 14^v, 60^v ș.a. Legătură veche în piele.

2. Cazanii.

Trans

Ms. 1346. Sec. XVIII (sfîrșit); 90 ff. [50^v—76^v, 89-90]^v 22,5 X 17,5 cm. Scriere c

POPOVICI (ILIE). Țara Românească
București

Pateric.

f. 1 : „Otășunicii, adecă mîngăitori, [în] care cuprinde întru sine multe
auziri pentru viața Sf<i>ntilor Părinți</i>>.”
S-au scris aici acestea ce să văd în lăuntru cărții aceștia de pre alt
Otășnicu ce s-au cunoseuții că acela au fostii tălmăciții de pre limba gre-
cească, pentru că pre alocurea fiind multe cuvinte răsipite duple așezarea
limbii sîrbești, aicea s-au adunații toate cuvintele cele risipite la locul lor,
unde trebuiaște a să înțelege fieștecare cuvîntu de pre așezarea limbii
nimînești, cu chieluiala cuviosului între ieromonaș<i> popa <loc gol>
și cu cuviința și osteneala lui Ilie Popovici, cîntărețul ot Bucureșt <i> la
anul <de la> Adam 7279, <iar> de l<a> H<risto>s 1771".

Ms. 2136. Sec. XVIII (1771); 160 ff. 21,5 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale
sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1. Paginație originală. Legătură
veche în piele.

POPOVICI (DASCĂLUL ION). Banat (?)

*Miscelaneu teologic: fragmente de Catehism
și Cîntări bisericești în limba slavă.*

f. 12 : „Sfîrșit, lui Dumnezeu laudă.
Scris-am eu dasc<ălul> Ion din Orav<i>ța Popov<ici> aceste anti-
foane, de vreme ce m-am adăpat și din muscovcie multe cuvinte nu lo-
vescu precum iaste la slovenie, ci făcîndii potrivire i cîntare ca cei ce vor
auzi să asculte cu jale.
Ion dascăl, feciorul popi<i> Vasile din Stol<o>jan Popov<ici>. 1758
<și cu cifre arabe>, fev<ruarie> 19 dn<i>".

Ms. 5850. Sec. XVIII (1758); 130 ff. [1-12]; 22 x 17 cm. Scriere cursivă. Frontispiciu în
peniță la f. 3. Legătură veche în piele.

POPOVICI (IOSIF). Transilvania
Brașov

Miscelaneu teologic: Octoih și Acatistul sf. Nicolae.

f. 55^v : „Sfîrșitu și lui Dumnezeu laudă. Am scris eu Iosifu Popovici
în Brașov. 1783, 5 zile iunie".

JMs. 2326. Sec. XVIII (1783); 71 ff. [i, 8-7f]; 22 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniția-
lele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Laviu, reprezentîndu-l pe sf. Ioan
Damaschinul, la f. 10^v. Paginație originală.

f. 1: „Pășunea oilor celorii cuvîntătoare sau, Pentru datorii p
riului d<u>hovnicescu și cum să cade a-i paște încredințata lui turm
vîntătoare, întii tălmăcită de pă limba grecească în cea părintească lin
noastră rumînească, de zmeritul între clirici, di dascălul Badul D
cîntărețul sf<in>tei bisericii Brașovului, unde să prăznuiaște hr
sf<întului> Mcolae, arhiereul de l<a> Mira Lichia, făcătorîl de mi
la ani<i> de la zidirea lumii 7288, iar de la nașterea D<o>mnului I<
H<risto>s 1780 <sic> dechem<vrie> 1.
După avuta a mea rîvină în toată vremea vieții, unde amu aflat
carte folositoare, în tot chipul m-am siliții cu ce chip o aş putea ca să
ori să o cumpăr, ori să o prescrii; care aceasta m-am ostenit cu zi cu n
a o prescrie, care o am judecat a o da în tiparp] pentru folosul a tot c
neunit într-apestii Prințipat.

Protopop Mcolae P<opo>v<ici> al Haromsecului".
f. 136^v: „Sfîrșitu și lui D<u>m<ne>zeu laudă, ca Celui ce m
ajutat de am începutu și am și sfîrșitu. Anul 1784, noem<vrie> 7.
Zmerit între preoț<i> popa Mcolae, paroh Cernat".

f. 138^v : „S-au scris această carte care iaste cu tîlcuri din Sf<
Scriptură așazate, care iaste de mare folos păstoriului celui d<u>l
nicescii, ca un izvor ce adapă lumea toată, din care mai întîi pă si
povățuiaște, apoi la toții norodul împărtește, bindu cu înțelepciune
izvorul cel d<u>m<ne>zeescii, care din cartea aceasta izvorăscii; că
cela ce va ceti cu mare luare aminte pre sine și pre toții ascultătorî
folosi Cartea pășunii a oi<i> ce<le>i cuvîntătoare. P<opovici> Mc<
p<aroh>".

Ms. 1431. Sec. XVIII (1780-1784); 140 ff. 21,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile
țialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în

POPOVICI (NICOLAE). Transilvania
Brașov

Cronograf.

f. 30: „1798, februar 22.N<i>c<olae> P<opo>v<ici>".
f. 107 : „1798, mai 3 zile. N<i>c<olae> P<opo>vici".
f. 158^v : „1798, mai 30 IsTeculae Popovici".
f. 637^v : „Psalom 41: Precum dorește cerbul la izvoarele apelor
am dorit și eu ca să ajung la sfîrșitul aceștii cărți. Eu isTeculae Pop
1798, 28 octomvrie, Schei<i> Brașov<ului>".
l 671^v: „Eu isT<i>c<olae> P<opo>v<ici>. 1798, oct<ombrie>

f. 72^v : „Sfîrșit și lui D<u>mnezeu laudă. 1798, 20 dechiemvrie”.

Ms. 3450. Sec. XVIII (1798); 729 ff. [1-728]; 35,5 x 21,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 30. Inițiale ornate la ff. : 100, 159, 672 ș.a. Paginație originală cu cifre arabe. Legătură veche în piele.

POPOVICI (PETRU).

Transilvania

*Miscelaneu: Pateric, Versuri la moartea lui
Grigore Ghica, Ispitirea sf. Anton, Divanul lui
D. Cantemir ș.a.*

f. 94^v : „Acestea oarecare însemnări din Prologul cel mare mușchiescîi, ori cui să va întîmpla a le ceti, în știre să-i fie că nu din cuvinte în. cuvinte sînt întoarse pre limba rumînească, ci mulții scurtate, iară nimicii adăogate.

Deci cei ce vo[a]r ceti totu să vo[a]r folosi; iară de vo[a]r afla ceva greșitii, în loc de o laudă să nu hulească, mă rogii, că nici lauda nu folosește, nici hula omenească nu micșorează, ci mai mulții folos aduce. Iară mila D<o>mnului spre toți cei ce să ternii de el.

Și am scris eu Ioan <șters> la anul 1797. Petru Popovici <în criptogramă>, dechemvrie 17. Sfîrșitu și lui D<u>mnezeu laudă”.

Ms. 2507. Sec. XVIII (1797); 175 ff. [4—118, 121-177]; 22,5 x 17,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 4, 64^v, 139^v ș.a.

POPOVICI (Pr. SAVA).

Transilvania
Rășinari-Sibiu

1. Semnul venirii lui Antihrist.

f. 124^v : „De mulții necazu și strînsoare a inimii amu scris voao, prin multe lacrimi; nu ca să vă mîhniți, ci ca să cunoașteți dragostia care amii dinii destulii spre voi. Acestea toate le încredințazu socotelii ce<le>i d<u>mnezești, socotitoare a sf<i>ntei pravoslavno-catholiceștii a[i] răsăritului bisereci.

Fii gata a îndrepta orice vei găsi greșitii.

Și am scris pop<a> Savva Popovici de la Eășinariu 1773, martie 4”.

Ms. 2325. Sec. XVIII (1773); 124 ff. 22,5 x 17,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii și viniete colorate la ff. : 1, 36^v, 69 ș.a. Numerotație originală a filelor.

Transilvania
Rășinari-Sibiu

2. Albina.

f. 4: „Anulii 1781, martie 10. Popa Savva Popovici de la Eășinariu am scris”.

ff. 124 și 367 : „Popa Savva”.

ff. 436—437 : „Sfîrșitul cu ajutoriul lui D<u>mnezeu alii cărții știia care să chiamă grecește Melissa, iar rumînește Albină. Că cumti înflorescu cîmpii cu toții felulii de flori, așa și albinele culegii tr-însele multe feluri de dulcetuiri strîngti și adună roadă dulce în stăcea pămîntească.

Așa dară și cei ce vor ceti la această sf<i>ntă carte plină de tranșă înfloriți, vorii culege roadă d<u>hovnicească; pentrucă această Albină, care să află rumînește acum la sf<i>nta Mănăstire a Cozii, în Eumînească și la alte sf<i>nte mănăstir<i>, pentru învățatura pravlavno credinții a sf<i>ntii bisereci a răsăritului, o au scos'prealumi domnu Io Neagoe voevodii, tipărită grecește.

Și o am scris eu, smeritulii mai micii și nevrednicii, mulții păpă popa Sava Popovici, fiul protopopului Comanii ot Eășinariu.

Puținii ajutoriu va putea lua unii bogații de la unii săracii și pu
* laudă va auzi unii cinstiții de <la> un neînvățatii. Dreptii aceia da
eu, știindu-mi sărăciia bunătățilorii și slăbiciunea învățaturii, tuturu
Timilință mă rogii, orice greșală veți afla, îndreptați și <mă> ertați
mine păcătosul, mai sus numitul, ca și voi să aflați ertare de la lesne
toriulii D<u>mnezeu”.

Vis. 3572. Sec. XVIII (1781); 437 ff. 23 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele scrise cu roșu. Miniaturi, lucrate de mîna copistului, la ff. : 4^v, 78^v, 124^v, 181^v, 325^v, 363^v și 394^v, din care unele sînt semnate. Numeroase frontispicii țiale și viniete colorate. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în

Transilvania
Rășinari-Sibiu

3. Cronograf.

f. 121^v : „Au răp<o>sat protop<o>p Savva Popovici în anul maîu în 21, care au scris această carte și alte multe. Ca ori cine va ce zică D<u>mnezău să-l iarte”.

Ms. 2443. Sec. XVIII (a doua jumătate); 121 ff. 34,5 x 21,5 cm. Scriere cursivă. Unele și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1 și 89^v. Inițiale la ff. : 1, 72^v, 89^v ș.a.

POPOVICI (TEODOR).

Transilvania

Alexandria.

f. 35^v : „IfHcaXk c'io flAHgdNApiio OfO>A*pk HOIIOKHMH” < = a scris ac Alexandria Teodor Popovici >.

f. 118^v: „**НѡМ*НН** ТАИ **ОѡАѡпа** < = pomeneşte, Doamne, pe Teodor>, care aii scrisu această Alixândrie".

Ms. 1723. Sec. XVIII (a doua jumătate); 133 ff. 21 X 16 cm. Scriere cursivă. Frontispicii în peniţă la ff. : 5^v, 10, 17 ş.a. Iniţiale ornate la ff. : 5^v, 7, 10 ş.a. Numerotaţie originală a filelor.

POPOVICI (ZAHĂRIA).

Banat (?)

Miscelaneu teologic: Octoih, Oîntece de stea, Gatavasii ş. a.

f. 47 : „Sfîrşitii şi Ini D<u>mnezeu mări<r>e şi lande. în luna lui februarie în 11 zile, scris-amii eu Zahariîa Popoviciii, 1783".

Ms. 4261. Sec. XVIII (1783); 54 ff. 21 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 11^v, 16^v, 18 ş.a.. Numerotaţie originală a filelor cu cifre arabe.

POPOVICI-CUCUIAN (GHEORGHE).

0
Transilvania
Păuse-Oradea

Miscelaneu: Alexandria, fragmente din Archirie şi Anadan, Divanul lui D. Gantemir ş. a.

f. 35 : „Oucuian Ursii, 1789".

f. 86^v : „Această carte Alexandriîa o am începutu a o scriîa eu, Gheorghîa Popovici Oucuianii, în luna lui februarîa 20 de zile ; şi o am săvîrşitu în luna lui martiîa, în 14 zile. Ani<i> Domnului 1789. Ano 1789".

f. 105^v: „Aceste istorii Je-amti scrisu eu, Gheorghîa Poppoviciii Oucuian, lăcuitor în Păuşe. Mes<e>ţa maiu, 15 zile, anno 1789".

Ms. 3170. Sec. XVIII (1789); 109 ff. 20,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Numerotaţie originală a filelor.

POPOVICI-HIDIŞAN (ANDREI).

Ţara Romîneasă

Diată stareşului Gheorghe de la Cernica.

f. 20^v : „Şi am scrisu eu, robul lui D<u>mnezeu, cel mult păcătos,. Andreiu Popovici Hidişan, la leat 1783".

Ms. 2050. Sec. XVIII (1783); 20 ff. [3—20]; 34 x 22,5 cm. Scriere cursivă. Desen în peniţă,, reprezentînd o cruce, la f. 9^v.

POPOVICI-STOLOJAN (DASCĂLUL RADU).

O

Miscelaneu teologic: Paraclisul Maicii Domnului, Rugăciuni, Acatistul Maicii Domnului ş.a.

f. 71: „**ННѡаX**" **43K** <=am scris eu> dascălulti Eadu Popovici S j<a>nul, fiindii în Oraviţă. Iuli[i]e 8, anulii 1764".

f. 111^v : „1764, Sfîrşitul Acathistului. 1764".

f. 135 : „S-au scris de dascălul Eadu Popovici Stolojanul, nep eg<u>menu<lui> tismeneanului, fiindu dascăl în Oravită. 1765, <i>an 15.

Şi mîna cari au scris în pămîntii va putrezi, iară aceste rugăciuni mulţi cărturari să vorii ceti".

Ms. 1846. Sec. XVIII (1764); 215 ff. 16,5 x 10 cm. Scriere cursivă. Unele titluri şi iniţiale sînt scrise cu roşu. Desene în peniţă, reprezentînd pe Fecioara Măria şi Iisus Hristos la f. 20^v . Frontispicii în peniţă la ff. : 1, 21, 72 ş.a. Numerotaţie originală a filelor între ff. 3-148.

PROCA (DASCĂLUL).

Mo

Miscelaneu: Gromovnic, Visul Maicii Domnului s. a.

f. 82 : „Să să ştie că acest Gromodnic <sic> l-am făcut eu, dascal Proca, cu a<le> mele scrisori, cînd au umblat la velet 1781. Să să ştie şi este a<l> preotului Theodor ot Măcăreşti".

f. 101 : „Sfîrşit şi lui Dumnezeu lauda şi măriria în vecii vecilor Amin.

Eu am scris, Proca, cu zîsa er& preotului Theodor ot Măcăreşti Proca ţircovnic".

f. 101^v : „Să să ştie că s-au scris aceste învăţături de întrebăciuni zîlele preluminatului domnul<ui> Oo<n>stantin Demitrie Moruz vocea a<l> Ţării Zămlii Moldov<s>chii, boj<ii> milostivi, cu veliîii boeri înprîm şi dum<nea>lor biv vel ispravnicii de ţanuturile o<t> Ţării Moldov<s>chii propreot chiriu, chiro Gavriil Slăvitu<l>".

f. 102 : „1781".

Ms. 573. Sec. XVIII (1781); 147 ff. [80-119]; 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Unele iniţiale şi iniţiale sînt scrise cu roşu. Frontispiciu în peniţă la f. 102.

PUŞCAŞU (Pr. BUCUR).

Transilvania
Sohodol-L

Psaltire cu tîlc.

f. 5^v : „S-au scris această tîlcuială a Psaltirei la anul 1790, în ză în[n]ălţatului împăratului nostru Iosif al doilea şi în arhipăstăriîa

bisericească a preao<s>f<in>ştitului arhiepiscop<ti>lui nostru Gherasim Adamoviei.

Şi s-au scris prin mîna mea a popi<i> Bucure, paroh d<u>hov<nicesc> Puşcaşu, aicea în Sohodol, din jos de vama Branului; am scris ca să şă ştie. Anno 1790, mart<ie> 7".-

f. 63: „Iunie 18, anno 1789. Ierei Bucur, multu greşit, paroh <în> Sohodol Bran<ului> şi d<u>hovnicii".

f. 96ˆ : „Iun<ie>23,1789. Erei Bucur s<i>nu îuga Puşcaş, MH0^ăpăUJHHXˆˆ <=mult păcătosul>.*

f. 123 : „1789, noem<vrie> 9".

f. 131ˆ: „tfoem<vrie> 23, 1789".

f. 168: „Eev<ruarie> 18, 1790".

f. 177ˆ : „Ierei Bucur mulţii păcătos. Fev<ruarie> 27, anno 1790".

f. 185 : „Slavă, laudă, mulţămită şi închinăciune, Unuia în sf<i>nta Troiţă proslăvitului D<umne>zeu, Oarele m-au îndemnat de am în-ceputu şi mi-au ajutaţii de am ajunsfi şi la sfîrşitul scrisorii [al] aceştii sf<i>nte cărţi.

Şi s-au scrisu prin mine, multu păcătosu<l>, preotul Bucur s<i>ni îuga Puşcaşu, parohii, d<u>h<ovnic>u <în> Sohod. 1790, martie 7,1790" <ultimul an cu chirilice>/

Ms. 2555. Sec. XVIII (1789-1790); 185 ff. 34 x 22 cm. Scriere cursivă. Textul ff. 7-185 este aşezat, aproape în întregime, pe două coloane. Titlurile, iniţialele şi indica-ţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate şi iniţiale ornate la ff. : 7, 20ˆ, 63ˆ ş.a. Legătură veche în piele.

RADU (DASCĂLUL). T*™ Romîneasă

Pateric.

f. 148 : „Eadul dascălul am scris aceast<ă> carte". <Textul este crip-tografiat>.

Ms. 4980. Sec. XVIII (sfîrşit); 191 ff. 20 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri şi iniţiale sînt scrise cu roşu.

RADU (GRĂMĂTICUL). Țara Romîneasă

Cazanii.

f. 136ˆ : „IlncdX A3 <=am scris eu> Eadul cop<ilul>".

f. 178 : „Ostenitor la scrisul cărţii aceştia, din porunca sfinţiei sale părintelui episcopului chir Misail, o am început şi o am săvîrşit eu, Eadul grămăticul, cu ajutorul lui Dumnezeu.

L<ea>t 7241 <1733>, ap<rilie> 20dn<i>".

Ms. 2666. Sec. XVIII (1733); 179 ff. 22 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi unele i sînt scrise cu roşu. Numerotaţie originală a filelor pînă la f. 60. Legătură în piele.

RADU (LOCxOFATUL). Țara Romî

Pateric.

l 159: „HanHcaX" 43 MNororp-kuiNiH PaA*Vˆ Aor^T., Mcița ION. KA KAT crr IIA^AU ,apnA ˆ OT K-hiiATaiigNîg TcAd Bra H cnca muer* Ic Xa ,aˆ <=Am scris eu, multpăcătosul Eadu logofătul, în luna iunie în a 24-a în anul de la Adam 7184, iar de la întruparea Domnului Dumnezeu Mîntuitorului nostru Iisus Hristos 1676>.

Ms. 1429. Sec. XVII (1676); 277 ff. [aproximam 7I-277]; 19,5 x 14,5 cm. Scriere c veche. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Iniţiale ornate la ff. : 159ˆ 170ˆ ş.a. Viniete la ff. : 159, 160, 166 ş.a. Numerotaţie originală a filelor.

RADU (LOGOFEŢELUL). Țara Romî

Cuvinte ale sf. Simeon al Thessalonicului.

f.2ˆ~ˆ : „Cetitoriul cel blago<ce>stivii şi iubitoriu de osteneală, D<o>mnul să şă bucure. Din ţarină seceriş şi pîine cu bucurie; di-struguri de mîncare es, iar din Scriptura sf <i>ntă învăţături de viaţă cătoare. Precum scrie M<a>th<ei> Ev<an>g<heli>stul, cap. 4: Nu nu cu pîine va trăi omul ci cu totu cuvîntulii ce fase din gura lui D<u>mn pentru care şi marele Pavelu apostol, propoveduind credinţa, în-grăind <către> Timoth<ei>, cap. 3, că toată scriptura cea de D<u>mn însufleţită, iaste de folos, carġ ne îndreptează şi ne învaţă c&le drept face pre om desăvîrşit lui D<u>mnezeu şi spre totu lucru<l> bun

Deci la aceste cuvinte stăpîneşti şi apostoleşti uitîndu-se cel cin de D<u>mnezeu cu darul arhieriei (chir Climent) de D<u>mnezeu toriul ep<i>scop al Eîmnicului Noul Severin şi al mieu m<i>l<os> stăpîn şi aflînd această carte ca o masă d<u>hovnicească şi ca o bă mestecătoare de cuvinte dumnezeesti, ce să cuprind într-însa, foarte moase pentru rînduiala şi podoaba arhieriească şi preoţească a celui d sf<i>nţi părintele nostru Simeon Soluneanulii, din porunca şi cu cheltuiala acestui mai sus numit părinte arhieriu, scrisu-o-am eu, ce jos numiţii, de pe o carte a sf<i>ntei Ep<i>scopii, iar scrisă cu mîna Serafim monah. Pentru că aceştii părinte Climent, ep<i>scop, fiin

postrig*> din sf<i>nta Mănăstire Hurezii şi după obic&iul ace<le>i sf<i>nte Mănăstiri alegîndu-se cu voianastavnicului şi a tot soborul, s-au trimis igumen la Mănăstioara ce să chifamă Pol<o>vraci, care iaste închinată sf<i>nteii Mănăstirii Hurezii şi fiind acolo ig<u>m<en> ani 8 şi chivernisind bine şi cu plăc&re dumnezeiască şi omenească şi văzîndu-i-să vredniciia, din porunca prea cinstitei administrație s-au ales şi ş-au lînduit ig<u>m<en> la sf<i>nta Măn<ă>stire Bistrița şi fiind şi acolo ig<u>m<en> ani... <loc gol>. Şi de acolo, cu voia lui D<um>nezeu şi cu alegerea a tot clinii besericesc şi boeresc şi a tot pravoslavnicul norod s-au făcut ep<i>scop scaunu<lu>i Eîmnicului.

Şi pe lîngă alte haruri ce au arătat preasf<i>nția şa la acea sf<i>ntă Mănăstire a postrigulni său, dăruit-au şi această sf<i>ntă carte, sf<i>nteii Mă<n>ăstiri, fiind nastavnic la acea sf<i>ntă Mănăstire chir Dionisie arhimandritul, ca să fie părinților de cetanie şi îndeletnicii şi mîngăiere? că multă lumină de învățături are această sf<i>ntă carte.

O iubitoriule de osteneală cititorîu şi cu mari daruri 4uh<o>vniceşti te vei înbogăți de vei ceti cu înțelegere. Că scrie sf<i>ntul Ioan B<o>goslovuî la Apocalips, cap. 1, s<ti>h 3 : Fericit est<e> cela ce ceteşte şi cela ce ascultă cuvintele pro<o>r<o>cilor (şi ale sf<i>nților); şi iar la Apocalips cap. 22, s<ti>h 6 : Şi Domnul Dumnezeu, sf<i>nților pro<o>r<o>ci au trimis pxe îngerul său să arate robilor Lui ; dintru carii robi ai lui Dumnezeu fost-au şi iaste şi sf<i>ntul Simeon Soluneanul.

Deci şi eu, cel ce sînt şi al tuturor mai mic şi plecat, gîndind la cuvîntul sf<i>nteii Ev<an>g<he>lii şi ca să nu mă aseamăn slugii ce<le>i leneşe şi neascultătorul stăpînului meu, m-am apucat şi cu toată nevoința, de am scris din cuvînt în cuvînt, precum am găsit; a doao pentru că aceasta îmi iaste pîrgă noao de roadă a scrisorii mele.

Şi s-au început şi s-au săvîrşit cu voia lui D<um>nezeu şi purtarea de grijă a preasf<i>nțitului meu stăpîn. Deci mă rog, bunule cetitorîu, de vei găsi vreo greşală care vine şi să face din mîhnire şi din învăluiala gîndului, să îndreptaț<i> cu suflet cuvios; iar de voîu fi greşit şi eu, n-am scris cu mînă cerească, îngerească, ci mînă de tină, omenească şi îngreuiată de păcate şi cu multa slăbiciune.

Şi am scris în sf<i>nta Ep<i>seopie a Eimnicului, începînd din luna lui iunie 1 dn<i>, leat 7245, 1737 şi am sîrşit la lun<a> lui sept<emvrie> 6 dn<i>, leat 7246, 1737.

Tuturor mic şi plecat, eu, Eadul logofețel din Ep<is>cop<ia> Bim<nicului>".

f. 307^v : „Eadul logofeț<elul> nHcaX" <=a scris>.

f. 381: „Lăudat să fie numele Domnului Celui ce mi-au ajutații după începutu de amu şi săvîrşitii.

Ms. 2594. Sec. XVIII (1737); 394 ff. 29,5 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 2, 3, 308 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătura veche în piele.

*) = stare, situație, rarig.

RADU (Pr.).

Țara Romîna
București

Semnele venirii lui Antihrist

f. 1 : „Semnele venirii lui Antihristii M ale sfîrșitului veacului c scripturile d<u>mnezeești dovedite şi după întrebarea Apostolilor : Ca iaste semnulii venirii Tale şi sfîrșitul veacului?

S-au tipăriții dinii porunca) preacreștinului, marelui împărații P Alexevicii, stăpînului a toată Marea şi Mea şi Alba Eossie, cu bl<a> slovenia a totu sf<i>nțitului săbor, întru împărăteasca şi marea cetat Mosc<u>i, în anulii de la zidirea lumii 7212, iară de la nașterea Domn H<risto>s 1703.

larii acumii s-au scrisii cu mîna lal<ea>t7236 <1728>prinu ostenea la celui întru toți mai meu, popa Eadul ot Tri[eh] S<fe>t<i>t<e> de aici dinii orașulii Bucureștilor".

Ms. 2164. Sec. XVIII (1728); 96 ff. 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele şi tr terile marginale sînt scrise cu roșu. Foaia de titlu este încadrată într-un che în cerneală. Legătură veche în piele.

RADU (NICOLAE).

Transilva
Brașov

Istoria cîtorva împărați romani.

f. 2 : „Aceasta se numește cartea împărațilorii, pentrucă cuprin întrlansa <sic> istoriile şi vremile împărațilorii'celorii vechi, foarte sp folosii şi de învățatură pravoslavniciloru' creștini.

Şi s-au scris de robu<l> lui D<umne>zău Necula<e> Eadul, cătan Ani<i> de la H<risto>s 1796, ianuar 10, Braș<ov>".

f. 119^v : „S<f>îrșitii şi lui D<umne>zău laudă. <1>796, Brașov, ianuar <ie>".

Coperta a II-a interioară : „]ST<i>c<olae> E<adu> C<ătană>".

f. 1 : „Neculae Eadul cătana. <17>99, Bucur<ești>, 8 iunie".

Ms. 595. Sec. XVIII (1796); 130 ff. [1-119]; 18 x 11,5 cm. Scriere cursivă. Legătură vec în piele.

RĂDUCANU (LOGOFĂTUL).

Țara Romîneas

Miscelaneu teologic: întrebări si răspunsuri Vieți
de sHnt, Legenda Duminecii, Mîntuirea*^

f. ÎJ " " * " y " " ^ <om>. L<ea>t 1780, mart<i>e 9".
i- io : „Ead<u>can<u> log<ofăt>".

f. 41^v: „Să sã știe cã ^ceasta carte iaste scrisã de mine și cn a mea chie<u>ială. Și cine <se> va ispiti a o înstreina de la mine, adică a o fura, sã fie afurisit și blestemat dă 318 sfinți părinți de la Mcheia și de alt<e> sfinte sãboarã; hierul sã rugineascã, piatra sã mucezeascã, iar trupul aceluia sã nu mai putrezeascã în veci.

1783, fevr<uarie> 20. E<ã>d<u>c<anu> log<ofã>t".

f. 83 : „Băducanu log<ofăt> za divan",

f. 210^v : „E<ã>d<u>c<anu> log<ofã>t".

Ms. 1414. Sec. XVIII (1780-1783); 251 ff. 20 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff.: 32, 68, 85 ș.a. Miniaturi reprezentînd pe sf. Ioan Colibașul și Fecioara Măria la ff. : 110^v, 158^v și 225^v. Numerotație originală a filelor cu cifre arabe.

Moldova

RĂDUȚ (IANACHE).

Theatron politicon.

f. 75^v : „Și s-au scris de mine Ianachi Eăduț (?) la leat 1787".

Ms. 2770. Sec. XVIII (1787); 76 ff. [1-75]; 30,5 x 20 cm. Scriere cursivă. Inițiale ornate la ff. : 22^v, 44^v, 64^v ș.a. Paginație originală cu cifre arabe.

RAFAIL (MONAHUL).

Țara Romînească

1. *Miscelaneu eshatologic: Minunile Maicii Domnului și Semnele venirii lui Antihrist.*

f. 14: „Mare mucenice, împărate Amfiloage și toț<i> cei împreună încununat<i> cu tine, rugați-vă pentru mine, păcătorul, Eafail mon<a>li".

ff. 293—294 : „S-au scris de mult păcătosulu, robul lui D<u>mnezeu Eadul copilul, sin răposatului robul lui D<u>mnezeu popa Dumitru ot Stănțești sud Proauva <sic>, în sf<i>nta Mănăstire Hurezii, cînd era leat 7261<1753> și luna iunie 28 dn<i>; și s-au sfîrșit la septemvrie 2 dn<i> 7262, de la H<risto>s 1754 <sic>, cu porunca și cã toată chieltuiala sfinție sale, părintelui, arhimandrit chir Dionisie, igumenul sf<i>ntei Mănăstiri Hurezii, carele au fost igumen întru această<ă> sf<i>ntă Mănăstire ani 30. Și o au dăruit sf<i>nția sa sf<i>ntei Mănăstiri Hurezii, unde sã cinstește și sã prăznuiaște hramul sf<i>nților cei întocma<i> cu Apostolii ț<a>ru<l> Constantin rm<a>teri.ego Elena, ca sã fie părinților de eetanie.

Iară nimenea din boiari sau din jupînese sã nu fie volnic a o înstreina de la această sf<i>ntă Mănăstire, sau a o da cuiva. Iară de o va înstreina de la această sf<i>ntă Mănăstire sã n-aibă parte de dragostea Maicăi Prăcistii, la înfricoșata și dreapta judecată a Fiîului Său și sã fie înstreinat de Sf<i>nția Sa.

Deci eu, văzînd bunul rînd și podvig <sic> ai sfinților părințicălu și paza besericii și cîntarea lor cea tocmită, cîntînd lui D<u>mnezeu veselindu-se împreună cu sf<i>nții lui îngerî, pururea îndulcindu-se în sf<i>nta lui D<u>m<ne>zeu casă, cu cîntare tocmită și lui D<u>mnezeu plăcută și cu citanie întru înțelegere și lui D<u>mnezeu slujind în tăcere, pohtit-am și eu dintru tot sufletul și cu curată inimă de pri[i]mit sf<i>ntul cin călugăresc, luînd tunderea din mîinile bunului dreptător și nastavnic, arhimandritului chir Dionisie Bălăcescu, puînd și nume, precum mai jos cu iscălitura mea voi arăta, acum la anul d facerea lumii 7262, iară de la întruparea lui D<u>mnezeu Cuvîntul 1 la luna lui ap<rilie> 2 dn<i>, în sfîntă și marea sîmbătă a Paștilor. Ea mon<a>h".

Ms. 2195. Sec. XVIII (1753-1754); 295 ff. [1-177, 181-294]; 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 15. Cheniș în peniță la f. 181. Numerotație veche a filelor, începînd cu f. 16. Legătură vechi în piele.

Țara Romînească

2. *Istoria Rusiei și Viața lui Petru cel Mare.*

f. 125^v: „Această Istorie di[n] <în>ceperea Moscalilor s-au tălmăcit de dascălul Lavrentie după o carte slovenească tiparnică a sf<i>ntei Mă<nă>stir<i> Hurezii. 1757".

ff. 303^v—304 : „Această carte istoricească ce într-însa iaste așază Viiața marelui ț<a>rii Petru, marele monah al vestitei împărății Moscovite [care] s-au scos după limba grecească pe limba rumînească de dumnea Matei Fărcășanul, biv vel șat<rar>".

Și s-au găsit acel izvod la sf<i>nta Episcopie Eîmnic și s-au luat după s-au scris și de noi, cu porunca și cu toată chieltuiala sf<i>nții sale părintelui arh<imandrit> chir Dionisie, igumenul sf<i>ntei Mănăstiri Hurezii din sud Vîlcea, prin osteneala smeritului între monaș<i> Eafail monah din sf<i>nta Mănăstire Hurez.

Și fiînd acelii izvod scris rău și soroacele nealese, au mai vîrtos a zice că fiînd eu prost și neînvățat, ci precum au voit D<u>mnezeu am nevîrtos pînă o am isprăvit și apoi o am protocalit*) din cuvînt în cuvînt după acel izvod.

Ci o, iubitorilor de citanie oricarii vă veți întîmpla a ceti pe această carte și oriunde veț<i> găsi cuvinte cu anevoe de înțeles, au din neașazărea soroacelor, au din neașazărea oxiiilor, au din neînțelegerea cuvintelor cu d<u>hul dragostei și al blîndețelor, sã îndreptat<i>; cã și eu pe cînd am găsit așa am și scris; iară mai mult nu. Că nici din scriptură învățat nu sînt — cã altă dascălie n-am învățat fără numai Psaltirea, rumînește — nici la cărți istoricești sau de alt feiiu n-am cetit, ca sã-mi fie mină mai deschisă, ca sã poci îndrepta greșalele altora.

*) = comparat, colaționat.

Ci cu toată eucerniciîa vă rog să nu vă fie numele meu în ponos, ci să mă ertați, ca și voi să aflați ertăciune în zioa înfricoșatei și straș-nicii judecăți de la dătătoriuł de plată H<risto>s.

Și s-au scris această carte la anul de la zidirea lumii 7263, iară de la întruparea lui D<u>m<ne>zeu Cuvîntul 1755.
H nHc. A3 MHororp'fcujHKiH <=și am scris eu, mult păcătosul> Eafail, monah ot Măn<ăs>t<irea> Hur<e>z".

Ms. **2353**. Sec. XVIII (1755); 304 ff. [I-125*, 132-304]; 20 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 132. Inițiale ornate la ff. : 1, 140 și 303*. Numerotație originală a filelor, începînd de la fila 134. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

3. *Ioan Colibașu, Viața sfîntului Paisie cel Ilare.*

f. 60° : „S-au prescris de Eafail monahul întru folosulu celor ce vor ceti. Mai 10 dn<i>, 1768".

Ms. **2207**. Sec. XVIII (1768); 60 ff. 21 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

1. *Miscelaneu teologic: Eshatologie si Teologie polemică.*

f. 221 : „La leat 1768, eu monahul *Raphail* <scris cu litere latine, iar deasupra lui, repetat, cu litere grecești> am scris această cart<e> răposatului întru fericire părintelui Parthenie, episcop Eîmnicului. După a sfinții sale cătră D<o>mnul ducere din viața aceasta, am luat această carte supt a mea moștenire, fiind mai volnic eu a-m<i> moșteni a mea osteneală decît alții; însă în[n]aintea preasfințitului părintelui Grigorie, proin mitropolitul, fiindcă nici plată pre deplin pentru scrisul aceștii cărți n-am luat de la răposatul. Eafail din Hurez, sept<emvrie> 13 dn<i> 1773".

Ms. 2585. Sec. XVIII (1768); 224 ff. [I-132, 135-171*, 175-204, 223-224]; 32,5 x 21,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță și viniete la ff. : 1, 99, 117 ș.a. Inițiale ornate la ff. : 1, 34, 108° ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

5. *Scrisori dintre stareții Athanasie și Paisie.*

f. 90° : „S-au prescris de monahul Eafail, întru folosul iubitorilor de cetirea cărților și a ascultătorilor".

f. 93° : „Această cârticică s-au prescris de pre însăș<i> slova și iscălitura acestor stareți, din cuvînt în cuvînt, de mai micul între monahi Eafail, monah de la sf<i>nta Mănăstire Hurezii, care, după întîmplare, vre un an de zile și eu, păcătosul, m-am aflat supții epistașiia acestui

sf<i>ntu stareții Paisie, fiind sf<i>nția sa venit din Sf<i>nta Gor sf<i>nta Mănăstire Dragomirna, în Țara Moldaviei, unde aflînd ac cârticică de prigonire la ucenicii sf<i>nții sale am luat izvod ca s pentru evlaviia și neuitarea și dragostea ce am cătră acest sf<i>nt sta Paisie.

Eafail monahul. Mart<ie> dn<i> <fără zi>, 7276 <1768>".
Dedesuptul anului, cu litere latine : „Eaphailus".

Cf. și ms. 4301, f. 254, copiat debită mînă.

Ms. **5110**. Sec. XVIII (1768); 93 ff. 23 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

6. *Miscelaneu teologic: Cuvinte ale sfînșilor părinți și Rugăciuni.*

f. 305: „S-au scris de Eafail monahul, întru folosul tuturor ce vor ceti. Mai 4 dn<i>, 1769".

Ms. **2597**. Sec. XVIII (1769); 313 ff. [I-305, 307-310*]; 30,5 X 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 4. Inițială ornată la f. 109. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

7. *Ithica ieropolitica.*

f. 155° : „S-au prescris de monahul Eafail întru folosul tuturor ce vor ceti. Iunie 13 dn<i>, 1771".

Ms. **2667**. Sec. XVIII (1771); 156 ff. 21 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlul și inițialele scrise cu roșu. Frontispiciu și inițială ornată la f. 1. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească

8. *Capete ale sf. Diadoh, episcopul Fotichiei.*

f. 65° : „S-au prefăcut din cea prea cu anevoe de tălmăcit li e linească, pre a noastră limbă proastă rumînească de **xup** 'IXapio **kprofjiovaxou** [xa67]Tou xupou **MavaacjY**) <=> chir Harion ieromonahul ucer lui chir Manasse>, în sf<i>nta Mănăstire Dragomirna.

Și s-au scris de monahul Eafail, întru folosul celor ce vor ceti. No<embrie> <vrie> 23 dn<i>, 1772".

Ms. **3008**. Sec. XVIII (1772); 65 ff. 22,5 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlul și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 1. Numerotație originală a filelor.

Țara Românească

9. Scara sf. Ioan Scărarul.

f. 311 : „Celui în Troiță D<u>mnezeului slava de apururea și mie celui ce amu scris, ticălosului, mîntuire.
Și celor, oricîți o citescu, și-i ascultă cuvintele, cu luare aminte și să nevoescu a le săvîrși, înpărăția cea vîcnică. Amin.
Această sf<î>ntă și d<u>mnezeiască carte, ce să chiamă Scara, scrisu-s-au prin osteneala smeritului și mai micului între monahi, Eafail monahul, din sf<î>nta Mănăstire Hurezii. Și oricîți veți ceti pre dînsa, ziceți cătră Cel Indurații și mult milostiv D<u>mnezeu, din umilița inimii, rugîndu-L prin smerenie, ca săi săiarte c6le multe ale lui păcate; și cucer<nic>iei voastre să vă dăruiască luminare minții și descoperire d<u>mnezeștilor lui taini, spre mîntuirea sufletelor voastre.
La anulii de la zidirea lumii 7281, iar de la H<risto>s 1773, luna martie 8".

Ms. 2569. Sec. XVIII (1773); 312 ff. [3-311]; 33,5 x 23 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 11, 20*, 25 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

10. Tipicon.

f. 1: „Tipicon < > acum întiaș dată tălmăcit de pre slovenie pre limba rumînească de prea cuviosul arhimandrit chiriu chir Sofronie al sf<î>ntei lavre Coziia < >.
Și au, luat sfîrșit această carte în zilele mării sale Io Alexandru Ioan Ipsilant v<oe>v<o>d < > la l<ea>t 1776".

Ms. 2598. Sec. XVIII (1776); 335 ff. [1-94, 333-335*]-, 30 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Chenar și frontispicii în peniță la ff. : 1, 3 și 333. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

11. Cuvinte ale sf. Petru Damaschinul.

f. 43 : „Sfîrșitul ostenințelor lui Petru Damasehînii".
Adăugat ulterior : „Dintru ale monahului Eafail, din sf<î>nta Mănăstire Hurezii. 1779".
Ms. 2586. Sec. XVIII (1779); 45 ff. [1-43]; 32,5 x 21,5 cm. Scriere cursivă. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

COPIȘTI DE MANUSCRISE ROMÎNEȘTI

Țara Rom

12. Cuvîntul patriarhului Ghermanos la Bunavestire.

f. 111: „Părin<te> d<u>hovnice Irinarh, pri[i]mind puțina osteneală, roagă pre D<u>m<ne>zeu ca să fie mie milostiv și aju în calea întru cară am început a călători. E<afail> m<o>n<a>h
fi
Ms. 479. Sec. XVIII (mijloc); 223 ff. [92-111]; 22 x 15,5 cm. Scriere cursivă.

Țara Rom

13. Miscelaneu teologic: Tileul sf. Liturghii și Viața sf. Xenofont.

Ms. 1631. Sec. XVIII (mijloc); 207 ff. [171-200*]; 18,5 x 14 cm. Scriere cursivă. T și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Inițială ornată la f. 171. Legătură veche în piele.

Țara Rom

14. Miscelaneu teologic: Catavasii, Bînduiala sf. Liturghii, Psalmii aleși, Paraclisul Maicii Domnului, slujba sf. Constantin ș.a.

f. 151*: „Această cărticică, ce într-însa cuprind<e> multe besericești, s-au scris de smeritul între ieromonah<î> Athanasie, siiarh sf<î>ntei Mănăst<iri> Hurezii.
Iar aicea la sfîrșit, s-au isprăvit de Eafail mon<a>h par ec<lisiarhul> Episc<o>piei Eîm<nicului>".
Exceptînd ff. 2 și 3, adaosuri, evident, de dată mai recentă, în manuscris este copiat, în realitate de Eafail monahul.

Ms. 2220. Sec. XVIII (mijloc); 158 ff. [1, 4-158]; 15 x 10 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 14*, 37 ș.a. Numerotație veche a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Rom

15. Oglinda bogosloviei.

Ms. 2633. Sec. XVIII (a doua jumătate); 145 ff. [1-144] \ 23 X 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițială ornată la f. 1. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

RAFAIL (MONAHUL).

Moldo

Măn. S

1. Miscelaneu teologic: Cuvinte și învățăături ale sf. Efrem Șirul și Vieți de sfinți.

f. 1 : „Cuvinte și învățătura a<le> cuviosului părintelui nostru Efrem Șirul împreun<ă> și cu [oarecare] Viețile sfi<n>ților tîlmăcite de pe grecii în limbă rumînească de Mihalcea, ce-au fost log<o>f<ăt> de taină.

Deci găsind en acel izvod, m-am apucat de l-am scris cu cheltuiala și cu osteneala mea, fiind domnu Țării Mold<ovei> Io Ioan Theodoru voevod și purtînd cîrma pravoslaviei preosfințitul părintele mitropolit chiriu, chiriu Gavriil, frate cu mariîa sa, fiindu-m-<i> hrana în sf<i>nta Mănăstirea[a] Sacului, unde o amii și scris, smeritul monah Eafail, la anii de la Adam 7270, iar de la H<risto>s 1762, a<u>gust 13".

f. 299^v : „Sfîrșitu și lui Dumnezeu laud<ă>. Slavă, cinste și închină-ciune, Celui în Troiță Unuia Dumnezeu, Care ne-au ajutat dup<ă> început de amii ajunși și sfîrșitul.

Că precum dorește cerbul, fiind însetat, de izvoarele apelorii și precum dorescu cei ce călătorescii pre mare de Umanul cel cu adăpostire, așijderea mai mult am dorit eu ca să văzu sfîrșitul cărții aceștiia, ca să fie izvod.

Pentru aceasta, o iubiților cetitori, carii vă veț<i> întîmpla a citi pre această<ă> sf<i>ntă carte, bucurați-v<ă> în Domnul și pentru dragoste<a> lui H<risto>s vă rugat<i> și pentru mine păcătosul și orice greșală veț<i> afla, în cuvinte sau în slove, îndreptat<i> cu duhul bhndȘtelorîi, nepuindu-ne în ponos, nici defăimîndu-ne fiindu că toț<i> purtăm omenească fire, grea și neputincioas<ă>.

Direptii aceia, precum iaste cu neputință cel ce să naște în lume a nu gusta și din paharul morții, sau, omul trăind'pre lume a nu păcătui, așa și scriitorîul a scăpa fără de greșal<ă>, la care mă rog de obște să mă ertaț<i> ca să aflat<i> și voi ertare, în ceasul judecății, de la H<risto>s, înpăratul viilor și al morților; fiindcă veț<i> afla multe greșale, însă în slove pentru lunecarea și neputința trecerii a ochilor și a mîini<i>, iar în cuvinte pentru tîlmăcirea de pe grece spre înțelesul rumînescu, pre cît s-au putut a. să alcătui și a să apropia voroava, că macaru că am avut izvod rumînescu (precum am scris la început), dar de la cartea cuviosului Efrem, cea ti-parnică grecească, nu m-am de[pă]părtat, urmînd la toate deci, cu această<ă> carte.

M-am zăbovit în anul dintîi, adecă răcodealie, dupe ce m-am prostit la această sf<i>ntă Mănăs<t>ire Sacul, unde și metani[i]a mi-am pus.

Și s-au scris această carte în șapte luni, de păcătosul monah Eafail. Mart<ie> 20 dn<i>, 1761".

f. 307^v, de altă mîină : „Aciastă carte iaste scrisă de un părinte, anume Eafail monah, în Mănăstirea Sacului, la anii de la H<risto>s 1761; și s-au sfîrșit 1762 av<gu>st".

Ms. 107. Sec. XVIII (1761-1762); 307 ff. 30,5 x 20 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff.: 2, 5, 10 ș.a. Chenar în peniță la f. 1. Inițiale ornate la ff.: 5, 10, 12^v ș.a. Paginație originală. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Moldova

2. Cronica Slovenilor.

f. 2 • „începutul acestui Leatopiseț pentru vechiul și slăvitul neamii alu Slovenilor, adunații dinii multe feliuri de leatopisițe, adecă : a neamului

Tusescii și pentru cn&zii ce au fost stăpînitori cetății Chievului și p viața marelui oblăduitor și a toată Eosia întîiul stăpînitoriu, marel dimir, așijderea și pentru moștenitorii ce au foștii mai în urma lui și credincios<i> cnîaz<i> a<i> Eosiei, pînă la bunul credincioșii și lub de D<um>nezeu înpărat și marele cnîazu Theodoru Alexievicii, însuș<i> oblăduitori<u> tut<u>ror țărilorii și eparhiilor Eosiei pro vomu arăta în[n]ainte,fiindu dat în tipar la anii zidirii 7188 <1680> Iar acum s-au scris la leat 7275 <1767>, iun<ie> 25".

f. 72^v : „Sfîrș<i>tti ș<i> lui D<um>nezău laudă. 1767, iul<ie> 2 Scrisă de smeritul Eafail".

Ms. 249. Sec. XVIII (1767); 72 ff. 30 x 20 cm. Scriere cursivă. Legătură veche în piele

KOMANESCU-POPOVICI (DASCĂLUL xMARCU)

Ban Brebu-Cara

Miscelaneu: Legenda Duminecii, Cele 12 Vineri, Gromovnic ș. a.

ff. 27—28^v : „Și tuturor celorii ce vă veți întîmpla a ceti, a a cetind alți<i>, celor mari și celorii mai mici, celorii mai învățați și mai neînvățați, celorii înțelepți și celorii mai neiscușiți, celorii mai b cu vîrstia și celorii mai mici cu tinerețele, cu multă smerenie și cu osirdie și cu mare plecare, tuturor și la toți mă rogii și mă cuce la sf<i>nțiiloru voastre, care va fi preot, sau la dumniavo<a>stră, care mireanti, ca orice greșală veți afla, ori în slove, ori în cuvinte, nu g pre noi ca să ne blestemați, ci cu d<u>hul blîndețelorii îndreptați noi <ne> ertați, că și noaptîa, la luminare m-amii nevoiții, pînă lu amii săvîrșit.

Și se nu ne puneți în ponosii, că măcarii că n-oi fi scrisii prea fru că precumu nu-i cu puțină ceriului făr<ă> de no[o]ri a se ivi, așa ș deiul a nu greși; și precum nu-i cu puțină omului pre pămîntii a vi și domnului a nu greși, așa și condeifulii a nu zminti. Că de veți erta du voastră ale mgle greșale și milostivulii Dumnezeu va erta ale du voastră multe greșale, în veci. Amin.

Istorie. Puținii ajutor[i] va lua un puternicii de la un neputinc și puțină cinste va lua un bogat de la un seracii; și puțină învățatu lua un înțăieptu de ia un neînvățatu. Așijderia și eu, văzîndu-mi să bunătățilortii și prostimia învățaturii mele, m-amii nevoiții și eu, mai păcătoșii și mai neînvățatu decîtii toți[i], din cîtii mi-au foștii loșiia și prostimia învățaturii, de amii scris această<ă> sf<i>ntă și d nezeiască Epistolie, precum într-însa serie.

Și s-au început a serie din luna iunie 15 și au luoatii sfîrșitul 10, cu le<a>tulti de la zid<i>rea lumii 7281, cu le<a>tulii de la naș lui H<risto>s 1773, de Marco erei Alexie Popovici Gorj de Susii.

S-au scris această sf<i>ntă și d<u>mnezeiască Epistolie, fiind dascălii în satul Brebului.

Precum dorescu cei ce umblă cu corăbiile pre luciulu mării, avîndii multă grije de frica și de valurile mări<i> ca se ajungă la marginea mării, ca se aibă liniște de grijă, așa am doritu și eu ca s<ă> ajungii la sfîrșitul aceștii scrisori.

Sfîrșitul aceștii sf<i>nte Epistolii și lui D<u>mnezeu laudă și mărire. Amin".

ff. 75—76^v : „Sfîrșitul cu scrisoarea a aceștii sf<i>nte și d<u>mnezești cărți, ce iaste scris întru fa sf<i>nta Epistolie și Oazaniia a lui Eletherie filosofului pentru ce<le> 12 vineri mari i proci și Gromomnieul al lui Araclie <sic> împăratul și Carindariul cu toată orînduiala lui.

Sfîrșitii și lui Dumnezeu, Celui în trei ff_ete prea lăudații și prea proslăvitu în vâci de veci, netrecuți și nesfîrșiți. Aminu.

Laud<ă> și mulțamită și închinăciun<e> sf<i>n>tei Troiță ce<le>i[i] de o fi<i>nță și nedespărțitei, că mă învrednici, după începutul aceștii sf<i>nte cărți, de ajunsei și sfîrșitul i proci. Pentru le<a>t, pentru lun<i> [pentru] să'să știe a cui <este> aceast<ă> sf<i>ntă carte, pentru <ca> să să știe cine au scriîat-o <sic> să cauți în[n]apoi, la început, că vei afla i pr<o>ci<. . . .>

Această sf<i>ntă și d<u>mnezeiască carte, ce să chiamă Epistolie, iaste a sf<i>nții sale părintelui Mihai dinii Clinicii*) și iaste sf<i>nta Epistolie și c'le 12 vineri mari și mai altele.

Și s-au scris în zilele în[n]ălțațiloru împărați Iosifu și maică-sa Mariîa Tharaziîa <sic>, în anulii ce-au răpăosatii Ioan arh<i>episcopul [a. al] Carlovețului și a toată TJ<n>grovlahiîa, Țării Bănatului și a altorii eparhii ecsarhu.' Și s-au scrisu de celii mai micii și mai plecații întru toate alu tuturoră, care mai j<os> mă voi iscăli, fiindu dascălii sau învățător[i] de copii în sat Brebului, în proțășulii Pogoniciului, feciorii alii preotului, erei Alexie de la sudii Gorjiîu de Sus, de pre apa Jiîului rumînescîL

Și s-au scrisii în luna lui iulie 7; și era cursul ai[i]lorii de la zidirea lumii', leatu 7281, iară de la nașterea lui H<risto>s, D<o>mnului nostru,, le<a>t 1773. De Marco Eomanesculii, dascălul Popovici, s-au scris această sf<i>ntă Epistolie. Amin".

Ms. 3561. Sec. XVIII (1773); 77 ff. [1—76*]; 21 x 16 cm. Scriere cursivă. Textul filei 28^v și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate și inițiale ornate la ff. : .1, 17, 29 ș.a.

RUS (DASCĂLUL PAVEL). **Transilvania**

Miscelaneu teologic: Strastnic și Penticostar.

f. 80^v: „Amu scris Pavelii Bus dascăl. 1741, m<ese>ța iîulîa 30 dnî".

*) Localitate în apropiere de Caransebeș.

f. 210^v: „Pavelii dascăl. Amii svîrșist <sic>, 1741, luna lui în zua 18".

Ms. 710. Sec. XVIII (1741); 222 ff. [3-222]; 20,5 x 16,5 cm. Scrierea imită tiparul. inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Numerotație a filelor. Legătură veche în piele.

RUSU (DASCĂLUL IOAN). **Țara Românească**

Pomelnicul satului Nedeia.

f. 1: „Pomeliinicii a<l> sfî<n>tei beserici ot satu<l> ISTedeia Scrisu-s-au în zilele pre<a luminatului și preaîn[n]ălțatului d< Io Alexandru C<on>sta<n>tinu Moruzi voevod, cu blagosloveni[i]a os<finției> sale lubitorîului de <Dumnezeu> chiriu chirii Mctar<ie> episcopulu Eîmnicului. 1793.

Și s-au scrisu aceștii pomelnicii de dascalu<l> Ioanii Eusu în Ostroveni. 1793, s<e>p<temvrio 20".

Ms. 2108. Sec. XVIII (1793); 31 ff. [cu adăugiri de mai multe mîini]; 30 x 21 cm. cursivă. Chenare și frontispicii în peniță la ff. : 1, 2, 5 ș.a. Miniatură rîind pe Iisus Hristos și sf. Dumitru, la f. 1^v .

SAMOIL (DASCĂLUL).

Miscelaneu: Istoria Troadei, Istoria lui Constantin cel Mare, a lui Vasile Macedoneanul, Leon cel înțelept, întrebări și răspunsuri, Singlitichia, Vămile văzduhului ș.a.

f. 113^v : „Eu scriitorîul, Samoil dascălii".

f. 139^v : „Această sfîntă carte ci să che<a>mă a lui Co<n> împărat și Amartolon<u>lui Sotirie este scrisă di mine întru toț<i> călii mai min <sic> și plecat, Samoil, ci am fostii dascăl la Hîr schitul lui Ștefan șetraru<l> Cărăcaș. 1778; di la Adam 7287. Și am agiunsii aice era iulie 9".

Ms. 1264. Sec. XVIII (1778); 266 ff. 28 x 19 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 111, 114, 128 ș.a. Miniaturi la 17^v, 57^v ș.a. Legătură veche în piele.

SAMUIL (IERODIACONUL). **Țara Românească**

Rugăciune.

f. 18 : „Și am scris eu care mai jos să <ve>de, Samuil ierodiae< Episc<opia> Eîm<ni>c".

Ms. 1317. Sec. XVIII (mijloc); 379 ff[18]; 21,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă.

SAMUIL (IEROMONAHUL).

Moldova
Schitul Vrancea-

*Miscelaneu teologic: Acatistul Maicii Domnului
Canon către îngerul păzitor, Acatistul Mîntuitorului ș.a.*

f. 134 : „Am scris eu <i>er<o>monaliul Samuil ot Schitul Vranceii. Luna
iui mai 13 dn<i>, 7289 <1781>”.

Ms. 2374. Sec. XVIII (1781); *[aproximativ 1-9, 17-187]*; 16,5 x 10,5 cm. Scriere cursivă,.
Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în
peniță la ff. : 50, 103 și 164. Legătură veche în piele.

SAVA (IEROMONAHUL).

Moldova
Iasi

Pravila lui Iustinian.

f. 229^v : „Seris-au smeritul ieromonah Sava de la Mitropoliîa Moldo-
vlahiei”.

Ms. 1440. Sec. XVIII (prima jumătate); 360 ff. *[23—329]*; 20 x 15 cm. Scriere cursivă.
Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 23, 49, 91^v ș.a.
Inițiale ornate la ff. : 23, 96^v 187 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură
veche în piele.

SAVA (IEROSHIMONAHUL).

Moldova
Măn. PocrOvul

Teologie polemică.

i. 69^v : „Sfîrșitu și lui <Dumnezeu>, Celui în Troiță slăvitii și de toate
făpturile închinat, prea proslăvitului D<u>mnezeu, preabunu[nu]lui și
prea milostivului D<u>mnezeului nostru slavă, acum și pururea și în
vecii veci[i]lorii. Aminti.

S-au tălmăciții la anul 1791 în sf<i>nta Mănăstire Neamțul și o
amii prescris eu, mulții păcătosul, Sava ieroshimonahulii în sf<i>nta
Sihăstrie Procrovul întru acestaș an, 1791, în[n] luna lui avgustu; s-au
sfîrșitu în 26. Aminii”.

Ms. 426. Sec. XVIII (1791); 83 ff. *[1—69*, 73-83]*; 23 x 17 cm. Scriere cursivă. Frontispicii
în peniță la f. 69^v.

SAVA (MONAHUL).

Țara Românească
București

Condica mănăstirii Cîmpulung.

f. 262 : „S-auscris aceastăcondic<ă> de Sava mo<na>h, par<ae>-
c<lisiar>h sf<intei> Mitr<opolii>. 7304 <1795>, oct<om>v<rie> 12 dn<i>”.

s. 3683. Sec. XVIII (1795); 264 ff. *[3-262]*; 33x22,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și iniția-
lele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche, în piele

SERAFIM.

Țara Românească

Minunile Maicii Domnului.

f. 1: „**f13** nHcaY <=am scris eu> Serafim”,

f. 27^v : „S<e>r<a>f<i>m”.

Ms. 3271. Sec. XVIII (mijloc); 192 ff. 19,5 x 14 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele
unele cuvinte sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 6, 7 ș.a. Inițiale
ornate la ff. : 6, 9^v, 13 ș.a. Numerotație originală a filelor.

SERAFIM (ECLISIARHUL).

Țara Românească

Cuvînt pentru Melhisedec.

f. 2^v : „Serafim iclisieru”. <Textul este scris și în criptogra

Ms. 1207. Sec. XVIII (sfîrșit); 101 ff. *[1-2]*; 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Frontispicii
în peniță la f. 1.

SERAFIM (IEROMONAHUL).

Țara Românească
Măn. Lăzari

1. Miscelaneu: Esopia, Cazanii și Vieți de sfinți.

ff. 1—5: „Această carte iaste a părintelui Serafim, <i>er<o>monah
eclisiarhul M<ănăstirii> Bistriții. Leat 7212 <1704>, m<e>s<eța> i<er>
2 zile”. <Textul este scris cu litere grecești>.

f. 103: „Serafim <i>er<o>monah eclis<ia>rh ot Bistriț<a>”. <Textul este scris cu
litere grecești>.

f. 122 : „Seraf<im> <i>er<o>mona<h>, eclis<i>arh ot Bistriță. L<e>
7213 <1705>”. <Textul este scris cu litere grecești>.

f. 172, în criptogramă: „IIHC pSKa egpa^HMOKd” <=scris de mînă
Serafim>.

Ms. 2456. Sec. XVIII (1704-1705); 172 ff. *[aproximativ 1-81, 87-172]*; 20,5 x 14
cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Titlurile
este scris cu verde și galben. Frontispicii colorate la ff. : 87 și 122, ex
de copist.

2. Miscelaneu: Pateric, Cronologie, Gffromovnic.

f. 1, în criptogramă : „Serafim <i>er<o>monah, eclis[i]i<a>rh”

f. 111^v, în criptogramă : „Serafim eclis[i]i<a>rh”.

- f. 169, în criptogramă: „Buca*) Serafimu <i>er<o>monah".
- f. 197, în criptogramă: „Serafim eclis[i]i<a>rh".
- f. 215, în criptogramă: „Serafim".
- f. 228, în criptogramă: „Smeritul întru <i>er<o>monahi, chir Serafim, eclis[i]i<a>rh ot Bistriţi".
- f. 253, în greceşte: „Serafim <i>er<o>monah".
- f. 283, în greceşte: „Serafim <i>er<o>monah".
- f. 294: „Sfîrşitu şi lui Dumnezeu laudă". în criptogramă: „Serafim".

Ms. 2513. Sec. XVII (sfîrşit); 306 ff. 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 107, 169 ş.a. Iniţială ornată la f. 1. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele, restaurată la cotor.

SERAFIM (IEROMONAHUL).

Moldova
Schitul Cozla-Neamt

Mintuirea păcătoşilor.

f. 4^v : „Mîna care au scris aicea va putezi în groapă, iar cuvintele voru rămînea în veci. Aminii. De smeritul H **MHororp-fejKHHK-K** <=şi mult păcătosul> Serafim ierom<o>n<a>h ot schitul Cozla. 7289, 1781, martie 24".

f. 367 : „Slavă, cinste şi închinăciune Celui în T>Oî<ţă>, Unuia D<u>mnezău, Care ne-au agiutat după început de am^giti<n>s şi sfîrşitul, întru zilele luminatului d<o>mnului nostru Co<n>stantin Dimitriu Muruzii voevod şi mitropolit fiind preaosf<i>nţiia sa chiriu chirii Gavriil ot Thesalonic.

Iară cei ce vă viţ<i> întîmpla a ceti, bucuraţi-vă întru D<o>mnul şi vă rugaţi pentru mine şi or<i>ce greşală veţi afla, îndreptaţi cu duhul blîndeţilor şi nu vă grăbiţ<i> a huli, că nu iast<e> lucrare de înger, ce iaste lucrată de mîna de ţărîină; că precum iast<e> cu neputinţă a nu gusta cineva din moart<e>, întru acestaş chip şi scriitorul a scăpa fără greşală; ce <mă> ertaţi pre mine, păcătosul, ca şi voi să aflaţi ertare de la lezne ertători<u>l D<u>mnezău, * cînd va da fieştecăruia, după lucru<D> lui.

Şi s-au scris de mine, smeritul şi mult păcătosul şi mai micul întru ier<o>monaş<i>, Serafim ierom<o>n<a>h, nacealnic ot schitul Cozla, ţinutul Neamţului şi cu toată cheltuiala robului lui D<u>mnezău Gheorghie Nădeajde ot Tîrgul Pietri<i>.

*) Cuvîntul ruca = mîna a fost considerat drept an al copierii manuscrisului, şi trecut pe cotor : 1689. Criptografiat, cuvîntul se scrie astfel : IIXn0. Cum 11 este neclar a fost considerat A şi nu s-a ţinut seama de faptul că lipseşte semnul de mii, ca şi semnul de cifră de deasupra, în'plus, accentul deasupra literei Jf ne îndreptăţeşte să^credem, odată mai mult, că este vorba <de un cuvînt, cuvîntul ruca şi nu de anul 1689.

Şi s-au început aceştii sf<i>ntu lucru la noemvrie în 17 şi au l<sfîrşit la martie în 24, că şi noapt<ea> o am făcut în loc de zi. Scrisu- în anul 7289, 1781".

- f. 367^v : „Precum dorescu să sosască la vadul cel cu adăpostu
Carii sînt bătut<D> de valul mării cu neodihnire
întru acesta chip şi scriitorul, de a cărţii sfîrşire,
Laudă neîncetaţii lui D<u>mnezău dă şi mulţămire.
Ierom<o>nah Serafim".

Ms. 491. Sec. XVIII (1781); 367 ff. 30 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 4 şi 60. Numerotaţie originală a fi. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

SERAFIM (IEROMONAHUL).

Ţara Romînească
Măn. Căldăruşanu

Cuvinte ale sf. Theodor Studitul.

f. 252 : „Această sf<i>ntă şi d<u>mnezeiască carte <este> a aceluia întru sf<i>nţi părintele nostru Theodoru Studitulii. Şi s-au scris puţin de jumătate de oce<nicul> Erimia şi de acolo în[n]ainte am s<eu>, Serafim <i>er<o>monah, schev<r>ofilaxu Căldoroşan, cu to<a> cheltuiala fratelu<i> Erimii, în zilele prealuminatului şi preaîn[n]ălţatul<d<o>mnu şi oblăduitoriu a to<a>tă Ţara Bumînească, Ioan<n> Neco<n>standin Oaragea voevod, întru întîia domnie a mării sale, purt<e> cîrma pravoslavii preasfinţitului nostru mitropolitii a toată O<n>ş<e> vlahiia, chiriu chirii Grigorie, prin osteneala celui mai mieu şi ple<e> întru <i>eromonah<i>.

Şi care din fraţi s-or înv<r>ed<n>ici a ceti să se lumineze, sau rîndulii preotescii sau din mireni şi de va găsi vreo greşală, să nu pue în ponosii; că precum nu e <cu> putinţă a fi cerîului fără<ă> de ne<e> aşa şi omul nu e fără<ă> de greşală, au în cuvinte, au în slove, nu să <în>drepteze cu duhului blîndeţilor şi să să roage pentru noi păcătoşi.

Şi D<o>mnulii să iarte şi pre cei ce vor îndrepta. Iul<ie> 23, 1781. Smeritulu şi p<l>ecat tuturorii fraţilor, Ser<a>fim schev<ro>f<i>l<e> Căldăruşanu >".

Ms. 1975. Sec. XVIII (1782); 340 ff. [aproximativ 104-252*]; 22 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi unele iniţiale sînt scrise cu roşu. Frontispiciu şi viniere la ff. : 1 şi 252. Legătură veche în piele.

SERAFIM (MONAHUL).

Ţara Romînească

Miscelaneu teologic: Floarea darurilor şi Pateric

f. 30: „Sfîrşit şi lui D<u>mnezeu laudă nesfîrşită.

Se. isă de păeătoas<&> mînă a lui Serafim monah. L<ea>t 7214 <1706>, ap<rilie> 20".

Ms. 3163. Sec XVIII (1706); 163 ff. [5-30, 33-113, 114-160]; 20 x 15 cm. Scriere cu.sivă veche. Frontispiciu în peniță la f. 33. Numerotație originală a filelor între'ff. 5—16 și 33—104. Legătură veche în piele.

SERAFIM (MONAHUL).

Țara Romînească
Rîmnicul- Vîlcea

Cuvinte ale sf. Simeon al Thessalonieului

f. 2 : „Predoslovie cătră pravoslavnici<i> și bunii cititori. Ajută-m <ă>, Doamne.

Această sfîntă carte, o preacinstite cititorîu, ce iaste a sfîntului Simeon, arhiepiscopul Solunului, nefiind eu vrednic cu nici un chip de slujbă a mă arăta în[n]aintea Stăpînului meu H<risto>s, fără cît cu această puțină în[n]cepătură de poslușanie, fără simțire de osteneală, m-am nevoit de o am scrisu, eu, mai micul și prea plecatul tuturor din monași, Serafim, din preacinstită porunca sfinției sale, părintelui nostru chiriu chirii Climent, ep<i>scopul Eîmnicului, în[n] zilile prea în[n]ălțatului monarh Carol al șaselea. Leat 1736.

Pentru aceia mă rog sfințiilor voastre, cinstiți părinți și dumnea-voastră de bună rudă născuți boiari, carii sînteți născuți în[n]tru limba noastră rumînească, să pri[i]miți această a noastră puținică osteneală, după cuvîntul înțeleptului Sirah, precum zice în cartea lui în 33 de capete grăind : a toate raotățile în[n]vață pre om lenevirea.

Dirept aceia și eu, aducîndu-mi aminte de cuvintele Domnului nostru I<isus>s H<risto>s, carele zice pentru sluga cea leneșă carele^ luînd talantul din mîna domnului său, n-au vrut să lucreze cu dînsul, ci l-au îngropat, o iubiților cititori, socotit-am ca să nu cază și asupra mea judecata cea strașnică care s-au zis slugii aceia, precum mărturi-sește Mathei, bunul vestitoriu în[n] 23 de capete, grăind : Luați pre această slugă lSneșă și-l aruncați întru întungreculii cel înpărțit.

Sf<i>ntul Ieronim și sfîntul Ioan Zlatoust, dascălii bisMeii noastre ce<le>i pravoslavnice, tîlcuind aeSste cuvinte, zic că talanții aceștia sînt darurile care se dau de [la] Dumnezeu oamenilor. Și această so-coteală și chibzuială fiind în[n]tru inema mea, cu ajutorîul a Celui ce petrece mai pe deasupra ceriurilor și întru mărirea cea vecinică, Părintele făcă-toriul vacilor și a tuturor faptelor, apucatu-m-am[m] și eu den cinstita porunca sfinției sale și cu multă osîrdie [oserdie] <m>-am nevoit și o am[m] scris.

Iar pr6 dumneavoastră, pravoslavnicilor cititori, cu umilință vă rog, ca de veți afla niscare lunicături în[n]tru acest lucru : au cuvînt neplinit, sau vreo slovă roșie nepusă, să nu mă blestemați, ci cu d<u>hul blindaților să în[n]direptați și să nu mă puneți întru ponos, ci să ertați; că și eu sînt om, din pămînt făcut și asămenea pătimaș și ținut de slaba fire, care nu lasă pre nici un om fără greșală a rămînea. Iar eu, precum

am putut, cu nevointă o am lucrat și precum am aflat în[n] izv am și scris, întru sfîntă și dumnezeiasca Episcopiiă Bîmnicului Severin în[n] Chi[chi]sariceasca Valahie, unde să prăznuiaște sf<i>ntului părintelui nostru Mcolae, arhiepiscopul de la Mira făcătoriul[ui] de minuni.

Și iar vă rog, pravoslovnicilor cititori, să ertați, ca și sf<voastre și dumneavoastră să dobîndiți ertare de la Domnul nostru H<risto>s, al căruia dar și milă și noi ne rugăm Sf<i>nții Sal<e> fie cu sfințiilor voastre și cu dumneavoastră pururea.

Precum dorescii să sosească la vadul cel de adăpostire <cei> sînt bătui de valuri în[n]tru luciul mării, așa am dorit și eu să la sfîrșitul cărții aceștia. Pentru a cărții isprăvire, scriitoriul lui Dumnezeu mulțămire. Amin".

f. 3: „Versurile scriitorîului.

Citind această sfîntă carte,
De mare folos vei avea parte.
În care vei afla multe acoperite,
Care mai nainte au fost tîlcuite
De părintele arhiepiscop mai sus numit;
Cîte scriu aici, cu D<u>hul Sfînt au alcătuit,
Toate cu adevărații
Cîte în cartea aceasta s-au aflații
Și poți a răspunde fieștecui cu glas.
Iar necrezîndu-te să te apuci și în rămas.
Știind cuvîntul și tîleul cumii zice
Cu aceia mare să stai în price.
Orice lîge va fi înprotivitoare
Protăștăluiaști-te, n-avea pregetare;
Fie măcaru letinii sau papiștaș,
Mei decum nu-i da obrazu. '
Glasul tău să fie ca un organu,
Întru învățătură cu mare dar,
Ca un clopot răsunătoriu
De cuvîntul Domnului răspunzătorul.
Că dobîndind aceste daruri
Vei scăpa de multe valuri;
Și îndulcindu-te de cuvîntul Domnului
Vei spune în tot locul omului.
Și de vei afla, de mine, vreo greșală,
Îndată la condeiul și cerneală,
Îndreptînd taina lucrurilor d<u>mnezeești,
Cu care pre tine te ferecești,
Arătîndu-te bun, pri[i]mitoriu,
D[d]e acest lucru spășitorlu.
Care de mare folos iaste
Cît poștești și-ți trebuiaște.
Indeletnicgști-te spre citanie

C[c]a să-ți fie lucru<∩> cu evlavie
 Grabă în citanie să nu faci,
 Ci încet și de alte lucruri lumești să taci.
 Atunci vei pricepe folos,
 Arătîndu-te și altora cuvios;
 Pre mine ertării să mă spodobești,
 Ca și pre tine să nu te osîndești,
 Fiind și eu, ca și tine den pămînt
 Și neavînd mîna de înger sfînt.
 I proci.
 Mărire lui Dumnezeu.

fls nucaX C*pa4sHM WT ^oAronwA <=am scris eu, Serafim dela Cîmpulung>, în Chisariceasca Valahie în sfîntă Ep<iscopie> a scaunului Eimnicesc[ii]. Serafim sin Dragul, căp<itan> ot Buc<urești>".

f. 287^v: „S<e>r<a>f<i>m".

f. 304^v: „Coneț. Lăudat să fie numele Domnului Celui ce mi[i]-au ajutat, după început de am și săvrîșitu".

f. 316 : „Serafim monah".

Ms. 2099. Sec. XVIII (1736); 317 ff. [1-316]; 30,5 x 21 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 2, 4 ș.a. Inițiale ornate la ff. : 2, 4, 10 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

SILVESTRU ^IERODIACONUL).

Moldova
Husi

Rînduiala tîmosaniei.

f. 5^v, cu caractere latine : „Selvestr<u> arch<i>d[y]iacon" iar mai jos, cu caractere chirilice : „Selvestro".

f. 52^v: „Vleat 7254 <1746>".

f. 59^v : „Iară pentru mine păcătosul pre D<u>mn<e>zeu se rogi și la Liturghii să mă pomenești, șă-mi ert<e> multa mulțime de fumedenia <sic> păcatelor. Iară tu să dodîndești înpărăție ceriurilorii. Amin. Selvestru <i>erodi[i]acon. Huș<i>".

Copistul mai semnează la ff. : 12^v, 41 și 53. La fila 57^v semnează cu caractere latine.

Ms. 4310. Sec. XVIII (1746); 59 ff. 19 x 15 cm. Textul este slavo-romîn. Scrierea imită tiparul. Frontispicii în cerneală la ff. : 1, 2, 26 ș.a. Inițiale ornate la ff.: 3, 6, 10 ș.a. Viniete la ff. : 5^v, 9^v, 12 ș.a. Numerotație originală a filelor. Pînă la f. 31 numerotația este făcută și cu cifre arabe, așezate pe verso.

SILVESTRU (IEROMONAHUL).

Țara R

Dioptra.

f. 131^v : „O, a toate puternice și nespuse D<u>mn<e>zeu, C ești în trei fețe, de toate făpturil<e> închinat și slăvit, Tu ești în și temeiul a toat<ă> bunătatea și sporire și săvîrșire. Bine v [adec<ă>] și de această carte a o dăruî bl<a>goce<s>tivului neam run a să izvodi pre limba rumînească, spre folosul sufletescii și acu ta iubire de oameni ajunsem și la pristanîște<a> sfîrșirii.

Acum sufletul, genu<n>chi[i]le plecînd și cu capul pămîntul cu lacrimi de bucurie slăvim și preaîn[n]ălțăm al Tău preasv< prealăudat nume al Tatălui și a Firului și al D<u>hului sv<i>n

Cuvîntii cătră cititorîu. Și iar tuturor de pretutindenea, pr nicilor creștini, pani și frați și soț<i>, în cuviință de rob me pînă la fața pămîntului, cu mare umilenie și cu userdie sufletea toț<i> cu de adinsul rog, de să va afla or<i> ce greșală, pîntru D<u>zeu ertaț<i> și de bine cîntaț<i>, iar să nu blestemareț<i>; pent să trudi nici d<u>hii nici înger, ci mîna de om păcătos și de lut ca și voi să vă spodobiț<i> de ertăciune și de bl<a>goslo la a toate țitiuriul D<u>mn<e>zeu."

Iar lui D<u>mn<e>zeu Celui ce vru și-m<i>dede a înc6peși să-i fie slava și marea cuviință, cîntea și metanie, Părintelui și și D<u>hului sv<i>ntu în[n] netrecuți veci. Aminii.

ГЛІН КННТД пѣКОАУ поАУНД АСОПТД, САОРНОКІН 31тпидА9, РА<X\HKA CPA RHCâ MHOrrp-fcIIIHÎH H NCAOCTOHÎH «пААОНАХ СІММСТQ* WT 3«ААН ПІОААА АНН КАРОМНКАR H XgCAHKHRdP <СІС> ІІV ІІІпKdH РОРО^а, КАТ 3pMS MC KpSr CA. KH, ASH. А»> K^P* A^T3^ <=Această carte, ce se cheamă grecește Dioptra, slovenește romînește Oglindă, a scris-o mult păcătosul și nepriceputul ie Silvestru din Țara Moldovei, în zilele binecinstitorului și de iubitorului Io Șerban voevod, în anul 7196 <1688>, luna martie crugul soarelui 28, al lunii 14, numărul anului 7>.

Ms. 2472. Sec. XVII (1688); 133 ff. [1-132]; 20 x 15 cm. Scriere cursivă vece titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 1. Nu originală a filelor. Legătură veche în piele.

SILVESTRU (IEROMONAHUL).

Mă

Mîntuirea păcătoșilor și Vămile văzduhului.

f. 171^v : „KA-kt xsp^e, Aiciia nu Aa, BT* аНН ЕАРОМСТНКАR H Xco ІІVH KocTaNTHN ІАНТН\Hp KO^KOA^ <=în anul 7199 <1691>, luna rie 31, în zilele binecinstitorului și de Hristos iubitorului Io Co Cantemir voevod>, s-au scris acestea, adecă Minunile Preasf- Născătoarei de D<umne>zău și pururea ficioară Mariia și Viața tului și preacuviosului părintelui nostru Vasilie cel Nou.

Și să știț<i>, fraților și iubiții lui H<risto>s că acesta sf<î>ntii are o carte mare, care-i tiparnică pre limba grecească, că au făcut multe minuni ; iară noi a<m> scris numai cîtea pre scurtii.

Ce vă rog, pentrn D<u>m<ne>zău, fraților, cetind acestea și de veți afla greșit nu vă grăbireț<i> a cleveti, ce îndreptat<i>, însă după D<umne>-zău, iar nu după pizmă, sau în voia cuiva. Că sînt și eu om de pămînt, înfășurat cu trup, înpletit întru multe feluri de păcate. Că eu, fraților, m-am nevoit mult, precum știe Stăpîna cărții aceștiia, adecă Maica D<o>mnului H<risto>s.

Și am scris acestea și cartea aceasta de o voi grăi Grădina tuturor florilor nu voiu mințică cine va socoti, cetind va lua mult folos și multă îndrăznire cătră lucrurile cele bune. Ce pri[i]miț<i>, fraților, oste-neala robului vostru Selevestru, <i>er<o>monah de la sf<î>nta Mănăstire de la Hirău, unde iastă hramul Naștirea Maicii Pr<e>cistii.

Și am scris această sf<î>ntă carte, la Agapiia cea vSche".

Ms. 1284. Sec. XVII (1691); 173 ff. [I-172]; 20,5 x 13,5 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

SILVESTRU (IEROMONAHUL).

Țara Romînească
Mân. Cîmpulung

1. învățături ale sf. Theodor Studitul.

f. 24' : „Această sf<î>ntă si d<umne>zeiască carte, ce se chiia<mă> învătătura celui dintru sf<î>nți părintelui nostru Theodor Studitul, s-au 'scris de mine, mult păcătosul, robul D<o>mnului mieu I<isu>s H<risto>s. IHC AS <=am scris eu> Silevestrn ier<o>monah ot Sinaia".

f. 29 : „Și s-au scris această sf<î>ntă carte de robul D<o>mnului H<risto>s, mult păcătosul. HHC AH <=am scris eu> Silvestru ier o-monah ot Sinaia".

f. 53: „Și am scris eu smeritul [az] Silvestru <i>er<o>monah ot Sinaia".

f. 59' : „Și s-au scris această carte de mult păcătosul robul D<o>mnu-lui mieu H<risto>s , az Silvestru <i>er<o>monah ot Sinaia. Iun<ie> 2 dni, 7233 <1725>".

f. 94 : „Si s-au scris această carte în sf<î>nta Mănăstire ot Cîmpu-<lu>ngu, de mine, mult păcătosul robul D<o>mnului mieu H<risto>s, [az] Silvestru <i>er<o>monah ot Sinaia. Iun<ie> 9 dni, l<ea>t 7233 <1725>".

f. 171': „Scrisu-s-au această carte de mine, mult păcătosul robul D<o>mnului mieu H<risto>s, AS MHororp-buiHHX <=eu mult păcătosul> Silvestru, <i>er<o>monah ot Sinaia".

f. 210 : „Și s-au scris de mine, robul D<o>mnului H<risto> Silvestru <i>er<o>m<o>n<a>h".

f. 242 : „Slavă, cinste și închinăciune, Celui în Tro<i>ță D<umne>zeu, de a căruia mărire plin iaste ceriul și pămîntul. Înfr Aceluia căzînd și eu smeritul, dau cinste și laudă,' Care mî-a ajutat început de am ajunsii și la sfîrșit; și ca un odor scumpii o am sf<î>nței Mănăstiri. Iară cei ce vă veți întîmpla a ceti, o iubiții tori, bucurați-vă în D<o>mnul și vă rugați și pentru mine smer de veți afla niscare alunecături întru acest' lucru al meu, să blestemați, ci ca unul cu darul mai mare, nedefăimîndu-le, cu o îndireptați și pre mine, smeritul, să mă ertați, ca și voi să vă niciți întru acest chip de la pream<i>l<o>stivui D<o>mnul nostru H<risto>s, a Căruia m<i>lă să fie cu voi pururea. Amin.

Prin osteneala smeritului întru ier<o>monași Silvestru ierom la sf<î>nta Mănăstire Sinaia; și s-au început în luna lui mai de la zidirea lumii l<ea>t 7233, iară de la întrupareaD<o>mnului și D<zeu>lui nostru I<isu>s H<risto>s l<ea>t 1725 și s-au sfîrșit av<gust> 1

Copistul mai semnează la ff. : 69' și 77'.

Ms. 2143. Sec. XVIII (1725); 243 ff. [I-242]; 21,5 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 60, 94' și rotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Ro

2. Cronograf.

f. 448 : „Slavă lui D<u>mnezeu Celui ce să proslăvește în Tro<i>ță de a Căruia laudă și mărire iaste plin ceriul și pămîntul. intea Aceluia căzînd și eu, smeritul, dau cinste și laudă Căruia ajutat, după început, de am ajunsu și la sfîrșit.

Și s-au scris în zilele mării sale luminatului domnu Ioan Ghica voevod, purtînd cîrma pravoslaviei a toată U<n>grovlah Ștefan mitropolitul, de cucernicul întru preoți Silvestru ierom<onah> schitul Berevoeștilor. Mart<ie> 16 dni, vleit'7244 <1736>".

Ms. 2757. Sec. XVIII (1736); 513 ff. 30 x 19 cm. Scrierile cursivă. Titlurile și inițialele scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1 și 153. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Ro
Mân.

3. Albina.

f. 74' „UHC AK AS <=am scris eu> Silvestru ierom<onah> ot

f. 167' : „Sfîrșitul cărții dintii care să chiamă Albină. Scri această carte prin multa osteneală și cheltu<iala> robului lui D<u> Silvestru ierom<onah> ot Sinaia. L<ea>t 7245 <1737>".

f. 201^r : „ИHCAY **дз** <=**a m** scris eu> Silvestru ierom<onah> ot Sinaia".

f. 263^v : „Sfîrșitul nu s-au făcut, că n-au fost deplin de pă ce carte s-au scris".

Ms. 1330. Sec. XVIII (1737); 266 ff. [2-263]; 19,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Paginație originală. Frontispicii în peniță la ff. : 2, 10 și 168. Legătură veche în piele.

Țara Romînească
Mân. Cîmpulung;

4. Octoih.

f. 4 : „< > Și te rog, iubitu, nu prețui hîrti[i]a sa»u cerneala sau cea puțină osteneală a ticăloșiei mgle; că prețuindu-le acestea puțin dar vei afla. Oi privește cu ocini minții, ca într-o oglindă, la fagurii d<u>hovniceștilor desfătări, care să cuprindă întru această d<u>hovnicească oglindă și vei cunoaște cu adevărat multă mîngîiare sufletului; și cîntîndu-le acastea cu umilință, pomenfște<-mă> și pre mine ticălosul Silvestru ierom<onah>".

f. 241 : „Laudă lui D<u>mnezeu, Celui ce p<u>r<u>rea să proslăvește întru sf<i>ntii Lui, Carele ne-au ajutat după început de am și sfîrșit.

Și s-au scris cu cheltuiala sf<i>nții sale părintelui Mcodim, egum<enul> sf<i>nței Mănăstiri Cîmpulungul, prin osteneala robului lui D<u>mnezeu Silvestru ierom<onah> ot Sinaia.

Fev<ruarie> 24 dn<i>, l<ea>t 7249 <1741>".

Ms. 3557. Sec. XVIII (1741); 252 ff. [1-248]; 20 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 6^v, 17, 30^v ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească
Mân. Sinaia

5. Pateric al Pecerscâi.

f. 34^v : „ИHC. **дз** <=**a m** scris eu> Silvestru ierom<onah> ot Sinaia", însemnarea se mai găsește și la ff. : 73^v și 120.

f. 102 : „ИИсca **дз** MHorrpfcuHHK <=**a m** scris eu multpăcătosul> Silvestru ierom<onah> ot Sinaia".

f. 256^v : „Și s-au scris prin osteneala lui Silvestru ieromon<a>h",

Ms. 568. Sec. XVIII (început); 261 ff. [1-256]; 21 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 182^v, 205^v ș.a. Inițiale ornate la ff. : 35, 81^v, 113^v ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

SILVESTRU (IEROMONAHUL).

Liturghier.

f. 85^v : „ИИсcaA-h gpMOHaX' GeMMCTQh CTP4HO>KHT«AK. Pryncipium et f. <=**a** scris ieromonahul Silvestru locuitor strein. Început și sfîrșit>".

f. 97^v : „ИHCdA gpMOHaX GiAigecTpik, ROA^T .a\|fKH" <=**a** scris ieromonahul Silvestru, în anul 1728>".

Ms. 5353. Sec. XVIII (1728); 106 ff. [1-97]; 19,5 x 15,5 cm. Scrierea imită tiparul. Inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor începînd cu f. 18. Legătură veche în piele.

SIMION.

Octoih.

f. 55^v : „<Am scris> eu multpăcătosul Simion. . . . <s>fintei Episcopiei Eădăuții <și mă rog dumnea>voastră, care veț<i> ceti sau v. Acest Osmoglasnic, de veți <găsi> greșală, îndrept<a>ț<i> d<u>hul blîn<dețelor>. fraților cu s-au scris co. și mine păcătosul <să mă er>taț<i>. <Anul de> la H<risto>s 1782, fevrua

Ms. 5554. Sec. XVIII (1782); 55 ff. 21,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 9^v și

SIMION (DIACUL).

Transilvania
Aștileu-Orac

Liturghier.

f. 139 : „Sfîrșitu și lui D<u>m<ne>z<e>u laudă. Aminti. Ani<i> H<risto>s 1729.

Și această carte o au sc<r>isu popa Ioan din <A>știleu și nu o pututu găta. Că au vinitu porunca lui D<u>m<ne>z<e>u, care porunce nice unu<i> omu de pre <a>ceastă lume să nu i să poruncească, de pristăvitu.

Și o <a>mu scrisu eu, feciorulu celu mai mieu a lui popa Ioan de unde au mărăduit negata.

Scris-amu, di[i]acu<l> Simionu și o<a>mu sfîrșitu în luna lui februarie în 24 de zile".

Însemnări ale copistului se mai întîlnesc la f. 139^v și coperta a II-a interioară, fără să aibă însă legătură cu copierea manuscrisului.

Ms. 2302. Sec. XVIII (1729); 139 ff. [aproximativ 125-139]; 19 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Minei prescurtat.

f. 33^v : „Ani de la naștere<a> Ini H<risto>s 1740, m<e>s<e>ța maîu
19 dni, cînd au puhoetu apele foarte mari în toat<e> lunile preste anii
și multe holde au stricații.

Scris-amu eu diacii Simion, fiindu feciorii de 44 de ani".

f. 89 : „Sfîrșitu și lui D<u>mn<e>zău laudă și mulțămită că mi-au
agiutatîi după începutu de amii agiunsii și săvîrșitulîi acești<i> cărți".

.Ms. 4572. Sec. XVIII (1740); 107 ff. [3-7, 9~10, 12-93, 95-102]; 30,5 X 19 cm.

Scrierea imita tiparul și este așezată pe două coloane. Unele titluri, inițiale și
indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 7^v, 9^v, 16^v ș.a

1. *Floarea darurilor.*

f. 71^v : „Și s-au scris aceasta cărțăluie în sat în Brateîu, la anulii
;72<7>2, 1764, de Simion diacul din Hiatfalăul*)".

Ms. 2369. Sec. XVIII (1764); 71 ff. 16,5 x 10,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale
sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

2. *Pilde filosofești.*

Manuscrisul a fost copiat înainte de anul 1764, fev<ruarie> 23, în-
semnat la f. 41, dar care, după părerea noastră, nu aparține copistului.

Ms. 2370. Sec. XVIII (1764); 86 ff. [2-86]; 16,5 x 10 cm. Scriere cursivă. Inițialele sînt
scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

Teologie morală.

fi 1 si 103" : „Scriș-am eu, popa Simion Am Cristal de Jos. 1795".

„, w . « . . . « , * , , m «- » * » - • **» « " *
originală a filelor pînă la f. /8.

*) Localitate în apropiere de Mediaș.

Miscelaneu teologic: Varlaam și loasaf. Vieți de sfinți ș. a. .

f. 2^{vv}: „Cătră frate. Prea iubitului, prea doritului al meu prea du
frate Constandin Sionii, sănătate.

Prea iubite frate.

Obieeu au toți grădinarii cei iscusiți, cînd înflorescu în grădin
lor eSle împărătești flori, ei, [întru] întîiaș dată culegînd, facii mănunc
și le ducii la stăpînii lor, apoi la priiatenii lor cei preaiubit<i>, ca, vâz
du-le, să le mirosască și mult să-ș<i> vesălească ochii acei ce le-ar mir
< >

Dreptii aceia fiind și eu ca umilii dintru acei ce iubescii flori miro
toare < > am cules și leg
du-le le-am făcut un mănunchiu și ți le-am trimes, ca să-ț<i> vesăle
ochii la pri[i]vire și sufletul de mirosire. Și mă rog ca, cu osîrduitoare d
goste să-l înbrătoșezi pri[i]mindu-l și să-l pui în năstrapa inimii, care ia
plină de apa dragostei și ca pre o masă desfătăță, în mintea ta cea cur
avîndu-l înfu^jaintea ochilor minții și a cunoștinții; că micii iaste la ved&
însă mare iaste la prețuire, pentru că nu sînt flori în degrab vestejitoare
putrezitoare, ci sînt îndelung trăitoare și mirositoare. Că cu cit cineva r
multu va mirosi, cu atîta mai mult va înflori și sufletele acelora să
mîngîia și să vor răcori, fiindcă sînt udat<e> din rooa darului D<u>hu
Sf<i>nttt și oricarii v-ar vrea a mirosi, mult folos vor dobîndi.

Iară cine altul v-ar voi mai multe flori a prifi|vi, vie pie calea
earS eu am mers, ca să-l duc și pre elti în grădina de unde și eu aces
le-am cules, ca să vază felhuri nenumărate, care așa socotesc că mult îș
va mîngîia sufletul.

Iară tu, prea iubite frate, pre acest mănunchel de flori dohovnice
cu multă dragoste să-l pri[i]mești, ca oarecînd împăratul Artaxerxii pum
cel de apă de la omul cel săracii; că luînd au băut și mult s-au vesălit, c
n-au socotit darul lui, ci dragoste<a> cară o au arătat cătră dînsul. De
acelui întălept asămînîndu-te si tu, prea iubite frate si sînt al tău mai m
frate".

f. 3 : „Aceasta iaste poarta cărții aceștiia și o au lăsat pre ia desch
ca oricarele va voi să între cu cetirea printr-însa și mari și frumoesă lucr
minunate va vedea ; și vâzîndu-le, multu să va mîngîia sufletul lui,
cetirea cu luare aminte.

Și s-au scris această carte în zilele luminatului domnului nostru Alef
xandru Ioan[n] Mavrocordat, întru întîia domnie a mării sale, în sfî
Măn<ă>stire Neamțul, cînd era preacuviosul părintele nostru stareț Pai
de mine, cel mai nevrednec decît toti, cînd era cursul anilorii de la H<risto>
1786".

f. 56 : „1786".

f. 187 : „Sfîrșitul aceștii istorii, a lui loasaf ș<i> a lui Varlaam, ce
scris-o sf<în>tul Ioan Damaschinii. Avgust 31, 1786".

ff. 250^v-251^r : „Sfîrșitul și lui D<u>mnezeu laudă, Celui ee pururea să proslăvește întru sf<i>nții Săi, că me-au ajutat, după început, de am și săvîrșitii. < > Iară pre toți ceia ce v-aț<i> învrednicit cu lumina minții a pri[i]vi în oglinda darului, rogu-vă eu, cel întunecații la minte și cu totul de nici o treabă, de veț<i> afla vreo greșală, sau alunecarea condeiului, sau cu uimirea minții, sau cu netocmirea cuvintelor, sau cu neorthografia meșterșugului, sau ori în ce chipii, că precum amu aflat așa am și scris, măcaru că și izvodul de pre carele am scris au fost foarte prost, la scoaterea și la alcătuirea cuvintelor foarte netocmitu; însă precît me-au fost cu puțință am mai îndreptat-o.

îndreptați cu duhul blîndețelor și nu vă grăbireț<i> de a mă osîndi; că precumti nu să poate a fi văzduhul fără de nori sau marea fără de valuri, așa și scriitorîului a fi fără de greșală; că nu înger au scris, ci mînă de tină și ticăloasă au scris și o minte întunecată cu toate păcatele și înpietrită cu dobitocească simțire.

Pentru aceasta mă rog tuturor, celor ce ați luat de la H<risto>s, dătătorîul de daruri, talantul înțelegerii și al înțălepciunei și al iubirii de osteneală, pentru Ceta ce au luminat mintea sf<i>nților Apostoli, ca să înțăleagă scripturile și printr-înșii toată lumea au luminații, pri[i]miți, dară, această puțină osteneală a ticăloșiei măle, precum au pri[i]mit și Mîntuitorul nostru Ii<su>s H<risto>s acei doi bani ai văduvei ce<le>i[i] sărace ; că și micii lucru de iast<e>, dar cu mare osteneală s-au săvîrșit; cănumai celu ce scrie acela știe.

Și cui s-ar întîmpla a ceti pre această carte să mă pomenească și pre mine la sf<i>nțele lor rugăciuni.

Cel mai micii și mai nevrgdnee și tuturor prea plecat Ioan[n]ichie monah Săon".

f. 251^r : „< > Dumnezeu să-l erti pe scriitorîul cărții aceștiia, cari au fost frate mai mari răpousatului părintelui nostru, stolnicu<l> Iordachi Sion. < > Toader Sion serdar".

Ms. 9. Sec. XVIII (1786); 251 ff. 35 x 22 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Chenar colorat la f. 3. Frontispicii colorate la ff. : 5, 8, 17^r, ș.a. Numeroase viniete și inițiale ornate. Miniaturi la ff. : 40 și 49^v. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

SION (IORDACHE). Moldova

Cronica Țării Eomînești pînă la Constantin Brîncoveanu.

f. 180 : „Acestu Litopisăț a<l> Țării Eomînești, l-am scris eu, cari mai gios mă voi iscăli, cînd era cursul anilor 1777, octomvri<e> 5, întru a doa domnie <a> lui Grigori vod<ă> Ghica după ci la tăet capigi pașa.

Și o am scris eu Iordachi Sion, găsîndu-lu la dum<nea>lui vornicul Ioanii Cantacoz<in>o ; fiind sluga dum<i>sale m-am rugat di mi l-au dat di l-am scris, nu pre bini". <ultimul cuvînt este adăugat cu altă cerneală>.

Ms. 298. Sec. XVIII (1777); 189 ff. [4-183*]; 20,5 x 14 cm. Scriere cursivă. Textul este scris cu roșu și negru.

SOFRONIE (IEROMONAHUL).

Moldova
Roman

Proloage pe lunile septemvrie-noemvrie.

f. 1 : „Această carte iaste a Epi<s>copiei Bomanului, care s-au scrii <m cheltuiala preasf<i>nții sale părintelui episcopului chirio Veniamin, la leat 1799, mai 20".

f. 144 : „Sofronie ieromonahii și eclisiarh <al> Episc<opiei> Eoma nului".

Ms. 1462. Sec. XVIII (1799); 144 ff. 34 x 23 cm. Scriere cursivă. Frontispicii în peniță la ff. : 1 și 48^r. Inițiale ornate la ff. : 19^r, 26, 27 ș.a. Numerotație originală a filelor.

SOFRONIE (MONAHUL).

Moldova
Mân. Dragomirna

învățături ale sf. Isaia Pustnicul.

îtit

f. 138^r : „Această sf<i>ntă și d<u>mnezăiască carte a sf<i>ntului piea<e> cuviosului părintelui nostru Isaiei Pustnicul, cu bună voirea preacuvîinței sale al mieu după D<u>mn<e>zeu < > părintelui stariț Paisie. m-am îndemnat de o am prescis de pre alta ce să află aici întru această sf<i>ntă Mănăstire Dragomirna, scrisă de doritul nostru întru H<risto>s iubit frat<e> Eafail monah diorthositoriul de la sf<i>nta Episcopie a Eîm-nicului, tălmăcindu-o din elenie cuvioșia sa, cel din neamul nostru rumî-nescu, mult osîrduitoriu întru învățătura d<u>mnezăeștii Scripturi, chiriu chir Ilarion, ier<o>monah și[i] dascăl tot de la aefiași sf<i>ntă Episcopie a Eîmnicului.

Deci eu, cunoscîndu-minevretniciia <sic> și neprocopseala, precum întru toate alte așa și la meșteșugul scrisori<i>, precum arătat va fi tuturor celor ce să vor întîmpla a ceti pe această sf<i>ntă carte, care de față dovedește prostimea, neîndreptarea și lipsa în slove și în cuvinte, pentru care neaflînd eu altă cale spre a mea îndreptare, după cuviincioasa datorie a nevredniciei mgle, cu smerită metanie caz și cu umilință tuturor de opște mă rog ca oricare vă viț<i> întîmpla a ceti pre această sf<i>ntă carte, în locu de plată pentru cît m-am ostenit, să-m<i> daț<i> ertăciune la toate cîte voîu fi greșit; și de viț<i> voi, ca nește iubiți frați și la sf<i>nțele rugăciuni să nu mă uitați ca doară aș putea a-m<i> îndrepta viața mea, ca să urmezu după voia lui D<u>mn<e>zeu și a părintelui mieu. Amin".

f. 143* : „Cartea sf<i>ntului Isaia, care au scris părinte<le> Sofronie în Dragomirna, în anul 1799, cînt au luoatii Moscali<i> Hotinu<l> bătînd pe Turci".

Ms. 1552. Soc. XVIII (1799); 143 ff. [2-140*]; 21,5 x 16 cm. Scriere cursivă.

SOFRONIE (SHIMONAHUL). Tara Romînească^
Vămile văzduhului.

Cf. Ms. 2018 f. 119 : „Această sf<î>ntă carte o amu prescris şi iau
<sic> Sofronie shi<monahul>, într-aeestu anii 1792”.
Sec. XVIII (1792).

SPIRIDON (IONIȚA). Moldova:
Alexandria

f. 89 : „Această Alecsândrii esti a dum<nealui> Alecsandru Vartie
vătavul dum<nealui> vor<ni>c<ului> Co<n>standin Păladi, cari s-au scris
de Ioniţi Sp<i>ridon, în domnie mării sali Mihai Oo<n>standi<n> Suţul
v<oe>vod, cărăia mazălii i-au venit la anul 1795, apr<ilie> 25; şi Alec-
sândriiă aceasta însă, în vreme<a> aceasta au luat sfîrşit de scris.
Iar eu încă iscălesc aice, pe această istorii a iubitului meu fraţi. Con-
<stan>di<n> Mustiaţi med<elni>cer”.

Ms. 3182. Sec. XVIII (sfîrşit) ;91 ff. [1-88]; 23 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele
şi unele expresii sînt scrise cu roşu. Frontispiciu în peniţă la f. 1. Numerotaţie
originală a filelor.

STAN (LOGOFĂTUL) Tara Romînească.
Miscelaneu: Viaţa lui Constantin cel Mare, Melhisedec,
întrebări şi răspunsuri, Descoperirea sfintei Liturghii,
Archirie şi Anadan, Istoria luării Țarigradului ș.a.

f. 56: „Stanu logofătul, 7302, 1794, septvrie 22 de zi<le>”..
f. 115˚ : „Stanii log<o>f<ătul> <17>94, octo<m>vr<i>e 22”.

Ms. 44. Sec. XVIII (1794); 234 ff. [aproximativ 7-108*, 111-133*]; 18,5 x 13,5 cm. Scriere
cursivă. Unele titluri şi iniţiale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff. :
56˚, 63˚, 70˚ ș. a. Miniaturi la ff. : 6˚, 52˚~˚ ș.a. Unele file au numerotaţie
originală. Legătură veche în piele.

STAN (LOGOFEȚELUL). Tara Romînească
1. Minunile Maicii Domnului şi Mîntuirea păcătoşilor.

f. 269 : „Şi s-au scris această carte în[n] zilele prealuminatului
d<o>mnu Io Mcolae Alecsandru voevodii, dumisale Tănase logofătul,,
în[n] anul de la zidirea lumii şapte mii doao sute treizeci şi şapte <1729>,,
de Stan logofeţelul ot dumnealui lordache Oreţulescul vel dvornic, carele
cu cucernicie să roag<ă> cătră toţi cei ce vor ceti şi aflîndti vreo greşală

să o îndreptfze cu d<u>hul blîndeţii, pentru ca să le fie de ajuto
întu scîrbe p<u>r<u>rea Fecioara şi sa zică toţ<i> : D<u>mn<e>zeu s
iarte greşalile, acum şi în veci. Amin”.

Ms. 2024. Sec. XVIII (1729); 269 ff. 18 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi unele iniţ
sînt scrise cu roşu. Vinietă la f. 268˚. Numerotaţie originală a filelor. Legăt
veche în piele.

Tara Romînea
2. Cronica Țării Romîneşti de Radu Greceanu.

f. 198˚ : „Şi acestea sîntu scrise prin osteneala lui Stan logofeţ
ot dum<nealui> lordache Cretulescul v<e>l dvor<nic>, la l<ea>t 723
<1731>*).

Ms. 1350. Sec. XVIII (1731); 408 ff. [1-394˚, 403-404*]; 19,5 x 14 cm. Scriere cursivă.
Unele titluri şi iniţiale sînt scrise cu roşu.

Tara Romînea
3. Molitvenic.

f. 58˚ „< >. Şi așa s-au în[n]ceputii aceas
dupre lîmba slovenească pre limba rumînească, cu nevoînţa sfinţii sa
preacuviosului părinte chir Ioanichentie, nastavnecul s<fin>t<e>i lav
Dolgopolscoi.

<I>ară acum s-au scris prin osteneala celui mic şi plecat Stan log
feţelul de la dumnealui lordache Creţulescu, vel dvornicu, dumisa
Danciului, logofătul za divan, în zilele prealuminatului şi în[n]ălţatul
domnului nostru Io Grigorie Ghic<a> voevod, fiindu cursul anilor
la Adamti 7243 <1734>, în luna lui dech<e>m<vrie> 23 dni”.

Ms. 2003. Sec. XVIII (1734); 58 ff. 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi in
caţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Numerotaţie originală a filelor. Legăt
veche în piele.

Tara Romîneas
4. Minunile Maicii Domnului,

Ms. 5457. Sec. XVIII (prima jumătate); 266 ff. [42-264*]; 18 x 13,5 cm. Scriere cursivă.
Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Iniţiale ornate la ff. : 73, 115, 203˚ ș.
STAN (Pr.)

Transilvania
Holbav-Braşov

Minunile Maicii Domnului.

**Eu avem indicaţie specială de copist. Dar textul manuscrisului este
scris de mina popii Stan din Holbav, care semnează o interesantă rela**

Țara Românească
Bucureștii (?)

5. *Cronici moldovenești.*

Ms. 37. Sec. XVIII (prima jumătate); 319 ff. [1-5, 8, 11, 17-18, 40, 43, 89, 94, 103, 106, 109, 153—154, 159, 164, 205, 210, 315—319 *sînt albe*]; 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 12, 58, 67 ș.a. Numerotație originală a filelor, începînd cu 17.

Țara Românească
București

6. *Theofilact arhiepiscopul Bulgariei, Tileul Evangheliilor.*

Ms. 1467. Sec. XVIII (prima jumătate); 401 ff. [aproximativ f-85*, 88-243*, 245-254]; 33 X 22 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și unele trimiteri marginale sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească
București

7. *Minunile Maicii Domnului.*

Ms. 1830. Sec. XVIII (început); 118 ff. [8-117]; 20,5 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească
București (?)

8. *Molitvenic.*

<Credem că manuscrisul a fost copiat la începutul activității cunoscutului dascăl>.

Ms. 2337. Sec. XVIII (început); 112 ff. [1-103*1; 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească
București (?)

9. *Fragmente din Istoria paralelă a Țării Românești și a Moldovei de Acointe Uricariul.*

Ms. 2591. Sec. XVIII (prima jumătate); 436 ff. [aproximativ 347-360, 363-435*]; 30 x 20,8 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

10. *Theofilact arhiepiscopul Bulgariei, Tileul Evangheliilor.*

Ms. 3314. Sec. XVIII (prima jumătate); 372 ff. [/ *I-a liminară- 341', 343— 372*]; 33,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și unele trimiteri marginale sînt scrise cu roșu. Laviuri reprezentînd pe sfinții Evangheliști Marcu și Ioan la ff. 11 și 220'. Frontispicii în peniță și inițiale ornate la ff.: 81', 221 și 222. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

11. *Letopiseșul Țării Românești.*

Ms. 3443. Sec. XVIII (prima jumătate); 83 ff. 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească
București

12. *Cronica domniei lui Nicolae Mavrocordat.*

Ms. 4225. Sec. XVIII (prima jumătate); 324 ff. 19,5 x 14 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 96', 103, 217 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Românească

13. *Tileul Apocalipsului sf. Ioan Teologul.*

Ms. 4286. Sec. XVIII (început); 130 ff. 23 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și unele trimiteri marginale sînt scrise cu roșu.

Țara Românească

14. *Cronici moldovenești și muntenesti.*

Ms. 5367. Sec. XVIII (prima jumătate); 401 ff. 31 x 21 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Numerotația originală a filelor începe cu 861, iar la f. 38 este reluată cu 1. Legătură veche în piele.

STANISLAVICI (IONIȚĂ).

Țara Românească

Rugăciuni.

f. 36 : „Această sf<i>ntă c&rticică ce iast<e> de rugăciuni pe toate zilele, de rugăciuni spre folosul fieștec&ruia creștin, am scos-o pe tiparp], în zilele prealuminatului și preaîn[n]ălțatului nostru domn Io Co<n>standin ificolaie Caragea voievod.

Și am scris-o dumnealui, logofătului Ion Bălteanu, ot Tîrgu-Jiului eu nevre<d>nicul Ioniță sin popa Dobre Stanislavii <sic> la luna ghen<arie> 22, 1783. ' „ •

f. 77^v : „Și me rogu, fraților, orice greșală veț<i> afla într-însa, sau în slove, sau în cuvinte, să îndreptați<i> cu du<hu>l blend&țălor și să nu mă puneț<i> în ponoslu, ca și împăratul cerescii să iarte și să vă blagoslovească; că cum nu poat[r]e să răsără și să crească iarba fără roao, așa nici omul a fi fără greșală”.

Ms. 1855. Sec. XVIII (1783); 77 ff. [3-77] ; 15,5 x 10 cm. Scriere cursivă. Titlurile inițialele și unele indicațiuni sînt scrise cu roșu, sau cu negru și roșu (jumătate de cuvînt negru, jumătate roșu, ca de exemplu, la ff. : 55^v, 58^v ș.a.). Frontispicii colorate la ff.:4, 23^v, 36 ș.a. Inițiale ornate la ff. : 9^v, 2r, 26 ș.a. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Țara Românească

STANOVICI-VOINESCU (Pr. GHINEA).

Miscelaneu: întrebări și răspunsuri. Cronologie, Rețete medicale, Trepetnic ș.a.

f. 58: „Mes<e>ța avgust 1 zi, 1747”. în criptogramă: „Eu popa Ghinia i dascăl”.

ff. 87^v—88 : „M<e>s<e>ța mart<ie> 15, 1748. Sfinți<i>lorii voastre, cinstiț<i> preoț<i>, diacon<i>, ipodiiaconi, dascăli, cetet<i> și cîntăreț<i>, ori care vă veț<i> întîmpla a ceti pre această Epistolie, să vă bucurat<i> întru D<o>mnul pururea și orice veț<i> afla zmintitu, ori în slove, ori în cuvinte, îndreptat<v> cu duhul blîndețilorii, nepuindu-ne în ponos; că n-au scris mîna de înger[i], ci au scris mîna zidită de Dumnezeu dinu țărîna. Că precum nu poate fi ceriul fără norii nice odată, așa și scrisoarea fără zmintea.”

Și H<risto>s să vă păzească cu bl<a>gosloveniia Sfinții Sale, în veci/Amin. 1748”.

f. 113 : „IIHCJX 43 <=am scris eu> erei Ghinea Stanovici Voinescu, dascălul căpălnaș, fratele dascălului Ștefan din Craiova, nepotul preasfinții sale răpăosatului, întru fericire, părintelui episcopului Damaschin ot Eîmnic. Mes<e>ța martie 30 d<ni>, 1748”. <întreaga însemnare, excepțînd datele copierii, este eriptografiatăx

Ms. 3806. Sec. XVIII (1747-1748); 146 ff. [19-113]; 15 x 10 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. :19, 58^v, 72^v ș.a. Inițiale ornate la ff. : 58^v, 64^v, 72^v ș.a. Legătură veche în piele.

Moldova

ȘTÎRCE (ȘTEFAN).

Letopiseșul lui Nicolae Costin.

f. 255^v : „Slavă Unuia în Troiță proslăvit D<u>mnezeu, Carele mi-au ajutat după început de am văzut și sfîrșitul.

1784, ghenuari<e> 26, de bin% voitor[i] [a] iubitului cetitor[Ștefan Știrce, carele am scris. Ștefan Știrce”.

Ms. 338. Sec. XVIII (1784); 257 ff. [6-8, 10-255]; 33,5 x 22,5 cm. Scriere cursivă. rile și inițialele sînt acrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 10, 20^v, 24 ș.a. rotație originală a filelor.

2. Povestirea lui Târlo.

f. 1 : „Poartă pre care deșchizindu-o cetitoriul va afla întru lu toate acele ce norocul și întîmplările au pricinuit lui Târlo și prietenilo la nenorocita și fericita[a] lor stare. Istorie ithicească și interesă care s-au tălmăcit di pe limba franțuzască în cea moldoviniască, în preaîn[n]ălțatului și luminatului domnu, mărie sa Alexandru Ioan M cordat și pentru înția domniia la scaonul Moldavii, la anul de la Hristos

Scrisu-am eu iubituriul de ostenSle, prin silința și alcătuire<a> du mSle, Ștefan Știrce”.

f. 269 : „De bine voitoriu a<l> iubitului cetitoriu, eu Ștefan S am scris”.

ff. 269^v—270 : „Această carte ci să numește Târlo, [care] este pre mare zăbavă unui cetitori ce va vrea ca să o citiască. Și am început-c scriia de la le<a>t 1786 dechemv<rie> 1, întru cea dintîi domnie a r sale Alexandru Ioan Mavrocordat v<oe>vod; și la 3 zile a<le> luni dechemv<rie> i-au venit mazilie carile au domnit un an și 11 luni ai scaon Moldovii și domniia aceștii țări a luat-o mărie sa Alexa Ioan Ipsilant v<oe>vod. Și cînd am agîunsu eu la sfîrșitul cărții ace unde dumn<i>alor veliții boeri și toată țara făcea gătire mării sale xandru Ioan Mavrocordat vo<evo>d și-l aștepta din ceas în ceas c purceagă la Țarigrad după obiceiul domnilor v#ehi.

< > Iar carte<a> aceasta am scris-o pe însuș<i> trebuința mea și cini mi-ar lua-o fără știre, sau fără voia să fiia blăstămat de domnul Dumnezeu și de Preacurata [a] Sa Maide 12 slăviț<i> Apostoli și de 318 sfinți părinți de la Soborul Meh și de mine în vfei niertat.

1787 ghenuarie 27, Ștefan Știrce.”

f. 270^v : „La zi întîiu a lunii lui dechemv<rie> am făcut începî scris și iar într-această lună r-am făciit și sfîrșitul.

însă n-am stătut numai pe scrisoare ce am împărțit în trei părți, a o parte face<a>m întîiu slujba stăpînului, al doile<a> p<r>intre stăpîniiască m-am apucat de scrisoare pentru ca să nu mă aba lucrur<i> necuvioase; iar al triile, prea puțină vrăme îm<i> rămâne odihnă; și iată dar că nu-m<i> rămânea vreme de a mai cugeta la lucruri nefolositoare”.

Ms. .25. Sec. XVIII (1786-1787); 272 ff. [1-270]; 23 x 16 cm. Scriere cursivă. Ti și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătura în piele se păstrează sub legătura modernă.

MoWova

3. *Cronica domniei lui Nicolae Mavrocordat.*

f. 230 : „S-au scris de mine, carele sint iscălit mai gios. 1791, ghenuarie 16. Ștefan Știrce”.

Ms. 239. Sec. XVIII (1791); 230 ff. 30,5 x 21 cm. Scriere cursivă. Numerotație originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Moldova

2. *Cronici moldovenești.*

Cf. **Ms. 115**, f. 208^v : "Dipe acest leatopisățam scris eu trei letopisăță în zile<le> luminatului și preaîn[n]ălțat<ului>* domnu, mărie sa Alexandru Toan Mavrocordat [v]voevod. 1786, avgust 4. Ștefan Știrce”.

Sec. XVIII (1786); scriere cursivă.

STOIAN DE LA ANTIM.

Țara Românească
București1. *Miscelaneu: Mina lui Damaschin, Pascalie, Crugul lunilor, Evangheliile de peste an ș.a.*

ff.: 5, 53^v, 78, 93 : „St<o>ian”.

f. 13^v : „De Stoian v<ăta>v (?) de l<a> Anthim. Fev<ruarie> 11 dn<i>, l<ea>t 7264, 1756. <Anul de la Hristos este scris și cu cifre arabo.

f. 65^v : „De Stoi[i]an de l<a> Anthim în București. 7264, 1756, fevruar<ie> 14”.

<Mențiunea este făcută și în limba greacă>.

f. 96 : „De Stoi[i]an . . . (?) de la Anthim”.

Ms. 5662. Sec. XVIII (1756); 96 ff. [5-96]; 32,5 x 22 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și unele sublinieri ale copistului sint scrise cu roșu. Textul filelor 66—96 este așezat pe două coloane. Frontispicii colorate și inițiale ornate la ff. : 5, 15 și 35^v.

Țara Românească

2. *Theotocarion.*

f. 81 : „1757. St<o>ian”.

f. 246^v : „St<o>ian”. 1757. Anul copierii mai este menționat la tf. : 2, 7^v, 56 și 66.

Ms. 1395. Sec. XVIII (1757); 272 ff. [2-120*, 128-277]; 26 x 19,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sint scrise cu roșu. Frontispicii în peniță și inițiale ornate la ff. : 2, 8, 40^v ș.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească
București3. *Octoih.*

f. 89 : „De Stoian de la Anthimu s-au scris. 1758, 1758 <cu cifre arabe> sept<e>m<vrie> 1 dn<i>”.

f. 100 : „De Sto[i]ianu de l<a> Anthimu. Sfirșit și lui D<u>mn<e>zeu slavă. 7267, 1758 <cu cifre arabo, emvrie> 1 dn<i>”.

Ms. 2909. Sec. XVIII (1758) ; 104 ff. [3-100]; 21,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, lele și indicațiunile tipiconale sint scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 3, 14^v, 25 ș.a.

Țara Românească
București4. *Cronici moldovenești: Nicolae și Miron Costin.*

f. 294^v : „Pînă aicea s-au scris dupre izvodul răposatului Miron Costin ce-au foștii logofăt mare.

Scrisu-s-au aceștii Leatopisețu după altul moldovenescu asemănat cu cel al anii de la zidirea lumii 7273, iară de la mîntuirea lumii 1765, iunie 14. d.<ni>, ostenitorîu fiind scrisorii Stoianii buc<ure>șt<eanu> de la Antim. 1765, 7273, iunie 14.

Slavă lui Dumnezeu, Celui ce mi-au aju[tu]tat după început de lume și ajunsu și sfîrșitul aceștii cărți”.

Ms. 236. Sec. XVIII (1765); 300 ff. 30 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sunt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 5, 27 ș.a. Inițiale ornate la ff. : 1, 5, 48^v ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Țara Românească

5. *Miscelaneu teologic: Eshatologie, Legenda Duminecii, Legenda sf. Sisoe ș. a.*

ff. 28 și 45 : „УНКАХ <=a> scris > Stoian de la Anthim”.

Ms. 173. Sec. XVIII (mijloc); 122 ff. [1-62]; 15 X 10,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sint scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff.: 9, 28^v, 46 ș.a. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

STRĂTILĂ (DASCĂLUL).

Țara Românească
Vilcostei-Rîmnicul-*Miscelaneu: Cele 12 Vineri mari și Gromovnic.*

f. 6^v : „Acele 12 Vineri mari ce sint într-un anu, care creștin lăsat să țină bine, cu post și cu curățenie și cu rugăciune și cu milostenie', nu trebuie dus la judecată sufletul lui.

Și am scris <eu>, dascăl Strătil<ă> dinle<a>t 1795, fev<ruarie>5"»
f. 23 : „întru sfîrșit. Și s-au scris de smeritul Strîtilă, fii<ri>d dascăl
la Vilcotești.
Și orice greșală veți afla iartați și înd<r>eptați cu duhul blîndeților,
nepuindu-mă în ponos, fi<i>nd că am scris de pe niște trataji nescriși
bine ; și mai ales nimene<a> nu este a fi făr<ă> de poticnire.
Le<a>t 7306, de la H<risto>s 1798, april<ie> 19".

Ms. 3248. Sec. XVIII (1795-1798); 27 ff. [l-26]; 17 x 10,5 cm. Scriere curivă. Frontis-
piciu în peniță la f. 9. Inițiale ornate la ff. : 22' și 24.

STROE (COPILUL). Țara Romînească

*Cuvinte ale sf. Efrem Șirul și Rugăciune către
Maica Domnului.*

ff. 375—376' : „Cu nici un chip de slujbă nu sînt vrednic a mă arăta
în[n]aintea D<o>mnului meu I<isu>s H<risto>s, fără cît cu această
puțin<ă> începătură de poslușanie. Fiindu-mi poruncit <de> sfinția sa
părintele egumenul Ștefan, <i>er<o>monah ot Bistrița i mie nevrednicului
întru cei mai mici, Stroe copilul, fără simțire de osteneală m-am nevoit
de am scris această sfîntă carte ce să chiamă a lui s<vea>t<i>i Efrem
Harapul, în zilele bl<a>gocestivului creștin și de H<risto>s iubitoriu domnii
Io Co<n>standin Basarab Brancoveanul voevod, fiind mitropolit preasfin-
țitul chir Theodosie, la leatul de la zidirea lumi[e]i 7208, iar de la spăse-
nița lumi[e]i, 1700.

Predoslovie cătră pravoslavnicii și bunii cetitori.
Eog pre sfințiile voastre, cinstit<î> părinți și pre dumneavoastă de
bună rudă născut<i> bofari și pre dumneavoastră iubiților întru H<risto>s
frați, pravoslavnicilor creștini, carii sînteț<i> născut<î> întru limba noastră
rumînească, să pri[i]miț<i> această a noastră puțină osteneală duple
cuvîntul înțeleptului Sirah, precum zice în cartea lui în 33 de capete grăind :
A toate răutățile învață pre om lenivirea.

Derept acka și noi, puind în[n]aintea cuvîntului stăpînului nostru
I<isu>s H<risto>s pentru sluga cea l&neșă, carele luînd talantul dintru
mîna domnu-său, n-au vrut să luergze cu dînsul, ci l-au îngropat în pămînt,
o, iubiților cetitori, socotit-ajn ca să nu cază și asupra noastră judecata
cea strașnică, care s-au zis slugei ace<le>iîa, precum mărturisește Mathei,
bunul vestitoriu în 23 de capete grăind : Luaț<i> pre această slugă Igneșă
și-l arunaț<i> întru-ntungrecul cel împărțit.

Sfîntuî Ieronim și sfîntul Ioan Zlatoustii, dascălîi besgrecii noastre
ce<le>i pravoslavnici, tîlcuind acSste cuvinte, zic că tălanții acestea sînt
darurile care să dau de la D<u>mnezeu oamenilor. Și această socoteală și
chibzuială fiind întru inima mea, cu ajutoriul Acelui ce petrece mai pe
de<a>supra ceriurilor și întru mărirea cea vecinică, Părintele făcătoriul
vecilor și a tuturor faptelor, apucatu-m-am și eu și cu multă osîrdie am
nevoit și o am scris, însă cu toată cheltuiala [a] cinstițului părinte egu-
menul ot Bistrița, chir Ștefan <i>er<o>monah.

Iar pre dumneavoastră, pravoslavnicilor cetitori, cu umilînt
rog ca, de veț<i> afla nescare lunecături întru lucru<l> acesta al no
au cuvînt neplinit, au vreo slovă roșie nepusă, să nu ne blestemata
ca nește fii ai sfintei besgreci, cu duhul blîndețelor să îndireptat<i>
să nu ne puneț<i> întru ponos ; ci ertaț<i> că și noi sîntem oameni
pămînt făcut<i> și asemenea pățimaș<i> și ținut<i> de slaba fire, c
nu lasă pre nici un omii fără greșală a răniînea.

Iar pre cît am putut cu nevoiță am lucrat și precum am afla
izvod așa am și scris întru sfîntă și d<u>mnezeiasca Mănăstire Bis
unde iaste hramul cinstitei Adormiri a preasfintei stăpînei noastre Isă
toarei de D<u>mnezeu și pururea Fecioarei Măriei și unde să ôdihr
cinstite<le> moaște ale preacuviosului părintelui nostru Grigorie D
politu<l>.

Și iar vă rog, pravoslavnicilor cetitori, să ertaț<i>, ca și sfin
voastre și dumneavoastră să dobîndiț<i> ertare de* la Domnul no
I<isu>s H<risto>s, al Căruia dar și milă și noi ne rugăm Sfinției Sale s
cu sfințiile voastre și cu dumneavoastră purureaf.

Precum dorescu să sosească la vadul cel cu adăpostire, carii sînt
tut<î> de valuri întru luciul mării, așa am dorit și eu ca să sose
sfîrșitul sfintei cărți<i> aceștiia.

Slavă lui D<u>mnezeu, Celui ce ne-au ajutat după început <de>
ajunsii și sfîrșitul".

Ms. 2608. Sec. XVII (1700); 387 ff. [l-376, 378-387]; 28,5 X 19,5 cm. Scriere cu
Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 384. Nu
tație originală a filelor. Legătură veche în piele, restaurată la cotor.

STURZE (DASCĂLUL VASILE). Transilvania

1. *Ceaslov si Octoih.*

f. 175' : „Această carte scris-am eu Vasilie dascălul mold<o>v
cîndii am șezut la Mănăstire la Plosca la Hinidorii, pre sama pope
Simon, cînd au șezud <src> în Mada*).

Scris-am cîndii au fostii Bl<a>g<o>veștenița luni după Paști și era
și nemții în țară ; cîndii au mersii ficiorul lui Apafi Mihaiu craiul Arde
lului la Beci. Vl<ea>t 1695, april 11 dn<i>".

f. 257 : „KONIUI macoRo H C-K *yrA*hCKHMH. fla MNororpfewNÎH <= sfîn
glasului 8 cu cîntările evanghelicești. Eu mulpăcătosul> Vasilie St
s<i>nti Badiul ot Mold<o>va. Vl<ea>t 1693, 15 dn<i>".

Ms. 1838. Sec. XVII (1693); 269 ff. [21-26, 31-269]; 18 x 13,5cm. Scrierea imită tip
Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.
*) Sat lîngă Hunedoara.

Transilvania

2. *Slujebnic şi Octoih.*

f. 104^v: „1696".

Ms. 712. Sec. XVII (1696); 276 ff. 19 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff.: 3^v, 66^{*104'} ş.a. Iniţiale ornate la ff.: 2, 22, 66^v ş.a. Numerotaţie originală a filelor pînă la 193.

Transilvania

3. *Liturghier.*

f. 38^v: „Scriş-am <eu> dascălul Vasilie Sturze mold<ovanul>. POİK. <=de la Naştere> 16<9>9, sep<temvrie> 1".

f. 71: „Scriş-am eu dascălul Vasilie Sturze mold<ovauul>. POJK. <=de la Naştere> 1699, sep<temvrie> 19".

f. 89^v: „Scriş-am această sv<î>ntă Liturghiia dascălul Vasilie Sturze moldovanul, cînd au întunecat soarele, în luna lui septe<m>vrie în 13 zil<e>, <1699>. Să să ştiia".

Ms. 707. Sec. XVII (1699); 127 ff. [I-126]; 19,5 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispiciu în. peniţă la f. 90. Iniţiale ornate la ff.: 2, 3^v, 5 ş.a. Numerotaţie originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Transilvania
Stracos-Oradea4. *Ceaslov.*

f. 271: „Sfîrşitul glasurilor. Az Vasilie Sturze Bad<iul> mold<ovanul> ИHCд/i oy C«AO cTпAK-hui. **Porc.** , d^d, dK. i <=am scris în sătul Straciş. De la Naştere 1701, august 10>.

f. 283: „ИHCдA <=am scris> Vasilie Sturze Bad<iul> mold<ovanul>. PO>K. <=de la Naştere> 1701, m<e>s<e>ţa av<gust> 13, 8 CIAO <=în sätul> Straciş".

f. 298: „Scriş-arn eu dascălul Vasilie Sturze Bad<iul> mold<ovanul> cînd am şezut în sat în Straciş. Să siä ştie. **Porc.** <=de la Naştere> 1701, m<e>s<e>ţa avgust 16 dn<i>".

f. 357^v: „Scriş-am eu dascălul Vasilie Sturze mold<ovanul>, cîndii am şezut la Straciş. **Porc.** <=de la Naştere> 1701, av<gust> 22".

f. 365: „ИHCдA <=am scris> dascăl Vasilie Sturze Bad<iul> mold<ovanul>, oy «A. <în sätul> Straciş. **Porc.** <=de la Naştere> 1701, oc<tomvrie> 1".

f. 373: „Dascălul Vasilie Sturze Bad<iul> mold<ovanul>. **Porc.** <=la Naştere> 1701, oc<ornvrie> 10. ИHC. oy CTпdK-Kiii" <=scriş Straciş>.

Ms. 706. Sec. XVIII (1701); 379 ff. 19 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Iniţiale ornate la ff.: 12, 15^v, 20. Numerotaţie originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Transilvania
Stracos-Oradea5. *Liturghier.*

f. 57: „Scriş-am eu dascălul Vasilie Sturze mold<ovanul> în sat Straciş. **Porc.** <=de la Naştere> 1701, iul<ie> 30".

Ms. 4160. Sec. XVIII (1701); 118 ff. 18 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff.: 5, 102 ş.a. Iniţiale ornate la ff.: 3^v, 5, 15 ş.a. Numerotaţie originală a filelor.

Transilvania

6. *Liturghier.*

f. 1: „Sv<î>nta şi d<u>mn<e>zăiasca Liturghiia < > sco<a>să pre limbî rumîneascî, ce să cîntî fără diaco P*>K. <=de la Naştere> 1704, ghen<arie> 14".

f. 99: „Scriş-am eu dascălul Vasilie Sturze mol<dovean>. 1 iev<ruarie> 24.

Ms. 4164. Sec. XVIII (1704); 105 ff. 20 x 15,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Chenar în peniţă la f. 1. Iniţiale ornate la ff.: 3^v, 5, 24 ş.a. Numerotaţie originală a filelor. Legătura veche în piele.

Banat
Urvin-Timişoara7. *Minei.*

f. 11: „ **Porc.** <=de la Naştere> 1705, iuni<ie> 17 dn<i>. ИHC <=a scris la> Luca Telecii la Temişvara".

f. 320^v: „1705, iun<ie> 13 dn<i>, oy C*A\$ <=4n sätul> Luca Te

f. 396: „Scriş-am eu Sturze, cînd <am> şezut în pădure la TJ 1706, ma<i> 9 dn<i>".

Ms. 3107. Sec. XVIII (1705); 396 ff. [I-320,323-394, 396];20x14cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii colorate la ff.: 1, 320^v, 323 ş.a. Iniţiale ornate la ff.: i, 72^v, 109[^] ş.a. Numerotaţie originală a filelor, pînă la f. 117. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Banat
Nădab-Arad

8. *Octoih.*

f. 109^v : „Sfîrşitul <celor> optii glasuri. **Porc.** <=de la Naştere> 1714, ghen<arie> 6 dn<i>".

f. 122^v : „în Nădab, 1714 ghen<arie> 21".

f. 218^v : „Sfîrşitul Ohtaifului pre săptămîni. **Porc.** <=de la Naştere> 1706, ghen<arie> 17. IHC. oy ASK T*AIK, AA « 3N4TH <=am scris în Luc Telec. Să se ştie>. Vasile Sturze d<a>sc<a>l mold<ovanul>".

Ms. 4214. Sec. XVIII (1706); 234 ff. 18,5 x 13,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 3, 123,, 141 ş.a. Legătură veche în piele.

Banat
Sînt andrei- Timişoara-

9. *Miscelaneu teologic: Pravilă bisericească, Acatistul Maicii Domnului ş.a.*

f. 123^v : „Cu mila şi agiutoriul lui D<u>mn<e>zău am svîrşit Cele 7 Taine a besiaricii; precum am aflat şi în cea tiparnieă a mitropolitului Varia<a>mii din Țara Moldovei de la Suceavî, așa am şi scris.

Pentru aceia' mă rog sv<i>nţiilor voastre părinţi duhovnici şi preoţi carii veţi ceti pre această sv<i>ntî Pravilă şi veţi afla ceva greşit, mă rog m<o>l<i>Vtvelor voastre nu blă<s>tămaţi ce îndireptaţi cu d<u>h<u>lu blîndeţelor ; că decît mi-au fostii putînţa, eu am nevoit cu toată osîrdîfa.

Şi am scris în sat în Sîntu Andreaş, lîngî Temişvara, în vriamîa cînd [a] s-au rădicat Curuţii lui Eacolţi Fre<n>ţi pe nimeţi şi era răutatia mare în Arde<a>l; şi la Crişul Negru şi cîmpîia Ghiulei era pustiîfatatia.

Şi eu dascălu Sturze încă am fost fugit în Țara Turcului în <S>întu Aniidiaş, cîndii era ciuma cia măria şi au murit în Sîntii Andreaş 366 de suflete ; şi în to<a>tî Țara Temişvarei. Să s<e> ştie. **Porc.** <=de la Naştere> 1708, iunie 22".

f. 175 : „Sfîrşitul slujbei de la Pitedesetniţe <sic>. IHCdA <=a scris> Vasile Sturze mold<ovanul>. Porc. de la Naştere> 1708, mai 23, \$ C*AO <=în satul> Sîntii Andriaş".

f. 197^v : „Sfîrşitul Acatistului. **Porc.** <=dela Naştere> 1708, mart<ie> 24, oy CIAO <=4n satul> Manaştur".

f. 203^v : „Sfîrşitul canunului al tuturor sf<i>nţilor. IHCdA MHofrtiuHÎH <=a scris mulpăcătosul> Vasile Sturze mold<ovanul>. **Porc.** <=de la Naştere> 1708, mar<tie> 26,oy C*AO **filoHaniop**, KAH r\$â&A **TgMHWKapakKaro**; AA. a 3HdTH <= în satul Mănăştur, aproape de oraşul Timişoara; să se

*
£

ştie>. Atunce au început a muri de ciumă în Sîntii Andrias si într sate. Să să ştiîa".

|
|
i

Ms. 713 - 844 - XVIII (1708); 210 ff. 19,5 x 14,5 cm. Scrierea mită tiparul. Unele iniţiale şi indicaţiuni tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 1, 12', 141 ş.a. Numerotaţie originală a filelor.

V

i

>

7

|

• • 10. *Strastnic.*

Ms. 708. Sec. XVIII (început); 58 ff. [2-58]; 20 x 16 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispiciu colorat la ff. 1, 12, 141 ş.a. Iniţiale ornate la ff. : 3, 16, 22 ş.a. Legătura veche în piele se păstrează, legătura modernă.

Ms. 709. Sec. XVIII (început); 188 ff. [2-730^vJ ; 19,5 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 8^v, 41', 61' ş.a. Numerotaţie originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

11. *Cele şapte Taine.*

Ms. 709. Sec. XVIII (început); 188 ff. [2-730^vJ ; 19,5 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, iniţialele sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 8^v, 41', 61' ş.a. Numerotaţie originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

12. *Cele şapte taine.*

Ms. 3564, Sec. XVIII (început); 117 ff. 20 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Unele titluri şi iniţiale sînt scrise cu roşu. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

^ • ' ' -

Transilvania

Ioan Moshos, Livadă duhovnicească.

f. 121^v~^v : „Sfîrşitul cu ajutorml lui D<umne>zeu a cărţii lui Ioan Moscu care să numeşte Livada d<u>hovnicească (metaforicgşte). într-a chip să înţelege că, precum din livadea cea bine înflorită cu tot feiul florii, albinele multe făliuri de dulceţi strîng şi adună roadă dulce în stulea cea pemintească, aşadară şi cei ce vor citi această carte din vieţile sfinţilor, ca din nişte flori vor culege roadă d<u>hovnicească şi îndeletnică a petrece viaţa singuratecă, care săvîrşindu-o cu plăcere d<umne>zăîaseă în locul ce<le>i peminteşti, va dobîndi înpărăîia cea cerească.

Această carte s-au aflat în vivlioteca părinţilor celor vechi, sau scriitorilor bisericeşti, în tomul al doilea greceşte şi latineşte; şi fiindcă greceşte nu să afla cu numărul întreg, precum iaste latineşte şi văzîndu-rîvna sfin<ţiei salo pār<intelui> Ştefan Ioanovici ot Bolgarseg*), f

*) Scheii Braşovului.

preot la această sfântă biserecă ce iaste hramul sfînt<ului>, făcătorîului de minuni Mcolae, că pohtfişte a fi întriagă, nevoindu-să foarte mult şi preaosfinţitul episcopul de la Cernavoda, chiriu, chir Neofit întîmplîndu-să a fi la Braşov din întîmplarea vremilor, fiind <în> oaste turcii cu moscali<i> la acele ţări fiind acea oaste şapte ani, pîn<ă> iar s-au făcut pace; care acest preacuvios episcop au fost tălmăcitor la limba grecească de s-au scris [de s-au scris] de acest cuvios preot, fiind silitor[i] la limba latinească şi dum<nealui> chir dascăl Eadul Duma, de s-au putut desăvîrşit a să tălmăci pe limba rumînească. *

' Şi eu, citind la această carte şi văzînd lucru preacuvios, m-am îndemnat şi o am scris. 1777, ianuar 27. S. H. 1777, ian<uarie> 27 <a doua însemnare de an şi zi este scrisă cu caractere chirilice>.

ff. 128—129': „Sfîrşit şi lui D<umne>zeu, Celui slăvit în TrjYJoiţă, Tatălui şi Fiului şi Sfîntului D<u>h, slavă, cinste şi închinăciune, Amin, care mi-îau ajutat de am scris această carte cu vieţile sfîn<ţilor> pus<t>-nici, care s-au tălmăcit de pre limba grecească pre limba rumînească şi fiind osîrditor[i] pâr<intele> Ştefan Ioanovici ot Bolgarseg, de o au scris ca să aibă pomenire vîacinică.

Nu iaste lucru mai cuvios şi vriadnic de laudă, decît a iubi oarecine învăţătura şi a avia osîrdie la cele folositoare. Precum împăratul Eghipe-tului, Potolomei Filadelfia, fiind foarte cu mare osîrdie întru stăpînirea sa ca să lase vreo pomenire vriadnică de laudă, după sfîrşitul vieţii sale şi aşa avînd silinţă au strînsu o sumă mare de cărţi, ca la 10 de mii, cu de tot felini de învăţături; mai în urmă s-au sfătuit cu sfiatnicii săi, fiind toţ<i> filosofi, ce lucru ar face să fie mai vriadnic de laudă [şi aşa], sfiatnicii săi l-au sfătuit ca, de s-ar putea face, să să tălmăcească Bibliia de pă limba ovreiască pe limba elinească.

Şi pentru aceasta foarte s-au bucurat şi avînd multă silinţă s-au isprăvit (precum scrie la istoria împărăţiei sale) şi aceasta au rămas o pomenire vîacinică întru toate neamurile şi limbile.

Bine ar fi cînd s-ar sili toţ<i> care au dar de la D<umne>zeu ca să poată şi pe alţii a-i învăţa, mai vîrtos care au darul preoţiei<i>. Numai <că> să viade un lucru necuvios la neamul nostru; că foarte puţini sînt care au avut şi ar putea avga silinţă a învăţa pe alţii la cale folositoare şi vriadnice de' pomenire. Că întîi la acest oraş ce să numeşte Bolgarseg, ce iaste lîngă cetatea Braşovului la acest oraş iaste o biserecă ce iaste hramul Sfînt<ului> Nicolae, făcătoriul de minuni, care această biserecă s-au zidit la anul 1492 ; de la acea vreme pîn<ă> acum la anul 1777 nu să află ca să fie fost din preoţii care au fost la această sfîntă biserecă mai mulţi decît trei care ar fi avut osîrdie a tălmăci şi a scrie cărţi, care sînt la tribuinţa şi slujba biserecii, ca să poată înţelege norodul în linba lor cea rumînească.

Cîn<d> mai <i>nainte vreme au fost tot cărţi pe limba sîrbească, iar de vr<e>o cîţ<i>va a<n>i încoace s-au început a să da în stambă cărţi bisericeşti în limba rumînească, care acele cărţi s-au tipărit în Ţara Eumî-nească şi Ţara Moldavii, fiind osîrditori prinţipii acestor ţări şi arhi-păstorii biserecii de s-au dat în stambă pentru înţelegerea neamului ru-

mînescu, nu mai puţin folosii arată, neavînd osîrdie neamul nostru a îndemna la mai multe şi a să spori, precum să află la alte limbi, că osîrdie la învăţătură şi a dobîndi pomenire şi laudă.

Numele acestor trei preoţi ce au fost la această sfîntă biserecă : dintîi protopop Eadul Tîmpea, ce s-au pristăvit la anul 1742, 14; al doilea, părăntele> Theodor, fiul prot<o>pop<ului> Florea B, ce s-au pristăvit la anul 1742, ian<ua>rie 5; al treilea pâr<intele> Şte Ioanovici, care acum să află cu viaţa. Aceşti trei au fost, care după acea p 5^e. TM } M v a o r i n c i i l l i D<umne>zeu la această vrednicie să-i lumineze să-i întărească întru pravoslavnică credinţă şi a paşte turma cea cuvîntoare, precum iubeşte D<umne>zeu şi pre tot norodul pravoslavnic : lumineze cu D<u>hul Său cel sfînt şi a păzi toate poruncile Sale. Am

Anul 1777, ian<uarie> 30 <anul este scris şi cu cifre chirilice>. S. H.

Ms. 2481. Sec. XVIII (1777); 132 ff. 22 x 17,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele scrise cu roşu. Paginaţie originală cu cifre arabe. Legătură veche în piele.

ŞERBAN (Pr.).

Cîrjă arhierească,

f. 475 : „Sfîrşitu şi lui D<u>mn<e>zău mărire. Şarban iereysii".

Ms. 1271. Sec. XVIII (a 2-a jumătate); 475 ff. 32,5 x 22 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Desen la f. 19'. Frontispiciu în peniţă la f. 20. Paginaţie originală. Legătură veche în piele.

ŞERBAN (?) (Pr.).

Liturghier.

f. 89 : „Şi s-au scris întru a dăao <sic> domnie a mări<i> sale Io A xandru Moruz v<oe>vod, în anul de l<a> H<risto>s 1799, april 15 zil

Mai jos : „1799. Pop<a> Şe<rb>a<n>? prot<opop>, fiind întru noaosprăzecilea an scris al pr<o>topopiei mele, ce neschimbat am f prot<o>pop.Şe<rb>a<n> pro<to>p<op>".

Ms. 1384. Sec. XVIII (1799); 89 ff. 32,5 x 22 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi i caţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Numeroase miniaturi, frontispicii şi iniţiale orlate, copiate după ms. 1790. Legătură veche în piele.

ŞOIMESCU (LOGOFĂTUL IONIŢĂ).

Ţ.,a Romînea

!• *Miscelaneu: Vămile văzduhului. Istoria luării Ţarigradului, Istoria risipirii Ierusalimului ş.a.*

f. 70' : „Slavă lui Dumnezeu în Troiţă, Celui ce mi-au ajutat şi săvîrşit acestea pînă aici, cu ajutor şi cu daru<l> Său şi cu mila Eu păcătos robul lui Dumnezeu Nec<u>lae log<o>f<ă>t, ca să-mi pentru pom<e>nere. 1789, avg<us>t 24".

f. 71 : „Această sfință și dumnezeiască carte ce să coprinde întru sine-ş<i> vifaţ<a> precuciviosulu<i> părintelui nostru Vasilie cel Nou și învățătura a dooă de muncile maicii (?) focului și de vifaţ<a> de veci și de fericita vifața veacului ce va să fie și de plata sfinților, o am scris-o eu păcă-tos robul lui Dumnezeu, cel mai jos numit, cu ajutor și cu daru<l> și cu mila lui Dumnezeu, ca să-m<i> fie pe<n>tru pomenirea mea și a părin-ților miei, în veci. Și dum<nea>v<o>astră>, pragoslavriei <sic>, creștin<i>, cei ce vă veţ<i> întâmpla o <sic> o ceti și veţ<i> găsi nițeara <sic> cu-vinte sau slove, sau nițeara încurcături la scrisoare, să nu blestemat<i>, nici să ponosluiţ<i>, ci să îndreptat<î> și să ertaţ<i> ca și milostivu<l> Dumnezeu să vă erte pre voi. Nec<o>lae log<o>f<ă>t sin Ursachie. 1789, avg<us>t 24".

f. 144 v : „Aceasta este scoasă rum<î>nește dup<ă> elinică, care și eu am scris-o del<a> cel ce-au scos aceasta. Nic<o>l<ae> log<o>f<ă>t. 1789, septv<rie> 15".

Ms. 1817. Sec. XVIII (1789); 280 ff. [1—144]; 20 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Legătură veche în piele.

^ .

Țara Românească
Muscel

2. Constantin Cantacuzino, Istoria Țării Românești.

ff. 357 v-358 : „Până aici întru acestaș chip s-au scris de mine, cel mai jos iscălit, întru cea de Dumnezeu hărăzită a doa domnie a luminatului și preainălțatului nostru domnu al Țări<i> / Bumînești Io Mihail Oonstan-d<in> Suțul v<oe>v<o>d, în vremea cînd să afla dum<nea>lui Scarlat Drugănesc<u>, biv vel stol<ni>c, isprav<ni>c la Sud Mușce<l> și eu log<ofă>t la dum<nea>lui, la anu<l> de la nașterea Domnului nostru I<isu>s H<risto>s 1792, oct<om>v<rie> 4 iproci. Ion<i>țălog<o>f<ă>t Șoimesc<u>".

• Ms. 441. Sec. XVIII (1792); 360 ff. [1-358]; 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

Țara Românească

3. Miscelaneu : Slujba sf. Dimitrie de la Basarabov, Slujba sf. Stelian, documente ș.a.

f. 4 : „Slujba părintelui Dimitrie de la Basarabov, care să prăznuește în 27 de zile ale lui oct<om>v<rie>, care s-au alcătuit de preasfințișa sa părintele mireon chir Filaretu (afară din canoanile și din tropare de la falite <sic>), în zilele prealuminatului și preain[n]ălțatului și preabunului oblăduitor <și> domnu a toată Țara Eumînească, Io Alexandru Ioan Ipsilant voev<o>d, cu blagoslovenișa și cu toată cheltuiala a preasfințitului mitropolit al Ungrovlahii, chiriu chir Grigorie.

Și s-au și tipărit în sfință Mitropolie a Bucureștilor, la anul mîntuirii<i> în luna lui martie, fiind ostenitor la acest sfîntu lucru[l] Stanciul".

f. 26 : „La leat 1820 am fost și eu sîrguitor la scoaterea aceștii slujbe dup<ă> cea din tipar filadă. Ioan Șoimescu biv polc<ovnic> za siimen iar din botezu Necolae".

f. 44 : „Această slujbă s-au scos dup<ă> cea adevărată din filadă grecească> și rumîneasc<ă> ce să află la biserica de la Chițoran dîn sus de Bucov, unde este hramul sfîntului Steliianîi. 1820J apr Ioan polc<ovnicul> Șoimescu".

Copistul mai semnează la ff. : 108 v, 150, 177 v, 180 v și 183.

Ms. 1588. Sec. XIX (1820); 187 ff. [1-26, 28-81, 83-92, 94-114, 117-123, 149-235] x 17 cm. Scriere cursivă. Unele inițiale sînt scrise cu roșu.

Țara Românească

4. Miscelaneu: Slujbe religioase și documente de la începutul sec. XIX, pînă la 1825.

f. 43 v : „Această slujbă s-au scos dupe ce<a> adevărată din tipar ladă greceasc<ă> și rumîneasc<ă>, ce să află la biserica de la Chițoran unde este hramul Sfîntului Stelianti, de mine Necolae sin Ursache numele din botezu , iar pe numele politicesc sînt iscălitu Ioan polc<ovnic> Șoimesc<u>".

Copistul semnează și la f. 63.

Ms. 1820. Sec. XIX (început); 128 ff. [1-10, 12-22, 25-88, 90-128]; 22 X 18 cm. Scriere cursivă. Inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor în cifre arabe, reluată la f. 96.

ȘTEFAN (DASCĂLUL).

Transilvania

1. Praznicar.

f. 1 : „Anthologhionii, adecă floare cuvintelor. Această carte să che Prăznicariu, întru carile sîntii toate slujele peste totu anul.

Și am pusii toții în rîndu întîi Canonulii Troicinicului și Octoih apoi Sveatilnile cu Ev<an>g<he>leschiile, apoi Tropare, Troicinice p glasuri, care să cîntă în postulii cel mare, dimineăta, la al<e>luia și sluj-bele toate dinu Mineiu și din Triodii toate și din Penticostar, adecă ce căuta toate afla-vei, întru acesta chipii aşazătii și alcătuiții de m cel mai micii între dascăli, Ștefan dascăl moldavschi' <ilizi> Leato 7246, H<ri>s<to>va 1738, m<e>s<e>ța sept<emvrie> 10".

ff. 1' - 2 v : „Cuvîntu cătră cetitori. Pred<o>slovia.

O, iubitorîule de D<u>mnezeu și înțeleptite de Sf<i>nta Troiță, întru pravoslavie creșcuții, cetitoriule, știm că în multe sf<i>nte scrip-ne învață D<u>mnezeu să cercăm scripturile, ca să ne înțeleptăm. Pe aceasta zice singur D<o>mnulii H<risto>s la sf<i>nta Ev<an>g<he> unde zice : Cercați scripturile și le ispitiți, că cu dînsăle veți afla vi[i]

vgcinică. Și iarăși: Fîntîna încuiată și izvorulii nearătatft de amîndoa
părțile iaste lipsă celor ce o dorescu pre ia și însetează după dînsa.

Așa iaste, o iubitulii meu cetitoriu și la neamulii nostru, aceștii
romînescu; că ar vrea creștinulu deacă să adună în sobor, adecă în sf<i>nta
besSrică, să-ș<i> îndulcească sufletului său din cuvintele vieții și să ia ceva
învățătură ca se folosească și pre altulii. Iară elii aude flroroeestvnindii
în[n]tr-alte limbi și grăind sirbgște. Omulii, necum să învețe ceva, să se
folosească, ce să duce triștii și nu poate să dobîndească ce dorește sufletul
lui. Pentru aceasta grăiaște marele Pavel Apostol: Mai bine așii voi
cinci cuvinte pe limba mea, ca și pre altulii să-l învății și să-l folosescii^
decîtii cinci mii de cuvinte în limbă streină.

Pentru aceasta, o iubitulii meu cetitor, am scris această carte ce să
cheamă Prăznicariu, întru carele sîntu toate slujbele anului încheiații,
pe limbă romînească, încă foarte deschis și luminat în limbă romînească,
cu multă trudă și cu multă osîrdie. Că prin bogatelocturi am umblații
stringînd izvoadele de prin țări și am scris ; că nu este numai depre o carte
ce-sii de pre 4 cărți: din Octoih, din Mineîu, din Triod, din Penticostarii
și am strînsii din toate ; precum stringe albina mere de prinii toate florile,
ca să fie de treaba oamenilor în lume, așa eu am strînsii mere din toate
florile; adecă am scris de prin multe izvoade, trudind și ostenind, cum
D<u>mnezeu știe, ca să se îndulcească sufletele creștinilor den cuvintele
vieții și totu în limba noastră ceasta romînească, foarte luminații alcătuită
și așăzată.

Deci, o iubiții miei cetitori, or<i> unde veți găsi greșală or[r]i în slove
ord> în cuvinte, mă rog să îndreptați cu d<u>hulii blîndețelor, nepuindu-mi
în ponosii; că precum s-au zis mai susu, că din multe cărți s-au scris și
foarte grăbindu-m% n-am pututii scrie bine, să facii slova bună. Pentru
aceasta ertați, iară nu blestemați. Ca <să> fie D<o>mnulii H<risto>s cu
voi cu toți, fraților. Aminii.

Al dumilorvoastre mai mic și plecații , Ștefan dascăl moldovschi.
Și s-au scris carte<a> aceasta, ce să cheamă Prăznicariu, în Țara
Ardealului si prin bogate lociiri. 7246,1738 <sic>, m<e>s<e>ta sept<emvrie>
10 dni".

f. 81' : „Săvîrșitulii și plinitulii Ohtoihului, cu D<u>mnezeulii sf<î>n-
tulii.

Anii 1736, iară di la zidirea lumii le<a>t 7245 <sic>. Scris-am eu Ștefan
dascăl muldoveanul".

în criptogramă : „Cîndii am foștii la Vințu<l> (?) di Joșii, scris-am eu
Ștefan din Moldova".

f. 286' : „Ștefan. Sfîrșitulul slujbei Paștiloru".

f. 426 : „Această carte, ce să cheamă Prăznicar peste tot anulii și din
Triod și Penticostar, totu pe romînie, am scris eu Ștefan dascăl din Dragu-
mirești".

Ms. 138. Sec. XVIII (1736-1738); 584 ff. 20,5 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile și
inițialele sînt scrise cu roșu. Chenar în peniță la f. 1. Frontispicii colorate la ff. :
45', 105, 138' ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătura veche în piele se păs-
trează sub legătura modernă.

Transilvania
Turda

2. Octoih și Antologhion.

f. 60 : „Ștefanu dascăl am scrisu aicea".

f. 110' : „Scris-am eu[u] Ștefanu dascăl. Ștefan".

f. 227° : „Scris-am eu, Ștefanu dascăl mare, moldoveanii. 1742, 7250
m<e>s<e>ta april 2 zile".

f. 251' : „Scris-am eu, Ștefan dascăl moldoveanii din Dragumireș
cînd am fost în Țara Ardealului, în ținutul Turdii. 1742, 7250, luna I
martia 8 zile".

f. 264 : „Ștefan dascăl mare. 1742".

f. 290 : „Scris-amii eu Ștefanii dascăl, cînd am fost în Ard<e>al,
Țara Uhgureas<eă>, dinu Muldova. Vleat 7251, 1742 <sic>".

Ms. 4851. Sec. XVIII (1742); 329 ff. 32 x 20,5 cm. Scrierea imită tiparul. Inițialele și un
indicațiuni tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 5,12', 16' ș.
Inițiale ornate la ff. : 44, 45, 46 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătura
veche în piele, restaurată.

Transilvania
Brașov

3. Triod — Penticostar.

f. 96' : „Scris-am eu Ștefanii dascălii moldovanu".

f. 102' : „Scris-am eu Ștefan dascăl moldoveanul, fiind în Brașov
Vleatii 7251, 1742 <sic>. Mai miculu și plecatulii Ștefan dascăl, purure
ostenitoriul cătră scrisoare".

Ms. 4852. Sec. XVIII (1742); 204 ff. [1-203']; 32 x 20,5 cm. Scrierea imită tiparul. Num
roase inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 25, 39 ș.a. Num
rotația originală a filelor o continuă pe cea a manuscrisului 4851, copiat tot
dascălul Ștefan. Legătură veche în piele, restaurată la cotor.

ȘTEFAN (DASCĂLUL).

Țara Romîneas
București

Miscelaneu: Fragment din Alexandria ș.a.

f. 128' : „Această carte chemată <Alixândrie este> a lui ierei Ștefa
ot Colția. 1780.

ff. 128'—129 : „Cî<n>d [am] eram eu Ștefan da<s>cal la București, l
M<ănăstirea> Colți<i>, 1780, de învățam carte de pomană la Ioan da<s>
cal".

Ms. 575. Sec. XVIII (1780); 199 ff. [aproximativ 120-132]; 20 x 16 cm. Scriere cursiv

ȘTEFAN (DIACONUL). Moldova

*Miscelaneu filosofic: fragmente din opera
stoicului Epictet ș.a.*

f. 120^v : „Si am scris eu smeritul si mai micul între diacon<i> Ștefan.
Și umbla velet' 1785".

Ms. 27. Sec. XVIII (1785); 121 ff. [*l—120*]; 23 x 16 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 14.

ȘTEFAN (DIACUL). Transilvania
Bociu-Chuj

Liturghier.

f. 38 : „Ștefan diacii <în criptogramă>, WT «AO <=dinsatul>Vima'

f. 71: „Ștefan diac" <cu caractere latine>.

f. 93 : „Slavă și laudî lui D<umne>zău, Unuia întru sv<î>nta Tro<i>ți
îi dăm, Carele bine au voit după început de văzuîu și sfîrșitul cărții aceștiia
ce să zice Lit<u>rgliie.

Iară pre tine, pravoslavnice cetitoriuile, cu umilinți te rog ca, de vei
afla nescare greșituri în lucrul acesta alu meu să nu blastămi, ce cu blîn-
dețe îndereptiază și plinîaște; pentrucă și eu sintii om păcătos, aseminîa
cu neputinți ținut de slaba fire, caria nu lasî pre nice un om a rămînîa
fără greșalî. Ce iară te rog iartî [iartî], pravoslavnice cetitoriuile, ca și tu să
dobîndești ertăciune de la D<o>mnulu nostru I<isu>s H<risto>s, al Căruia
darii și milî și eu mă rog Lui să fie cu tine pururia.

fl&CiA anpHA ti AHKI, KT*, A[^]TT* x 3CAI WT *chSAANît* MHpS, a WT P@H<A*CTKO
XKO x a\|rs <=luna aprilie 15 zile, în anul 7211 de la facerea lumii, iar de
la nașterea lui Hristos 1706>. Scris-am eu Ștefanii di[i]ac de loc din
Vima.

Scris-am în sat în Boci. *XsaAa K-K K-kKH* <=laudă lui Dumnezeu în veci>.
Aminti".

Ms. 1352. Sec. XVIII (1706); 94 ff. 19 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile inițialele și
indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 2. Inițiale
ornate la ff.: 11^v, 51^v, 55^v ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătura veche
în piele se păstrează sub legătura modernă.

ȘTEFAN (DIACUL). Țara Romînească (?)

Miscelaneu: Spiță de neam și Rînduiala tîmosaniei.

f. 52 : „Și am scris eu Ștefan di[i]ac ot Cișme la anii 1787".

Ms. 2656. Sec. XVIII (1787); 54 ff. 22,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indi-
cațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu.

ȘTEFAN (IEROMONAHUL). Țara Romînească
Mân. Bistrița

1. *Cazanii.*

ff.1-10 : „Această carte ce întru dînsa sînt scrise Cazaniiile dumin-
cilor a tot anul, datu-o-am de pomeană sf<î>nteii Mănăstiri Coziei e
Ștefan <i>er<o>monah, ca să fie de cetanie în sf<î>nta Mănăstire, în zile
mitrop<o>litului chir Theodosie. M<e>s<e>ța iul<ie> 30 dn<i>. L<ea>
7196 <1688>.

Iar cine s-ar ispiti a o dezlipi den sf<î>nta Mănăstire, acela săfie de
lipit de fața lui D<u>mn<e>zeu și la înfricoșatul județ să-i fie Mai
Sf<i>nții sale pîrîș. Amin".

f. 338^v : „Ștefan eclis<iarh> ot Mitrop<olie>".

f. 170^v: „Ștefan <i>er<o>monah, eclis<iarh> ot Mitrop<olie>

f. 473^v : „A sf<i>nteii Mănăstiri Cozii, dată pentru pomeana de cuvios
întru ieromonah<i> chir Ștefan <e>clisiarhul ot Mitropolie. M<e>s<e>
iuli<e> 30 dnî.L<ea>t 7196 <1688>".

f. 3. liminară", de altă mină : „Acea<s>tă Cazanie esti a Cozii <. . .
scrise de Ștefan <i>er<o>monah ot Cozia, ig<umen> ot Bistriți. I am iscă
eu ig<umenul> ot Cozia. Mihail ig<umen> ot Cozia.L<ea>t 7232 <1724>

Ms. 2672. Sec. XVII (1688); 473 ff. 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele s
scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Țara Romînească
Mân. Bistrița

2. *Fragmente dintr-o Psaltire slavo-romînă.*

f. 6^v : „Scrisu-s-au aceast<ă> sf<î>ntă carte de mine mult păcătos
Ștefan, <i>er<omonah>, fiind eg<u>m<en> la Bistr<i>t<a>. L<ea>t 720
<1697>".

f. 163^v : „Mărire lui Dumn<e>zeu, Unuia în Troiț<ă>, carel<e> e
sfîrșitul a tot lucrul ce s<e> începe spre folosul omenescii.
KOMU; CK **BroM.** HMHHV <=sfîrșit cu Dumnezeu. Amin>.

Ms. 2644. Sec. XVII (1697); 481 ff. [*aproximativ 5-177, 392-409> 430-46f, 476-47*]
22 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlul și inițialele sînt scrise cu roșu. Legătura
veche în piele.

Țara Romînească

3. *Cazanii.*

f. 208^v: „Ștefan <i>er<o>monah".

Coperta a II-a interioară : „Această carte iaste a lui Ștefan ier<o>m<o-nahul>, ig<u>m<en> ot Bistriți <sic> 7220 <1712>”.

Ms. 4648. Sec. XVII (sfârșit); 208 ff. [118-208]; 30,5 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Numerotația originală a filelor continuă numerotația cărții *Cheia înfelesului*, tipărită la București în 1678 și care precede manuscrisul. Legătură veche în piele.

ȘTEFAN (LOGOFĂTUL).

Țara Românească
București

Cronici moldovenești și muntenesti.

ff. 6—7 : „Acest leatopiseș iast<e> scris cu osteneala mea, în zilele M Mcolae vod<ă> Caragea, la l<ea>t 1782. Șt<efa>n log<ofă>t”.

f. 191^v: „Scris de Ștefan log<ofă>t ot Creț<u>lescul. Mart<ie> 1,1785. Șt<efa>n log<ofă>tu<l>”.

Ms. 340. Sec. XVIII (1782); 212 ff. [2—191]; 30 X 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 6. Paginație originală. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

ȘTEFAN (PAHARNICUL).

Moldova

învățăture creștinești.

f. 84^v : „Aceas[s]tă carte, ce iaste întrn ia frumoasă învățăture crești-nești, am scris<-o> eu, Ștefan păh<arnicul>”.

Ms. 134. Sec. XVIII (mijloc); 85 ff. [2~84]^v 20,5 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 2^v, 3^v și 5. Legătură veche în piele.

ȘTEFAN (Pr.).

Transilvania

Fragment de Ceaslov.

f. 12 : „Scris-<a>mil e<u> pop<a> Ștefan ot Molosigți>*) lăcuitaru în Leta cea Mare*), lui popa Gheorghie din Pociaiu*) în zilei<c> lui Bacoți Fr&atu, cîndii să făcusa toată Curuță**). Pow. **Xa** <---de la nașterea lui Hristos> 1706”.

Ms. 2301. Sec. XVIII (1706); 42 ff. 19 x 14,5 cm." Scrierea imită tiparul. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 11 . Inițiale ornate la ff. : 4, 5, 6 ș.a.

*) Localități așezate între Huedin și Oradea.

*) Aluzie la victoriile lui Francisc Rákoczi asupra Habsburgilor.

ȘTEFAN (Pr.).

Transilvania

Liturghier.

f. 66 : „IlHcan MHorrpimiiiH iēp*H C T ^ M W<T> C-hNEomar, EAH3k AW flafiMisia?. Arra *Te*_{AM} Nauuro **Ic. Xc.** H CRHCH MHpa , a\TM, *AICCU,A* <sic> MapTÎ« *A* < = A scris multpăcătosul preot Ștefan din Sînboșag*), lîngă loca-tatea (?) Popmezău*). Anul de la Domnul nostru Iisus Hristos si izl-virea lumii 1730, luna martie 4>.”

f. 110^v : „Eu popa Ștefan dinii Sîmboșagti”.

f. 111 : „Scris-am în anul de la zidire<a> lumii 7238, indic<tion> •cru[n]gu<l> so<a>relui 11, a<l> lunii 18, temelie lunii 21, de la într-parea lui H<risto>s 1730”.

f. 129 : „Aceasta Pashalie o amu scos du pre Pashalie rusască, c-o au tipărit de la H<risto>s 1615, care-i acum de 115 a<n>i de atune și aceasta umblă pe le<a>t de slove și nu s<ă> soverșește.

Slavă și cinstă și închin<ă>ciune dămii lui Dumnezeu deplin, Car-ne-<a>u agiutatii din <în>ceputii de amu agiunsii și soverșit în pac

Ms. 4133. Sec. XVIII (1730); 149 ff. 20 x 15,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff.: 29^v, 67, ș.a. Inițiale ornate la ff. : 6, 7^v, 9 ș.a.

ȘTEFAN (Pr.).

Țara Romînea

Pomelnicul Schitului Comanca.

f.9^v : „**Ис.**.. <= a scris> p<o>p<a> Șt<e>f<a>n. Fev<ruarie>4 dn<7256 <1748>”.

Ms. 2213. Sec. XVIII (1748); 46 ff. [aproximativ 2—9, 13, 18, 19, 21-24, 26 - 29]; 18 x 14 cm. Scriere cursivă și cu majuscule. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 2, 13 și 27.

TĂUTU (IONIȚĂ).

Moldo

Istoria lui Erotocrit.

f. 128 : „Această carte s-au scris de mini în zilele preluminatu domnul nostru Io Alexandru Ioan Mavrocordat v<oe>vod, la vele<a>tu-îfastiri<i> 1785, avg<us>t 15 ; iară comandir[i] Bucovini<i>, Intânber-gheniral maior.

Această carte s-au scris de Ioniță Tăutul”.

Ms. 158. Sec. XVIII (1785); 128 ff. 23 x 18,5 cm. Scriere cursivă.

*) Localități în regiunea Oradea.

TEODOR (DIACUL).

Transilvani»
Saca-Oradea

Miscelaneu: Pascalie si Cazanii.

f. 66': „Sfîrșitu și lui D<u>m<ne>zeu mărire.
Scris-am eu diaeii Thiodor den Saca. Avgustu 2, ani 1735".
f. 96 : „De spre tipar amu scrisu".

Ms. 701. Sec. XVIII (1735); 150 ff. [53-66, 81-150]; 15 x 9,5 cm. Scrierea imită tiparul.
Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor, înce-
pînd cu f. 82.

TEODOR (Pr.)

Transilvania
Daneș-Sighișoara

Ilie Miniat, Piatra smintelii.

Cf. Ms. 2499. f. I-a liminară : „Această carte ce să chiamă Piatra sminte-
l i i , o am prepus cu de a doa scrisoare, eu, cel mai jos numit, din
scrisorile cinstului dascăl Eadu Duma, cîntărețul de la Brașoș <sic> în
Schei în anul 1781 ap<rile> și am dat de o au legații un sas în Sighi-
șoara, în preț 3 duci. Și am și însemnat aici, ca fieste cine ce va ceti
aici să știe a'cui au fost și iaste cartea aceasta.

Dară cine o ar înstreina în chip de furtișag de la mine,sau din
ogrăzile mele, acela alt blăstăm să nu aibă fără să nu-l rabde D<o>m-
nul D<u>mnezeu, în toată viața lui, nici să vază moartea pîn<ă> nu va
umbla tot pedestru pe la toate locurile acelea pe unde s-au făcut să-
boarele acele scrise în lăuntru cărți< > aceștia; apoi să fie ertat și de
mine și <de> D<u>mnezeu. Amm.

Smeritul preot Theodor. Dâneș. Namesnic neuni<ți>lor. 1784, mai
3 zil<e>".

Sec. XVIII (1781).

TEODORACHE (SIN GHEORGHE LUCA).

Țara Romînească
București

Pilde filosofești.

t 76': „Ostenitorîu scrisorii <este> Theodorache sin Gheorghie Luca,
logofătul> ot mah<alaua> lui Lucaciû, hramul sfîntului Mcolae. 1784,,
ghen<a>r<ie> 18".

f. 94'~', de altă mînă : „Să să știe că astă carte cu sfinte și dum-
nezeești minuni și învățături s-au scris de mîna lui Theodorache sin Gheor-
ghe dinu mah<a>laoa Lucaci<u>lui, din zililerăp<osa>t<u>lui întru feri-
cire, mării sale Mcolae Ioan Garagea v<oe>vod, la leat 1784, ghen<a>r<ie>
18 și s-au legat cu cheltuiala Lucăi, log<ofe>ț<el> de div<a>n, în zilile

mării sale Mc<o>lai Petru Mavrogheni v<oe>vod, la leat 1787 <. • >" Semnează: „Luca log<ofe>ț<el> de div

Ms. 1125. Sec. XVIII (1784); 96 ff. [4'-76\ 79-93'] ; 18,5 x 13 cm. Scriere cursivă. T
și unele inițiale sînt scrise cu roșu. La f. 4^v este desenată stema Țării Rom
iar la f. 76' o femeie, cu balanța în mînă, simbolizează dreptatea. Front
în peniță la f. 5. Legătură veche în piele.

TEODORACHE (LOGOFĂTUL).

Mold

Calendarul tipărit de Mihail StrilbițH la Iași,
în anul 1785.

f. 99 : „Scris după tiparîu, întocmai cum să vede, de Theodo
log<ofă>t".

Ms. 2640. Sec. XVIII (sfîrșit); 99 ff. 22,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițiale
scrise cu roșu. Sînt copiate, în cerneală și gravurile reproduse de Mihail Stril
Legătură veche în piele.

TEODORACHE (LOGOFĂTUL DE DIVAN).

Țara Romî

Vieți de sfinți.

f. 116 : „Să ertați unde veți găsi greșală, fiindcă afară din ce
am greșit eu, cum am văzut pe altă carte, care mi s-au dat de către p
torul, asemenea am scris și eu.

Al cititorilor prea plecat, Theodorache log<ofăt> za divan".

f. 103. Sub stema Țării Eomînești găsim anul copierii: „17

Ms. 119. Sec. XVIII (1792); 117 ff. 30 x 20 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele
scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 15, 30 ș.a. Inițiale ornate
1, 15, 30 ș. a. Legătură veche în piele.

TEOFAN (MONAHUL).

.....

Calist și Ignatie Xanthopol, îndreptar pentru călugări.

f. 155': „Vrednic de milă călugăr cu numele Theofan scară asa
d<u>mnezeștilor da[ra]ruri, pre care cercarea au făcut-o cunos
purtătorilorii de D<u>mnez<e>u".

Ms. 703. Sec. XVIII (sfîrșit); 157 ff. [1-155']; 20 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile,
inițiale și însemnările marginale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la
Numerotație originală a filelor. Legătura veche în piele se păstrează sub leg
modernă.

TEOFAN (MONAHUL).

Moldova
Măn. Secul

1. *Exaimeron.*

f. 1 : „Exaimeronii, adecă tîlcîi la cele șase zile ale Facerii și deosă-bitti cuvîntii pentru facerea raiului, alți celui întru sfinți părintelui nostru Vasilie cel Mare, arhiepiscopulii Chesariei Cappadochiei, acum întîîu scoasă de pre limba ellinească pre limba rumînească, de cuvioșii sa ieromonahul și di dascălul chir Ilarion în sfîntă Mănăstire Neamțul, care prinți blagosloveniîa preacuvioșieisalechirii Paisie, starețul [a] aceștii sfinte Mănăstiri, s-au prescis iubitorîului de D<u>mnezeu și celui întru tot plin de multa rîvnă și dorire a aceștii sfinte cărți, dumisale marelui clucerii Dimitrachi Vîrnav și cinstitului și a tot sf<întul> sobor și al nostru prea iubiții duhovniceseu fiiu și mulții făcătorîu de bine, cu toată a dumisale cheltuială, în zilele pre[lu]iuminatului și preaîn[n]ălțatului domnului nostru Co<n>stantinii Dimitrie Moruz voevodii, întru al cincilea anii a<l> domniei mării sale, în sfîntă Mănăstire Sacul, de cel mai nevrednic între ascultătorii aceștii sfinte lavre și între monași celii mai păcătoșii și mult smeritul, Theofanîi monahul Eșanul.

în anii de la Adam 7290, iară de la nașterea lui H<risto>s 1782, maîu 16".

Ms. 3094. Sec. XVIII (1782); 281 ff. 22,5 x 17,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, extrasele din Biblie, unele inițiale și trimiteri marginale sînt scrise cu roșu. La f. 2^v este reprezentat, într-un desen, sf. Vasile cel Mare. Frontispiciu în peniță la f. 3. Numerotație originală a filelor.

Moldova

2. *Fragmente din scrierile sfinților Calist
și Ignatie Xanthopol.*

f. 154: „1796, decv<rie> 3. Theofan mult păcătosul și nevrednicul monah".

Ms. 2799. Sec. XVIII (1796); 167 ff. [38—154]; 24 x 17 cm. Scriere cursivă. Inițialele sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

Moldova
Măn. Secul

3. *Ilie Miniati, Piatra smintelii.*

f. 1 : „Piiatra smintelii, adecă arătare a începutului și a pricinii despărțirii [ajceloru doao biserici, a răsăritului și a apusului, cu cîte cinci deosebiri neîntocmite, alcătuită, adecă și izvodită de Ilie Miniatii, celii *ce au fostii oarecîndu preaiubitorîu de D<u>mnezeu episcopii al Chernenichiei și al Calavritenilor celor din Peloponis alu Ohefaliniei, care acumii întîîu s-au tălmăciții rumînește, întru anii de la H<risto>s 1792.

Și s-au prescisii de a doa oară de pre izvodii, de multu păc monah Theofanîi Oăzutulii, în sf<î>nta Mănăstire Seculii"

Ms. 1608. Sec. XVIII (sfîrșit); 102 ff. 23,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor.

TEOFIL (MONAHUL).

Țara Ro

1. *Ilie Miniati, Piatra smintelii.*

f. 197^v : „Sfîrșitul cărții a Pietrii smintelii si lui Dumnezeu mită.

* i

S-au tălmăcit și s-au prescisii întru anulii 1792". Mai ios, c tere gotice : „Teofil monach Schreiber".

Ms. 1941. Sec. XVIII (1792) ; 211 ff. [27* - 197*]; 23 x 16 cm. Scriere cursivă.

Țara Ro

\ 2. *Miscelaneu teologic: Acatistul Maicii Domnului, Cuvinte ale sfinților Marco Pustnicul și Efrem Șirul, fragmente din Pateric ș.a.*

f. 175, cu caractere gotice : „Teofil monahul".
f. 31 : „1793, iulie 12".

Ms. 2036. Sec. XVIII (1793); 199 ff. [9-173, 175-191-J; 17 x 11,5 cm. Scriere Frontispicii în peniță la ff. : 9 și 44^v.

Țara Ro

3. *învățăturile sf: Petru Damaschinul.*

f. 178J: „Slavă lui D<u>mnezeu că, ajutîndu-mi după înc a<m> și savîrși<t>. 1795, dechemvrie 20".

Ms. 1935. Sec. XVIII (1795); 178 ff. 23 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile si inițiale scrise cu roșu. Legătură veche în piele.

Țara Ro

1. *Cuvinte ale sfinților Simeon Noul Teolog, Marco Pustnicul, Ioan Gură de Aur., Theodor episcopul Edessei, Nil de la Sorsca ș.a.*

f. 350^v: „Theofil "sypa^oc £86" <=am scris aci).

f. 374J, cu caractere gotice : „Teofil pechetosul".

f. 424^v, cu caractere gotice : „Teofil pechetosul am scris".

Ms. 1990. Sec. XVIII (sfîrșit) ; 498 ff. [1-198*, 209-254, 256-424, 427-457] ; 23,5 cm. Scriere cursivă. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 221^v, 300 ș.a. Inițialele la ff. : 71, 106, 137 ș.a. Legătură veche în piele.

G. ŞTREMPEL		COPIŞTI DE MANUSCRISE ROMÎNEŞTI	
Țara Romînească		Țara Romînească	
5. <i>Cuvinte ale sf. Mareo Pustniciți.</i>		12. <i>Viața cuvioasei Singlitichia.</i>	
f. 355 ^v : „Teofil”.		Ms. 1976. Sec. XVIII (sfîrșit); 153 ff. [1-72]; 22 x 16 cm. Scriere cursivă.	
Ms. 1956. Sec. XVIII (sfîrșit); 490 [129-355*]; 23 X 16,5 cm. Scriere cursivă, Frontispiciu în peniță la f. 129. Inițiale ornate la ff. : 129 și 294 ^v . Legătură veche în piele.		Țara Romînească	
Țara Romînească		13. <i>Cuvinte ale sf. Nil de la Sorsca.</i>	
6. <i>Vieți de sfinți.</i>		Ms. 1982. Sec. XVIII (sfîrșit); 153 ff. [1-134, 138-152*]; 23,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Frontispicii în peniță la ff. : 1, 19, 23 ^v ș.a. Inițiale ornate la ff. : 19, 20 și 294 ^v . Desene în peniță la ff. : 52, 59 ^v , 101 ș.a.	
f. 88 ^v , de altă mină, în criptogramă : „Theofil ierodiiakon”.		Țara Romînească	
Ms. 1997. Sec. XVIII (sfîrșit); 203 ff. [39-88*]; 23 X 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Inițială ornată la f. 39.		11. <i>Capete ale sf. Ioan al Garpathiilor către călugării din India,</i>	
Țara Romînească		f. 11 ^v : „Iară sfințilori voastre, cinstiți cetitorilorii, ca să vă facă cetei aciea, vă rugați și pentru mine păcătosul neponosluindu-mă în criptogramă monahul”.	
7. <i>Cuvinte ale sfinților Petru Damaschinul și Filothei Monahul.</i>		Ms. 1989. Sec. XVIII (a doua jumătate); 61 ff. [1-44*]; 23 x 17 cm. Scriere cursivă. Frontispiciu în peniță la f. 1 și vinieta la f. 44 ^v .	
Ms. 1889. Sec. XVIII (sfîrșit); 385 ff. [203-273, 371-385]; 33,5 x 22,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.		Țara Romînească	
Țara Romînească		15. <i>Capete ale sfinților Nichita Stithat și Ioan al Garpathiilor.</i>	
8. <i>Cuvinte ale sf. Isaac Șirul.</i>		Ms. 1991. Sec. XVIII (sfîrșit); 350 ff. [2-217, 219-222*, 224-243] ; 22,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Frontispicii în peniță la ff. : 2 și 120. Inițiale ornate la f. : 2, 120 și 294 ^v . Legătură veche în piele.	
Ms. 1927. Sec. XVIII (sfîrșit); 650 ff. [1-38*]; 25 X 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat și inițială ornată la f. 1. Legătură veche în piele.		Țara Romînească	
Țara Romînească		16. <i>Cuvinte ale sfinților Isihie Preotul și Nil Sinaitul.</i>	
9. <i>Rînduiala călugăririi.</i>		Ms. 1993. Sec. XVIII (sfîrșit); 239 ff. [1-8*, 22-25 ^v , 27-29 ^v , 32*-33*, 63-64*, 96-120, 154*-194, 196*-206*]; 23,5 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță și inițiale ornate, executate de altă mină, la ff. : 1 și 63. Legătură veche în piele.	
Ms. 1930. Sec. XVIII (sfîrșit); 123 ff. [1-51*]; 23 X 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 1 și 18.		Țara Romînească	
Țara Romînească		17. <i>Miscelaneu teologic: Minee pe lunile iunie și iulie, Cuvinte ale sfinților părinți ș.a.</i>	
10. <i>Crinii țarinii.</i>		Ms. 1995. Sec. XVIII (sfîrșit); 274 ff. [1-103*, 105-274]; 23 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate și viniete la ff. : 1, 103*, 105, 130 ș.a. Legătură veche în piele.	
Ms. 1934. Sec. XVIII (sfîrșit); 182 ff. [f-179]; 23,5 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlul și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță și inițiale ornate, executate de altă mină, la ff. : 1 ^v și 32. Legătură veche în piele.		Țara Romînească	
Țara Romînească			
11. <i>Capete ale sfinților Calist și Ignatie Xanthopol, Grigore Sinaitul, Petru Damaschinul ș.a.</i>			
Ms. 1957. Sec. XVIII (sfîrșit); 506 ff. [aproximativ 1-133*, 307*-421 ^v]; 23 x 17 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la ff. i 1 și 307 ^v . Inițiale ornate la ff. : 307 ^v , 314 ^v , 386 ^v ș.a. Legătură veche în piele.			

Țara Românească

18. *Tîlcuiri ale lui NicMfor Theotochis din scrierile sf. Isaac Şirul.*

Ms. **1998**. Sec. XVIII (sfîrşit); 42 ff. 23 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu.

Țara Românească

19. *Miscelaneu teologic: Slujbe religioase şi Tipic.*

Ms. **2007**. Sec. XVIII (sfîrşit); 56 ff. 22 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispicii în peniţă la ff. : 5, 10^v, 14 ş.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească

20. *Miscelaneu: Vieţi de sfinţi. Cronologie ş.a.*

Ms. **2013**. Sec. XVIII (sfîrşit); 111 ff. [28^r -110]; 22,5x16 cm. Scriere cursivă. Unele titluri şi iniţiale sînt scrise cu roşu. Legătură veche în piele.

g

*

Țara Românească

21. *Hotărîri în scurt ale sf. Vasile cel Mare.*

Ms. **2015**. Sec. XVIII (sfîrşit); 385 ff. [119-134]; 21,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi trimerile marginale sînt scrise cu roşu. Frontispiciu în peniţă la f. 121. Iniţiale ornate la ff. : 121 şi 122^v. Legătură veche în piele.

Țara Românească

22. *Miscelaneu eshatologic.*

Ms. **2018**. Sec. XVIII (sfîrşit); 120 ff. [87-118]; 21,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Legătură veche în piele.

Țara Românească

23. *Capete pustniceşti ale sfîntului Diadoh, episcopul Fotichiei.*

f. 127 : „Teofil monahul” <în criptogramă>.

Ms. **2029**. Sec. XVIII (sfîrşit); 127 ff. [106-127]; 18,5 x 13,5 cm. Scriere cursivă. Titlul şi unele iniţiale sînt scrise cu roşu. Legătură veche în piele.

Țara Românească

24. *Theofilact arhiepiscopul Bulgariei, fragment din Tileul Evangheliilor.*

Ms. **2041**. Sec. XVIII (sfîrşit); 456 ff. [174-207, 260-269^v, 271-283]; 38 x 24 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi trimerile marginale sînt scrise cu roşu. Legătura veche în piele.

Țara Românească

25. *Tîlcuirea sf. Vasile cel Mare la cartea Facerii.*

Ms. **2047**. Sec. XVIII (sfîrşit); 106 ff. [71^r-74^r]; 32 x 23 cm. Scriere cursivă.

Țara Românească

26. *Cuvinte ale sf. Simeon Noul Teolog.*

Ms. **2052**. Sec. XIX (început); 866 ff. [155-258^r]; 34 x 23,5 cm. Scriere cursivă. Ornate la ff. : 155, 169, 179^v ş.a. Legătură veche în piele.

Țara Românească

27. *Vieţi de sfinţi.*

Ms. **2055**. Sec. XIX (început); 125 ff. [58-73]; 32,5 x 22,5 cm. Scriere cursivă. Iniţiale ornate la ff. : 58, 61, 63^v ş.a.

TEOFIL (Pr.)

Țara Românească
Rucăr1. *Parimiar.*

Coperta I-a interioară, de altă mîină: „Această sf<i>ntă carte a fost făcut de părintele popa T<e>ofil”.

Mai jos : „Ca s<ă se> ştie că ia[a]stă sfîntă carte au fostu a pări. Theofil, star<e> ot Eucăr. Şi a rămas pă sama feciorilor: Ion, Dumitru, Ana<s>tase i Gheogrie <sic>, cui o va da Dumnezeu.”

f. 6: „Scri-am eu Theofil, păc<ă>tos A*3A« <= pîftă aici> acu<i> mîină o va trimite Dumnezău dup<ă> moartea mea, să pîftăscă : Theofil, Aldea, Stanca, ere<i> Stanciul, Eadaced <sic> că a mea ostenintă.

L<ea>t 72i0" <1702>.

f. 43 : „Az Theohil log<ofătul>”.

f. 265^v : „Ca s<ă se> şti<e> că aceast<ă> carte ce s<ă> chia izvod de Pari[i]mii, iaste a lui Theohil, cu toată truda lui şi cheltu<e> ca s<ă> fie de în[n]văţ<ă>tur<ă> lui şi cui va da Dumnezeu.

Iar de s-ar pierde şi o <a>r lo<a>-o cineva şi nu o <a>r colaci vă dn<i> Ioan Co<n>standin voivod i m. polit Hă\<= nostru> Theodosie. cîhs nHcX <== aceasta am scris ot Eucăr, la Chiîae. L<ea>t 7208" <1700>.

Ms. **3052**. Sec. XVII (1700); 265 ff. [aproximativ 1-263^v, 265^r]; 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele şi indicaţiunile tipiconale sînt scrise cu roşu. Frontispiciu în peniţă la f. 7. Legătură veche în piele.

Țara Românească
Rucăr

2. *Miscelaneu teologic: Tetraevanghel, Apostol, Slujba înmormântării ş.a.*

f. 45^v : „ *QtwfyXuA* *wt* PSK. CK KHW. KASM. *rcAKdA\H nHCd*. „3C*dî*" <= Teofil de la Eucăr. Cu cheia de mai sus a domniei (?) mele a scris. 7211 = 1703>.

f. 196: „Az Teofil gramatic ot Eucăr" <textul este criptografiat>.

f. 231^v : „f13 0*W\$HA rpaMTHK nHcajf A * *3fi,iX* CK AVHAOCT. B>KK> IVT PSKT*P" <== Eu Teofil grămăticul am scris pînă aci, cu mila lui Dumnezeu la Eucăr>. <Ultimele două cuvinte sînt criptografiate>.

f. 237 : „IIHC, *AB* 0*W\$»*A N*W>K*HAH *umetto* non. CTANMSA WT PSK. „3*ci*". <= Am scris eu Teofil holteiul, nepotul popii Stanciul din Eucăr. 7210 = 1702 >.

Ms. 1154. Sec. XVIII (1702-1703); 283 ff. 22 x 16 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile, iniţialele, indicaţiunile de sfîrşit de capitol şi unele trimiteri sînt scrise cu roşu. Legătură veche în piele.

TEOFILACT (MONAHUL).

Moldova
Măn. Bisericani

Miscelaneu teologic: Ioan Moshos, Livadă duhovnicească, Cuvinte ale sf. părinţi ş.a.

f. 171 : „Slavă Ţiia Do<a>mne I<i>suse H<ri>sto<a>să că m-ai în[n]-<vre>dnicitu de am scris această sfîntă carte dulci [şi] Livadă în[n]florită.

Şi fiind în sfîntă Mănăstiri Beserăcani am scris-o la anul 1800, april 16 zile; şi s-au scris de tăcăloşiia mea, cari mai giosu sînt iscălit, Theofilactu monah".

Ms. 3560. Sec. XVIII (1800); 209 ff. [2-207*]; 22,5 x 16 cm. Scriere cursivă. Frontispici în peniţă la ff. : 4, 9^v, 14 ş.a.

TERAPONT (IEROMONAHUL).

Moldova

Cuvinte pustniceşti ale sf. Isaac Şirul.

f. I-a liminară: „Această carte amii scris-o eu, <i>er<o>monahii Therapont la sihăstrie Sîcului şi sî mă erti cine a citi şi a gîsi greşeli într-însa ; că eu sîntu foarte prostii dinii <în>văţătură a sf<i>ntie<i> Scripturi".

Pe aceeaşi filă, mai jos, de altă mînă, este transcrisă însemnarea mai sus, cu menţiunea datei Ani<i> D<o>mnului 1778" <este scris şi cu cifre arabe>.

Ms. 1963. Sec. XVIII (aproximativ 1778); 600 ff. [aproximativ 1-190, 213-294, 590-599] 22 x 15,5 cm. Scrierea imită tiparul. Unele titluri şi iniţiale sînt scrise cu roşu. Numerotaţie originală a filelor. Legătură veche în piele.

TIMOTEI (MONAHUL).

Moldova
Măn. A

Cuvinte ale sf. părinţi.

f. 89 : „Şi s-au scris de păcătosul Timothei la Agapiia veche, în a 1783, mart<ie> 3". <textul este criptografiat>.

Ms. 1953. Sec. XVIII (1783); 500 ff. [33-115*]; 23 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, iniţialele sînt scrise cu roşu. Numerotaţie veche a filelor..

TOACHI (MIRON).

Moldova

Calendar.

f. 3-a liminară^v : „Miron Toachi".

Dedesubt, cu caractere gotice: „Ich habe geschriften <sic> Mi Toaky, Lehrer von dem Sutzava aus der Bucoviner. 1798, April 15-ten".

f. 1, cu caractere gotice : „Miron".

f. 6^v, cu caractere gotice : „Ende das Saturnos <sic>. Miron Toak

Ms. 1845. Sec. XVIII (1798); 52 ff. [1-51*]; 16,5 x 11 cm. Scriere cursivă. Frontispici în peniţă la f. 1. La f. 1^v sînt desenate simbolurile celor 12 zodii. Numerotaţie originală a filelor cu cifre arabe. Legătură veche în piele.

TOADER

Moldova

Varlaam si loasaf.

f. 152 : „Această istorie a sfîntului Varlaam şi<a> sfîntul <ui> Io<a> s-au scris în zilele preîn[n]ălţat domnul Moldovii, mărie-sa Alexan Ioan Calimah v<oe>vod, la velet 1797, fev<ruarie> 23, de Ţoader fev<ruar>ul> popii lui Co<n>standin, fiind slugă la dum<nealu>i Vasilie Eos<pat>ar>".

Ms. 1573. Sec. XVIII (1797); 152 ff. 30 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

TOADER (DASCĂLUL). Moldova
Cuvînt la înmormîntarea Sofroniei Ciogole.

f. 5^v : „CHA noK-kcTii wanHca **ToaAepk**, ACIUAI* KWSLUHM_KT^ ceA-fc KaAafo*-
A6LU, trAa **np**-KACTdKHc KH-krwH-k **Co^sponira** HoroAO*, BATO ,3pM3, Mcu,a Mp. 3l
A HK, KT* c^Kwa **crro** <= Această poveste a scris-o Toader, fost
dascăl în satnl Calafendești, cînd a murit doamna Sofronia Ciogole, la
anul 7147 <1639>, luna martie, 17 zile, în sîmbăta sfîntului Alexie>.

Ms. 167. Sec. XVII (1639); 223 ff. [1—5*]; 19,5 x 13,5 cm. Scriere semiuncială. Titlul și
însemnarea copistului sînt scrise cu roșu.

TOMA Țara Romînească
București
Oglinda bogosloviei.

Cf. Ms. 4413, f. 58 : „S-au prescris în sf<î>nta Mitropolie a Bucureș-
tilor, de mult păcătosul Toma, cu chieltuiala sfî<n>ț<iei> salo părintelui
Oleonic, ierodiac<onul> sf<intei> M<itropolii> a Buc<u>r<eștilor>. 1795,
octomv<rie> 18".
Manuscrisul este scris, în realitate, de mîna lui Grigore Bîmniceanu,
după o altă copie a lui Toma, a cărui însemnare a fost și ea copiată.
Sec. XVIII (1795).

TOMA Țara Romînească
București
Rînduiala tîmosaniei.

f. 25 : „Și s-au scrisu de Thoma sinti popa Ionii Domnescii, cu
toată chieltuiala sfî<n>ț<ii> sale părintelui moșii popi<i> Mțului, proesto-
sului ot mahalaoa Podii Oalicilorii.
Sud Buc<ure>șt<i>, leat 1798, avgust 10".

Ms. 1720. Sec. XVIII (1798); 26 ff. [1-25]; 20,5 x 15 cm. Scrierea imită tiparul. Titlul,
inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la
ff. : 1, 3 și 7^v. Numerotație originală a filelor.

TOMA (GRĂMĂTICUL). Țara Romînească
Gorj
*Miscelaneu teologic: Minunile Maicii Domnului,
Descoperirea sf. Liturghii ș.a.*

f. 164^v : „1788".
f. 268 : „De grama<ticul> Thoma".
f. 283 : „T<o>m<a> gr<ămăticul>".

f. 296^v : „Scrisu-s-au toată ca-rtea aceasta de Toma gramaticul, s
Gorj.

Fost-amîi și paraclisiarh la sf<înta> Ep<iscopie> Bîm_xnio 1792.
Ms. 4379. Sec. XVIII (1788-1792); 297 ff. [1-34, 37-251, 254-297]; 21 x 15 cm. Scri
cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță și iniț
ornate la ff. : 37, 99^v, 102^v, ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche
piele.

TRANDAFIR (DASCĂLUL). Transilvania
Catavasii.

f. 160^v : „Drandafirii dascăl".

Ms. 4254. Sec. XVIII (mijloc); 160 ff. [159-160*]; 19 x 15,5 cm. Scrierea imită tipar
Inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Legătură veche în pie

TUDOSIE (DASCĂLUL). Țara Romînească
București
*Miscelaneu: Minunile Maicii Domnului, Descoperirea
sf. Liturghii, fragment de Pateric, Letopisețul
Țării Romînești ș.a.*

f. 103 : „Am scris eu Tudosie, dascăl de la Slîmnic*). Februarie
d<ni>, l<ea>t 1764".

Ms. 4649. Sec. XVIII (1764); 322 ff. 21 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițial
și datele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff.: 92^v, 103^v, 182 ș.a. Num
rotație originală a filelor.

ȚĂPOSUL (SANDU). Țara Romîneas
București
*Miscelaneu teologic: Mîntuirea păcătoșilor, Pateric,
Psaltire.*

Cp Ms. 1261, ff. 108 și 109 : „De pe această carte s-au scris si a
izvod de mine, Sandul Țapeozul munteanul din București, la vle<a>
7269 <1761>, martie 22".

Sec. XVIII (1761); Scriere cursivă.

UNGUREANU (ANANIA). Țara Romîneas
*Miscelaneu teologic: Minunile Maicii Domnului.
Istoria Noului Testament ș.a.*

f. 247 : „Această carte iaste a mea, a lui Ananie Ungureanu, sepiș
<sic> al lui Ștefanoviei.

*) Localitate în apropiere de Rîmnicul Sărat.

Amu scrisu eu, cu multă osteneală și să nu îndrăznească cineva a o fura fără de știrea [a] cui va fi; că apoi va lua certare de la Maica lui D<u>mnezeu.

Sfîrșitul sfintelor minuni. Amin. ApriertA 21, 1787".

Ms. 5055. Sec. XVIII (1787); 323 ff. 21 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Paginație originală între ff. : 59—76".

URSU (Pr.). **Transilvania**

1. *Molitvenic.*

f. 268^v : „Cu mila lui Dumn<e>z<e>u, scris-amii eu, popa Ursii, di în Cotigleatiu*) această carte. [De] eu, doară, voîu fi greșiții ceva întru ia; iară voi, cetitori, cine veți ceti într-această carte, îndireptați bine și nu mă giudecareți, ce-mi grăiți să-mi iarte Dumn<e>z<e>u păcatele, cumii Dumn<e>z<e>u să iarte și ale voastre păcate. începutu-s-au a să scrie în luna lui maiu, în 22 de zile și s-au sfîrșitii în luna lui cuptoriu în 15 zile, în[n] alu șaptelesprăzîface anii d6cî<nd> au luo<a>tii turcii Țara Oradia, în ce anii au foștii foamia.

Anii lui I<isu>s H<risto>s 1676".

Ms. 4641. Sec. XVII (1676); 272 ff. 19,5 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Legătura veche în piele, se păstrează sub legătura modernă.

Transilvania

2. *Cazanii.*

Ms.4182. Sec. XVII (înaintea anului 1692, menționat la f. 162^v); 546 ff. [2-545*]; 28,5 x 19 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în negru la ff. : 3^v, 18^v, 25 ș.a. Legătură veche în piele.

Transilvania

3. *Molitvenic.*

Ms. 4151. Sec. XVII (înaintea anului 1695, menționat la f. 231); 363 ff. 20,5 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 18^v, 30, 48^v ș.a. Legătură veche în piele.

URSU (TEODOR). **Transilvania**

Miscelaneu teologic: Minunile Maicii Domnului, Varlaam și loasaf, fragment de Pateric, Rugăciuni ș.a.

f. 199^v : „1782. Sfîrșit și lui D<u>mnezeu mărire. Mulții păcătosul Toader Noianul".

*) Localitate în apropiere de Oradea.

f. 127^v : „1783. Această carte o am scrisu eu Toader Ursul Noian

f. 173^v : „Eu diac Toader Ursulii am scris această sf<întă> carte 1784, martie 28".

f. 177^v : „Ostenitorîul cu scrisoarea la această sf<î>ntă carte a foștii <eu>, diacul Toaderii Ursul Noul. Și întru acest an m-am însura de am luații pre Măriuța, fata părintelui Theodoru de la Daneș.| 1783 30 ian<uarie>".

Mai jos, într-o criptogramă defectuoasă : „Mult păcătosul Toader Ursul [s]am <scris> carte<a> aceasta. 1784. ap<rilie> 22".

f.7^v : „Al frății tale mai micii slugă, mulții păcătosulu Toader Ursul 1784, ap<rilie> 27 zile".

f. 178 : „Pășunea oilor celor cuvîntătoare, tălmăcită de pă limb grecească în cea părintească limbă a noastră rumînească, de dascăl Eadulii Duma dinu Brașovii, <în> anulii de la H<risto>s 1782, noem vrie 14.

Iară acum s-au scrisii de mine, mulții păcătosul Toaderii Noianult

Ms. 1132. Sec. XVIII (1782-1784); 202 ff. [2*-200*]; 22 x 18 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 2^v, 128 și 178. Num rotație originală a filelor.

VARLAAM (IEROMONAHUL).

Transilvania
Sibiel - Sibiu

Triod slavo-romîn.

f. 1 : „Triodionii, Dumnezăulu Celii sf<î>ntii Carelg cuprinde î sine toată slujba, <de la> duminica întru care să cetește sf<î>nta Ev<an>g<he>liia a pildei Vameșului și Fariseului.

Scriș într-acesta chipii de smeritulii <i>e<o>monah Varia<a>m <numel este scris și în criptogramă>; și l-amii scrisu la sf<î>nta Mănăstire o Sibielu.

Leatu de la f<ace>re<a> lumii 7224, iar de la H<risto>s 1717" <sic>

Mai jos : „Această sfîntă carte am scris-o eu, <i>er<o>monah Varlaam <numele este criptografiat> moldovanu. Le<a>tu 7225; ot H<ristov> 1716" <sic>.

Ms. 759. Sec. XVIII (1716-1717); 202 ff. 32 x 19 cm. Scrierea imită tiparul. De la f. 10 înainte, textul este așezat pe două coloane. Titlurile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Frontispicii și chenare colorate la ff. : 1, 2, 6, ș.a. Paginație originală.

VARTOLOMEU (IEROMONAHUL).

Transilvania
Budacul Romînesc-Maramareș

Miscelaneu teologic: Octoih, Catavasier, Archirie și Anaăan, Rînduiala spovedaniei ș.a.

KSA-K BO KCCH B\$A<*K8 nona, CnncaA iipMONaX EapGOAOAMH WT MapaMOpnuia, poKS E>KTVSV x a|rH, Aïic^a AIUA A H A KS, K cgA-k E\$AAK8 PSMHH-kcKk" <= Acest Osmo-
glasnic cu Catavasieriu este al preotului Andrei, care pe acea vreme era în satul Budac popă.

A scris popa"ieromonahul Vartholomei din Maramureș, în anul Dom-
nului 1708, luna mai în 26 zile, în satul Budacul Bomîneso.

f. 25^v : „Ieromonah Vartholom<ei>".

Ms. 577. Sec. XVIII (1708); 163 ff. [25-163*]; 21,5 x 15,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlu-
rile, inițialele și indicațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Chenare și frontispicii
colorate la ff. : 25, 26, 41 ș.a. Legătură veche în piele, restaurată.

VARTOLOMEU (PUTNEANU).

Moldova
Măn. Putna (?)

Dialog.

f. 55^v : „A<i>cea s-au scris la 1797 oct<om>v<rie>, de Vartholomei
Putneanul".

Ms. 47. Sec. XVIII (1797); 55 ff. [5[^]]; 19 X 14,5 cm. Scriere cursivă.

VASILE.

Țara Romîneasă

1. *Theairon politicon.*

f. 137^v : „S-au scris de Vasile".

Ms. 4838. Sec. XVIII (sfîrșit); 140 ff. [aproximativ 1-83, 96-137*]; 30,5 x 20,5 cm.
Scriere cursivă.

2. *Theatron politicon.*

Ms. 4839. Sec. XVIII (sfîrșit); 109 ff. 30,5 x 20,5 cm. Scriere cursivă. Numerotație veche
a filelor cu cifre arabe.

VASILE.

Moldova

Viața domnului Heruvim de la Ronda. Tomul întîi.

f 1: „Această istorie este scrisă de <mine jos> iscălit Vasă<le>'
Dedesubt, de altă mîină: „Vasilie Neculescu .

Mai jos : „Această istorie s-au scos de pe niște tetradii spanio
în diacletul <sic> franțozăsc și de pe aceasta s-au tălmăcit în l
moldovenească, la le<a>t 1793, av<gust> 31".

Ms. 46. Sec. XVIII (sfîrșit); 127 ff. 22,7 x 16 cm. Scriere cursivă. Frontispiciu în peniță l

VASILE (DASCĂLUL).

Transilv
T urcheș i-

*Miscelaneu teologic: Cazanii, Minunile Maicii
Domnului, Vieți de sfinți, Minunile sf. Dimitrie,
Descoperirea sf. Liturghii ș.a.*

f. 3^v : „1787. S-au scris de dasc<ălul> Vasilie, fev<ruarie> 3, 1

f. 4, de altă mîină : „Această carte este scrisă de smeritul între p
Vasilie Grecul, paroh din Turcheși.

S-au scris la anul 1782 si s-au isprăvit în lun<a> lui octomvr
13. Anul 1782".

f. 5, în frontispiciu: „Das<călul> V<a>s<ile> sin Văsi<le> Gre
<din> Cernat*)".

Mai jos : „P<reotul> V<asile> G<recu>".

f. 15^v : „1786, oc<tomvrie> 29. Das<călul> Vas<ile> Gr<ecu>".

ff. 128^v—129 : „Această cârti iaste a mea, anume das<călul> V
<din> Cernatii.

Și o am scris eu toată, cu mîna mea ; iar cine s-ar ispiti a o înst
să fie supt blest<emul> celor 318 sf<inți> p<ărinți> de la Mcheia ș
preună cu Ariia urgisit de la Domnul.

Iar de s-ar și înstreina să o dea pentru drag<ostea> Născăt<oa
de D<umne>zeu și a tuturor sf<i>nț<ilor>. Amin. 1788". <Anul este
și cu cifre arabo.

f. 137^v : „Slavă, cinste și închinăciune, Celui în Troiță Unul D
ne>zeu, de a Căruia mărire iaste plin ceriul și pămîntul. în[n]a
Aceluia căzînd și eu smeritul, dau cinst[ince]e și laudă, care me-au a
după început de am ajuns și la sfîrșitu.

Iară cei ce vă veț<i> întîmpla a ceti, bucurați-vă în D<o>mn
vărugat<i> și pentru mine păcătosul. Și de veț<i> afla niscare alur
turi întru acest lucru al meu, sau în slove, sau în cuvinte, să n
defăimat<i>, ci ca unul cu darul mai mare, nepuind în ponos, cu
goste îndreptat<i> și pre mine, mulții păcătosul, să mă ertaț<i> o
dum<neavoastră> să vă învredniciț<i> întru aceștii chip de la milos
D<umne>zeu<l> nostru I<isu>s H<risto>s, a Căruia milă să fie cu
ț<iile voastre> p<u>r<u>rea. Amin.

*) Localitate în apropiere de Brașov.

Și s-au scrisu prin osteneala smeritului și păcătosului das<călul> Yasilie ot Cernat, la 7295, iar de l<a> H<risto>s 1787. Harăpesc : 7295, de l<a> H<risto>s 1787, ianu[o]arie 28. Cu cifre arabe: 28".

f. 186^v : „Anul Dom<nului> 1788, la noem<vrie> 8. Să se știe că la anul următoriu fără<ă> 2 luni, cel numit mai sus, m-am căsătorit eu das<călul> Vasile ivosi <sic>, cu Mar<ia> fata preotului Co<n>standin Star-Tur<clieși>.

Și ne-am însemnat să să știe numele nostru : Vasile, Mariîa.

Și cartea încă o a<m> scris'eu și iaste a mea și ori la cine ar ră-ni<în>ea, să ne pomenească pînă va fi această carte< >".

f. 217 : „S-au scris <la> an 1787, <cu chirilice :> 1787, fev<ruarie> 15,16; <cu chirilice :> 15, 16 zile. D<ascălul> Vas<ile>".

Ms. 2120. Sec. XVIII (1787-1788); 218 ff. [i-3^v, 5-137, 139-207, 209-218]; 23 x 18,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 5 și 187. Inițiale ornate la ff. : 88^v, 115^v, 137 ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

VASILE (DIACUL).

Moldova
Cornești-Iași

1. *Ahileu la ostrovul Șirului.*

LI : „Această comedie s-au tălmăcit di pe limba grec'ască pe limba moldoviniască în zilele prealuminatului și preaîn[n]ălțat domnul mărie sa Alexandru Co<n>standin Mavrucordat v<oe>vod, întru întîia domniia [a] mării sale, la scaonul Moldovii din orașul Iașii.

Si s-au scris în satul Corneștii, ot ținutul Cîrligăturii, la velet de la Hristos 1783, iar de la zidire<a> lumii 7292, în luna lui septemvrie în 5 zile".

f. 53 : „Și s-au scris această comedie (ce s-au tălmăcit), prin ostiniala dreptii meii, cu porunca dumisali Gheorghie Beldim<an>, biv vel ban, <de> cel mai mic între slugi, Vasile dîa<c>".

Ms. 1818. Sec. XVIII (1783); 53 ff. 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Personajele și anumite indicațiuni sînt scrise cu roșu. Paginație originală cu cifre arabe. Legătură veche în piele.

Moldova
Iași

2. *Vincent Voiture, Istoria lui Alfidalis și a Zelidiei.*

f. 1 : „Această istoriîa s-au tălmăcit acum întîi di pe limba fraii-țujască în limba moldoviniască, în zilele prealuminatului și preaîn[n]ălțatului domnu mărie sa Alexandru Co<n>standi<n> Mavrucordat v<oe>-vod, întru întîie domniia [a] mării sale, la vle<a>t 1783.

f. 94 : „Și s-au scris această istorie în orașul Iașii prin ostiniala d m\$li, cu porunca dumisale Gheorghie Beldiman, biv vel ban, <de> mai mic între slugi, Vasile dîa<cul>".

Ms. 5545. Sec. XVIII (sfîrșit); 94 ff. 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlul, inițialele și proprii sînt scrise cu roșu. Chenar în peniță la f. 1. Numeroase inițiale Paginație originală cu cifre arabe. Legătură veche în piele.

VASILE (IEROMONAHUL)

ara Romî
Mân. Cî

f *Miscelaneu de învățaturi monahale.*

f. 217 : „Aceastî carte a sf<î>ntului Dorotheîu o am scris*eu, ritul și mult păcătosul ieromonah Vasilie, proigumen den sf<î>nta M tire ot Dolgagopolia.

i Ci mă rog sf<î>nților voastre, fraților și părinților, cetind pre d ce veț<i> afla greșit, cu d<u>hul blîndețelor îndreptat<i>, iar pre n ticălosul, nu <mă> blăstemareț<i>, ci mă ertaț<i>, ca și sf<î>ntiile vo să aflat<î> ertare în zioa înfricoșatei judecat<î> a lui H<risto>s,' Domn nostru. Amin.

Și o am scris în zilele creștinului domnu<î> nostru Io Duca vo și preasf<î>nțitul<ui> arhiepiscop și mitrop<o>lit chir Varlaam, z Vîascoe.

I; M<e>s<e>ța iul<ie>, văleat 7184 <1676>".

j Ms. 3562. Sec. XVII (1676); 217 ff. 20,5 x 14,5 cm. Scriere cursivă veche Titlurile, inițialele și trimiterile marginale sînt scrise cu roșu. Frontispiciu în peniță la f. 1. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

VASILE (Pr.).

ara Romî

Neofit Cavsocalivitul, Taină ascunsă și acum descoperită.

{ 1 ? v ~ 113 v : » 1 e f e t Vasilie prubariu. Sfîrșit și lui Dumnezeu la Mulțămesc pre<a>vecinicului și pre<a>puternicului H<risto>s D nezeu, Carele din bună voința Sa m-au învrednicit după început am agiuns și sfîrșitul aceștii cărțicele foarte folositoare. Și nădăjduit ca oricine în cartea aceasta va ceti pre mine nevrednicul la rugăciuni sale mă va pomeni, măcarii că dege<te>le mele în pămînt vor put Insănădăjduesc că prin rugăciunile cetitorîului ertare voîu dobîndi tru păcatele m&e c&e multe și odihna cea vecinică să mă învrednice sufletului meu a o dobîndi, împreună cu toti cei ce au plăcut lui D nezeu. Amin".

Ms. 4827. Sec. XVIII (sfîrșit); 113 ff. 22 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Inițialele sînt scrise cu roșu. Inițiale ornate la ff. : 3, 26 43 ș.a. Numerotație originală a filelor.

VASILE (PSALTUL). **Moldova**

Psaltichie.

f. 107 : „Mărire, cinste, închinăciune Tatălui și Fiului și sf<î>ntului D<u>hîi, Celui în Troiță slăvit, Unuia D<u>mnezeu, Celui ce ne-au îndemnat de am început și după început ne-au ajutat de am și sfîrșit.

Și s-au început acest Octoih a să scrie la avgust 20 de zile și s-au sfîrșit la noi&amvrie 4.

Și s-au scris această sf<î>ntă carte cu a mea mînă de pămînt, mult păcătosul și cel mai smerit între scriitor<i> Vasile, ucenicul psaltului Mihalache Eftimivici; iar din <în>ceput s-au scos și s-au di<o>rthosit de însuș psaltul Mihalache, precum și la scară arată.

Iar cei ce vă veț<i> întîmpla a cînta pe această sf<î>ntă carte, cele ce veț<i> găsi cu greșală or<i> în fonesur<i> or<i> în cuvinte, îndreptați cu d<u>hul blîndeților, nepuind nimic în ponos; că precum nu iaste cu putință a prinde umbra și a vedea ceriul fără de nori și a face urmă pre apă și a fi omul fără de păcat, așa nici scriitorîul fără de greșală.

Și s-au scris la le<a>t 1798".

Ms. 551. Sec. XVIII (1798); 107 ff. 21 x 16,5 cm. Scriere cursivă. Inițialele sînt scrise cu roșu. Legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă.

VASILE (Pr. MOLDOVANU). **Transilvania**
Gîrbău-Dej

Miscelaneu teologic: Liturghier și Strastnic.

1 l: „Bînduiala sf<in>tei si d<u>mn<e>zăeștii Liturghii, a sf<î>ntului Ioanii Zlatoustu ș<i> a lui Vasili&am Velikî<i> și npg^K&amfciii&amHa <= dinainte sfințită> <a> lui Grigori&am Dvoeslovîi*), scris de popa Vasili&am moldovanul și zugraf, în sat în Gîrbou.

Le<a>t 7229, P<K&amA<=de la îfaștere> 1718, m<e>s<e>ț<a> oc<tomvrie> 25".

f. l' : „Scris-am această Liturghie în Gîrbou, le<a>t 7229, POK. <= anul> 1718, <sic> m<e>s<e>ța noe<m>v<rie> 27, dn<i>, cînd au perit luna de tot. Merța grîu 4 horgoș<i>; mălai 3 horgoși>".

Ms. 3199. Sec. XVIII (1718); 156 ff. 16 x 14,5 cm. Scrierea imită tiparul. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1, 2, 67' ș.a. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

VEISA (DIACUL CONSTANTIN). **Moldova**

1. *Cronograf.*

f. 4^v : „Acest Honografu l-am scris în zilele mării sali Alexandru Ioan Mavrocordat v<oe>vod, la velet 1785 de la H<risto>s.

*) Dialogul.

Con<stan>di<n> Veisa di[i]ac de visteriia".

ff. 5—13 : „Acest Hronograf, luîndu-l cineva să cetiască pe de nu l-ar da în[n]apoi, să fii blăstămat de Domnul Dumn<e>zău pre<a>curata [a] Sa Maică. Cutremur lui Cain să-l cuprinză ger nemilostiv să aibă în zilele vieții lui, de dxiapta lui și locu<l> fii cu Iuda și de mine încă să fii neertat în ve<a>c. Con<s>tandin V

Ms. 48. Sec. XVIII (1785) ; 251 ff. [1 - 250]; 27,5 x 19 cm. Scriere cursivă. Titlurile și sînt scrise cu roșu. Frontispiciu colorat la f. 5. Numerotație originală a

2. *Ilie Mini&am, Piatra smintelii.*

f. i c. > Tălmăcită de pe limb veniască pe limbă moldoviniască, cu poronca preosfințitului chiriac Iacov, arhiepiscop și mitropolit <al> Sucevii și a toată Moldova de ritul starețu Mihail Mazerianul, în[n] an[n]ul de la Hristos 1756 nuarie 6 zile.

Și eu, cel mai gios arătat, fiind dorit a faci ostenială cu istoriilor, dînd peste cei adevărați trătaji de tălmăcire, am făcut pire de ai preface; fev<ruarie> 13, 1792.

Și rog pre Dumn<e>zău ca să-m<i> agiute să-i văd și săvîrșii Constandin Veisa ot vist<ierie>".

Ms. 935. Sec. XVIII (1792); 39 ff. 30 x 21 cm. Scriere cursivă.

VENEDICT (ARHIDIACONUL).

Țara Rom

Calendar.

f. 3 : „Calendar ce cuprinde într-însul întîmplările și vremile trec lor și viitorilor ani, ce iast<e> pe o sută doisprăzăci ani, cari s-au di pe altu<l>, prin sălința și chieltuiala dum<nea>lui eluci<erului> I Vic<ărescu> în zilele preluminatului domnii Io Alexandru Moruz vod și mitropolit fii<n>d preasfinție sa Dosithei.

Și le-am <sic> scris eu, Venedict, arhidi[i]acon, fii<n>d dascăl mitu<l> boer de sus, la Copăcenii, 1800, ap<rilie> 25".

Ms. 1632. Sec. XVIII (1800); 55 ff. [8-54]; 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Titlurile și in sînt scrise cu roșu. Chenar în peniță la f. 3.

VENIAMIN (IEROMONAHUL).

Mol
Mân.

Viața patriarhului Nifon.

f. 92 : „Această viață o am scris eu, păcătosul ieromonah Veni în sf<î>nta Mănăstire Neamțului, la anii de la H<risto>s 1789.

268	G. ȘTREMPEL	COPIȘTI DE MANUSCRISE ROMÎNEȘTI
Mă rog ca ori care veț<i> ceti, să ziceți: D<u>mnezeu să-l erte".		
Ms. 3373. Sec. XVIII (1789); 92 ff. 23 x 17 cm. Scriere cuțisivă. Titlul este scris cu roșu. Nume-rotație originală a filelor. Frontispiciu colorat și inițială ornată la f. 1.		tului d<o>mnu Io Alexandru Muroz <sic> voevod, pe vremea c<u>toarea preasfințitul episcop <al> Buzăului Dosithe[e]<ix și <la> sf<în>tii lăcaș Găvanul era nacealnec și starețu sf<i>nțiia sa schimonah Dionisie. Și eu, cel mai ticălos de cît toti ticăloș am scris cu nevrednicie. April 20, 1793. Visarion ier<o>m<o>
VÎRLAN (ȘTEFAN).	Moldova	Ms. 3169. Sec. XVIII (1793); 103 ff. 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă. Titlurile, inițiala și cațiunile tipiconale sînt scrise cu roșu. Numeroase inițiale ornate marginale.
Minunile Maicii Domnului.		
f. 18 : „Ștefan Vîrlan".		VISKRx(IOAN).
Ms. 2251. Sec. XVIII (sfîrșit); 103 ff. 33 x 22,5 cm. Scriere cursivă. Frontispiciu în peniță la f. 1. Numerotație originală a filelor cu cifre arabe.		Transilvania Sîntămărie.
VÎRNAV (GHEORGHE).	Moldova	Psaltire.
Din scrierile lui Oxenstiern, cartea a II-a.		f. 3 : „A luj szvent David kraj și pro<o>rocul, o szutye și csi de soltari*), kari au szkrisz ku menile luj Viski Jânos en Boldogfa 1697".
f. 1 : „Această carte ce să numește carte<a> a doa a lui Oxisternu s-au scris de Gheorghie Yîrnnav fiiul răpăosat<ului> STecolaîu Vîrnnav, biv vel jit<nicer>, pentru zăbava sau învățătura [a] multora carii vor vre să citiască cu înțălegire, în zilele preîn[n]ălțat d<o>mnului nostru, mărie sa Constandin Dimitrie Muruz v<oe>vod, în d<o>mnie întîîu, în anul al triile a<l> d<o>mniei măriei sale, la anul de la mîntuitoare<a> patimă 1780, mart<ie> 1".		f. 319 : „Kezdettem irni Boldogfalvân; el vegeztem AUgyog 1697, die 12 augusti reggel. Viski Iânos, m<anu> prop<ria>". < = Am început să scriu în Sîntămărie; am terminat-o în Geoagiu ziua 12 august, dimineața. Viski Ioan, cu propria mînă>.
Ms.. 96. Sec. XVIII (1780); 78 ff. 34 x 23 cm. Scriere cursivă. Titlul este scris cu roșu. Chenar în peniță la f. 1. Frontispicii colorate la ff. : 2 și 65. Paginație originală. Legătură veche în piele.		Ms. 5449. Sec. XVII (1697); 421 ff. 21 x 15 cm. Scriere cursivă. Fotocopie după aflat în Biblioteca Colegiului Reformat din Cluj. Textul este scris cu latine și cu ortografie maghiară.
VISARION (IEROMONAHUL).	Țara Romînească Măn. Tismana	VITALIE (IERODIACONUL).
Pomelnicul mănăstirii Govora.		Capete ale sf. Maxim Mărturisitor iul ș.a.
f. 52 : „Aceștii Pome<l>nic alu sfintei Mănăstiri Govorii s-au scris din porunca preasfinții sale părintelui proin mitropolit chir Grigorie Eîmnicean<u>, prin osteneala smeritului ieromonah Visarionii dinii sfîntă Mănăstire Tismana, la leat 1777, fev<ruarie> 16".		Coperta I-a interioară, f. 1 și f. 101: „Vitalie ierodiacon".
Ms. 257. Sec. XVIII (1777); 57 ff. [aproximativ 2-46*, 48-54]; 29 X 20,5 cm. Scriere cu majuscule și cursivă. Titlurile, inițialele și unele texte în întregime, sînt scrise cu roșu. Numeroase frontispicii, miniaturi, viniete și inițiale ornate, în culori. Legătură veche în piele.		Ms, 5517. Sec. XVIII (sfîrșit); 141 ff. [aproximativ 9-106]; 23,5 x 17 cm. Scriere cursivă. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Legătură veche în piele.
VISARION (IEROMONAHUL).	Țara Romîneaseă Schitul Găvanul-Buzău	VLAD (GRAMATICUL).
Acatistier.		1. Scara sf. Ioan Scărarul.
f. 2 ^v : „Această carte cu multe rug<ă>ciuni<. > s-au scris la sf<î>ntul Schit al Găvanului, în[n] zilele prealumina-		ff. 73 și 76: „Vlad".
		ff. 388—389 : <. > „MAHMJK* KTMrkA'h n WU,d h KP4TîHi HdUia HMTh€ H C'KKK3p4CTHliiV H CTdpîf M^TS^I* HAH nHIUSI lf
		*) Szoltâr = Psalm. **) Sîntămărie. ** *) AUgyogyon = Geoagiu.

Ad WKOH CAdK-fcuJg IVIȝa H3 HgrOJKI K*kC/\\ CHd HMIKg KT*CS, dJfa CTdrO WHIM-kj? KT*CSOF
TpOȝe t?A""0 CSIIJNdift H H6pd3A^AHMd/ft <- . . . ____) T^M^Kg OIKO
IV11H H BpaTig K-hSAIOKAgHhAa AAAHMCs/ K4WgA\\S KPOAIOKÎIO A\\ii ESA*Tk N^rA* 110-
rpilUgHHO H^CTIKpblJgHlgMh OyMa MOârO HAH KHHO HSKOAd HAH MdUUAO nOAOIKgNlg H6
KSA^T oyroAHa KauifH AK>KOKH A\\IB H noNOCHTg KT* npaeA^^^ XSA^CTH ivEaMe
HgnpOKA-KHHTg NT* EArCKHTf nOA\\HHaHMIJg idKO HHKTOK6 KT* MAKI4fX° CKKgipiligNNOg
HA\\aTii HgnHcaX eo AX\\ CTW H HH arrAK H*K MAKI* CTpacTeNk H rp-kweHh H pSKd
KpgHHa H TA-bHHa H A^h oYHkiHWH H wKadNhJH <.. > uHCAX EAaA\$YA
rpaMaTHK". <= Ne rugăm tuturor, celor întru Hristos părinți și frați ai
noștri, tineri și vîrstnici și bătrîni, care citiți și scrieți, îndreptați. Iar
pe'noi <cei> ce cu osîrdie ne-am străduit la acest lucru, pentru dragostea
întru Hristos, <ne> binecuvîntați, ca împreună slăvind pe Tatăl, dintru
care sînt toate, pe Fiul Lui, prin care sînt toate, pe Duhul Sfînt, de la
care sînt toate, Troița <cea> de o ființă și nedespărțită >
Pentru aceia deci, părinți și frați preaiubiți, ne rugăm dragostei
voastre de Dumnezeu, dacă va fi undeva greșit, din nedesăvîrșirea minții
mele, din vina izvodului, sau din starea încurcată nu va fi plăcută dra-
gostei voastre și dacă nu veți răbda umilința dreptății, totuși să nu bles-
temați ci să binecuvîntați, amintindu-vă că nimic nu este desăvîrșit între
oameni. Căci n-a scris Duh Sfînt și nici înger, ci om păcătos și pățimas
și mină putrezitoare de lut și suflet păcătos și vrednic de milă<.. . .
' >. A scris Ylad grămăticul.

Ms. 2511. Sec. XVII (înaintea anului 1693, menționat la f. 29); 389 ff. 21 x 15,5 cm. Scriere
cursivă veche. Titlurile și unele inițiale sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță
la ff. : 3 și 22. Legătură veche în piele.

Țara Romînească
Rîmnicul-Vîlcea

2. Scara sf. Ioan Scărarul.

f. 171: „Vladul”.
ff. 398^v—399 : „Această sv<i>ntă și d<u>mn<e>zeiască carte, ce să
chiamă Leastviță, nevoitu-m-am de o am scris eu, smeritul și mulții
păcătosul Vladul gramaticul, întru sv<i>nta și dumnezeiasca Ep<i>scopie
a Eîmnicului Noului Severin, unde iaste hramul sv<i>ntului și făcătorîului
de minuni Mcolae, cu porunca sv<i>nției sal<e> părintelui nostru chir
Ilarion, ep<i>scopul, în zilele bunului creștin și de H<risto>s iubitoriu
domnii Io Oo<n>standin Basarabii velicago voevod, începîndu-să de la
iulie si sfîrsindu-să la dichemvrie în 6 zile, la leatul 7202 <1693>.
Deci mă rog sv<i>nțiilor voastre, cinstiț<i> părinți și dumnilor voastre
di bună rudă născut<î> boiari, sau veri cui s-ar <în>tîmpla a ceti pre
această sv<i>ntă carte și veț<i> afla întru dinsa ceva greșiții, cuvîntu
neplinitii, au slovă roșie' nepusă, au vreo slovă lipsă, vă rog să îndrep-
tata cu d<u>hul biîndețeor. Iar pre mine, păcătosul și ocaianicul*)

*) = amărîtul.

să nu mă blestemați, pentrucă n-au scris D<u>hul sv<i>ntu, nici
ci au scris mîină de tină, de om păcătos și. cu d<u>hul uniciunii
mă rog să mă ertaț<i>, iară să nu mă blestemaț<i> ca si sv<i>
voastre și dumneavoastră să aveț<i> ertare la înfricoșatul si nefăț
județ.

HBr-K cHaMH <= și Dumnezeu să fie cu noi>. Amin. uHCAX <= a
Vladul gramatic".

Ms. 2512. Sec. XVII (1693); 401 ff. [3^{*}-399]; 21 x 15,5 cm. Scriere cursivă veche.
și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 20, 37', 168 ș.
rotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

|
l Țara Romînească

I m 3. Mîntuirea păcătoșilor.

f. 97 : „HcnHcaJf <= și a scris> Vladul”.
f. 423: „uHCaJC <=a scris> Vladul log<o>făt”.
f. 436^v : „Vladul nHcaX" <=a scris>.
ff. 417—118^v: „Sfîrșitul aceștii sv<i>nnte cărți ce să chiam
Păcătoșilor Mîntuire.
Ou niciun chip de slujbă nu sîntii vrednic a mă arăta în[n]aintea
nului mieu, I<isu>s H<risto>s, fără citii cu această putină începăt
poslușanie, fiindu și poruncită de sf<i>nți[i]a sa, preasf<i>ntitul s
părintele nostru, chir Ilarion, ep<i>scopul Bibnicului <sic> Noului Se
mie nevrednicului în[n]tru cei mai mici, Vladul gramaticul. Fără s
de osteneală m-am nevoiții de am scris această sf<i>nță carte, ce să c
a Păcătoșilor Mntuire, în zilele bl<a>gocestivului creștin și de H<
iubitor d<o>mnii Ioan Oo<n>standin Basarabii voevodii B<rîncove
fiind mitropolit preasf<i>nțitul chir Theodosie, la leatul de la z
lumii 7207, iar de la sp<ă>s<e>nița lumii 1699.
Predoslovie cătră bunii cetitorip].

» Bog presf<i>nțiilor voastre, cinstit<î> părinți și pre dumneav
din bună rudă născut<î> boiari și pre d<u>mneavoastră, iubiților
H<risto>sfrăț<i>, pravoslavnicilor creștini, carii sîntet<i> născut<i>
limba noastră rumînească, să pri[i]miț<i> această' a noastră
osteneală duple cuvîntul înțeleptului Sirah, precum zice în cart
în 33 de capete grăind : A toate răutățile învață pre om lenevir
j Drept aceia și noi, puind în[n]ainte cuvîntul stăpînului nostru l
H<risto>s, pentru sluga cea leneșă, carele luînd talantul dintru mîna
nului său n-au vrut să lucreze cu dînsul, ci l-au îngropat în pămînt,
biților cetitor<î>, socoțit-am ca să nu cază și asupra noastră ju
acea strașnică, care s-au zis slugii ace<le>iia, 'precum mărturisește

*) — uriciunii.

theiu, bunul vestitor, în 23 de capete grăind : Luaț<i> pre această slugă leneșă și-l aruncat<i> întru întunGrecul cel înpărțit.

Sf<î>ntul Ieronim și sv<î>ntul Ioan Zlatoust, dascălii beserici<i> noastre ce<le>i pravoslavnice, tâlcuind aceste cuvinte zic că talanții aceia sînt darurile care să dau de la D<u>mn<e>zeu oamenilor.

Și această socoteală și chipzuial<ă>, viind întru inima mea, cu ajutoriul Aceluia ce petrece mai pe de<a>supra ceriurilor, întru mărirea cea vîcnică, Părintele făcătorii vecilor și a<l> tuturor faptelor, apucatu-m-am și eu și cu multă usîrdie am nevoit și o am scris, însă cu toată cheltuiala preasf<i>nțitului părintelui nostru chir Ilarion, ep<i>scopul Eîmnicului.

Iar pre dumneavoastră, pravoslavnicilor cetitori, cu umilință vă rog, ca de veț<i> afla niscare lunecături întru lucrul acesta al nostru, au cuvînt neplinit, au vreo slov<ă> roșie nepusă, să nu ne blestemata>, ci ca niște fii ai sf<i>ntei besf_rici, cu d<u>hul blîndețelor să îndreptaț<i> și nu ne puneț<i> întru ponos, ci eraț<i> că și noi sîntem oameni din pămînt făcut<i> și asemenea pătimaș<i> și ținut<i> de slaba fire, carele nu lasă pre nici un om fără greșal<ă> a rămînea. Iar pre cîtu am pututii, cu nevoință am lucrat și precum am aflat în izvod așa am și scris întru sv<î>nta și d<u>mn<e>zeiasca Ep<i>scupie a Eîmnicului, unde iaste hrumul preasf<î>ntului și marelui arhieru și făcătoriiului de minuni Mcolae.

Și iar vă rog, pravoslavnicilor cetitori, să ertaț<i>, ca și sf<i>nțiilor voastre și dumneavoastră să dobîndiț<i> ertare de la Domnul nostru I<isu>s H<risto>s, Al Căruia dar și milă și noi ne rugămîi sf<i>nției Sale să fie cu sf<i>nțiile voastre și cu dumneavoastră pururea.

Precum dorescu să sosească la vadul cel cu adăpostire, carii sîntii bătut<ă> de valuri întru luciul mării, așa am dorit și eu ca să sosescîi la săvîrșitul sf<i>ntei cărții aceștiia.

Slavă lui D<u>mn<e>zeu, Celui ce ne-au ajutat, după începutu, de am ajunsîi și sfîrșitul.

V<ladul> l<ogofătul> HCfiHCdX"" <=și am scris>.

Ms. 2517. Sec. XVII (1699); 450 ff. [1-448]; 21,5 x 15,5 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii colorate la ff. : 1 și 8. Inițiale ornate la ff. : 8^v, 9^v, 84^r ș.a. Prima copertă din legătura veche în piele se păstrează sub legătura modernă. Numerotație originală a filelor.

Țara Romînească

4. *Miscelaneu teologic: învățături creștinești, Cuvinte ale sf. părinți. Literatură parenetică ș.a.*

Ms. 3190. Sec. XVII (sfîrșit); 397 ff. [aproximativ 1-61*, 115-308]; 20 x 14 cm. Scriere cursivă veche. Titlurile și inițialele sînt scrise cu roșu. Frontispicii în peniță la ff. : 193, 230, 258 ș.a. Inițială ornată la f. 18. Legătura veche în piele se păstrează peste legătura modernă.

VLAD DIN MOLDOVA.

Țara Romînească

Teologie polemică.

rie> V ^ / f r ^ ^ ^ a d U l o t m o i d o t m t ^ - a l e 14. Pev<

Ms. 3697. Sec. XVIII (1748); 290 ff. [aproximativ 1-50*, 166-229*, 245-290*] • 30 x 20 cm. Scriere cursivă. Numerotație veche a filelor. Legătură veche în piele.

VOICO (LOGOFĂTUL).

Țara Romînească

Miscelaneu: Istorioare morale, Minuni, Istoria lui Samson, Apocalipsul apostolului Pavel ș.a.

f. 92^r : „Sfîrșit și lui Dumnezeu slav<ă>. Voico log<ofă>t".

Ms. 2162. Sec. XVIII (a doua jumătate); 95 ff. [aproximativ 72*-92*]; 19,5 x 14,5 cm. Scriere cursivă. Unele titluri și inițiale sînt scrise cu roșu. Numerotație originală a filelor. Legătură veche în piele.

VOICU (COPILUL).

Țara Romînească
București

Vieți de sfinți.

f. 2 : „Carte ce să chiîamă Paradisos, după cuvîntul cuviosului nostru Simeon Metafrast, tîlmăcindu-să dă Agapie monahul de la Crit, cu toată osîrdia și poezie multă, dintru elini[i]e în cea dă obște limbă grecească și dă Constanța Cocorăsc<u>, după grece pă înțeles rumînește, după cum se vede, anul dă la mînt<u>irea lumii 1766 ghenarie în 2.

Iar dă al doilea s-au scris dă mine, cel smerit și mai jos iscălit, cominic fiind și aflîndu-mă aici, în sfîntă Mitr<opolie> a Buc<u>r<e>știlor în casă fiind la preasfințda> sa părint<e>le mitr<opolit> a toată U<n>grăvlahia>, chirio, chirio Dositheu, în zilele preaîn[n]ălțatului nostru do Io Alexandr<u> Ioan Ispilant v<oe>v<od>.

Și am început a scris aceasta sfîntă cart<e> în luna lui dech<e>v<rie> în 17 zile, în zioa sfînt<u>lui pro<o>roc Daniil. Voicu copi <17>96, dechv<rie> 17".

f. 403 : „Și am scris eu, cel mai jos iscălit, Voicul cop<i>lul, întru mărirea D<u>m<ne>zeului nostru și preacuratei Fecioari<i>".

f. 708^r : „Și am început a scri[i]e această sfîntă cart<e>, dec<e>v<rie> 17,1797^r <sic> și au luat sfîrșit la aprilie, în zioa dintîi. 1797 apr<ilie>=l".

f. 710^r : „1797, maîu 13. Și am scrie eu, cel mai jos iscălit, Voi copi ot sfîntă Mtr<opolie> din Buc<u>r<e>știlor.

Deci eu voŕu muri ŝi păcătoasa mea m  n   va putrezi; ci cine va ceti ŝi va găsi sau lipsă în cuvînt<e>, sau în slovă să zică: D<u>m<ne>zeu să-l erte, ca ŝi p   dum<nea>v<oastră> să vă ert<e> Cel mult în[n]durat ŝi mil<os>t<i>vu<l> Dumnezeu.

Iar cartea aceasta va r  m  nea spre pomenire vecinică".
Ms. 4745. Sec. XVIII (1796); 710 ff. [2-403, 406-539, 542-602, 606-667, 669-710*]; 20 x 14 cm. Scriere cursivă. Unele titluri ŝi ini  iale sînt scrise cu roŝu. Numerota  ie originală a filelor. Legătură veche în piele.

VOILEANU (LOGOFĂTUL MATEI).
Transilvania
M  n. Dr  guŝ-F  g  raŝ
Miscelaneu: Vie  i de ŝfin  i, fragmente din Pateric, Pilde filozofeŝti, Istoria Troadei ŝ.a.

f. 21  : „Anul 1749.
  i pre aceste scrisori c   i vor vrea să cetească,
Mă rog, to  i, pre streinul Matei să pomenească".
f. 182  : „Eu log<o>f  t Matei Voilean<u>. Anul 1742 <sic>".
f. 198: „Anul 1748, dechem<vrie> 8 zile
Aceasta am scris eu, nevredniculu, Voileanul Matei, gramaticul. 1748".
f. 259 : „Acestea le-am scris în   ara Oltului, la Mănăstirea Dr  guŝului eu log<o>f  t Matei Voilean<u>, pe h  rtiia părintelui Eafail".
f. 278  : „Precumti de demultu Israilii în robie
Cu multu dor trăia, nev  z  nd a lor moŝie
  i în Carmilti munte, cu deasă pustie
Nemernicindu cu trudă pro<o>rocul Ilie,
Aŝa ŝi ticălosul streinii, cu jale
  ŝi petrece a vie  ii am  r  ta cale.
De o parte cu mul  ii dor fiind cuprinŝii
De altă parte de necazuri fiind str  nsu.
Dor mare av  nd pentru a lui moŝie;
Necazii greu de streinata tic  loŝie,
De care prea cu asupra fiind cuprinŝii
Eu streinul Matei, cel ce acgste-am scris,
Eogii pre D<u>mnezeu ca să nu mă lipsească
De cea pre tare dorită moŝie cerească".
f. 200  : „Logofăt Matei Voileanul. Anul 1749, mart<ie> 18 dn<i>".
f. 217 : „Log<o>f  t Matei Voil<eanu>. Anul 1749, dec<emvrie> 8".
f. 254 : „Eu logofătul Mathei Voileanul".

Ms. 3399. Sec. XVIII(1748-1749); 290 ff. 20,5 X 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile ŝi ini  ialele sînt scrise cu roŝu. Frontispicii în peni   la ff.: 1,22  , 169 ŝ.a. Ini  iale ornate la ff. : 63, 124, 201 ŝ.a. Numerota  ie originală a filelor.

ZACIONEA (IOAN).

Via  a lui Petru cel Mare.
<sic>"do  ilea"¹Ioan Z<a>cion<ea>>   ev<ruarie> 9,1783. Sfirŝitul c  r
f. 320  : „1781, noem<vrie> 2. Braŝ<ov> Ioan Zacionea".

Ms. 2476. Sec. XVIII (1783); 320 ff. 22 x 16 cm. Scriere cursivă. Titlurile, unele însemnări marginale sînt scrise cu roŝu. Pagina  ie originală. Legătură în piele.

PZansa î Pasină din Gwfex *Stardzanus*, copiat de popa Grigore din Măhaci între
* anii 1583-1619. Ms. 447, p. 10.

4 k m

1070 1575
2010 2015
2020 2025

¥

v i s g ^ • — ^ . 1 — • 4 y ^ ^ ^ —

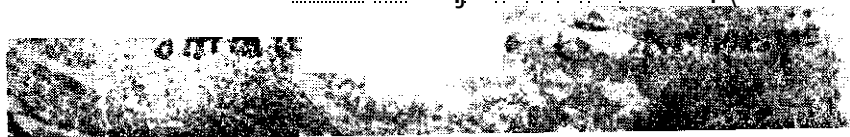
•.....^...*»—| J c i.....

*' •..^_•^_•*f^:..... /... — «Γ_ ' ^ ,.....

Ptoşa Pagină cu însemnarea slavonească a lui Constantin diacul dintr-un manu-
cuprinzînd *Faptele Apostolilor*, copiat de el la anul 1646. Ms. 85, f. 326 .

.....-..... j • • * * \

P/anşa 77. Pagină din *Alexandria* copiată de popa Ioan Romînul la anul 1620.
Ms. 3821, f. 126' .

v

2Si

uf

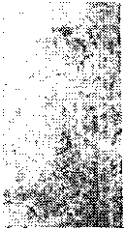
•.

a *

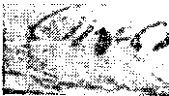
^ ii* w m ^ t w m

- Oflri&rtf •

lllllfft

Planşa VI. Pagină din romanul hagiografic *Varlaam şi loasaf*, copiat de Fota grămăticul la anul 1675. Ms. 3339, f. 281.

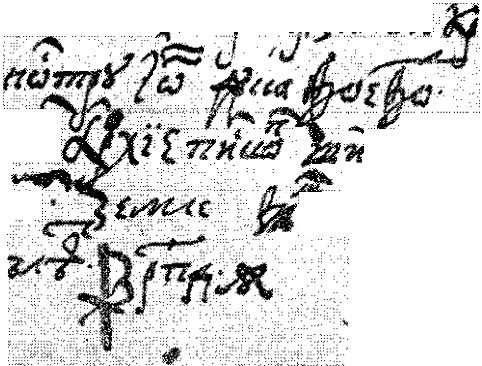

Planşa VII. Pagină dintr-un *Molitvenic* copiat la anul 1676, cu scrisul caracteristic al lui popa Ursii din Cotigleat. Ms. 4641, f. 268^r.

21 î

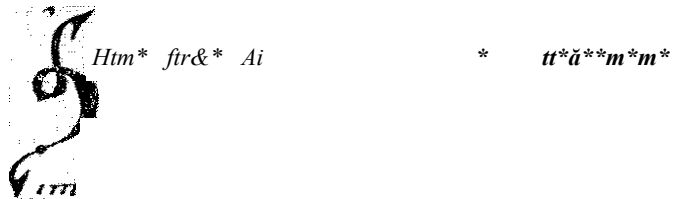
o * * * * A c i ^ T ^ ' v o l c H t v r u *

mm mṭHÂi&u • ^-a war

Planşa VIII. însemnarea lui Vasile ieromonahurdin Cariea Auoei **Dorolei**, copiată la anul 1676. Ms. 3562, f. 217.

Planşa IX. Pagină dintr-un *Ceaslov*, copiat la anul 1685 de Petru preotul. Ms. 71-
t 307.

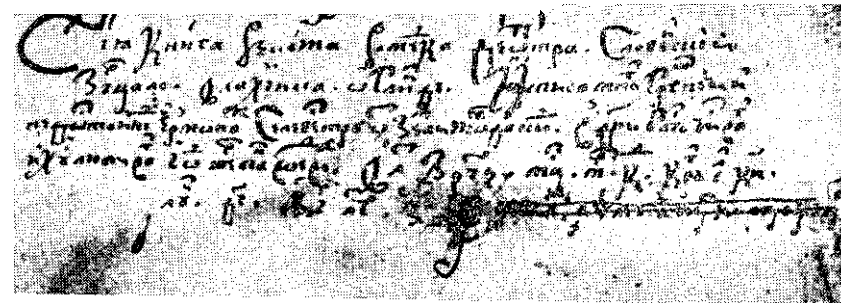
/tmHmwnuASf Minş*lfk%[^]r*?*A?f hkmA* \$#*m[^] /m*f*&*
 or fyymtf n*imf* m\$mm Kmrr[^]m ignmm \

rt%^{*N>}mmtA%? M[/]*sm#*⁴ MEËj[#]i\$[^]\$^{*} smt*m>*r:m*m[/]<m\$^{****}f*

Mtnrrr\

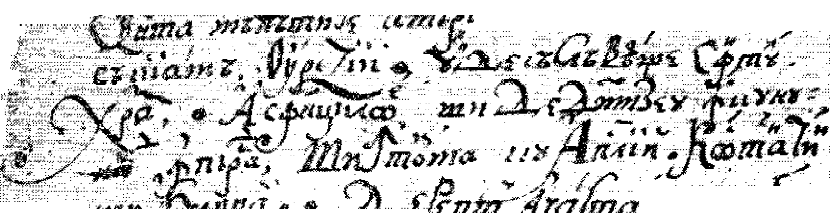
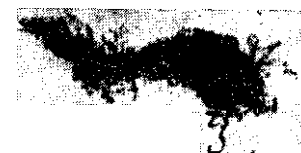
P/ansa X. însemnarea finală a *Tetraevangelului*, copiat la anul 1686 de Nicola grămăticul. Ms. .7327, f. 265.

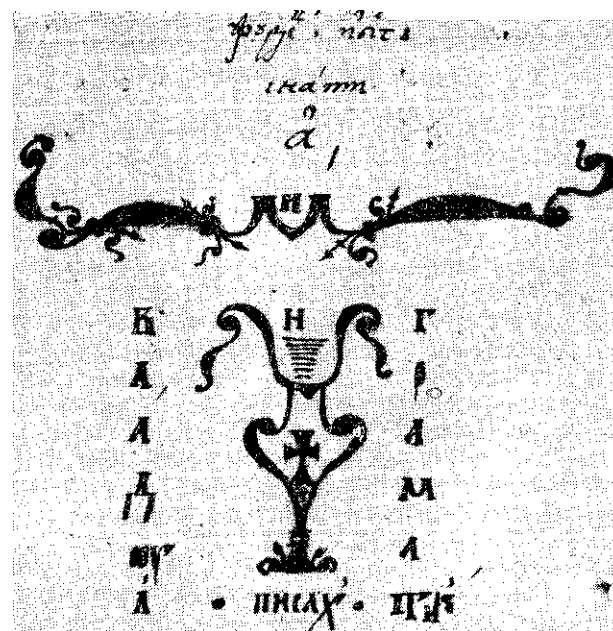
Planşa XI. Pagină cu însemnarea lui Silvestru ieromonahul dintr-un manuscris cuprinzînd *Oglinda bogosloviei*, copiat la anul 1688. Ms. 2472, l. 131'

3 -t

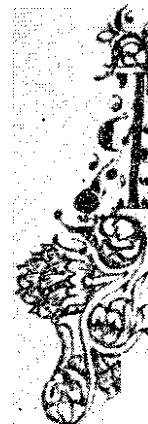

iii

*nsa XII. Pagină cu însemnarea lui Nicolae monahul dintr-un manuscris^cuprinzînd
Viața patriarhului Nifon, copiat la anul 1691. Ms. 2462, t 173^.*

Pta/?şa X ///. Pagină cu însemnarea lui Vlad grămăticul dintr-un manuscris cuprinzind *Leavstvița*, copiat la anul 1693. Ms. 2512, f. 399.

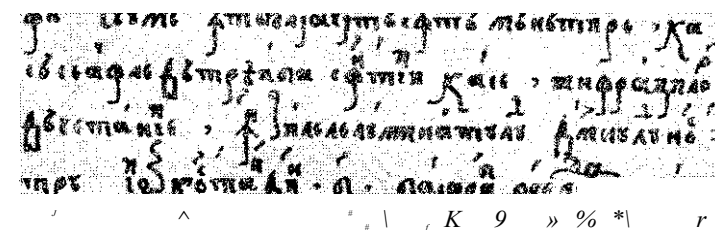

111

• " * * *V < . * **/_ * u ' ~ *

M i i ^..... _ . . . _ »

4 V

anul 1695. Ms. 1838, t 175 .

liișl

Planșa XV. Pagină cu însemnarea lui Iosif ieromonahul din Mîntuirea păcătoșilor copiată la anul 1696. Ms. 2174, f. 489.

Laudend numele Domnului
 Si rodiruri suflete
 Laude gra Domnului mare
 Laude lu Dumnezeu Ambr.
 Szevritul Solcasilor.
 Keszdetlen irni Dositofalvian el
 Hegeszen Allfogyon 1697. Die
 12 August reggit.
 V. k. János m. p. r.

158

Z ^ - » ^ « - r r r -

.7K T/ ^ T f ' U y " " ^ " ^ ' ^

J

i l l l l i l l i l ^

Planşa XVII. însemnarea lui Dositei ierodiaconul dintr-un manuscris cu
 istoria lui Varlaam şi Ioasaf, copiat la anul 1700. Ms. 2458, f. 268.

СН
СН
СН

-iff1^H^,>lfAiKIH'trKi,u,H...iM...r,

3'

ăi

0y:~^

Planșa XVIII. Pagină din *Molitvenicul* copiat de Agaton monahul la anul 1701.
Ms. 4215, f. 231'.

Planșa XIX. Pagină copiată și ilustrată de Serafim ieromonahul dintr-un *mis*
scris la anii 1704—1705. Ms. 2456, f. 122.

. w

l. ǎ-*.ti^*:fz.....*____:/.....ts*.....•

* t t m f ***** x m % ***** = *

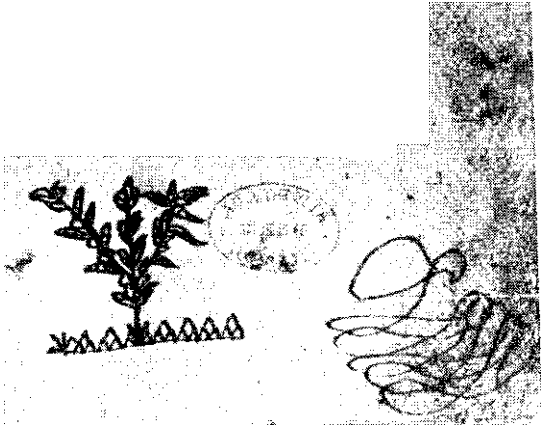
% 9

:>MłMłŁ P ^ ^ ^ i ^ ^ t i ^ l.....z.....z \

Tpmtxtt* mxmxƒ** Mxçtiu* wnitm**<T> turn***.

J . - m u t ă w ? m f ^ r & t m r ^ n ,

f ț i H T p ri4¥rip«^ łfmma tfkn'm

Planșa XX. însemnarea finală a diacului Daniil d» pe Antologhionul copiat

A

Planșa XXI. Pagină din Pravila lui Vasile Lupu, copiată de popa Stanciu la 1724. Ms. 1253, f. 18. ,

I

..

(Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side)

mm

C*^ ii

if *' H* * - '~&

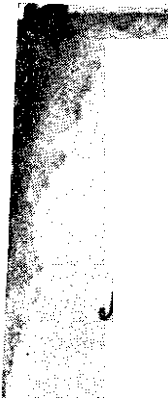
Planșa XXIV. Pagină din *Cronica Slovenilor*, copiată de Radu Lupescu la anul 1727. Ms. 156, f. 3^v.

Planșa XXV. Prima pagină din *Ceașornicul Domnilor* tradus de Nicolae Costin și copiat de Ioan Pavel grămatic la anul 1736, Ms. 3440.

'2

r*fj»**Z ** -â^*****

« ~ - » . . - ~ , , ,

.....U î i m m t d ----ztâm:MMaMBma.....

•

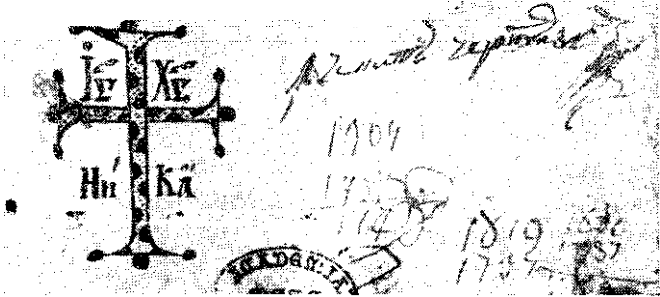
..... V A %.....

• U f
I i i

1i1111

.....,.....^.....o t S ^ T ^

.....A'

Planşa XXVI. Ultima pagină dintr-un manuscris de Cazanii, copiat de Ioan Muncă-
cianu la anul 1737. Ms. 4130, i. 356.

1

ni-

_ f f .

* * t "

4â ft ui |« Ri*mi

4â T \£ |jH Klîmi

4a lf "u i,« «tam
i » î l ; , » ' ,
m fl! 5*

m m

TT««Jm, st

•»* ^

*iWHtmji atA, ium Uftmi ^*Iftti nţ^mn*

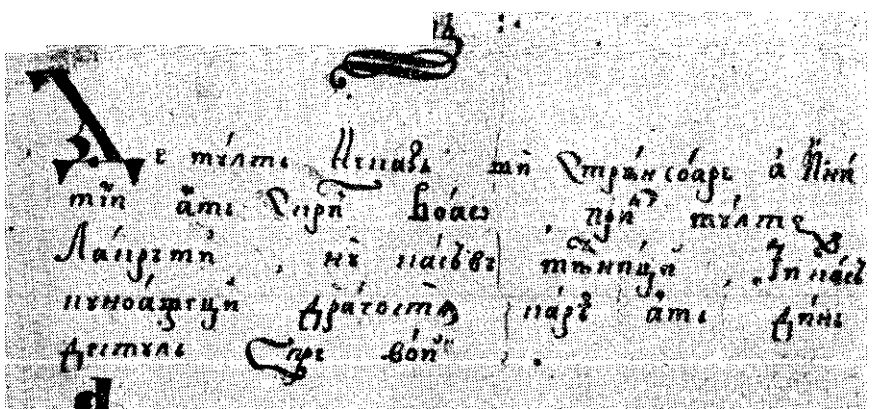
^ ^ ^ ^ J

iii

Planşa XXVIII. Pagină dintr-un *miscelaneu* copiat de Stoian de la Antim la anul 1756. Ms. 5662, f. 65^v-

Planşa XXIX. Prima

4 κ • f • fa
' a»A« frttmnt Air*

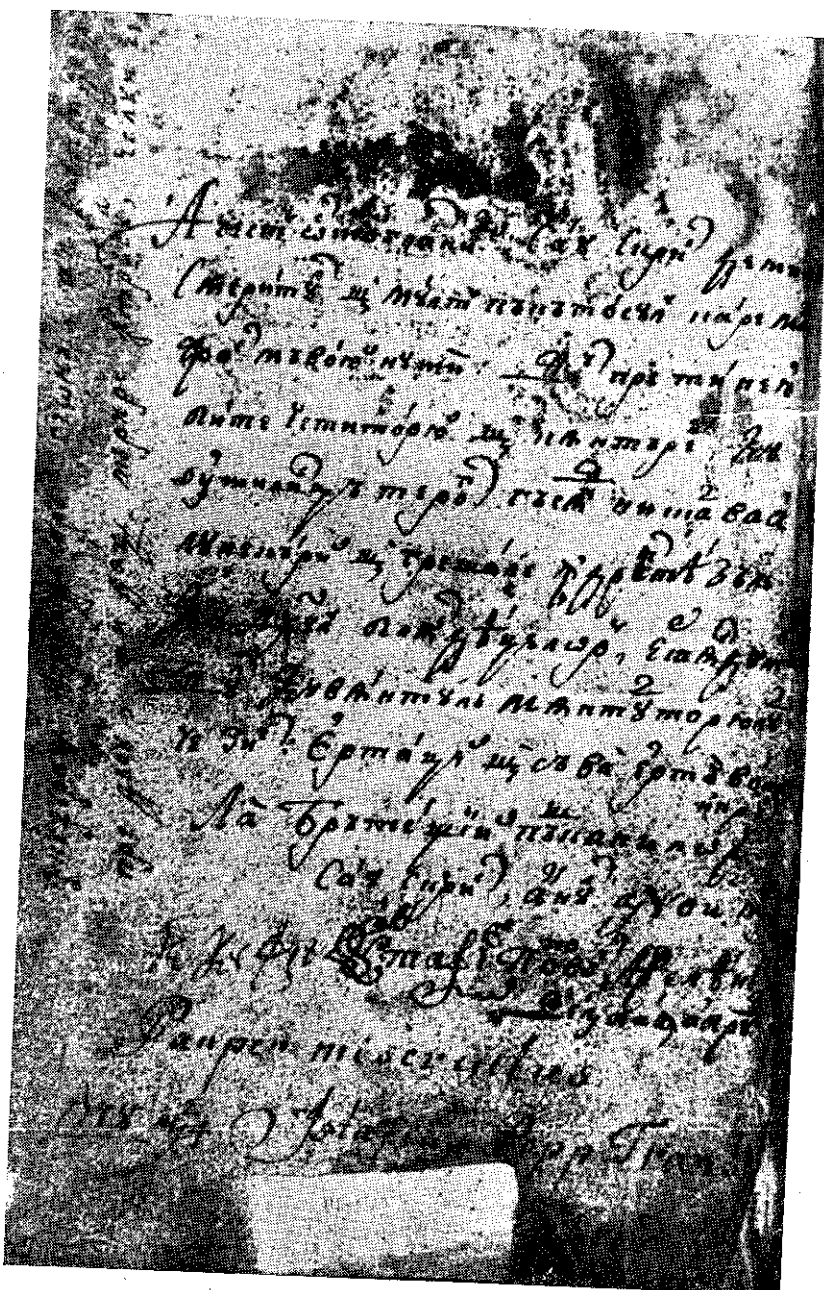

Handwritten musical notation on a single staff. The notation is in a historical style, featuring a large initial 'A' and a series of notes. Below the staff, there is a line of text in Cyrillic script, which appears to be a liturgical text. The text is written in a cursive hand, typical of the 18th century.

• • H I Â

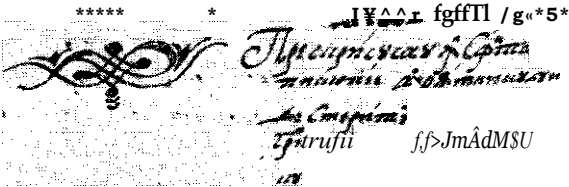
• *en 6" 18* • ^ *amHm9 fH. « (fit ' ?

Planşa XXXII. Finalul unui manuscris de *Eshaiologie*, copiat de preotul Sava Popovici de la Râşinari, la anul 1773. Ms. 2325, f. 124'.

irTrjW —<rr

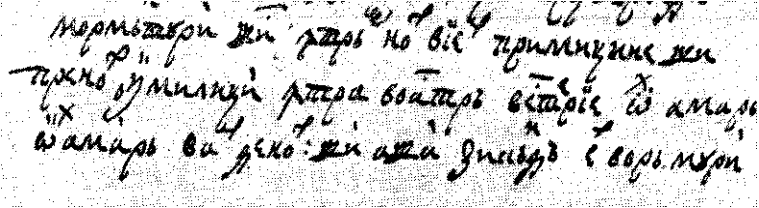
* 4 '

Planșa XXXIV. Pagină dintr-un *miscelaneu* copiat de Grigore Rîmniceanu ia anul 1780. *Ms.* 2570, *i.* 92'.

..^^Ht'.->jK&«M i m ^ m m , - ^

f ^ x ^ ' r * * * * *

....\ ' -..... i; # '"fffer..... • • —.....

Planșa XXXV. Pagină dintr-o *Alexandrie*, copiată de Enache la anul 1788, cu însemnarea criptografică a copistului. *Ms.* 4&46, *i.* 116'.

LISTĂ DE MANUSCRISELE BIBLIOTECII ACADEMIEI R.P.R. CU NUMELE COPIȘTILOR

Ms.

9 Sion (Monahul Ioanichie)
13 Polimaz (Logofătul Constantin)
25 Știrce (Ștefan), f. 1-270
27 Ștefan (Diaconul), f. 1-120
34 Jora (Paharnicul Toader), f. 23-106
35 Ion (Pr.)
37 Stanciu (Pr.)
44 Stan (Logofătul), f. 7-108, 111-133
46 Vasile
47 Vartolomeu (Putneanu), f. 55-~
48 Veisa (Diacul Constantin), f. 1-250
49 Gavril (Ierodiaconul), f. 1-109, 160-211
50 Jora (Paharnicul Toader), f. 2-87
53 Luca (Pr. Ioasaf), f. 2-426
57 Jora (Paharnicul Toader)
58 Stanciu (Pr.)
59 Lupescu (Radu)
60 Burgehele (Constantin)
69 Misail (Ieromonahul), f. 1-590
84 Lupoianu (Constantin)
85 Constantin (Diacul)
86 Gavril (Diacul)
96 Vîrnav (Gheorghe)
101 Nicanor (Ieromonahul)
103 Grigoraș (sin Vasile Uricariul), f. 1-176
104 Nicolae (Dascălul)
107 Rafail (Monahul)
111 Măzăreanu (Vartolomeu), f. 1-113, 115, 116-118, 143-151

Ms.

112 Luca (Pr. Ioasaf)
115 Grigoraș (sin Vasile Uricariul), f. 2-20?
116 Ioniță (sin Constantin Logofătul)
119 Teodorache (Logofătul de divan)
120 Ioan Pavel (Grămăticul)
124 Nichifor (Ieromonahul), f. 1-40
134 Ștefan (Paharnicul), f. 2-84
138 Ștefan (Dascălul)
144 Acachie (Ieromonahul), f. 2-186
145 Anghelcic (Logofătul Alexandru), f. 1-94
146 Cozma (Monahul)
149 Blagoyici (Dimitrie)
153 Acachie (Ieromonahul), f. 2-634
156 Lupescu (Radu), f. 3-64
158 Tăutu (Ioniță)
160 Dragoș (Vătaful Dumitru), f. 1-3
160 Marcociu (Vasile), f. 54-82
163 Grigore (Ieromonahul de la Cozia), f. 2-490
167 Toader (Dascălul), f. 1-5
168 Miclescu (Postelnicul lordache)
174 Constantin (Logofătul de divan), f. 1-1&
201 Nicola (Grămăticul)
204 Lavrentie (Dascălul), f. 35-241
206 Florea (Pr.)
212 Damaschin (Dascălul), f. 4-117
233 Miclescu (Postelnicul lordache), f. 1-176

MS.

- 236 Stoian de la Antim
 238 Grigoraș (sin Vasile Uricariul), f. 2—317
 239 Stîrce (Ștefan)
 249 Rafail (Monahul)
 252 Luca (Pr. Ioasaf), f. 8-11^v, 14-473^v
 476^v
 254 Luca (Pr. Ioasaf), f. 1-414
 256 Grigoraș (sin Vasile Uricariul), f. 1—5^v,
 9-91^v
 257 Visarion (Ieromonahul), L. 2—46^v, 48-
 54
 266 Constantin (Dascălul), f. 3-55, 57-61^v
 268 Lupescu (Radu), f. 1-290^v
 269 Bujorovski (Pr. Gheorghe), f. 3-199^v
 270 Giurescu (Logofătul Ioniță), f. 1, 4—67,
 71, 73-136^v, 148
 276 Apostol (Logofătul de divan), f. 6-142^v
 298 Sion; (lordache), f. 4-183^v
 303 Popovici (Eustațiu), f. 17-100^v
 334 Gherasim (Ierodiaconul), f. 1—109
 338 Stîrce (Ștefan), f. 6-8^v, 10-255^v
 340 Ștefan „ (Logofătul), f. 2-191^v
 342 Stăncescu (Constantin), f. 2-105^v
 343 Ciohoranu (Alexandru), f. 1—44
 346 Dionisie (Eclisiarhul), f. 5-34^v
 353 Lupescu (Radu), f. 6-357^v
 354 Grigoraș (sin Vasile Uricariul), f. 3-213^v
 355 ilievici (Grigore)
 356 Ion (Pr.), f. 2-70^v, 72-76^v
 400 Ilachi (lordache), f. 1-132, 134
 420 Meletie (Ieromonahul), f. 2-197
 422 Daniil, f. 2-18^v
 426 Sava (Ierom*monahul), f. 1-69^v, 73-83
 433 Hudeci (Pisarul Grigore), f. 1-130^v
 436 Dimitrache (Logofătul de divan)
 438 Constantin (Copilul), f. 6-125^v
 439 Filipescu (Căpitanul Constantin), f. 1—
 150^v
 441 Șoimescu (Logofătul Ioniță), f. 1—358
 447 Grigore (Popa din Măhaci)
 452 Dimitrie (Logofătul), f. 3-46^v, 57-60^v
 458 Fior (Pr.), f. 1-2, 43-85
 464 Ioan (Ieromonahul), f. 2—51
 465 Goran
 471 Oprea (Logofătul), f. 5-19^v
 473 Stoian de la Antim, f. 1-62
 473 Popovici (Eustațiu), f. 63-115

Ms.

- 477 Duma (Dascălul Ioan), f. 1—214
 479 Ioan (Pr.), f. 1-15*, 59-917, 113-125*
 161-192^v
 479 Rafail (Monahul), f. 92-111
 480 Mitrea (Logofătul), f. 1-180^v
 484 Nicola (Grămăticul)
 489 Meletie (Ieromonahul), f. 1-3^v, 109^v-
 113^v, 147^v-215^v, 218-222
 491 Serafim (Ieromonahul)
 495 Ianovici (Teodor)
 500 Dionisie (Eclisiarhul), f. 2-12^v, 20-27,
 35-37^v, 43-49^v, 52-55, 60-
 62^v, 68-69, 72-77^v, 82^v—
 86, 92^v, 98-99^v, 102-107, 129
 501 Fior (Pr.), f. 1-130^v, 163-186^v, 252,
 278-311^v
 503 Dumitru (Cîntărețul)
 507 Ioasaf (Monahul)
 524 Deleanu (Arhimandritul Grigore)
 529 Dreteanovschi (Ieromonahul Natanail),
 f. 2-6, 31-33^v
 540 Arsenie (Ieromonahul), f. 160—211
 545 Mihail (Pr.), f. 38-162^v
 545 Bojidar (Dascălul Matei), f. 163-170^v
 546 Banciu (Toma)
 551 Vasile (Psaltul)
 568 Silvestru (Ieromonahul), f. 1-256^v
 570 Iustin (Ieromonahul) f. 11-20^v
 573 Proca (Dascălul), f. 80-119^v
 575 Ștefan (Dascălul), f. 121-132^v
 577 Vartolomeu (Ieromonahul), f. 25-163^v
 580 Gheorghe (Logofețelul), f. 3-385^v, 390-
 396^v
 588 Fota (Grămăticul)
 595 Radu (Nicolae), -f. 1-119^v
 701 Ioan (Muncăcianu), f. 1—18
 701 Teodor (Diacul), f. 53-66^v, 81-150^v
 703 Teofan (Monahul), f. 1-155^v
 706 Sturze (Dascălul Vasile)
 707 Sturze (Dascălul Vasile), f. 1-126^v
 708 Sturze (Dascălul Vasile), f. 2-58^v
 709 Sturze (Dascălul Vasile), f. 1-130^v
 710 Rus (Dascălul Pavel), f. 3-222
 712 Sturze (Dascălul Vasile)
 713 Sturze (Dascălul Vasile)
 714 Petru (Pr.)
 716 Gherasim (Ieromonahul), f. 4—214

Ms.

- 757 Ioan Pavel (Grămăticul), f. 1-231^v
 759 Varlaam (Ieromonahul)
 761 Gherghel (Gavril), f. 1, 4-136^v
 830 Constantin (Cîntărețul), f. 1—4, 6-9^v
 830 Nicolae, f. 15-65^v
 830 Colțea (Andrei), f. 66-105
 869 Negrule (Năstase), f. 1—77
 934 Ioan (Monahul), f. 1-261^v
 935 Veisa (Diacul Constantin)
 937 Fior (Pr.), f. 2-20^v, 124-157^v, 261^v—
 940 Grigoraș (sin Vasile Uricariul), f. 4—67^v
 942 Daniil (Diacul)
 956 Gherontie (Monahul), f. 4-11^v, 14^v-58^v
 1062 Lupescu (Radu), f. 1-183^v
 1063 Lațcar (Constantin), f. 1—9^v
 1064 Cozma (Monahul)
 1067 Chira (Logofătul Ioan), f. 1-32, 34-133^v
 1067 Fanu (Nichita), f. 32^v-33^v
 1070 Constantin (Săidăcariul)
 1073 Nicolae (Logofătul)
 1081 Grigore (Ierodiaconul Rîmniceanu), f.
 1-76^v, 178-181, 214-217
 1092 Popovici (Eustațiu), f. 2-67
 1101 Daniil
 1108 Barbul (Dascălul), f. 1-75
 1117 Dionisie (Eclisiarhul)
 1120 Mihai (Logofătul), f. 1-63^v
 1125 Teodorache (sin Gheorghe Luca), f.
 4^v-76^v, 79-93^v
 1126 Popescu (Ianache)
 1130 Girugiueanu (Ion)
 1132 Ursu (Toader), f. 2^v-200^v
 1135 Bărbătescu (Ieromonahul Ioachim), f.
 1^v-100^v, 102-193
 1147 Hudeci (Pisarul Grigore)
 1151 Berheceanu (Andonaei), f. 1-220^v
 222-223, 239-242^v
 1154 Teofil (Pr.)
 1155 Arhip (Ioniță)
 1159 Făgărășanu (Ivan)
 1161 Erneanu (Logofătul Ion), f. 2-168
 1204 Iordăchescu (Logofătul Matei), f. 1—109^v
 1207 Serafim (Eclisiarhul), f. 1-2^v
 1228 Iachint (Starețul Cernicăi), f. 1—17
 1235 Dolete (Logofătul Ștefan), f. 2-252
 1237 Goștonă (Procopie), f. 4^v-99^v
 1247 Nicolae (Monahul), f. 3~119^v

Ms.

- 1253 Stanciu (Pr.), f. 1^v-15^v, 18-1
 1261 Cozma (Monahul)
 1264 Samoil (Dascălul)
 1267 Anatolie (Ierodiaconul), f. 1-68^v
 98^v, 102-118^v, 122-20
 248, 255-281^v, 285-
 366-387,
 1268 Bucur (Pr.)
 1271 Șerban (Pr.)
 1284 Silvestru (Ieromonahul), f. 1-1
 1285 Duma (Dascălul Ioan), f. 4-20
 1290 Popovici (Dimitrie), f. 2-304^v
 1296 Gheorghe (Dascălul)
 1299 Stanciu (Pr.), f. 3-16, 31-41^v,
 26
 1300 Măzăreanu (Vartolomeu), f. 2-
 1309 Constantin (Logofătul)
 1315 Gheorghe (Dascălul), f. 4-296
 1316 Grigore (Ierodiaconul Rîmnicea
 1
 1317 Constantin (Logofătul), f. 5-1
 54^v, 63-69^v, 79^v—, 8
 165-278, 28
 1317 Samuil (Ierodiaconul), f. 18^v
 1318 Popovici (Gheorghe), f. 2-106/
 166^v, 16
 1327 Nicola (Grămăticul)
 1329 Constantin (Săidăcariul), f. 3-1
 1330 Silvestru (Ieromonahul), f. 2-2
 1332 Ioan (Rîmniceanu), f. 3-150
 1345 Micdonia (Shimonahia)
 1346 Necula (Dascălul), f. 7-22^v, 25-5
 1346 Popovici (Gheorghe), f. 50^v-76^v,
 1348 Mihai (Logofătul), f. 1-58^v, 6
 1350 Stan (Logofețelul), f. 1-394, 40
 1352 Ștefan (Diacul)
 1353 Munteanu (Dascălul Vasile)
 1354 Lupescu (Radu), f. 6-34^v, 38-53
 1355 Iane (Logofătul de taină)
 1357 Nicola (Grămăticul)
 1358 Popovici (Eustațiu)
 1364 (Constantin (Botezatul), f. 1-17
 1364 Batcu (Alexandru), f. 173-193
 1365 Avram (Pr.), f. 1-10^v, 31-157^v

<u>Ms.</u>	<u>Ms.</u>
1371 Meletie (Ieromonahul), f. 3-65', 67-201'	1592 Gherasim (Ierodiaconul), f. 1-100
1373 Popovici (Pr. Dimitrie), f. 3-132'	1608 Teofan (Monahul)
1379 Făgețeanu (Dascălu Stanciu)	1611 Duma (Dascălu Ioan)
1382 Ieremia (Monahul), f. 1-35, 37-122', 124-144	1616 Nicanor (Ieromonahul), f. 1—146
1384 Șerban (?) (Pr.)	1617 Ilarie (Ieromonahul)
1388 Constantin (Dascălu), f. 1-39', 41, 45-46, 47-239'	1621 Ioan (Rîmniceanu), f. 11-122'
1388 Grigore (Ierodiaconul Rîmniceanu), 242-306'	1626 Anton (Monahul), f. 17-56'
1389 Constantin (Săidăcariul), f. 1-419', 421-462'	1629 Ioniță (Copilul)
1390 Natanail (Ieromonahul)	1630 Cozma (Monahul), f. 1-177', 182-377'
1395 Stoian de la Antim, f. 2-120', 128-271'	1631 Gherghie (Logofătul), f. 1-65
1409 Meletie (Ieromonahul), f. 1-206, 208-225'	1631 Cernătescu (Logofețelul Mihai), f. 65-170'
1414 Răducanu (Logofătul)	1631 Rafail (Monahul), f. 171-200'
1417 Constantin (Postelnicelul)*	1632 Venedict (Arhidiaconul), f. 2-54'
1429 Radu (Logofătul), f. 71'-277'	1650 Popovici (Pr. Dimitrie)
1431 Popovici (Pr. Nicolae)	1653 Lupu (Dascălu Bucur), f. 1T-164'
1433 Barbul (Logofătul), f. 5-104', 131-134', 136	1683 Hrizia (Dascălu), f. 1-229'
1436 Costea (Dascălu), f. 1-145', 218'-219'	1702 Chiriceanu (Constantin)
1440 Sava (Ieromonahul), f. 23-329'	1720 Toma, f. 1-25
1462 Sofronie (Ieromonahul)	1723 Popovici (Teodor)
1467 Stanciu (Pr.), f. 1'-85', 88-243', 245-254	1733 Iliinscoi (Pr. Teodor), f. 9-119'
1468 Nicanor (Ieromonahul), f. 79-310'	1738 Nicolae (Dascălu), f. 3-81'
1469 Grigoriiovici (Ipodiaconul Dimitrie), f. 1-419	1739 Pop (Nichifor)
1480 Meletie (Ieromonahul), f. 1-27', 31-113	1747 Andriotaxitul (Dascălu), f. 2-56'
1482 Acachie (Ieromonahul), f. 181-231'	1766 Giurgiuveanu (Tudor)
1509 Enache	1805 Lefter (Logofătul), f. 1-34'
1536 Cliciuc (Dascălu Ion), f. 1-49	1809 Constantin (Logofătul),
1536 Filipescu (Dascălu Gheorghe), f. 49'-127	1817 Șoimescu (Logofătul Ioniță), f. 1-144'
1552 Sofronie (Monahul), f. 2-140'	1818 Vasile (Diacul)
1556 Antim de la Cozia, f. 2—154'	1820 Șoimescu (Logofătul Ioniță), f. 1-10'>12-22', 25-88', 90-128'
1567 Grigorievici (Ieromonahul Natanail, f. 1-6', 8, 12-13', 20, 24, 28, 32	1830 Stanciu (Pr.), f. 8-117
1569 Nițu (Logofețelul), f. 1-269'	1832 Gavril (Pr.), f. 1-171'
1573 Toader	1837 Gheorghe (Dascălu)
1588 Șoimescu (Logofătul Ioniță), f. 1—26, 28-81, 83-92, 94-114, 117, 123, 149-187'	1838 Sturze (Dascălu Vasile), f. 21-26', 31-269'
1590 Bărbătescu (Ieromonahul Ioachim)	1844 Ilarie (Ieromonahul), f. 1-115', 119-146', 149'-228, 232-256', 259-307', 311-337, 339-353', 355-358'
	1845 Toachi (Miron), f. 1-51'
	1846 Popovici-Stolojan (Dascălu Radu)
	1855 Stanislavici (Ioniță), f. 3-77'
	1856 Gheorghe (Dascălu)
	1867 Petre (Dascălu), f. 1-235'
	1870 Ioanichie (Monahul), f. 9-96
	1872 Iachint (Starețul Cernicăi), f. 9-33', 39-88'

<u>Mi.</u>	
1873 Popovici (Eustațiu), f. 1-74	
1889 Teofil (Monahul), f. 203-273, 371-385	
1890 Barbul (Dascălu)	
1899 Iachint (Starețul Cernicăi), f. 1-55', 57-426'	
1903 Mihalache (Vătaful de plai)	
1927 Teofil (Monahul), f. 1-38'	
1927 Daniil, f. 470-647'	
1929 Iachint (Starețul Cernicăi), f. 1-321	
1930 Teofil (Monahul), f. 1-51'	
1934 Teofil (Monahul), f. 1'-179	
1935 Teofil (Monahul)	
1937 Anania (Dascălu), f. 1-270'	
1940 Iachint (Starețul Cernicăi)	
1941 Teofil (Monahul), f. 27'-197'	
1943 Acachie (Ieromonahul), f. 3—4, 6—57	
1943 Iachint (Starețul Cernicăi), f. 57'-155'	
1953 Timotei (Monahul), f. 33-115'	
1956 Teofil (Monahul), f. 129-355'	
1956 Iachint (Starețul Cernicăi), f. 451-490'	
1957 Teofil (Monahul), f. 1-133', 307-421'	
1957 Iachint (Starețul Cernicăi), f. 230'-306'	
1958 Iachint (Starețul Cernicăi), f. 1-42'	
1958 Chirii (Ierodiaconul), f. 43-45	
1962 Iachint (Starețul Cernicăi), f. 1'-4', 69-114'	
1963 Terapont (Ieromonahul), f. 1—190, 213-294', 590-597',	
1964 Iachint (Starețul Cernicăi), f. 1-276'	
1975 Ieremia (Monahul), f. 1-104, 253-340	
1975 Serafim (Ieromonahul), f. 104-252'	
1976 Teofil (Monahul), f. 1-72	
1982 Teofil (Monahul), f. 1-134', 138-152'	
1982 Daniil, f. 134'-137	
1989 Teofil (Monahul), f. 1-44'	
1990 Teofil (Monahul), f. 1-198', 209-254', 256-424', 427-457	
1990 Iachint (Starețul Cernicăi), f. 199-208	
1991 Teofil (Monahul), f. 2-217', 219-222', 224-243	
1993 Teofil (Monahul), f. 1-8', 22-25', 27', 29', 32'-33'« 63-65', 67-88, 96-120, 154'-194', 196'-206'	
1993 Daniil, f. 121-128, 132-146', 213-239'	
1995 Teofil (Monahul), f. 1-103', 105-274'	
1997 Teofil (Monahul), f. 39-88	
1997 Daniil, f. 91-163, 189-203'	

<u>Ms.</u>	
1998 Teofil (Monahul)	
2003 Stan (Logofețelul)	
2007 Teofil (Monahul)	
2008 Daniil	
2013 Iachint'(Starețul Cernicăi), f.	
2013 Teofil (Monahul), f. 28'-110	
2015 C.I., f. 1-21'	
2015 Chirii (Ierodiaconul), f. 22-7118', 210'-255', 3	
2015 Teofil (Monahul), f. 119-134'	
2015 Grigore (Ierodiaconul Rîmniceanu), 1	
2015 Ioanichie (Ierodiaconul), f. 2	
2018 Daniil, f. 1-87	
2018 Teofil (Monahul), f. 87-118'	
2024 Stan (Logofețelul)	
2025 Grigore (Ierodiaconul Rîmniceanu), 3	
2029 Teofil (Monahul), f. 106'-127'	
2030 Chirii (Ierodiaconul), f. 2-39409', 414-424, 4	
2031 Chirii (Ierodiaconul), f. 1-34'	
2035 Chirii (Ierodiaconul), f. 1-8', 1	
2036 Teofil (Monahul), f. 9-173, 175	
2040 Nicolae (Pr.), 83'-96, 99-110	
2041 Teofil (Monahul), f. 174-207', 269', 1	
2041 Daniil, f. 378-456	
2047 Daniil, f. 59'-61, 62', 63'-64	
2047 Teofil (Monahul), f. 71'-74	
2050 Popovici-Hidișan (Andrei), f. 3-	
2052 Chirii (Ierodiaconul), f. 60'-73	
2052 Teofil (Monahul), f. 155-258'	
2055 Chirii (Ierodiaconul), f. 1-57, 7	
2055 Teofil (Monahul), f. 58-73	
2056 Pahomie (Ierodiaconul)	
2081 Dionisie (Eclislarhul), f. 1-12	
2091 Constantin (Logofătul)	
2092 Ghedeon (Monahul), f. 1'-218	
2097 Greceanu (Ierodiaconul Nicodim)	
2098 Dionisie (Eclislarhul)	
2099 Serafim (Monahul), f. 1-316	
2101 Nicola (Pr.), f. 1-14, 16-18, 2	
2103 Fior (Pr.)	
2108 Rusu (Dascălu Ioan)	

Ms.	
2109	Dionisie (Eclisiarhul), f. 1-10, 13-14', 17-23'
2110	Dionisie (Ieromonahul), f. 1-285'
2111	Popovici (Banta), f. 1-15
2112	Dionisie (Eclisiarhul), f. 1-4', 6, 49, 50, 51, 52, 53-57, 59-84
2113	Gherontie (Monahul), f. 1-555, 561- 595
2117	Lupescu (Radu), f. 1-343
2119	Acachie (Ieromonahul), f. 4-57', 59- 88, 91-110
2120	Vasile (Dascălul), f. 1-3', 5-137', 139-207', 209-218
2130	Iachint (Starețul Cernicăi)
2131	Daniil, f. 1-19
2134	Barbul (Dascălul), f. 5-245'
2136	Popovici (Ilie)
2142	Chirii (Ierodiaconul), f. 1-244', 254- 305'
2143	Silvestru (Ieromonahul), f. 1-242
2147	Bărbătescu (Ieromonahul Ioachim), f. 2-9, 13-22, 30, 53-87', 90-91'
2159	Iachint (Starețul Cernicăi)
2162	Pătrașcu (Logofătul), f. 1-68'
2162	Voico (Logofătul), f. 72'-92'
2163	Mihai (Diaconul), f. 1-31', 34-87', 90-93
2164	Radu (Pr.)
2167	Constantin (Dascălul)
2172	Gheorghe (Egumenul), f. 1-517', 519- 549
2174	Iosif (Ieromonahul)
2177	Dionisie (Eclisiarhul), f. 1-7', 9-13
2178	Stan (Pr.), f. 1'-2', 8-137'
2180	Bărbătescu (Ieromonahul Ioachim)
2181	Bărbătescu (Ieromonahul Ioachim), f. 1-85'
2183	Bărbătescu (Ieromonahul Ioachim), f. 1-155', 157-165'
2184	Andrei (Dascălul), f. 1-74'
2193	Matei (Pr.)
2195	Rafail (Monahul), f. 1-177', 181-294
2198	Naum (Rîmniceanu)
2200	Macarie (Ieroshimonahul)
2207	Rafail (Monahul)
2209	Naum (Rîmniceanu), f. 1-34'

Ms.	
2213	Ștefan (Pr.), f. 2-9', 13, 18, 19', 21-24, 26-29
2215	Grigore (Ierodiaconul Rîmniceanu)
2219	Constantin (Psaltul)
2220	Rafail (Monahul), f. 1, 4-158'
2251	Vîrlan (Ștefan)
2301	Ștefan (Pr.)
2302	Ioan (Pr.), f. 1-125'
2302	Simion (Diaconul), f. 125'-139'
2305	Nicolae (Dascălul), f. 1-362
2314	Grigore (Ierodiaconul Rîmniceanu)
2315	Mihailovici (Vasile)
2324	Gheorghe (Dascălul), f. 1'-536
2325	Popovici (Pr. Sava)
2326	Popovici (Iosif), f. 1, 8-71'
2337	Stanciu (Pr.), f. 1-103'
2338	Pascul (Logofătul), f. 1-122', 125- 185', 187-292', 294-354'
2349	Atanasie (Dascălul Alexandru)
2351	Cojocariu (Petru), f. 3-94'
2353	Rafail (Monahul), f. 1-125', 132-304
2354	Bărbătescu (Ieromonahul Ioachim)
2355	Ilarion (Ieromonahul), f. 2-217'
2356	Măzăreanu (Vartolomeu), f. 4-27', 30- 36'
2358	Nicola (Pr.)
2369	Simion (Diaconul)
2370	Simion (Diaconul), f. 2-86'
2374	Samuil (Ieromonahul), f. 1-9, 17-187'
2381	Panu (Grămăticul), f. 1-256'
2382	Ion (Dascălul)
2383	Oprea, f. 1-141'
2384	Maței (Diaconul), f. 5-98'
2386	Antonie
2393	Gheorghe (Pr.), f. 1-71'
2443	Popovici (Pr. Sava)
2455	Ioan (Pr.)
2456	Serafim (Ieromonahul), 1-81, 87-172
2457	Piteșteanu (Nicolae), f. 1-70', 72-168', 179-180
2458	Dositei (Ierodiaconul), f. 2-268'
2462	Nicolae (Monahul) -
2463	Cozma (Monahul)
2465	Nicolae (Monahul), f. 3-181
2467	Duma (Dascălul Ioan), f. 2'-120'
2468	Nichifor (Ieroshimonahul)

Ms.	
2470	Fota (Grămăticul), f. 1-443
2472	Silvestru (Ieromonahul), f. 1—132'
2476	Zacionea (Ioan)
2481	S. H.
2483	Duma (Dascălul Ioan)
2486	Popovici (Gavril)
2487	Acachie (Ieromonahul)
2489	Duma (Dascălul Ioan), f. 3-194
2492	Acachie (Ieromonahul), f. 1-26'
2497	Ioniță
2499	Dănișan (Iacov), f. 1-69'
2499	Luca (Ion), f. 71-95
2500	Grigore (Ieromonahul)
2506	Lupescu (Radu), f. 3-170'
2507	Popovici (Petru), f. 4-118', 121-173'
2510	Grigore (Ierodiaconul Rîmniceanu), f. 1-218'
2511	Vlad (Grămăticul)
2512	Vlad (Grămăticul), f. 3'-399
2513	Serafim (Ieromonahul)
2516	Ilarion (Ieromonahul), f. 4-365
2517	Vlad (Grămăticul), f. 1-448'
2518	Dositei (Ierodiaconul), f. 2—75
2519	Grigore (Ierodiaconul Rîmniceanu)
2520	Cucuzel (Ierodiaconul Ioan)
2521	Grigore (Ierodiaconul Rîmniceanu), f. 1-2, 4-476'
2524	Petru (Diaconul), f. 1-220', 239-328
2548	Ilarion (Ieromonahul)
2549	Constantin (Logofătul), f. 1-340
2551	Isaia (Ierodiaconul)
2555	Pușcașu (Pr. Bucur)
2556	Duma (Dascălul Radu)
2566	Ilarie (Ieromonahul)
2567	Ioan (Rîmniceanu)
2568	Naum (Rîmniceanu) *
2569	Rafail (Monahul), f. 3-311
2570	Grigore (Ierodiaconul Rîmniceanu), f. 1-92', 96-105', 111-125', 127''''
* 2574	Ilarion (Ieromonahul)
2577	Grigore (Ierodiaconul Rîmniceanu)
2579	Ilarion (Ieromonahul)
2581	Meican (Toader)
2582	Ilarion (Ieromonahul)
2585	Rafail (Monahul), f. 1-132, 135-171', 175-204, 223'-224

Ms.	
2586	Rafail (Monahul), f. 1-43
2590	Fior (Pr.)
2591	Ioan Pavel (Grămăticul), f. 2-
2591	Stanciu (Pr.), f. 347-360, 363
2592	Fior (Pr.), f. 1, 536-679'
2594	Radu (Logofețelul)
2596	Ilarion (Ieromonahul), f. 1-243
2596	Bărbătescu (Ieromonahul Ioachim), f. 24
2597	Rafail (Monahul), f. 1-305, 306
2598	Rafail (Monahul), f. 1-94, 330
2599	Ioan Pavel (Grămăticul)
2601	Axinte (Uricariul), f. 157-318
2603	Ioan (Rîmniceanu), f. 1-16, 2
2608	Stroe (Copilul), f. 1-376', 378
2609	Fior (Pr.), f. 1'-1'
2623	Iordache (Vătaful), f. 3-18
2633	Rafail (Monahul), f. 1-144'
2635	Daniil, f. 1-18
2640	Teodorache (Logofătul)
2644	Ștefan (Ieromonahul), f. 5-177', 409', 430-463', 47
2644	Alexandru (Dascălul), f. 464-4
2645	Daniil (Ieromonahul)
2650	Iosif (Ieromonahul)
2656	Ștefan (Diaconul)
2664	Ioan (Grămăticul), f. 221'-222'
2665	Nicodim (Pr.), f. 1-110'
2665	Iosif (Ieromonahul), f. 114-12
2665	Mihăilă (Copilul), f. 134-159'
2666	Radu (Grămăticul)
2667	Rafail (Monahul)
2668	Dumitru (Rîmniceanu), f. 81'-
2669	Naum (Rîmniceanu), f. 1-98, 1
2672	Ștefan (Ieromonahul)
2678	Gherontie (Monahul), f. 2-25'
2711	Fior (Pr.), f. 1-4'
2712	Grigore (Ierodiaconul Rîmniceanu)
2715	Stanciu (Pr.), f. 2-189'
2757	Silvestru (Ieromonahul)
2759	Constantin (Logofătul)
2770	Răduț (Ianache), f. 1-75'
2773	Gheorgache (Clucerul)
2774	Hudeci (Pisarul Grigore), f. 2-5
2775	Gavril (Diaconul)

Ms.

4851 Ștefan (Dascălul)
4852 Ștefan (Dascălul), f. 1-2 0 3`
4870 Nicolae (Pr.), f. 2-44
4870 Petru (Diacul), L 46-68`
4918 Petre (Pr.), f. 1-1 0 5`
4975 Duma (Dascălul Radu), f. 2-1 2 6`
4980 Radu (Dascălul)
4982 Măgureanu (Logofătul lordache), f. 14 —
212`, 215-270`

5053 Popovici (Dimitrie), f. 1—125`
5055 Ungureanu (Anania)
5110 Rafail (Monahul)
5127 Ioanichie (Monahul), f. 1-8 5`
5205 Munteanu (Dascălul Vasile)
5256 Gheorghe (Shimqnahul)
5353 Silvestru (Ieromonahul), f. 1—97`
5367 Stanciu (Pr.)
5449 Viski (Ioan)

5454 Pahomie (Starețul), f. 2-189
5457 Stan (Logofețelul), f. 42-264`
5466 Partenie (Ieromonahul), f. 2-3`, 11-
175`, 178-356`

5476 Luca (Pr. Ioasaf)
5483 Peștișanu (Dascălul Ioan)
5489 Dionisie (Ieromonahul), f. 1—6`, 9—155
5491 Constantin (Dascălul), f. 1-5 8`
5496 Mihailovici (Pr. Constantin), f. i—i33?
5517 Vitalie (Ierodiaconul), f. 9-106
5545 Vasile (Diacul)
5548 Harie (Ieromonahul), f. 1-3 3 4`
5554 Simion
5558 Manta (Dascălul)
5583 Acachie (Ieromonahul), f. 1-6 2`
5662 Stoian de la Antim, f. 5-96
5850 Popovici (Dascălul Ion), f. 1—12
Suluri 7 Fior (Pr.)

LISTA COPIȘTILOR ORÎNDUIȚI PE SECOLE

SEC. XVI

Grigore (Popa din Măhaci), 1583—1619

SEC. XVII

Adam, sfîrșitul sec.
Alexandru (Dascălul), sfîrșitul sec.
Andronic (Diacul), 1673
Arsenie (Ieromonahul),, 1668
Avram (Pr.), 1700

Bojidar (Dascălul Matei), 1686

Constantin (Diacul), 1646
Costea (Dascălul), 1693—1703

Daniil (Ieromonahul), 1698
Dionisie (Ieromonahul), 1696
Drăgoi (Logofătul), 1687

Florea (Pr.), 1669
Fota (Grămăticul), 1671-1675

Gavril (Diacul), 1689
Giurgiu (Pr.), sfîrșitul sec.

Ilie (Dascălul), 1697
Ioan (Ieromonahul), 1682
Ioan (Monahul), 1699
Ion Romînul (Pr.), 1620
Iosif (Ieromonahul), 1696

Lefter (Logofătul), sfîrșitul sec
Mihai, 1673
Mihai (Diaconul), sfîrșitul sec.

Mihai (Logofătul), 1683
Misail (Ieromonahul), 1652
Mitrea (Logofătul), 1700

Nicodim, sfîrșitul sec.
Nicola (Grămăticul), 1685^~1689
Nicola (Pr.), 1697-1710
Nicolae (Monahul), 1691—1692

Oprea, 1698

Panu (Grămăticul), 1691
Petru (Diacul), 1699—1701
Petru (Pr.), 16851688

Radu (Logofătul), 1676

Silvestru (Ieromonahul), 1688 \
Silvestru (Ieromonahul), 1691
Stroe (Copilul), 1700

Sturze (Dascălul Vasile), 1693-17

Ștefan (Ieromonahul), 1688—1697

Toader (Dascălul), 1639
Ursu (Pr.), 1676-3695

Vasile (Ieromonahul), 1676
Viski (Ioan), 1697
Vlad (Grămăticul), 1693-1699

SEC. XVIII

Acachie (Ieromonahul), 1798 — 1826	Ciohoranu (Alexandru), 1783 — 1784
Agapie, 1784-1787	Clicitic (Dascălul Ion), 1772
Agaton (Monahul), 1701	Cojccariu (Petru), 1796-1797
Agurii (Lupul), 1787	Colțea (Andrei), sfîrșitul sec.
Alexandru (Diacul)', 1759	Constantin (Botezatul), 1784
Anania (Dascălul), 1792	Constantin (Cîntărețul), 1780
Anatolie (Ierodiaconul), 1774	Constantin (Copilul), 1746
Andrei (Dascălul), 1768 ...	Constantin (Dascălul), 1759 — 1774
Andriotaxitul (Dascălul), 1782 — 1784	Constantin (Dascălul), 1761
Anghel (Diaconul), 1790	Constantin (Diacul), 1779
Anghelcic (Logofătul Alexandru), 1800	Constantin (Logofătul), 1728 — 1742
Antim de la Cozia, 1766—1767	Constantin (Logofătul), sfîrșitul sec.
Anton (Logofătul), 1794	Constantin (Logofătul de divan), 1724
Anton (Monahul), 1793	Constantin (Postelnicul), 1767-1775
Antonie, sfîrșitul sec.	Constantin (Pr.), prima jumătate a sec.
Apostol (Logofătul de divan), 1788	Constantin (Psaltul), 1767
Arhip (Ioniță), 1784-1799	Constantin (Săidăcariul), 1753 — 1758
Atanasie (Pr.), 1775	Copce (Negoiță), 1783
Atanasie (Ierodiaconul), 1794	Cozma (Monahul), 1726-1747
Atanasiu (Dascălul Alexandru), 1786 — 1795	Crăciun (Eftimie), 1800
Axinte (Uricariul), 1710	Crețu (Pr. Bucur), 1789
	Cucoranu (Toma) 1777—1782
	Cucuzel (Ierodiaconul Ioan), 1750
	C. I., 1799-1800
Bălăcianu (Constantin), 1756	Damaschin (Dascălul), 1754
Banciu (Toma), 1796	Daniil, 1778
Bărbătescu (Ieromonahul Ioachim), 1766—1809	Daniil (Diacul), 1704
Barbul (Dascălul), 1781-1785	Daniil (Ieromonahul), 1795
Barbul (Logofătul), sfîrșitul sec.	Dănișan (Iacov), 1781
Batcu (Alexandru), 1784-1785	Deleanu (Arhimandritul Grigore), 1781
Batcu (Lupu), 1765 ➤ •	Dimitrache (Logofătul de divan), 1800 — 1806
Berheceanu (Andonaehi), 1777	Dimitrie (Logofătul), 1747
Bîrlădeanu (Dascălul Iordache), sfîrșitul sec.	Dionisie (Eclisiarhul), 1788 —1817
Blagovici (Dimitrie), 1797-1798	Dionisie (Ieromonahul), 1745 — 1746
Bucur (Pr.), 1770-1772 '	Dolet (Logofătul Ștefan), 1782
Bujoroyshi (Pr. Gheorghe), 1781	* Dorotei (Ieromonahul), 1787—1795
Burghele (Constantin), 1781	Dositei (Ierodiaconul), 1700—1704
	Dragoș (Vătaful Dumitru), 1793
Cernătescu (Logofețelul Mihai), 1726	Dreteanovschi (Ieromonahul Natanail), 1759
Chira (Logofătul Ioan), 1779	Duma (Dascălul Ioan), 1751 — 1764
Chiriac (Ieroshimonahul), sfîrșitul sec.	Duma (Dascălul Radu), 1787
Chiriceanu (Constantin), mijlocul sec.	Dumitru (Cîntărețul), 1797
Chirii (Ierodiaconul), 1800-1822	Dumitru (Rîmniceanu), 1767
Chiriță (Pr.), 1756	

Efrem (Grămăticul), 1722-1724	Greceanu (Ierodiaconul Nicodim)
Enache, 1777	Grigoraș (sin Vasile Uricariul),
Enache, 1788-1789	Grigore (Ierodiaconul Rîmniceanu)
Enache, sfîrșitul sec.	începutul sec. XIX
Erneanu (Logofătul Ion), 1750	Grigore (Ieromonahul), 1798
	Grigore (Ieromonahul de la Cozia)
	1766
Făgărășanu (Ivan), 1705	Grigore (Logofătul), 1792
Făgețeanu (Dascălul Stanciu), 1783	Grigorievici (Ieromonahul I.)
Fanu (Nichita), sfîrșitul sec.	1754
Filipescu (Căpitanul Constantin), 1761	Grigoriovici (Ipodiaconul Dimitrie)
Filipescu (Dascălul Gheorghe), 1776	
Fior (Pr.), 1724	
Fior (Pr.), 1754-1764	Hociung (Căpitanul Antohi), 17
Florea (Copilul), 1788	Holban (Ioan), 1785
	Hrîstea (Simion), 1727
Galaction (Ieromonahul), 1788	Hrizea (Dascălul), 1768
Galeri (Gavril), 1786	Hudeci (Pisarul Grigore), 1784 -
Gavril (Diacul), 1732	
Gavril (Diacul), 1799	Iachint (Starețul Cernicăi), 1793
Gavril (Ierodiaconul), 1756	Iacov (Logofătul), 1784
Gavril (Pr.), 1739	Ianache (Pr.), 1731
Ghedeon (Monahul), 1757	Iane (Logofătul de taină), 1730
Ghenadie (Arhimandritul), mijlocul sec.	Ianovici, (Teodor), 1741
Gheorgache (Clucerul), 1779	Ibășfăleanu (Logofătul Ion), 17
Gheorghe (Dascălul), începutul sec.	Ieremia (Monahul), 1777
Gheorghe (Dascălul), 1746—1747	Ieremia (Monahul), sfîrșitul sec.
Gheorghe (Dascălul), 1781	Ilarie (Ieromonahul), 1774 — 1789
Gheorghe (Dascălul), 1783 — 1797	Ilarie (Ieromonahul), 1780
Gheorghe (Dascălul), 1786	Ilarion (Ieromonahul), 1735 — 17
Gheorghe (Dascălul), sfîrșitul sec.	Ilievici (Grigore), 1772-1773
Gheorghe (Egumenul), 1786	Iliinscoi (Pr. Teodor), 1778
Gheorghe (Logofețelul), 1718	Ilschi (Iordache), 1784
Gheorghe (Pr.), 1771	Ioan (Dascălul), a doua jumătate
Gheorghe (Pr.), 1775	Ioan (Grămăticul), 1760
Gheorghe (Shimonahul), 1798	Ioan (Ieroshimonahul), 1795 — 18
Gherasim (Ierodiaconul), 1789	Ioan (Muncăcianu), 1732 — 1737
Gherasim (Ierodiaconul), 1799 — 1802	Ioan (Pr.), 1728
Gherasim (Ieromonahul), 1766	Ioan (Pr.), 1753
Gherasim (Ieromonahul Putneanu),, 1793	Ioan (Pr.), 1764
Gherghel (Gavril), 1736	Ioan (Rîmniceanu), 1779
Gherghie (Logofătul), 1726	Ioan Pavel (Grămăticul), 1736-
Gherontie (Monahul), 1778	Ioanichie (Ierodiaconul), sfîrșitu
Gherontie (Monahul), 1800	Ioanichie (Monahul), 1775-1794
Giurescu (Logofătul Ioniță), 1799	Ioaniță (Logofătul), 1792
Giurgiuveanu (Ion), 1797	Ioanov (Ștefan), 1746
Giurgiuveanu (Tudor), 1781	Ioasaf (Monahul), 1788
Goran, mijlocul sec.	Ion (Dascălul), 1709
Goștonă (Procopie), 1784	Ion (Dascălul), sfîrșitul sec.

326	COPIȘTI DE MANUSCRISE ROMÎNEȘTI	COPIȘTI ORINDUIȚI PE SECOLE	
Ion (Logofătul), 1778-1791	Mihai (Logofătul), 1749	Polimaz (Logofătul Constantin)* 1796	Serafim (Eclisiarhul), sfîrșitul
Ion (Pr.), 1724-1725	Mihai (Pr.), 1729	Pop (Nichifor), 1778	Serafim (Ieromonahul), 1704—
Ion (Pr.), 1734	Mihail (Pr.) ,1734	Popa (Dascălul Iacov), 1780-1781	Serafim (Ieromonahul), 1781
Ion (Pr.), a doua jumătate a sec.	Mihăilă (Copilul), începutul sec.	Popescu (Ianache), 1792	Serafim (Ieromonahul), 1782
Ioniță, 1793	Mihailovici (Pr. Constantin), 1782	Popovici (Banta), sfîrșitul sec.	Serafim (Monahul), 1706
Ioniță (Copilul), 1756-1789	Mihailovici (Vasile), 1779	Popovici (Pr. Dimitrie), 1792—1795	Serafim (Monahul), 1736
Ioniță (Dascălul), 1799	Mihalache (Vătaful de plai), 1779	Popovici (Dimitrie), 1795 — 1796	Silvestru (Ierodiaconul), 1746
Ioniță (Logofătul), 1787	Millo (M.), 1795	Popovici (Dimitrie), sfîrșitul sec.	Silvestru (Ieromonahul), 1725
Ioniță (sin Constantin Logofătul), 1799	Munteanu (Nicolae), 1769	Popovici (Eustațiu), 1766-1781	Silvestru (Ieromonahul), 1728
Iordache (Dascălul), 1789	Munteanu (Dascălul Vasile), 1751 —1759*	Popovici (Gavril), 1796	Simion, 1782
Iordache (Logofătul), 1756		Popovici (Gheorghe), 1794—1795	Simion, (Diacul), 1729
Iordache (Pr.), 1799		Popovici (Ilie), 1771	Simion (Diacul), 1740
Iordache (Vătaful), 1791	Natanail (Ieromonahul), 1754	Popovici (Dascălul Ion), 1758	Simion (Diacul), 1764
Iordăchescu (Logofătul Matei), 1794	Naum (Rîmniceanu), 1784 — 1787	Popovici (Iosif), 1783	Simion (Pr.), 1795
Isaia (Ierodiaconul), 1780	Necula (Dascălul), 1788	Popovici (Pr. Nicolae), 1780-1784	Sion (Monahul Ioanichie), 1786
Iustin (Ieromonahul), 1791	Negrule (Năstase), 1790	Popovici (Nicolae), 1798	Sion (Iordache), 1777
	Neonil, 1788	Popovici (Petru), 1797	Sofronie (Ieromonahul), 1799
Jora (Paharnicul Toader), 1786	Nicanor (Ieromonahul), 1753 — 1754	Popovici (Pr. Sava), 1773-1781	Sofronie (Monahul), 1799
	Nichifor (Ieromonahul), a doua jumătate a sec.	Popovici (Teodor), a doua jumătate a sec.	Sofronie (Shimonahul), 1792
Lațcar (Constantin), 1796	Nichifor (Ieroshimonahul), mijlocul sec.	Popovici (Zaharia), 1783	Spiridon (Ioniță), sfîrșitul sec.
Lavrentie (Dascălul), mijlocul sec.	Nichita (Dascălul), 1790	Popovici-Cucuian (Gheorghe), 1789	Stan (Logofătul), 1794
Luca (Ieromonahul), 1790	Nicodim (Monahul), 1795-1796	Popovici-Hidișan (Andrei), 1783	Stan (Logofețelul), 1729-1734
Luca (Pr. Ioasaf), 1766	Nicodim (Pr.), mijlocul sec.	Popovici-Stolojan (Dascălul Radu), 1764	Stan (Pr.), mijlocul sec.
Luca (Ion), sfîrșitul sec.	Nicolae, 1786	Proca (Dascălul), 1781	Stăncescu (Constantin), 1772
Lupescu (Radu), 1727	Nicolae, 1787	Pușcașu (Pr. Bucur), 1789—1790	Stanciu (Pr.), 1722-1725
Lupoianu (Constantin), 1742	Nicolae (Arhimandritul), prima jumătate a sec.		Stanislavici (Ioniță), 1783
Lupu (Dascălul Bucur), 1750-1751	Nicolae (Dascălul), 1798 — 1800	Radu (Dascălul), sfîrșitul sec.	Stanovici-Voinescu(Pr. Ghinea), 1783
	Nicolae (Dascălul), sfîrșitul sec.	Radu (Grămăticul), 1733	Stîrce (Ștefan), 1784-1791
Macarie (Ieromonahul), prima jumătate a sec.	Nicolae (Diacul), 1706	Radu (Logofețelul), 1737	Stoian de la Antim, 1756—1759
Macarie (Ieroshimonahul), prima jumătate a sec.	Nicolae (Logofătul), 1783	Radu (Pr.), 1728	Strătîla (Dascălul), 1795-1798
Maței (Diacul), 1769	Nicolae (Pr.), 1702	Radu (Nicolae), 1796	S. H., 1777.
Măgureanu (Logofătul Iordache), sfîrșitul sec.	Nicolae (Pr.), prima jumătate a sec.	Răducanu (Logofătul), 1780-1783	Șerban (Pr.), a doua jumătate a sec.
	Nicolae (Pr.), 1798	Răduț (Ianache), 1787	Șerban (Pr.), 1799
	Nițu (Logofețelul), 1787	Rafail (Monahul), 1753-1779	Șoimescu (Logofătul Ioniță), 1783
	Oprea (Logofătul), 1739	Rafail (Monahul), 1761-1767	Ștefan (Dascălul), 1736-1742
Manta (Dascălul), 1786		Romanescu-Popovici (Dascălul Marcu), 1773	Ștefan (Dascălul), 1780
Marco (Căpitanul Zamfir), 1788	Pahomie (Ierodiaconul), 1784	Rus (Dascălul Pavel), 1741	Ștefan (Diacul), 1785
Marcociu (Vasile), sfîrșitul sec.	Pahomie (Starețul), 1754-1762	Rusu (Dascălul Ioan), 1793	Ștefan (Diacul), 1706
Matei, prima jumătate a sec.	Partenie (Ieromonahul), 1764		Ștefan (Diacul), 1787
Matei (Pr.), 1783	Pascul (Logofătul), 1751	Samoil (Dascălul), 1778	Ștefan (Logofătul), 1782
Măzăreanu (Vartolomeu), 1769—1779	Pătrașcu (Logofătul), 1762 — 1763	Samuil (Ierodiaconul), mijlocul sec.	Ștefan (Paharnicul), mijlocul sec.
Meican (Toader), 1799	Pavel (Dascălul), 1725-1741	Samuil (Ieromonahul), 1781	Ștefan (Pr.), 1706
Meletie (Ierodiaconul), 1797—1798	Peștișanu (Dascălul Ioan), 1778	Sava (Ieromonahul), prima jumătate a sec.	Ștefan (Pr.), 1730
Meletie (Ieromonahul), 1782 — 1795	Petre (Dascălul), 1717	Sava (Ieroshimonahul), 1791	Ștefan (Pr.), 1748
Micdonia (Shimonahia), 1796—1804	Petre (Pr.), 1743	Sava (Monahul), 1796	Tăutu (Ioniță), 1785
Miclescu (Postelnicul Iordache), 1781 — 1795	Piteșteanu (Nicolae), 1782	Serafim, mijlocul sec.	Teodor (Diacul), 1735

Teodor (Pr.), 1781	Vartolomeu (Ieromonahul), 1708
Teodorache (sin Gheorghe Luca), 1784	Vartolomeu (Putneanu), 1797
Teodorache (Logofătul), sfîrșitul sec.	Vasile, sfîrșitul sec.
Teodorache (Logofătul de divan), 1792	Vasile, sfîrșitul sec.
Teofan (Monahul), sfîrșitul sec.	Vasile (Dascălul), 1787-1788
Teofan (Monahul), 1782-1796	Vasile (Diacul), 1783
Teofil (Monahul), 1792-1795	Vasile (Pr.), sfîrșitul sec.
Teofil (Pr.), 1700-1703	Vasile (Psaltul), 1798
Teofilact (Monahul), 1800	Vasile (Pr. Moldovanu), 1718
Terapont (Ieromonahul), 1778	Veisa (Diacul Constantin), 1785 — 1792
Timotei (Monahul), 1783	Venedict (Arhidiaconul), 1800
Toachi (Miron), 1798	Veniamin (Ieromonahul), 1789
Toader, 1797	Virlan (Ștefan), sfîrșitul sec.
Toma, 1795	Vîrnav (Gheorghe), 1780
Toma, 1798	Visarion (Ieromonahul), 1777
Toma (Grămăticul), 1788-1792	Visarion (Ieromonahul), 1793
Trandafir (Dascălul), mijlocul sec.	Vitalie (Ierodiaconul), sfîrșitul sec.
Tudosie (Dascălul), 1764	Vlad din Moldova, 1748
Țăposul (Sandu), 1761	Voico (Logofătul), a doua jumătate a sec.
Ungureanu (Anania), 1787	Voicu (Copilul), 1796
Ursu (Teodor), 1782-1784	Voileanu (Logofătul Matei), 1748-1749
Varlaam (Ieromonahul), 1716—1717	Zacionea (Ioan), 1783.

LISTA COPIȘTIILOR PE PROVINCII ROMÎNEȘTI

(Numerele indică cota manuscriselor)

ȚARA ROMÎNEASCĂ	
Acachie (Ieromonahul), 144, 153, 1482, 1943, 2119, 2487, 2492, 2797, 3597, 5583	Constantin (Dascălul), 3803 Constantin (Logofătul), 1317, 1809, 2549, 2754
Alexandru (Dascălul), 2644	
Anania (Dascălul), 1937	Constantin (Logofătul), 1309
Anatolie (Ierodiaconul), 1267	Constantin (Logofătul de divan), 174
Anghel (Diaconul), 3144	Constantin (Psaltul), 2219
Antim de la Cozia, 1556	Constantin (Săidăcariul), 1070, 1329,
Anton (Logofătul), 3721	Cucuzel (Ierodiaconul Ioan), 2520
*) Anton (Monahul), 1626	C. I., 2015
*) Antonie, 2386	
Apostol (Logofătul de divan), 276	Daniil, 422, 1101, 1927, 1982, 1993
*) Atanasie (Ierodiaconul), 4466	2008, 2018, 2041, 2047, 2131, 354
Bărbătescu (Ieromonahul Ioachim), 1135, 1590, 2147, 2180, 2181, 2183, 2354, 2596, 3202, 3590	Daniil (Ieromonahul), 2645
Barbul (Dascălul), 1108, 1890, 2134, 3191	Deleanu (Arhimandritul Grigore), 524
Barbul (Logofătul), 1433	Dimitrache (Logofătul de divan), 436
Berheceanu (Andonaei), 1151	Dionisie (Eclisiarhul), 346, 500, 1117, 2098, 2109, 2112
Bojidar (Dascălul Matei), 545	Dionisie (Ieromonahul), 5489
Cernătescu (Logofețelul Mihai), 1631	Dolete (Logofătul Ștefan), 1235
*) Chiriceanu (Constantin), 1702	Dorotei (Ieroshimonahul), 3318, 3559
Chirii (Ierodiaconul), 1958, 2015, 2030, 2031, 2035, 2052, 2055, 2142	Dositei (Ierodiaconul), 2458, 2518
Chiriță (Pr.), 4674	Drăgoi (Logofătul), 3556
Colțea (Andrei), 830	Duma (Dascălul Ioan), 477, 1285, 1611, 2483, 2489, 3538
Constantin (Cintărețul), 830	Dumitru (Cintărețul), 503
Constantin (Copilul), 438	Dumitru (Rîmnicianu), 2668
Constantin (Dascălul), 266, 1388, 2167, 5491	
*) Localizarea este probabilă.	Efrem (Grămăticul), 3460
	*) Enache, 1509
	Erneanu (Logofătul Ion), 1161

330	COPIȘTI <i>m.</i> MANUSCRISE ROMÎNEȘTI	LISTA COPIȘTILOR PE PROVINCII
Făgețeanu (Dascălul Stanciu), 1379 Filipescu (Căpitanul Constantin), 439 Fior (Pr.), 458, 501, 937, 2103, 2590, 2592, 2609, 2711, 2958, 3442, 3445, 4243. Suluri 7. Florea (Copilul), 3750 Fota (Grămăticul), 588, 2470, 3339	Ioan (Pr.), 2455 Ioan (Pr.), 479 Ioan (Rîmniceanu), 1332, 1621, 2567, 2603 Ioanichie (Ierodiamonul), 2015 Ioaniță (Logofătul), 3144 *) Ioniță, 2497 *) Ioniță (Dascălul), 3275 Ioniță (Logofătul), 3514 Ioniță (sin Constantin Logofătul), 116 Iordăchescu (Logofătul Matei), 1204 Iosif (Ieromonahul), 2174, 2650, 2665 *) Lavrentie (Dascălul), 204 Lefter (Logofătul), 1805 Lupescu (Radu), 59, 156, 268, 353, 1062, 1354, 2117, 2506	Oprea, 2383 Oprea (Logofătul), 471 Pahomie (Ierodiamonul), 2056 Panu (Grămăticul), 2381 Partenie (Ieromonahul), 5466 *) Pascul (Logofătul), 2338 Pătrașcu (Logofătul), 2162, 4248 Petre (Dascălul), 1867 Piteșteamr (Nicolae), 2457 Popescu (Ianache), 1126 Popovici (Dimitrie), 1290 Popovici Gavril), 2486 Popovici (Ilie), 2136 Popovici-Hidișan (Andrei), 2050 Radu (Dascălul), 4980 Radu (Grămăticul), 2666 Radu (Logofătul), 1429 Radu (Logofețelul), 2594 Radu (Pr.), 2164 Răducanu (Logofătul), 1414 Rafail (Monahul), 479, 1631, 2195, 2207, 2220, 2353, 2569, 2585, 2586, 2597, 2598, 2633, 2667, 3008, 5110 Rusu (Dascălul Ioan), 2108 Samuil (Ierodiamonul), 1317 Sava (Monahul), 3683 Serafim, 3271 Serafim (Eclisiarhul), 1207 Serafim (Ieromonahul), 2456, 2513 Serafim (Ieromonahul), 1975 Serafim (Monahul), 3163 Serafim (Monahul), 2099 Silvestru (Ieromonahul), 2472 Silvestru (Ieromonahul), 568, 1330, 2143, 2757, 3557 Sofronie (Shimonahul), 2018 Stan (Logofătul), 44 Stan (Logofețelul), 1350, 2003, 2024, 5457 Stanciu (Pr.), 37, 58, 1253, 1299, 1467, 1830, 2337, 2591, 2715, 3314, 3443, 4225, 5367
Ghedeon (Monahul), 2092 Ghenadie (Arhimandritul), 3472 Gheorghe (Dascălul), 3312 Gheorghe (Dascălul), 1856, 4180 Gheorghe (Dascălul), 1315, 2324 Gheorghe (Dascălul), 1837 Gheorghe (Egumenul), 2172 Gheorghe (Shimonahul), 5256 Gherasim (Ierodiamonul), 334 Gherasim (Ierodiamonul), 1592 Gherghie (Logofătul), 1631 Giurescu (Logofătul Ioniță), 270 Giurgiuveanu (Ion)* 1130 Giurgiuveanu (Tudor), 1766 Goran, 465 Greceanu (Ierodiamonul Nicodim), 2097 Grigore (Ierodiamonul Rîmniceanu), 1081, 1316, 1388, 2015, 2025, 2215, 2314, 2510, 2519, 2521, 2570, 2577, 2712, 4413, 4650 Grigore (Ieromonahul), 2500 Grigore (Ieromonahul de la Cozia), 163, 3151 Grigore (Logofătul), 4468 Hrizea (Dascălul), 1683 Iachint (Starețul Cernicăi), 1228, 1872, 1899, 1929, 1940, 1943, 1956, 1957, 1958, 1962, 1964, 1990, 2013, 2130, 2159, 3612 Iacov (Logofătul), 4458 Ianache (Pr.), 3551 Iane (Logofătul de taină), 1355 Ieremia (Monahul), 1975 Ieremia (Monahul), 1382 Ilarion (Ieromonahul), 2355, 2516, 2548, 2574, 2579, 2582, 2596 Ioan (Dascălul), 4827 Ioan (Grămăticul), 2664 Ioan (Ieromonahul), 464 Ioan (Monahul), 934	Macarie (Ieromonahul), 3472 Macarie (Ieroshimonahul), 2200 Măgureanu (Logofătul Iordache), 4982 Manta (Dascălul), 5558 Matei (Pr.), 2193 Mihai, 3473 Mihai (Diamonul), 2163 Mihai (Logofătul), 1348 Mihai (Logofătul), 1120 Mihail (Pr.), 545 Mihăilă (Copilul), 2665 Mihailovici (Vasile), 2315 Mihalache (Vătaful de plai), 1903 Mitrea (Logofătul), 480 Naum (Rîmniceanu), 2198, 2209, 2568, 2669 Nichifor (Ieroshimonahul), 2468 Nicodim (Monahul), 3789 Nicodim (Pr.), 2665 Nicola (Grămăticul), 201, 484, 1327, 1357 Nicola (Pr.), 2101, 2358, 3722 Nicolae, 830 Nicolae, 4367 Nicolae (Dascălul), 1738 Nicolae (Logofătul), 1073 Nicolae (Monahul), 1247, 2462, 2465 Nicolae (Pr.), 3467 Nicolae (Pr.), 2040 Nițu (Logofețelul), 1569 *) Localizarea este probabilă.	Stanislavici (Ioniță), 1855 Stanovici-Voinescu (Pr. Ghinea), 3806 Stoian de la Antim, 236, 473, 1395, 290 Strătilă (Dascălul), 3248 Stroe (Copilul), 2608 Șerban (Pr.), 1384 Șoimescu (Logofătul Ioniță), 441, 1588 Ștefan (Dascălul), 575 *) Ștefan (Diacul), 2656 Ștefan (Ieromonahul), 2644, 2672, 464 Ștefan (Logofătul), 340 Ștefan (Pr.), 2213 Teodorache (sin Gheorghe Luca), 1123 Teodorache (Logofătul de divan), 119 Teofan (Monahul), 703 Teofil (Monahul), 1889, 1927, 1930, 1935, 1941, 1956, 1957, 1976, 1989, 1990, 1991, 1993, 1995, 1998, 2007, 2013, 2015, 2018, 2036, 2041, 2047, 2052 Teofil (Pr.), 1154, 3052 Toma, 4413 Toma, 1720 Toma (Grămăticul), 4379 Tudosie (Dascălul), 4649 Tăposul (Sandu), 1261 Ungureanu (Anania), 5055 Vasile, 4838, 4839 Vasile (Ieromonahul), 3562 Vasile (Pr.), 4827 Venedict (Arhidiamonul), 1632 Visarion (Ieromonahul), 257 Visarion (Ieromonahul), 3169 Vlad (Grămăticul), 2511, 2512, 2517, 3 Vlad din Moldova, 3697 Voico (Logofătul), 2162 Voicu (Copilul), 4745 MOLDOVA Agapie, 4104 Arhip, (Ioniță), 1155 Agurii (Lupul), 3692 *) Localizarea este probabilă.

332	COPIȘTI DE MANUSCRISE ROMÎNEȘTI		LISTA COPIȘTIILOR PE PROVINCII
Arsenie (Ieromonahul), 540	Gherontie (Monahul), 956, 2678	Miclescu (Postelnicul lordache), 168, 233	Simion, 5554
Atanasie (Pr.), 3233	Goștonă (Procopie), 1237	Millo (M.), 4566	Sion (Monahul Ioanichie), 9
Atanasiu (Dascălul Alexandru), 2349, 2868, 3192	Grigoraș (sin Vasile Uricariul), 103, 115, 238, 256, 354, 940, 4082	Misail (Ieromonahul), 69	Sion (lordache), 298
Axinte (Uricariul), 2601	Grigorievici (Ieromonahul Natanail), 1567	Munteanu (Nicolae), 3691	Sofronie (Ieromonahul), 1462
Bălăcianu (Constantin), 34	Grigoriovici (Ipodiaconul Dimitrie), 1469		Sofronie (Monahul), 1552
Batcu (Alexandru), 1364	Hociung (Căpitanul^Antohi), 3102	Natanail (Ieromonahul), 1390	Spiridon (Ioniță), 3182
Batcu (Lupu), 3417	Holban (Ioan), 3527	Negrule (Năstase), 869	Stăncescu (Constantin) 342
Bîrlădeanu (Dascălul lordache), 3506	Hudeci (Pisarul Grigore), 433, 1147, 2774, 3338	Neonil, 4834	Stîrce (Ștefan), 25, 115, 239, 338
*)Bujorovschi (Pr. Gheorghe), 269		Nicanor (Ieromonahul), 101, 1468, 1616	Șerban (Pr.), 1271
Burghele (Constantin), 60		Nichifor (Ieromonahul), 124	Ștefan (Diaconul), 27
		Nichita (Dascălul), 3234	Ștefan (Paharnicul), 134
		*) Nicodim, 693	
Chira (Logofătul Ioan), 1067	Ianovici (Teodor), 495	Nicolae (Dascălul), 104, 2305, 3186	Tăutu (Ioniță) 158
Chiriac (Ieroshimonahul), 3623	Ilarie (Ieromonahul), 1617, 1844, 5548		*) Teodorache (Logofătul), 2640
Ciohoranu (Alexandru), 343, 4837	Ilarie (Ieromonahul), 2566	Pahomie (Starețul), 5454	Teofan (Monahul), 1608, 2799, 3094
Cliciuc (Dascălul Ion), 1537	Ilieviei (Grigore), 355	Peștișanu (Dascălul Ioan), 5483	Teofilact (Monahul), 3560
Constantin (Botezatul), 1364	Ilschi (lordache), 400	Polimaz (Logofătul Constantin), 13	Terapont (Ieromonahul), 1963
Constantin (Diacul), 85	Iliinscoi (Pr. Teodor), 1733	Popovici (Eustațiu), 303, 473, 1092, 1358, 1873	Timotei (Monahul), 1953
Constantin (Diacul), 4431	Ioan (Ieroshimonahul), 2877, 2952, 2953, 2993, 3001, 3003, 3007		Toachi (Miron), 1845
Constantin (Postelnicelul), 1417	Ioan Pavel (Grămăticul), 120, 757, 2591, 2599, 3440	Proca (Dascălul), 573	Toader, 1573
Copce (Negoiță), 3145			Toader (Dascălul), 167
Cozma (Monahul), 146,1064,1261,1630,2463, 3148	Ioanichie (Monahul), 1870, 5127	Răduț (Ianache), 2770	Vartolomeu (Putneanu), 47
Crăciun (Eftimie), 3355	Ioanov (Ștefan), 3784	Rafail (Monahul), 107, 249	Vasile, 46
Cucoranu (Toma), 3180	loasaf (Monahul), 507		Vasile (Diacul), 1818, 5545
	Ion (Dascălul), 2382	Samoil (Dascălul), 1264	Vasile (Psaltul), 551
Daniil (Ieromonahul), 3166	Ion (Dascălul), 3253	Samuil (Ieromonahul), 2374	Veisa (Diacul Constantin), 48, 935
Dimitrie (Logofătul), 452	Ioniță (Copilul), 1629	Sava (Ieromonahul), 1440	Veniamin (Ieromonahul), 3373
Dionisie (Ieromonahul), 2110 -	lordache (Dascălul), 3512	Sava (Ieroshismonahul), 426	Vîrlan (Ștefan), 2251
Dragoș (Vătaful Dumitru), 160	lordache (Logofătul), 3694	Serafim (Ieromonahul), 491	Vîrnav (Gheorghe), 96
Dreteanovschi (Ieromonahul Natanail), 529	*) lordache (Pr.), 3622	Silvestru (Ierodiaconul), 4310	Vitalie (Ierodiaconul), 5517
	lordache (Vătaful), 2623	Silvestru (Ieromonahul), 1284	
Enache, 4104	Isaia (Ierodiaconul), 2551		
Fanu (Nichita), 1067	Iustin (Ieromonahul), 570		
Filipescu (Dascălul Gheorghe), 1536			
	Jora (Paharnicul Toader), 34, 50, 57		
Galaction (Ieromonahul), 2987		Adam, 4696	Damascchin (Dascălul), 212
Galeri (Gavril), 4655	Lațcar (Constantin), 1063	Agaton (Monahul), 4215	Daniil (Diacul), 942
Gavril (Diacul), 86	Luca (Ieromonahul), 3726	Alexandru (Diacul), 4148, 4150	Dănișan (Iacov), 2499
Gavril (Diacul), 3456	Luca (Pr. loasaf), 53, 112, 252, 254, 3416, 5476	Avram (Pr.), 1365	Duma (Dascălul Radu), 2556, 4975
Gavril (Diacul), 2775			
Gavril (Ierodiaconul), 49	Lupoianu (Constantin), 84	Banciu (Toma), 546	Enache, 4646
Gheorgache (Clucerul), 2773	Marcociu (Vasile), 160	Blagovici (Dimitrie), 149	Făgărășanu (Ivan), 1159
Gheorghe (Dascălul), 1296	Măzăreanu (Vartolomeu), 111, 1300, 2356	Bucur (Pr.), 1268	Fior (Pr.), 4259
Gherasim (Ieromonahul Putneanu), 4612	Meican (Toader), 2581		Florea (Pr.), 206
*) Gherghel (Gavril), 761	Meletie (Ierodiaconul), 2952	Cojocariu (Petru), 2351	Gavril (Pr.), 1832
Gherontie (Monahul), 2113	Meletie (Ieromonahul), 420, 489, 1371, 1409, 1480	Constantin (Pr.), 2982	Gheorghe (Dascălul), 4154, 4275
		Costea (Dascălul), 1436	Gheorghe (Logofețelul), 580
*) Localizarea este probabilă.	Micdonia (Shimonahia), 1345, 3543	Crețu (Pr. Bucur), 4298	Gheorghe (Pr.), 2393
		*) Localizarea este probabilă.	

Gheorghe (Pr.), 3820
 Giurgiu (Pr.), 4642
 Grigore (Popa din Măhaci), 447
 Hristea (Simion), 3811
 Ibășfăleanu (Logofătul Ion), 2955
 Ilie (Dascălul), 3509
 Ioan (Muncăcianu), 701, 4128
 Ioan (Pr.), 2302, 4247
 Ion (Logofătul), 3344
 Ion (Pr.), 356, 3341
 Ion (Pr.), 35
 Ion (Pr.), 3811
 Ion Românul (Pr.), 3821
 Luca (Ion), 2499
 Lupu (Dascălul Bucur), 1653
 *) Maței (Diacul), 2384
 Marco (Căpitanul Zamfir), 3161
 Matei, 3802
 Mihai (Pr.), 2860
 Mihailovici (Pr. Constantin), 5496
 Munteanu (Dascălul Vasile), 1353, 4664, 5205
 Necula (Dascălul), 1346
 Nicolae (Diacul), 4276
 Nicolae (Pr.), 4870
 Pavel (Dascălul), 942, 3176, 3198, 3513
 Petre (Pr.), 4918
 Petru (Diacul), 2524, 4870
 Petru (Pr.), 714, 4216
 Pop (Nichifor), 739
 Popa (Dascălul/Iacov), 3110
 Popovici (Banța)i 2111
 Popovici (Pr. Dimitrie), 1373, 1650
 Popovici (Gheorghe), 1318, 1346
 Popovici (Iosif), 2326
 Popovici (Pr. Nicolae), 1431

Popovici (Nicolae), 3450
 Popovici (Petru), 2507
 Popovici (Pr. Sava), 2325, 2443, 3572
 Popovici (Teodor), 1723
 Popovici-Cucuian (Gheorghe), 3170
 Pușcașu (Pr. Bucur), 2555
 Radu (Nicolae), 595
 Rus (Dascălul Pavel), 710
 Silvestru (Ieromonahul), 5333
 Simion (Diacul), 2302
 Simion (Diacul), 4572
 Simion (Diacul), 2369, 2370
 Simion (Pr.), 3528
 Stan (Pr.), 2178
 Sturze (Dascălul Vasile), 706, 707, 708, 709,
 712, 713, 1838, 3107, 3564, 4160, 4164, 4214
 S. H., 2481
 Ștefan (Dascălul), 138, 4851, 4852
 Ștefan (Diacul), 1352
 Ștefan (Pr.), 2301
 Ștefan (Pr.), 4133
 Teodor (Diacul), 701
 Teodor (Pr.), 2499
 Trandafir (Dascălul), 4254
 Ursu (Pr.), 4151, 4182, 4641
 Ursu (Teodor), 1132
 Varlaam (Ieromonahul) 759
 Vartolomeu (Ieromonahul), 577
 Vasile (Dascălul), 2120
 Vasile (Pr. Moldovanu), 3199
 Viski (Ioan), 5449
 Voileanu (Logofătul Matei), 3399
 Zacionea (Ioan), 2476

BANAT

*) Popovici (Dascălul Ion), 5850
 *) Popovici (Zaharia), 4261

Popovici-Stolojan (Dascălul Radu), 1846
 Romanescu-Popovici (Dascălul Marcu), 3561

LISTA COPIȘTILOR DIN ALTE ȚARI

RUSIA

Gherasim (Ieromonahul), 716

POLONIA

Nicolae (Arhimandritul), 34

INDICE GENEKAL

A

- Aaron Vodă, 12
 Abrud, 184
 Acachie, ieromonah, 1,2
Acatiste, 9, 79, 108, 125, 151, 268
Acatistul Adormirii Maicii Domnului, 185
Acatistul Maicii Domnului, 10, 191, 206, 236, 251
Acatistul Mîntuitorului, 130, 145, 206
Acatistul sf. Arhangheli, 15
Acatistul sf. Cruci, 15
Acatistul sf. Ioan Botezătorul 15
Acatistul sf. Nicolae, 15, 170, 186
Acatistul sf. Troițe, 15
 Adam, 52, 54, 57, 70, 73, 75, 80, 81, 90, 97, 98, 131, 193, 202, 205, 223
 Adam din Turdași, 2
 Adamovici Gherasim, arhiepiscop, 192
 Adormirea Maicii Domnului, 3, 25, 111, 112, 114, 162, 165, 233
 Agapia, mănăstire, 71, 84, 126, 213, 214, 257
 Agapie, 3
 Agapie Criteanul, 273
 Agatonmonah, 3, 293
 Agurii Lupul, 3
Ahileu la ostrovul Șirului, 264
Albina, 163, 164, 173, 188, 189, 215
 Aldea, 225
 Alexandra Pavlovna, 159
Alexandria, 9, 25, 31, 63, 78, 86, 130, 131, 133, 138, 144, 153, 159, 176, 189, 190, 222, 243, 277, 310
 Alexandru, dascăl, 3
 Alexandru, diac, 4
 Alexandru Macedon, v. **Alexandria**
 Alexandru Pavlovici, 26, 159
 Alexe sf., 6, 30, 258
 Alexie, clucer, 151
 Allgyogyon, v. Geoagiu
Altidalis și Zelidia, v. Voiture Vincent
Amartolon Sotiria v. **Mintuirea păcătoșilor**
 Ambrosie, episcopul Chersonului, 159
 Amfilog, împărat, 128, 196
 Amon sf., 48
Analele Academiei Romîne, 88
 Anania, dascăl, 4
 Anania, ieromonah, 168
 Anastase, 255
 Anastasie, sufagiu, 34, 35
 Anatolie, ierodiacon, 4, 5
 Andrei, dascăl, 5
 Andrei, diac, 133
 Andrei, preot, 262
 Andriotaxitul, dascăl, 5, 6
 Andronic, diac, 6, 7, 280
 Anghel, diacon, 7
 Anghel, șalvaragiu, 135
 Anghelcic Alexandru, 7
 Aninoasa, mănăstire, 96, 97, 177
 Antihrist, 45, 59-61, 188, 195, 196
 Antim de la Cozia, 7, 8
 Antim, mănăstire, 230, 231
 Antim, egumenul măn. Humor, 146
 Antim Ivireanu, 48, 62, 69, 70, 165
Antologhion v. și **Praznicar**
Antologhion, 121, 241, 243, 295
 Anton, 9
 Anton, logofăt, 8
 Anton, monah, 8
 Anton, sf., 188
 Antonie, 9
 Antonie cel Mare, 104
 Antonie, egumenul măn. Bistrița, 111, 114, 115
 Antonie, mitropolitul Moldovei, 99, 100
 Antonie Vv., 71
Anuarul Comisiunii Monumentelor Istorice, 69
 Apafi Mihai, Vv., 233
 Apateu, sat, 120
Apocalipsul Apostolului Pavel, 273
Apocalipsul Maicii Domnului, 4, 10, 30, 170
Apocalipsul sf. Ioan Teologul, 8, 19, 25, 58, 59, 111, 113, 154, 194, 227
 Apostol, 256
 Apostol, logofăt de divan, 9
 Apostoli, jupin, 138
 Apostoli, sfinții, 78, 123, 135, 168, 195, 196, 220, 229
 Arad, 3, 236
Archirie si Anadan, 3, 9, 42, 180, 190, 222, 262
 Arcuș, sat, 181
 Ardeal v. Transilvania
 Argeș, 28, 47, 51. 55; mănăstirea—, 101, 119, 158, 173
 Arhip Ioniță, 9
 Arie, 41, 263
 Arini, sat, 181
Aritmetică, 95, 154
 Armenopol, 52
 Arnota, mănăstire, 8
 Arsenie, ieromonah, 10
 Artaxerxes, 219

Artemon sf., 92
Asan, cămăraș, 88
Așezământul starețului Paisie, 103
Aștileu, sat, 121, 217
Atanasie, ierodiacon, 10
Atanasie, ieromonah, 75
Atanasie, ieromonahul de la măn. Hurez, 201
Atanasie, mitropolitul Ardealului, 178
Atanasie, preot, 10, 34
Atanasie sf., 13, 28
Atanasie, stareț, 198
Atanasu Alexandru, 11
Athos, muntele, 81, 92, 158, 199
Augustin sf., 67
Austria, 50
Avestita, 21, 64, 180
Avgi Gavril, bașa, 17
Avraam, 31
Avram, preot, 12
Avramia, monahie, 149
Axinte Uricariul, 12, 226

B

Bacău, 171, 179, 184
Badea, grămătic, 115
Badiul ot Moldova, 233, 234,
Baia Abrud, 184
Baia Zlatna, 184
Balș Alecu, comis, 147
Balș lordache, vistiernic, 116
Banat, 186, 190, 191, 203, 204, 235, 236
Banciu Toma, 13
Barbul, dascăl, 19, 20, 75
Barbul, logofăt, 20
Bart Petru, 22
Basarab Manolache, clucer, 21
Basarab Matei, Vv., 165
Batu Alexandru, 20
Batu Lupu, 21
Băthori Sigismund, Vv., 97
88
Bădescu Vasile, 55
Bălaia, sat, 129
Bălăcianu Constantin, 12, 138, 166
Bălgrad, 12, 177
Bălțeanu Ion, logofăt, 227
Bălțătești, sat, 72, 73
Bărbătescu Ioachim, ieromonah, 13, 15 - 19
Bărbătescu Ioan, v. Bărbătescu Ioachim
Bărbătești, sat, 13, 14
Bărboiu, mănăstire, 179

Beci, v. Viena
Beldiman Alexandru, 11
Beldiman Gheorghe, ban, 264, 265
Bercheșești, sat, 144
Berechet Ștefan, 69
Berevoești, schit, 215
Berheceanu Andonaehi, 21
Bertoldo, 24, 36
Bethlen Găbor, Vv., 130
Bezdead, sat, 56
Bianu Ion, 177
Biblia, v. și *Sfîtna Scriptură*
Biblia, 138, 166, 238
Biblia lui Șerban, 12
Bibliografia Romînească Veche, 177
Biblioteca Academiei R.P.R., 12
Biblioteca Colegiului Reformat din Cluj, 269
Bihor, 22, 46, 175
Biserica Batistei, 19, 20
Biserica Domnească din Cîmpulung, 169
Biserica Golescului, 34, 35
Biserica Maica Precista Dudu, 7
Biserica sf. Gheorghe Vechi, 67
Biserica sf. Ilie, 34, 55
Biserica sf. Nicolae, 151
Biserica sf. Vineri, 4, 144
Biserica Șerban Vodă, 66
Biserica Trei Sfetitele din București, 195
Biserica Tuturor Sfinților, 62; din București, — 224, 225
Biserica 40 de Mucenici, 82
Bisericiani, mănăstire, 10, 41, 154, 155, 256
Bistrița, mănăstire, 14—19, 26, 95, 108, 110-115, 117, 143, 168, 170, 194, 207, 208, 232, 233, 245, 246
Bicăinți, sat, 178
Bîra Florea, protopop, 239
Bîra Teodor, preot, 239
Bîrlad, 22
Bîrlădeanu lordache, dascăl, 22
Blașoveștenie, v. Bunavestire
Blagovici Dimitrie, 22
Blaj, 182, 269
Bociu, sat, 244
Bojidar Matei, dascăl, 23
Boldogfalva, v. Sîntămărie
Bolgarseg, v. Șcheii Brașovului
Borănescu, 135
Borșa, sat, 167

Botoșani, 7, 134
Bozeș, sat, 169
Bran, 23, 191, 192
Brașov, 30, 38, 43, 61, 81, g. 101, 145, 159, 186, , , / 195, 223, 237, 238, 243* 248, 261, 263, 275
Bratei, sat, 218
Brănești, moșie, 146, 147
Brăteștii - Pașcanilor, sat, 184
Brebu, sat, 203, 204
Brîncoveanu Constantin, Vv 52, 73, 119, 135, 151, 155* 163-165, 168, 169, 173, 220* 232, 255, 270, 271
Brîncoveanu Nicolae, clucer • 67
Brîncoveni, mănăstire, 168, 169
Bucov, sat, 241
Bucovina, 247, 257
Bucur, preot, 23
București, 19-21, 25-28, 48, 54, 61, 68, 71, 81, 82, 88, 89, 94, 104, 132, 151,, 154, 171, 180, 182, 186, 195, 206, 212, 224-226, 230, 231, 240, 243, 246, 248, 258, 259, 273
Budacul Romînesc, sat, 262
Bujorovschi Gheorghe, preot., 23
Bulgariu, sat, 180
Bunavestire, 31, 41, 123, 128,, 201, 233
Burhele Constantin, 23, 24
Buzău, 268, 269
Buzoianu Grigore, dascăl, 132
Cain, 267
Calafendești, sat, 258
Calendar, 17, 23, 72, 86, 164, 172, 204, 249, 257, 267
Calinic, monah, 150
Calist al Constantinopoluhil sf., 149
Calist Catafighiotul sf., 118,, 158
Calist Xanthopol, 148, 149^ 249, 250, 252
Callimachi Alexandru, Vv., 117, 138, 257
Callimachi Grigore, Vv., 5, 29' 146, 155

t

Callimachi Ioan Teodor, Vv., 57, 202
Canoane, 9, 25, 89, 101, 105, 116, 206, 241
Cânta Nicolae, paharnic, 29
Cantacuzino Constantin, stolnic, 49, 68, 240
Cantacuzino Ioan, vornic, 220
Cantacuzino Ion lordache, 72
Cantacuzino lordache, spătar, 139
Cantacuzino Mihail, spătar, 155
Cantacuzino Pîrvu, vel vornic, 67
Cantacuzino Șerban, Vv., 12, 56, 68; 117, 138, 151, 163, 166, 213
Cantacuzino Toader lordache, vistiernic, 72
Cantemir Constantin, Vv. 213
Cantemir Dimitrie, Vv., 4, 5, 36, 37, 188, 190, 302
Caragea Gheorghe, Vv., 51
Caragea Nicolae, Vv., 54, 64, 209, 227, 246, 248
Caransebeș, 182, 203, 204
Careofil Ioan, 68
Carloviț, 204
Cărmii, munte, 274
Carol VI, împăratul Austriei, 210
Carp Ilie, 24
Carp Vasile, sulger, 24, 138
Carpathii, mănăstire, 125
Cartea laudelor, v. *Psaltire*.
Carte de bucate, 151
Casian Rimleanul Sf., 55
Cașin, mănăstire, 6, 7
Catavasii, 28, 57, 131, 190, 201, 259, 262, 308
Catehism, 22, 33, 60, 183, 186
Cazanii, 2, 19, 33, 37, 68, 88, 106, 115, 120, 122, 128, 152, 159, 161, 183, 185, 192 204, 207, 245, 248, 260, 263, 301
Cazanii la oameni morți, 4, 180
Găldărușani, mănăstire, 2, 83, 89, 108, 149, 162, 209
Capeti, sat, 181, 182
Căpșuna, sat, 167
Cărăcaș Ștefan, șețrar, 205
Cărțile Crucii Domnului, v. *Stavrofilia*
Ceaslov, 25, 70, 94, 172, 178, 233, 234, 246, 284
Ceasornicul domnilor, 123, 124, 300
Cefa, sat, 120
Cele 12 Evanghelii, 178

Cele 12 Vineri Mari, 167, 203, 204, 231
Cele șapte Taine, 236, 237
Cernat, sat, 187, 263, 264
Cernătescu Mihai, logofetel, 24, 85,
Cernavoda, episcopie, 238
Cernica, mănăstire, 25—28, 43, 44, 102-106, 125, 190
Chefalinia, v. Ghefalonion
Chefalonion, 48, 250
Cheia, 255
Cheia înțelesului, 4, 246
Chereșești, sat, 144
Ghernichia, 250
Cherson, 100, 159
Ghesareea Gappadociei, 250
Chiev, v. Kiev.
Chira Ioan, logofăt, 24
Chiriac, ieroshimonah, 24
Chiriac Rîmniceanu, 28, 104
Chiriceanu Constantin, 25
Chirii, arhimandritul măn. Rișca, 117, 118
Chirii, egumen, 74
Chirii, egumenul măn. Pîngărați, 84
Chirii, ierodiacon, 25, 44
Chirii, ieromonah, 26
Chirii, preot, 27
Chiriță, preot, 28
Chițorani, sat, 241
Cicmău, sat, 169
Cioara, sat, 12
Cioclovina, schit, 181
Ciogole Sofronia, 258
Ciohoranu Alexandru, 29
Cîineni, sat, 152
Cîlnic, sat, 204
Cîmpina, 153, 154
Cîmpulung, 55, 106, 169, 212; mănăstirea—; 34, 47, 79, 80, 162, 165, 172, 173, 206, 214, 216, 223, 265
Cîntarea Cîntărilor, 119
Cîntări bisericești, 10, 25, 33, 87, 104, 105, 157, 170 186
Cîntece de stea, 30, 190
Cîrjă arhierească, 160, 239
Cîrligătura, ținut, 264
Cleonic, ierodiacon, 94, 258
Cliciuc Ion, dascăl, 29, 30, 65
Climent, episcopul Rîmnicului, 111, 193, 210
Climentie, arhidiacon, 99, 100
Cluj, 46, 47, 156, 244, 269
Cocorăscu Constantin, 273
Codex Sturdzanus, 97, 276
Codlea, sat, 224
Cojocariu Ioan, 30

Cojocariu Petru, 30
Colțea Andrei, 30
Colțea, mănăstire, 243
Coman, protopop, 189
Comanca, schit, 247
Comăneanu Constantin, 174
Comănești, sat, 77
Condica pravilnicească, Constantin, 66
Constantin Botezatul, 3
Constantin, cîntăreț, 31
Constantin, copilul, 31
Constantin, dascăl, 32,
Constantin, diac, 33, 273
Constantin, logofăt, 7, 34
Constantin, logofăt de 36
Constantin Paleologul, ratul Bizanțului, 132
Constantin Pavlovici, cno
Constantin Peloponisiot, 17
Constantin, postelnicel, Constantin, preot 35, 37, 257
Constantin, preotul din cheși, 264
Constantin, psalt, 37
Constantin Săidăcariul, 38, 302
Constantin cel Mare, 201, 205, 222
Constantin și Elena, s 71, 135, 168, 169, 190
Copăcenii, sat, 267
Cope Negoită, 38
Cope Stere, 38
Cornești, sat, 264
Coruți, sat, 46 , 47
Cosmografie, 4, 7, 8
Gostache Veniamin, m polit, 102, 221
Costea, dascăl, 38, 39
Costin Miron, 12, 32, 152, 224, 225, 231
Costin Nicolae, 32, 123, 141, 150, 224, 225, 226, 300
Cotigleat, sat, 260, 282
Gotmeana, mănăstire, 8
Cozia, mănăstire, 8, 795, 96, 161, 189, 240
Cozla, schit, 208
Cozma, mitropolit al vlahiei, 83, 97
Cozma, monah, 39, 41, 4
Craiova, 7, 28, 50, 52,
Crăciun Eftimie, 42
Grețu Bucur, 43

Crețulescu, 28, 246
 Grețulescu Iordache, vornic, 24, 85, 222, 223
 Crețulești, sat, 27
Crinii țarinii, 139, 252
Criptogramă, 1, 36, 37, 44, 45, 63, 83, 105, 112, 127, 139, 171, 172, 174, 176, 177, 188, 192, 207, 208, 228, 242, 244, 252-254, 256, 257, 261
 Griștelec, sat, 70
 Grisul Negru, 236
 Groitoru Gheorghe, 64
Cronica Ardealului, 6
Cronica domniei lui Nicolae Mavrocordat, 224, 225, 227, 230
Cronica Iliricului, 141
Cronica lui Iordache Stavvrache, 96
Cronica Moesiei, 141
Cronica Slovenilor, 4, 141, 160, 202, 299
Cronică turcească, 6, 280
Cronici, 21, 23
Cronici moldovenești, 32, 36, 61, 69, 81, 90, 116, 123, 124, 139-142, 150, 166, 167, 225-228, 230, 231, 246
Cronici muntenesti, 4, 5, 35, 49, 65, 69, 88, 91, 92, 121, 124, 179, 220, 223, 226, 227, 240, 246, 259
Cronograf, 29, 38, 56, 65, 69, 72, 73, 88, 99, 100, 124, 132, 139, 140, 168, 174, 180, 183, 187, 189, 215, 266, 267
Cronologie, 75, 207, 228, 254
 Grucescu Ioan, 21
 Gucoran Nicolae, 43
 Gucoranu Toma, 43
 Gucuzel Ioan, 43
 Curtea de Argeș, v. Argeș
 Guruții, 236, 246
Cuvînt pentru pocăință, 2
Cuvinte, 131
Cuvinte ale sfinților părinți, v. Sfinții Părinți
Cuvinte monahale, 1, 148

D

Damaschin, dascăl, 44
 Damaschin, episcopul Rîmnicului, 76, 228
 Danciu, logofăt, 223
 Daneș, sat, 248, 261
 Daniil, 44, 45
 Daniil de la Raith, 136
 Daniil, diac, 46, 47, 175, 295
 Daniil, ierodiacon, 47, 137
 Daniil, ieromonah, 47, 48
 Daniil, proorocul, 273
 Danovici Pătrașco, logofăt, 99
 Darie Iordache, paharnic, 11, 29, 224
Darovanie, v. Florea darurilor
 David, împărat, 61, 67, 128, 132, 133, 155, 269
 David Constantin, 51
 Dănișan Iacov, 48
 Dărmănești, sat, 11
 Dej, 266
 Deleanu Grigore, 48
 Descintece, 105
Descoperirea sf. Liturghii, 17, 20, 21, 88, 96, 127, 128, 142, 183, 201, 222, 258, 259, 263
 Diadoh, episcopul Fotichiei, 199, 254
Dialog, 262
Diată stăretească, 52, 190
Didahile, v. Antim Ivireanu
 Dima, pisar, 142
 Dima, stolnic, 31
 Dimitrache, logofăt de divan, 49
 Dimitrie al Rostovului sf., 73
 Dimitrie de la Basarabov sf., 240
 Dimitrie, logofăt, 49
 Dimitrie sf., 84, 205, 263
 Dintr-un lemn, mănăstire, 146
 Dinu, logofăt, 36
 Dionisie Areopaghitul sf., 161
 Dionisie, eclisarh, 49, 51, 52
 Dionisie, egumenul mănăstirii Hurez, 62, 194, 196, 197
 Dionisie, ieromonah, 52, 53
 Dionisie, shimonah, 269
Dioptra, 82, 113, 213
Divanul, V. Cantemir Dimitrie, Vv.
 Dimbovița, 167
 Dîrsta, sat, 105
Documente, 240, 241
Dogme, v. Teologie dogmatică
 Dolet Ștefan, 53, 54
 Dolgopol, v. Cimpuiung
 Doljești, schit, 56, 160
 Domnescu Ion, 258
 Dorna, sat, 161
 Dorobăț Teodor, 63
 Dorohoi, 10, 11, 29, 65
 Dorothei, avva, 113, 283
 Dorothei, ierosimonah, 54, 55
 Dorothei sf., 265
 Dosithei, arhimandritul mănăstirii Cîmpuiung, 79, 80
 Dosithei Buzăianu, iconom, 97

Dosithei, episcopul Buzăului, 269
 Dosithei, ierodiacon, 55, 56, 292
 Dosithei, mitropolitul Ungro-
 vlahiei, 79, 87, 94, 103, 108, 267, 273
 Dosithei Putnianu, egumenul mănăstirii Humor, 146
 Dragomir, căpitan, 53, 54
 Dragomirești, sat, 242, 243
 Dragomirna, mănăstire, 108, 199, 221 *
 Dragoș Dumitru, 56
 Dragoș Vodă, 90, 91
 Dragul, căpitan, 212
 Drăgoi, logofăt, 56
 Drăguș, mănăstire, 274
 Drăguș, sat, 145
 Dreteanovschi Natanail, 56, 57
 Drugănescu Scarlat, 240
 Duca Gheorghe, Vv., 265
 Duma Ioan, 57, 58, 60, 61, 305
 Duma Radu, 58, 61, 187, 238, 248, 261
 Dumitrache, stolnic, 179
 Dumitrașco, serdar, 71
 Dumitru, 20, 255
 Dumitru, cîntăreț, 61, 62 *
 Dumitru, preot, 196
 Dumitru Rîmniceanu, 62
 Dumitru sf., v. Dimitrie sf.

E

Ecaterina doamna, soția lui Alexandru Ipsilanti, 71
 Ecaterina II, împărăteasa Rusiei, 5, 83, 100, 159
 Ecaterina Pavlovna, 159
 Ecaterinoslav, 159
 Edessa, 251
 Efrem, grămătic, 62, 63
 Efrem Harapul, v. Efrem Șirul sf.
 Efrem Șirul sf., 1, 34, 75, 109, 110, 113, 114, 119, 157, 184, 201, 202, 232, 251
 Eftimie, preot, 151
 Eftimivici Mihalache, 266
 Eghipet, v. Egipt
 Egipt, 158, 238
 Elefterie, filosoful, 204
 Eliana Pavlovna, 159
 Enache, 63, 310
 Enache din Ardeal, 63
 Enache sin hagi Fragul, 63
 Enzenberg, general austriac, 72, 247
 Epictet, filosoful, 244

Epistolia Domnului nostru Iisus Hristos, v. *Legenda Duminecii*
 Eraclie, v. Iraclie
 Eremia, v. Ieremia
 Erneanu Ion, 64
Erotocrit, 7, 132, 247
Eshatologie, 46, 65, 73, 92, 131, 144, 159, 169, 198, 231, 254, 307
Esopia, 21, 22, 24, 31, 38, 42, 176, 185, 207
 Ețimberg, v. Enzenberg
 Eustatie Plachida sf., 88
 Eva, 90
Evangeliiar, v. *Evangelii*
Evangelii, 35', 45, 67, 69, 84, 88, 107, 111, 162, 164, 194, 226, 227, 230, 241, 254, 256, 261, 285
 Evdochia, mucenița, 14
Exaimeron, 250

Facerea, cartea, 46, 250, 255
 Fanu Nichita, 64
Faptele Apostolilor, v. și *Praxiu*
Faptele Apostolilor, 33, 278
 Făgăraș, 13, 130, 142, 145, 152, 180-182, 274
 Făgărășanu Ivan, 64
 Făgețeanu Stanciu, 64
 Fărcășanu Matei, 62, 197
 Fenelon, 136, 224
 Feredeieni, moșie, 146, 147
 Fevronia sf., 56
 Filaret, chir, 44
 Filaret, episcopul Rîmniceului, 93
 Filaret, mitropolitul Mirali-
 chiei, 153
 Filaret, preot, 240
 Filip, diac, 5
 Filipescu Constantin, căpitan, 65
 Filipescu Gheorghe, 65
 Filipești, sat, 36
Filocalia, 104
 Filothei, monah, 55, 252
 Filothei sf., 149
 Filothei Sinaitul sf., 48, 122
Filofera, 38
Fiziolog, 131
 Floare, 47
Floarea darurilor, 9, 93, 130, 134, 140, 209, 218
 Fior, popa, 66-69
 Fior, preot din Ardeal, 66
 Florea copilul, 70

Florea, preot, 70, 96, 120
 Fiorești, mănăstire, 138, 166
 Florești, sat, 12
 Focșani, 73
 Fostirie sf., 116
 Fota, grămătic, 71, 154, 281
 Fotichia, 199, 254
 Fragul, hagi, 63
 Francisc, împăratul Austriei, 22
 Franța, 6
 Fundoia, sat, 100
 Furceni, sat, 43
 Furte Constantin, 26
 Galaction, episcopul Rîmnicului, 51
 Galaction, ieromonah, 71, 72
 Galeri Gavril, 72
 Gavril, diac, 72-74
 Gavril, ierodiacon, 74
 Gavril, mitropolitul Moldovei, 29, 100, 102, 146, 202, 208
 Gavril, preot, 75, 191
 Găvanul, schit, 268, 269
 Geoagiu, sat, 269
Geografie, 11
 Gepiu, sat, 46, 47
 Ghedeon, episcopul Brașovului, 145
 Ghedeon, mitropolitul Moldovei, 128
 Ghedeon, monah, 75
 Ghenadie, arhimandritul mănăstirii Cozia, 75, 76
 Ghenadie, egumenul mănăstirii Argeș, 119
 Ghenadie, ieromonah, 14
 Gheorgache, clucer, 76
 Gheorgache, vistiernic, 124
 Gheorghe, 255
 Gheorghe, dascăl, 76-81, 106
 Gheorghe, diac, 77
 Gheorghe, egumenul mănăstirii Cotmeana, 81
 Gheorghe, logofăt, 70
 Gheorghe, logofețel, 81
 Gheorghe, preot, 82, 170
 Gheorghe, preotul din Cîmpuiung, 169
 Gheorghe, preotul din Pociai, 246
 Gheorghe sf., 42, 44, 173
 Gheorghe, shimonah, 82
 Gheorghită, logofăt, 122
 Gherasim, ierodiacon, 82, 83
 Gherasim, ieromonah, 75, 83, 84
 Gherasim Putneanu, ieromonah, 84
 Gherghel Gavril, 84
 Gherghie, logofăt, 85
 Gherghie, logofăt de divan, 20
 Ghermanos, patriahul, 20
 Gherontie, monah, 86
 Ghica Grigore, Vv., 36, 47, 71, 73, 99, 114, 123, 139, 140, 151, 154, 188, 220, 223
 Ghica Grigore Alexandru, 21
 Ghica Matei, Vv., 98, 151
 Ghica Scarlat Grigore, Vv., 151
 Ghidafalău, sat, 181
 Ghișoi, sat, 166
 Ghiula, cîmpie, 236
 Giurăscu Ioniță, 86, 87
 Giurgiu, preot, 87
 Giurgiuveanu Ion, 87
 Giurgiuveanu Petre, 88
 Giurgiuveanu Tudor, 88
 Giurtelec, sat, 82
 Gîrbău, sat, 266
 Glyzunios Manuel, 95
 Goran, 88
 Gorăscul Ioan, 115
 Gorj, 258, 259
 Gorjul de Sus, 203, 204
 Goștonă Procopie, 88, 89
 Govora, mănăstire, 268
Gramatică rusească, 127
 Greceanu Nicodim, ierodiacon, 89, 90
 Greceanu Radu, 88, 223
 Greci, sat, 151
 Grecu Vasile, 263
 Grigoraș sin Vasile Uric, 90, 91
 Grigore Decapolitul sf., 151
 Grigore, 26, 96, 97, 111, 114, 202
 Grigore Dialogul sf. 266
 Grigore, episcopul Rîmniceanului, 66, 69, 114, 115
 Grigore, ieromonah, 95
 Grigore, ieromonahul cîmpian, mănăstirea Cozia, 95
 Grigore, logofăt, 96, 97
 Grigore, mitropolitul Ungro-
 vlahiei, 44, 48, 67, 70, 95, 153, 166, 171, 198, 240, 268
 Grigore, popa din Măhăcești, 98, 276
 Grigore, preot, 36, 88
 Grigore Rîmniceanu, 27, 95, 258, 309
 Grigore sf., 18, 65
 Grigore Sinaitul sf., 26, 149, 158, 252

Grigorievici Natanail, 98
Grigorievici Dimitrie, 99, 100
Gromovnic, 75, 86, 171, 172, 176, 191, 203, 204, 207, 231
Habsburg, familia, 246
Hangae Ioan, vicar, 182
Hangerli Constantin Vv., 51, 87, 132
Hangu, mănăstire, 72
Harmăstain, grof, 3
Hărnicești, sat, 115
Haromsec, v. Trei Scaune
Hârlescu Dimitrachi, 160
Hereclean, sat, 177
Herescu Dositei, episcopul Rădăuților, 29
Hiatfalău, sat, 218
Hidișani, sat, 22
Hirlău, 214
Hirșovița, schit, 205
Hociung Antohi, 100
Hodoș Nerva, 177
Holban Ioan, 100
Holbav, sat, 223, 224
Hotin, 221
Hristodor, Ioan Trapezont, 7
Hrizea, dascăl, 101
Hrîstea Simion, 101
Hudeci Grigore, 101, 102
Hudici Dionisie, 57
Huedin, 246
Humor, mănăstire, 126, 146
Hunedoara, 130, 152, 169, 177, 178, 233
Hurez, mănăstire, 19, 43, 49, 50, 55, 56, 62, 75, 92, 122, 135, 136, 143, 152, 158, 162, 168, 169, 194, 196-198, 200, 201
Hurmuzachi Alexandru, 140
Hurmuzachi Matei, 140
Huși, 3, 74, 212
Iachint, starețul mănăstirii Cernica, 102, 104, 105
Iacov, logofăt, 105, 106
Iacov, patriarhul, 75
Iacov Putneanu, mitropolitul Moldovei, 57
Ialomîța, 171
Ianache, preot, 106
Ianăș, preot, 3
Iancu, vtori vistiernic, 28
Iane, logofăt de taină, 107
Ianovici Teodor, 107
Iași, 12, 23, 29, 63, 98, 102, 107, 115, 116, 128, 137, 138, 155, 157, 159, 160, 206, 249, 264
Iași, sat, 121, 122
Iaz, sat, 76
Ibășfăleanu Ion, 107
Ieremia, v. și Irimie
Ieremia, monahul de la mănăstirea Căldărușani, 108, 209
Ieremia, monahul de la mănăstirea Cîmpuiung, 108
Ieronim sf., 16, 114, 210, 232, 272
Ierusalim, 5, 14, 59, 96, 128, 160, 239
Ignatie Xanthopol sf., 148, 149, 249, 250, 252
Ilarie, ieromonah, 108, 109
Ilarie, ieromonahul de la schitul Vrancea, 109
Ilarion, episcopul Rîmnicului, 135, 270-272
Ilarion, ieromonah, 199
Ilarion, ieromonahul de la mănăstirea Bistrița, 110—115
Ilarion, ieromonahul de la mănăstirea Neamț, 250
Ilarion, ieromonahul de la Rîmnic, 221
Ilie, dascăl, 115
Ilie, proorocul, 274
Ilievici Grigore, 115, 116
Iliinscoi Teodor, 116
Ilina, 181
Ilinca, 169
Iliodor, 5, 6, 11, 23, 29, 101, 115, 137
Ilschi Iordache, 116
India, 125, 253
Ineu, sat, 3
Inochentie, episcopul Hușilor, 74
Inochentie, episcopul Rîmnicului, 76
Instrucțiuni pentru clerul din Rusia, 63
Ințânberg, v. Enzenberg
Ioan, 3, 188
Ioan, arhiepiscopul Garlovițului, 204
Ioan, arhimandrit, 55
Ioan Bogoslovul, v. Ioan Evangelistul
Ioan Botezătorul sf., 35
Ioan al Carpathiilor sf., 125, 253
Ioan Colibașul sf., 196, 198
Ioan Damaschinul sf. 25, 82, 154, 167, 186, 219
Ioan, dascăl, 116
Ioan, dascălul mănăstirii Colțea, 243
Ioan, egumenul mănăstirii Hurez, 135
Ioan, egumenul Raithului, 94
Ioan Evangelistul sf. 35, 73, 107, 111, 133, 194, 227
Ioan, grămătic, 13, 116
Ioan Gură de Aur sf., 16, 105, 114, 121, 169, 184, 210, 232, 251, 266, 272
Ioan Hrisostomul, v. Ioan Gură de Aur
Ioan, ieromonah, 117, 173
Ioan, ieroshimonah de la mănăstirea Rîșca, 117—119
Ioan, logofăt, 26, 139
Ioan, monah, 119
Ioan, Mihail, Vv., 155
Ioan Muncăcianu, 120, 301
Ioan Pavel, grămătic, 123—125, 300
Ioan, preot, 15, 77, 122
Ioan, preot în Aștileu, 121, 217
Ioan, preot în Iași, 121, 122
Ioan Rîmniceanu, 122, 123
Ioan Scărarul sf., 54, 79, 95, 96, 118, 136, 148, 153, 162, 200, 269, 270, 288
Ioan sf., 34
Ioan sin Macarie, 14
Ioan, sluger, 116
Ioan, stareț, 103
Ioan Teologul, v. Ioan Evangelistul
Ioan tipograful, v. Ilarie ieromonahul de la schitul Vrancea
Ioan Zlatoust, v. Ioan Gură de Aur
Ioanichentie, preot, 223
Ioanichie, 27
Ioanichie, ierodiarcon, 125
Ioanichie, ieromonahul mănăstirii Rîșca, 117
Ioanichie, monah, 126
Ioanichie Nemțeanul, episcopul Romanului, 57
Ioanichie, preot, 83
Ioanichie ot Mogosoia, preot, 38
Ioaniță, logofăt, 127
Ioanov Ștefan, 127
Ioanovici Ștefan, preot, 237—239
Ioanovici Vichentie, 147
Ioasaf, monah, 127
Ion, 255
Ion, dascălul din Iași, 128

Ion, dascălul din Vaslui, 127, 128
Ion din Sin Miclăuș, 66
Ion, logofăt, 128
Ion, preotul din Bălaia, 129
Ion, preotul din Șchiopi, 129
Ion, preotul din Șona, 130
Ion Romînul, preot, 130, 277
Ionescu Ioan, 55
Ioniță, 131
Ioniță, copilul, 131
Ioniță, dascăl, 131
Ioniță, diac, 144
Ioniță, logofăt, 132
Ioniță, protopop, 179
Ioniță sin Constantin logofătul, 132
Ioniță Piteșteanul, logofăt, 54
Iordache, dascăl, 133
Iordache, logofăt, 133
Iordache, preot, 134
Iordache, vâtaf, 134
Iordăchescu Matei, 134, 135
Iorga N., 88
Iosaf, proigumen ot Argeș, 47
Iosif, 89
Josif, eclisiarh, 162
Iosif, egumenul mănăstirii Cîmpuiung, 165
Iosif, fiul lui Iacov patriarhul, 30, 75
Iosif II, împăratul Austriei, 7, 63, 88, 145, 191, 204
Iosif, ieromonah, 135, 136, 162, 290
Iosif, preot, 26
Ippolit, papa, 62
Ipsilanti Alexandru Vv., 21, 31, 44, 48, 71, 79, 153, 154, 200, 229, 240, 273
Ipsilanti Constantin Vv., 17, 147
Iraclie, împărat, 204
Irimie, preot, 159
Irinarh, preot, 201
Isaac Șirul sf., 2, 45, 86, 252, 254, 256
îsaia, egumenul mănăstirii Agapia/126
Isaia, episcopul Inăului, 3
Isaia, ierodiarcon, 13B
Isaia, ieromonah, 83
Isaia Pustnicul sf., 10, 117, 137, 139, 159, 184, 221
Ishie Preotul sf., 55, 104, 253
Istoria asediului Vienei, v. Viena
Istoria luării Țarigradului, v. Țarigrad
Istoria Moldovei, v. (ironici moldovenеști
Istoria Moreii, v. Moreea
Istoria risipirii Ierusalimului, v. Ierusalim
Istoria romană, v. Roma
Istoria Rusiei, v. Rusia
Istoria Țării Romînești, v. Cronici muntenеști
Istoria Troadei, v. Troada
Istoriaoare morale, 20, 273
Isus Sirah, 16, 114, 210, 232, 271
Ithica ieropolitica, 113, 122, 199
Iuda, 41, 267
Iustin, ieromonah, 47, 137
Iustinian, *pravila lui* —, 206
Iuzchiupliul, 49
Ivanovici Dimitrie, 83, 84
Izrail, 274
Izvorani, mănăstire, 149
Î
înălțarea Domnului, 39—42, 164
îndreptarea legii, 165
îndreptarea păcătoșilor, 147
însemnări istorice, 3
întrebări și răspunsuri, 3, 31, 49, 81, 103, 159, 167, 195, 205, 222, 228
învățători, 1
învățători creștinești, 246, 272
învățători despre pocăință, 47
învățători monahale, 45, 103, 265
învățători morale, 82
învățători pentru spovedanie, 162
învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie, 141
învierea Domnului, v. Paști
Jiblea. sat. 75
Jiu, 204
Jiul de Sus, 51
Jora Teodor, paharnic, 12, 137, 138, 166
Josani, sat, 175
Jucul Nobil, sat, 156
K
Kiev, 32, 83, 203
L -
Lapoș, schit, 171
Lațcar Constantin, 138
Lațcu Vv., 90, 91
Lavra Pecersca, 83, 118
Lavrentie, dascăl, 138, 142
Lazăr, 57
Leasvița, v. Ioan Scăra
Lefel Holțu, 3
Lefter, logofăt, 139
Legenda Duminecii, 13, 120, 195, 203, 204, 231
Legenda sf. Sisoe, 231
Leon cel înțelept, 205
Leon, mitropolitul Moldovei, 71, 102, 115
Leopold, împăratul Austriei, 178
Leta Mare, sat, 246
Letopisețe, v. Cronici
Lexicon slavo-romîn, 15
Libia, 13, 14
Literatură parenetică, 17
Litia, 56
Litariu, v. *Pomelnice*
Liturghier, 12, 35, 66, 77, 121, 126, 165, 169, 171, 201, 212, 217, 222, 239, 244, 247, 266
Livadă duhovnicească, v. Iosif Iosif
Loviște, plaiul, 51
Luca, ieromonah, 139
Luca, logofețel, 248, 249
Luca, vistiernic., 139
Luca Gheorghe, 248
Luca Ioan, 140
Luca Ioasaf, 139, 140
Luca Telec, sat, 235, 248
Lucaci, mahalaua, 248
Ludișor, sat, 180
Lunca Sprie, sat, 87
Lupescu Radu, 141, 2
Lupoianu Constantin, 143
Lupu Bucur, 142, 143
Lupu Vasile, Vv., 33, 122, 296
M
Macarie, ieromonah, 14
Macarie, ieroshimonah, 14
Macarie sf., 21, 87
Macarie, starețul mănăstirii Agapia, 71
Mada, sat, 233
Maștei, diac, 144
Mahmud, sultan, 99
Mânase, monah, 199

Manolache, serdar, 21
 Manole Brașoveanu, 9
 Manta, dascăl, 144
 Maramureș, 115, 167, 174, 262
 Marc Aureliu, 123
 Marco Pustnicul sf., 104, 251, 252
 Marco Zamfir, căpitan, 145
 Marcociu Vasile, 145
 Marcu sf., 128
 Măria, 169, 171, 181, 264
 Măria Pavlovna, 159
 Măria Theodorovna, 159
 Măria Terezia, împărăteasa Austriei, 204
 Marina sf., 170
 Matache sin Anghel, 135
 Matei, 145
 Matei Evanghelistul sf., 16, 110, 114, 193, 210, 232, 272
 Matei, preot, 146
 Mavrocordat Alexandru Vv., 29, 30, 38, 72, 100, 102, 116, 137, 150, 219, 229, 230, 247, 264, 266
 Mavrocordat Constantin Vv., 31, 40, 42, 67, 69, 76, 77, 107, 142, 174, 225
 Mavrocordat Ioan Vv., 53, 123, 176, 177
 Mavrocordat Nicolae Vv., 12, 21, 41, 62, 63, 107, 128, 141, 142, 222, 224, 225, 227, 230
 Mavrogheni Nicolae Vv., 79, 80, 83, 132, 165, 249
 Maxim Mărturisitorul sf., 118, 269
 Mazerian Mihai, stareț, 267
 Măcărești, sat, 191
 Măgura Ocnelor, sat, 184
 Măgureanu lordache, logofăt, 144
 Măgureanu, schit, 96
 Măhaci, sat, 97, 276
 Mănăștur, sat, 236
 Măriuța, 261
 Mărturisirea ortodoxă, 101
 Măzăreanu Vartolomeu, 29, 146, 147
 Mediaș, 218
 Mehedinți, 24, 50, 85
 Meican Toader, 147
 Meletie, ierodiacon, 148
 Meletie, ieromonah, 148
 Melhisedec, 207, 222
 Melissa, v. Albina
 Melodie, egumenul mănăstirii Slatina, 146

Micdonia, shimonahia, 149, 150
 Miclescu Constantin, biv vel pitar, 150
 Miclescu lordache postelnic, 150
 Micloșoara, 182
 Mihai, 151
 Mihai, diacon, 151
 Mihai, logofăt, 151
 Mihai, preot, 152, 204
 Mihai ot Greci, logofăt, 151
 Mihai, preotul din Roșcani, 152
 Mihai Viteazul, 97, 98
 Mihail, egumenul mănăstirii Cozia, 245
 Mihail, ieromonah, 141
 Mihail și Gavril, arhanghelii, 89, 120, 127
 Mihăilă, copil, 152
 Mihailovici Constantin, preot 153
 Mihailovici Vasile, 153
 Mihalache, clucer, 180
 Mihalache, dascăl, 83
 Mihalache, vătaf de plai, 153, 154
 Mihalcea, logofăt de taină, 201
 Millo M., 154
 Minei, 19, 46, 47, 175, 218, 235, 241, 242, 253
 Miniat Ilie, 48, 60, 248, 250, 251, 267
 Minuni, 7, 16, 128, 167, 273
 Minunile Maicii Domnului, 3, 6, 20, 24, 28, 30, 39, 41, 42, 53, 76, 85, 104, 110, 144, 196, 207, 213, 222, 223, 226, 258-260, 263, 268
 Minunile sf. Dimitrie, 263
 Minunile sf. Nicolae, 2, 104, 185
 Miralichia, episcopie, 153, 170, 187, 211
 Mirăslău, sat, 97, 98
 Mirea, preot, 13
 Mireon, preot, 44
 Misail, eclisiarh, 152
 Misail, episcopul Buzăului, 192
 Misail, ieromonah, 154, 155, 279
 Mitrea, logofăt, 155
 Mitrofan, mitropolitul Țării Românești, 176

ii

N
 Naghi Borșineu, sat, 181
 Nașterea Maicii Domnului, 214
 Natanail, ieromonah, 157
 Naum Rîmniceanu, 157, 158
 Nădab, sat, 236
 Nădejde Gheorghe, 208
 Năsturel Udriște, 154
 Neagoe, preot, 178
 Neagoe Basarab Vv., 189
 Neamț, v. și Piatra Neamț
 Neamț, mănăstire, 6, 39—42, 47, 48, 84, 86, 109, 137, 206, 219, 250, 267
 Neamț, ținutul, 72, 108, 127, 184, 208, 224
 Nectarie, episcopul Rîmniceului, 14, 17, 89, 205
 Nectarie, iconomul episcopiei Rîmnice, 170
 Nectarie, ieromonah, 93
 Nectarie, patriarhul Ierusalimului, 14
 Nectarie, preot, 26
 »Necula, dascăl, 159
 Neculai, arhimandrit, 12, 138, 166
 Neculai, căpitan, 73
 Neculai sin Mihalache, 180
 Neculee Ion, 140
 Neculescu Vasile, 262
 Nedeia, sat, 205
 Nedel Avram, 178
 Negrule Năstase, 159
 Nemeș Petre, 180
 Neofit Căvsocalivitul, 116, 265
 Neofit, episcopul Cernavodei, 238
 Neofit, mitropolitul Țării Românești, 31, 57
 Neofit, starețul^ehitului Vrancea, 109
 Neonil, 159
 Nica, preot, 37
 Nicanor, ieromonah, 160
 Niceea, părinții de la —, 41, 97, 134, 196, 229, 263
 Nichifor, ieromonah, 160
 Nichifor, ieroshimonah, 161
 Nichifor, mitropolitul Moldovii, 53, 107
 Nichifor, mitropolitul Țării Românești, 77
 Nichifor'sf., 165
 Nichifor Theotochis, mitropolitul Cazanului, 45, 46, 122, 254

Nichita, dascăl, 161
 Nichita Stithat, 253
 Nicodim, 161
 Nicodim, egumenul mănăstirii Cîmpulung, 34, 216
 Nicodim, monah, 162
 Nicodim, preot, 136, 162
 Nicodim sf., 26, 90
 Nicola, grămătic, 162, 164, 285
 Nicola, preot, 164, 165
 Nicolae, 165
 Nicolae, dascăl, 166, 167
 Nicolae, diac, 167
 Nicolae, logofăt, 168
 Nicolae, monah, 168, 169, 287
 Nicolae, preot, 169, 170
 Nicolae sf. v. și Acatistul sf. —
 Nicolae sf. v. și Minunile sf. —
 Nicolae sf., 100, 106, 108, 155, 187, 211, 238, 248, 270, 272
 Nicolae sin Nicolae scriitorul, 165, 166
 Nicolae sin popa Gheorghe, 169
 Nicolae sin Ursache, v. Șoimescu Ioniță
 Nicorești, 159
 Nifon, patriarhul, 117, 168, 267, 287
 Nil, fluviul, 14
 Nil de la Sorsa, 27, 45, 122, 251, 253
 Nil Sinaitul, 2, 118, 253
 Nistor, 142
 Nistor Petru, 159
 Nițu, logofețel, 170
 Nițu, preot, 258
 Noul Severin, v. Severin
 Noul Testament, v. și Biblia
 Noul Testament, 69, 70, 259
 Numa Pompilius, regele Romei, 11

O

Oprea, diacon, 151
 Oprea, logofăt, 170
 Oradea, 66, 75, 76, 87, 129, 190, 217, 246-248, 260
 Orăștie, 2
 Orații, 30
 Orații de muntă, 87
 Oravița, 186, 191
 Orșova, 23
 Osmoglasnic, v. Octoih
 Ostroveni, sat, 205
 Otecinic, v. Pateric
 Oxenstiern, 76, 101, 268
 Pafnutie, monah, 27
 Pahomie, egumenul m. Polovraci, 158
 Pahomie, egumenul m. Putna, 29
 Pahomie, ierodiacon, 17
 Pahomie, stareț, 17, 306
 Paisie, arhimandritul rii Hurez, 168, 16
 Paisie cel Mare sf., 19
 Paisie, patriarhul Constantinopolului, 99
 Paisie, starețul măn. Neamț, 48, 83, 137, 198, 199, 219, 264
 Paladi Constantin, 6
 Panahidnic, v. Slujba sului
 Pantelimon, monah, 17
 Panu, grămătic, 172, 248
 Paraclise, 9, 15
 Paraclisul Maicii Domnului, 10, 49, 191, 201
 Paraclisul sf. Grigorie litul, 15, 96, 97
 Paraclisul sf. Nicolae, 15
 Paraclisul sf. Paraschiva, 15
 Paradiji, v. Octoih
 Parimiar, 34, 255
 Partenie Argeșanul, drit, 93
 Partenie, episcopul Rîmniceului, 198
 Partenie, ieromonah, 17
 Pascale, 95, 126, 172, 248
 Pascu, logofăt, 173
 Paște, preot, 169
 Paști, 5, 57, 126, 242

Patachi Ioan, episcop de Fă-
găraș, 152
Pateric, 8, 13, 16, 23, 30, 32,
39-41, 43, 46, 49, 64, 71,
75, 92, 108, 114, 118, 139,
144, 153, 155, 158, 162, 171,
173, 174, 186, 188, 192, 193,
207, 209, 216, 251, 259, 260,
274
Pavescernită, 70, 80, 89, 157,
171
Pavel, apostolul, 57, 110, 193,
241
Pavel, cămăraș, 123
Pavel, dascăl, 174, 175, 297
Pavel Petrovici, cneaz, 5, 83,
159
Părinții de la Niceea, v. Niceea
Pătrașcu, logofăt, 174
Patru, copilul, 138
Păucenie, v. **Cazanie**
Păușe, sat, 190
Pelaghia, monahie, 72
Peloponez, 250
Penticostar, 57, 82, 129, 204,
241-243
Pentru ruga sfinților, 12, 138,
166
Persia, 39
Peștișanu Ioan, 175, 176
Petre, dascăl, 176, 177
Petre, preot, 177
Petroniu, arhimandritul mănă-
stirii Tismana, 71
Petru, abăger, 134
Petru cel Mare, 62, 74, 138,
145, 147, 195, 197, 275
Petru Damaschinul sf., 48, 118,
200, 251, 252
Petru, diac, 177, 178
Petru, preot, 178, 179, 284
Petru și Pavel, apostolii, 53
Pianul Săsesc, sat, 5
Piatdesiatniță, v. Rusaliile
Piatra Credința, 61
Piatra Neamț, 11, 38, 208
Piatra smintelii, v. Miniăt Ilie
Pilāt, *sentința lui*—, 103
Pilde, 143 '
Pilde filosofești, 20, 24, 53, 75,
82, 128, 218, 248, 274
Pișchintii, sat, 177, 178
Piteșteanu Mănu, 179
Piteșteanu Nicolae, 179
Pitești, 117, 173
Pingărați, mănăstire, 84
Plăcintă Tolea, 138
Plăviceni, metoh, 28
Plosca, sat, 233
Poarta Otomană, v. Turcia

Pociai, sat, 246
Pocrovu, mănăstire, 53, 127, 206
Podolia, 83
Podul Galicilor, mahala, 258
Pogonici, sat, 204
Pogribanie, 49
Poiana Mărului, sat, 224
Polieleu, 126
Polimaz Constantin, 179
Polonia, 12, 129, 138, 166
Polovraci, mănăstire, 157, 158,
194
Polunoștniță, 70, 178
Pomelnic, 56, 67, 70
**Pomelnicul bisericii din Băr-
bătești**, 13
Pomelnicul bisericii din Proeni,
51
**Pomelnicul bisericii Șerban
Vodă**, 66
**Pomelnicul mănăstirii Cîmpu-
lung**, 165
**Pomelnicul mănăstirii Cot-
meana**, 123
**Pomelnicul mănăstirii Dintr-un
lemn**, 146
Pomelnicul mănăstirii Govora,
268
Pomelnicul mănăstirii Neamț,
84
**Pomelnicul mănăstirii Pingă-
rați**, 84
**Pomelnicul mănăstirii Po-
lovraci**, 157
**Pomelnicul mănăstirii Tis-
mana**, 95
**Pomelnicul mănăstirii Țință-
renii**, 52
**Pomelnicul Mitropoliei Mol-
dovei**, 98
**Pomelnicul Mitropoliei Țării
Românești**, 164
Pomelnicul satului Nedeia, 205
Pomelnicul schitului Cioclovina,
181
Pomelnicul schitului Comanca,
247
Pomelnicul schitului Teiușul,
51
Pop Nichifor, 180
Popa Iacov, 180
Popescu Ianache, 180, 181
Popescu Radu, 224, 225
Popmezău, sat, 247
Popovici Alexie, 203, 204
Popovici Aron, 115
Popovici Banta, 181
Popovici Dimitrie, preot, 181 —
183

Popovici Eustațiu, 183, 184,
308
Popovici Gavril, 184
Popovici Gheorghe, 185
Popovici Iacov, 181
Popovici Ilie, 186
Popovici Ion, dascăl, 186
Popovici Iosif, 186
Popovici Nicolae, preot, 187
Popovici Petru, 188
Popovici Radu, 145
Popovici Rodion, 145
Popovici Sava, preot, 188,
189, 307
Popovici Teodor, 189, 190
Popovici Vasile, 186
Popovici Zaharia, 190
Popovici-Gucuian Gheorghe,
190
Popovici-Hidișan Andrei, 190
Popovici-Stolojan, Radu, 191
Porunci, 13, 109
Potemkin, 159
Potîrcan Mihai, 52
Potlog Costache, 65
Potlog Dumitrașcu, 65
Povesti orientale, 24
Prahova, 86, 87, 153, 154, 196
Pravilă, 41, 154, 171
Pravilă bisericească, 130, 236
Pravila lui Iustinian, 206
Pravila lui Vasile Lupu, 225,
296
Pravila sfinților Apostoli, 165
Praznicar, v. și **Antologhion**
Praznicar, 241, 242
Praxiu, v. și **Faptele Aposto-
lilor**
Praxiu slavo-romin, 154, 155,
279
Prăjești, sat, 145
Prejmer, sat, 82
Proca, dascăl, 191
Proeni, sat, 5
Proloage, 8, 221
Prologul rusesc, 181, 188
Proscomidalnic, v. **Pomelnic**
Proscomisarion, v. **Pomelnic**
Psalmi, v. **Psaltire**
Psaltichie, 37, 57, 58, 266
Psaltire, 19, 35, 39, 70, 87, 126,
127, 155, 161, 197, 201,
259, 269, 291
Psaltire cu file, 44, 61, 66-63,
83, 107, 108, 142, 191
Psaltire în versuri, 12
Psaltire slavo-română, 245
Psaltirea Voronețeană, 161
Ptolomeu Filadelful, 238
Pulgaroglu Mardaci, 125

Pușcașu Bucur, 191, 192
Pușcașu Iuga, 23, 192
Putna, mănăstire, 29, 33, 56,
57, 78, 133, 262

R

Racovită Constantin Vv., 67,
74
Racovită Mihail Vv., 40, 76,
90, 111
Racovită Ștefan Vv., 95
Radu, 171
Radu, dascăl, 192
Radu, grămătic, 192
Radu, logofăt, 193
Radu, logofețel, 193, 194
Radu, postelnic, 68
Radu, preot, 195
Radu, protopop, 167
Radu, scutelnic, 62
Radu Irimie, 181
Radu Nicolae, 195
Rafail monah, 19, 92, 122, 158,
196-201, 221
Rafail, monah de la mănă-
stirea Secul, 201-203
Rafail, preot, 274
Raith, călugării de la —, 13
Râkoczi Francisc, voievodul
Transilvaniei, 236, 246
Răchitoasa, mănăstire, 116
Rădăuți, 29, 136, 217
Răducanu, logofăt, 195, 196
Răduț Ianache, 196
Rășinari, sat, 188, 189
Remetea, sat, 22
Rețete, 86, 180
Rețete medicale, 17, 30, 70, 228
Rim, v. Roma
Rîmnic, 4, 5, 25-27, 37, 50,
51, 62, 66, 82, 91-93,
111, 122, 135, 155, 157,
170, 193, 194, 197, 198,
201, 205, 210-212, 221,
228, 231, 259, 270-272
Rîmnicul Sărat, 259
Rînduiala botezului ereticilor,
106, 151
Rînduiala călugăririi, 24, 91,
117, 183, 252
Rînduiala prohodului, 27
Rînduiala spovedaniei, 262
Rînduiala ămosaniei, 20, 32,
64, 212, 244
Rîșca, mănăstire, 73, 74, 117—
119, 148
Robaia, schit, 55, 173
Ro7Ti5Trr<2
îtojdanic, 130, 172

Roma, 11, 28, 65, 90, 123, 195
Roman, 23, 24, 57, 101, 102,
115, 221
Romanescu-Popovici Marcu,
203, 204
Roșcani, sat, 152
Roset Vasile, 257
Rucăr, sat, 255, 256
Rugăciuni, 30, 33, 49, 91, 94,
105, 116, 130, 161, 171,
180, 191, 199, 205, 227,
232, 260
Rus Pavel, 204, 205
Rusaliile, 15, 236
Rusia, 5, 25, 26, 50, 63, 74,
83, 138, 145, 159, 195, 197,
203
Rusu Alexandru, 106
Rusu Ioan, 205

Saac, județ, 54
Saca, sat, 248
Samoil, dascăl, 205
Samoil, ierodiacon, 205
Samson, 42, 273
Samuil, ieromonah, 206
Sas Pian, v. Pianul săsesc
Sas, voevod, 90, 91
Saturn, 257
Săulescu Păun, 87
Sava cel sfințit sf., 44
Sava, ieromonah, 206
Sava, ieroshimonah, 206
Sava, monah, 206
Săcele, sat, 159, 167
Sălaj, 82, 180
Scara, v. Ioan Scărarul sf.
Scarlat Ianache, 107
Schinder, împărat, 134
Secul, mănăstire, 148, 202,
250, 251, 256
Seferteillim, v. **Psaltire**
Semnul Crucii, 12, 138, 166,
183
Serafim, 207
Serafim, eclisiarh, 207
Serafim, ieromonah, 207, 208,
294
Serafim, ieromonahul de la
mănăstirea Căldărusani,
108, 209
Serafim, ieromonahul de la
schitul Cozla, 208, 209
Serafim, monah, 193, 209, 210
Serafim, monahul de la mănă-
stirea Bistrița, 111
Serafim, monahul sin Dragul,
210, 212

Severin, 93, 114, 1
271
Sfaturi gospodărești
Sfetagora, v. Ath
Sfintă Scriptură, v.
Sfintă Scriptură, 49,
110, 172, 187, 1
Sfinții părinți, 1,
109, 112, 123
169, 173, 174, 1
251-253, 256
Sfinții 40 de M
Sibiel, sat, 261
Sibiu, 5, 22, 95, 1
261
Sighișoara, 248, 2
Silvestru, ierodiacon
Silvestru, ieromon
Silvestru, ieromon
Hirlău, 213, 2
Silvestru, ieromon
mănăstirea Si
216
Silvestru, ieromon
silvania, 217
Simbolul credinții,
Simeon, arhiepisc
Ionicului, 110,
194, 210
Simeon Metafrast
Simeon Noul Teolo
45, 105, 251, 2
Simeon sf., 13, 14
Simeon Soluneanul
arhiepiscopul
cului
Simion, 217
Simion, diac, 121
Simion, diacul din
218
Simion, preot, 7
Sinai, mănăstire,
Sinaia, mănăstire,
Sinaxar, 7, 84, 12
175-177
Sindipa, 30, 38, 3
Singlitichia, cuvio
Sință, 76
Sion Costache, pa
219
Sion Ioanichie, 2
Sion lordache, stol
Sion Toader, med
220
Sirah, v. Isus Sir
Sisoe sf., 231
Sitatelec, sat, 75
Sînboșag, sat, 247
Sînjorz, sat, 181

Sîmniclăuș, sat, 66	Stanciu, preot, 62, 63, 224, 225, 296	Ștefan, egumenul mănăstirii Bistrița, 232	<i>Testamentul Nou. v. Sfinta Scriptură</i>	128-130, 140, 142, 145, 152, 153, 155, 156, 159, 167, 174, 175, 177—183, 185-191, 195, 204, 217, 218, 223, 233-237, 241-244, 246-248, 259-261	Urișul de Jos, sat, 235
Sînpetru, sat, 130, 131	Stanciul, 240	Ștefan, ieromonah, 245, 246	<i>Testamentul Vechi. v. Sfinta Scriptură</i>	263, 266, 269, 274, 275	Ursachi Gheorghe, 260, 261
Sînpietru de iarnă, 178	Stanciul erei, 255	Ștefan, logofăt, 246	<i>Tetraevanghel. v. Evangheliile</i>	263, 266, 269, 274, 275	Ursu, preot, 260, 261
Sîntandrei, sat, 236, 237	Stanciul preotul din Rucăr, 256	Ștefan, mitropolitul Ungro-vlahiei, 215	Thalasie, cuviosul, 104	263, 266, 269, 274, 275	Ursu Teodor, 260, 261
Sîntămărie, sat, 269	Stan slavici Dobre, 227	Ștefan, paharnic, 246	<i>Theatron politicon</i> , 170, 196, 262	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Slatina, mănăstire, 86, 146, 175, 176	Stanislavici Ioniță, 227	Ștefan, preot, 247	Theodor, v. și Teodor	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Slătineanu Gheorghe, 7	Stanovici-Voinescu Ghinea, 228	Ștefan, preotul din Molosig, 246	Theodor, episcopul Edessei, 73, 251	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Slîmnic, sat, 259	Star-Chiojd, sat, 132	Ștefan, preotul din Sînbosag* 247	Theodor Studitul, 2, 108, 115, 209, 214	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba Adormirii Maicii Domnului</i> , 152	Stavrache Iordache, Cronica lui -, 96	Ștefanovici, 259	Theodorit, episcopul Chirului, 119	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba de obște</i> , 78	<i>Stavrofilia</i> , 105		Theofilact, arhiepiscopul Bulgăriei, 35, 45, 67, 69, 164, 226, 227, 254	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba îndrăciților</i> , 106, 169	Stăncești, sat, 196		<i>Theotocarion</i> , 80, 89, 102, 171, 230	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba înmormintării</i> , 256	Stănescu Constantin, 224		Thesalonic, 208	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba învierii. v. Slujba Paștilor</i>	Stănișoara, schit, 161		Timișoara, 147, 235-237	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba parastasului</i> , 146	Stelian sf., 45, 240, 241	Tabaci, mahala, 151	Timoftei sf., 165	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba Paștilor</i> , 5, 242	Stema Țării, 27, 100,	<i>Taină ascunsă și acum descoperită. v. Neofil Căvsocali-vitui</i>	Timotei, 110, 193	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba patimilor. v. și Strastnic</i>	Stîrce Ștefan, 228-230		Timotei, monah, 257	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba patimilor</i> , 4, 178	Stoian de la Antim, 230, 231		Timotei, starețul mănăstirii Cernica, 103	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba pocrovului</i> , 86	303		<i>Tipic</i> , 1, 2, 28, 45, 143, 200, 254	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba punerii sfîntului brîu</i> , 143	Stoica, 31		<i>Tipicon. v. Tipic</i>	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba sf. Constantin</i> , 201	Stolița, v. Moscova		Tismana, mănăstire, 25—28, 51, 71, 89, 90, 95, 108, 268	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba sf. Dimitrie de la Basarabov</i> , 43, 240	Stolojan, sat, 186		<i>Tilcul Apocalipsului. v. Apocalipsul sf. Ioan</i>	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba sf. Nicodim</i> , 26	Stracoș, sat, 234, 235		<i>Tilcul Psalmlor. v. Psaltire cu tilc</i>	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba sf. Stelian</i> , 45, 240	Strahotin, moșie, 147		<i>Tilcul sfintei Liturghii. v. Descoperirea sf. Liturghii</i>	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba sf. Visarion</i> , 105	<i>Strastnic. v. și Slujba patimilor</i>		Tîrgu-Jiu, 25, 27, 105, 227	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba tîmosaniei. v. Rînduiala tîmosaniei</i>	<i>Strastnic</i> , 204, 236, 266		Tîrgu-Mureș, 218	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujba vecerniei celei mari</i> , 157	Strătilă, dascăl, 231, 232		Tîrgu-Neamț, 5, 6	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujbe religioase</i> , 105, 142, 241, 254	Strehaia, mănăstire, 50		Tîrgu-Pietrii, v. Piatra Neamț	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Slujebnic</i> , 234	Strilbițchi Mihail, 57, 249		Toachi Miron, 257	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Snagov, mănăstire, 94	Stroe, copilul, 232		Toader, 257	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Soborul sfinților Voevozi, 52	Sturze Ioniță, 11		Toader, dascăl, 258	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Sofronie, arhimandritul mănăstirii Cozia, 8, 200	Sturze Vasile, 233-236, 289		Toader Costache, 90	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Sofronie, arhimandritul mănăstirii Rîșca, 119	Suceava, 9, 99, 100, 116, 184, 236, 257, 267		Tohani, sat, 54	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Sofronie, ieromonah, 95, 221	Sutu Mihail Vv., 19, 84, 93, 97, 157, 168, 171, 222, 240		Toma, 94, 258	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Sofronie, monah, 221			Toma, grămătic, 23, 137, 258	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Sofronie, shimonah, 22			Toma, legător, 94	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Sohodol, sat, 23, 191, 192			Toma, logofăt, 115	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Solea, mănăstire, 146			Toma sin popa Ion Domnescu, 258	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Solnocul de Mijloc, 180»			Toți sfinții, 51	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Spiridon Ioniță, 222			Traian, împărat, 90	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
<i>Spiță de neam</i> , 244			Trandafir, dascăl, 259	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Staico, dascăl, 82			Transilvania, 2-4, *12, 13, 22, 23, 30, 37, 38, 43, 44, 46, 48, 58, 60, 61, 63, 64, 66, 70, 75-77, 81, 82, 87, 97, 101, 107, 115, 120, 121,	263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Staicu, logofăt, 176				263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Stamati Iacov, mitropolitul Moldovei, 3, 84, 94, 117, 157, 267				263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Stamati Toma, 3				263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Stan, 87				263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Stan, logofăt, 168, 222				263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Stan, logofețel, 222, 223				263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Stan, preot, 223, 224				263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261
Stanca, 255				263, 266, 269, 274, 275	Uspenia Bogorodici, 260, 261

<i>Vedenia lui Macarie</i> , 36, 87	Visarion, ieromonah, 268, 269	Voicu, copil, 273
<i>Vedenia Sofianeî</i> , 13,15, 16	Visarion, ieromonahul de la	Voileanu Matei, 107, 274
Veisa Constantin, 260, 267	Tismana, 268	Voinescu Radu, 96
Veliar, 59	Visarion sf., 105	Voiture Vinceht, 29, 264
Venedict, arhidiacon, 267	Viski Ioan, 269, 291	Vrancea, schit, 109, 110, 206
Veneția de Jos, sat, 142, 143	Vișoi, sat., 79, 80, 105, 106	
Veniamin, ieromonah, 267	Viște Ion, 37	
Veronica, monahie, 149, 150	<i>Visteria credinței</i> , 33	
<i>Versuri</i> , 9, 10, 36, 63, 131, 161, 180, 181, 188	<i>Visul Maicii Domnului</i> , 9, 87, 159, 191	Wallis, contele de, 76
Vesia Avram, 47	<i>Vitalie, ierodiacon</i> , 269	
Viena, 96, 145, 233	Vîlcea, 62, 121, 146, 197	
<i>Vieți de sfinți</i> , 3, 7, 10, 12, 25, 46, 63, 64, 108, 112, 128, 148, 166, 173, 174, 181, 195, 201, 207, 219, 249, 252, 254, 255, 263, 273, 274	Vîrlan Ștefan, 268	Xenofont, sf., 201
Vilagoș, sat, 3	Vîrnav Constantin, 102	
Vileotești, sat, 231, 232	Vîrnav Dimitrachi, 250	
Vildul de Sus, sat, 77	Vîrnav Gheorghe, 268	
Vima, sat, 244	Vîrnav Nicolae, 268	Zacionea Ion, 275
Vima Turzii, sat, 77	Vlad, 36	Zalău, 12, 70, 177
Vindioni, sat, 33	Vlad, grămătic, 269-272, 288	Zalificii Ioniță, 147
Vințul de Jos, sat, 242	Vlad din Moldova, 273	<i>Zăbava fantasiei</i> , 102, 137
	Vladimir,'cneaz, 203	<i>Zărțalo</i> , v. <i>Dioptra</i>
	Vladimir, țâr, 138	Zătoreanu Constantin, 52
	<i>Vocabular ruso-romîn</i> , 127	Zătoreanu Ștefan, 100
	Voico, logofăt, 273	<i>Zile bune și rele</i> , 10

CUPEINSUL

Introducere

Copiști de manuscrise romînești pînă la 1800.

Listă de Manuscrisele Bibliotecii Academiei R.P.R. cu numele copiștilor

Lista copiștilor orînduiți pe secole

Lista copiștilor pe provincii romînești:

 Țara Romînească

 Moldova

 Transilvania

 Banat

Lista copiștilor din alte țări

Indice general

I
f

E E A T

Pag.	rîndul	în loc de :	se va citi
XVII	14 de jos	au un conținut religios, acesta..	au un conținut religios, merită subliniată, căci acesta...
29	2 de sus	Vicent	Vincent
47	22 „ „	justin	Iustin
81	3 „ „		
206	2 de jos	s.3683	Ms.3683
247	4 de sus		xdL{1A.

Redactor de carte : Creneșeu Elena
Tehnoredactor: Preda Elena

Dat la cules 02.10.1958. Bun de tipar 25.04.1959. Tiraj 800. Hrtie semivelină de 65 g/m. Format 16(70x100. Coli editoriale 26,8, Coli de tipar 24/,. A. 490/1958. Indicele de clasificare pentru bibliotecii, mari: 091.01(498) «...18% Indicele de clasificare pentru biblioteci mici: (091 R)*

Tiparul executat sub corn. nr. 1781 la întreprinderea poligrafică nr. 3, Bul. 6 Martie nr. 29, București, K.P.E.